Sahîh Meâl

Ebû Muâz Seyfullah el-Çubukâbâdî

Sahîh Meâl

Ebû Muâz Seyfullah el-Çubukâbâdî

1. Baskı

Kapak : Yücel Erdoğmuş

Basım Yeri : Üç S Basım Ltd. Şti.

Baskı Yılı :

ISBN:

Hutbetu'l-Hâce

Şüphesiz hamd yalnız Allah'adır. O'na hamd eder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerlerinden, amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız. Allah'ın hidayet verdiğini kimse saptıramaz. O'nun saptırdığını da kimse doğru yola iletemez. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka ibadete layık hak ilâh yoktur. O, bir ve tektir, O'nun ortağı yoktur. Yine şehadet ederim ki, Muhammed Allah'ın kulu ve Rasûlüdür.

"**Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak gerekirse öyle korkun ve siz ancak Müslümanlar olarak ölünüz."** (Al-i İmran; 102)

"Ey insanlar! Sizi tek bir candan yaratan ve ondan da eşini var eden, her ikisinden birçok erkek ve kadın türeten Rabbinizden korkun. Kendisi adına birbirinizden dileklerde bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağlarını kesmekten de sakının. Şüphesiz Allah üzerinizde tam bir gözetleyicidir." (en-Nisâ; 1),

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve dosdoğru söz söyleyin. O da amellerinizi lehinize olmak üzere düzeltsin, günahlarınızı da mağfiret etsin. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşla kurtulmuş olur." (el-Ahzâb; 70-71)

Bundan sonra, Şüphesiz sözlerin en güzeli Allah'ın Kelam'ı, yolların en hayırlısı Muhammed Sallallahu aleyhi ve sellem'in yoludur. İşlerin en kötüsü sonradan çıkarılanlarıdır. Her sonradan çıkarılan şey bid'attir ve her bid'at sapıklıktır. Her sapıklık da ateştedir.

1- el-FATİHA SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 7 ayettir.)

1) Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

2) Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.

3) Rahman'dır, Rahim'dir.

4) Din gününün Mâlikidir.

5) Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz!

6) Bizi dosdoğru yola ilet!

7) Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna; gazaba uğrayanların ve sapanlarınkine değil…(Âmîn)

2- el-BAKARA SURESİ

(Medine'de inmiştir, 286 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Elif, Lâm, Mîm.

2) Kendisinde hiçbir şüphe olmayan bu kitap, muttakiler için hidayettir.

3) O kimseler ki gayba iman ederler, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerini rızıklandırdığımız şeylerden de infak ederler.

4) Onlar ki sana indirilene ve senden önce indirilenlere iman ederler, onlar ahirete de kesin olarak inanırlar.

5) İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzeredirler; işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

6) Muhakkak ki inkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da kendileri için birdir; iman etmezler.

7) Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinde de perde vardır. Onlar için çok büyük bir azap vardır.

8) İnsanlardan öyleleri de vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik!" derler, hâlbuki onlar mü'min değillerdir.

9) Allah'ı ve iman edenleri aldatmaya çalışıyorlar; oysa kendilerinden başkasını aldatmıyorlar da farkında değiller…

10) Onların kalplerinde bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Yalanlamalarından ötürü onlar için can yakıcı bir azap vardır.

11) Onlara: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın!" denildiği zaman: "Biz ancak ıslah edicileriz" derler.

12) Dikkat edin! Doğrusu onlar fesat çıkaranların ta kendileridir; ne var ki farkında değiller…

13) Onlara: "İnsanların iman ettiği gibi iman edin!" denildiğinde: "Biz o akılsızların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Dikkat edin! Doğrusu onlar akılsızların ta kendileridir; lakin bilmiyorlar…

14) İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik." derler,

şeytanlarıyla baş başa kaldıklarında ise: “Şüphesiz biz sizinle beraberiz; biz sadece alay edicileriz!” derler.

15) Allah onlarla alay eder ve azgınlıklarını artırarak onları tereddüt içinde bırakır.

16) İşte onlar, hidayete karşı sapıklığı satın almış kimselerdir. Alış verişleri kar getirmedi ve doğru yolu bulanlardan olmadılar.

17) Onların misâli, bir ateş yakan kimsenin misâli gibidir ki, etrafını aydınlatınca Allah onların nurunu giderdi ve onları karanlıklar içerisinde görmez bir halde bıraktı.

18) Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; artık onlar dönmezler.

19) Ya da gökten boşalan şiddetli yağmur gibidir ki, içinde karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek vardır. Yıldırımlardan ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Şüphesiz Allah kâfirleri çepeçevre kuşatandır.

20) Şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek. Onları aydınlattıkça onda yürürler. Onlar üzerine karardığı zaman dikiliverirler. Allah dileseydi elbette onların işitmelerini de, görmelerini de giderirdi. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

21) Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet edin ki korunasınız.

22) O ki; yeryüzünü sizin için bir yaygı, göğü de bir bina kıldı. Gökten su indirip onunla sizin için rızık olan ürünler çıkarttı. Artık siz de bildiğiniz halde Allah'a eşler koşmayın!

23) Eğer kulumuza indirdiğimiz şeyden şüphe içindeyseniz, siz de onun gibi bir sure getirin! Allah’tan başka şahitlerinizi de çağırın; eğer doğru kimselerseniz!

24) Şayet yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız-, o halde kâfirler için hazırlanmış, yakıtı insanlar ve taşlar olan o ateşten sakının!

25) İman edip salih amel işleyen kimseleri; kendileri için altından nehirler akan cennetler ile müjdele! Orada rızık olan ürünlerden her rızıklandırıldıklarında: “Bu, daha önce rızıklandırıldığımızdır” derler. Onlara birbirine benzeyen farklı yiyecekler verilecektir. Orada onlar için tertemiz kılınmış eşler de vardır. Onlar orada kalıcıdırlar.

26) Doğrusu Allah bir sivrisineği veya ondan üstün herhangi bir şeyi misal vermekten çekinmez. Gerçekten iman edenler bilirler ki, o kesinlikle Rablerinden bir haktır. Küfredenler ise: “Allah bu misal ile neyi kastetmiştir?” derler. Onunla pek çoğunu saptırır. Birçoğunu da onunla hidayete erdirir. Onunla fasıklardan başkasını saptırmaz.

27) Onlar ki, Allah'ın ahdini pekiştirilmiş sözünden sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde fesat çıkarırlar. İşte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridirler.

28) Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Siz ölüler idiniz de sizi diriltti; sonra sizi öldürecek, sonra da sizi diriltecektir. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

29) Yeryüzünde bulunanların hepsini sizin için yaratan, sonra göğe yönelip yedi gök halinde onları düzenleyen O'dur. O, her şeyi hakkıyla bilendir.

30) Hani rabbin meleklere: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife yaratacağım" buyurmuştu da onlar: "Orada fesat çıkaracak ve kanlar dökecek bir kimse mi yaratacaksın? Oysa biz seni hamd ile tesbih ve takdis etmekteyiz" demişlerdi. "Şüphesiz ben sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim" buyurmuştu.

31) Âdem'e bütün isimleri öğretti. Sonra onları meleklere göstererek: "Eğer doğru kimseler iseniz bunları isimleriyle bana haber verin!" buyurdu.

32) "Seni tesbih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka ilmimiz yoktur. Şüphesiz Alîm ve Hâkim olan sensin!" dediler.

33) "Ey Âdem! Bunları isimleriyle onlara bildir!" dedi. Onları isimleriyle onlara bildirince de: "Size demedim mi ki, şüphesiz ben göklerin ve yerin gaybını bilirim; açıkladıklarınızı ve gizlediklerinizi de bilirim!" buyurdu.

34) Hani biz meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik de hemen secde ettiler. İblis müstesna. Kaçındı, kibirlendi ve kâfirlerden oldu.

35) Dedik ki: "Ey Âdem! Sen ve eşin bu cennette yerleşin ve orada dilediğiniz yerde bol bol yiyin; fakat şu ağaca yaklaşmayın; yoksa ikiniz de zalimlerden olursunuz!"

36) Bunun üzerine, şeytan o ikisini oradan kaydırdı ve onları bulundukları yerden çıkarttı. Dedik ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde sizin için belli bir vakte kadar yerleşim yeri ve geçimlik vardır."

37) Derken Âdem Rabbinden kelimeler aldı. Tevbesini kabul etti. Çünkü O, Tevvab ve Rahim olandır!

38) Dedik ki: *"Hepiniz oradan inin, benden size bir hidayet gelir de kim benim hidayetime uyarsa, onlara bir korku yoktur ve onlar mahzun da olmazlar."*

39) İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar var ya; işte onlar

ateş halkıdırlar; onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

40) Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi hatırlayın ve ahdimi yerine getirin ki ben de ahdinizi yerine getireyim ve yalnızca benden korkun!

41) Beraberinizdekini tasdik edici olarak indirdiğime iman edin ve onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Ayetlerimi de az bir pahaya değişmeyin ve yalnızca benden sakının!

42) Hakkı bâtıl ile karıştırmayın ve bildiğiniz halde hakkı gizlemeyin!

43) Bir de namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve rükû' edenlerle birlikte siz de rükû' edin!

44) İnsanlara iyiliği emredersiniz de kendinizi unutur musunuz? Hâlbuki siz o kitabı okuyorsunuz. Hala akletmez misiniz?

45) Sabır ve namaz ile yardım isteyin. Bu, şüphesiz huşû duyanlardan başkasına ağır gelir.

46) Onlar, şüphesiz Rablerine kavuşacaklarını ve yine şüphesiz yalnız O'na döneceklerini kesin olarak bilirler.

47) Ey İsrailoğulları, size verdiğim nimetimi ve sizi âlemler üzerine gerçekten üstün kıldığımı hatırlayın!

48) Kimsenin kimse için bir şey ödeyemeyeceği günden de sakının ki, ondan hiç bir şefaat kabul edilmez ve ondan fidye de alınmaz. Kendilerine yardım da edilmez!..

49) Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık ki, oğullarınızı boğazlayıp kadınlarınızı ise sağ bırakarak size azabın en kötüsünü tattırıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden çok büyük bir imtihan vardı.

50) Hani sizin için denizi yarmış ve sizi kurtarmıştık. Firavun hanedanını da boğmuştuk. Siz de görüyordunuz.

51) Hani biz Musa'ya kırk gece vaad etmiştik; sonra siz onun ardından zalimler olarak o buzağıyı (ilah) edindiniz.

52) Sonra bunun ardından belki şükredersiniz diye sizi affetmiştik.

53) Hani belki hidayete erersiniz diye Musa'ya kitabı ve furkân'ı vermiştik.

54) Hani Musa kavmine demişti ki: *"Ey kavmim! Gerçekten siz o buzağıyı (ilah) edinmekle kendinize zulmettiniz; hemen yaratanınıza tevbe edin de nefislerinizi (birbirinizi) öldürün. Bu yaratanınız katında sizin için daha hayırlıdır."* Bunun üzerine tevbenizi kabul etti. Şüphesiz ki O, Tevvab'dır, Rahim'dir.

55) Hani siz; “Ey Musa! Allah’ı apaçık görünceye kadar sana asla inanmayız!” demiştiniz de sizi hemen bir yıldırım çarpmıştı. Siz de görüyordunuz.

56) Sonra ölümünüzün ardından belki şükredersiniz diye sizi dirilttik.

57) Bulutu da üzerinize gölge yaptık. Size kudret helvası ve bıldırcın indirdik. “Rızık olarak verdiğimiz güzel şeylerden yiyin!” Onlar bize zulmetmediler; fakat kendi nefislerine zulmetmekteydiler.

58) Hani: “Şu kasabaya girin ve orada dilediğiniz yerde bol bol yiyin, o kapıdan secde ederek girin ve “hıtta” (bizi affet) deyin ki size hatalarınızı bağışlayalım; muhsinlere daha da artıracağız…” demiştik.

59) Derken zulmedenler kendilerine söyleneni başka bir sözle değiştirdiler. Biz de fasıklık ettikleri için o zulmedenlerin üzerine gökten bir azap indirdik.

60) Hani Musa kavmi için su istemişti de: *“Asanla taşa vur!”* dedik. Hemen ondan on iki pınar fışkırdı; böylece insanların hepsi içecekleri yeri kesin olarak bildi. “Allah’ın rızkından yiyin, için; fakat yeryüzünde fesat çıkarıcılar olarak taşkınlık yapmayın!”

61) Hani siz demiştiniz ki: “Ey Musa! Bir çeşit yemek üzerinde asla sabır gösteremeyiz. Bizim için Rabbine dua et de bize yerin bitirdiği şeylerden; baklası, acuru, ekmeği (buğdayı), mercimeği ile soğanından çıkarsın.” Dedi ki: “Daha aşağı olan o şeyi o daha hayırlı olan ile değiştirmek mi istiyorsunuz? Bir şehre inin; o takdirde istediğiniz şeyler sizin olacaktır.” Böylece üzerlerine alçaklık ve yoksulluk vuruldu. Allah’tan bir gazaba uğradılar; işte bu, Allah’ın ayetlerini inkâr etmeleri ve haksız yere nebilerini öldürmeleri sebebiyledir. İşte bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

62) Muhakkak iman edenler, Yahudiler, Hristiyanlar ve Sabiîlerden her kim Allah'a ve ahiret gününe iman edip sâlih amel işlerse, onların Rableri katında ecirleri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar üzülecek de değillerdir.

63) Hani sizin kesin sözünüzü almış, Tûr’u da üzerinize kaldırmıştık. “Size verdiğimize kuvvetle sarılın, içindekileri hatırlayın ki korunasınız!”

64) Sonra siz bunun ardından yüz çevirdiniz; eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, elbette hüsrana uğrayanlardan olurdunuz…

65) And olsun ki içinizden cumartesi günü haddi aşanları elbette bildiniz. Biz de onlara: “Aşağılık maymunlar olun!” dedik.

66) Onu öncekileri ve sonrakileri için ibret verici bir ceza, muttakiler için de bir öğüt kıldık.

67) Hani Musa kavmine: “Doğrusu Allah size bir sığır boğazlamanızı emrediyor!” demişti de: “Bizimle alay mı ediyorsun?” dediler. “Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım!” dedi.

68) Dediler ki: “Bizim için Rabbine dua et de bize onun nasıl olduğunu iyice açıklasın!” Dedi ki: “Muhakkak O buyuruyor ki: ‘Gerçekten o, ne yaşlı, ne de genç, bunların arasında orta yaşta bir sığırdır.’ Artık emrolunduğunuz şeyi yapın!”

69) Dediler ki: “Bizim için Rabbine dua et de bize onun renginin ne olduğunu iyice açıklasın.” Dedi ki: “Muhakkak O buyuruyor ki; 'Doğrusu o sapsarı bir sığırdır, onun rengi bakanlara ferahlık verir.”

70) Dediler ki: “Bizim için Rabbine dua et de bize onun nasıl olduğunu iyice açıklasın; çünkü bize göre sığır birbirine benziyor. Allah dilerse muhakkak biz hidayeti buluruz.”

71) Dedi ki: “Muhakkak O buyuruyor ki, o arazi sürmek suretiyle zelil olmayan, ekin sulamayan, kusursuz bir sığırdır ki onda hiçbir alaca yoktur.” Dediler ki: “İşte şimdi hakkı getirdin.” Nihayet onu boğazladılar; ama neredeyse yapmayacaklardı.

72) Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz de onun hakkında birbirinizle çekişmiştiniz. Hâlbuki Allah gizlemekte olduğunuz şeyi çıkarıcıdır.

73) Bir de: “Bir parçasıyla ona vurun!” dedik. Allah ölüleri işte böyle diriltir ve ayetlerini size gösterir ki akıl edesiniz.

74) Sonra bunun ardından kalpleriniz katılaştı; artık o taşlar gibi yahut katılık bakımından daha da şiddetlidir. Çünkü taşlardan öylesi vardır ki ondan nehirler fışkırır, elbette öylesi vardır ki, yarılır da kendisinden su çıkar, muhakkak öylesi de vardır ki, Allah korkusundan yuvarlanır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir!

75) Hâlâ size inanacaklarını ümit eder misiniz? Hâlbuki onlardan bir grup var ki, Allah'ın kelâmını işitirlerdi de sonra onu akıl erdirmelerinin ardından bildikleri halde onu tahrif etmekteydiler.

76) İman edenlerle karşılaştıkları zaman: “İman ettik” derler. Fakat baş başa kaldıklarında: “Allah'ın size açtığı şeyleri, Rabbinizin huzurunda size karşı onunla delil getirsinler diye mi onlara haber veriyorsunuz? Hala akıl etmiyor musunuz?” derler.

77) Bilmiyorlar mı ki gizledikleri şeyleri de açıkladıkları şeyleri de muhakkak ki Allah bilir.

78) Onlardan ümmiler de vardır ki o kitabı bilmezler; kuruntular müstesna… Onlar sadece zanda bulunurlar.

79) Veyl onlara ki, elleriyle kitabı yazıp sonra onu az bir pahaya satabilmek için: “Bu Allah katındandır!” derler. Elleriyle yazdıkları şeyler sebebiyle veyl onlara! Kazandıkları şeyler sebebiyle veyl onlara!

80) Bir de: “Sayılı günler dışında bize asla ateş dokunmayacaktır.” dediler. De ki: “Allah katından bir söz mü aldınız? Öyleyse Allah asla ahdini bozmaz; yoksa Allah hakkında bilmediğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?”

81) Hayır! Kim bir kötülük kazanır ve günahı kendisini kuşatırsa, işte onlar ateş halkıdır; onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

82) İman edip sâlih amel işleyenler var ya, işte onlar cennet halkıdır; onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

83) Hani İsrail oğullarından: “Allah’tan başkasına ibadet etmeyeceksiniz, ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik yapacaksınız, insanlara güzel söz söyleyeceksiniz, namazı dosdoğru kılıp zekâtı vereceksiniz” diye kesin söz almıştık. Sonra sizden pek azınız hariç döndünüz ve siz hala yüz çeviricisiniz.

84) Hani: “Kanlarınızı dökmeyeceksiniz ve birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız” diye kesin sözünüzü almıştık. Sonra siz kabul ettiniz. Hala da şahitlik ediyorsunuz…

85) Sonra siz öyle kimselersiniz ki, birbirinizi öldürüyor, içinizden bir grubu yurtlarından çıkarıyor, günah ve düşmanlıkla onlara karşı yardımlaşıyorsunuz. Size esirler oldukları halde gelirlerse onlarla fidyeleşiyorsunuz; hâlbuki onların çıkarılması size haram kılınmıştı. Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Şu halde içinizden bunu yapan kimsenin cezası dünya hayatında rezillikten başkası değildir, kıyamet gününde de azabın en şiddetlisine döndürülürler. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir!

86) İşte onlar, ahirete karşı dünya hayatını satın almış kimselerdir; bundan dolayı onlardan azap hafifletilmez ve onlara yardım da edilmez!

87) And olsun Musa’ya o kitabı verdik ve ondan sonra da birbiri ardınca rasuller gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs ile destekledik. Size ne zaman bir rasul hoşunuza gitmeyen bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmını yalanlayacak, bir kısmını da öldüreceksiniz, öyle mi?!

88) Bir de: “Kalplerimiz kılıflıdır” dediler. Bilakis Allah küfürleri sebebiyle onlara lanet etmiştir. Bu sebeple ne kadar da az iman ederler.

89) Allah katından kendilerine beraberlerinde bulunanı tasdik edici bir kitap gelince -daha önce küfredenlere karşı fetih istedikleri

halde- o tanıdıkları şey kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti o kâfirlerin üzerinedir.

90) Allah'ın, kullarından dilediği kimseye lütfundan indirmesini kıskanarak Allah'ın indirdiğini inkâr etmekle kendisine karşı nefislerini sattıkları şey ne kötüdür! Böylece gazap üstüne gazaba uğradılar. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.

91) Onlara: "Allah'ın indirdiğine iman edin!" denildiği zaman: "Bize indirilene inanırız" derler. Ondan sonra geleni ise inkâr ederler. Hâlbuki o haktır, beraberlerindekini doğrulayıcıdır. De ki: "Mü'minler idiyseniz, daha önce Allah'ın nebilerini niçin öldürüyordunuz?"

92) And olsun ki, Musa size apaçık delillerle gelmişti de sonra onun ardından zalimler olarak o buzağıyı (ilah) edindiniz.

93) Hani sizin kesin sözünüzü almış, Tur'u da üzerinize kaldırmıştık: "Size verdiğimize kuvvetle sarılın ve dinleyin!" "İşittik ve isyan ettik!" dediler de küfürleri sebebiyle buzağı kalplerine içirildi. De ki: "Siz gerçekten mü'minler iseniz imanınızın size emrettiği şey ne kötüdür?!"

94) De ki: "Allah katında ahiret yurdu insanlar arasından hâlis olarak yalnız size ait ise, doğru kimseler iseniz, o halde ölümü isteyin!"

95) Oysa ellerinin sunduğu şeylerden dolayı onu ebediyyen asla arzu etmezler. Allah elbette zalimleri en iyi bilendir.

96) And olsun ki sen onları insanlar arasında müşriklerden bile hayata daha tutkun bulursun. Onlardan her biri bin yıl yaşamak ister; hâlbuki uzun yaşamak onları azaptan kurtaracak değildir. Allah elbette yaptıklarını hakkıyla görendir.

97) De ki: "Kim Cibril'e düşman ise, gerçekten onu Allah'ın izniyle kendisinden öncekileri doğrulayıcı, mü'minler için hidayet ve müjde olmak üzere senin kalbine indiren odur."

98) Her kim Allah'a, meleklerine, rasullerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, şüphesiz Allah da o kâfirlerin düşmanıdır.

99) And olsun sana apaçık ayetler indirdik. Onları fasıklardan başkası inkâr etmez!

100) Ne zaman bir ahidle bağlandılarsa, içlerinden bir grup onu bozuvermedi mi? Zaten onların pek çoğu iman etmezler.

101) Ne zaman onlara Allah katından, beraberlerindekini tasdik eden bir rasul geldiyse, kitap verilenlerden bir grup –sanki bilmiyorlarmış gibi- Allah'ın kitabını sırtlarının arkasına attılar.

102) Şeytanların Süleyman'ın mülkü hakkında uydurduklarına uydular. Süleyman kâfir olmadı; asıl şeytanlar sihri ve Babil'deki Harut ve Marut adlı iki meleğe indirilenleri insanlara öğreterek küfre girdiler.

Oysa o ikisi: “Biz (insanlar için) bir fitneyiz; sakın küfre girmeyin!” demedikçe, hiç kimseye öğretmezlerdi. O ikisinden karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı; oysa onunla, Allah'ın izni olmadıkça, hiç kimseye zarar veremezlerdi. Onlar, kendilerine faydası olmayıp, zarar verecek şeyleri öğreniyorlardı. And olsun ki, bunu satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını gayet iyi biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şeyin ne kadar kötü olduğunu keşke bilselerdi!..

103) Gerçekten onlar iman edip sakınmış olsalardı, elbette Allah katındaki sevabı daha hayırlı olurdu; keşke bilselerdi.

104) Ey iman edenler! “Râinâ” demeyin; “Unzurnâ” deyin ve dinleyin! Kâfirler için çok acıklı bir azap vardır!

105) Kitap ehlinden ve müşriklerden küfre girenler, Rabbinizden üzerinize hiç bir hayır indirilmesini arzu etmezler; oysa Allah rahmetini dilediği kimseye has kılar. Şüphesiz Allah çok büyük lütuf sahibidir…

106) Biz bir âyeti değiştirir veya onu kaldırırsak ya ondan daha hayırlısını ya da onun benzerini getiririz. Bilmez misin ki muhakkak Allah her şeye kadirdir.

107) Bilmez misin ki, şüphesiz göklerin ve yerin mülkü Allah'a aittir ve sizin için Allah’tan başka ne bir veli vardır, ne de yardımcı!

108) Yoksa daha önce Musa'dan istendiği gibi siz de rasulünüzden istemeyi mi arzu ediyorsunuz? Her kim imanı küfre değişirse şüphesiz ki doğru yoldan sapmıştır.

109) Kitap ehlinden pek çoğu, hak kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki hasetten dolayı, sizi imanınızdan sonra kâfirler olarak döndürmek isterler. Allah emrini getirinceye kadar affedin, yüz çevirin. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

110) Namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin. Kendiniz için hayırdan ne gönderirseniz, Allah katında onu bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

111) “Yahudilerden” veya “Hristiyanlardan başkası asla cennete giremez.” dediler. Bu onların kuruntularıdır. De ki: “Doğru kimselerseniz delilinizi getirin!”

112) Hayır, her kim ihsan edici olarak yüzünü Allah’a teslim ederse onun, Rabbi katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar üzülecek de değillerdir.

113) Bir de Yahudiler: “Hristiyanlar bir şey üzere değildir” dediler. Hristiyanlar da: “Yahudiler bir şey üzere değildir” dediler. Hâlbuki onlar kitabı okuyorlar. İşte böylece bilmeyenler de onların sözlerinin

benzerini söylediler. Allah kıyamet günü, ihtilafa düştükleri konuda aralarında hüküm verecektir.

114) Allah'ın mescitlerini, içlerinde O'nun adının anılmasından alıkoyan ve onların harap olmasına çalışandan daha zalim kim olabilir? İşte onlar var ya, onlara oralara korka korka girmekten başka bir şey yoktur. Onlar için dünyada rezillik vardır. Onlar için ahirette de çok büyük bir azap vardır.

115) Doğu da, batı da Allah'ındır. Bundan dolayı her nereye yönelirseniz Allah'ın yüzü oradadır. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alîm'dir.

116) Bir de: "Allah çocuk edindi." dediler. O münezzehtir. Bilakis göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Hepsi de O'na gönülden itaat edicidir.

117) Gökleri ve yeri örneksiz yaratandır. Bir işe hükmettiği zaman ona "ol" der; o da hemen oluverir.

118) Bilmeyenler de: "Allah bizimle konuşmalı veya bize bir ayet gelmeli değil miydi?" dediler. Onlardan öncekiler de işte böylece onların sözlerinin benzerini söylemişlerdi. Kalpleri birbirine benzedi. Oysa biz, kesin olarak inanan bir topluluk için ayetleri iyice açıklamışızdır.

119) Şüphesiz biz seni hem müjdeleyici hem korkutucu olmak üzere hak ile gönderdik. Sen cehennem halkından sorulmazsın.

120) Yahudiler ve Hristiyanlar, sen onların milletine uyuncaya kadar senden asla razı olmazlar. De ki: "Şüphesiz Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir." And olsun sana gelen ilimden sonra onların hevalarına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir veli vardır ne de yardımcı!

121) Kendilerine kitap verdiklerimiz onu hakkıyla okurlar; Ona iman edenler işte onlardır. Her kim de onu inkâr ederse işte onlar da hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

122) Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetimi ve sizi gerçekten alemlere üstün kıldığımı hatırlayın!..

123) Kimsenin kimseye bir şeyle faydalı olamayacağı bir günden sakının ki, ondan fidye kabul edilmez ve ona şefaat fayda vermez; onlara yardım da edilmez!..

124) Hani rabbi İbrahim'i kelimelerle imtihan etmiş o da onları tamamlamıştı. Buyurdu ki: "Muhakkak ben seni insanlara imam kılacağım." "Zürriyetimden de…" deyince "Ahdim zalimlere ulaşmaz!" buyurdu.

125) Hani biz beyti insanlar için bir toplanma ve güven yeri kıl-

mıştık. “İbrahim’in makamından bir namazgâh edinin.” İbrahim ve İsmail'e de: “Beytimi tavaf edenler, itikâfa çekilenler, ruku ve secde edenler için iyice temizleyin!” diye kuvvetle emretmiştik.

126) Hani İbrahim: “Rabbim! Burayı güvenli bir şehir kıl, halkından Allah'a ve ahiret gününe iman edenleri çeşitli ürünlerle rızıklandır.” demişti. Buyurdu ki: “Kâfir olanı dahi az bir süre faydalandırır, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü bir dönüş yeri!”

127) Hani İbrahim İsmail ile beytin temellerini yükseltiyordu. “Rabbimiz bizden kabul buyur, şüphesiz Semi' ve Alîm olan sensin!”

128) “Rabbimiz ikimizi de sana teslim olmuş kimselerden kıl ve soyumuzdan yalnız sana teslim olmuş bir ümmet çıkar, bize ibadet yollarımızı göster ve tevbemizi kabul buyur. Şüphesiz Tevvâb ve Rahîm olan sensin!”

129) “Rabbimiz onlara kendilerinden bir rasul gönder ki onlara senin ayetlerini okusun, onlara kitap ile hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz Aziz ve Hakîm olan sensin!”

130) Kendini sefih kılandan başka kim İbrahim’in milletinden yüz çevirir? And olsun biz dünyada onu seçtik. Muhakkak o, ahirette de salihlerdendir.

131) Rabbi ona: “Teslim ol!” diye buyurduğunda: “Âlemlerin Rabbine teslim oldum” demişti.

132) İbrahim onu oğullarına vasiyet etti, Yakub da. “Oğullarım, şüphesiz Allah sizin için bu dini seçti; öyleyse, siz de ancak müslümanlar olarak can verin!”

133) Yoksa siz ölüm Yakub'a gelip çattığı zaman şahitler miydiniz? Hani o oğullarına: “Benim ardımdan neye ibadet edeceksiniz?” demişti de onlar: “Senin ilahına, ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın da ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz. Biz yalnız O'na teslim olanlarız!” demişlerdi.

134) Onlar bir ümmetti, elbette geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir ve siz onların yaptıklarından sorulmazsınız.

135) “Yahudiler” veya “Hristiyanlar olun ki doğru yolu bulasınız” dediler. De ki: “Bilakis hanif olarak İbrahim'in milletinden olun ki o, müşriklerden değildi.”

136) Deyin ki: “Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilenlere, Musa'ya ve İsa'ya verilenlere ve nebilere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Biz ancak O'na teslim olanlarız!”

137) Eğer sizin ona iman ettiğiniz gibi iman ederlerse, şüphesiz doğru yolu bulmuş olurlar; yüz çevirirlerse doğrusu onlar ancak ayrılık içindedirler. Onlara karşı Allah sana yeter. Şüphesiz O Semi'dir, Alîm'dir.

138) Allah'ın boyası! Allah'tan daha güzel boyası olan kim vardır?! "Biz yalnız O'na ibadet edenleriz."

139) De ki: "O, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğu halde bizimle Allah hakkında tartışıyor musunuz?! Bizim yaptıklarımız bizim, sizin yaptıklarınız da sizindir. Biz O'na karşı ihlâslı olanlarız."

140) Yoksa İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarının mutlaka "Yahudi" veya "Hristiyan" olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Daha iyi bilen siz misiniz yoksa Allah mı? Allah tarafından olup da yanında bulunan bir şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.

141) İşte onlar bir ümmetti, elbette geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız da sizindir ve siz onların yaptıklarından sorulmazsınız.

142) Yakında insanlardan bazı akılsızlar: "Onları üzerinde bulundukları kıblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır batı da. O dilediğini dosdoğru yola iletir."

143) Böylece sizi, insanlar üzerine şahitler olmanız, Rasulün de size şahit olması için vasat bir ümmet kıldık. Senin üzerinde bulunduğunu da sadece Rasule uyanları, iki ökçesi üzerinde dönecek olanlardan ayırt etmek için kıble yaptık. Muhakkak ki bu, Allah'ın hidayet ettiği kimselerden başkasına ağır gelir. Elbette Allah imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz Allah insanlara karşı Raûf'tur, Rahîm'dir.

144) Senin yüzünün göğe doğru çevrilip durduğunu elbette görüyoruz. Gerçekten şimdi seni kendisinden hoşnut olacağın kıbleye çeviriyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız yüzlerinizi onun tarafına çevirin! Şüphesiz kitap verilenler bunun Rablerinden bir hak olduğunu elbette bilirler. Allah, onların yaptıklarından gafil değildir!

145) And olsun ki sen, kitap verilenlere her türlü ayeti götürsen de senin kıblene uymazlar; sen de onların kıblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kıblesine de uymaz. And olsun ki sana gelen ilimden sonra onların hevalarına uyacak olursan muhakkak o takdirde sen de zalimlerden olursun!

146) Kendilerine kitap verdiklerimiz onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup gerçekten bildikleri halde hakkı gizlerler.

147) O hak rabbindendir. O halde sakın şüphe edenlerden olma!

148) Herkes için bir yön vardır ki ona yönelir. O halde hayırlara koşun! Her nerede olsanız da Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz ki Allah her şeye kadirdir.

149) Nereden çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir! Muhakkak ki o Rabbinden bir haktır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir!

150) Her nereden çıksan da yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir! Her nerede olsanız da, yüzlerinizi onun tarafına çevirin ki insanlar için aleyhinize bir koz bulunmasın; yalnız onlardan zulmedenler müstesna. O halde onlardan korkmayın, benden korkun ki size olan nimetimi tamamlayayım; umulur ki hidayete erersiniz.

151) Nitekim sizden olan ve içinizde bulunan, size ayetlerimizi okuyan, sizi arındıran, size kitap ve hikmeti öğreten, size bilmediğiniz şeyleri öğreten Rasulü gönderdik.

152) O halde beni zikredin ki ben de sizi zikredeyim ve bana şükredin; bana nankörlük etmeyin.

153) Ey iman edenler! Sabır ve namaz ile yardım isteyin. Muhakkak ki Allah sabredenlerle beraberdir.

154) Allah yolunda öldürülenler için “ölüler” demeyin! Bilakis onlar diridirler; fakat siz fark edemezsiniz.

155) And olsun ki sizi biraz korku, açlık ve mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele!

156) Onlar ki, kendilerine bir musibet eriştiği zaman “Muhakkak biz Allah’a âidiz ve muhakkak O’na dönücüleriz!” derler.

157) İşte onlar var ya, onlar için Rablerinden salavat ve rahmet vardır, işte onlar hidayete erenlerin ta kendileridir.

158) Doğrusu Safa ile Merve Allah'ın alametlerindendir. Her kim beyti hacceder veya umre yaparsa bu ikisini tavaf etmesinde kendisine hiçbir günah yoktur. Her kim kendi isteğiyle bir hayır yaparsa, muhakkak ki Allah Şâkir'dir, Alîm'dir.

159) Doğrusu indirdiğimiz apaçık ayetleri ve hidayeti, kitapta onu insanlara iyice açıklamamızdan sonra gizleyenler; işte onlar var ya, onlara hem Allah lanet eder, hem de lanet ediciler lanet ederler!

160) Ancak tevbe edip düzelten ve iyice açıklayan kimseler müstesna, işte onlar var ya; onların tevbelerini kabul ederim. Şüphesiz Ben Tevvâb’ım, Rahîm’im.

161) Şüphesiz küfredenler ve kafir olarak ölen kimseler; işte onlar var ya; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onların üzerinedir!

162) Onun içinde sürekli kalıcıdırlar. Onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

163) İlahınız tek bir ilahtır. O'ndan başka ibadete layık bir ilah yoktur. Rahman'dır, Rahim'dir.

164) Şüphesiz ki göklerin ve yerin yaratılışında; gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde; insanlara faydalı olan şeyleri denizde taşıyan gemilerde, Allah'ın gökten indirip onunla ölü olan yeri dirilttiği suda ve orada her çeşit canlıyı yaymasında; rüzgârları yönlendirmesinde ve gök ile yer arasında olup emre tâbî kılınan bulutlarda aklını kullanan bir toplum için âyetler vardır.

165) İnsanlardan öyleleri vardır ki Allah'tan başka denkler edinirler de onları Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'ı sevmeleri daha güçlüdür. Zulmedenler, azabı gördükleri zaman gerçekten kuvvetin bütünüyle Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi…

166) Kendilerine tabi olunanlar tabi olanlardan uzaklaştıkları zaman azabı görmüşlerdir, bağlar da onlardan kopmuştur.

167) Uyanlar da: "Keşke bizim için bir dönüş olsaydı da, bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsaydık!" diyeceklerdir. İşte böylece Allah kendilerine yaptıklarını hasretler halinde gösterecektir; onlar ateşten çıkıcı değillerdir!..

168) Ey insanlar! Yeryüzündeki helal ve temiz olan şeylerden yiyin; şeytanın adımlarına uymayın! Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

169) Size ancak kötülüğü, hayâsızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder.

170) Onlara: "Allah'ın indirdiğine uyun!" denildiği zaman: "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız!" derler. Ya ataları bir şey akıl etmeyen ve doğru yolda olmayanlar idiyseler?

171) İnkâr edenlerin misali, bağırış çağırıştan başka bir şey duymayanlara haykıran kimsenin haline benzer. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı onlar akıl etmezler.

172) Ey iman edenler! Sizi rızıklandırdığımız temiz şeylerden yiyin. Yalnız O'na ibadet ediyorsanız Allah'a şükredin.

173) Şüphesiz O size ancak ölüyü, kanı, domuz etini, Allah'tan

başkası adına kesilenleri haram kıldı. Her kim mecbur kalırsa, zulmetmediği ve aşırı gitmediği takdirde ona bir günah yoktur. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

174) Muhakkak ki Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi gizleyip, ona karşı az bir değer satın alanlar var ya; işte onların yedikleri karınlarında ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet gününde Allah onlarla konuşmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için acıklı bir azap da vardır.

175) İşte onlar; hidayete karşı sapıklığı, bağışlanmaya karşı azabı satın alanlardır. Onları ateşe karşı bu kadar sabrettiren nedir?

176) İşte bunun sebebi muhakkak ki Allah'ın, kitabı hak olarak indirmesidir. O kitap hakkında ihtilafa düşenler de şüphesiz ki uzak bir ayrılık içindedirler.

177) İyilik yüzlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir, fakat iyilik, kişinin Allah'a, ahiret gününe, meleklere, kitaba, nebilere iman etmesi; ona olan sevgisine rağmen malı akrabalara, yetimlere, yoksullara, yolculara, dilencilere ve kölelere vermesi; namazı dosdoğru kılması; zekâtı vermesi; ahitleştiklerinde yerine getirmesi; sıkıntıda, hastalıkta ve savaşta sabretmesidir. İşte sadık olanlar onlardır ve sakınanlar da işte onlardır.

178) Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas yazıldı. Hür ile hür, köle ile köle, kadın ile kadın. Her kime de kardeşi tarafından bir şey affedilirse, artık örfe uymalı ve ona güzellikle ödemelidir. İşte bu, Rabbinizden bir hafifletme ve rahmettir. Her kim de bundan sonra haddi aşarsa onun için çok acıklı bir azap vardır.

179) Kısasta sizin için hayat vardır; Ey akıl sahipleri, umulur ki sakınırsınız!

180) Sizden birine ölüm gelip çattığı zaman, eğer bir hayır bırakacaksa, anaya, babaya ve akrabalara örfe uygun bir şekilde vasiyet etmek, sakınanlar üzerine bir hak olarak size yazıldı.

181) Her kim de bunu işittikten sonra onu değiştirirse bunun günahı elbette ki onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz ki Allah Semi'dir, Alîm'dir.

182) Her kim de vasiyet edenin yanılacağından veya günaha düşeceğinden korkup onların aralarını düzeltirse, kendisi için hiç bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

183) Ey iman edenler! Oruç sizden öncekilere yazıldığı gibi size de yazıldı; umulur ki sakınırsınız.

184) (Oruç) Sayılı günlerdir. Sizden her kim hasta veya yolculukta olursa, sayılı olarak başka günler vardır. Ona güç yetirenlere de bir fakir doyumu fidye vardır. Her kim de gönlünden bir hayır yaparsa işte bu kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilirseniz; oruç tutmanız sizin için daha da hayırlıdır.

185) Ramazan ayı ki, insanlar için hidayet olan Kur'an, doğru yolu gösteren ve hak ile batılı ayıran apaçık deliller halinde onda indirilmiştir. Sizden her kim o aya şahid olursa oruç tutsun. Hasta olan veya yolculukta bulunan kimse için, sayılı olmak üzere diğer günler vardır. Allah, sizin için kolaylık ister, sizin için zorluk istemez; böylece sayıyı tamamlayasınız ve sizi doğru yola ilettiğinden dolayı Allah'ı yüceltesiniz; umulur ki şükredersiniz.

186) Kullarım sana benden sorarlarsa muhakkak ben yakınım. Dua ettiği zaman, bana dua edenin duasını kabul ederim. O halde bana uysunlar ve bana iman etsinler ki doğru yola iletilsinler.

187) Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin için örtüdür, siz de onlar için örtüsünüz. Allah, nefsinize gerçekten de ihanet etmekte olduğunuzu biliyordu. Ardından tevbenizi kabul etti ve sizden affetti. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığını dileyin. Fecrin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce ayırt edilinceye kadar yiyin, için; sonra da geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikâfta bulunduğunuzda onlara yaklaşmayın. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onlara yaklaşmayın! Allah insanlar için ayetlerini işte böyle iyice açıklıyor; umulur ki sakınırlar.

188) Mallarınızı aranızda batıl sebeplerle yemeyin ve bildiğiniz halde insanların mallarından bir kısmını, günah ile yemek için hâkimlere aktarmayın!

189) Sana hilallerden sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. Evlere arkalarından gelmeniz iyilik değildir; fakat iyilik kişinin takvasıdır. Evlere kapılarından girin ve Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz."

190) Sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın! Aşırı da gitmeyin. Şüphesiz ki Allah aşırı gidenleri sevmez.

191) Onları nerede yakalarsanız öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten daha kötüdür. Onlar orada sizinle savaşıncaya kadar onlarla Mescid-i Haram yanında savaşmayın. Eğer sizinle savaşırlarsa onları öldürün. Kâfirlerin cezası işte böyledir!

192) Artık vazgeçerlerse, şüphesiz ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

193) Fitne kalmayıncaya ve din de yalnız Allah için oluncaya kadar, onlarla savaşın! Eğer vazgeçerlerse, artık zalimlerden başkasına düşmanlık yoktur.

194) Haram ay ile haram ay ve hürmetler karşılıklıdır. O halde kim size saldırırsa –size saldırdığı gibi- siz de ona saldırın. Allah'tan sakının ve bilin ki, şüphesiz Allah sakınanlarla beraberdir.

195) Allah yolunda infak edin de kendi ellerinizle tehlikeye atılmayın; ihsan edin. Şüphesiz Allah muhsinleri sever.

196) Haccı ve umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer alıkonulursanız kolay olan bir kurban vardır. Kurban yerine ulaşıncaya kadar da başlarınızı tıraş etmeyin. Sizden her kim hasta ise ya da kendisinde başından bir rahatsızlık varsa ya oruç, ya sadaka, ya da kurban fidyedir. Güvenlikte olduğunuz zaman, hacca kadar umreyle faydalanmak isteyen için kolay olan bir kurbandır. Her kim bulamazsa hac sırasında üç gün, döndüğünüzde de yedi gün oruç tutmalıdır. İşte bu tam on eder. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan sakının ve bilin ki şüphesiz Allah, cezası çok şiddetli olandır.

197) Hacc bilinen aylardır. Her kim o aylarda haccı farz ederse hacda refes yok, fusuk yok ve cidal yok! Hayırdan ne yaparsanız Allah onu bilir. Bir de azık edinin. Şüphesiz ki azığın en hayırlısı, takvadır; ey akıl sahipleri, benden sakının!

198) Rabbinizden herhangi bir lütfu aramanızda size bir günah yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Meş'ar-ı Haram'ın yanında Allah'ı zikredin. Size hidayet ettiği gibi O'nu zikredin! Muhakkak siz ondan önce sapıklardan idiniz.

199) Sonra insanların akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

200) İbadetlerinizi yerine getirdiğinizde, artık atalarınızı andığınız gibi –hatta daha da kuvvetli bir anışla- Allah'ı zikredin. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz bize dünyada ver!" der, onun için ahirette hiçbir nasip yoktur.

201) Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz bize dünyada iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru!" der.

202) İşte onlar var ya onlar için kazandıklarından bir nasip vardır. Allah hesabı çok süratli olandır.

203) Sayılı günlerde de Allah'ı zikredin! Sakınan kimse için, iki gün içinde acele etmesinde günah yoktur, geri kalmasında da günah yoktur. O halde Allah'tan sakının ve bilin ki muhakkak siz ancak O'na toplanacaksınız.

204) İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatı hakkındaki sözü senin hoşuna gider de kalbindekine Allah'ı şahit tutar. Hâlbuki o, azılı bir düşmandır.

205) Dönüp gittiği zaman da yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için çalışır. Allah ise fesadı sevmez.

206) Ona: "Allah'tan kork!" denildiğinde de gururu kendisini günaha sürükler. Artık ona cehennem yeter. Ne kötü bir yatak!

207) İnsanlardan öylesi de vardır ki nefsini Allah'ın rızasını aramak için satar. Allah da kullarına karşı Rauf'tur.

208) Ey iman edenler, İslâm'a topluca girin ve şeytanın adımlarına uymayın! Muhakkak o sizin için apaçık bir düşmandır.

209) Size apaçık deliller geldikten sonra kayarsanız artık bilin ki, muhakkak Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

210) Buluttan gölgelikler içinde Allah'ın ve meleklerin kendilerine gelmesini ve emrin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysaki bütün işler Allah'a döndürülür.

211) Kendilerine ne kadar apaçık ayet verdiğimizi İsrailoğullarına sor! Her kim, kendisine geldikten sonra Allah'ın nimetini değiştirirse, şüphesiz Allah cezası şiddetli olandır.

212) Dünya hayatı küfredenlere süsletilmiştir de iman edenlerle eğlenmektedirler. Oysa takva sahipleri, kıyamet günü onların üstündedirler; şüphesiz Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır.

213) İnsanlar tek bir ümmetti. Allah da müjdeleyici ve uyarıcılar olarak nebileri gönderdi, onlarla beraber kendisinde –ihtilaf ettikleri şeyler hakkında insanlar arasın-da hükmetmek için- kitabı hak ile indirdi. Buna rağmen ancak onun verildiği kimseler aralarındaki taşkınlık sebebiyle kendilerine apaçık deliller geldikten sonra onun hakkında ihtilafa düştüler. Nihayet Allah kendi izniyle iman edenleri, kendisinde ihtilaf ettikleri hakka iletti. Şüphesiz Allah dilediğini dosdoğru yola iletir.

214) Yoksa sizden önce geçenlerin hali size gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle sıkıntılar ve zorluk dokundu ve öyle sarsıldılar ki, hatta rasul ile beraberindeki mü'minler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyorlardı. Dikkat edin, şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır!

215) Sana, neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "İyilikten infak edeceğiniz şey; ana babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolda kalanadır. İyilik olarak ne yaparsanız şüphesiz Allah onu hakkıyla bilendir."

216) Size savaş yazıldı; hâlbuki o sizin hoşunuza gitmez. Olabilir ki siz bir şeyi hoş görmezsiniz; oysa o sizin için bir hayırdır. Yine olabilir ki siz bir şeyi seversiniz; oysa o sizin için bir şerdir. Allah bilir, siz ise bilmezsiniz.

217) Sana haram aydan, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: "Onda savaşmak çok büyük bir iştir. Fakat Allah yolundan alıkoymak ve O'nu inkâr etmek; Mescid-i Haram'dan alıkoymak ve halkını oradan çıkarmak, Allah katında ondan daha büyük bir iştir. Fitne ise öldürmekten daha büyüktür." Eğer güçleri yetse –sizi dininizden döndürünceye kadar- sizinle savaşmaktan vazgeçmezler. Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse işte onlar dünyada da, ahirette de amelleri boşa gidenlerdir. İşte onlar ateş halkıdır ve onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

218) Muhakkak iman eden, hicret eden ve Allah yolunda cihad eden kimseler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Şüphesiz ki Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

219) Sana içki ve kumardan soruyorlar. De ki: "İkisinde de insanlar için hem büyük bir günah hem de menfaatler vardır. Fakat günahları faydalarından daha büyüktür." Ayrıca sana, neyi infak edeceklerini soruyorlar. De ki: "İhtiyaçtan fazlasını." Allah sizin için ayetleri işte böyle iyice açıklar; umulur ki düşünürsünüz.

220) Dünya ve ahiret hakkında. Sana yetimlerden de soruyorlar. De ki: "Onlar için ıslah etmek daha hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada olursanız artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah fesat yapanı ıslah edenden ayırır. Eğer Allah dileseydi elbette sizi zora sokardı. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir."

221) Müşrike kadınları iman edinceye kadar nikâhlamayın. Mü'mine bir cariye –hoşunuza gitse bile- müşrike bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikâhlamayın. Mü'min bir köle –hoşunuza gitse bile- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. İşte onlar ateşe çağırırlar; Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır ve insanlar için ayetlerini iyice açıklar; umulur ki düşünürler.

222) Sana hayızdan da sorarlar. De ki: "O bir ezadır; onun için hayız halinde kadınlardan uzak durun ve temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın. İyice temizlendikleri zaman, Allah'ın size emrettiği yerden onlara varın. Doğrusu Allah çokça tevbe edenleri de sever, çokça temizlenenleri de sever."

223) Kadınlarınız sizin için bir tarladır. O halde tarlanıza dilediğiniz gibi yaklaşın. Kendiniz için takdim edin. Bir de Allah'tan sakının ve bilin ki siz muhakkak O'na kavuşucusunuz. Mü'minleri müjdele!

224) Allah'ı yeminleriniz sebebiyle iyilik yapmanıza, sakınmanıza ve insanların arasını düzeltmenize engel kılmayın. Şüphesiz ki Allah Semi'dir, Alîm'dir.

225) Allah sizi yeminlerinizdeki lağiv sebebiyle sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandığından sorumlu tutar. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Halim'dir.

226) Kadınlarına yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay beklemek vardır. Eğer dönerlerse şüphesiz ki Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

227) Şayet boşanmaya karar verirlerse. Şüphesiz Allah Semi'dir, Alîm'dir.

228) Boşanan kadınlar, kendilerini üç kur' bekletirler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe iman ediyorlarsa, Allah'ın onların rahimlerinde yarattığını gizlemeleri, kendilerine helal değildir. Eğer barışmak isterlerse bunda kocaları onları almaya daha çok hak sahibidir. (Erkeklerin) Onlar üzerinde olduğu gibi onların da (erkekler üzerinde) örfe uygun hakları vardır. Erkekler için onlar üzerine bir derece daha vardır. Şüphesiz ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

229) Boşanma iki defadır; artık ya güzellikle tutmalı ya da iyilikle salıvermelidir. -Allah'ın sınırlarını koruyamamaktan korkmaları müstesna- onlara verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir. Fakat Allah'ın sınırlarını koruyamamaktan korkmaları müstesna kadının bir şeyleri fidye vermesinde her ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır, onu aşmayın. Her kim Allah'ın sınırlarını aşarsa işte onlar var ya, onlar zalimlerin ta kendileridir!

230) Eğer onu boşarsa, artık başka bir kocayla nikâhlanmadıkça kendisine helal olmaz. Eğer onu boşarsa -Allah'ın sınırlarını koruyacaklarına inanırlarsa- birbirlerine dönmelerinde onlara bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın -bilen bir topluluk için- iyice açıkladığı sınırlarıdır.

231) Kadınları boşadığınız zaman iddetlerinin sonuna ulaştıklarında, onları ya güzellikle tutun, ya da iyilikle bırakın. Bir de haksızlıkla ve zarar vermek için onları tutmayın. Kim bunu yaparsa muhakkak ki kendine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence edinmeyin! Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size kendisiyle öğüt vermek üzere indirdiği kitap ile hikmeti düşünün. Allah'tan sakının ve bilin ki muhakkak Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

232) Kadınları boşadığınızda iddetlerinin sonuna ulaştıklarında -aralarında örfe uygun olarak anlaştıkları takdirde- artık onları kocalarıyla nikâhlanmaktan alıkoymayın! İşte bu içinizden Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere kendisiyle verilen bir öğüttür. İşte bu, sizin için

daha faydalı ve daha temizleyicidir. Şüphesiz Allah bilir, fakat siz bilmezsiniz.

233) Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için, anneler çocuklarını tam iki yıl emzirirler. Onların yiyeceklerini ve giyeceklerini örfe uygun bir şekilde sağlamak, çocuğun babaları üzerinedir. Hiç kimse gücünün yettiğinden başkasıyla sorumlu tutulmaz. Çocuğu sebebiyle anne ve çocuğu sebebiyle baba zarara uğratılmasın. Mirasçıya düşen de bunun gibidir. Eğer kendi rızaları ile ve birbirlerine danışarak sütten kesmek isterlerse ikisine de bir günah yoktur. Ayrıca çocuklarınızı emzirtmek isterseniz –vereceğinizi örfe uygun olarak teslim ettiğiniz takdirde- artık üzerinize hiçbir günah yoktur. Allah'tan sakının ve bilin ki şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

234) İçinizden ölenlerin bıraktığı hanımlar kendilerini dört ay on (gün) bekletirler. İddetlerinin sonuna ulaştıklarında, onların kendileri hakkında örfe uygun şekilde yaptıkları hususunda size hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

235) Kadınlara nikâhlamak istediğinizi îmâ etmenizde veya gönüllerinizde saklamanızda size hiçbir günah yoktur. Allah, yakında kesinlikle onları anacağınızı bilmektedir. Fakat meşru bir söz söylemeniz dışında, onlarla gizlice sözleşmeyin; iddetin sonuna ulaşıncaya kadar nikâh akdine kalkışmayın ve bilin ki şüphesiz Allah içinizde olanı bilir. Artık O'ndan sakının ve yine bilin ki şüphesiz Allah Ğafur'dur, Halim'dir…

236) Kendileriyle temas etmediğiniz ve kendilerine mehir tesbit etmediğiniz kadınları boşarsanız size bir günah yoktur. Zengin olan kendi gücü nisbetinde; fakir olan da kendi gücü nisbetinde, onları örfe uygun bir geçimlikle faydalandırsın. Bu, ihsan edenler üzerine bir haktır.

237) Eğer onlara mehir tesbit ettiğiniz halde kendilerine temas etmeden onları boşarsanız -kendilerinin veya nikâh akdi elinde olan kimsenin bağışlaması dışında- onlara tesbit ettiğinizin yarısı onlarındır. Bağışlamanız ise takvaya daha yakındır ve aranızdaki fazlı da unutmayın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir…

238) Namazları koruyun, orta namazını da. Gönülden itaat ederek Allah için kâimler olun!

239) Eğer korkarsanız, yaya olarak veya binek üzerinde, güvene kavuştuğunuz zaman size bilmediğiniz şeyleri öğrettiği gibi Allah'ı anın!

240) İçinizden ölmek üzere olup da geriye eşler bırakanlar, eş-

leri için (evlerinden) çıkarılmadan bir yıla kadar faydalanmalarını vasiyet etsinler. Eğer çıkarlarsa, kendileri hakkında örfe uygun olarak yaptıklarından dolayı size hiçbir günah yoktur. Şüphesiz Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

241) Boşananlar için örfe uygun şekilde bir geçimlik vardır. Bu muttakiler üzerine bir haktır.

242) Allah ayetlerini sizin için işte böyle iyice açıklıyor ki akledesiniz.

243) Binlerce kişi oldukları halde ölüm korkusuyla yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara: "Ölün!" dedi, sonra onları diriltti. Şüphesiz ki Allah insanlara karşı büyük lütuf sahibidir; fakat insanların çoğu şükretmezler.

244) Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah Semi'dir, Alîm'dir!

245) Allah'a -onu kendisi için kat kat artıracağı- güzel bir ödünç verecek olan kimdir? Allah daraltır da genişletir de. Siz yalnız O'na döndürüleceksiniz.

246) Musa'dan sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani onlar nebilerine: "Bize bir melik tayin et de Allah yolunda savaşalım!" demişlerdi. "Ya savaş size yazılır da savaşmazsanız?" demişti. Onlar: "Niçin Allah yolunda savaşmayalım? Ayrıca yurtlarımızdan ve çocuklarımızdan uzaklaştırıldık" demişlerdi. Savaş onlara yazıldığında ise -onlardan pek azı müstesna- yüz çevirdiler. Şüphesiz Allah, zalimleri çok iyi bilendir.

247) Nebileri de onlara: "Şüphesiz ki Allah size melik olarak Talut'u göndermiştir" dedi. "Bizim üzerimize mülk nasıl onun olur ki biz mülke ondan daha layığız ve ona mal genişliği de verilmemiştir" dediler. Dedi ki: "Muhakkak ki Allah onu sizin üzerinize seçti de onun ilimce ve vücutça gücünü artırdı." Allah mülkünü dilediği kimseye verir, şüphesiz Allah Vasi'dir, Alîm'dir.

248) Ayrıca nebileri onlara dedi ki: "Muhakkak ki onun mülkünün alameti size tabutun gelmesidir ki onda Rabbinizden bir sekinet ve Musa ile Harun ailesinin bıraktıklarından kalıntılar vardır. Onu melekler taşır. Eğer mümin kimselerseniz, şüphesiz ki bunda sizin için elbette bir ayet vardır."

249) Talut ordularla ayrıldığında dedi ki: "Şüphesiz Allah sizi bir nehirle imtihan edecektir. Kim ondan içerse benden değildir; kim de -eliyle bir avuç aldığı dışında- onu tatmazsa şüphesiz o bendendir." -İçlerinden pek azı müstesna- ondan içtiler. Nihayet o ve beraberindeki iman edenler onu geçince dediler ki: "Bugün Calut ve ordularına karşı

gücümüz yoktur.” Allah'a kavuşacaklarına kesin olarak inananlar ise: “Nice az olan topluluk Allah’ın izniyle çok olan topluluğu yenmiştir; çünkü Allah sabredenlerle beraberdir!” dediler.

250) Calut ve ordusuyla karşılaştıklarında: “Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, ayaklarımıza sebat ver ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!” dediler.

251) Nihayet Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Davud da Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi. Ayrıca ona dilediği şeyleri öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla savması olmasaydı yeryüzü fesada uğrardı. Fakat Allah âlemlere karşı lütuf sahibidir.

252) İşte bunlar Allah'ın ayetleridir. Onları sana hak ile okuyoruz. Muhakkak sen gönderilenlerdensin.

253) İşte o rasuller ki biz bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendisiyle konuştuğu vardır. Bazısını da derecelerle yükseltmiştir. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık deliller verdik ve onu Ruhu'l-Kudüs ile destekledik. Allah dileseydi onlardan sonrakiler kendilerine apaçık deliller geldikten sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Ancak ihtilafa düştüler; böylece onlardan kimi iman etti, kimi de küfre girdi. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Fakat Allah dilediğini yapar.

254) Ey iman edenler! Hiçbir alış verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmeden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler, zalimlerin ta kendileridir.

255) Allah kendisinden başka ibadete layık hak ilah olmayandır. Hayy’dır, Kayyum’dur. O’nu ne bir uyuklama tutar ne de bir uyku. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. İzni olmaksızın O’nun katında kim şefaat edebilir? Onların önlerinde ve arkalarında olanı bilir. O'nun ilminden dilediğinden başka hiçbir şeyi kavrayamazlar. O’nun kürsisi, gökleri ve yeri kuşatmıştır ve onların muhafazası O'na ağır gelmez. Şüphesiz O, Aliyy’dir, Azim’dir.

256) Dinde zorlama yoktur. Şüphesiz doğruluk sapıklıktan apaçık iyice ayrılmıştır. Artık kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse muhakkak kopması olmayan sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. Şüphesiz Allah Semi'dir, Alîm’dir.

257) İman edenlerin velisi Allah'tır; onları karanlıklardan nura çıkarır. Kâfirlerin velileri ise tâğuttur; onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar ateş halkıdır. Onlar orada sürekli kalıcıdırlar.

258) Allah’ın kendisine mülk vermesiyle Rabbi hakkında İbrahim’le tartışanı görmedin mi? İbrahim: “Rabbim dirilten ve öldürendir”

dediği zaman: “Ben de diriltir ve öldürürüm!” demişti. İbrahim: “Muhakkak Allah güneşi doğudan getiriyor sen de onu batıdan getirsene!” dedi de o kâfir şaşırıp kaldı. Doğrusu Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

259) Ya da o kimse gibisini ki duvarları, çatıları üstüne çökmüş bir kasabaya uğradı da: “Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?” dedi. Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı. Sonra dirilterek: “Ne kadar kaldın?” buyurdu. O: “Bir gün veya günün bir kısmı kadar” dedi. Buyurdu ki: “Hayır! Yüz sene kaldın; buna rağmen yiyeceğine ve içeceğine bak! Hiç bozulmamış. Bir de eşeğine bak! Seni insanlara ayet kılmamız için. Kemiklere bak! Onları nasıl kaldırıyor, sonra da ona et giydiriyoruz!” Artık kendisine apaçık belli olunca: “Biliyorum ki, şüphesiz Allah her şeye kadirdir!” dedi.

260) Hani İbrahim: “Rabbim, ölüleri nasıl dirilttiğini bana göster!” demişti. “Yoksa inanmadın mı?” buyurunca: “Hayır, fakat kalbimin mutmain olması için” demişti. “O halde dört kuş tut, onları parçala; sonra her dağın üzerine onlardan bir parça koy. Ardından onları çağır; koşarak sana geleceklerdir. Bil ki şüphesiz Allah Aziz’dir, Hakîm’dir” buyurmuştu.

261) Mallarını Allah yolunda infak edenlerin durumu her başakta yüz tohum olmak üzere yedi başak bitiren bir tohuma benzer. Böylece Allah dilediğine kat kat artırır. Şüphesiz Allah Vasi’dir, Alîm’dir.

262) Mallarını Allah yolunda infak edip sonra infaklarını minnet ve eziyet kılmayanlar... Onlar için Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

263) Güzel bir söz ve bağışlama, ardından eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Şüphesiz Allah Ğaniyy'dir, Halim'dir.

264) Ey iman edenler! Malını insanlara gösteriş için infak eden ve Allah'a da ahiret gününe de iman etmeyen kimse gibi sadakalarınızı başa kakmak ve eziyet etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Onun durumu, üzerinde toprak bulunan ve şiddetli bir yağmurun ona isabet etmesiyle onu dümdüz bıraktığı sert bir kayanın durumu gibidir. Kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Doğrusu Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez.

265) Mallarını, Allah’ın rızasını kazanmak ve gönüllerinden tesbit ile infak edenlerin durumu, yüksek bir yerde bulunan ve bol yağmur düşünce meyvelerini iki kat veren bir bahçenin durumu gibidir. Ona bol yağmur olmasa da bir çisenti isabet eder. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

266) Sizden biri ister mi ki kendisinin, altından nehirler akan,

hurmalar ve üzümlerden oluşan, ayrıca kendisi için orada bütün meyvelerin bulunduğu bir bahçesi olsun da, zayıf çocukları olduğu halde kendisine ihtiyarlık çökmüşken onlara ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin? Allah size ayetlerini işte böyle iyice açıklıyor ki düşünesiniz.

267) Ey iman edenler! Kazandıklarınızın ve sizin için yerden çıkardıklarımızın iyilerinden infak edin. Kötüsünü kastetmeyin ki siz ondan infak edecek olsanız da onu göz yummadan almazsınız. Bilin ki, muhakkak Allah Ğaniyy'dir, Hamid'dir.

268) Şeytan size fakirliği vaad eder ve size çirkin şeyleri emreder. Allah ise kendisinden bir mağfiret ve lütuf vaad ediyor. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alîm'dir.

269) Hikmeti dilediğine verir. Hikmet verilen kimseye de pek çok hayır verilmiştir. Akıl sahiplerinden başkası düşünmez!

270) Nafaka olarak her ne infak ederseniz veya adak olarak her ne adarsanız muhakkak ki Allah onu bilir. Doğrusu zalimlerin yardımcıları yoktur.

271) Sadakaları açıktan verirseniz bu ne güzeldir. Onları gizleyerek fakirlere verirseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Böylece sizin günahlarınızdan bir kısmını örter. Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır!

272) Onları hidayete erdirmek senin üzerinde değildir; fakat Allah dilediğini hidayete erdirir. Hayırdan her ne infak ederseniz kendiniz içindir. Ayrıca siz ancak Allah'ın vechini istediğiniz için infak edersiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz size tamamen ödenir ve siz zulme uğratılmazsınız.

273) Allah yoluna bağlanmış fakirler içindir ki, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. Bilmeyenler onları iffetlerinden dolayı zengin sanır. Onları simalarından tanırsın, ısrarla insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, muhakkak ki Allah onu hakkıyla bilir.

274) Onlar ki, mallarını gece, gündüz, gizli ve açık infak ederler. Onlar için Rableri katında ecirler vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

275) Riba (faiz) yiyenler delilikten şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. Bu onların; "Alış veriş de ancak riba gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alış-verişi helal, ribayı ise haram kılmıştır. Artık her kim kendisine Rabbinden bir öğüt gelir de vazgeçerse geçmişteki kendisinindir ve işi Allah'a aittir. Her kim de dönerse; işte onlar ateş halkıdır; orada sürekli kalıcıdırlar.

276) Allah ribayı yok eder, sadakaları ise artırır. Allah çok nankör ve günahkâr kimseyi sevmez.

277) Doğrusu iman edip salih amel işleyen, namazı dosdoğru kılan ve zekâtı veren kimseler var ya, onlar için Rableri katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar üzülecek değillerdir.

278) Ey iman edenler, Allah'tan sakının! Mü'minler iseniz ribadan kalanı bırakın!

279) Şayet yapmazsanız artık Allah ve Rasulü'nün size savaş açmış olduğunu kesinlikle bilin! Tevbe ederseniz anaparanız size aittir. Ne zulmediniz ne de zulme uğrayınız.

280) Eğer sıkıntıda ise kolaylığa kadar mühlet vermelidir. Sadaka olarak bırakmanız ise bilirseniz sizin için daha hayırlıdır.

281) O günden sakının ki onda Allah'a döndürüleceksiniz, sonra herkese kazandığı tamamen verilecek ve onlar zulme uğratılmayacaklar.

282) Ey iman edenler! Belirlenmiş bir süreye kadar olan bir borçla birbirinize borçlandığınız zaman onu yazın. Bir yazıcı da aranızda adaletle yazsın. Hiçbir yazıcı Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan çekinmesin; yazsın! Üzerinde hak olan kimse de onu yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın da ondan hiçbir şeyi eksik bırakmasın. Üzerinde hak olan kimse aklı ermeyen veya zayıf ya da bizzat yazdırmaya gücü yetmeyen biriyse, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahit bulundurun. İki erkek bulamazsanız, razı olduğunuz şahitlerden, bir erkek ile -biri şaşırırsa diğerinin ona hatırlatması için- iki kadın olsun. Şahitler çağrıldıkları zaman kaçınmasınlar. Küçük ya da büyük olsa da onu vadesine kadar yazmaya üşenmeyin. Çünkü bu, Allah katında daha adaletli, şahitlik için daha sağlam, şüphe etmemenize daha yakındır. Ancak aranızda devrettiğiniz peşin bir ticaret ise onu yazmamanızda sizin için hiçbir günah yoktur. Alışveriş yaptığınız zaman da şahit tutun. Yazıcı ve şahide zarar verilmesin. Şayet yaparsanız şüphesiz ki o sizin için bir fısktır, Allah'tan sakının! Allah size öğretiyor. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

283) Yolculukta olur da yazacak kimse bulamazsanız alınmış rehinler vardır. Birbirinize güveniyorsanız, güvenilen kimse emanetini ödesin ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın. Ayrıca şahitliği gizlemeyin. Her kim onu gizlerse muhakkak ki o kalbi günahkâr olandır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı hakkıyla bilendir.

284) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Nefislerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker; ardından

dilediğini bağışlar, dilediğini azaba uğratır. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

285) Rasul, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, mü'minler de. Hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve rasullerine iman ettiler. "Rasullerinden hiçbirinin arasını ayırmayız; işittik ve itaat ettik, bağışlamanı dileriz, Rabbimiz dönüş yalnız sanadır" dediler.

286) Allah, hiç kimseye gücünün yettiğinden başkasını yüklemez. Kazandığı kendine, işlediği de aleyhinedir. "Rabbimiz, unutur veya yanılırsak bizi sorumlu tutma! Rabbimiz bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır yük yükleme! Rabbimiz, gücümüzün yetmeyeceği şeyi bize taşıtma! Bizden affet, bizi bağışla, bize merhamet et! Sen bizim mevlâmızsın, kafirler topluluğuna karşı bize yardım et!.."

3- ÂL-İ İMRÂN SURESİ

(Medine'de inmiştir, 200 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Elif, Lâm, Mîm.

2) Kendisinden başka ilah olmayan Allah; el-Hayy'dır, el-Kayyum'dur.

3) O, sana kitab'ı kendisinden öncekileri doğrulayıcı olmak üzere hak ile indirdi. Tevrat ve İncil'i de indirmişti.

4) Bundan önce insanlar için bir hidayet idiler. Furkan'ı da indirdi. Doğrusu Allah'ın ayetlerini inkâr eden kimseler var ya, onlar için çok şiddetli bir azap vardır. Şüphesiz Allah Aziz'dir, intikam sahibidir.

5) Doğrusu yerdeki ve gökteki hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz!

6) O ki sizi rahimlerde dilediği gibi şekillendirir. O Aziz ve Hakîm olandan başka ilah yoktur.

7) O sana kitab'ı indirendir. Ondaki ayetlerin bir kısmı muhkemdir ki onlar kitabın anasıdır. Diğerleri de müteşabihtirler. Kalplerinde eğrilik bulunanlar, fitne çıkarmak ve onun tevilini aramak için müteşabih olanlarına tabi olurlar. Onun tevilini Allah'tan başka kimse bilmez. İlimde derinleşmiş olanlar da derler ki: "Biz, ona iman ettik; hepsi Rabbimizin katındandır. Akıl sahiplerinden başkası düşünmez."

8) "Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi eğriltme! Bize katından bir rahmet bahşet; şüphesiz sen Vehhab'sın!"

9) "Rabbimiz! Muhakkak ki sen, kendisinde hiçbir şüphe olmayan bir günde insanları toplayacak olansın. Doğrusu Allah, vaadinden dönmez!"

10) Muhakkak ki kâfirlerin malları da çocukları da Allah'tan olan hiçbir şeyi kendilerinden asla uzaklaştıramazlar! İşte onlar, ateşin yakıtıdırlar.

11) Tıpkı Firavun hanedanı ve onlardan öncekilerin âdeti gibi, bizim ayetlerimizi yalanladılar. Allah da onları günahları sebebiyle yakalayıverdi. Doğrusu Allah, azabı şiddetli olandır.

12) İnkâr edenlere de ki: “Yakında yenileceksiniz ve cehenneme toplanacaksınız. Ne kötü bir döşek!”

13) Muhakkak ki karşılaşan iki toplulukta sizin için bir ayet vardır. Bir topluluk Allah yolunda savaşıyordu. Diğeri ise kâfirdi. Onları göz görüşüyle kendilerinin iki katı olarak görüyorlardı. Doğrusu Allah dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır…

14) Kadınlar, oğullar, altın ve gümüşten yığın yığın biriktirilmiş mallar, salma atlar, sağmal hayvanlar ve ekinlere duyulan şehvetlerin sevgisi insanlara süslü kılınmıştır. İşte bunlar dünya hayatının metaıdır; varılacak güzel yer ise Allah katındadır…

15) De ki: “Size bunlardan daha hayırlısını haber vereyim mi? Takva sahibi olanlar için Rableri katında, altından nehirler akan, içlerinde sürekli kalıcı oldukları cennetler, tertemiz kılınmış eşler ve Allah’tan bir rıza vardır. Doğrusu Allah kullarını hakkıyla görendir!”

16) Onlar ki: “Rabbimiz! Şüphesiz biz iman ettik, bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateş azabından koru!” derler.

17) Sabredenler, sadık olanlar, gönülden itaat edici olanlar, infak edenler ve seherlerde bağışlanma dileyenlerdir.

18) Allah, kendisinden başka ibadete layık hak ilah olmadığına adaleti ayakta tutarak şahitlik etti melekler ve ilim sahipleri de. O’ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. O, Aziz'dir, Hakîm'dir.

19) Doğrusu Allah katında din İslâm'dır. Kitap verilenler ancak kendilerine ilim geldikten sonra aralarındaki haset sebebiyle ihtilâfa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, şüphesiz Allah hesabı çabuk görendir!

20) Artık seninle tartışırlarsa de ki: “Ben bana uyanlarla birlikte yüzümü Allah’a teslim ettim.” Kitap verilen kimselere ve ümmilere de ki: “Teslim oldunuz mu:” Şayet teslim olurlarsa muhakkak hidayete ermiş olurlar. Yüz çevirirlerse artık sana düşen yalnızca tebliğdir. Şüphesiz Allah kullarını hakkıyla görendir.

21) Doğrusu Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, nebileri haksız yere öldürenler ve adaletle emreden kimseleri öldürenler var ya; onları çok acıklı bir azap ile müjdele!

22) İşte onlar dünyada da ahirette de amelleri boşa gidenlerdir. Onların yardımcıları yoktur!

23) Kitaptan bir nasip verilen kimseleri görmedin mi? Aralarında hükmetmesi için Allah’ın kitabına çağırılıyorlar da, sonra onlardan bir grup dönüyor; onlar yüz çeviricidirler.

24) Bu onların: “Bize sayılı günlerden başka asla ateş dokunmayacaktır.” demeleri sebebiyledir. Doğrusu uydurdukları şeyler onları dinleri hakkında aldatmıştır.

25) Onları kendisinde hiçbir şüphe olmayan bir gün için topladığımız zaman nasıl olacak? Herkese kazandığı tastamam verilecek ve onlar zulme uğratılmayacaklar.

26) De ki: “Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Mülkü dilediğine verirsin; dilediğinden de mülkü alırsın. Dilediğini aziz edersin; dilediğini de zelil kılarsın. Hayır ancak senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye kadirsin.”

27) “Geceyi gündüze eklersin, gündüzü de geceye eklersin. Ölüden diriyi çıkarırsın, diriden de ölüyü çıkarırsın, dilediğini de hesapsız rızıklandırırsın.”

28) Mü’minler, mü’minleri bırakıp da kâfirleri veliler edinmesinler! Her kim bunu yaparsa Allah'tan hiçbir şey üzerinde değildir. Ancak onlardan sakınılabilecek bir şeyden sakınmanız müstesna. Buna rağmen Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Muhakkak ki dönüş yalnız Allah'adır.

29) De ki: “Sinelerinizde olanı gizleseniz de açıklasanız da Allah onu bilir. Göklerde ve yerde her ne varsa bilir. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.”

30) Her bir nefis hayır olarak yaptıklarını bulacağı gün her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını isteyecek. Böylece Allah sizi kendisinden sakındırıyor. Doğrusu Allah kullarına karşı Rauf’tur.

31) De ki: “Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Muhakkak ki Allah Ğafur’dur, Rahim’dir.”

32) De ki: “Allah’a da Rasul’e de itaat edin! Yüz çevirirlerse elbette ki Allah, kâfirleri sevmez.”

33) Doğrusu Allah, Âdem’i, Nuh’u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini âlemler üzerine seçti.

34) Bazısı bazısından olan bir nesildir. Şüphesiz ki Allah Semi’dir, Alîm’dir.

35) Hani İmran’ın karısı demişti ki: “Rabbim, doğrusu ben karnımdakini azad edilmiş olarak sana adadım; benden kabul et! Şüphesiz sen Semi’ ve Alîm olansın!”

36) Onu doğurduğunda –Allah onun ne doğurduğunu elbette en iyi bilendir- dedi ki: “Rabbim! Elbette ben onu kız doğurdum.” Erkek kız gibi değildir. “Ona Meryem adını verdim. Doğrusu ben onu da soyunu

da kovulmuş şeytandan sana sığındırırım!"

37) Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyya'yı da ona kefil kıldı. Zekeriyya onun yanına, mihraba her girdiğinde onun yanında bir rızık buluyordu. Dedi ki: "Ey Meryem! Bu sana nereden?" Dedi ki: "O Allah katındandır. Şüphesiz ki Allah dilediğini hesapsız rızıklandırır!"

38) Zekeriyya işte orada Rabbine dua etti. Dedi ki: "Rabbim, bana katından tertemiz bir soy bağışla! Muhakkak ki sen duayı hakkıyla işitensin."

39) O, mihrapta durup namaz kılarken melekler ona seslendi: "Şüphesiz Allah sana Allah'tan olan bir kelimeyi tasdik edici, efendi, nefsine hâkim ve sâlihlerden bir nebi olan Yahya'yı müjdeliyor!"

40) Dedi ki: "Rabbim, bana ihtiyarlık gelip çatmışken eşim de kısırken benim nasıl oğlum olabilir?" Buyurdu ki: "İşte böyledir, Allah dilediğini yapar!"

41) "Rabbim bana bir alamet ver!" dedi. "Senin alametin insanlarla işaretleşmen dışında üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve sabah akşam tesbih et!" buyurdu.

42) Hani Melekler demişlerdi ki: "Ey Meryem! Şüphesiz Allah seni seçti, seni tertemiz kıldı. Seni âlemlerin kadınlarına üstün kıldı."

43) "Ey Meryem Rabbine gönülden itaat et! Secde et ve rükû edenlerle beraber rükû et."

44) İşte bunlar gayb haberlerindendir ki biz onu sana vahyediyoruz. Meryem'e hangisi kefil olacak diye kalemlerini atarlarken sen yanlarında değildin, çekişirlerken de sen yanlarında değildin.

45) Hani melekler demişlerdi ki: "Ey Meryem! Allah seni kendinden bir kelime ile müjdeliyor. İsmi Meryem oğlu İsa Mesih'tir, dünyada da ahirette de şanı yücedir ve yakın kılınanlardandır."

46) "Beşikteyken de yetişkinken de insanlarla konuşacaktır; sâlihlerdendir."

47) Dedi ki: "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken nasıl çocuğum olabilir?" Buyurdu ki: "İşte böyledir. Allah dilediğini yaratır. Bir işe hükmettiği zaman ona sadece "Ol" der; o da hemen oluverir."

48) Ona kitap ile hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecektir.

49) "Doğrusu ben İsrail oğullarına bir rasul olmak üzere Rabbinizden bir ayet ile geldim. Muhakkak ben size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapıp ona üflerim, o da Allah'ın izni ile hemen bir kuş oluverir. Allah'ın izniyle kör olanı, alacalıyı iyileştirir ve ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde yediğiniz ve biriktirdiğiniz şeyleri size haber veririm. Eğer

mü'min kimselerseniz muhakkak bunda sizin için bir ayet vardır."

50) "Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak için. Size Rabbinizden bir ayet getirdim. Artık Allah'tan korkun da bana itaat edin."

51) "Muhakkak ki Allah benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. O halde O'na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur!"

52) İsa, onlardan küfrü sezince: "Allah'a yardımcılarım kimlerdir?" dedi. Havariler dediler ki: "Allah'ın yardımcıları biziz. Allah'a iman ettik. Sen de şahit ol ki şüphesiz biz Müslümanlarız."

53) "Rabbimiz, indirdiğine iman ettik ve Rasul'e tabi olduk, artık bizi şahit olanlarla beraber yaz!"

54) Düzen kurdular, Allah da bir düzen kurdu. Şüphesiz Allah düzen kuranların en hayırlısıdır.

55) Hani Allah şöyle buyurmuştu: "Ey İsa! Muhakkak ki ben seni vefat ettireceğim. Seni kendime yükselteceğim ve seni kâfirlerden temizleyeceğim. Sana tabi olanları da kıyamet gününe kadar kâfirlerin üstünde tutacağım. Sonra dönüşünüz ancak banadır. İşte o zaman, ihtilafa düştüğünüz şeylerde aranızdam hükmedeceğim."

56) Küfredenler/inkâr edenler var ya, onlara dünyada da ahirette de çok şiddetli bir azap ile azap edeceğim. Doğrusu onların hiç bir yardımcıları yoktur.

57) İman edip de salih ameller işleyenlere gelince, onlara ecirlerini tastamam verecektir. Şüphesiz ki Allah, zalimleri sevmez.

58) İşte bu okuduğumuz hikmetli zikirden ve ayetlerdendir.

59) Şüphesiz Allah katında İsa'nın durumu Âdem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı; sonra ona *"Ol!"* dedi, o da hemen oluverdi.

60) Hak Rabbindendir. O halde kuşkuya kapılanlardan olma!

61) Artık sana gelen ilimden sonra kim seninle onun hakkında tartışırsa de ki: "Gelin çağıralım oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı; bizleri ve sizleri sonra dua edelim de Allah'ın lânetini yalancıların üzerine kılalım!"

62) İşte bu, o hak olarak anlatılandır. Allah'tan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Muhakkak ki Allah, elbette O Aziz'dir, Hakîm'dir.

63) Artık yüz çevirirlerse Allah elbette o fesatçıları hakkıyla bilendir.

64) De ki: "Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir kelimeye gelin! Allah'tan başkasına ibadet etmeyelim, hiç bir şeyi O'na ortak koşmayalım, bir kısmımız bir kısmınızı Allah'tan başka rabler edin-

mesin! Yüz çevirirlerse: 'Şahit olun ki şüphesiz biz Müslümanlarız.' deyin."

65) Ey kitap ehli! Niçin İbrahim hakkında tartışıyorsunuz? Oysa Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir; hala akletmiyor musunuz?

66) İşte siz böylesiniz! Haydi, bildiğiniz konuda tartıştınız; hiçbir bilginiz olmayan bir şey hakkında niçin tartışıyorsunuz? Oysa Allah bilir; siz ise bilmezsiniz.

67) İbrahim Yahudi olmadı, Hristiyan da değildi. Fakat hanif bir Müslümandı; müşriklerden değildi!

68) Elbette ki insanların İbrahim'e en yakın olanları, ona uyanlar ve bu nebi ile iman edenlerdir. Allah ise mü'minlerin velisidir.

69) Kitap ehlinden bir grup sizi saptırmak istedi. Oysa ancak kendilerini saptırırlar da farkına varmazlar.

70) Ey kitap ehli! Siz şahitlik ettiğiniz halde Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz?

71) Ey kitap ehli! Niçin hakkı batılla karıştırıyor ve bile bile hakkı gizliyorsunuz?

72) Kitap ehlinden bir grup dedi ki: "İman eden kimselere indirilene günün başında iman edin, sonunda da inkâr edin; belki dönerler."

73) "Sizin dininize uyanlardan başkasına inanmayın." De ki: "Şüphesiz hidayet Allah'ın hidayetidir." (Dediler ki) "(Aksi halde) Size verilenin benzeri bir kimseye verilir ya da Rabbiniz katında size karşı deliller getirirler." De ki: "Şüphesiz lütuf Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alîm'dir."

74) Rahmetini dilediğine has kılar. Doğrusu Allah çok büyük lütuf sahibidir.

75) Kitap ehlinden öyle kimseler vardır ki ona yüklerle mal emanet etsen onu sana tamamen öder. Onlardan öylesi de vardır ki ona bir dinar emanet etsen, o kimse üzerinde ısrarla durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların: "Ümmiler hakkında aleyhimize bir yol yoktur." demeleri sebebiyledir. Bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylerler.

76) Hayır! Her kim ahdini yerine getirir ve sakınırsa, muhakkak Allah muttakileri sever.

77) Doğrusu Allah'ın ahdine ve yeminlerine karşı az bir değer satın alanlar, işte onlar var ya; ahirette onlar için hiç bir nasip yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temize çıkarmayacaktır. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

78) Muhakkak ki onlardan öyle bir grup vardır ki siz onu kitaptan

sanasınız diye dillerini kitap ile eğerler. Hâlbuki o kitaptan değildir. O, Allah katından olmadığı halde 'Allah katındandır.' derler. Onlar bile bile Allah'a karşı yalan söylerler.

79) Hiçbir beşerin, Allah kendisine kitap, hüküm ve nübüvvet verdikten sonra insanlara: "Allah'ın yanısıra bana kullar olun!?" demesi olmaz. Ancak "Öğrettiğiniz ve ders yaptığınız kitaba göre Rabbaniler olun!"

80) Ayrıca size melekleri ve nebileri Rabler edinmenizi de emretmez. Siz müslüman olduktan sonra size hiç küfrü emreder mi?

81) Allah: "And olsun ki ben size kitap ile hikmeti verdim. Sonra size beraberinizde bulunanı tasdik edici bir rasul gelirse mutlaka ona iman edeceksiniz ve mutlaka ona yardım edeceksiniz!" diye nebilerin kuvvetli sözünü aldığı zaman buyurdu ki: "Buna dair sözümü alıp kabul ettiniz mi?" "Kabul ettik!" dediler. "O halde şahitlik edin, ben de sizinle beraber şahitlik edenlerdenim." buyurdu.

82) Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.

83) Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa ister istemez O'na teslim olmuştur ve ancak O'na döndürüleceklerdir.

84) De ki: "Biz Allah'a; bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve esbât'a indirilenlere; Musa'ya, İsa'ya ve nebilere Rableri tarafından verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirinin arasını ayırmayız. Doğrusu biz yalnız O'na teslim olanlarız."

85) Kim İslam'dan başka bir din ararsa, ondan asla kabul edilmeyecektir. Muhakkak ki o ahirette de hüsrana uğrayanlardandır!

86) Rasulün kesinlikle hak olduğuna şahitlik ettikleri halde üstelik kendilerine apaçık deliller de gelmişken imanlarından sonra küfre giren bir toplumu Allah nasıl hidayete erdirir? Doğrusu Allah zalimler toplumunu hidayete erdirmez.

87) İşte onlar var ya, onların cezası muhakkak ki Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lânetinin onlar üzerine olmasıdır.

88) Onun içinde sürekli kalıcıdırlar. Onlardan azap hafifletilmez ve onlar gözetilmezler.

89) Ancak bundan sonra tevbe edip düzeltenler müstesna. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

90) Doğrusu imanlarından sonra küfre giren sonra da küfürlerini artıran kimselerin tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar sapanların ta kendileridir.

91) Şüphesiz küfredenler ve kâfir olarak ölenler fidye olarak yer dolusu altın verseler yine de onların hiçbirinden asla kabul edilmez. İşte onlar var ya, onlar için çok acıklı bir azap vardır. Onların yardımcıları yoktur.

92) Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar iyiliğe asla erişemezsiniz! Herhangi bir şeyden ne infak ederseniz elbette ki Allah onu hakkıyla bilir.

93) İsrail'in kendisine haram kıldığı şey müstesna, Tevrat indirilmeden önce İsrail oğullarına bütün yiyecekler helaldi. De ki: "Doğru kimselerseniz o halde Tevrat'ı getirin de onu okuyun!"

94) Artık kim bundan sonra Allah'a yalanı iftira ederse, işte onlar zalimlerin ta kendileridir!

95) De ki: "Allah doğru söylemiştir. O halde hanif olarak İbrahim'in milletine uyun ki o, müşriklerden olmadı."

96) Şüphesiz insanlar için kurulan ilk ev âlemlere bereket ve hidayet olan Bekke'dekidir.

97) Apaçık ayetlerin bulunduğu o yerde İbrahim'in makamı vardır. Her kim oraya girerse emin olur. Onun yoluna gücü yeten kimsenin Beyt'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki bir hakkıdır. Her kim de kâfir olursa elbette ki Allah âlemlerden müstağnidir.

98) De ki: "Ey kitap ehli! Allah'ın ayetlerini niçin inkâr ediyorsunuz? Doğrusu Allah yaptıklarınıza hakkıyla şahittir!"

99) De ki: "Ey kitap ehli! Niçin şahit olduğunuz halde onda eğrilik arayarak iman edenleri Allah yolundan vazgeçirmeye çalışıyorsunuz? Elbette ki Allah yaptıklarınızdan asla gafil değildir!"

100) Ey iman edenler! Kitap verilenlerden herhangi bir gruba itaat ederseniz imanınızdan sonra sizi kâfirler olarak döndürürler.

101) Size Allah'ın ayetleri okunuyorken üstelik Rasulü de aranızdayken nasıl küfre girersiniz? Her kim de Allah'a sımsıkı bağlanırsa elbette ki dosdoğru yola iletilmiş olur.

102) Ey iman edenler, Allah'tan, ondan sakınmanın hakikisiyle sakının ve yalnızca Müslümanlar olarak ölün!

103) Hep birlikte Allah'ın ipine sarılın, ayrılmayın! Allah'ın üzerinizdeki nimetini de hatırlayın; hani siz düşmanlar idiniz de kalplerinizin arasını böylece birleştirdi. O'nun nimetiyle kardeşler oldunuz. Siz ateşten bir çukurun kenarındaydınız da sizi oradan kurtardı. Allah size ayetlerini işte böyle iyice açıklıyor ki hidayete eresiniz!

104) İçinizden hayra davet eden, iyiliği emredip kötülükten sa-

kındıran bir topluluk bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendisidir.

105) Kendilerine apaçık deliller geldikten sonra ihtilafa düşerek ayrılan kimseler gibi olmayın! İşte onlar var ya, onlar için çok büyük bir azap vardır!

106) Kimi yüzlerin ağaracağı, kimi yüzlerin de kararacağı gün, yüzleri kararanlara: "İmanınızdan sonra küfre mi girdiniz? O halde küfre girdiğiniz için azabı tadın!"

107) Yüzleri ağaranlar ise, Allah'ın rahmeti içindedirler; onlar orada sürekli kalıcıdırlar...

108) İşte bunlar Allah'ın ayetleridir ki onları sana hak olarak okuyoruz. Elbette Allah âlemler için zulüm istemez.

109) Göklerde ve yerde her ne varsa Allah'ındır ve işler ancak Allah'a döndürülür...

110) Siz, insanlar için çıkarılan hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de iman etseydi elbette onlar için daha hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de vardır; onların pek çoğu ise fasıklardır.

111) Size eziyetten başka asla bir zarar veremezler. Sizinle savaşırlarsa size arka çevirirler; sonra yardım olunmazlar.

112) Allah'ın ipine veya insanların ipine bağlanmaları müstesna her nerede bulunsalar da onlara zillet vurulmuştur. Ayrıca Allah'tan bir gazaba uğradılar. Üzerlerine de yoksulluk vuruldu. İşte bu onların Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve haksız yere nebilerini öldürmeleri nedeniyledir. İşte bu isyan etmelerinden ve haddi aşmalarından dolayı idi.

113) Hepsi bir değildirler. Kitap ehlinden dosdoğru olan bir topluluk vardır ki geceleri secde ederek Allah'ın ayetlerini okurlar.

114) Allah'a ve ahiret gününe iman ederler, iyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar ve hayırlarda koşarlar. İşte onlar sâlihlerdendir!

115) Hayırdan her ne yaparlarsa asla ondan inkâr edilmeyecektir. Muhakkak ki Allah sakınanları hakkıyla bilendir!

116) Doğrusu küfredenler var ya onlardan malları ve evlatları Allah'tan hiç bir şeyi savamazlar. İşte onlar ateş halkıdır; onlar orada sürekli kalıcıdırlar...

117) Bu dünya hayatında sarf ettikleri şeylerin misali; kendisinde şiddetli bir soğuk bulunan bir rüzgâra benzer ki nefislerine zulmetmiş bir toplumun ekinine isabet ederek onu helak eder. Allah onlara zulmetmedi; ama kendilerine zulmediyorlar.

118) Ey iman edenler! Sizden olmayanları sırdaş edinmeyin ki,

sizi ifsat etmekten geri durmazlar ve sizin sıkıntıda olmanızı arzu ederler. Doğrusu ağızlarından kin taşmaktadır. Sinelerinde gizledikleri ise daha büyüktür. Aklederseniz sizin için elbette ki ayetleri iyice açıkladık.

119) İşte siz öyle kimselersiniz ki sizi sevmedikleri halde onları seversiniz ve kitabın hepsine inanırsınız. Sizinle karşılaştıkları zaman: "İman ettik." derler; baş başa kaldıklarında ise size olan kinlerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kininizle ölün! Şüphesiz ki Allah sinelerde olanı hakkıyla bilendir!"

120) Size bir iyilik gelirse onları tasalandırır. Size bir kötülük isabet ederse onunla sevinirler. Eğer sabreder ve sakınırsanız onların hileleri size hiçbir şeyle zarar veremez. Doğrusu Allah yaptıklarını kuşatıcıdır.

121) Hani savaşmak için mü'minleri mevzilerine yerleştirmek üzere sabah erkenden ailenden ayrılmıştın. Şüphesiz Allah Semi'dir, Alîm'dir.

122) O vakit içinizden iki grup zaaf göstermek üzereydi. Oysa Allah onların velisi idi. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler!

123) And olsun ki sizler daha güçsüz olduğunuz halde Allah Bedir'de size yardım etti. O halde Allah'tan sakının ki şükretmiş olasınız!

124) O zaman mü'minlere diyordun ki: "Rabbinizin üç bin melek indirerek size yardım etmesi yetmez mi?"

125) Doğrusu sabreder ve sakınırsanız sizin üzerinize ansızın gelseler de Rabbiniz nişanlı beş bin melekle size yardım edecektir!

126) Allah bunu ancak size müjde olsun ve kalpleriniz bununla yatışsın diye yaptı. Doğrusu yardım ancak Azîz ve Hakîm olan Allah'tandır.

127) Böylece kâfirlerin bir kısmını öldürsün veya onları hezimete uğratsın da bozguna uğrayarak dönsünler.

128) Senin bu işte yapacak bir şeyin yoktur. Ya onların tevbelerini kabul eder veya onlara azap eder; çünkü onlar zalimlerdir.

129) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır; dilediğini bağışlar, dilediğine de azab eder. Doğrusu Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

130) Ey iman edenler, kat kat artırarak riba yemeyin ve Allah'tan sakının! Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

131) Öyle bir ateşten de sakının ki kâfirler için hazırlanmıştır!

132) Ayrıca Allah'a da Rasulü'ne de itaat edin ki size merhamet edilsin!

133) Bir de Rabbinizden mağfirete ve muttakiler için hazırlanan eni gökler ile yer kadar olan Cennete koşun!

134) Onlar, bollukta ve darlıkta infak ederler, öfkelerini yenerler, insanlardan affederler. Doğrusu Allah ihsan edenleri sever.

135) Onlar, çirkin bir iş yaptıklarında veya nefislerine zulmettikleri zaman Allah'ı hatırlayıp günahları için bağışlanma dilerler. Günahları Allah'tan başka kim bağışlayabilir? Ayrıca onlar yaptıklarında bile bile ısrar etmezler.

136) İşte onlar var ya, onların mükâfatı Rablerinden bağışlanma ve içinde kalıcı oldukları altından nehirler akan Cennetlerdir; amel işleyenlerin mükâfatı ne güzeldir!

137) Şüphesiz ki sizden önce sünnetler gelip geçmiştir. Artık yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların akıbetlerinin nasıl olduğunu görün!

138) İşte bu insanlar için bir açıklama ve muttakiler için de hidayet ve öğüttür.

139) Gevşemeyin ve üzülmeyin; eğer mü'minler iseniz en üstün olan sizsiniz!

140) Eğer size bir yara dokunduysa muhakkak ki o kavme de benzeri bir yara dokunmuştur. İşte o günler var ya, onları insanlar arasında döndürüp dururuz. Allah'ın iman edenleri ayırması ve içinizden şehitler edinmesi içindir. Doğrusu Allah zalimleri sevmez.

141) Böylece Allah iman edenleri arındırsın ve kâfirleri helak etsin.

142) Yoksa Allah içinizden cihad edenleri bilmeden ve sabredenleri bilmeden Cennete girebileceğinizi mi sandınız?

143) And olsun ki siz onunla karşılaşmadan önce ölümü arzuluyordunuz. İşte onu kesin olarak gördüğünüz halde bakıp duruyorsunuz?

144) Muhammed yalnızca bir rasuldür. Ondan önce de rasuller gelip geçmiştir. Eğer o ölür ya da öldürülürse ökçeleriniz üzerinde geri dönecek misiniz? Her kim de ökçeleri üzerinde dönerse Allah'a hiçbir şekilde zarar veremez. Buna karşılık Allah şükredenleri mükâfatlandıracaktır.

145) Belirlenmiş bir yazıya göre Allah'ın izni olmadan hiçbir nefis için ölmek yoktur. Her kim dünya menfaatini isterse ona ondan veririz, her kim de ahiret nimetini isterse ona da ondan veririz. Elbette ki şükredenleri mükâfatlandıracağız!

146) Nice nebi vardır ki pek çok topluluklarla beraber savaştılar da Allah yolunda kendilerine isabet edenlerden dolayı gevşemediler,

zaafa düşmediler ve boyun eğmediler. Doğrusu Allah sabredenleri sever.

147) Onların sözü: “Rabbimiz, bizim günahlarımızı ve işlerimizdeki hatalarımızı bağışla, ayaklarımızı sabit kıl ve kâfirler toplumuna karşı bize yardım et!” demelerinden başka bir şey olmadı!

148) Böylece Allah onlara dünya mükâfatını, ahiret nimetinin de en güzelini verdi. Şüphesiz Allah ihsan edenleri sever!

149) Ey iman edenler! İnkâr edenlere itaat ederseniz sizi ökçeleriniz üzerinde çevirirler de hüsrana uğrayanlar olarak dönersiniz!

150) Hayır, sizin mevlânız Allah’tır, doğrusu O yardım edenlerin en hayırlısıdır!..

151) Yakında hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah’a şirk koştukları için kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Muhakkak onların varacağı yer ateştir, zalimlerin yeri ne kötüdür!

152) And olsun ki Allah size olan vaadinde elbette sadık oldu. Size sevdiğiniz şeyi gösterdikten sonra emir konusunda çekişip isyan ederek yılgınlık gösterdiğiniz âna kadar O’nun izni ile onları öldürüyordunuz. Sizden kiminiz dünyayı istiyordu; içinizden ahireti isteyen de vardı. Sonra sizi sınamak için sizi onlardan geri çevirdi. And olsun ki yine de sizden affetti; çünkü Allah, mü’minlere karşı çok lütufkârdır.

153) O zaman ki Rasul arkanızdan sizi çağırdığı halde hiç kimseye dönüp bakmadan uzaklaşıyordunuz. Bunun üzerine Allah sizi gam üzerine gamla cezalandırdı. Böylece kaybettiğinize de, başınıza gelene de üzülmeyesiniz. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdârdır.

154) Sonra o gamın arkasından üzerinize indirdiği güvenle sizden bir grubu uyku bürüyordu. Doğrusu bir grubu da nefisleri derde düşürmüştü de Allah’a karşı doğru olmayan Cahiliyye zannı ile diyorlardı ki: “Bu işten bize bir şey var mı?” De ki: “Muhakkak ki bütün işler tamamen Allah’a aittir.” İçlerinde gizledikleri şeyi sana açıklamayıp da: “Bu işten bize bir şey olsaydı burada öldürülmezdik.” diyorlardı. De ki: “Evlerinizde de olsanız haklarında öldürülmeleri yazılmış olan kimseler yatacakları yerlere giderlerdi.” Bu, Allah’ın sinelerinizdekini imtihan etmesi ve kalplerinizdekini temizlemesi içindir. Elbette ki Allah sinelerde olanı hakkıyla bilendir!

155) Doğrusu iki ordunun karşılaştığı gün içinizden geri dönenleri şeytan kazandıkları bazı şeyler sebebiyle kaydırmak istedi. And olsun ki buna rağmen Allah onlardan affetti. Şüphesiz Allah Ğafur’dur, Halim’dir.

156) Ey iman edenler, yeryüzünde sefere veya gazaya çıktıkları

zaman kardeşleri için: “Yanımızda olsalardı ölmezler veya öldürülmezlerdi” diyen kâfirler gibi olmayın! Allah bunu kalplerinde bir hasret yapsın. Şüphesiz yaşatan da öldüren de Allah’tır. Doğrusu Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir!

157) And olsun ki Allah yolunda öldürülür veya ölürseniz, Allah’ın mağfireti ve rahmeti onların topladıkları şeylerden daha hayırlıdır.

158) And olsun ki ölseniz de öldürülseniz de ancak Allah’a toplanacaksınız!

159) Allah’tan bir rahmet sebebiyle onlara yumuşak davrandın; eğer kaba ve katı kalpli olsaydın elbette etrafından dağılırlardı. Artık onları affet ve onlar için bağışlanma dile. İş hususunda onlarla istişare et. Azmettiğin zaman da, artık Allah’a tevekkül et. Elbette Allah tevekkül edenleri sever.

160) Allah size yardım ederse, kimse size galip gelemez; sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir? Mü’minler de ancak Allah’a tevekkül etsinler.

161) Hiçbir nebinin hıyanet etmesi mümkün değildir. Her kim hainlik ederse, kıyamet günü o hıyanet ettiği şeyle gelir. Sonra da her nefse kazandığı tamamen ödenir. Onlar zulmedilmezler.

162) Allah’ın rızasına uyan kimse, Allah’ın gazabıyla dönen ve varacağı yer Cehennem olan kimse gibi olur mu? Orası ne kötü bir dönüş yeridir.

163) Onlar Allah katında derece derecedirler! Şüphesiz Allah onların yaptıklarını hakkıyla görendir.

164) And olsun ki Allah mü’minlere aralarında kendilerinden olan rasulü göndermekle lütufta bulundu. Onlara O’nun ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara kitap ile hikmeti öğretiyor. Oysa bundan önce apaçık bir sapıklık içindeydiler.

165) İki katına uğrattığınız musibet size gelince mi: “Bu nereden?” dediniz. De ki: “O kendinizdendir.” Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

166) İki ordunun karşılaştığı gün size isabet eden de ancak Allah’ın izniyle mü’minleri belirlemek içindir.

167) Bir de kendilerine: “Gelin Allah yolunda savaşın ya da savunun!” denildiği zaman: “Eğer biz savaşı bilseydik elbette size uyardık!” diyen münafıkları ortaya koymak içindir. Onlar o gün imandan çok küfre yakındırlar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylerler. Şüphesiz Allah gizlediklerini hakkıyla bilir.

168) Onlar öyle kimselerdir ki oturdukları halde kardeşleri için: “Bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi!” dediler. De ki: “Doğru kimselerseniz ölümü kendinizden uzaklaştırın!”

169) Allah yolunda öldürülen kimseleri sakın ölüler sanmayın! Aksine diridirler; Rableri katında rızıklanırlar.

170) Allah’ın fazlından kendilerine verdikleri ile ferah içindedirler, arkalarından kendilerine katılmamış olanlar için hiç bir korku olmadığını ve üzülmeyeceklerini müjdelemek isterler.

171) Onlar, Allah’ın nimetini ve fazlını ayrıca Allah’ın mü’minlerin ecrini elbette zayi etmeyeceğini de müjdelemek isterler.

172) Onlar ki kendilerine yara dokunduktan sonra, Allah’ın ve Rasul’ün davetine uydular. Bunlardan iyilik eden ve sakınan kimseler için çok büyük bir ecir vardır!

173) Onlar öyle kimselerdir ki, insanlar kendilerine: “Muhakkak ki insanlar size karşı (ordu) topladı; onlardan korkun!” dediklerinde bu onların imanını artırdı da: “Allah bize yeter, o ne güzel vekildir!” dediler.

174) Bunun üzerine kendilerine hiç bir kötülük dokunmadan Allah’ın nimeti ve lütfuyla döndüler; çünkü Allah’ın rızasına uydular. Şüphesiz Allah çok büyük lütuf sahibidir.

175) İşte o şeytandır ki ancak kendi velilerini korkutur; eğer mü’min iseniz onlardan korkmayın, benden korkun!

176) Küfürde koşanlar seni üzmesin; çünkü onlar Allah’a hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah ahirette onlara hiçbir nasip vermemeyi diliyor. Doğrusu onlar için çok büyük bir azap vardır.

177) Elbette ki imana karşılık küfrü satın alanlar Allah’a hiçbir şeyle zarar veremezler. Doğrusu onlar için çok acıklı bir azap vardır!

178) Kâfirler, onlara mühlet vermemizi kendileri için asla bir hayır zannetmesinler. Onlara ancak günahlarını artırmak için mühlet veriyoruz. Şüphesiz ki onlar için alçaltıcı bir azap vardır!

179) Allah iyiyi kötüden ayırmaksızın mü’minleri üzerinde bulunduğunuz hal üzere bırakacak değildir. Doğrusu Allah size gaybı da bildirecek değildir. Fakat Allah rasullerinden dilediğini seçer. O halde Allah’a da rasullerine de iman edin! Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için çok büyük bir ecir vardır.

180) Allah’ın kendilerine lütfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için daha hayırlı olduğunu zannetmesinler. Aksine bu onlar için şerdir. Kıyamet günü cimrilik ettikleri şey boyunlarına dolanacaktır. Şüphesiz göklerin ve yerin mirası Allah’ındır. Elbette ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır!

181) “Doğrusu Allah fakirdir, biz zenginiz!?” diyen kimseleri Allah işitmiştir. Elbette ki o dediklerini ve nebileri haksız yere öldürmelerini yazacağız da: “Tadın yakıcı azabı!” diyeceğiz.

182) İşte bu ellerinizle hazırladığınız şeyler sebebiyledir. Şüphesiz Allah kullarına asla zulmetmez.

183) Onlar dediler ki: “Doğrusu hiçbir rasule ateşin yiyeceği bir kurban getirinceye kadar inanmamamız için Allah bizden söz aldı.” De ki: “Elbette ki benden önce size rasuller apaçık delillerle ve söylediğiniz şeylerle gelmişlerdi. Doğru kimseler idiyseniz onları niçin öldürdünüz?”

184) Buna rağmen seni yalanlarsa elbette senden önce açık deliller, sahifeler ve aydınlatıcı kitap ile gelen rasuller de yalanlanmışlardı.

185) Her nefis ölümü tadacaktır. Muhakkak kıyamet günü ecirleriniz tamamen ödenecektir. Her kim o ateşten uzaklaştırılır ve Cennete konulursa muhakkak kurtulmuştur! Elbette ki dünya hayatı aldatıcı bir metâdan başka bir şey değildir.

186) And olsun ki mallarınız ve canlarınız hususunda imtihan edileceksiniz ve kesinlikle sizden önce kitap verilen kimselerden ve müşriklerden çok eziyet duyacaksınız. Doğrusu sabreder ve sakınırsanız bu, azmedilmesi gereken işlerdendir!

187) Hani Allah kitap verilenlerden: “Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız ve onu gizlemeyeceksiniz!” diye kesin bir söz almıştı. Onlar ise onu sırtlarının arkasına attılar ve ona karşılık az bir değer satın aldılar. Satın aldıkları o şey ne kötüdür!

188) Yaptıklarıyla sevinen, yapmadıklarıyla övülmekten hoşlananları bir şey sanma! Onların azaptan kurtulacaklarını zannetme! Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

189) Göklerin de yerin de mülkü Allah’ındır. Muhakkak ki Allah her şeye kadirdir.

190) And olsun ki göklerin ve yerin yaratılışında, gecenin ve gündüzün art arda gelmesinde, akıl sahipleri için ayetler vardır.

191) Onlar ki, ayakta iken, otururken, yanları üzerinde yatarken Allah’ı zikrederler ve gökler ile yerin yaratılışı hakkında düşünerek şöyle derler: “Rabbimiz sen bunları boşuna yaratmadın, seni tesbih ederiz, artık bizi ateş azabından koru!”

192) “Rabbimiz, doğrusu sen kimi ateşe atarsan onu muhakkak hakir etmişsindir, elbette zalimlerin yardımcıları da yoktur.”

193) “Rabbimiz doğrusu biz: “Rabbinize iman edin” diye imana çağıran bir davetçi işittik ve hemen iman ettik. Rabbimiz artık bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi iyilerle beraber al!”

194) “Rabbimiz bize rasullerine vaad ettiğin şeyi bize ver ve bizi kıyamet günü rüsvay etme, elbette ki sen vadinden dönmezsin!”

195) Rableri dualarına icabet etti: “Şüphesiz ben erkek olsun kadın olsun –ki bazınız bazınızdandır- sizden hiçbir çalışanın amelini boşa çıkarmayacağım. Hicret eden, yurtlarından çıkarılan, yolumda eziyet edilen, savaşan ve öldürülen kimseler var ya; and olsun ki onların kötülüklerini örteceğim ve elbette onları altından nehirler akan Cennetlere koyacağım. Bu Allah’tan mükâfattır. Doğrusu en güzel mükâfat Allah katındandır.”

196) Kâfirlerin beldelerinde dönüp durmaları seni aldatmasın!

197) Az bir geçimlik sonrasında onların varacakları yer Cehennemdir. Doğrusu orası ne kötü bir yataktır.

198) Rablerinden sakınanlar için de altından nehirler akan ve içlerinde kalıcı oldukları Cennetler vardır ki bu, Allah katındandır. İyilik yapanlar için Allah katında olan şeyler daha hayırlıdır.

199) Doğrusu kitap ehlinden, Allah’a, size indirilene ve kendilerine indirilene iman eden kimseler vardır. Allah’tan korktukları için Allah’ın ayetlerini az bir bedel ile değiştirmezler. İşte onlar var ya, onların ecirleri Rableri katındadır. Şüphesiz Allah hesabı çok çabuk görendir.

200) Ey iman edenler, sabredin, sabırda yarışın! Allah yolunda nöbet tutun ve Allah’tan sakının; umulur ki kurtuluşa erersiniz!

4- en-NİSÂ SURESİ

(Medine'de inmiştir. 176 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla..

1) Ey insanlar, sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan eşini yaratan ve her ikisinden pek çok erkek ve kadın türeten Rabbinizden sakının. Kendisiyle birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık bağını kesmekten de sakının. Muhakkak ki Allah sizi hakkıyla gözetlemekte olandır!

2) Yetimlere mallarını verin ve pisi temizle değiştirmeyin. Onların mallarını sizin mallarınızla beraber yemeyin. Muhakkak ki bu çok büyük bir günahtır.

3) Yetim kızlar hakkında adaletsizlikten korkarsanız, sizin için helal olan kadınlardan ikişer, üçer, dörder nikâhlayın. Yine adaletsizlikten korkarsanız bir tane veya sağ ellerinizin sahip olduğu vardır. İşte bu ayrılmamanız için daha uygundur.

4) Kadınlara mehirlerini bir hak olarak verin. Bununla beraber gönül hoşluğu ile ondan bir şey size bağışlarlarsa, onu da afiyet ve kolaylıkla yiyin.

5) Allah'ın sizin için kıyam sebebi kıldığı mallarınızı aklı ermeyenlere vermeyin de onlardan onları rızıklandırın, onları giydirin ve onlara güzel söz söyleyin.

6) Yetimleri nikâh çağına ulaşıncaya kadar deneyin. Onlardan bir olgunluk sezerseniz onlara mallarını hemen teslim edin. Büyüyecekler diye onları israf ederek alelacele yemeyin. Zengin olan iffetli olsun fakir olan da meşru olarak yesin. Mallarını onlara teslim ettiğiniz zaman da onlara dair şahit bulundurun. Şüphesiz hesap görücü olarak Allah yeter.

7) Ana babanın ve yakın akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır. Kadınlar için de ana baba ve yakın akrabaların bıraktığından bir pay vardır ki ondan az veya çok farz kılınmış bir paydır.

8) Yakın akrabalar, yetimler ve yoksullar taksimde hazır bulundukları zaman onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel söz söyleyin.

9) Arkalarında kendileri hakkında endişe edecekleri zayıf çocuklar bırakacak olanlar korksunlar. Allah'tan sakınsınlar da doğru söz söylesinler.

10) Muhakkak ki yetimlerin mallarını haksızlıkla yiyenler ancak karınlarında ateş yemiş olurlar ve yakında alevli bir ateşe gireceklerdir.

11) Allah size çocuklarınız hakkında vasiyet ediyor: Erkekler için iki kadın payı vardır. Kadınlar ikiden fazla ise bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Tek ise, o zaman yarısı onundur. Onun çocuğu varsa ana babanın her birine bıraktığının altıda biri vardır. Çocuğu olmayıp ona baba ile ana varis olduysa üçte biri anasınındır; kardeşleri de varsa altıda biri anasınındır. Vasiyet edenin vasiyetinden veya borçtan sonradır. Babalarınız ve oğullarınız, bilemezsiniz ki hangisi sizin için menfaatçe daha yakındır. Farzlar Allah tarafındandır. Muhakkak ki Allah Alîm ve Hakîm olandır.

12) Hanımlarınızın çocukları yoksa bıraktıklarının yarısı sizindir. Çocukları varsa bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bu, vasiyet eden kadınların vasiyetinden veya borçtan sonradır. Sizin çocuğunuz yoksa bıraktığınızın dörtte biri onlarındır. Çocuğunuz varsa o kadınlar için bıraktığınızın sekizde biri vardır. Bu vasiyet ettiğiniz vasiyetten veya borçtan sonradır. Varis olunan erkek veya kadın babası veya çocuğu bulunmayan ise ve onun için bir erkek veya kız kardeş varsa her ikisi için altıda biri vardır. Eğer onlar bundan daha fazla iseler üçte birde ortaktırlar. –Zarar verici olmaksızın- bu, vasiyet edenin vasiyetinden veya borçtan sonradır. Vasiyet Allah tarafındandır. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Halim'dir.

13) İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Her kim Allah'a da Rasulü'ne de itaat ederse onu altından nehirler akan Cennetlere koyacaktır orada kalıcıdırlar. İşte bu çok büyük bir kurtuluştur.

14) Her kim Allah'a ve Rasulü'ne isyan edip O'nun sınırlarını aşarsa, onu içinde kalacağı ateşe girdirir. Ayrıca onun için alçaltıcı bir azap vardır.

15) Kadınlarınızdan fuhuş yapanlara karşı içinizden dört şahit getirin. Artık şahitlik ederlerse onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlar için bir yol açıncaya kadar o kadınları evlerde tutun.

16) İçinizden onu işleyenlerin her ikisine de eziyet edin. Eğer tevbe eder ve düzeltirlerse onlardan vazgeçin. Muhakkak ki Allah Tevvab ve Rahim olandır.

17) Allah katında tevbe ancak cehalet sebebiyle kötülük işleyip sonra çok geçmeden tevbe edenler içindir. İşte onlar var ya Allah onların tevbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

18) Kötülükleri işleye durup onlardan birine ölüm geldiğinde: *"Muhakkak ki ben şimdi tevbe ettim"* diyenlerle kâfir olarak ölenlerinki tevbe değildir. İşte onlar var ya onlar için çok acıklı bir azap hazırladık.

19) Ey iman edenler! Kadınlara zorla varis olmanız size helal değildir. Apaçık bir çirkinlik işlemedikleri takdirde verdiklerinizin bir kısmını almak için onları sıkıştırmayınız. Onlarla güzellikle geçinin. Onlardan hoşlanmazsanız da olabilir ki siz bir şeyden hoşlanmasanız da Allah onda pek çok hayır yaratabilir.

20) Bir eşin yerine başka bir eş almak isterseniz onlardan birine yüklerle mal vermiş olsanız da ondan hiçbir şeyi almayın. Onu günaha girerek ve apaçık bir kötülük işleyerek mi alacaksınız?

21) Onu nasıl alırsınız ki and olsun siz birbirinizle ilişkiye girdiniz ve onlar sizden çok sağlam kesin söz aldılar.

22) Geçmişte olan müstesna babalarınızın nikâhladığı kadınları nikâhlamayın. Şüphesiz o kötü olan bir işti, bir çirkin davranıştı ve ne kötü bir yoldu.

23) Anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerinizin kızları, kızkardeşlerinizin kızları, sizi emziren anneleriniz, sütkardeşleriniz, eşlerinizin anneleri, kendileriyle (zifafa) girdiğiniz karılarınızdan olup himayelerinizde bulunan üvey kızlarınız, -onlarla (zifafa) girmemişseniz üzerinize bir günah yok- kendi öz oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi birden almanız –geçmişte olan müstesna- size haram kılındı. Muhakkak ki Allah Ğafur ve Rahim olandır.

24) Sağ ellerinizin sahip olduğu müstesna kadınlardan evli olanlar da. Bu Allah'ın size yazdığıdır. Bunların dışındakiler –iffetli olup zina etmeden- mallarınızla istemeniz için size helal kılındı. O halde onlardan kendisiyle faydalandığınızda onlara bir farz olarak ücretlerini verin. Takdir edilen şeyden sonra kendisinde karşılıklı anlaştığınız şey hususunda size bir günah yoktur. Muhakkak ki Allah Alîm ve Hakîm olandır.

25) İçinizden hür olan mü'min kadınlarla nikâhlanacak bolluğa güç yetiremeyen kimse sağ ellerinizin malik olduğu mü'min genç cariyelerinizden (alsın). Allah imanınızı çok iyi bilendir. Kiminiz kiminizdensiniz. O halde iffetli oldukları, zina etmedikleri, gizli dost da edinmedikleri halde onları velilerinin izni ile nikâhlayın ve onlara ücretlerini güzel-

likle verin. Evlendikleri zaman fuhuş işlerlerse onlara hür kadınlara verilen cezanın yarısı vardır. Bu içinizden zinaya düşmekten korkan kimse içindir. Sabretmeniz ise sizin için daha hayırlıdır. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

26) Allah size iyice açıklamak ve sizi sizden öncekilerin sünnetlerine iletmek ve sizin tevbelerinizi kabul etmek istiyor. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

27) Allah sizin tevbe etmenizi ister. Şehvetlerine uyan kimseler de çok büyük bir meyille sapmanızı isterler.

28) Allah sizden hafifletmeyi istiyor, doğrusu insan zayıf olarak yaratılmıştır.

29) Ey iman edenler, mallarınızı sizden karşılıklı rızadan oluşan bir ticaret müstesna aranızda batıl ile yemeyin! Birbirinizi de öldürmeyin. Muhakkak Allah size karşı Rahim olandır.

30) Her kim haddi aşıp zulmederek bunu yaparsa yakında onu ateşe atarız. Doğrusu bu Allah'a göre çok kolay olur!

31) Yasaklandığınız şeylerin büyüklerinden sakınırsanız sizden kötülüklerinizi örteriz ve sizi çok güzel bir yere girdiririz.

32) Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize üstün kıldığı şeyi temenni etmeyin. Erkekler için kazandıkları şeyden bir pay vardır. Kadınlar için de kazandıkları şeyden bir pay vardır. Allah'ın lütfundan isteyin. Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla bilmekte olandır.

33) Her biri için ana babanın ve yakın akrabaların bıraktığından varisler kıldık. Yeminlerinizin bağladığı kimselere de paylarını verin. Muhakkak ki Allah her şeye hakkıyla şahittir.

34) Allah'ın kimisini kimisine üstün kılması ve mallarından harcamaları sebebiyle erkekler kadınlar üzerine kâimdirler. Saliha kadınlar gönülden itaat edicidirler ve Allah'ın koruması sebebiyle gizli olanı koruyandırlar. Başkaldırmalarından korktuğunuz kadınlara öğüt verin, onları yataklarda yalnız bırakın, onları dövün. Size itaat ederlerse onların aleyhine bir yol aramayın. Muhakkak ki Allah Alî ve Kebir olandır.

35) Aralarının açılmasından korkarsanız bir hakem erkeğin ailesinden bir hakem de kadının ailesinden gönderin. Eğer düzeltmek isterlerse Allah onların arasında uyum oluşturur. Muhakkak ki Allah Alîm ve Habir olandır.

36) Allah'a, O'na hiçbir şeyi şirk koşmadan ibadet edin. Ana babaya iyilik edin; akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin sahip olduğu kimselere de... Muhakkak ki Allah kibirli ve böbürlenen kimseyi

sevmez.

37) Onlar cimrilik ederler ve insanlara da cimriliği emrederler. Allah'ın lütfundan kendilerine verdiği şeyi gizlerler. Doğrusu biz o kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırladık!

38) Onlar mallarını insanlara gösteriş için infak ederler ve Allah'a da ahiret gününe de iman etmezler. Şeytanın kendisine arkadaş olduğu kimse ne kötü arkadaştır!..

39) Allah'a ve ahiret gününe iman edip Allah'ın kendilerini rızıklandırdığı şeylerden infak etselerdi onlara ne olurdu? Allah onları hakkıyla bilmekte olandır!

40) Muhakkak ki Allah zerre kadar zulmetmez. Bir iyilik olursa onu katlar ve katından çok büyük bir ecir verir.

41) Her ümmetten birer şahit getirdiğimiz seni de onlar üzerine bir şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak?

42) Kâfirler ve rasule asi olanlar o gün yerle bir olmayı arzu ederler ve Allah'tan hiçbir haber de gizleyemezler.

43) Ey iman edenler! Sizler sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye kadar cünüp iken de –yolculukta olmanız müstesna- gusledinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta olmuşsanız veya yolculukta iseniz veyahut sizden biriniz ihtiyaç yolundan gelmişse ya da kadınlara dokunup da su bulamamışsanız temiz toprakla teyemmüm edin ve yüzlerinizle ellerinize sürün. Muhakkak ki Allah Afuvv ve Ğafur olandır...

44) Kitaptan bir nasip verilen kimseleri görmedin mi? Sapıklığı satın alıyorlar da sizden de yolu sapıtmanızı istiyorlar.

45) Doğrusu Allah düşmanlarınızı çok iyi bilendir. Elbette ki Allah veli olarak da yardımcı olarak da yeter.

46) Yahudi olanlardan kelimeleri yerlerinden değiştirerek: "İşittik ve isyan ettik; dinle dinlemez olası!" ve dillerini eğip dine saldırarak "Raina" derler! Oysaki onlar: "İşittik ve itaat ettik dinle, bizi gözet!" deselerdi muhakkak ki onlar için daha hayırlı ve daha sağlam olurdu. Fakat Allah onlara küfürleri sebebiyle lânet etti. Artık pek azı hariç iman etmezler.

47) Ey kitap verilenler! Bir takım yüzleri silmeden ve onları arkalarına çevirmeden veya onları Cumartesi ashabını lânetlediğimiz gibi lânetlemeden önce beraberinizde bulunanı doğrulayıcı olarak indirdiğimize iman edin! Şüphesiz ki Allah'ın emri yerine gelmiştir.

48) Muhakkak ki Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz; ondan başkasını dilediği kimse için bağışlar. Her kim Allah'a şirk

koşarsa gerçekten çok büyük bir günahla iftira etmiş olur.

49) Nefislerini temize çıkaran kimseleri görmedin mi? Bilakis Allah dilediğini temize çıkarır. Doğrusu onlar hurma çekirdeğinin ince ipliği kadar bile zulmedilmezler.

50) Bak nasıl da Allah üzerine yalan uyduruyorlar. Şüphesiz ki apaçık bir günah olarak bu yeter.

51) Kitaptan bir nasip verilenleri görmedin mi? Cibte ve tağuta inanıyorlar da kâfirler için: “Bunlar iman edenlerden daha doğru bir yoldadır” diyorlar.

52) İşte onlar Allah’ın kendilerine lânet ettiği kimselerdir. Allah her kime lânet ederse artık onun için bir yardımcı bulamazsın.

53) Yoksa onların mülkten bir payı mı var? O takdirde insanlara çekirdeğin üzerindeki çukur kadar bile vermezlerdi.

54) Yoksa Allah’ın lütfundan verdiği şey için insanlara haset mi ediyorlar? Muhakkak ki biz İbrahim’in soyuna kitap ile hikmeti verdik. Ayrıca biz onlara çok büyük bir mülk verdik.

55) Onlardan kimisi ona iman etti, içlerinden kimi de yüz çevirdi. Doğrusu yalımlı bir ateş olarak Cehennem yeter.

56) Muhakkak ki ayetlerimizi inkâr edenleri, yakında onları ateşe sokacağız. Derileri her piştiğinde azabı tatmaları için onları ondan başka derilerle değiştireceğiz. Muhakkak ki Allah Azîz ve Hakîm olandır.

57) İman edip salih amel işleyenler; yakında onları altından nehirler akan; orada ebedi kalacakları Cennetlere girdireceğiz. Onlar için orada tertemiz eşler vardır ve onları koruyucu bir gölgeye girdireceğiz.

58) Muhakkak ki Allah size emanetleri sahiplerine vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emrediyor! Muhakkak ki Allah’ın size kendisiyle öğüt verdiği şey ne güzeldir. Muhakkak ki Allah Semi’ ve Basir olandır.

59) Ey iman edenler, Allah’a itaat edin, Rasul’e itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Bir şey hakkında çekişirseniz, Allah’a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onu Allah’a ve Rasul’e götürün. İşte bu daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.

60) Sana indirilene ve senden önce indirilene kesin olarak iman ettiklerini iddia edenleri görmüyor musun? Tağuta muhakeme olmak isterler; hâlbuki mutlaka onu reddetmekle emrolunmuşlardı. Şeytan da onları çok uzak bir sapıklıkla saptırmak istiyor.

61) Onlara: “Allah’ın indirdiğine ve Rasul’e gelin!” denildiği zaman münafıkların senden tam bir yüz çevirişle yüz çevirdiklerini görürsün.

62) Onlara kendi elleriyle sundukları şey sebebiyle bir musibet geldiği zaman nasıl olacak?! Sonra sana gelerek: “Biz ancak iyilik etmek ve ara bulmak istedik!” diye Allah’a yemin ederler.

63) İşte onlar öyle kimselerdir ki Allah onların kalplerindekini bilir. O halde onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve kendilerine nefisleri hakkında etkileyici söz söyle.

64) Biz her bir rasulü ancak Allah’ın izniyle itaat edilmesi için gönderdik. Eğer onlar nefislerine zulmettiklerinde sana gelerek Allah’tan bağışlanma dileselerdi, Rasul de onlar için bağışlanma dileseydi yemin olsun ki Allah’ı Tevvab ve Rahim bulacaklardı.

65) Hayır! Rabbine yemin olsun ki aralarında çıkan anlaşmazlıklarda seni hakem yapıncaya ve sonra senin hükmünden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim oluncaya kadar iman etmiş olmazlar!

66) Eğer biz onlara: “Nefislerinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın!” diye yazacak olsaydık –içlerinden pek azı müstesna- bunu yapmazlardı. Eğer onlar kendilerine öğüt verilen şeyi yapsalardı and olsun ki onlar için daha hayırlı ve yerleştirme bakımından da daha sağlam olurdu.

67) O zaman and olsun ki kendilerine tarafımızdan çok büyük bir mükâfat verirdik.

68) Ayrıca onları elbette ki dosdoğru bir yola iletirdik.

69) Her kim Allah’a da Rasul’e de itaat ederse işte onlar Allah’ın kendilerine nimet verdiği nebiler, sıddıklar, şehidler ve salihlerden olan kimselerle beraberdir. İşte onlar ne güzel arkadaştır!

70) İşte bu Allah’tan bir lütuftur. Şüphesiz ki Alîm olarak Allah yeter.

71) Ey iman edenler! Tedbirinizi alın da bölükler halinde seferber olun veya topluca sefere çıkın!

72) Şüphesiz içinizden öylesi vardır ki muhakkak pek ağır davranır. Eğer size bir musibet gelirse: “Muhakkak ki Allah bana nimet verdi çünkü onlarla beraber değildim” der.

73) And olsun ki size Allah’tan bir lütuf erişirse sizinle onun arasında bir dostluk yokmuş gibi elbette diyecekti ki: “Keşke ben de onlarla beraber olsaydım da çok büyük bir mükâfatla mükâfatlansaydım.”

74) O halde dünya hayatını ahiretle satanlar Allah yolunda savaşsınlar! Her kim Allah yolunda savaşır da öldürülür ya da galip gelirse yakında ona çok büyük bir ecir vereceğiz.

75) Size ne oluyor da Allah yolunda ve mustazaf erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz? Onlar ki: “Rabbimiz bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, katından bize bir veli gönder, bize katından bir yardımcı gönder!” demektedirler.

76) İman edenler Allah yolunda savaşırlar, kâfir olanlar ise tağut yolunda savaşırlar. O halde şeytanın velileri ile savaşın! Muhakkak ki şeytanın hilesi zayıftır.

77) Kendilerine: “Ellerinizi çekin, namazı dosdoğru kılın ve zekâtı verin!” denilen kimseleri görmedin mi? Onlara savaş yazıldığında içlerinden bir grup Allah’tan korkar gibi veya daha şiddetli bir korkuyla insanlardan korkarak: “Rabbimiz niçin bize savaşı yazdın? Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen olmaz mıydı?” dediler. De ki: “Dünya metaı pek azdır. Ahiret ise sakınan kimse için daha hayırlıdır. Doğrusu siz hurma çekirdeğinin ince ipliği kadar dahi zulmedilmezsiniz.”

78) Her nerede olsanız sağlamlaştırılmış yüksek kalelerde de olsanız ölüm size yetişir. Onlara bir iyilik gelse: “Bu, Allah’tandır.” derler. Kendilerine bir kötülük dokununca: “Bu, senin tarafındandır!” derler. De ki: “Hepsi Allah tarafındandır.” O halde bu topluma ne oluyor da hiç söz anlamaya yanaşmıyorlar?!

79) Sana iyilikten ne gelirse Allah’tandır. Kötülükten sana ne gelirse nefsindendir. Biz seni insanlara bir rasul olarak gönderdik. Şüphesiz ki hakkıyla şahit olarak Allah yeter!

80) Kim Rasul’e itaat ederse muhakkak ki Allah’a itaat etmiş olur. Her kim de yüz çevirirse biz seni onlar üzerine muhafız olarak göndermedik.

81) “İtaat!” derler. Senin yanından ayrıldıkları zaman da onlardan bir grup geceleyin senin dediğinin aksini kurar. Hâlbuki Allah geceleyin ne kurduklarını yazıyor. O halde onlardan yüz çevir ve Allah’a tevekkül et! Şüphesiz vekil olarak Allah yeter!

82) Onlar hala Kur’an’ı gereği gibi düşünmeyecekler mi? O Allah’tan başkası tarafından olsaydı elbette ki onda pek çok çelişki bulurlardı...

83) Onlara güven ve korkuya dair bir haber gelse onu yayarlar. Oysa onu Rasul’e veya onlardan yetki sahibi olanlara götürselerdi onun iç yüzünü araştırabilenler elbette ki onu bilirlerdi. Eğer Allah’ın lütfu ve rahmeti üzerinizde olmasaydı pek azınız müstesna kesinlikle şeytana

uyardınız.

84) O halde sen Allah yolunda savaş. Sen ancak kendinden sorumlusun. Mü'minleri de teşvik et; umulur ki Allah kâfirlerin baskısını önler. Şüphesiz ki Allah baskısı daha şiddetli olandır; cezası da daha şiddetlidir.

85) Her kim güzel bir şefaatle aracılık ederse, ondan kendisi için bir pay vardır. Her kim de kötü bir şefaatle aracılıkta bulunursa onun için de ondan bir pay vardır. Allah her şeyi muhafaza edendir.

86) Bir selamla selamlandığınız zaman ondan daha güzeliyle selamlayın veya onunla karşılık verin. Muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla hesaplayandır.

87) Allah ki kendisinden başka ibadete layık hak ilah yoktur. And olsun ki kendisinde hiç şüphe olmayan kıyamet gününde sizi toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

88) Size ne oluyor ki münafıklar hakkında iki grup oluyorsunuz? Allah onları kazandıkları sebebiyle ters çevirdiği halde Allah'ın saptırdığını doğru yola iletmek mi istiyorsunuz? Her kimi Allah saptırırsa onun için asla bir yol bulamazsın.

89) İstediler ki kendilerinin küfre girdiği gibi siz de küfre giresiniz de bir olasınız. Artık Allah yolunda hicret edinceye kadar içlerinden veliler edinmeyin! Eğer yüz çevirirlerse onları yakalayın ve kendilerini bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan veli de edinmeyin, yardımcı da.

90) Ancak kendileriyle aranızda anlaşma bulunan bir topluma sığınanlar veya sizinle de kendi toplumlarıyla da savaşmaktan sîneleri daralarak size gelenler müstesna. Allah dileseydi elbette ki onları size musallat ederdi de sizinle savaşırlardı. Artık onlar sizden uzaklaşıp sizinle savaşmazlar ve sizinle barış yaparlarsa Allah sizin için aleyhlerine bir yol bırakmamıştır.

91) Hem sizden emin olmayı hem de kendi toplumlarından emin olmayı isteyen diğerlerini de bulacaksın ki her ne zaman fitneye çağrılsalar ona baş aşağı dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz ve sizinle barış yapmazlar ve ellerini çekmezlerse onları yakalayın ve kendilerini bulduğunuz yerde öldürün. İşte onlar ki size kendileri için apaçık bir yetki vermişizdir.

92) Yanlışlıkla olması müstesna bir mü'min için bir mü'mini öldürmek olamaz. Her kim de bir mü'mini yanlışlıkla öldürürse mü'min bir köle azad etmeli ve ailesine, sadaka olarak bağışlamaları müstesna, diyeti teslim etmelidir. Mü'min olduğu halde size düşman olan bir toplumdan ise mü'min bir köle azad etmelidir. Sizinle onlar arasında bir

antlaşma bulunan bir toplumdan ise ailesine diyet teslim etmeli ve mü'min bir köle azad etmelidir. Her kim bulamazsa, Allah'ın tevbesini kabul etmesi için aralıksız iki ay oruç tutmalıdır. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

93) Her kim bir mü'mini kasten öldürürse, onun cezası orada kalacağı Cehennemdir. Allah ona gazap etmiştir. Onu lanetlemiş ve onun için çok büyük bir azap hazırlamıştır.

94) Ey iman edenler! Allah yolunda sefere çıktığınız zaman iyice araştırın da size selam verene dünya hayatının menfaatini gözeterek: "Sen mü'min değilsin!" demeyin. Allah katında nice ganimetler vardır. Önce siz de öyleydiniz de Allah size lutfetti. O halde iyice araştırın! Muhakkak ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdar olandır.

95) Mü'minlerden –özür sahibi olanlar müstesna- oturanlarla, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenler bir değildir. Allah mallarıyla ve canları ile cihad edenleri derece bakımından oturanlardan çok üstün kıldı. Bununla beraber Allah hepsine de en güzeli vaad etmiştir; fakat yine de Allah cihad edenleri oturanlar üzerinde çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır.

96) O'ndan dereceler, mağfiret ve rahmet vardır. Şüphesiz ki Allah Ğafur ve Rahim olandır.

97) Melekler onları nefislerine zulmeder oldukları halde alırken: "Ne yapıyordunuz?" derler. "Biz yeryüzünde mustazaf olanlardık" derler. Derler ki: "Allah'ın arzı geniş değil miydi? Orada hicret etseydiniz ya!" İşte onlar var ya; onların barınağı Cehennemdir, doğrusu ne kötü dönüş yeridir.

98) Ancak erkekler, kadınlar ve çocuklardan bir çare bulamayan ve bir yol bulamayan mustazaflar müstesnadır.

99) İşte onlar ki Allah'ın onlardan affetmesi umulur. Şüphesiz Allah Afuv ve Ğafur olandır.

100) Her kim Allah yolunda hicret ederse yeryüzünde gidilecek çok yer de bulur genişlik de! Her kim Allah'a ve Rasulü'ne hicret etmek için evinden çıkar da sonra kendisine ölüm yetişirse muhakkak ki onun ecri Allah'a aittir. Şüphesiz ki Allah Ğafur ve Rahim olandır.

101) Yeryüzünde sefere çıktığınız zaman kâfirlerin size kötülük yapmasından korkarsanız namazı kısaltmanızda üzerinize bir günah yoktur. Muhakkak ki kâfirler sizin için apaçık düşmandır.

102) Sen de aralarında bulunup onlara namaz kıldırırken onlardan bir kısmı seninle beraber dursun ve silahlarını da alsınlar. Secde ettikleri zaman arkanızda bulunsunlar. Namaz kılmamış olan diğer

grup gelip seninle beraber namaz kılsınlar. Hazırlıklı olsun ve silahlarını alsınlar. Kâfirler istediler ki silahlarınız ile eşyalarınızdan gafil olasınız da ansızın bir baskınla üzerinize gelsinler. Eğer yağmurdan dolayı size bir zorluk varsa veya hasta olmuşsanız silahlarınızı bırakmanızda sizin için bir günah yoktur. Yine de hazırlıklı bulunun. Muhakkak ki Allah kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

103) Namazı bitirdiğiniz zaman da ayakta iken, otururken ve yanlarınız üzerinde Allah'ı zikredin. Güvenlikte olduğunuz zaman da namazı dosdoğru kılın. Muhakkak ki namaz mü'minlere vakitleri belirlenerek yazılmıştır.

104) O topluluğu izlemekte gevşeklik göstermeyin! Siz acı duyuyorsanız muhakkak onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah'tan onların ummadığı şeyleri umuyorsunuz. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

105) Muhakkak ki biz sana kitabı hak ile indirdik ki insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hükmedesin. Hainlerin savunucusu olma!

106) Allah'tan bağışlanma dile. Muhakkak ki Allah Ğafur ve Rahim olandır.

107) Nefislerine hainlik eden kimselerden yana mücadele etme. Muhakkak ki Allah çok hain olan günahkâr olan kimseyi sevmez.

108) İnsanlardan gizlenirler de Allah'tan gizlenmezler. Hâlbuki geceleyin O'nun razı olmayacağı şeyleri kurarlarken O onlarla beraberdi. Şüphesiz Allah onların yaptıklarını kuşatmakta olandır.

109) İşte siz öyle kimselersiniz ki dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz; ya kıyamet günü kim onlardan yana Allah ile mücadele edecek yahut kim onlar için vekil olacak?

110) Her kim bir kötülük işler veya nefsine zulmeder de sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı Ğafur ve Rahim bulur.

111) Her kim de bir günah kazanırsa onu ancak aleyhine kazanır. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

112) Her kim bir hata veya bir günah kazanır da sonra onu bir suçsuza atarsa muhakkak büyük bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmiş olur.

113) Allah'ın senin üzerindeki lütfu ve rahmeti olmasaydı, and olsun ki onlardan bir grup seni şaşırtmayı amaçlamıştı. Oysa kendilerinden başkasını saptıramazlar ve sana hiç bir şekilde zarar veremezler. Çünkü Allah sana kitap ile hikmeti indirmiş ve sana bilmediğin şey-

leri bildirmiştir. Şüphesiz ki Allah'ın senin üzerindeki lütfu çok büyüktür!..

114) Bir sadaka veya bir iyilik yahut insanlar arasını düzeltmeyi emreden kimse müstesna onların fısıldaşmalarının birçoğunda hayır yoktur. Her kim bunu Allah'ın rızasını gözeterek yaparsa biz yakında ona çok büyük bir ecir vereceğiz.

115) Her kim kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra Rasul'e aykırı davranır ve mü'minlerin yolundan başkasına uyarsa onu döndüğü halde bırakırız ve kendisini Cehenneme atarız; o ne kötü dönüş yeridir.

116) Muhakkak ki Allah kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz. Bundan başkasını dilediği kimse için bağışlar. Her kim de Allah'a şirk koşarsa muhakkak ki o çok uzak bir sapıklıkla sapmıştır.

117) Onların O'ndan başka dua ettikleri ancak dişilerdir. Hâlbuki ancak inatçı şeytana dua ederler.

118) Allah ona lanet etti; dedi ki: *"And olsun ki senin kullarından belirli bir pay edineceğim."*

119) *"*And olsun ki onları saptıracağım ve muhakkak onları kuruntulara düşüreceğim. Elbette onlara emredeceğim de kesinlikle hayvanların kulaklarını yaracaklar. Elbette onlara emredeceğim de muhakkak ki Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Her kim Allah'ı bırakıp da şeytanı veli edinirse muhakkak apaçık bir hüsran ile hüsrana düşmüştür.

120) Onlara vaad eder, onları kuruntulara düşürür. Oysa şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vaad etmez.

121) İşte onlar var ya, onların varacakları yer Cehennemdir; ondan kaçacak bir yer de bulamazlar.

122) İman edip salih amel işleyenleri yakında altından nehirler akan Cennetlere koyacağız; orada ebedi kalıcıdırlar. Allah'ın vaadi haktır. Allah'tan daha doğru sözlü olan kimdir?"

123) İş, sizin kuruntularınıza ve ehli kitabın kuruntularına göre değildir. Her kim bir kötülük yaparsa onunla cezalandırılır ve kendisi için Allah'tan başka bir veli de bulamaz yardımcı da.

124) Ayrıca her kim erkek veya kadın mü'min olarak salih amellerden işlerse; işte onlar Cennete girerler ve hurma çekirdeğinin çukurcuğu kadar zulmedilmezler.

125) Din bakımından muhsin olarak yüzünü Allah'a teslim eden ve İbrahim'in hanif milletine uyan kimseden daha güzel kim olabilir?

Allah İbrahim'i dost edinmiştir.

126) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz Allah her şeyi kuşatıcı olandır.

127) Kadınlar hakkında senden fetva istiyorlar. De ki: "Onlar hakkındaki fetvayı Allah size veriyor. Haklarında yazılmış olanı kendilerine vermeyip nikâhlamak istediğiniz yetim kızlar hakkında, mustazaf çocuklar hakkında ve yetimlere adaletli davranmanız hakkında kitapta size okunan vardır." Hayırdan her ne yaparsanız muhakkak Allah onu hakkıyla bilir.

128) Bir kadın kocasının geçimsizliğinden veya yüz çevirmesinden korkarsa barış yolu ile aralarını düzeltmelerinde onlar için günah yoktur. Düzeltmek daha hayırlıdır. Nefisler ise cimriliğe hazır kılınmıştır. İyilik eder ve sakınırsanız muhakkak ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

129) Ne kadar çabalasanız da kadınlar arasında adaletli davranmaya asla güç yetiremezsiniz. O halde tam bir meyille yönelip onu askıya alınmış gibi bırakmayın. Eğer düzeltir ve sakınırsanız muhakkak Allah Ğafur ve Rahim olandır.

130) Ayrılırlarsa da Allah her birini genişliği ile zengin kılar. Şüphesiz Allah Vasi' ve Hakîm olandır.

131) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. And olsun muhakkak ki sizden önce kitap verilenlere de size de: "Allah'tan sakının!" diye vasiyet ettik; eğer kâfir olursanız muhakkak ki göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz Allah Ğaniyy ve Hamid olandır.

132) Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz vekil olarak Allah yeter.

133) Ey insanlar, eğer dilerse sizi giderip başkalarını getirir. Şüphesiz Allah buna hakkıyla kadir olandır.

134) Her kim dünya sevabını istiyorsa dünyanın ve ahiretin sevabı Allah katındadır. Şüphesiz Allah Semi' ve Basir olandır.

135) Ey iman edenler, kendiniz, ana babanız ve yakınlarınız aleyhinde bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. İster zengin olsun; ister fakir olsun. Çünkü Allah her ikisine de daha yakındır. Öyleyse adaletten vazgeçerek hevanıza uymayın. Eğer dilinizi eğip büker veya yüz çevirirseniz şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

136) Ey iman edenler, Allah'a, Rasulü'ne, Rasulü'ne bölüm bölüm indirdiği kitaba ve bundan önce toptan indirdiği kitaba iman edin. Her kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, rasullerini ve ahiret gününü inkâr ederse muhakkak ki çok uzak bir sapıklıkla sapmıştır.

137) Muhakkak ki iman eden, sonra kâfir olan yine iman eden ve sonra kâfir olarak küfürlerini artıranlar var ya Allah onları bağışlayacak değildir. Onları yola iletecek de değildir!

138) Münafıklara müjdele ki onlar için çok acıklı bir azap vardır!..

139) Onlar ki mü'minlerden başka kâfirleri veli edinirler. İzzeti onların yanında mı arıyorlar? Oysa muhakkak ki izzet bütünüyle Allah'a aittir.

140) Hâlbuki muhakkak O size kitapta indirmiştir ki: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman onlar başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın; yoksa o zaman muhakkak siz de onlar gibisinizdir." Muhakkak Allah münafıkları da kâfirleri de hep beraber Cehennemde toplayacaktır.

141) Onlar sizi gözetlerler de eğer size Allah'tan bir fetih gelse: "Biz sizinle beraber değil miydik?" derler. Kâfirlerin nasibi olursa da: "Biz size galip gelemez miydik? Sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Artık Allah kıyamet gününde aranızda hükmedecektir. Doğrusu Allah kâfirlere mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir.

142) Muhakkak münafıklar Allah'ı aldatmak isterler. Hâlbuki O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman tembelce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak pek az anarlar.

143) Bunların arasında bocalamışlardır ki ne bunlara bağlanırlar, ne de onlara. Her kimi de Allah saptırırsa sen onun için asla bir yol bulamazsın!

144) Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp da kâfirleri veliler edinmeyin! Allah'a kendi aleyhinize apaçık bir delil mi vermek istiyorsunuz?!

145) Muhakkak ki münafıklar ateşin en alt tabakasındadırlar. Sen onlar için asla bir yardımcı bulamazsın!

146) Ancak tevbe edip düzeltenler, Allah'a sımsıkı sarılıp dinlerini yalnız Allah'a has kılanlar müstesna. İşte onlar mü'minlerle beraberdir. Allah da yakında mü'minlere çok büyük bir ecir verecektir.

147) Şükreder ve iman ederseniz Allah size ne diye azab etsin? Şüphesiz Allah Şakir ve Alîm olandır.

148) Allah kötü sözün açıklanmasını sevmez; ancak zulme uğrayan müstesna. Şüphesiz Allah Semi' ve Alîm olandır.

149) Bir hayrı açıklarsanız veya onu gizlerseniz yahut bir kötülüğü affederseniz muhakkak Allah Afuvv ve Kadir olandır.

150) Muhakkak ki Allah'ı ve rasullerini inkâr edenler Allah ile rasullerinin arasını ayırmak isterler de: "Bir kısmına iman ederiz bir kısmını inkâr ederiz" diyerek bunlar arasında bir yol tutmak isterler.

151) İşte onlar hakiki kâfirlerin ta kendileridir ve biz kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırladık.

152) Allah'a ve rasullerine iman edenler onlardan hiç birisinin arasını ayırmazlar. İşte onlar ki kendilerine ecirlerini verecektir. Şüphesiz Allah Ğafur ve Rahim olandır.

153) Kitap ehli senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni isterler. Muhakkak ki Musa'dan da bundan daha büyüğünü isteyerek: "Allah'ı bize açıkça göster!" demişlerdi de böylece zulümleri sebebiyle onları yıldırım çarptı. Sonra onlara apaçık deliller gelmesinin ardından buzağıyı edindiler. Ona rağmen biz onu affettik; çünkü biz Musa'ya apaçık delil ve yetki vermiştik.

154) Kesin söz vermiş oldukları için Tur'u onların üzerine kaldırmıştık. Onlara: "O kapıdan secde ederek girin!" dedik. Ayrıca onlara: "Cumartesi gününde taşkınlık etmeyin!" diyerek onlardan kuvvetli, sağlam bir söz aldık.

155) Onların o sağlam sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri, nebileri haksızca öldürmeleri ve: "Bizim kalplerimizde perdeler vardır" demeleri, aksine küfürleri sebebiyle Allah onları mühürledi de pek azı hariç iman etmezler.

156) Ayrıca onların küfürleri ve Meryem'in aleyhinde çok büyük iftira atmaları sebebiyledir.

157) Bir de onların: "Muhakkak biz Allah'ın rasulü Meryem oğlu İsa Mesih'i öldürdük!" demeleri sebebiyledir. Hâlbuki onu ne öldürdüler ne de onu astılar fakat onlara benzer gösterildi. Muhakkak onun hakkında ihtilafa düşenler ondan şüphe içindedirler. Onların buna dair bir bilgileri yoktur, ancak zanna uymaktadırlar. Doğrusu onu kesin olarak öldürmediler.

158) Aksine Allah onu kendisine doğru yükseltti. Şüphesiz Allah Azîz ve Hakîm olandır.

159) Kitap ehlinden her biri and olsun ki ona ölümünden önce iman edecektir. Kıyamet gününde de onlara şahit olacaktır.

160) Yahudilerin zulümleri sebebiyle ve çok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları nedeniyle kendilerine helal kılınan temiz şeyleri onlara haram kıldık.

161) Ayrıca yasaklandıkları halde riba almaları ve insanların mallarını batıl ile yemeleri sebebiyledir. Onlardan kâfir olanlara çok

acıklı bir azap hazırladık.

162) Fakat onlardan ilimde derinleşmiş olanlar ve mü'minler sana indirilene de senden önce indirilenlere de iman ederler. Özellikle namazı dosdoğru kılanlar, zekâtı verenler, Allah'a ve ahiret gününe iman etmiş olanlardır. İşte onlar ki kendilerine çok büyük bir ecir vereceğiz.

163) Muhakkak ki biz Nuh'a ve ondan sonraki nebilere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlara, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.

164) O rasuller ki onları elbette sana daha önce anlattık. Öyle rasuller de var ki onları sana anlatmadık ve Allah Musa ile doğrudan doğruya konuştu.

165) Müjdeleyici ve korkutucu olan rasuller ki insanlar için rasullerden sonra Allah'a karşı bir delil olmasın. Şüphesiz Allah Aziz ve Hakîm olandır.

166) Oysa Allah sana indirdiğine şahitlik eder ki onu kendi ilmi ile indirmiştir. Melekler de şahitlik ederler. Şahit olarak Allah yeter.

167) Muhakkak ki küfredenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar gerçekten çok uzak bir sapıklıkla sapmışlardır.

168) Muhakkak ki küfredenleri ve zulmedenleri Allah bağışlayacak değildir, onları bir yola da hidâyet etmez.

169) Ancak cehennem yolu ki onlar orada ebedi kalıcıdırlar. Doğrusu bu Allah'a çok kolaydır.

170) Ey insanlar, muhakkak ki rasul size Rabbinizden hak ile geldi. O halde kendi hayrınıza olarak iman edin. Kâfir olursanız da muhakkak ki göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

171) Ey kitap ehli, dininizde haddi aşmayın da Allah'a dair haktan başkasını söylemeyin! Meryem oğlu İsa Mesih Allah'ın rasulü, Meryem'e ulaştırdığı kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. O halde Allah'a ve Rasullerine iman edin de "üçtür" demeyin. Kendi hayrınıza olarak vazgeçin. Allah ancak tek bir ilahtır. Çocuğunun olmasından münezzehtir. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şüphesiz vekil olarak Allah yeter.

172) Mesih de, yakın melekler de Allah'a kulluk etmekten asla büyüklenmezler. Her kim O'na kulluk etmekten çekinir ve kibirlenirse, onların hepsini kendisine toplayacaktır.

173) İman edip salih amel işleyenlere gelince onlara ecirlerini tam olarak verecek ve lütfundan onlara artıracaktır. Ama çekinip kibirlenenler var ya, onlara da çok acıklı bir azap ile azap edecektir ve onlar kendileri için Allah'tan başka veli de bulamayacaklar yardımcı da.

174) Ey insanlar, muhakkak ki size Rabbinizden bir burhan geldi ve biz size apaçık bir nur indirdik.

175) Allah'a iman edip O'na sımsıkı sarılanlara gelince; Allah onları kendisinden bir rahmetin ve lütfun içine girdirecektir; onları kendisine dair dosdoğru bir yola iletecektir.

176) Senden fetva istiyorlar. De ki: "Allah size kelaleye dair fetva veriyor. Çocuğu bulunmadığı ve bir kız kardeşi bulunduğu halde ölürse bırakılanın yarısı onun içindir. Onun çocuğu yoksa onun tamamına mirasçı olur. Eğer iki kız kardeşi varsa bu ikisine mirasın üçte ikisi düşer. Onlar erkek ve kız kardeşler ise erkeğe; iki kadın payı vardır. Allah sapmayasınız diye size iyice açıklıyor. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir."

5- el-MÂİDE SURESİ

(Medine'de inmiştir, 120 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Ey iman edenler, akidleri yerine getirin. Siz ihramda iken avlanmayı helal saymamak üzere size okunacak olanlar hariç behime denilen hayvanlar size helal kılındı. Muhakkak ki Allah dilediğini hükmeder.

2) Ey iman edenler, Allah'ın alametlerini, haram ayı, kurbanlıkları, gerdanlıkları, Rablerinden bir lütuf ve rızayı isteyerek Beyt-i Haram'a yönelmeyi amaçlayanlara helal saymayın! İhramdan çıktığınız zaman avlanın. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydukları için bir topluma olan kininiz sizi haddi aşmaya sevk etmesin! İyilik etmek ve sakınmak üzere yardımlaşın; günah ve haddi aşmak üzere yardımlaşmayın. Allah'tan sakının, muhakkak ki Allah azabı çok şiddetli olandır.

3) Ölü, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilenler, boğulmuş, vurulmuş, yuvarlanmış, boynuzlanmış ve yırtıcı hayvan tarafından yenilmiş olanlar, kestiğiniz müstesna, dikili taşlar üzerinde boğazlananlar ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. İşte bunlar yoldan çıkmaktır. Bu gün küfredenler dininizden ümitlerini kestiler. O halde onlardan korkmayın, benden korkun! Bu gün sizin için dininizi kemale erdirdim, üzerinize olan nimetimi tamamladım ve sizin için din bakımından İslam'dan razı oldum. Her kim son derece açlık halinde çaresiz kalırsa, günaha meyletmediği halde muhakkak ki Allah Ğafûr ve Rahîm'dir.

4) Sana kendileri için neyin helal kılındığını soruyorlar. De ki: "Temiz olan şeyler size helal kılındı. Allah'ın size öğrettiğinden onlara öğreterek yetiştirdiğiniz avcı hayvanların sizin için tuttuklarından da yiyin ve üzerine Allah'ın adını anın. Allah'tan sakının; muhakkak ki Allah hesabı çok çabuk görendir."

5) Bu gün, temiz olanlar size helal kılındı. Kitap verilenlerin yemeği sizin için helâldir, sizin yemeğiniz de onlar için helâldir. Mü'min

kadınlardan iffetli olanlar ile sizden önce kitap verilenlerden iffetli kadınlar kendilerine ücretlerini verdiğiniz takdirde zinaya sapmadan ve gizli dostlar edinmeden iffetli olmak üzere sizin için helâldir. Her kim de imanı inkâr ederse muhakkak onun ameli boşa gitmiştir ve o ahirette de hüsrana uğrayanlardandır.

6) Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi ve başınızı mesh ederek her iki topuğa kadar ayaklarınızı yıkayın. Cünüp olduysanız iyice temizlenin! Hasta veya seferde olursanız yahut sizden biri ayakyolundan geldiyse ya da kadınlara dokunup da su bulamamışsanız temiz toprakla teyemmüm edin de ondan yüzlerinize ve ellerinize sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez; ancak sizi tertemiz etmek ve size nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz...

7) Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve "İşittik ve itaat ettik" dediğiniz zaman sizi onunla bağladığı kesin sözü hatırlayın ve Allah'tan sakının! Muhakkak Allah sinelerin özünde olanı hakkıyla bilendir.

8) Ey iman edenler, Allah için hakkı ayakta tutan kimseler, adaletle şahitlik edenler olun! Bir topluluğa olan kininiz sizi adaletsizliğe sevk etmesin. Adaletli olun bu takvaya daha yakındır ve Allah'tan sakının! Muhakkak ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

9) Allah, iman eden ve salih amel işleyenlere vaad etti ki onlar için bağışlanma ve çok büyük bir ecir vardır.

10) İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar cahîm (cehennem) ashabıdır.

11) Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini düşünün. Hani bir topluluk üzerinize ellerini uzatmayı kastetmişti de onların ellerini sizden çekmişti. Allah'tan sakının! Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etsinler.

12) And olsun ki Allah muhakkak İsrail oğullarından kesin söz almıştı. Biz içlerinden on iki nakib göndermiştik. Allah buyurdu ki: "Muhakkak ben sizinle beraberim, and olsun ki namazı dosdoğru kılar ve zekâtı verir, rasullerime iman eder, onları destekler ve güzel bir ödünçle Allah'a borç verirseniz muhakkak ki sizden günahlarınızı örterim ve sizi altlarından nehirler akan cennetlere koyarım. Artık sizden her kim bundan sonra küfre girerse muhakkak doğru yoldan sapmıştır."

13) Ardından kesin sözlerini bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini kaskatı yaptık. Onlar kelimeleri yerlerinden değiştirirler. Kendisiyle hatırlatılanların büyük bir kısmını unuttular. İçlerinden pek azı müstesna onlardan hainlik görmekten uzak olmazsın. O halde onlardan affet ve aldırma. Muhakkak ki Allah iyilik edenleri sever.

14) “Biz elbette Nasara’yız” diyenlerden de kesin sözlerini almıştık da kendisiyle hatırlatılanlardan büyük kısmını unuttular. Biz de aralarında kıyamet gününe kadar düşmanlık ve kin yerleştirdik. Allah da onlara yapmakta oldukları şeyleri haber verecektir.

15) Ey kitap ehli! Muhakkak kitaptan gizlediklerinizin pek çoğunu açıklayan rasulümüz size gelmiştir ki pek çoğundan vaz geçiyor. Muhakkak size Allah’tan bir nur ve apaçık bir kitap gelmiştir.

16) Allah kendi rızasına uyan kimseyi onunla selamet yollarına iletir ve onları izniyle karanlıklardan nura çıkarır ve onları dosdoğru bir yola iletir.

17) And olsun ki “Allah elbette Meryem oğlu Mesih’in kendisidir” diyenler muhakkak kâfir olmuşlardır. De ki: “O halde Allah, Meryem oğlu Mesih’i, annesini ve yeryüzündeki kimseleri hep birden helak etmek isterse kim Allah’tan bir şeye sahip olabilir? Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü Allah’ındır. Allah dilediğini yaratır. Şüphesiz Allah her şeye kâdirdir.”

18) Yahudiler de Hristiyanlar da: “Biz Allah’ın oğulları ve O’nun dostlarıyız” dediler. De ki: “O halde günahlarınız sebebiyle size niçin azap ediyor? Hayır, siz yarattıklarından olan beşersiniz. O dilediğine bağışlar dilediğine de azap eder. Şüphesiz göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü Allah’ındır, dönüş yalnız O’nadır.”

19) Ey Kitap ehli, muhakkak size rasullerin arasının kesilmesi üzerine sizin için açıklayan rasulümüz size geldi ki “Bize bir müjdeci ve korkutucu gelmedi” demeyesiniz. Muhakkak işte size müjdeleyici ve korkutucu geldi. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

20) Hani Musa kavmine şöyle demişti: “Ey kavmim, Allah’ın üzerinizdeki nimetini düşünün ki sizden nebiler kıldı, sizi melikler yaptı ve âlemlerden hiç birine vermediğini size verdi.”

21) “Ey kavmim, Allah’ın sizin için yazdığı mukaddes yere girin ve arkalarınıza dönmeyin ki o halde hüsrana uğrayanlar olarak dönmüş olursunuz.”

22) Dediler ki: “Ey Musa doğrusu orada zorbalar topluluğu var ve onlar oradan çıkıncaya kadar biz kesinlikle oraya giremeyiz, oradan çıkarlarsa biz hemen girenler oluruz.”

23) Korkan kimselerden Allah’ın kendilerine nimet verdiği iki adam da dedi ki: “Onların üzerine kapıdan girin oradan girdiğiniz takdirde şüphesiz siz galiplersiniz. Mü’minler iseniz ancak Allah’a tevekkül edin!”

24) Dediler ki: “Ey Musa! Muhakkak ki onlar orada bulundukça

biz oraya asla girmeyiz. O halde git de sen ve Rabbin savaşın! Elbette biz burada oturucuyuz."

25) Dedi ki: "Rabbim, muhakkak ki ben kendim ve kardeşimden başkasına malik değilim. Artık sen bizim aramızla fasıklar toplumunun arasını ayır!"

26) "Muhakkak ki orası kırk yıl onlara haram kılınmıştır; yeryüzünde şaşkın olarak dolaşacaklar. Artık sen fasıklar topluluğu için üzülme!"

27) Onlara Âdem'in iki oğlunun haberini hak ile anlat. Hani onlar bir kurbanı sunduklarında birinden kabul edilmiş, diğerinden kabul edilmemişti de: "And olsun seni öldüreceğim!" demişti. Dedi ki: "Allah ancak muttakilerden kabul eder."

28) "And olsun ki sen öldürmek için bana elini uzatırsan ben seni öldürmek için sana elimi uzatmam. Muhakkak ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım."

29) "Ben istiyorum ki benim günahım ve kendi günahınla dönesin de ateş halkından olasın. İşte budur zalimlerin cezası!"

30) Nihayet nefsi ona kardeşini öldürmeyi kolaylaştırdı da onu öldürdü. Böylece hüsrana uğrayanlardan oldu.

31) Derken Allah ona kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini göstersin diye yeri eşeleyen bir kargayı gönderdi. "Yazıklar olsun bana; bir karga gibi kardeşimin cesedini gömmekten aciz mi oldum!?" dedi de pişman olanlardan oldu.

32) İşte bu sebeple İsrailoğullarına şöyle yazdık: "Her kim bir nefse karşılık yahut yeryüzünde bir fesat olmaksızın öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Her kim de onu diri tutarsa bütün insanları diriltmiş gibi olur." And olsun ki muhakkak rasul onlara apaçık delillerle geldi sonra muhakkak onlardan birçoğu bunun ardından yeryüzünde taşkınlık edicidirler.

33) Allah ve Rasulü ile harbeden ve yeryüzünde fesat için çalışanların cezası ancak öldürülmeleri veya asılmaları yahut ellerinin ve ayaklarının çaprazlama kesilmesi ya da bulundukları yerden sürülmeleridir. İşte bu onlar için dünyada bir rezilliktir. Ahirette de onlar için çok büyük bir azap vardır.

34) Ancak kendilerine gücünüz yetmeden önce tevbe edenler müstesna. Bilin ki muhakkak Allah Ğafûr ve Rahîm'dir.

35) Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve O'na vesile arayın. O'nun yolunda cihad edin ki kurtuluşa eresiniz.

36) Muhakkak yeryüzünde ne varsa hepsi ve bir o kadar daha

kâfirlerin olsa da kıyamet gününün azabından kurtulmak için onu feda etseler yine de onlardan kabul edilmez. Onlar için çok acıklı bir azap vardır.

37) Ateşten çıkmak isterler ama onlar oradan çıkacak değillerdir. Onlar için sürekli bir azap vardır.

38) Hırsızlık eden erkekle hırsızlık eden kadının kazandıklarına karşılık Allah'tan ibret verici bir ceza olarak ellerini kesin. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

39) Her kim de zulmünden sonra tevbe ederse ve düzeltirse muhakkak ki Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah Ğafûr ve Rahîm'dir.

40) Bilmez misin ki göklerin ve yerin mülkü kendisine ait olan muhakkak ki Allah'tır. Dilediğine azab eder, dilediği kimse için bağışlar. Şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

41) Ey Rasul! Kalpleri iman etmediği halde ağızlarıyla "iman ettik" diyenlerden ve Yahudilerden küfür içinde koşanlar seni mahzun etmesin! Onlar yalana kulak verirler ve sana gelmeyen başka bir kavmi dinlerler. Kelimeleri yerlerinden değiştirirler: "Şu verilirse onu hemen alın o verilmezse sakının" derler. Allah her kimin fitnesini dilerse, sen onun için Allah'tan hiçbir şeye sahip olamazsın. İşte onlar o kimselerdir ki Allah onların kalplerini temizlemek istememiştir. Onlar için dünyada bir rezillik, ahirette ise çok büyük bir azap vardır.

42) Onlar yalanı çokça dinleyicidirler ve suht (haram) yiyicidirler. Sana gelirlerse aralarında hükmet ya da onlardan yüz çevirir. Onlardan yüz çevirirsen sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Hükmedersen aralarında adaletle hükmet. Muhakkak Allah adaletli olanları sever.

43) Kendisinde Allah'ın hükmü bulunan Tevrat yanlarında olduğu halde seni nasıl hakem yapıyorlar da bundan sonra dönüyorlar, yüz çeviriyorlar. Doğrusu onlar mü'minler değillerdir.

44) Muhakkak Tevrat'ı biz indirdik ki onda bir hidayet ve nur vardır. Teslim olmuş nebiler Yahudilere onunla hükmederdi. Rabbaniler ve bilginler de. Çünkü Allah'ın kitabını korumaları istendi ve buna şahit idiler. O halde insanlardan korkmayın, benden korkun da ayetlerimi az bir değere satmayın. Her kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse işte onlar kâfirlerin ta kendileridir.

45) Biz onda kendileri için yazdık ki: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş. Yaralar da birbirine karşılıktır. Artık her kim bunu bağışlarsa, o kendisi için bir keffaret olur. Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalimlerin ta kendileridir.

46) Onların izleri üzerine kendinden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve biz ona kendisinde bir hidayet ve nur bulunan kendinden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı, sakınanlar için bir hidayet ve öğüt olan İncil'i verdik.

47) İncil sahipleri de Allah'ın onda indirdiğiyle hükmetsin. Her kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar fasıkların ta kendileridir.

48) Biz sana kitabı hak ile kendinden önceki kitabı doğrulayıcı ve ona şahit olarak indirdik. O halde aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet. Sana gelen haktan onların hevâlarına uyma! Sizden her biri için bir şeriat ve apaçık bir yol tayin ettik. Allah dileseydi elbette sizi tek bir ümmet yapardı. Fakat size verdiği ile sizi imtihan etmek istedi. O halde hayırlarda yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık ihtilaf ettiğiniz şeyleri size haber verecektir.

49) Onların aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet de onların arzularına uyma. Ayrıca Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni fitneye düşürmelerinden sakın. Yüz çevirirlerse artık bil ki Allah onlara bir takım günahları sebebiyle musibet vermek istiyor. Muhakkak ki insanların pek çoğu fasıktırlar.

50) Cahiliyyenin hükmünü mü arıyorlar. Kesin olarak inanacak bir toplum için kimin hükmü Allah'ın hükmünden daha güzel olabilir!?

51) Ey iman edenler, Yahudileri de Hristiyanları da veliler edinmeyin. Onların bir kısmı bir kısmının velileridir. Sizden her kim onları veli edinirse muhakkak o da onlardandır. Muhakkak ki Allah zalim bir toplumu hidayete erdirmez.

52) Kalplerinde bir hastalık bulunanların: "Durumunuzu çevirecek şeylerin bize gelmesinden korkuyoruz" diyerek içlerinde koşuştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih veya katından bir emir getirir de onlar içlerinde gizlediklerine dair pişman olurlar.

53) İman edenler diyecekler ki: "Sizinle kesinlikle beraber olduklarına dair büyük bir gayretle Allah'a yemin edenler bunlar mı?" Onların amelleri boşa gitti ve hüsrana uğrayanlardan oldular.

54) Ey iman edenler! İçinizden her kim dininden dönerse mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı aziz, Allah yolunda cihad eden ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir toplum getirir ki O onları sever, onlar da O'nu severler. İşte bu, Allah'ın lütfudur, onu dilediğine verir. Şüphesiz Allah Vasi'dir, Alîm'dir.

55) Sizin veliniz ancak Allah'tır. O'nun Rasulü'dür ve iman edenlerdir ki namazı dosdoğru kılarlar ve rükû edici olarak zekâtı verirler.

56) Her kim Allah'ı, Rasulü'nü ve iman edenleri veli edinirse muhakkak Allah'ın hizbi onlardır ki galip olanlardır.

57) Ey iman edenler, sizden önce kitap verilenlerden dininizi eğlence ve oyun edinenleri ve kâfirleri veliler edinmeyin. Mü'minler iseniz Allah'tan sakının!

58) Namaza çağırdığınız zaman onu eğlence ve oyun edinirler. İşte bu onların akıllarını kullanamayan bir toplum olmalarındandır.

59) De ki: "Ey Kitap ehli! Yalnızca Allah'a, bize indirilene ve daha önce indirilene iman ettiğimiz için mi bizden hoşlanmıyorsunuz? Muhakkak ki çoğunuz fasıksınız."

60) De ki: "Allah katında cezası bundan daha kötü olanı haber vereyim mi? Allah'ın lanetlediği ve ona gazab ettiği, içlerinden maymunlar, domuzlar yaptığı ve tağuta ibadet edenlerdir. İşte onlar yerleri daha kötü olanlar ve doğru yoldan daha çok sapanlardır."

61) Size geldikleri zaman: "İman ettik!" derler. Oysa onlar muhakkak ki küfür ile girmişlerdir ve muhakkak onunla çıkmışlardır. Şüphesiz Allah gizlemekte oldukları şeyi hakkıyla bilendir.

62) Onlardan pek çoğunu günahta, düşmanlıkta ve haram yemede yarışır görürsün. Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

63) Rabbaniler ve bilginleri onları günah olan konuşmalardan ve haram yemelerinden alıkoysalardı ya! Yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

64) Yahudiler: "Allah'ın eli bağlıdır!" dediler. Söyledikleri sebebiyle elleri bağlansın ve lanetlensinler. Bilakis O'nun iki eli de açıktır; dilediği gibi infak eder. And olsun ki Rabbinden sana indirilen onlardan pek çoğunun küfrünü artırır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar bir düşmanlık ve kin saldık. Her ne zaman harp için bir ateş yaksalar Allah onu söndürür. Yeryüzünde bozgunculuk için yarışırlar. Oysa Allah bozguncuları sevmez.

65) Kitap ehli iman edip sakınsaydı elbette onların kötülüklerini örterdik ve onları Naîm cennetlerine girdirirdik.

66) Onlar Tevrat'ı, İncil'i ve Rablerinden kendilerine indirileni ikame etselerdi elbette üstlerinden ve ayaklarının altlarından yerlerdi. Onlardan orta yolu tutanlar da vardır. Buna rağmen onların pek çoğunun yapmakta oldukları şey ne kötüdür!

67) Ey Rasul! Rabbinden sana indirileni tebliğ et; eğer yapmazsan O'nun risaletini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Muhakkak Allah kâfirler topluluğunu hidayete erdirmez!

68) De ki: “Ey kitap ehli! Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirileni uygulayıncaya kadar hiçbir şey üzerinde değilsiniz. And olsun ki Rabbinizden size indirilen muhakkak ki onlardan pek çoğunun azgınlığını ve küfrünü artıracaktır. Artık kâfirler topluluğu için üzülme.”

69) İman edenler, Yahudiler, Sabîîler ve Hristiyanlardan her kim Allah’a ve ahiret gününe iman eder ve sâlih ameller işlerse onlar için korku yoktur, onlar üzülecek değillerdir.

70) And olsun ki elbette biz İsrail oğullarından kesin söz aldık ve onlara rasuller gönderdik. Her ne zaman bir rasul onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir şey getirirse bir kısmını yalanladılar bir kısmını da öldürdüler.

71) Buna rağmen bir fitne olmayacağını sandılar da kör ve sağır oldular. Sonra Allah onların tevbelerini kabul etti de ardından onların pek çoğu yine kör ve sağır oldular. Şüphesiz Allah yaptıklarını hakkıyla görendir.

72) And olsun ki: “Gerçekten de Allah Meryem oğlu Mesih’in kendisidir!” diyenler elbette kâfir olmuştur. Oysa Mesih: “Ey İsrail oğulları! Benim de Rabbim sizin de Rabbiniz olan Allah’a ibadet edin. Her kim Allah’a şirk koşarsa muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılmıştır. Onun varacağı yer ateştir. Zalimlerin yardımcıları yoktur.” dedi.

73) And olsun ki: “Şüphesiz Allah üçün üçüncüsüdür!” diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa tek bir ilahtan başka hiçbir ilah yoktur. Söylediklerinden vazgeçmezlerse and olsun ki içlerinden kâfir olanlara çok acıklı bir azap dokunacaktır.

74) Hala Allah’a tevbe etmeyecek ve O’ndan bağışlanma dilemeyecekler mi? Oysa Allah Ğafûr’dur, Rahîm’dir.

75) Meryem oğlu Mesih bir rasulden başka bir şey değildir. Muhakkak ki ondan önce de rasuller geçmiştir. Onun annesi de dosdoğru bir kadındı. İkisi de yemek yerlerdi. Bak onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz. Sonra bak ki nasıl döndürülüyorlar?!

76) De ki: “Allah’ın yanı sıra sizin için bir zarara da bir faydaya da gücü yetmeyen şeylere ibadet mi ediyorsunuz? Şüphesiz Allah O’dur ki Semî’dir, Alîm’dir.”

77) De ki: “Ey kitap ehli dininizde hakka aykırı olmak suretiyle haddi aşmayın ve daha önce kesin olarak sapan ve pek çoğunu saptıran ayrıca yolun doğrusundan sapan bir toplumun arzularına uymayın!”

78) İsrail oğullarından kâfir olanlar Davud’un ve Meryem oğlu İsa’nın lisanıyla lanetlenmişlerdir. İşte bu isyan etmeleri ve haddi aşmaları sebebiyledir.

79) Onlar birbirlerini yaptıkları kötülükten vazgeçirmeye çalışmazlardı. Yapmakta oldukları şey gerçekten ne kötüydü.

80) Onların pek çoğunun kâfirleri veli edindiklerini görürsün. And olsun ki nefislerinin kendileri için sunduğu şey ne kötüdür ki Allah onlara gazab etmiştir ve onlar azapta sürekli kalıcıdırlar.

81) Onlar Allah'a, nebi'ye ve ona indirilene iman etmiş olsalardı onları veliler edinmezlerdi. Fakat onların pek çoğu fasıklardır.

82) Yahudilerle şirk koşanları iman edenlere düşmanlık bakımından insanların en şiddetlisi olarak bulacaksın. İman edenlere sevgi bakımından da: "Biz Hristiyanız" diyenleri onların en yakını olarak bulacaksın. İşte bunun sebebi onlardan keşişlerin ve rahiplerin olması ve onların kesinlikle büyüklük taslamamalarıdır.

83) Rasul'e indirileni duydukları zaman hakkı anladıklarından onların gözlerinin yaşla dolup taştığını görürsün. Derler ki: "Ey Rabbimiz, biz iman ettik; artık bizi şahitlerle beraber yaz!"

84) "Rabbimizin bizi salihler topluluğuyla birlikte girdirmesini umud ettiğimiz halde biz niçin Allah'a ve bize gelen hakka iman etmeyelim?"

85) Allah da söyledikleri sebebiyle onları altlarından nehirler akan cennetlerle mükâfatlandırdı ki orada sürekli kalıcıdırlar. İşte bu iyilik edenlerin mükâfatıdır.

86) Kâfir olanlar ve bizim ayetlerimizi yalanlayanlar var ya; işte onlar cehennem ashabıdırlar.

87) Ey iman edenler! Allah'ın size helal kıldığı temiz şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın! Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez!

88) Allah'ın size rızık olarak verdiği helal ve temiz olan şeyleri yiyin de kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının!

89) Allah sizi yeminlerinizdeki lağvden dolayı sorumlu tutmaz. Ancak bağlandığınız yeminler sebebiyle sorumlu tutar. Keffareti de ailenize yedirdiğinizin orta hallisinden on fakiri yedirmek veya onları giydirmek ya da bir köle azat etmektir. Her kim bulamazsa üç gün oruç tutmalıdır. İşte bu yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyun. Allah size ayetlerini işte böyle açıklıyor; umulur ki şükredersiniz.

90) Ey iman edenler! Muhakkak ki içki, kumar, putlar ve fal okları şeytanın pis işlerindendir. O halde onlardan kaçınınız ki kurtuluşa eresiniz.

91) Muhakkak ki şeytan içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin sokmak sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık

vazgeçiyorsunuz değil mi?

92) Allah'a itaat edin, Rasul'e de itaat edin ve sakının! Yüz çevirirseniz bilin ki şüphesiz Rasulümüze düşen apaçık bir tebliğdir.

93) İman edip salih ameller işleyenlere, sakınır, iman eder ve salih amel işlerler de sonra sakınıp iman eder ardından sakınarak iyilik ederlerse tattıklarından dolayı bir günah yoktur. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.

94) Ey iman edenler! Allah gıyaben kendisinden korkanları ortaya çıkarmak için ondan ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği şey ile sizi muhakkak ki deneyecektir. Bundan sonra her kim aşırı giderse onun için çok acıklı bir azap vardır.

95) Ey iman edenler! Siz ihramda iken avı öldürmeyin. İçinizden her kim onu kasten öldürürse cezası öldürdüğü hayvanın benzeridir ki bunu Ka'be'ye ulaştırılacak bir hayvanı kurban etmek üzere içinizden adaletli iki kişi karar verir veya onun keffareti fakirlere yemek yedirmektir ya da bunun dengi oruç tutmaktır. Böylece yaptığının vebalini tatsın. Allah geçmiştekileri bağışlamıştır. Fakat kim onu yaparsa Allah ondan intikam alır. Şüphesiz Allah Azîz'dir, intikam sahibidir.

96) Hem size hem de yolcuya bir fayda olmak üzere deniz avı ve onu yemek size helâl kılındı. Kara avı da ihramda olduğunuz sürece size haram kılındı. Allah'tan sakının ki O'nun huzurunda toplanacaksınız.

97) Allah Kâbe'yi, Beyt-i Haram'ı insanlar için bir kıyam sebebi kıldı, o haram ayı da. O kurbanı ve boyunları gerdanlıklı kurbanlıkları da. Bunlar Allah'ın göklerde ve yerde her ne varsa bildiğini sizin de bilmeniz içindir. Şüphesiz Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

98) Bilin ki muhakkak ki Allah, cezası çetin olandır ve muhakkak ki Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

99) Rasul'e düşen ancak tebliğdir. Şüphesiz Allah her ne açıkladığınızı ve her ne gizlediğinizi bilir.

100) De ki: "Pis ile temiz bir değildir, pis olanın çokluğu hoşunuza gitse bile!" O halde ey akıl sahipleri, Allah'tan sakının; umulur ki kurtuluşa erersiniz!

101) Ey iman edenler! Size açıklandığı takdirde hoşlanmayacağınız şeylerden sormayın. Onları Kur'an indirilirken sorarsanız onlar size açıklanır. Allah onu affetti. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Halîm'dir.

102) Muhakkak ki sizden önce bir toplum onları sordu da sonra o yüzden onları inkâr eden kimseler oldular.

103) Allah, bahire, saibe, vâsile, ham diye bir şey belirlememiştir. Hâlbuki kâfirler yalan söyleyerek Allah'a iftira ediyorlar. Çünkü onların pek çoğunun aklı ermez.

104) Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Rasul'üne gelin!" denildiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter!?" dediler. Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda olmayan kimseler idiyse?

105) Ey iman edenler! Siz kendinize bakın! Siz doğru yolda olduğunuz takdirde o sapanlar size zarar vermez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O size yaptıklarınızı haber verecektir.

106) Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet anında içinizden adaletli iki kişi veya sefere çıktığınız zaman sizden olmayan başka iki kişi şahitlik yapar. Haklarında şüphelenecek olursanız onları namazdan sonra alıkoyarsınız. Onlar da: "Akraba dahi olsa onu hiçbir bedele satmayacağız ve Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. O takdirde muhakkak günahkârlardan oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

107) O ikisinin bir vebali hakettikleri gerçekten ortaya çıkarsa haksızlığa uğrayanlardan en yakın iki kişi bunların yerine geçerek: "Bizim şahitliğimiz o kişinin şahitliğinden elbette daha doğrudur. Biz haddi aşmadık yoksa muhakkak zalimlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler.

108) Bu, şahitliği gerektiği şekilde yerine getirmelerine veya yeminlerinden sonra yeminlerin dönderilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan sakının ve dinleyin! Şüphesiz Allah fasıklar topluluğuna hidayet etmez.

109) Allah rasulleri toplayacağı gün: "Size ne cevap verildi?" buyuracak. Onlar da: "Bizim ilmimiz yok. Muhakkak ki gaybları en iyi bilen sensin, yalnız sen!" diyecekler.

110) O zaman Allah buyuracak ki: "Ey Meryem oğlu İsa! Sana ve annene olan nimetimi hatırla! Hani ben seni Ruhu'l-Kudüs ile desteklemiştim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Hani sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretmiştim. Hani iznimle çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıyordun, ona üfürüyordun da iznimle bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı ve alacalıyı benim iznimle iyileştiriyordun. Yine benim iznimle ölüleri çıkarıyordun. Hani kendilerine apaçık mucizelerle geldiğinde İsrailoğullarını senden çekmiştim de onlardan kâfir olanlar: "Bu apaçık bir sihirdir!" demişlerdi."

111) Hani havarilere: "Bana ve Rasul'üme iman edin!" diye vahyetmiştim de onlar: "İman ettik, gerçekten müslümanlar olduğumuza sen de şahit ol!" demişlerdi.

112) Hani havariler: “Ey Meryem oğlu İsa! Rabbin bize gökten bir sofra indirebilir mi?” demişlerdi. O da: “Eğer mü’minler iseniz Allah’tan sakının!” demişti.

113) Dediler ki: “Biz istiyoruz ki, ondan yiyelim de kalplerimiz yatışsın. Senin gerçekten bize doğru söylediğini bilelim hem de ona şahitlik edenlerden olalım.”

114) Meryem oğlu İsa: “Allah’ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofra indir ki bize öncekilerimiz ve sonrakilerimiz için bir bayram ve senden bir ayet olsun! Bizi rızıklandır, çünkü sen rızıklandıranların en hayırlısısın!” demişti.

115) Allah buyurmuştu ki: “Muhakkak ki ben size onu indireceğim. Her kim de bundan sonra kâfir olursa; onu âlemlerden hiç birine azaplandırmayacağım bir azapla azaplandıracağım.”

116) Allah: “Ey Meryem oğlu İsa insanlara: “Beni ve annemi Allah’ın yanısıra iki ilah edinin diye sen mi söyledin?” dediği zaman der ki: “Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Ben onu söylemiş isem muhakkak sen onu bilirsin. Sen nefsimde olanı bilirsin, ben senin nefsinde olanı bilmem. Muhakkak ki gaybları en çok iyi bilen sensin!”

117) “Ben onlara bana emrettiğini: “Benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a ibadet edelim” diye söyledim. Aralarında bulunduğum sürece ben onlar üzerine şahit idim. Beni vefat ettirince onlar üzerinde gözetleyici Sen’din, Sen her şeye hakkıyla şahitsin.”

118) “Onları azaplandırırsan muhakkak ki onlar senin kullarındır, onları bağışlarsan muhakkak ki sen Aziz’sin, Hakîm’sin.”

119) Allah buyurdu ki: “Bu, doğruların doğruluklarının fayda vereceği gündür. Onlar için altından nehirler akan cennetler vardır. Orada ebedi kalıcıdırlar. Allah onlardan razı olmuştur; onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bu en büyük kurtuluştur.”

120) Göklerin, yerin ve onların içinde ne varsa hepsinin mülkü Allah’ındır. Şüphesiz O her şeye kadirdir.

6- el-EN'ÂM SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 165 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Hamd gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve nuru var eden Allah'ındır. Sonra da küfredenler Rablerine eş tutuyorlar.

2) Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. O'nun katında belirli bir ecel daha vardır. Sonra siz yine de şüphe edersiniz.

3) Göklerde ve yerde Allah yalnız O'dur. Gizlinizi de açığınızı da bilir. Ne kazandığınızı da bilir.

4) Onlara rablerinin ayetlerinden bir ayet gelse, mutlaka ondan yüz çevirirlerdi.

5) Elbette onlar hak kendilerine geldiğinde yalanladılar. Fakat yakında onlara alaya aldıkları şeyin haberleri gelecektir.

6) Görmediler mi ki biz kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik. Biz, sizi yerleştirmediğimiz bir şekilde onları yerleştirmiş, gökten üzerlerine bol bol yağmur indirmiş, altlarından nehirler akıtmıştık. Ardından günahları sebebiyle onları helak ettik ve arkalarından başka bir nesil yarattık.

7) Biz sana kâgıt üzerinde yazılmış olarak bir kitap indirseydik ve onlar elleriyle ona dokunsalardı, küfredenler yine de: "Bu ancak apaçık bir sihirdir" derlerdi.

8) "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" dediler. Biz bir melek indirseydik elbette iş bitirilmiş olurdu, sonra kendilerine mühlet de verilmezdi.

9) Biz onu bir melek kılsaydık elbette onu bir adam yapardık da düşürmekte oldukları şeye düşürürdük.

10) And olsun elbette ki senden önceki rasullerle de alay ederlerdi de alaya aldıkları şey onlardan alay edenleri çepeçevre kuşatıverirdi.

11) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra da yalanlayanların sonu nasıl olmuş görün!"

12) De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O rahmeti kendi üzerine yazdı. Kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette sizi toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar iman etmezler.

13) Gecede ve gündüzde barınan her ne varsa O'nundur. Şüphesiz O, Semî'dir, Alîm'dir.

14) De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, kendisi yedirdiği halde yedirilmeyen Allah'tan başkasını mı veli edinecek mişim?" De ki: "Ben İslâm'a girenlerin ilki olmakla ve asla müşriklerden olmamakla emrolundum."

15) De ki: "Muhakkak ki ben Rabbime isyan edersem o büyük günün azabından korkarım."

16) O gün kim ondan çevrilirse muhakkak ona rahmet edilmiştir. İşte bu apaçık bir kurtuluştur.

17) Allah sana bir zarar dokundurursa onu O'ndan başka giderecek yoktur. Sana bir hayır dokundurursa da O her şeye kadirdir.

18) O, kulları üzerinde kahir olandır. Şüphesiz O, Hakîm'dir, Habîr'dir.

19) De ki: "Hangisi şahitlik bakımından daha büyüktür?" De ki: "Benimle sizin aranızda Allah şahittir. Sizi ve her kime ulaşırsa onunla uyarmam için bana bu Kur'an vahyolundu. Allah ile beraber başka ilahların olduğuna siz gerçekten de şahitlik ediyor musunuz?" De ki: "Ben şahitlik etmem." De ki: "O ancak tek bir ilahtır, muhakkak ki ben sizin ortak koşmakta olduklarınızdan uzağım."

20) Kendilerine kitap verdiklerimiz öz oğullarını tanır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğrattılar. Onlar iman etmezler.

21) Allah'a bir yalanı iftira edenlerden veya ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir. Muhakkak ki zalimler kurtuluşa eremezler!

22) O gün onların hepsini toplayacağız, sonra da şirk koşanlara: "İddia ettiğiniz ortaklarınız nerede?" diyeceğiz.

23) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki biz müşriklerden değildik!" demelerinden başka bir mazeretleri olmayacak!

24) Bak kendilerine karşı nasıl yalan söylediler ve uydurdukları şeyler onlardan kaybolup gitti.

25) Onlardan seni dinleyenler vardır; hâlbuki biz onu anlamalarına engel kalpleri üzerine perdeler koyduk, kulaklarına ağırlık yerleştirdik. Onlar her ayeti görseler de onlara iman etmezler. Hatta küfre girenler sana geldikleri zaman: "Bu öncekilerin masallarıdır" diye seninle

mücadele ederler.

26) Onlar hem ondan alıkoyarlar, hem de kendileri ondan uzaklaşırlar. Onlar yalnızca kendilerini helak ederler de farkında değillerdir.

27) Onları ateşin üstünde durdurulduklarında bir görsen "Keşke biz geri döndürülseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasak ve mü'minlerden olsak" diyecekler.

28) Hayır önceden gizledikleri karşılarına çıktı. Geri döndürülseler bile kendilerine yasaklanan şeylere yine döneceklerdir. Çünkü onlar muhakkak ki yalancılardır.

29) Onlar: "Ancak dünya hayatımız vardır, biz diriltilecek de değiliz" dediler.

30) Rablerinin huzurunda durdurulduklarında onları bir görsen... O: "Bu hak değil miymiş?" buyuracak. Onlar da: "Rabbimize and olsun ki, evet" dediler. O da: "O halde küfre girdiğiniz için azabı tadın!" buyurdu.

31) Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar muhakkak ki hüsrana uğramışlardır. Nihayet o an onlara ansızın geliverince günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Orada yaptığımız kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!" diyeceklerdir. Dikkat edin, yüklendikleri ne kötüdür.

32) Dünya hayatı bir oyun ve bir oyalanmadan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise takva sahipleri için elbette daha hayırlıdır. Hala akletmeyecek misiniz?

33) Onların söylediklerinin seni mahzun ettiğini muhakkak biliyoruz. Onlar elbette seni yalanlamıyorlar, fakat o zalimler gerçekten de Allah'ın ayetlerini yalanlıyorlar.

34) And olsun senden önceki rasuller de yalanlanmıştı. Onlara yardımımız gelinceye kadar yalanlanmalarına ve eziyet edilmelerine sabrettiler. Allah'ın kelimelerini değiştirebilecek yoktur! And olsun ki rasullerin haberlerinden bir kısmı sana gelmiştir.

35) Onların yüz çevirmeleri sana ağır geliyorsa gücün yeterse yerin içine bir tünel ya da göğe bir merdiven ara ki onlara bir mucize getiresin! Allah dileseydi elbette onların hepsini hidayet üzere toplardı. O halde sakın cahillerden olma!

36) Ancak dinleyenler icabet eder. Ölülere gelince, Allah onları diriltir, sonra O'na döndürülürler.

37) "Ona Rabbinden bir ayet indirilmeli değil miydi?" dediler. De ki: "Muhakkak ki Allah ayet indirmeye kadirdir. Fakat onların çoğu bilmezler."

38) Yeryüzünde yürüyen hiç bir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir

kuş yoktur ki sizin gibi ümmetler olmasın. Biz kitapta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra onlar ancak Rablerine toplanacaklardır.

39) Ayetlerimizi yalanlayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah dilediğini saptırır, dilediğini de dosdoğru yolda bulundurur.

40) De ki: "Eğer doğru söylüyorsanız bana haber verin, size Allah'ın azabı gelirse ya da saat gelip çatarsa Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız?"

41) Hayır yalnız O'na yalvarırsınız. O da dilerse yalvardığınız şeyi giderir ve şirk koşmakta olduklarınızı unutursunuz.

42) And olsun ki senden önceki ümmetlere de gönderdik de belki yalvarırlar diye darlık ve sıkıntıya uğrattık.

43) Onlara azabımız geldiği zaman yalvarsalardı ya! Fakat onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yaptıklarını süslü gösterdi.

44) Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında biz de üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Nihayet kendilerine verilenler ile şımardıklarında onları ansızın yakalayıverdik. Böylece onlar ümitlerini kestiler.

45) Böylece zalimler topluluğunun arkası kesildi. Hamd âlemlerin Rabbi olan Allah'adır.

46) De ki: "Bana haber verin Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir, kalplerinizi de mühürlerse onları size getirebilecek Allah'tan başka ilah kimdir?" Bak ayetlerimizi nasıl çeşitli olarak açıklıyoruz, sonra da onlar yüz çeviriyorlar.

47) De ki: "Bana haber verin, Allah'ın azabı size ansızın ya da açıkça gelse zalimler topluluğundan başkası helak olur mu?"

48) Biz rasulleri ancak müjdeleyici ve uyarıcılar olarak gönderiyoruz. O halde kim iman ederse ve düzeltirse onlar için korku yoktur, onlar üzülecek de değillerdir.

49) Ayetlerimizi yalanlayanlara fasıklık ettikleri için azap dokunacaktır.

50) De ki: "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum. Ben gaybı da bilmem. Size ben gerçekten bir meleğim de demiyorum. Ben ancak bana vahyolunana uyarım." De ki: "Görmeyen ile gören bir olur mu? Hala düşünmez misiniz?"

51) Rablerinin huzuruna toplanacaklarından korkanları onunla uyar ki onların O'ndan başka ne bir velileri vardır, ne de şefaatçileri. Umulur ki sakınırlar.

52) O'nun yüzünü isteyerek sabah akşam Rablerine dua edenleri kovma! Onların hesabından senin üzerine bir şey yoktur. Senin hesabından da onlar üzerine bir şey yok ki onları kovup da zalimlerden olasın.

53) Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lutfetti?" demeleri için biz onların bazısını bazısıyla denedik. Allah şükredenleri daha iyi bilen değil midir?

54) Ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde onlara de ki: "Size selam olsun. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki içinizden her kim cehaletle bir kötülük işler de sonra arkasından tevbe eder ve düzeltirse, muhakkak ki O Ğafûr'dur, Rahîm'dir."

55) Günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye ayetleri böylece açıklıyoruz.

56) De ki: "Muhakkak ki ben sizin Allah'ın yanısıra dua ettiklerinize ibadet etmekten yasaklandım." De ki: "Ben sizin arzularınıza uymam. O takdirde muhakkak sapmış olurum da doğru yola erenlerden olmam."

57) De ki: "Muhakkak ben Rabbimden apaçık bir delil üzerindeyim. Fakat siz onu yalanladınız. Sizin acele gelmesini istediğiniz şey benim yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O hakkı anlatır. O, ayırt edenlerin en hayırlısıdır."

58) De ki: "O acele istediğiniz şey benim yanımda olsaydı elbette benimle aranızda iş bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri, hakkıyla bilendir."

59) Gaybın anahtarları O'nun katındadır. Onları O'ndan başkası bilmez. Karada ve denizde her ne varsa O bilir. Bir yaprak düşmeye görsün mutlaka onu bilir. Yeryüzünün karanlıklarında tek bir tane, yaş ve kuru müstesna olmamak üzere hepsi apaçık bir kitaptadır.

60) Sizi geceleyin öldüren ve gündüz ne kazandığınızı bilen, sonra belirlenmiş bir ecel tamamlanıncaya kadar sizi onda dirilten O'dur. Sonra dönüşünüz yalnız O'nadır. Ardından yapmakta olduğunuz şeyleri size haber verecektir.

61) O kulları üzerinde kahir olandır. Üzerinize koruyucular gönderiyor ki nihayet birinize ölüm gelip çattığında elçilerimiz onun ruhunu alırlar, onlar kusur etmezler.

62) Sonra gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Dikkat edin hüküm yalnız O'nundur ve O, hesap görenlerin en süratlisidir.

63) De ki: "Bizi bundan kurtarırsan and olsun şükredenlerden olacağız!" diye gizli ve açık yalvararak dua ettiğiniz zaman karanın ve

denizin karanlıklarından sizi kim kurtarır?"

64) De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi kurtaran Allah'tır. Sonra da siz şirk koşarsınız."

65) De ki: "O, size üstünüzden ya da ayaklarınızın altından azap göndermeye veya sizi fırka fırka yapıp kiminizin hıncını kiminize tattırmaya kadirdir." Bak iyice anlamaları için ayetleri nasıl açıklıyoruz!

66) Kavmin de onu yalanladı. Hâlbuki o haktır. De ki: "Ben sizin üerinize vekil değilim."

67) Her bir haberin gerçekleşeceği bir zamanı vardır. Yakında siz de bileceksiniz.

68) Ayetlerimiz hakkında konuşmaya dalanları gördüğün zaman onlar başka bir söze geçinceye kadar onlardan yüz çevir. Şeytan sana unuttursa, hatırladıktan sonra o zalimler topluluğu ile beraber oturma!

69) Sakınanlar üzerine onların hesabından birşey yoktur. Ancak sakınırlar diye hatırlatmak gerekir.

70) Dinlerini bir oyun ve bir eğlence edinenleri ve dünya hayatının aldatmış olduğu kimseleri bırak. Onunla hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla utandırılmasın. O takdirde onun Allah'tan başka ne bir velisi vardır ne de şefaatçisi. Her türlü fidyeyi verse de kabul edilmez. İşte onlar, kazandıkları sebebiyle ayıpları ortaya çıkanlardır. İnkâr ettikleri için onlara irinli bir içecek ve can yakıcı bir azap vardır.

71) De ki: "Allah'ın dışında bize yararı ve zararı olmayan şeylere mi ibadet edelim? Allah bizi doğru yola ilettikten sonra şeytanların saptırıp şaşkın şaşkın dolaştırdığı, arkadaşlarının "Bize gel!" diye doğru yola çağırdıkları kimse gibi ökçelerimiz üzerinde gerisin geriye mi döndürüleceğiz?" De ki: "Muhakkak ki Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir. Biz de âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk."

72) Ayrıca: "Namazı dosdoğru kılın ve O'ndan sakının!" Yalnız O'nun huzuruna toplanacaksınız.

73) O, gökleri ve yeri hak ile yaratandır. O'nun "ol" diyeceği gün o da oluverir. O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüleceği günde mülk yalnız O'nundur. Görüneni de görünmeyeni de hakkıyla bilendir. Şüphesiz O Hakîm'dir, Habîr'dir.

74) Hani İbrahim babasına: "Azer! Putları ilahlar mı ediniyorsun? Gerçekten de ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." demişti.

75) Biz İbrahim'e yakîn sahiplerinden olsun diye göklerin ve yerin melekûtunu böylece gösteriyorduk.

76) Gece onu örtünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu rabbimdir" O kaybolunca da: "Ben kaybolanları sevmem" demişti.

77) Ardından ayı doğarken görünce: "Bu rabbimdir" demişti. O da kaybolunca: "And olsun ki Rabbim beni hidayet etmeseydi elbette sapanlardan olurdum." demişti.

78) Sonra güneşi doğarken görünce: "Bu rabbimdir, bu daha büyük" demişti. O da batınca: "Ey kavmim! Ben sizin şirk koştuğunuzdan uzağım." demişti.

79) "Muhakkak ki ben hanif olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim ve ben müşriklerden değilim."

80) Kavmi onunla mücadeleye girişti. O da dedi ki: "O beni doğru yola iletmişken Allah hakkında benimle mücadele mi ediyorsunuz? Ben sizin O'na ortak koştuklarınızdan korkmam ancak Rabbim'in dilemesi müstesna. Rabbim'in ilmi her şeyi kuşatmıştır. Hala düşünmeyecek misiniz?"

81) "Allah'ın size hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi siz O'na ortak koşmaktan korkmuyorsunuz da ben sizin ortak koştuklarınızdan nasıl korkarım. Şu halde bu iki gruptan hangisi güven duymaya daha layıktır? Eğer bilirseniz..."

82) İman edenler ve imanlarına zulüm karıştırmayanlara gelince işte güven onlar içindir; hidayete erenler de onlardır.

83) İşte bu kavmine karşı İbrahim'e verdiğimiz hüccetimizdir. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Muhakkak Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.

84) O'na İshak'ı ve Yakub'u verdik. Hepsini hidayete erdirdik. Daha önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u da hidayete erdirdik. Biz iyilik yapanları işte böyle mükâfatlandırırız.

85) Zekeriyya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da... Hepsi de salihlerdendi.

86) İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u ve Lut'u da. Hepsini âlemlere üstün kıldık.

87) Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden kimini de... Onları seçtik ve onları dosdoğru yola ilettik.

88) Bu, Allah'ın hidayetidir. Kullarından dilediğini onunla hidayete erdirir. Eğer onlar da şirk koşsalardı yaptıkları boşa giderdi.

89) Onlar kendilerine kitap, hikmet ve nübüvvet verdiğimiz kimselerdir. Onları inkâr ediyorlarsa, onları inkâr etmeyen bir topluluğu onlara vekil kılmışızdır.

90) İşte bunlar Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların doğru yoluna uy. De ki: "Ben bunun için bir ücret istemiyorum. O ancak âlemler için öğüttür."

91) Allah'ı hakkıyla O'nun kadrini gereği gibi takdir edemediler de: "Allah beşere hiçbir şey indirmemiştir" dediler. De ki: "O halde Musa'nın insanlar için bir nur ve hidayet olarak getirdiği kitabı kim indirdi? Ki siz onu parça parça kâğıtlar haline getirip kimini açıklıyor, pek çoğunu da gizliyorsunuz! Üstelik sizin bilmediğiniz atalarınızın da bilmediği şeyler size öğretilmiştir." Sen: "Allah'tır" de sonra onları bırak daldıkları batakta oynayadursunlar.

92) İşte bu da kendisinden öncekileri doğrulayıcı olmak üzere şehirlerin anası ile çevresindekileri uyarman için bizim gönderdiğimiz mübarek bir kitaptır. Ahirete iman edenler ona da iman ederler. Onlar namazlarını da muhafaza ederler.

93) Allah'a yalan iftira edenden yahut kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahyolundu" diyenden, bir de: "Allah'ın indirdiğinin benzerini ben de indiririm" diyenden daha zalim kim olabilir? Sen zalimleri ölümün sıkıntıları içinde meleklerin de ellerini uzatarak: "Canlarınızı çıkarın! Allah'a karşı hak olmayanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerine karşı kibirlendiğiniz için bugün alçaltıcı bir azapla cezalandırılacaksınız!" derlerken bir görsen!

94) And olsun ki bize sizi ilk defa yarattığımız gibi tek başına geldiniz ve size bağışladığımız şeyleri arkanızda bıraktınız. İçinizden gerçekten ortak olduklarını boş yere iddia ettiğiniz şefaatçilerinizi de yanınızda görmüyoruz. And olsun, onlarla aranızdaki bağlar kopmuş ve iddia ettikleriniz sizden uzaklaşıp gitmiştir.

95) Şüphesiz ki Allah taneyi ve çekirdeği çatlatan; ölüden diriyi, diriden de ölüyü çıkarandır. İşte Allah budur. O halde nasıl döndürülüyorsunuz?

96) Sabahı yaran, geceyi sükûnet kılan, güneşi ve ayı da birer hesap ölçüsü yapan O'dur. İşte bu Azîz ve Alîm olan Allah'ın takdiridir.

97) Karanın ve denizin karanlıklarında onlarla yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratan O'dur. Muhakkak biz ayetleri bilen bir topluluk için genişçe açıkladık.

98) Sizi tek bir nefisten meydana getiren O'dur. Sonra bir yerleşme yeri bir de emanet yeri vardır. Muhakkak biz ayetleri kavrayabilen bir topluluk için genişçe açıkladık.

99) Gökten su indiren de O'dur. Biz bununla her türlü bitkiyi çıkardık. Ondan bir yeşillik çıkardık. Ondan da birbiri üzerine binmiş taneler çıkardık. Hurma tomurcuğundan yere sarkmış salkımlar, birbirine

hem benzeyen, hem benzemeyen üzüm bağları, zeytin ve nar bahçeleri. Meyvesine bir meyve verdiği zaman, bir de olgunlaştığı zaman bakıverin. Şüphesiz bütün bunlarda iman eden bir toplum için ayetler vardır.

100) Cinleri Allah'a ortak koştular; hâlbuki onları O yaratmıştır. Bir de bilgisizce O'na oğullar ve kızlar uydurdular. O ise onların nitelemelerinden münezzehtir.

101) Gökleri ve yeri örneksiz olarak yaratan O'dur. O'nun bir eşi yokken nasıl çocuğu olabilir? Her şeyi yaratan O'dur. Şüphesiz O herşeyi hakkıyla bilendir.

102) İşte sizin Rabbiniz olan Allah! O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır. O halde O'na ibadet edin. Şüphesiz O herşeye vekildir.

103) Gözler O'nu idrak edemez. O, ise bütün gözleri idrak eder. Şüphesiz O Latîf'tir, Habîr'dir.

104) Muhakkak ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Artık kim görürse kendi lehine kim de görmezse kendi aleyhinedir. Ben üzerinize bir koruyucu değilim.

105) İşte biz ayetleri böylece çeşitli biçimlerde açıklıyoruz ki onlar: "Sen okumuşsun" desinler ve biz de bilen bir topluluğa onu apaçık gösterelim.

106) Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Müşriklerden de yüz çevir!

107) Allah dileseydi onlar şirk koşmazlardı. Biz seni onlar üzerine bir gözetleyici kılmadık; sen onlar üzerine bir vekil de değilsin.

108) Onların Allah'tan başka yalvardıklarına sövmeyin ki onlar da bilgisizce haddi aşarak Allah'a söverler. İşte biz her ümmete yaptıklarını böyle süsledik. Sonra nihayet onların dönüşleri yalnız Rabblerinedir. O yapmakta oldukları şeyleri onlara haber verecektir.

109) Kendilerine bir ayet gelse mutlaka ona iman edeceklerine dair kuvvetlice Allah adına yemin ettiler. De ki: "Ayetler ancak Allah katındandır ki onlara geldiği zaman da kesinlikle iman etmeyeceklerinin farkında değil misiniz?"

110) Biz onların kalplerini ve gözlerini ilkinde iman etmedikleri gibi tersine çevirir de onları azgınlıkları içinde kör ve şaşkın bırakırız.

111) Biz onlara gerçekten de melekleri indirseydik, onlarla ölüler konuşsaydı ve her şeyi karşılarına toplasaydık, Allah'ın dilemesi müstesna onlar yine de iman etmeyeceklerdi. Fakat onların pek çoğu bilmez.

112) Biz böylece her nebiye insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Onlardan kimisi kimini aldatmak için yaldızlı sözler fısıldar. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı. Artık sen de onları iftiraları ile başbaşa bırak.

113) Ahirete iman etmeyenlerin kalpleri de ona meyletsin, ondan hoşlansınlar ve yüklenebildiklerini yüklensinler.

114) "O size kitabı açıklanmış olarak indirdiği halde Allah'tan başka bir hakem mi arayayım?" Kendilerine kitap verdiklerimiz bunun kesinlikle Rabbinden bir hak olarak indirildiğini bilirler. O halde sakın şüphelenenlerden olma!

115) Rabbinin kelimeleri doğruluk ve adalet bakımından tamamlanmıştır. O'nun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. Şüphesiz O Semî'dir, Alîm'dir.

116) Yeryüzünde bulunanların çoğunluğuna itaat edecek olursan seni Allah yolundan saptırırlar. Çünkü onlar ancak zanna uyarlar; onlar ancak yalan söylerler.

117) Muhakkak Rabbin kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O hidayete erenleri de hakkıyla bilir.

118) O'nun ayetlerine iman edenlerseniz üzerlerine Allah'ın adı anılanları yiyin.

119) Size ne oluyor da üzerine Allah'ın adı anılanlardan yemiyorsunuz? Hâlbuki O, şüphesiz –onlara zaruret sebebiyle ihtiyaç duymanız müstesna- haram kıldığı şeyleri size ayrı ayrı açıklamıştır. Buna rağmen pek çoğu arzularına uyarak bilgisizce saptırıyorlar. Muhakkak ki Rabbin haddi aşanları hakkıyla bilir.

120) Günahın açığını da gizlisini de bırakın! Muhakkak günah kazananlar yüklendikleri sebebiyle cezalandırılacaklardır.

121) Üzerine Allah'ın adı anılmayanları yemeyin, çünkü bu elbette fısktır! Muhakkak ki şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için dostlarına telkinde bulunurlar. Onlara itaat ederseniz, muhakkak siz de müşriklerden olursunuz!

122) Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar arasında yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimse karanlıklarda kalıp çıkış yolu bulamayan kimse gibi midir? İşte kâfirlere yaptıkları şeyler böyle süslü gösterilmektedir.

123) Böylece biz her ülkenin önde gelenlerini orada hileli düzenler kursunlar diye günahkârları kıldık. Oysa onlar hileli düzeni ancak kendilerine kurarlar da farkına varmazlar.

124) Onlara bir ayet geldiği zaman: "Allah'ın rasullerine verilenin

benzeri bize de verilinceye kadar biz asla iman etmeyiz!" derler. Allah risaletini kime vereceğini daha iyi bilir. Günahkârlara hileleri sebebiyle Allah tarafından bir alçaklık ve şiddetli bir azap erişecektir.

125) Allah kimi hidayete erdirmek isterse onun sinesini İslam'a açar; kimi de saptırmak isterse onun sinesini göğe çıkıyormuşcasına daraltır. Allah iman etmeyenlerin üzerine işte böyle rics çökertir.

126) İşte bu da Rabbinin dosdoğru yoludur. Muhakkak biz iyice düşünen bir topluluk için ayetleri geniççe açıkladık.

127) Onlar için Rableri katında selamet yurdu vardır. Yaptıkları sebebiyle O kendilerinin velisidir.

128) O gün onların hepsini bir araya toplayacak: "Ey cin topluluğu! İnsanlardan birçoğunu kendinize uydurdunuz." Onların dostları olan insanlar şöyle diyecek: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden faydalandı ve bizim için belirlediğin süreye ulaştık." Buyuracak ki: "Allah'ın dilediği müstesna sizin barınağınız içinde ebedi kalacağınız ateştir." Muhakkak ki Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.

129) Biz kazanmakta oldukları sebebiyle zalimlerin kimini kimine işte böyle velî kılarız.

130) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size ayetlerimi okuyan ve sizi bu gününüzün gelip çatacağı ile uyaran rasullerimiz gelmedi mi?" Onlar: "Biz nefislerimize karşı şahitlik ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kâfir olduklarına dair nefislerine karşı şahitlik ettiler.

131) Bu şu sebepledir ki, Rabbin halkı habersiz iken ülkeleri zulümlerinden dolayı helak edici değildir.

132) Herkes için yaptıklarına göre dereceler vardır; Rabbin onların yaptıklarından gafil değildir.

133) Rabbin Ğaniyy'dir, rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve tıpkı sizi başka bir kavmin soyundan yarattığı gibi sizden sonra da yerinize dilediğini getirir.

134) Muhakkak size vaad edilen kesinlikle gelecektir. Siz aciz bırakacak değilsiniz!

135) De ki: "Ey kavmim kendi tarafınızda yapacağınızı yapın. Ben de yapacağım. Bu yurdun sonunun kimin olacağını yakında bileceksiniz! Muhakkak zalimler kurtuluşa eremezler."

136) O'nun yarattığı ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar da kendilerinin boş iddialarına göre: "Bu Allah'ın, bu da ortaklarımızındır!" dediler. Ortaklarına ait olan Allah'a ulaşmıyor, Allah'a ait olan ise ortaklarına ulaşıyor. Ne kötü hüküm veriyorlar!

137) Bunun gibi, müşriklerden pek çoğuna çocuklarını öldürmeyi kendi ortakları süslü göstermiştir ki hem onları helak etsinler hem de dinlerini karıştırsınlar. Allah dileseydi bunu yapamazlardı. O halde sen onları iftiraları ile başbaşa bırak.

138) Kendi zanlarınca dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları dilediğimiz kimselerden başkası yiyemez. Bazı hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar da vardır ki O'na iftira etmek suretiyle, üzerlerine Allah'ın adını anmazlar. O, onların iftira ettikleri şeyler sebebiyle cezalandıracaktır.

139) Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan sadece erkeklerimize aittir, kadınlarımıza ise haramdır. Eğer ölü doğarsa onlar da buna ortaktır." O, onlara yakıştırmalarının cezasını yakında verecektir. Muhakkak ki O, Hakîm'dir, Alîm'dir.

140) Çocuklarını bilgisizlik sebebiyle akılsızca öldürenler ve O'nun rızkını Allah'a iftira ederek haram sayanlar muhakkak hüsrana uğramışlardır. Elbette ki onlar sapmış ve doğru yolu da bulamamışlardır.

141) Çardaklı ve çardaksız bağları, tadları farklı hurmaları, ekinleri, hem birbirine benzeyen hem de benzemeyen zeytinleri, narları meydana getiren O'dur. Her biri meyve verdiği zaman meyvelerinden yiyin. Hasad günü de hakkını verin israf etmeyin. Muhakkak ki O, israf edenleri sevmez.

142) Hayvanlardan yük taşıyanı ve döşek yapılanı da yaratan O'dur. Allah'ın size verdiği rızıktan yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

143) Sekiz eş yarattı; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "Onların erkeklerini mi, dişilerini mi, yoksa bu iki dişinin rahimlerinde barındırdıklarını mı haram kıldı? Doğru kimseler iseniz bana bir ilimle haber verin."

144) Deveden de iki, sığırdan da iki... De ki: "Onların erkeklerini mi, dişilerini mi yahut bu iki dişinin rahimlerinde barındırdıklarını mı haram kıldı? Yoksa Allah bunu size tavsiye ettiği zaman şahit miydiniz? Bilgisizce insanları saptırmak için bir yalanı Allah'a iftira eden kimseden daha zalim kim olabilir? Muhakkak ki Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez."

145) De ki: "Bana vahyolunanlar arasında onları yiyecek olan kimseye haram kılınmış bir yiyecek bulamıyorum. Ancak ölü veya akıtılmış kan, domuz eti –ki o gerçekten de murdardır- yahut günah işlenerek Allah'tan başkası adına kesilenler müstesna. Her kim de çaresiz, haddi aşmamak ve taşkınlık etmemek üzere mecbur kalırsa muhakkak

Rabbin Ğafûr'dur, Rahîm'dir."

146) Yahudilere de tırnaklı hayvanların hepsini haram kıldık. Sığır ve koyunun sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan ya da kemiğe karışanlar müstesna iç yağlarını da onlara haram kıldık. Taşkınlık ettikleri için onları işte bununla cezalandırdık. Muhakkak biz sadık olanlarız.

147) Seni yalanlarlarsa de ki: "Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. Fakat buna rağmen O'nun azabı günahkârlar topluluğundan geri çevrilmez."

148) Müşrikler: "Allah dileseydi biz de atalarımız da Allah'a şirk koşmaz ve hiçbir şeyi haram kılmazdık." diyecekler. Onlardan öncekiler de azabımızı tadıncaya kadar işte böyle yalanladılar. De ki: "Yanınızda bize çıkarabileceğiniz bir bilgi var mı? Siz ancak zanna uyuyorsunuz ve siz yalnızca yalan söylüyorsunuz."

149) De ki: "Apaçık delil Allah'ındır. O dileseydi elbette hepinizi hidayete erdirirdi."

150) De ki: "Allah bunu haram kıldı diye şahitlik edecek şahitlerinizi getirin." Eğer onlar şahitlik ederlerse sen onlarla birlikte şahitlik etme. Ayetlerimizi yalanlayanların ve ahirete iman etmeyenlerin arzularına uyma ki onlar Rablerine eş tutmaktadırlar.

151) De ki: "Gelin Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım. O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın, ana babaya iyilik edin. Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; çünkü sizin de onların da rızkını biz veririz. Çirkinliğin açığına da gizlisine de yaklaşmayın, Allah'ın haram kıldığı canı öldürmeyin –ancak hak ile olması müstesna- işte bunlar Allah'ın size kendisiyle tavsiyede bulunduğu şeylerdir, umulur ki akledersiniz."

152) "Yetimin malına yaklaşmayın. Ancak rüşdüne erişinceye kadar en güzel bir şekilde olması müstesna. Ölçüyü ve tartıyı adaletle tam yapın. Biz hiçbir nefse gücünün yettiğinden başkasını yüklemeyiz. Konuştuğunuz zaman akrabanız da olsa adaletli olun, Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlar Allah'ın size kendisiyle tavsiyede bulunduğu şeylerdir. Umulur ki düşünürsünüz."

153) Muhakkak ki benim dosdoğru yolum budur; o halde ona uyun; sizi O'nun yolundan ayıracak yollara uymayın. İşte bu size kendisiyle tavsiyede bulunulan şeydir. Umulur ki sakınırsınız.

154) Sonra biz Musa'ya, iyi davrananlara nimetimi tamamlamak ve her şeyi ayrı ayrı açıklamak üzere bir hidayet ve rahmet olan Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına iman ederler.

155) İşte bu da indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. O halde ona uyun ve sakının ki merhamet olunasınız.

156) "Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi ve biz onların okuduklarından habersizdik" demeyesiniz.

157) Ayrıca: "Bize de kitap indirilseydi muhakkak onlardan daha fazla doğru yolda olurduk" demeyesiniz diye işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir? Ayetlerimizden yüz çevirenleri, yüz çevirmeleri sebebiyle yakında çok kötü bir azapla azaplandıracağız.

158) Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini ya da Rabbinin ayetlerinden bir kısmının gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden geldiği gün daha önce iman etmemiş veya imanında bir hayır kazanmamış olan kimseye imanı fayda vermez. De ki: "Bekleyin, elbette biz de beklemekteyiz."

159) Gerçekten de dinlerini parça parça edip gruplara ayrılanlar var ya, sen hiçbir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'a aittir. Sonra O, yaptıklarını onlara haber verecektir.

160) Her kim iyilikle gelirse kendisine onun on misli vardır. Her kim de bir kötülükle gelirse ancak onun misli ile cezalandırılır ve onlar zulmolunmazlar.

161) De ki: "Muhakkak ki Rabbim beni dosdoğru bir yola, dimdik ayakta duran bir dine, İbrahim'in dinine iletti. O müşriklerden olmadı."

162) De ki: "Muhakkak ki benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir."

163) "O'nun hiçbir ortağı yoktur, ben böyle emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim."

164) De ki: "Allah her şeyin Rabbi iken ben Allah'tan başka bir rab mi arayayım? Her bir nefis ancak kendi aleyhine kazanır. Günahkâr olan, başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak rabbinizedir. O size bakarak anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir."

165) Sizi yeryüzünün halifeleri yapan ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize derecelerle üstün kılan O'dur. Muhakkak ki Rabbin cezalandırması çok çabuk olandır. Muhakkak ki O, elbette Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

7- el-A'RÂF SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 206 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Elif, lâm, mîm, sâd.

2) Kitap sana indirildi ki ondan dolayı kalbine bir şüphe gelmeden onunla uyarasın ve mü'minlere öğüt veresin.

3) Rabbinizden size indirilene uyun. O'ndan başka velilere uymayın! Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz.

4) Biz nice yurtları helak etmişizdir ki, geceleyin ya da onlar gündüz uyurlarken azabımız onlara geliverdi.

5) Azabımız kendilerine geldiği zaman onların yalvarışları ancak: "Biz gerçekten de zalimlermişiz" demeleri olmuştur.

6) And olsun kendilerine rasul gönderdiklerimize de soracağız, gönderilen rasullere de soracağız.

7) And olsun onlara ilimle anlatacağız. Biz gâibler değiliz.

8) O gün tartı haktır. Tartıları ağır gelenler var ya; işte onlar kurtuluşa erenlerdir.

9) Kimin de tartısı hafif gelirse işte onlar ayetlerimize zulmettikleri için nefislerini hüsrana uğratanlardır.

10) And olsun sizi yeryüzünde yerleştirdik ve size orada pek çok geçimlik yarattık... Ne kadar da az şükrediyorsunuz!?

11) And olsun sizi yarattık sonra da size şekil verdik. Sonra meleklere: *"Âdem'e secde edin!"* dedik. Onlar hemen secde ettiler. İblis müstesna; o secde edenlerden olmadı.

12) *"Sana emrettiğim halde seni secde etmekten alıkoyan nedir?"* buyurduğu zaman, *"Ben ondan daha hayırlıyım, çünkü beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın"* dedi.

13) "O halde hemen in oradan, senin için orada büyüklenmek yoktur! Hemen çık, çünkü sen aşağılıklardansın!" buyurdu.

14) "Bana diriltilecekleri güne kadar mühlet ver" dedi.

15) "Muhakkak sen mühlet verilenlerdensin" buyurdu.

16) Dedi ki: "O halde beni azdırdığından dolayı onlar için mutlaka senin dosdoğru yolunda oturacağım."

17) "Sonra and olsun önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından onlara sokulacağım da sen onların pek çoğunu şükredenlerden bulmayacaksın."

18) Buyurdu ki: "Kınanmış ve gazaba uğramış olarak çık oradan! And olsun ki onlardan her kim sana uyarsa cehennemi hep sizinle dolduracağım."

19) Ey Âdem! Sen ve eşin cennete yerleşin ikiniz de dilediğiniz yerden yiyin; ama bu ağaca yaklaşmayın! O takdirde zalimlerden olursunuz!

20) Şeytan kendilerine gizlenmiş olan avret yerlerini onlara göstermek için onlara vesvese verdi de: "Rabbiniz size bu ağacı sadece siz iki melek olursunuz veya ebedi olursunuz diye yasakladı!" dedi.

21) Ayrıca: "Muhakkak ki ben size öğüt verenlerdenim!" diye ikisine de yemin etti.

22) Böylece ikisini de aldatarak düşürtüp ağacı tattıklarında avret yerleri kendilerine göründü ve üzerlerine cennet yapraklarından üst üste yapıştırmaya başladılar. Rableri de o ikisine: "Ben size bu iki ağacı yasaklamadım mı? Muhakkak ki şeytan sizin için apaçık bir düşmandır, demedim mi?" buyurdu.

23) Dediler ki: "Rabbimiz biz nefsimize zulmettik bizi bağışlamaz, bize merhamet etmezsen muhakkak ki hüsrana uğrayanlardan oluruz."

24) Buyurdu ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir süreye kadar karargâh ve geçim vardır."

25) Buyurdu ki: "Orada yaşayacaksınız ve orada öleceksiniz, yine oradan çıkarılacaksınız."

26) Ey Âdemoğulları! Sizin avret yerlerinizi örtecek bir elbise ve mal indirdik. Takva elbisesi ise daha hayırlıdır. İşte bu Allah'ın ayetlerindendir; umulur ki öğüt alırlar.

27) Ey Âdemoğulları! Şeytan ana-babanızın avret yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini sıyırarak onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de fitneye düşürmesin! Çünkü gerçekten o ve taraftarları sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Muhakkak ki biz şeytanları iman etmeyenlerin velileri kıldık.

28) Onlar bir hayâsızlık yaptıkları zaman: "Biz atalarımızı bunun

üzerinde bulduk. Allah da bize bunu emretti!" derler. De ki: "Allah elbette ki hayâsızlığı emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?"

29) De ki: "Rabbim adaleti emretti. Her secde yerinde yüzlerinizi doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na dua edin. Başlangıçta sizi yarattığı gibi döneceksiniz."

30) O, kimini hidayete erdirdi kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları veliler edindiler. Buna rağmen kendilerini doğru yolda sanırlar.

31) Ey Âdemoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi alın. Yiyiniz, içiniz fakat israf etmeyiniz. Çünkü O israf edenleri sevmez.

32) De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmış?" De ki: "Bunlar dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet gününde ise yalnız onlaradır." İşte biz ayetleri bilenler için böyle açıklıyoruz.

33) De ki: "Rabbim ancak hayâsızlıkları, onlardan hem açık olanı, hem de gizli olanı, her türlü günahı, haksız yere isyanı, hakkında hiçbir delil indirmediği bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır."

34) Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince ne bir an ertelenirler ne de öne alınırlar.

35) Ey Âdemoğulları size içinizden ayetlerimi haber veren rasuller geldiğinde her kim sakınır ve düzeltirse onlar için korku yoktur, onlar üzülecek değillerdir.

36) Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler var ya; işte onlar ateş halkıdır ve orada daimi kalıcıdırlar.

37) Allah'a bir yalanı iftira edenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Onlara kitaptaki nasipleri erişecektir. Nihayet elçilerimiz ruhlarını almak için kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka ibadet ettikleriniz nerede?" "Onlar bizden uzaklaştılar" diyecekler de gerçekten de kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik edeceklerdir.

38) Buyuracak ki: "Cin ve insanlardan sizden öne geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her ümmet girdikçe kardeşini lanetler. Hepsi birbiri ardınca orada toplanınca sonrakileri öncekileri için: "Rabbimiz bizi işte bunlar saptırdı, o halde onlara iki kat azap ver" diyecekler. Buyuracak ki: "Herkes için iki kattır, fakat siz bilmezsiniz."

39) Öncekileri de sonrakilerine: "Sizin bize bir üstünlüğünüz yoktur, o halde kazandıklarınıza karşılık azabı tadın!" diyecekler.

40) Ayetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı kibirlenenlere göğün kapıları açılmayacaktır. Onlar, deve iğne deliğinden geçinceye kadar cennete giremezler, biz suçluları işte böyle cezalandırırız.

41) Onlar için cehennemden bir yatak, üstlerinde örtüler vardır. Biz zalimleri işte böyle cezalandırırız.

42) İman edip salih amel işleyenlere gelince ki bir nefse ancak gücünün yettiğini yükleriz, işte onlar cennetliktirler; onlar orada kalıcıdırlar.

43) Biz onların sinelerinde kinden her ne varsa söküp atmışızdır. Altlarından nehirler akar. Derler ki: "Allah'a hamd olsun ki bizi buna iletti. Allah bize hidayet vermeseydi bunu bulamazdık. And olsun ki Rabbimizin rasulleri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık mirasçı olduğunuz cennettir!" diye seslenilir.

44) Cennetlikler de cehennemliklere: "Rabbimizin bize vaad ettiğini gerçek bulduk; siz de Rabbinizin vaad ettiğini gerçek buldunuz mu?" diye seslenirler. Onlar da: "Evet" derler ve bir münadi: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun" diye seslenir.

45) Onlar ki Allah yolundan alıkoyanlar, onu eğriltmek isteyenlerdir. Onlar ahireti de inkâr ederlerdi.

46) Onların arasında perde vardır ve a'raf üzerinde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennet ehline: "Selamun aleykum" diye seslenirler ki bunlar unutulmamakla birlikte henüz oraya girememişlerdir.

47) Gözleri ateş halkına çevrildiği zaman da: "Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte bulundurma!" derler.

48) A'raf halkı simalarından tanıdıkları adamlara derler ki: "Topladıklarınızın ve kibirlenmenizin size bir faydası olmadı."

49) "Bunlar mıydı kendilerini Allah'ın rahmetine eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler? Girin cennete, sizin için hiçbir korku yoktur; siz üzülecek de değilsiniz."

50) Cehennemlikler cennetliklere: "Bize biraz su ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın!" diye nida ederler. Onlar da: "Allah bunları kâfirlere haram kılmıştır" derler.

51) Onlar ki dinlerini bir eğlence ve bir oyun edinirlerdi de dünya hayatı kendilerini aldatmıştı. Onların bu günleriyle kavuşacaklarını unuttukları ve ayetlerimizi yalanladıkları gibi biz de bugün onları unuturuz.

52) And olsun biz onlara kitap gönderdik onu ilimle açıkladık ki iman eden bir topluluğa hidayet ve rahmettir.

53) Onlar onun akibetini mi bekliyorlar? O'nun akibeti geleceği gün daha önce onu unutanlar diyecekler ki: "Gerçekten de Rabbimizin rasulleri bize hakkı getirmişler. Şimdi bize şefaatçilerden kimse var mı ki bize şefaat etsinler ya da geri döndürülür müyüz ki yaptıklarımızdan başkasını yapsak?" Muhakkak ki onlar kendilerini hüsrana uğratanlardır, uydurmakta oldukları şeyler de onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur.

54) Muhakkak sizin Rabbiniz Allah'tır ki altı günde gökleri ve yeri yarattı sonra Arş'a istiva etti. Gündüzü süratle kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara emriyle baş eğdiren O'dur. Dikkat edin, yaratmak da emretmek de yalnız O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir!

55) Rabbinize yalvararak ve gizlice dua edin. Muhakkak O haddi aşanları sevmez.

56) Orası ıslah edildikten sonra yeryüzünde fesat çıkarmayın. Korkarak ve umarak O'na dua edin. Muhakkak Allah'ın rahmeti güzel davrananlara yakındır.

57) Rahmetinin üzerinde rüzgârları müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağır yüklü bulutları kaldırdığında onları ölmüş bir yere sürükleriz ve bununla oraya su indiririz. Böylece her türlü ürünü çıkartırız. Biz ölüleri de işte böyle çıkarırız, umulur ki ibret alırsınız.

58) Rabbinin izniyle iyi şehrin bitkisi çıkar, kötü olandan ise zorluktan başka bir şey çıkmaz. Biz şükreden bir topluluk için ayetleri işte böyle çeşitli şekillerde açıklıyoruz.

59) And olsun biz Nuh'u kavmine gönderdik de: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ibadete layık ilahınız yoktur. Doğrusu ben sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım" dedi.

60) Kavminin ileri gelenleri: "Gerçekten de biz seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz" dediler.

61) O şöyle dedi: "Ey kavmim! Bende hiçbir sapıklık yoktur, fakat ben âlemlerin Rabbinden bir rasulüm."

62) "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum ve size öğüt veriyorum. Çünkü ben Allah'tan sizin bilmediğinizi biliyorum."

63) Sakınırsınız ve belki rahmete erersiniz diye uyarılmak için Rabbinizin içinizden bir adama zikir gelmesine mi şaşırdınız.

64) Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla beraber bulunanları kurtardık, ayetlerimizi yalanlayanları ise boğduk. Çünkü onlar görmeyen bir topluluktu.

65) Ad'a da kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim!

Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur! Halâ sakınmayacak mısınız?"

66) Kavminin ileri gelenlerinden kâfirler dediler ki: "Gerçekten de biz seni akılsızlık içinde görüyoruz doğrusu biz seni yalancılardan sanıyoruz."

67) Dedi ki: "Ey kavmim! Bende akıl yetersizliği yoktur, fakat ben gerçekten de âlemlerin Rabbinden bir rasulüm."

68) "Size rabimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir nasihatçıyım."

69) "Sizi uyarmak için Rabbinizden içinizden bir adama zikir gelmesine mi şaşırdınız? Düşünün ki O sizi Nuh kavminden sonra halifeler kıldı, size yaratılışça genişlik verdi. O halde Allah'ın nimetlerini düşünün, umulur ki kurtuluşa erersiniz."

70) Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a ibadet etmemiz ve atalarımızın ibadet etmekte olduklarını terk etmemiz için mi geldin? O halde doğru kimselerden isen bize vaad ettiğin şeyi getir!"

71) Dedi ki: "And olsun gerçekten de size Rabbinizden bir azap ve gazap gelecektir. Allah'ın, haklarında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın onları adlandırdığı isimler hakkında mı benimle tartışıyorsunuz? O halde bekleyin. Muhakkak ben de sizlerle beraber bekleyenlerdenim."

72) Ardından onu ve onunla beraber olanları katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalanlayarak iman etmeyenlerin kökünü kestik.

73) Semud'a da kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Rabbinizden size apaçık bir delil gelmiştir. İşte Allah'ın dişi devesi size bir delildir. Onu bırakın da Allah'ın arzında otlasın. Ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acıklı bir azap yakalar."

74) "Düşünün ki Ad'dan sonra sizi halifeler yaptı ve sizi yeryüzünde yerleştirdi. Ovalarında köşkler kuruyor, dağlarında evler yontuyordunuz. O halde Allah'ın nimetlerini düşünün de bozguncular olup yeryüzünde taşkınlık yapmayın."

75) Kavminin ileri gelenlerinden büyüklük taslayanlar içlerinden iman edenlere onlarca zayıf bırakılanlara dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar da: "Biz gerçekten onunla gönderilene iman edenleriz" dediler.

76) Büyüklenenler de dediler ki: "Elbette biz de sizin iman ettiğiniz şeyi inkâr edenleriz!"

77) Ardından o dişi deveyi kestiler de Rablerinin emirlerine karşı isyan ederek: "Ey Salih! Sen gerçekten rasullerden isen bize vaad ettiğin şeyi getir!" dediler.

78) Bunun üzerine onları şiddetli bir sarsıntı yakalayıverdi de yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

79) O da onlardan yüz çevirerek şöyle dedi: "Ey kavmim! Muhakkak ki ben size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size nasihat ettim; fakat siz öğüt verenleri sevmiyorsunuz."

80) Lut'u da (gönderdik). Hani kavmine demişti ki: "Sizden önce âlemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayâsızlığı mı yapıyorsunuz?"

81) "Siz gerçekten de kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşıyorsunuz. Hayır, siz haddi aşan bir topluluksunuz."

82) Kavminin cevabı; yalnızca: "Onları ülkenizden çıkarın, çünkü bunlar çok temiz insanlarmış" demeleri oldu.

83) Nihayet biz onu ve ehlini kurtardık, ancak karısı müstesna. O geride kalıp helak olanlardan oldu.

84) Onların üzerine bir sağanak yağdırdık. Günahkârların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

85) Medyene'de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam yapın. İnsanların eşyasını eksiltmeyin. Islah edildikten sonra yeryüzünde bozgunculuk yapmayın. İman edenler iseniz bu sizin için daha hayırlıdır."

86) "O'na iman edenleri tehdit ederek ve doğruluk yolunda eğrilik arayarak Allah'ın yolundan alıkoymak için her yolun başında oturmayın! Hatırlayın ki siz çok az idiniz de sizi çoğalttı. Bozgunculuk yapanların sonunun nasıl olduğuna bir bakın!"

87) "İçinizden bir grup kendisiyle gönderildiğim şeye iman etmiş, bir grup da iman etmediğine göre artık Allah bizim aramızda hüküm verinceye kadar sabredin. Şüphesiz Allah hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

88) Kavminin ileri gelenlerinden büyüklenenler: "Ey Şuayb! Seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden çıkaracağız ya da mutlaka bizim dinimize döneceksiniz?" dediler. Dedi ki: "Biz istemesek de mi?"

89) "Allah bizi ondan kurtardıktan sonra sizin dininize dönersek Allah'a yalan iftira etmiş oluruz. Bizim için sizin dininize dönmek yoktur, ancak Rabbimizin dilemesi müstesna. Rabbimizin ilmi herşeyi kuşatmıştır. Biz yalnız Allah'a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizimle kavmimiz

arasında sen hak ile hüküm ver! Şüphesiz sen hüküm verenlerin en hayırlısısın."

90) Kavminin ileri gelenlerinden kâfir olanlar dediler ki: "And olsun Şuayb'a uyarsanız mutlaka hüsrana uğrayanlardan olursunuz."

91) Nihayet onları şiddetli bir sarsıntı yakalayıverdi de yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

92) Şuayb'ı yalanlayanlar sanki orada yaşamadılar. Şuayb'ı yalanlayanlar var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlar oldular.

93) O da onlardan yüz çevirerek dedi ki: "Ey kavmim! And olsun ben size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim, artık ben kâfir bir topluluğa nasıl üzülürüm?"

94) Biz hangi memlekete bir rasul gönderdiysek, oranın halkını mutlaka sıkıntı ve zorlukla yakalamışızdır ki yalvarıp yakarsınlar.

95) Sonra kötülüğü iyilikle değiştirdik ta ki onlar çoğalarak: "Atalarımıza da şiddetli sıkıntılar ve genişlik dokunmuştu" dediler. Nihayet biz de kendileri farkında değillerken onları ansızın yakalayıverdik.

96) O ülkelerin halkı iman edip sakınsalardı elbette onların üzerine gökten de yerden de bereketler açardık, fakat onlar yalanladılar, biz de onları kazanmakta oldukları sebebiyle yakalayıverdik.

97) O ülkelerin halkı geceleyin uyurlarken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

98) Ya da o ülkelerin halkı kuşluk vakti eğlenirlerken kendilerine azabımızın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

99) Yoksa onlar Allah'ın tuzağından emin mi oldular? Hüsrana uğrayanlar topluluğundan başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz!

100) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanlara hala şu belli olmadı mı? Eğer biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı.

101) İşte o memleketler ki biz onların haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Doğrusu rasulleri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi, fakat daha önce yalanladıkları için iman etmediler. Allah kâfirlerin kalplerini işte böyle mühürler.

102) Onların pek çoğunda ahde vefa görmedik. Onların pek çoğunu fasıklar olarak gördük.

103) Sonra onların ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve ileri gelenlerine gönderdik, fakat onlar zulmettiler. Bak fesatçıların sonu nasıl oldu?

104) Musa dedi ki: "Ey Firavun! Muhakkak ben âlemlerin rabbinden bir rasulüm."

105) "Benim yükümlülüğüm Allah hakkında haktan başkasını söylememektir. Gerçekten de size Rabbinizden apaçık bir delil ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder."

106) Dedi ki: "Sen bir ayet ile gelmişsen, eğer doğru söyleyenlerden isen o halde onu getir!"

107) Bunun üzerine asasını bıraktı da o hemen büyük bir yılan oluverdi.

108) Elini çıkardı, o da hemen bakanlara bembeyaz parlayıverdi.

109) Firavun kavminin ileri gelenleri dediler ki: "Doğrusu bu gerçekten de bilgili bir sihirbazdır."

110) "Sizi yurdunuzdan çıkarmak istiyor. O halde ne buyurursunuz?"

111) Dediler ki: "Onu ve kardeşini alıkoy. Şehirlere de toplayıcılar yolla."

112) "Bilgili sihirbazların hepsini sana getirsinler."

113) Sihirbazlar Firavun'a gelerek: "Galip gelirsek mutlaka bize bir mükâfat var değil mi?" dediler.

114) "Evet, ayrıca gerçekten de siz yakınlaşanlardan olacaksınız" dedi.

115) Dediler ki: "Ey Musa! Önce sen mi atacaksın, yoksa biz mi atalım?"

116) "Siz atın" dedi. Onlar atınca insanların gözlerini büyülediler ve onları dehşete düşürdüler de büyük bir sihir getirdiler.

117) Biz de Musa'ya: "Asanı atıver!" diye vahyettik. Bir de baktılar ki onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor.

118) Böylece hak ortaya çıktı; onların yapmakta oldukları da boşa çıktı.

119) Artık orada yenilmiş oldular ve küçülerek döndüler.

120) Sihirbazlar secdeye kapandılar.

121) Dediler ki: "Alemlerin rabbine iman ettik."

122) "Musa'nın ve Harun'un rabbine..."

123) Firavun da dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na iman mı ettiniz? Mutlaka bu ahalisini oradan çıkarmak için şehirde kurduğunuz bir düzendir. O halde yakında bileceksiniz."

124) "Elbette ki ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim sonra da hepinizi astıracağım."

125) Dediler ki: "Muhakkak ki biz rabbimize döneceğiz."

126) "Sen bizden ancak onlar bize geldiğinde rabbimizin ayetlerine iman ettiğimiz için intikam alıyorsun. Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır ve canımızı müslümanlar olarak al."

127) Firavun kavminin ileri gelenleri dediler ki: "Musa ile kavmini yeryüzünde bozgunculuk yapmaları, seni ve ilahlarını terk etmeleri için mi bırakacaksın?" O da: "Oğullarını öldürür, kadınlarını sağ bırakırız. Elbette biz onlar üzerinde kahredici bir güce sahibiz" dedi.

128) Musa kavmine dedi ki: "Allah'tan yardım isteyin ve sabredin. Elbette ki yeryüzü Allah'ındır; kullarından dilediğini ona varis kılar. Güzel sonuç muttakiler içindir."

129) Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da eziyete uğratıldık." Dedi ki: "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak eder ve sizi yeryüzünde halifeler kılar. Böylece nasıl davranacağınıza bakacaktır."

130) And olsun biz Firavun hanedanını belki düşünürler diye yıllarca kuraklık ve ürün darlığına uğrattık.

131) Onlara bir iyilik geldiği zaman: "Bu bizim içindir" dediler, onlara bir kötülük isabet ettiğinde de onu Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu sayarlardı. Dikkat edin uğursuzluk ancak Allah katındandır, fakat onların çoğu bilmezler.

132) Bir de: "Sen bizi büyülemek için her ne delil getirirsen biz sana asla iman edecek değiliz" dediler.

133) Bunun üzerine biz onlara ayrı ayrı deliller olmak üzere onlara tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağalar ve kan gönderdik. Buna rağmen böbürlendiler de günahkârlar topluluğu oldular.

134) Ne zaman ki üzerlerine azap çöktü, "Ey Musa! Bizim için Rabbine dua et de sana olan ahdi hürmetine bizden bu azabı kaldırırsan and olsun ki sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını muhakkak seninle beraber göndereceğiz" dediler.

135) Erişebilecekleri bir süreye kadar azabı kendilerinden giderince derhal ahitlerini bozdular.

136) Biz de ayetlerimizi yalanladıkları ve onlardan gafil oldukları için kendilerinden intikam aldık da hepsini boğduk.

137) Zayıf düşürülmüş olan topluluğu da kendisini bereketli kıldığımız yerin doğusuna da batısına da varis kıldık. Rabbinin İsrailoğul-

larına olan o güzel vaadi sabrettikleri için tamamlandı. Firavun ve kavminin yapmakta olduklarını ve yükselttiklerini harap ettik.

138) İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları üzerinde kararlı olan bir topluluğa rastladılar: "Ey Musa! Bize onların ilahları gibi bir ilah yap!" dediler. Dedi ki: "Siz gerçekten de cahillik eden bir topluluksunuz!"

139) "Çünkü onların içinde bulundukları kesinlikle yıkılmaya mahkûmdur, yapmakta oldukları da boşadır."

140) "Ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayayım? Hâlbuki O sizi âlemlere üstün kıldı."

141) Hani size işkencelerin en kötüsünü yaparak, oğullarınızı öldürüp kadınlarınızı sağ bırakan Firavun hanedanından kurtarmıştık. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı.

142) Musa ile otuz gece için sözleştik de ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a: "Kavmim içinde benim yerime geç, ıslah et de bozgunculara uyma!" dedi.

143) Musa belirlediğimiz vakitte gelip de Rabbi onunla konuşunca dedi ki: "Rabbim, bana görün de sana bakayım." O buyurdu ki: "Beni asla göremezsin, fakat şu dağa bak! O yerinde durabilirse sen de beni görebileceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu parça parça ediverdi. Musa da baygın düştü. Ne zaman ki ayıldı, "Seni tenzih ederim, sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi.

144) Buyurdu ki: "Ey Musa! Risaletimle ve konuşmamla seni insanlara üstün kıldım. Sana verdiklerimi al da şükredenlerden ol."

145) Ona levhalarda her şeye dair bir öğüt ile her şeyin açıklamasını yazdık. "Artık bunları kuvvetle tut ve kavmine emret ki bunlara en güzeliyle sarılsınlar. Yakında fasıkların yurdunu size göstereceğim!"

146) Yeryüzünde haksızca büyüklenenleri ayetlerimden uzak tutacağım. Onlar bütün ayetleri görseler de onlara iman etmezler. Dosdoğru yolu görseler de, o yolu tutmazlar, azgınlık yolunu gördüklerinde ise onu yol edinirler. Bu onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları nedeniyledir.

147) Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar var ya, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklar?

148) Musa'nın kavmi onun ardından ziynet eşyalarından böğüren bir buzağı heykeli edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve kendilerine bir yol göstermediğini görmediler mi? Onu ilah edinmekle

zalimlerden oldular.

149) Ne zaman ki ellerine düşürüldü ve gerçekten sapmış olduklarını gördüler, "Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsan muhakak ki hüsrana uğrayanlardan olacağız!" dediler.

150) Musa kavmine öfkeli ve kederli bir halde dönünce onlara: "Benim ardımdan geldikten sonra ne kötü işler yaptınız! Rabbinizin emrine acele mi ettiniz?" dedi. Levhaları bırakarak kardeşinin başından tutup onu kendisine doğru çekti. O dedi ki: "Ey anamın oğlu! Bu topluluk beni güçsüz bıraktı. Neredeyse beni öldüreceklerdi. Sen de bana düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla bir tutma."

151) Dedi ki: "Rabbim, beni de kardeşimi de bağışla! Bizi rahmetine al; şüphesiz sen merhamet edenlerin en merhametlisisin!"

152) Doğrusu buzağıyı ilah edinenlere Rablerinden bir gazap, dünya hayatında da alçaklık erişecektir. Biz iftira edenleri işte böyle cezalandırırız.

153) Kötülükleri yaptıktan sonra tevbe ederek iman edenlere gelince, muhakkak ki Rabbin bunun ardından elbette ki Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

154) Musa sakinleşince levhaları aldı, onun nüshasında Rablerinden korkanlar için hidayet ve rahmet vardır.

155) Musa belirlediğimiz vakitte kavminden yetmiş adam seçti. Onları o şiddetli sarsıntı tutunca dedi ki: "Rabbim! Dileseydin onları da beni de daha önce helak ederdin. Aramızdaki akılsızların yaptıkları yüzünden bizi helâk mi edeceksin? O ancak senin imtihanındır. Sen onunla dilediğini saptırır, dilediğini de hidayete erdirirsin. Bizim velimiz sensin. O halde bizi bağışla, bize merhamet et. Çünkü Muhakkak ki sen bağışlayanların en hayırlısısın!"

156) "Bize dünyada da ahirette de iyilik yaz, muhakkak ki biz sana yöneldik." Buyurdu ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır. Onu sakınanlara, zekâtı verenlere, ayetlerimize iman edenlere yazacağım."

157) Onlar ki yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulacakları ümmi bir nebi olan rasule uyarlar ki o onlara iyiliği emreder, kötülüğü yasaklar, temiz şeyleri helâl, pis olanları da haram kılar, sırtlarındaki yükü ve üzerlerindeki zincirleri indirir. Ona iman edenler, onu yüceltenler, ona yardım edenler ve onunla indirilen nura tabi olanlar var ya, işte kurtuluşa erenler onlardır.

158) De ki: "Ey insanlar! Ben Allah'ın hepinize gönderdiği rasulüyüm." Göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur, O'ndan başka ilah yoktur. Dirilten ve öldüren O'dur. O halde Allah'a ve ümmi nebi olan Rasulü'ne iman edin ki o da O'nun kelamına iman etmektedir. Ona uyun ki hidayete eresiniz.

159) Musa'nın kavminden hak ile doğru yolu bulan ve onunla adil davranan bir topluluk vardır.

160) Biz onları ayrı ayrı ümmetler halinde on iki kola ayırdık. Kavmi ondan su istediği zaman Musa'ya: "Asan ile taşa vur!" diye vahyettik de ondan on iki pınar fışkırdı. Böylece hepsi de su içeceği yeri bildi. Üzerlerine de bulutla gölge çektik. "Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yeyin!" diye kendilerine kudret helvası ve bıldırcın indirdik. Onlar bize zulmetmediler fakat kendi nefislerine zulmediyorlardı.

161) Hani onlara: "Bu şehirde yerleşin ve orada dilediğiniz yerden yiyin de "Hitta" (bağışlanma dileriz) deyin ve kapısından secde ederek girin ki günahlarınızı bağışlayalım. Biz iyilik yapanlara daha da artıracağız!" demiştik.

162) Onlardan zulmedenler ise sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Biz de zulümleri sebebiyle gökten bir azap indirdik.

163) Onlara deniz kıyısındaki şehrin durumunu sor. Hani onlar cumartesi gününde haddi aşıyorlardı. Cumartesi tutmadıkları gün balıkları akın akın geliyor. Cumartesi günü dışında ise gelmiyorlardı. Fıskları sebebiyle biz onları işte böyle imtihan ediyorduk.

164) Onlardan bir topluluk: "Allah'ın kendilerini helak edeceği ya da şiddetli bir azap ile uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?" dedikleri zaman onlar: "Rabbinize karşı bir mazeret olur ve belki onlar sakınırlar" demişlerdi.

165) Ne zaman ki onlar kendilerine hatırlatılanı unuttular biz de kötülükten sakındıranları kurtardık, zulmedenleri ise işledikleri fısk sebebiyle şiddetli bir azapla yakaladık.

166) Onlar o sakındırıldıkları şeye karşı büyüklenince onlara: "Aşağılık maymunlar olun!" dedik.

167) O zaman Rabbin onlara kıyamet gününe kadar üzerlerine, kendilerini en kötü azaba uğratacak kimseler göndereceğini bildirdi. Muhakkak ki Rabbin azabı çabuk olandır. Muhakkak ki O, elbette Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

168) Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar haline getirdik. Salih olanlar vardı. İçlerinden bunlardan uzak olanlar da vardı. Dönsünler

diye onları hem iyiliklerle hem de kötülüklerle imtihan ettik.

169) Onların ardından, kötü kimseler yerlerine geçti. Kitaba varis oldular da bu dünyanın değersiz malını alarak: *"Biz bağışlanacağız"* diyorlardı. Kendilerine onun gibi bir şey yarar gelse onu da alırlar. Onlardan Allah hakkında haktan başkasını söylemeyeceklerine dair o kitabın misakı alınmamış mıydı? Oysa onun içindekileri okumaktadırlar. Ahiret yurdu sakınanlar için daha hayırlıdır, hala akletmeyecek misiniz?

170) Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar var ya, muhakkak ki biz salih olanların mükâfatını boşa çıkarmayız.

171) Hani biz dağı bir gölgelik gibi üzerlerine kaldırmıştık da onlar üstlerine düşecek sanmışlardı. "Size verdiğimize kuvvetle sarılın ve ondakileri düşünün, umulur ki sakınırsınız."

172) Hani Rabbin Âdemoğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve kıyamet günü *"*Bizim bundan haberimiz yoktu" demeyeniz için onları nefislerine karşı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" diye şahit tutmuştu da onlar: "Evet, şahit olduk" demişlerdi.

173) Ya da: "Daha önce atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelen bir nesildik. O halde batıla sapanların yaptıklarından dolayı bizi mi helak edeceksin?" demeyesiniz.

174) Biz ayetleri ayrı ayrı işte böyle açıklarız, umulur ki dönerler.

175) Sen onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz halde onlardan sıyrılan, böylece şeytanın kendisine uydurduğu ve nihayet azgınlardan olan kimsenin haberini oku.

176) Biz dileseydik onu bunlarla yükseltirdik, ama o yere meyletti de hevasına uydu. Onun durumu o köpeğin haline benzer ki, üzerine varsan da dilini sarkıtıp solur, kendi haline bıraksan da solur. Ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu işte budur. O halde sen kıssayı anlat, umulur ki iyice düşünürler.

177) Ayetlerimizi yalanlayarak yalnızca nefislerine zulmetmekte olanların durumu ne kötüdür!

178) Allah kimi hidayete erdirirse artık o doğru yolu bulmuştur. Her kimi de saptırırsa işte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

179) And olsun, cinlerden ve insanlardan pek çoğunu cehennem için yarattık ki onların kalpleri vardır onunla anlamazlar, gözleri vardır fakat onlarla görmezler; kulakları vardır ama onlarla işitmezler. Bunlar hayvan gibidirler, hatta daha da şaşkındırlar. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.

180) En güzel isimler Allah'ındır. O halde O'na bunlarla dua

edin. O’nun isimleri hakkında çarpıtma yapanları bırakın. Onlar yapmakta olduklarının cezasını yakında göreceklerdir.

181) Yarattıklarımızdan bir ümmet de vardır ki hak ile yol gösterirler ve onunla adaletli davranırlar.

182) Ayetlerimizi yalanlayanlar var ya, biz onları bilmeyecekleri bir yönden yakalayacağız.

183) Ben onlara mühlet veriyorum. Muhakkak ki benim düzenim sağlamdır.

184) Onlar arkadaşlarında hiçbir deliliğin olmadığını düşünmüyorlar mı? O ancak apaçık bir uyarıcıdır.

185) Onlar, göklerin ve yerin hükümranlığına, Allah’ın yarattığı herhangi bir şeye ve ecellerinin yaklaşmış olma ihtimaline hiç bakmıyorlar mı? Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

186) Allah her kimi saptırırsa artık onu hidayete erdirecek yoktur, onları taşkınlıkları içerisinde şaşkın bir halde bırakıverir.

187) Sana kıyamet saatinin ne zaman çatacağını sorarlar. De ki: *“*Onun bilgisi yalnızca Rabbimin katındadır. Onun zamanını O’ndan başkası açıklayamaz. O göklerde ve yerde ağırdır ve size ansızın gelir. Ondan haberdarmışsın gibi sana soruyorlar.” De ki: “Onun ilmi yalnızca Allah katındadır, fakat insanların çoğu bilmezler.”

188) De ki: “Ben kendim için Allah’ın dilediğinden başka bir yarara da bir zarara da sahip değilim. Eğer gaybı bilseydim elbette ki hayrı artırırdım ve bana hiçbir kötülük dokunmazdı. Ben ancak bir uyarıcı ve iman eden bir topluluk için müjdeleyiciyim.”

189) O ki, sizi tek bir nefisten yarattı, ondan da kendisiyle sükûn bulması için eşini yarattı. Onu bürüyünce hafif bir yük yüklendi de bununla gezindi. Nihayet ağırlaşınca her ikisi de Rableri olan Allah’a şöyle dua etti: “Eğer bize salih evlat verirsen and olsun ki şükredenlerden olacağız.”

190) Onlara salih evlat verdiğinde ise kendisi hakkında O’na şirk koşmaya başladılar. Allah ise onların şirk koştuklarından yücedir.

191) Kendileri yaratılmış oldukları halde hiçbir şey yaratamayanları mı şirk koşuyorlar!?

192) Hâlbuki onlar kendilerine yardım edemezler, onlar kendilerine bile yardım edemezler.

193) Onları doğru yola çağırırsanız size uymazlar; onları çağırsanız da suskun kalsanız da sizin için aynıdır.

194) Allah'tan başka ibadet ettikleriniz elbette ki sizin gibi kullardır. Eğer doğru kimselerseniz onları çağırın da size karşılık versinler.

195) Onların kendileriyle yürüyecek ayakları mı var, ya da kendileriyle tutabilecekleri elleri mi var veya görecek gözleri mi var, yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Çağırın şirk koştuklarınızı, sonra bir düzen kurun da bana göz açtırmayın!"

196) Muhakkak ki benim velim kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin velisidir.

197) Sizin O'nun yanısıra ibadet ettikleriniz ise size de yardım edemezler, kendilerine de yardım edemezler.

198) Onları doğru yola çağırsanız da işitmezler, onları sana bakar görürsün, fakat onlar görmezler.

199) Sen affetmeyi benimse, iyiliği emret ve cahillerden yüz çevir.

200) Sana şeytandan bir vesvese gelirse hemen Allah'a sığın. Şüphesiz O, Semî'dir, Alîm'dir.

201) Sakınanlara şeytandan bir vesvese geldiğinde iyice düşünürler ve o takdirde hemen görürler.

202) Kardeşlerine gelince onları da sapıklığa sürüklerler sonra da yakalarını bırakmazlar.

203) Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Onu kendin derleseydin ya!" derler. De ki: "Ben ancak rabbimden bana vahyolunana uyarım. Bu, rabbinizden gelen basiretler, iman eden bir topluluk için hidayet ve rahmettir."

204) Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun; umulur ki merhamet olunursunuz.

205) Kendi kendine yüksek olmayan bir sesle yalvararak ve ürpererek sabah akşam Rabbini an da gafillerden olma!

206) Doğrusu rabbinin katında olanlar O'na ibadet etmekten asla büyüklenmezler, O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.

8- el-ENFÂL SURESİ

(Medine'de inmiştir, 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla…

1) Sana ganimetler hakkında soruyorlar. De ki: "Ganimetler yalnız Allah'a ve Rasulüne aittir. O halde Allah'tan sakının da birbirinizle aranızı düzeltin. Eğer mü'minler iseniz Allah'a da rasulüne de itaat edin."

2) Mü'minler o kimselerdir ki Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir, O'nun ayetleri okunduğunda, onların imanını artırır ve onlar yalnızca rablerine tevekkül ederler.

3) Onlar namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan infak ederler.

4) İşte onlar gerçekten mü'min olanlardır. Rableri katında onlar için dereceler, bağışlanma ve kerim bir rızık vardır.

5) Nitekim rabbin seni hak uğrunda evinden çıkardığında gerçekten de mü'minlerden bir grup isteksizdi.

6) Açıkça ortaya çıktıktan sonra dahi göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi hakka dair seninle mücadele ediyorlardı.

7) O zaman ki, Allah size iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vaad etmişti de siz güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Allah ise kelimeleriyle hakkı gerçekleştirmek ve kâfirlerin arkasını kesmek istiyordu.

8) Ta ki günahkârlar istemese de hakkı gerçekleştirsin ve bâtılı yok etsin.

9) O zaman ki siz rabbinizden yardım istiyordunuz da O: "Muhakkak ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ederim" diye karşılık vermişti.

10) Allah bunu yalnızca bir müjde olsun ve kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı, yardım ise yalnız Allah katındandır. Muhakkak Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

11) Hani kendisinden bir emniyet olmak üzere sizi bir uyuklama

bürüyordu. Ve üzerinize gökten bir su indiriyordu. Ki onunla sizi tertemiz yapsın sizden şeytanın pisliğini gidersin, kalplerinizi pekiştirsin ve onunla ayaklarınızı sağlamlaştırsın.

12) O zaman rabbin meleklere şöyle vahyediyordu: "Muhakkak ben sizinle beraberim iman edenlere sebat verin. Ben kâfirlerin kalplerine korku salacağım. O halde onların boyunlarının üstüne vurun, onların bütün parmak uçlarına vurun."

13) Bu, onların Allah'a ve rasulüne aykırı davranmaları sebebiyledir. Her kim Allah'a ve rasulüne aykırı davranırsa muhakkak Allah cezası pek şiddetli olandır.

14) İşte bu sizin; tadın bunu. Doğrusu kâfirler için bir de ateş azabı vardır.

15) Ey iman edenler! Toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arkanızı dönmeyin!

16) Her kim çarpışmak için bir yana çekilme veya bir başka bölüğe katılma hali müstesna onlara böyle bir günde onlara arkasını çevirirse muhakkak o Allah'tan bir gazaba uğramıştır, onun barınağı cehennemdir. Orası ne kötü dönüş yeridir.

17) Onları siz öldürmediniz; fakat onları Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmadın fakat Allah attı ki, mü'minleri kendinden güzel bir imtihan ile denemek için. Muhakkak ki Allah Semî'dir, Alîm'dir.

18) İşte bu sizin içindir. Muhakkak ki Allah kâfirlerin düzenlerini zayıflatır.

19) Siz zafer istiyorsanız, muhakkak ki size zafer gelmiştir. Vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır, eğer siz dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size hiçbir şey sağlamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir.

20) Ey iman edenler! Allah'a da rasulüne de itaat edin. İşitip durduğunuz halde ondan yüz çevirmeyin.

21) Dinlemedikleri halde "İşittik" diyenler gibi olmayın.

22) Doğrusu Allah katında yeryüzündeki canlıların en kötüsü akletmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.

23) Çünkü Allah onlarda bir hayır olduğunu bilseydi onlara mutlaka işittirirdi, onlara işittirse bile yüz çevirerek arkalarını dönerlerdi.

24) Ey iman edenler! Size hayat verecek şeylere sizi çağırdıkları zaman Allah'a ve rasulüne icabet edin ve bilin ki Allah kişi ile kalbi arasına girer, elbette O'nun huzuruna toplanacaksınız.

25) Öyle bir fitneden de sakının ki içinizden yalnızca zulmedenlere dokunmaz. Bilin ki Allah'ın azabı pek şiddetli olandır.

26) Düşünün ki o zaman siz yeryüzünde mustazaf olan bir azınlıktınız. İnsanların sizi yakalamalarından korkuyordunuz da O sizi barındırdı, sizi yardımıyla destekledi. Size temiz rızık verdi ki şükredesiniz.

27) Ey iman edenler! Allah'a ve rasulüne ihanet etmeyin ki o halde bile bile kendi emanetlerinize ihanet etmiş olursunuz.

28) Bilin ki mallarınız da evlatlarınız da ancak bir fitnedir. Büyük mükâfat ise muhakkak ki Allah katındadır.

29) Ey iman edenler! Allah'tan sakınırsanız o size bir çıkış yolu verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Şüphesiz Allah büyük lütuf sahibidir.

30) Hani bir zaman kâfirler seni hapsetmek, ya da öldürmek yahut seni sürgün etmek için tuzak kuruyorlardı. Onlar düzen kurarlardı ama Allah da düzen kuruyordu. Şüphesiz Allah düzen kuranların en hayırlısıdır.

31) Onlara ayetlerimiz okunduğu zaman: "İşittik, dilesek biz de bunun benzerini söyleriz. Bu ancak eskilerin masallarıdır" demişlerdi.

32) Hani bir zaman "Allah'ım! Senin katından olan hak eğer bu ise hemen üzerimize gökten taş yağdır ya da bize daha acıklı bir azap gönder!?" demişlerdi.

33) Hâlbuki sen aralarındayken Allah onlara azap edecek değildir ve onlar bağışlanma dilemekte iken de Allah onlara azap edecek değildir.

34) Hem onlar Mescid-i Haram'dan alıkoydukları halde Allah onlara niçin azab etmesin ki? Çünkü O'nun velileri değillerdir. O'nun velileri ancak sakınanlardır, fakat onların pekçoğu bilmez.

35) Onların Beyt'in yanında ibadetleri ıslık çalmak ve el çırpmaktan başka bir şey değildir. O halde küfrünüz sebebiyle azabı tadın.

36) Doğrusu inkâr edenler mallarını Allah yolundan alıkoymak için harcarlar. Onlar harcayacaklar ama sonra onlara bu hasret olacaktır. Ardından yenilecekler de inkâr edenler cehenneme toplanacaklardır.

37) Allah pisi temizden ayırsın ve pis olanları birbiri üstüne koyup hepsini yığsın ve onları cehenneme atsın diye. İşte onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir.

38) İnkâr edenlere de ki: "Vazgeçerlerse geçmiştekiler kendile-

rinden bağışlanacaktır, yine dönerlerse öncekilerin sünneti elbette devam eder."

39) Hiçbir fitne kalmayıp din bütünüyle Allah için oluncaya kadar onlarla savaşın; vazgeçerlerse elbette Allah yaptıklarını hakkıyla görendir.

40) Yüz çevirirlerse bilin ki sizin mevlanız Allah'tır. O ne güzel mevla, ne güzel yardımcıdır.

41) Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün olan iki topluluğun karşılaştıkları gün kulumuza indirdiğimize inanıyorsanız bilin ki ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, rasulüne, akrabaya, yetimlere, yoksullara ve yolculara aittir. Şüphesiz Allah her şeye hakkıyla gücü yetendir.

42) O vakit siz vadinin yakın kenarında idiniz. Onlar uzak kıyısında idiler. Kervan sizden daha aşağıda idi. Eğer sözleşmiş olsaydınız miad vakti hususunda anlaşmazlığa düşerdiniz. Ancak Allah'ın gerçekleşmesi gereken bir emri yerine getirmesi içindir ki böylece helak olan apaçık delili ile helak olsun, dinini yaşayan da apaçık delili ile yaşasın. Muhakkak Allah Semî'dir, Alîm'dir.

43) Hani Allah onları sana rüyanda az gösteriyordu. Eğer onları sana çok gösterseydi muhakkak kaçacaktınız ve iş hakkında çekişecektiniz. Fakat Allah selamet verdi. Muhakkak Allah sinelerin sahibini hakkıyla bilendir.

44) Hani karşılaştığınız zaman onları gözlerinize az gösteriyordu sizi de onların gözlerinde azaltıyordu ki Allah gerçekleşecek olan emri yerine getirsin. Şüphesiz işler yalnızca Allah'a döndürülür.

45) Ey iman edenler! Bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çokça zikredin ki kurtulasınız!

46) Allah'a da rasulüne de itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin; o takdirde korkuya düşersiniz de rüzgârınız gider. Sabredin, muhakkak ki Allah sabredenlerle beraberdir.

47) Yurtlarından çalım satarak ve insanlara gösteriş yaparak çıkan ve Allah yolundan alıkoyan kimseler gibi olmayın! Allah yaptıklarını kuşatıcıdır.

48) O zaman şeytan onlara yaptıklarını süslemiş ve demişti ki: "Bugün insanlardan sizi yenebilecek yoktur. Muhakkak ben de sizin yardımcınızım." Ne zaman ki iki topluluk birbirini gördü o, iki topuğu üstünde gerisin geri dönerek: "Ben sizden uzağım, çünkü gerçekten ben sizin göremediklerinizi görüyorum. Muhakkak ben Allah'tan korkuyorum. Çünkü Allah, cezası çok şiddetli olandır" demişti.

49) O vakit münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar: “İşte onları dinleri aldattı” diyorlardı. Oysa her kim Allah’a tevekkül ederse muhakkak Allah Azîz’dir, Hakîm’dir.

50) Meleklerin o kâfirlerin yüzlerine ve arkalarına vururken: “Yakıcı azabı tadın!” diyerek canlarını aldıklarında bir görsen!

51) İşte bu, ellerinizle sunduğunuz şeyler sebebiyledir. Muhakkak ki Allah kullarına zulmedici değildir.

52) Tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibi onlar da Allah’ın ayetlerini inkâr ettiler de Allah da onları günahları yüzünden yakaladı. Muhakkak ki Allah Kavî’dir, cezası şiddetli olandır.

53) İşte bunun sebebi, bir toplum nefislerinde olanı değiştirmedikçe Allah onlara olan nimetini asla değiştirmez. Muhakkak Allah Semî’dir, Alîm’dir.

54) Tıpkı Firavun hanedanının ve onlardan öncekilerin gidişi gibi onlar da rablerinin ayetlerini yalanlamışlardı da biz de onları günahları sebebiyle helak etmiş, Firavun hanedanını boğmuştuk. Çünkü onların hepsi zalimler idiler.

55) Muhakkak Allah katında canlıların en kötüsü kâfirlerdir. Çünkü onlar iman etmezler.

56) Bunlar, içlerinden anlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar.

57) Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, ibret almaları için onlar ile arkalarında bulunan kimseleri de dağıt.

58) Bir kavmin ihanet etmesinden endişe edersen sen de onlara aynı şekilde davran. Muhakkak ki Allah hainleri sevmez.

59) Küfreden kimseler kaçabileceklerini sanmasınlar, elbette ki onlar bizi aciz bırakamazlar.

60) Onlara karşı gücünüz yettiğince, kuvvet ve besili atlar hazırlayın ki bununla Allah’ın düşmanını ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmediğiniz Allah’ın bildiği başkalarını korkutasınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz size tastamam ödenir ve siz zulme uğratılmazsınız.

61) Şayet barışa yanaşırlarsa sen de ona yanaş ve Allah’a tevekkül et. Şüphesiz O Semî’ ve Alîm olandır.

62) Seni aldatmak isterlerse muhakkak Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve mü’minlerle destekledi.

63) Onların kalplerinin arasını birleştirdi ki yeryüzündeki her şeyi

tamamıyla harcasaydın yine de onların kalplerinin arasını birleştiremezdin. Fakat Allah onların aralarını birleştirdi. Muhakkak Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

64) Ey nebi! Sana da, sana tabi olan mü'minlere de Allah yeter.

65) Ey nebi! Mü'minleri savaşa teşvik et! Sizden sabreden yirmi kişi bulunursa iki yüz kişiye galip gelir, sizden yüz kişi bulunursa inkâr eden kimselerden bin kişiye galip gelir. Çünkü onlar akletmeyen bir topluluktur.

66) Şimdi Allah zaafınız olduğunu bildi de sizden hafifletti. O halde sizden yüz kişi olursa iki yüz kişiyi yener, sizden bin kişi olursa Allah'ın izniyle iki bine galip gelir. Şüphesiz Allah sabredenlerle beraberdir.

67) Hiçbir nebi için yeryüzünde ağır basıncaya kadar esir alması olamaz. Siz dünyanın geçici menfaatini istiyorsunuz. Allah ise ahireti istemektedir. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

68) Allah'ın geçmişteki yazısı olmasaydı, aldıklarınıza karşılık size büyük bir azap dokunurdu.

69) Artık aldığınız ganimetten helâl ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan sakının. Muhakkak Allah Ğafûr ve Rahîm'dir.

70) Ey Nebi! Elinizdeki esirlere de ki: "Allah'ın ilmine göre kalplerinizde bir hayır varsa, sizden alınandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Şüphesiz Allah Ğafûr ve Rahîm'dir."

71) Sana ihanet etmek isterlerse, daha önce de Allah'a hainlik etmişlerdi de O da bozguna uğramaları için onlara karşı imkân vermişti. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

72) İman edip hicret eden ve Allah yolunda canlarıyla ve mallarıyla cihad edenler ile barındırıp yardım edenler var ya, işte onlar birbirlerinin velileridirler. İman edip hicret etmeyenler de hicret edinceye kadar sizin için onların velayetlerinden hiçbir şey yoktur. Fakat din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım etmek sizin üzerinize borçtur. Ancak sizinle kendileri arasında anlaşma bulunan bir toplum aleyhine olması müstesna. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

73) Kâfirler de birbirlerinin velileridir. Siz de böyle yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur.

74) İman edip hicret edenler ve Allah yolunda cihad edenler ile barındırıp yardım edenler var ya; işte onlar gerçek mü'minlerdir. Onlar için mağfiret ve kerîm bir rızık vardır.

75) Sonradan iman edip hicret edenler ve cihad edenler, işte onlar da sizdendir. Akrabalar Allah'ın kitabına göre birbirlerine daha

yakındır. Muhakkak ki Allah herşeyi hakkıyla bilendir.

9- et-TEVBE SURESİ

(Medine'de inmiştir, 129 ayettir.)

1) Müşriklerden kendileriyle anlaşma imzaladıklarınıza Allah ve Rasulü tarafından ilişkilerin kesildiğine dair bir uyarıdır!

2) Bundan böyle yeryüzünde dört ay rahat dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, kâfirleri aşağılık kılıcıdır.

3) Ve büyük hacc günü, Allah ve rasulünden insanlara Allah ve rasulünün, müşriklerden kesin olarak uzak olduklarına dair bir ilandır. Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok, eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. Kâfirleri can yakıcı bir azapla müjdele.

4) Anlaşma imzaladığınız müşriklerden sonra size karşı bir eksiklik yapmamış, aleyhinizde kimseye yardım etmemiş olanlar müstesnadır. O halde onların anlaşmalarını, süreleri bitinceye kadar tamamlayın. Şüphesiz Allah sakınanları sever.

5) O haram aylar çıkınca artık müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, onları kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip tutun. Eğer tevbe edip namaz kılar ve zekât verirlerse, yollarını serbest bırakın. Gerçekten Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

6) Eğer müşriklerden biri, senden eman isterse, ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun. Sonra onu güvenlik içinde olacağı yere ulaştır. Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir.

7) Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında, müşriklerin Allah katında ve rasulü yanında nasıl bir ahdi olabilir? O halde onlar size karşı doğru davrandıkları sürece siz de onlara doğrulukla davranın. Şüphesiz ki Allah sakınanları sever.

8) Nasıl olabilir ki! Size karşı üstünlük sağlarlarsa, hakkınızda hiçbir yakınlık ve hiçbir ahid gözetmezler. Dilleriyle sizi hoşnut etmeye çalışırlar. Kalpleri ise isteksizdir. Onların çoğu fasık kimselerdir.

9) Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar. Böylece O'nun yolundan alıkoydular. Onların yapmakta oldukları gerçekten ne kötüdür!

10) Onlar hiç bir mü'min hakkında hiç bir yakınlık ve hiç bir ahid gözetmezler. İşte onlar haddi aşanların ta kendileridir.

11) Eğer tevbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse, artık dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle uzun uzadıya açıklarız.

12) Eğer antlaşmalarından sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize dil uzatırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle savaşın. Çünkü onların yeminleri yoktur. Olur ki vazgeçerler.

13) Yeminlerini bozan, o rasulü sürüp çıkarmaya kalkışan ve bununla beraber ilk olarak sizinle (savaşı) kendileri başlatan bir kavim ile savaşmaz mısınız? Onlardan korkuyor musunuz? Eğer mü'min kimseler iseniz, asıl korkmanız gereken Allah'tır.

14) Onlarla savaşın ki, Allah ellerinizle onları azaplandırsın. Onları rezil etsin ve onlara karşı size zafer versin ve mü'min bir topluluğun gönüllerine şifa versin.

15) Ve kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğine tevbe nasip eder. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

16) Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri, Allah'tan, rasulünden ve mü'minlerden başkasını sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakılıverileceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

17) Müşriklerin, kendi küfürlerine kendileri şahid iken, Allah'ın mescidlerini imar etme hakları yoktur. İşte bunlar yaptıkları boşa gitmiş olanlardır ve bunlar ateşte daimidirler.

18) Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır.

19) Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden, Allah yolunda cihad eden gibi mi saydınız? Allah katında bir olamazlar. Allah zulmedenler topluluğunu hidayete erdirmez.

20) İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerin Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır.

21) Rableri onları katından bir rahmet, hoşnutluk, içlerinde tükenmez ve kalıcı nimetler bulunan cennetler ile müjdeler.

22) Orada ebedi olarak kalıcıdırlar. Şüphesiz Allah, büyük mükâfat katında olandır.

23) Ey iman edenler! Eğer imana karşı küfrü sevip tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi velîler edinmeyin. Sizden kim onları velâ edinirse; işte bunlar zalimlerin ta kendileridir.

24) De ki: “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, durgunluğa uğramasından korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden meskenler, sizlere Allah’tan, rasulünden ve O’nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, o halde Allah’ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.”

25) And olsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirimişti de bunun size hiçbir faydası olmamıştı. Yeryüzü, genişliğine rağmen başınıza dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmiştiniz.

26) Sonra Allah, rasulüne ve mü’minlere güven duygusu ve huzurunu indirmiş; görmediğiniz ordular da indirmiş ve kâfirleri azaplandırmıştır. Kâfirlerin cezası işte budur.

27) Sonra Allah, bunun ardından dilediğinin tevbesini kabul eder. Şüphesiz Allah Ğafûr’dur, Rahîm’dir.

28) Ey iman edenler! Müşrikler ancak bir pisliktir. Onun için bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram’a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah Alîm’dir, Hakîm’dir.

29) Kendilerine kitap verilmiş olanlardan, Allah’a ve ahiret gününe iman etmeyen, Allah’ın ve rasulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dinini din olarak kabul etmeyenlerle küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın.

30) Yahudiler: “Uzeyr Allah’ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da: “Mesih Allah’ın oğludur” dediler. Bu, onların, bundan önceki kâfirlerin sözlerine benzeterek söyledikleri, ağızlarında dolaşan sözleridir. Allah onları kahretsin! Nasıl da çevriliyorlar?

31) Onlar, Allah’ın dışında bir de âlimlerini ve âbidlerini rabler edindiler ve Meryem oğlu Mesih’i de. Oysa onlar, tek olan bir ilaha ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O’ndan başka hak ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir.

32) Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor.

33) Müşrikler istemese de o dini bütün dinlere üstün kılmak için rasulünü hidayetle ve hak din ile gönderen O'dur.

34) Ey iman edenler! Doğrusu âlimlerden ve âbidlerden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar. Onlara acı bir azabı müjdele.

35) Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların, alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak. "İşte bu, kendiniz için toplayıp sakladıklarınız! Öyleyse toplayıp sakladıklarınızı tadın!"

36) Gerçek şu ki, Allah katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan din budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah sakınanlarla beraberdir.

37) (Haram ayları) ertelemek ancak küfürde bir artıştır. İnkâr edenler bununla şaşırtılıp saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helâl, bir yıl haram kılıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helâl kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine çekici ve süslü gösterilmiştir. Allah, kâfirler topluluğunu asla hidayete erdirmez.

38) Ey iman edenler! Size ne oldu ki: "Allah yolunda topluca savaşa çıkın!" denildiği zaman ağırlaşıp yere çakıldınız? Ahirete karşılık dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat dünya hayatının faydası ahirete göre pek azdır.

39) Eğer topluca cihada çıkmazsanız Allah sizi can yakıcı bir azapla azaplandırır. Yerinize başka bir kavmi getirir ve siz O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Şüphesiz Allah herşeye gücü yetendir.

40) Eğer siz ona yardım etmezseniz, Allah ona yardım etmiştir. Hani kâfirler onu çıkardıklarında o, ikinin ikincisinden ibaretti. O zaman onlar mağaradaydılar. O vakit arkadaşına: "Üzülme! Hiç şüphe yok ki Allah bizimle beraberdir" diyordu. Böylece Allah ona huzur ve güvenlik duygusunu indirmişti. Onu sizin göremediğiniz ordularla desteklemiş, kâfirlerin sözünü alçaltmıştı. Allah'ın kelimesi ise, o, en yüce olandır. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

41) Ağırlıklı ve ağırlıksız olarak savaşa çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihad edin. Eğer bilirseniz, bu sizin için

daha hayırlıdır.

42) Eğer yakın bir menfaat, orta yollu bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Fakat bu kadar uzun bir mesafeyi katetmek onlara ağır geldi. “Gücümüz yetseydi muhakkak seninle birlikte çıkardık” diye Allah adına yemin edeceklerdir. Kendilerini helâke sürüklüyorlar. Onların muhakkak yalancı olduklarını Allah bilyor.

43) Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli oluncaya ve yalancıları da öğreninceye kadar niçin onlara izin verdin?

44) Allah’a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cihad etme hususunda senden izin istemezler. Şüphesiz Allah sakınanları en iyi bilendir.

45) Senden, yalnızca Allah’a ve ahiret gününe iman etmeyen, kalpleri şüpheye düşüp de kendileri şüphelerinin içinde bocalayıp duran kimseler izin isterler.

46) Eğer çıkmak isteselerdi elbette bunun için bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve: “Oturanlarla beraber oturun” denildi.

47) Sizinle birlikte çıksalardı sizde şer ve fesadı artırmaktan başka bir şey yapmazlar ve aranıza mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onları dinleyenler vardır. Allah zulmedenleri bilir.

48) And olsun ki onlar bundan önce de fitne aramışlar, sana karşı da bir takım işler çevirmişlerdi. Nihayet hak geldi ve onlar istemedikleri halde Allah’ın emri üstün geldi.

49) Onlardan bir kısmı: “Bana izin ver, beni fitneye düşürme!” derler. Bilin ki onlar zaten fitnenin ortasına düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, kâfirleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır.

50) Sana iyilik isabet ederse, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: “Biz önceden tedbirimizi almıştık” derler ve sevinç içerisinde dönüp giderler.

51) De ki: “Allah’ın bizim için yazdığından başkası asla bize isabet etmez. O, bizim mevlamızdır. Onun için mü’minler yalnızca Allah’a tevekkül etmelidirler.”

52) De ki: “Bizim için iki güzellikten birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah’ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun; muhakkak biz de sizinle beraber bekleyenleriz.”

53) De ki: “İsteyerek veya istemeyerek infak edin; sizden asla kabul olunmayacaktır. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz.”

54) İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve rasulünü tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir.

55) Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin. Doğrusu Allah, bunlar yüzünden dünya hayatında onları azaba uğratmayı ve canlarının, kâfirler olarak, güçlükle çıkmasını ister.

56) Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar korkak bir topluluktur.

57) Eğer sığınacak bir yer yahut mağaralar veya sokulacak bir delik bulsalardı süratle o tarafa yönelirlerdi.

58) Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar.

59) Keşke onlar Allah'ın ve rasulünün kendilerine verdiğine razı olsalardı da: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, rasulü de. Biz ancak Allah'tan umarız" deselerdi!

60) Sadakalar, Allah'tan bir farz olarak yalnızca fakirler, yoksullar, onu toplamakla görevlendirilenler, kalpleri ısındırılmak istenenler, köleler, borçlular, Allah yolunda ve yolda kalmış içindir. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

61) İçlerinden nebiyi incitenler ve: "O bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın rasulüne eziyet edenler için acı bir azap vardır."

62) Sizi hoşnut etmek için huzurunuzda Allah'a yemin ederler. Oysa mü'min iseler, hoşnut edilmeye Allah ve rasulü daha layıktır.

63) Bilmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve rasulüne karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için içinde daimi kalmak üzere cehennem ateşi vardır! İşte en büyük aşağılanma budur.

64) Münafıklar, kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Siz alay edin bakalım! Şüphesiz Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır."

65) Onlara sorsan, elbette şöyle diyecekler: "Biz sadece eğlenip şakalaşıyorduk." De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve rasulü ile mi eğleniyordunuz?"

66) "Özür belirtmeyiniz. Siz iman ettikten sonra küfre girdiniz. Sizden bir grubu affetsek bile, suçlu günahkâr olmaları nedeniyle diğer bir grubu azablandıracağız."

67) Münafık erkeklerle münafık kadınlar da birbirlerindendir; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar, ellerini de sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fasıkların ta kendileridir.

68) Allah erkek münafıklara da, kadın münafıklara da, kâfirlere de, içinde daimi kalıcılar olmak üzere cehennem ateşini vaad etti. Bu, onlara yeter. Allah onları lânetlemiştir ve onlar için bitip tükenmeyen bir azap vardır.

69) Siz de kendinizden öncekiler gibisiniz. Hâlbuki onlar kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada da ahirette de amelleri boşa çıkmıştır. İşte onlar zarara uğrayanların ta kendileridir.

70) Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavimlerinin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Rasulleri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı.

71) Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Rasulüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.

72) Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde daimi kalmak üzere, altından nehirler akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vadetmiştir. Allah'ın rızası ise en büyüktür. En büyük kurtuluş işte budur!

73) Ey nebi! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert ol! Onların barınma yerleri cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

74) Söylemediklerine dair Allah'a yemin ederler. Şüphe yok ki o küfür sözünü söylediler, onlar müslümanlıklarından sonra küfre girdiler ve başaramadıkları bir şeye yeltendiler. Hâlbuki intikam almaya kalkışmaları için Allah'ın ve Rasulünün lütfuyla onları zenginleştirmiş olmasından başka bir sebep de yoktur. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı azabla azablandırır. Onların yeryüzünde ne bir velileri vardır, ne de bir yardımcıları.

75) İçlerinden kimi de Allah'a şöyle söz vermişti: "Eğer bize lütfundan ihsan ederse and olsun ki sadaka vereceğiz ve muhakkak ki salihlerden olacağız."

76) Ama O, kendilerine lütfundan ihsan edince de cimrilik edip yüz çevirerek gerisin geriye döndüler.

77) Nihayet Allah'a verdikleri sözlerini tutmadıkları ve yalan söyleyegeldikleri için O da huzuruna çıkacakları güne kadar kalplerine bir nifak sokarak onları cezalandırdı.

78) Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah bütün gaybları en iyi bilendir.

79) Mü'minlerden bağışlarda bulunanları, kaşgöz işaretleriyle ayıplayanlarla, güçlerinin yetebildiğinden başkasını bulamayan kimselerle eğlenenleri Allah maskaraya çevirir ve onlar için pek acıklı bir azab vardır.

80) Onlar için ister bağışlanma dile, ister bağışlanma dileme! Onlar için yetmiş defa bağışlanma dilesen de yine Allah onları kesinlikle bağışlamayacaktır. Bunun sebebi, Allah ve Rasulüne küfr/inkâr etmeleridir. Şüphesiz Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

81) Allah'ın rasulüne muhalefet için geri kalanlar oturmalarına sevindiler. Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad etmekten hoşlanmadılar ve: "Bu sıcakta savaşa çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Keşke kavrayıp anlayabilselerdi.

82) Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar.

83) Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Siz, ebediyyen benimle beraber asla çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz ilk seferinden oturmaya razı oldunuz. Artık siz geri kalanlarla beraber oturun."

84) Onlardan ölen hiçbir kimsenin namazını asla kılma, kabrinin başında da durma. Çünkü onlar Allah'ı ve rasulünü inkâr ettiler ve fasık olarak öldüler.

85) Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin. Allah onları dünyada bunlar sebebiyle ancak bir azaba çarptırmayı ve canlarının kâfir oldukları halde güçlükle çıkmasını ister.

86) "Allah'a iman edin, rasulü ile birlikte cihad edin" diye bir sûre indirildiği zaman, içlerinden güç yetirenler senden izin isteyip: "Bizi bırak da oturanlarla birlikte kalalım" derler.

87) Geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Kalplerine de mühür vuruldu. Bundan dolayı onlar kavrayıp anlamazlar.

88) Ama rasul ve onunla birlikte olan mü'minler mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar için hayırlar vardır ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

89) Allah onlar için, daimi kalacakları, altından nehirler akan cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş budur.

90) Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve rasulüne yalan söyleyenler de oturup kaldılar. İçlerinden küfredenlere pek acıklı bir azap isabet edecektir.

91) Allah'a ve rasulüne karşı samimi oldukları sürece, güçsüz/zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk yoktur. İyilik edenlerin aleyhine de bir yol yoktur. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

92) Bir de sana, kendilerine binek temin etmen için gelip de: "Size bir binek bulamıyorum" dediğin zaman harcayacak bir şey bulamadıklarından üzülerek gözleri yaş döke döke geri dönen kimselere de...

93) Yol, ancak, zengin oldukları halde senden izin isteyenlerin aleyhinedir. Onlar geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular. Allah da onların kalplerini mühürledi. Bundan dolayı onlar, bilmezler.

94) Onlara geri döndüğünüzde size özür beyan edeceklerdir. De ki: "Özür belirtmeyiniz, size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize, durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah görecektir, O'nun rasulü de. Sonra gaybı da müşahade edilebileni de bilene döndürüleceksiniz. O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

95) Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. O halde siz de onlardan yüz çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazandıklarının cezası olarak varacakları yer de cehennemdir.

96) Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız da, şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz.

97) Bedeviler küfür ve nifak bakımından daha beterdir. Allah'ın Rasulüne indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha yatkın ve elverişlidir. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

98) Bedevilerden öyleleri de vardır ki, infak ettiğini zorla ödenmiş bir borç sayar ve başınıza musibetler gelmesini bekler dururlar. En kötü bela kendi başlarına olsun. Şüphesiz Allah Semî'dir, Alîm'dir.

99) Bedevilerden öyleleri de vardır ki, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, infak ettiğini Allah katında bir yakınlaşmaya ve Rasulün dua ve bağışlanma dileklerine vesile edinir. İyi bilin ki bu, onlar için gerçekten bir yakınlaşmadır. Allah onları rahmetine alacaktır. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

100) Öne geçen Muhacir ve Ensâr ile onlara güzellikle uyanlardan Allah razı olmuştur. Onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. Bunlar için orada ebediyyen kalmak üzere, altından nehirler akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük başarı budur.

101) Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin. Onları biz biliriz. Biz onları iki kere azaba uğratacağız. Sonra da büyük bir azaba döndürüleceklerdir.

102) Diğer bir kısmı da günahlarını itiraf ettiler. Onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

103) Mallarından bir sadaka al ki, bununla kendilerini temizleyip arındırmış olasın. Onlara dua da et. Doğrusu senin duan onlara huzur ve güvendir. Şüphesiz Allah Semî'dir, Alîm'dir.

104) Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz Allah, Tevvab'dır, Rahîm'dir.

105) De ki: "Amel edin. Allah sizin amellerinizi görecektir. Rasulü ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahade edilebileni bilene döndürüleceksiniz ve O, size yaptıklarınızı haber verecektir."

106) Diğer bir kısmı da Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları ya azaba uğratacak yahut tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

107) Zarar vermek, inkâr etmek, mü'minler arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah'a ve rasulüne karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler, Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir.

108) Sen bunun içinde hiç bir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda durmana daha uygundur. Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır. Şüphesiz Allah temizlenenleri sever.

109) Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasını yıkılmaya yüz tutmuş bir uçurumun kenarına kurup da onunla birlikte kendisi de cehennem ateşine yuvarlanan

kimse mi? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

110) Kalpleri kopmadıkça kurdukları bina kalplerinde daimi bir kuşku kaynağı olmaya devam edecektir. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

111) Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını onlara cenneti vermek karşılığında satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürür ve öldürülürler. Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da yerine getirmeyi taahhüt ettiği hak bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? O halde yapmış olduğunuz bu alış verişe sevinin. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.

112) Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır. O mü'minleri müjdele!

113) Kendilerine cehennemlikler oldukları açıklandıktan sonra yakınları dahi olsa müşrikler için bağışlanma dilemeleri Nebiye de, iman edenlere de yaraşmaz.

114) İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Şüphesiz İbrahim çok duygulu, yumuşak huyluydu.

115) Allah kendilerine hidayet verdikten sonra, sakınacakları şeyleri kendilerine açıklayıncaya kadar bir kavmi sapıklığa sürüklemez. Şüphesiz Allah her şeyi en iyi bilendir.

116) Şüphesiz göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka bir veliniz de bir yardımcınız da yoktur.

117) And olsun ki Allah nebiyi de içlerinden bir grubun gönülleri az kalsın eğrilmek üzere iken dar zamanda ona tabi olan Muhacirlerle Ensarı da tevbeye muvaffak etti. Sonra onların tevbelerini kabul buyurdu. Çünkü O, onlara karşı Raûf'tur, Rahîm'dir.

118) Geri bırakılan üç kişinin de tevbelerini kabul etti. Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı. Nihayet Allah'tan yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra tevbe etsinler diye onları tevbeye muvaffak kıldı. Şüphesiz Allah Tevvab'dır, Rahîm'dir.

119) Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve sadıklarla beraber olun.

120) Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın rasulünden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefsine tercih etmeleri yakışmaz. Çünkü Allah yolunda susuzluk, yorgunluk, açlık çekmeleri,

kâfirleri kızdıracak bir yere ayak basmaları, bir düşmana karşı zafere ulaşmaları karşılığında mutlaka kendilerine salih bir amel yazılır. Şüphesiz Allah muhsinleri mükâfatsız bırakmaz.

121) Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için onlar adına yazılmıştır.

122) Mü'minlerin topluca çıkmaları gerekmez. Her topluluktan bir kesim, dinde derin bir kavrayış edinmek ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyarmak için kalsalar! Umulur ki onlar da sakınırlar.

123) Ey iman edenler! Kâfirlerden size en yakın olanlarla savaşın. Onlar sizde büyük bir azim ve şiddet bulsunlar. Ve bilin ki gerçekten Allah sakınanlarla beraberdir.

124) Bir sûre indirildiği zaman içlerinden bazıları: "Bu hanginizin imanını artırdı?" derler. İman edenlere gelince; onların imanını artırmıştır ve onlar birbirleriyle müjdeleşirler.

125) Kalplerinde hastalık bulunanlara gelince; onların iğrençliklerine iğrençlik katıp artırdı ve onlar kâfir olarak öldüler.

126) Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa fitneye uğratılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp düşünmüyorlar.

127) Bir sûre indirilince de birbirlerine bakarlar: "Sizi bir kimse görüyor mu?" Sonra ayrılırlar. Allah onların kalplerini ters çevirmiştir. Çünkü onlar kavramayan bir toplulukturlar.

128) And olsun size, içinizden sıkıntıya düşmeniz onun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir rasul gelmiştir.

129) Eğer yüz çevirirlerse de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben ancak O'na tevekkül ettim ve büyük Arş'ın rabbi O'dur."

10- YÛNUS SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 109 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif, Lam, Ra. Bunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir.

2) İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, rableri katında kendileri için muhakkak gerçek bir makam olduğunu müjdele!" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? Kâfirler: "Gerçekten bu, apaçık bir sihirbazdır" dediler.

3) Şüphesiz ki sizin rabbiniz, gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra Arş'a istiva eden, işleri yerli yerince yöneten Allah'tır. O'nun izni olmadıkça hiç kimse şefaatçi olamaz. İşte rabbiniz olan Allah budur. O halde O'na ibadet edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz?

4) Hepinizin dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İlkin yaratan, sonra da iman edip salih amel işleyenleri adaletiyle mükâfatlandırmak için yaratmayı tekrarlayacak olan şüphesiz O'dur. Küfürlerinde ısrar edenlere gelince; küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azap vardır.

5) Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan, yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona konak yerleri belirleyen O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri geniş geniş açıklar.

6) Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup sakınan bir topluluk için elbette âyetler vardır.

7) Muhakkak ki bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve ayetlerimizden habersiz olanlar;

8) İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir.

9) İman edip salih amel işleyenlere gelince; rableri onları imanları sebebiyle altından nehirler akan, nimetlerle donatılmış cennetlere iletir.

10) Oradaki duaları: “Allah’ım, seni tesbih ederim” sözüdür. Oradaki dirilik temennileri de: “Selam”dır. Dualarının sonu da: “Gerçekten, hamd âlemlerin rabbi Allah içindir.”

11) Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilirdi. İşte bize kavuşmayı ummayanları biz böylece azgınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız.

12) İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktayken bize dua eder, zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara bizi hiç çağırmamış gibi döner gider. İşte ölçüyü taşıranlara yapmakta oldukları böylece süslü gösterilir.

13) And olsun ki biz sizden önceki nesilleri, rasulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecekleri için helâk ettik. İşte biz suçlu olan bir topluluğu böyle cezalandırırız.

14) Sonra nasıl işler yapacağınızı görmek için, onların ardından sizi yeryüzüne halifeler kıldık.

15) Onlara âyetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: “Bundan başka bir Kur’an getir veya onu değiştir.” De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değil. Ben, ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben büyük günün azabından korkarım.”

16) De ki: “Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size bildirmemiş olurdu. Ben bundan önce aranızda bir ömür geçirdim. Hâlâ akıllanmaz mısınız?”

17) Allah’a yalan uydurarak iftira edenden yahut ayetlerini yalanlayandan daha zalim kim olabilir? Şüphesiz O, suçluları kurtuluşa erdirmez.

18) Allah’ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere ibadet ederler ve: “Bunlar Allah katında bizim şefaatçilerimizdir” derler. De ki: “Siz Allah’a göklerde ve yerde bilmeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? O, şirk koştuklarınızdan münezzeh ve yücedir.”

19) İnsanlar ancak tek bir ümmetti. Sonradan ayrılığa düştüler. Eğer rabbinden geçmiş bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu.

20) Bir de derler ki: “Rabbinden üzerine bir ayet indirilse ya!” De ki: “Gayb yalnızca Allah’ındır. O halde bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim.”

21) İnsanlara şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak onlar içindir. De ki: “Düzen kurmada Allah daha hızlıdır. Şüphesiz elçilerimiz geliştirmekte olduğunuz düzenleri yazmaktadırlar.”

22) Karada ve denizde sizi gezdiren O’dur. Hatta siz gemilerde bulunduğunuz zaman, onlar da içindekileri güzel bir rüzgâr ile götürüp kendileri de bununla sevindikleri sırada ona şiddetli bir fırtına gelip çatar. Her taraftan da şiddetli dalgalar onlara hücum etmeye başlayıp kendilerinin çepeçevre kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O’na gönülden katıksız bağlılar olarak Allah’a dua etmeye başlarlar. “And olsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız.”

23) Ama onları kurtarınca, hemen haksız yere yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar! Sizin taşkınlığınız ancak kendi aleyhinizedir. Dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dönüşünüz ancak bizedir, biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz.

24) Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yeryüzü, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiğini sanmışlarken gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiç bir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız.

25) Allah ise selâm yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola hidayet eder.

26) İhsanda bulunanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet. İşte onlar cennetin halkıdırlar; orada dâimîdirler.

27) Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah’tan kurtaracak bir kimse de yoktur. Yüzleri karanlık bir gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada daimidirler.

28) O gün, onların tümünü bir araya toplayacağız, sonra şirk koşanlara: “Yerinizden ayrılmayınız; siz de şirk koştuklarınız da” diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler ki: “Siz bize ibadet ediyor değildiniz.”

29) “Bizimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Şüphesiz biz, sizin ibadetinizden habersizdik.”

30) İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş

olacak ve onlar asıl gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Uydurdukları da kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar.

31) De ki: "Size gökten ve yerden rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlere malik olan kimdir? Ölüden diriyi çıkaran ve diriden ölüyü çıkaran kimdir? İşleri yerli yerince yöneten kimdir?" Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de sakınmayacak mısınız?"

32) İşte gerçek rabbiniz olan Allah budur. Artık haktan sonra sapıklıktan başka ne var? O halde nasıl hâlâ çevriliyorsunuz?

33) Böylece rabbinin sözü o fasık kimseler üzerinde gerçekleşmiştir ki: "Onlar şüphesiz iman etmezler."

34) De ki: "Şirk koştuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı başlatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?"

35) De ki: "Şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha layıktır, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?"

36) Onların çoğu zandan başkasına uymaz. Zann ise hiç şüphesiz hak olan hiçbir şeyin yerini tutmaz. Şüphesiz ki Allah yaptıklarını çok iyi bilendir.

37) Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş değildir. Ancak, önündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Onda şüphe yoktur. Âlemlerin rabbi'ndendir.

38) Yoksa: "Onu kendiliğinden uydurdu" mu diyorlar? De ki: "O halde onun benzeri bir sûre getirin ve eğer gerçekten doğru sözlüyseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi çağırın."

39) Hayır, onlar ilmini kavrayamadıkları ve te'vili kendilerine henüz gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zalimlerin sonunun nasıl olduğuna bir bak!

40) Aralarında ona iman eden kimseler de vardır, ona iman etmeyenler de vardır. Rabbin fesatçıları en iyi bilendir.

41) Eğer seni yalanlarlarsa, de ki: "Benim yaptıklarım bana aittir, sizin yaptıklarınız size aittir. Siz benim yaptıklarımdan uzaksınız, ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım."

42) Onlardan sana kulak verenler de vardır. Fakat sağırlara, üstelik akıl da erdiremiyorlarsa sen mi duyuracaksın.

43) Aralarından sana bakanlar da vardır. Ama kör olanları üstelik basiretleri de yoksa sen mi doğru yola ulaştıracaksın?

44) Şüphesiz Allah, insanlara hiç bir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar.

45) Onları, sanki günün bir saati kadar kaldıklarını zanneder vaziyette, bir arada toplayacağı gün, birbirlerini tanırlar. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş de değildi.

46) Onlara va'ad ettiğimizin bir kısmını sana göstersek yahut senin ruhunu alsak da yine onların dönüşü bize olacaktır. Sonra Allah yaptıklarına da şahittir.

47) Her ümmetin bir rasulü vardır. Rasulleri geldiği zaman aralarında adaletle hükmedilir ve onlara zulmedilmez.

48) Derler ki: "Eğer doğru sözlüyseniz bu va'ad ne zamanmış?"

49) De ki: "Allah'ın dilediğinden başka kendime ne bir zarar verebilirim ne de bir fayda sağlayabilirim. Her ümmetin bir eceli vardır. Ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler."

50) De ki: "Ya O'nun azabı geceleyin veya gündüzün size gelip çatarsa; söyleyin bana o günahkârlar onun nesini acele isterler?"

51) "Gerçekleştikten sonra mı O'na iman edeceksiniz? Hemen şimdi mi? Oysa siz, onun erkence gelmesini istiyordunuz."

52) Sonra zulmedenlere: "Sürekli azabı tadın!" denilecek. Kazandıklarınız dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaktınız?

53) "O gerçek midir?" diye senden haber almak isterler. De ki: "Evet, rabbime and olsun ki, şüphesiz gerçektir ve sizler aciz bırakacak değilsiniz."

54) Zulmeden her nefis, eğer yeryüzünde bulunan herşeye sahip olsaydı, elbette onu fidye olarak verirdi. Azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir.

55) İyi bilin ki; göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Şunu da iyi bilin ki Allah'ın va'adi haktır. Fakat onların çoğu bilmezler.

56) O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz.

57) Ey insanlar! Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi.

58) De ki: "Allah'ın lütfu ve rahmetiyle ve yalnız bunlar ile sevinsinler. Bu, onların toplayıp yığmakta olduklarından hayırlıdır."

59) De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helâl kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah'a mı iftira ediyorsunuz?"

60) Allah'a karşı iftira edenlerin kıyamet gününde zanları nedir? Şüphesiz ki Allah insanlara lütufkârdır. Fakat onların çoğu şükretmezler.

61) Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, o işe daldığınızda biz mutlaka üzerinize şahidiz. Yerde olsun gökte olsun zerre ağırlığınca bir şey rabbinden gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de muhakkak apaçık kitaptadır.

62) Haberiniz olsun; şüphesiz Allah'ın velilerine hiçbir korku yoktur, onlar kederlenecek de değillerdir.

63) Onlar iman edip sakınanlardır.

64) Onlar için dünya hayatında da ahirette de müjde vardır. Allah'ın sözlerinde asla değişiklik olmaz. İşte bu, en büyük kurtuluşun ta kendisidir.

65) Onların söyledikleri seni üzmesin. Şüphesiz izzet ve gücün tümü Allah'ındır. O, Semî'dir, Alîm'dir.

66) Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına dua edenler bile, şirk koştukları şeylere uymuyorlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve ancak yalan söylerler.

67) Geceyi içinde dinlenmeniz için, gündüzü ise aydınlık olarak yaratan O'dur. Şüphesiz işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır.

68) "Allah çocuk edindi" dediler. O, yücedir. O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Yanınızda buna dair hiçbir delil yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şey mi söylüyorsunuz?

69) De ki: "Allah'a karşı yalan uydurup iftira edenler, kurtuluşa eremezler."

70) Dünyada bir süre faydalanmadan sonra dönüşleri ancak bize olacaktır. Sonra da inkâr etmeleri sebebiyle onlara en şiddetli azabı tattıracağız.

71) Onlara Nuh'un haberini de oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Eğer aranızda kalmam ve Allah'ın ayetleriyle öğüt verişim size ağır geliyorsa ki ben ancak Allah'a tevekkül ederim, haydi işinizi sağlam tutun, şirk koştuklarınızı da çağırın, sonra işiniz size hiçbir tasa vermesin. Sonra da mühlet vermeksizin bana hükmünüzü uygulayın."

72) “Eğer yüz çevirirseniz zaten ben sizden bir ücret de istemedim. Benim ecrimi ancak Allah verecektir. Ve ben, müslümanlardan olmakla emrolundum.”

73) Fakat onu yalanladılar, biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların sonunun nasıl olduğuna bir bak!

74) Sonra onun ardından kendi kavimlerine nice rasuller gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz.

75) Sonra bunların ardından Firavun’a ve onun ileri gelenlerine Musa’yı ve Harun’u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu bir kavimdi.

76) Onlara katımızdan hak geldiği zaman, dediler ki: “Bu, kuşkusuz apaçık bir sihirdir.”

77) Musa: “Size hak geldiğinde mi söylersiniz? Bu bir sihir midir? Oysa sihirbazlar kurtuluşa eremezler” dedi.

78) Onlar: “Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuzdan döndürmek ve yeryüzünde de büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz” dediler.

79) Firavun: “Bütün bilgin sihirbazları bana getirin!” dedi.

80) Nihayet sihirbazlar gelince Musa onlara: “Atacağınızı atın!” dedi.

81) Onlar atınca, Musa dedi ki: “Sizin bu yaptığınız sihirdir. Şüphesiz Allah onu boşa çıkaracaktır. Elbette Allah, bozgunculuk çıkaranların işini düzeltmez.”

82) Allah, suçlular istemese de, hakkı kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir.

83) Sonunda Musa’ya kavminden bir takım gençler dışında, Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşıranlardandı.

84) Musa dedi ki: “Ey kavmim, eğer siz Allah’a iman edip müslüman olmuşsanız artık yalnızca O’na tevekkül edin.”

85) Dediler ki: “Biz yalnızca Allah’a tevekkül ettik. Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne kılma.”

86) “Ve rahmetinle bizi o kâfirler topluluğundan kurtar.”

87) Musa ve kardeşine: “Mısır’da kavminize evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü’minleri de müjdele!” diye vahyettik.

88) Musa dedi ki: “Rabbimiz! Şüphesiz sen Firavun ve ileri gelenlerine dünya hayatında bir zinet ve mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan sapsınlar diye mi? Rabbimiz! Mallarını yerin dibine geçir, kalplerini mühürle. Çünkü onlar can yakıcı azabı görmedikçe iman etmeyeceklerdir.”

89) Buyurdu ki: “İkinizin de duası kabul olundu. O halde dosdoğru yürümeye devam edin. Sakın bilgisizlerin yoluna uymayın.”

90) İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Nihayet boğulacağı anda şöyle dedi: “İsrailoğulları’nın kendisine inandığından başka ilah olmadığına iman ettim. Ben de müslümanlardanım.”

91) Şimdi, öyle mi? Hâlbuki sen bundan önce isyan etmiş ve fesatçılardan olmuştun.

92) Senden sonrakilere bir ibret olman için bugün sadece senin bedenini kurtaracağız. Gerçekten insanların çoğu, ayetlerimizden habersizdirler.

93) And olsun ki biz, İsrailoğullarını gerçekten çok güzel bir yere yerleştirdik. Onları hoş ve temiz şeylerle rızıklandırdık. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir.

94) Eğer sana indirdiğimizden şüphede isen, senden önce kitabı okuyanlara sor. And olsun ki hak sana rabbinden gelmiştir. O halde sakın şüphe edenlerden olma.

95) Sakın Allah’ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma. Sonra zarara uğramışlardan olursun.

96) Doğrusu üzerlerine rabbinin sözü hak olmuş bulunanlar iman etmezler;

97) Onlara her ayet getirilse bile. Acı azabı görünceye kadar.

98) Ama iman edip imanı kendisine yarar sağlamış, Yunus kavminin dışında bir ülke olsaydı ya! Onlar iman edince üzerlerinden dünya hayatındaki rüsvaylık azabını kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık.

99) Eğer rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman

ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın?

100) Allah'ın izni olmadan hiçbir kimsenin iman etmesi mümkün değildir. O, öfkeyi akıl erdiremeyenlerin üzerine kılar.

101) De ki: "Göklerde ve yerde ne var? Bir bakıverin. İman etmeyen bir topluluğa apaçık ayetler ve uyarmalar bir şey sağlamaz."

102) Onlar, kendilerinden önce geçmiş olanların günleri gibisinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: "Haydi bekleyin. Şüphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim."

103) Sonra biz, rasullerimizi ve iman edenleri böyle kurtarırız; mü'minleri kurtarmamız üzerimize bir haktır.

104) De ki: "Ey insanlar! Eğer benim dinimden yana bir şüphe içindeyseniz, ben sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum."

105) Ve hanif olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma!

106) "Allah'tan başka, sana yararı da, zararı da olmayan şeylere dua etme. Eğer böyle yaparsan, o takdirde şüphesiz ki sen zalimlerden olursun."

107) Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, onu O'ndan başka kimse gideremez. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun lütfunu geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

108) De ki: "Ey insanlar! Şüphesiz size rabbinizden hak gelmiştir. Artık kim hidayet bulursa o, ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim."

109) Sana vahyolunana uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. Şüphesiz O, hükmedenlerin en hayırlısıdır.

11- HÛD SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 123 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Elif, Lam, Ra. Ayetleri muhkem kılınmış, sonra Hakîm ve Habîr olan tarafından geniş geniş açıklanmış bir Kitap'tır.

2) Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Şüphesiz ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim.

3) Bir de rabbinizden mağfiret dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta ile faydalandırsın ve her fazilet sahibine kendi lütfunu versin. Eğer yüz çevirirseniz muhakkak ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım.

4) Dönüşünüz ancak Allah'adır. O, her şeye kadirdir.

5) Haberiniz olsun; gerçekten onlar, O'ndan gizlenmek için göğüslerini dürüp bükerler. Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, gizlediklerini de açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir.

6) Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın. Onların durdukları yerlerini de emanet edildikleri yerlerini de bilir. Tümü apaçık bir kitaptadır.

7) Arş'ı su üzerinde iken hanginizin daha güzel amel edeceğini denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. And olsun onlara: "Ölümden sonra muhakkak diriltileceksiniz" desen küfredenler mutlaka: "Bu, açıkça bir sihirden başkası değildir" derler.

8) And olsun, eğer onlardan azabı sayılı bir vakte kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir. Alay etmekte oldukları şey de onları çepeçevre kuşatacaktır.

9) And olsun, biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip alsak, şüphesiz o, ümidini kesmiş bir nankör olur.

10) Ve and olsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona

bir rahmet taddırsak, kuşkusuz; “Kötülükler benden gidiverdi” der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir.

11) Sabredip salih amellerde bulunanlar müstesnadır. İşte onlara mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

12) Şimdi sen: “Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?” demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen ancak bir uyarıcısın. Allah ise her şeye vekildir.

13) Yoksa: “Onu kendisi uydurdu” mu diyorlar? De ki: “Haydi siz de onun benzeri uydurulmuş on sûre getirin ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah’tan başka çağırabildiklerinizi çağırın.”

14) Eğer buna rağmen size cevap vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah’ın ilmiyle indirilmiştir ve O’ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Artık müslüman oluyor musunuz?

15) Kim dünya hayatını ve onun süsünü isterse, onlara amellerinin karşılığını orada tamamen öderiz ve onlar bunda hiç bir eksikliğe uğratılmazlar.

16) İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Orada işledikleri şeyler boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur.

17) Böyle bir kimse, rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunup da onu yine kendisinden bir şahid takip eden, daha önce Musa’nın bir önder ve rahmet olan kitabı (ile tasdik edilmiş) bulunan kimse gibi midir? İşte onlar buna iman ederler. Artık bu gruplardan kim onu inkâr ederse bilsin ki ona va’dedilen yer ateştir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma. Çünkü o, rabbinden gelen haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

18) Allah’a karşı yalan uydurup iftira edenden daha zalim kim olabilir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar. Şahidler de: “İşte rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır” derler. Haberiniz olsun ki Allah’ın laneti zalimlerin üzerinedir.

19) Bunlar Allah’ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar ahirete karşı kâfir olanların ta kendileridir.

20) Bunlar, yeryüzünde aciz bırakacak değildir ve bunların Allah’tan başka velileri yoktur. Onların azabları kat kat verilecektir. Bunlar işitmeye güç yetiremezlerdi ve görmezlerdi de.

21) İşte bunlar, kendilerine yazık edenlerdir, uydurmakta oldukları şeyler de onlardan uzaklaşıp kaybolmuştur.

22) Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok zarara uğrayacak kimselerdir.

23) İman edip salih amel işleyenler ve rablerinden korkanlar, işte bunlar da cennetin halkıdırlar. Orada daimidirler.

24) Bu iki grubun örneği, kör ve sağırla, gören ve işitenin haline benzer. Örnekçe bunlar eşit olur mu? Hâlâ iyice düşünmez misiniz?

25) And olsun biz Nuh'u kavmine gönderdik: "Şüphesiz ki ben sizin için apaçık bir uyarıcıyım."

26) "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben sizin için acıklı bir günün azabından korkuyorum."

27) Bunun üzerine kavminden kâfirlerin ileri gelenleri dediler ki: "Biz senin ancak kendimiz gibi bir insan olduğunu görüyoruz. Ve içimizden ancak ayak takımı kimselerin işin başından, düşünmeden sana tabi olduklarını görüyoruz. Sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine biz sizi yalancılar sanıyoruz."

28) Dedi ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben rabbimden apaçık bir delil üzerinde isem ve rabbim bana kendi katından bir rahmet vermiş de bunlar size gizli kalmışsa; siz onu istemediğiniz halde onu size zorla mı kabul ettireceğiz?"

29) "Ey kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak da değilim. Onlar gerçekten rablerine kavuşacaktır. Ne var ki ben sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

30) "Ey kavmim! Ben onları kovarsam Allah'a karşı bana kim yardım eder? Hiç düşünmez misiniz?"

31) "Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum, muhakkak ben bir meleğim de demiyorum. Bununla beraber gözlerinizin hor gördüğü kimselere; Allah asla bir hayır vermeyecektir de demiyorum. Allah nefislerinde olanı en iyi bilendir. O takdirde ben şüphesiz zalimlerden olurum."

32) Dediler ki: "Ey Nuh! Bizimle gerçekten mücadele ettin. Bizimle olan mücadeleni çok uzattın. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaad ettiğini getir."

33) Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size ancak Allah getirir. Siz aciz bırakabilecekler değilsiniz."

34) "Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O, sizin rabbinizdir ve ancak O'na döndürüleceksiniz."

35) Yoksa: "Onu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu

ben uydurduysam, amelim bana aittir. Ben de sizin yaptıklarınızdan uzağım.”

36) Nuh’a vahyedildi: “Kavminden daha evvel iman etmiş olanlardan başkası asla iman etmeyecektir. O halde işlediklerine tasalanma.”

37) “Gözümüzün önünde ve vahyimizle gemiyi yap, Zulmedenler konusunda bana bir şey söyleme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır.”

38) Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında onunla alay ediyordu. Dedi ki: “Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz” dedi.

39) “Artık kendisini rezil edecek azabın kime gelip çatacağını ve kalıcı azabın da kimin başına ineceğini yakında bileceksiniz.”

40) Nihayet emrimiz gelip de tandır feveran ettiğinde dedik ki: “Her birinden iki çift ve aleyhinde söz geçmiş olanlar hariç aileni ve iman edenleri ona yükle.” Zaten onunla birlikte ancak çok az kimse iman etmişti.

41) Dedi ki: “Binin içerisine! Onun yüzmesi de, demir atması da Allah’ın adıyladır. Şüphesiz benim rabbim elbette ki Ğafûr’dur, Rahîm’dir.”

42) O, içindekilerle beraber dağlar gibi dalgalar arasından akıp giderken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: “Ey oğlum! Bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma.”

43) Dedi ki: “Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur.” Dedi ki: “Bugün rahmet ettiği kimselerden başka Allah’ın emrinden kurtaracak hiçbir koruyucu yoktur.” Derken ikisinin arasına dalgalar girdi, böylece o da suda boğulanlardan oldu.

44) Denildi ki: “Ey yer! Suyunu yut ve ey gök! Sen de tut.” Su çekildi, iş bitiriliverdi. Ve Cudi üzerinde durdu. Zalimler topluluğuna da: “Uzak olsunlar” denildi.

45) Nuh, rabbine seslendi. Dedi ki: “Rabbim! Şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve senin va’din de doğrusu haktır. Sen hâkimlerin hâkimisin.”

46) Buyurdu ki: “Ey Nuh! Kesinlikle o senin ailenden değildir. Şüphesiz o salih olmayan bir ameldir. Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum.”

47) Dedi ki: “Rabbim! Bilgim olmayan şeyi senden istemekten

sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve merhamet etmezsen, en büyük zarara uğrayanlardan olurum."

48) Denildi ki: "Ey Nuh! Katımızdan selametle in. Sana ve seninle birlikte bulunan ümmetlere de hayır ve bereketler olsun. Ümmetleri de yararlandıracağız, sonra onlara bizden acı bir azab dokunacaktır."

49) Bunlar sana vahy ettiğimiz gayb haberlerindendir. Onları bundan evvel ne sen biliyordun ne de kavmin. Şu halde sabret. Şüphesiz sonuç takva sahiplerinindir.

50) Ad'a da kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz ancak yalan uyduranlarsınız."

51) "Ey kavmim! Ben buna karşılık sizden hiç bir ücret istemiyorum. Benim ücretim ancak beni yaratana aittir. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?"

52) "Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin ki, üzerinize gökten bol bol yağmur göndersin ve gücünüze güç katsın. Suçlu olarak yüz çevirmeyin."

53) Dediler ki: "Ey Hud! Sen bize apaçık bir delil ile gelmedin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terk etmeyiz. Sana iman edecek de değiliz."

54) "Biz ancak şunu deriz: İlahlarımızdan biri seni fena çarpmış." Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ı şahit tutarım, siz de şahitler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım."

55) "O'nun dışındakilerden. Artık hepiniz bana tuzak kurun. Bundan sonra bana bir mühlet de vermeyin."

56) "Şüphesiz ki ben, benim de rabbim, sizin de rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalamadığı hiç bir canlı yoktur. Benim rabbim, gerçekten dosdoğru bir yol üzeredir."

57) "Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim sizin yerinize başka bir kavim getirir ve siz O'na hiç bir zarar veremezsiniz. Şüphesiz ki rabbim her şeyin üstünde gözetleyicidir."

58) Emrimiz geldiğinde, tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtuluşa erdirdik. Onları çok ağır bir azaptan da kurtardık.

59) İşte Ad! Rablerinin ayetlerini bilerek inkâr ettiler, rasullerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca gittiler.

60) Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad rablerini inkâr ettiler. Ve yine haberiniz olsun; Hud'un kavmi Ad uzak düştü.

61) Semud'a da kardeşleri Salih'i. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O, sizi yerden yaratıp sizi orada bir ömür boyu yaşattı. O halde O'ndan bağışlanma dileyin. Sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz ki rabbim yakındır, kabul edendir."

62) Dediler ki: "Ey Salih! Sen bundan evvel aramızda ümit beslenen bir kimseydin. Atalarımızın ibadet ettiği şeylere ibadet etmekten bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz."

63) Dedi ki: "Ey kavmim! Görüşünüz nedir? Eğer ben rabbimden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı kim bana yardım edecektir? Şu halde kaybımı artırmaktan başka bana bir katkınız olmaz."

64) "Ey kavmim! İşte size bir ayet olmak üzere Allah'ın dişi devesi! Artık onu bırakın da Allah'ın arzında otlasın. Ona kötülükle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir."

65) Derken onu, ayaklarını keserek öldürdüler. Bunun üzerine dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir."

66) Emrimiz gelince Salih'i ve onunla birlikte iman edenleri tarafımızdan bir rahmetle o günün aşağılatıcı azabından kurtardık. Şüphesiz senin rabbin O, Kavî'dir, Azîz'dir.

67) O zulmedenleri korkunç bir ses sarıverdi de yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar.

68) Sanki orada hiç yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud gerçekten Rablerini inkâr ettiler. Yine haberiniz olsun ki Semud kavmi uzak düştü.

69) And olsun elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldiğinde; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi.

70) Ellerinin buna uzanmadığını görünce, onlardan çekindi ve kalbine bir korku girdi. Dediler ki: "Korkma! Şüphesiz biz Lut kavmine gönderildik."

71) Eşi de ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz de ona İshak'ı ve İshak'ın ardından Yakub'u müjdeledik.

72) Dedi ki: "Vay halime! Ben kocamış bir kadın ve şu eşim de

bir ihtiyar iken, ben mi doğuracakmışım? Doğrusu pek şaşılacak bir şey!"

73) Dediler ki: "Allah'ın işine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmet ve bereketi sizin üzerinize olsun ey hane halkı! Şüphesiz O, Hamîd'dir, Mecîd'dir."

74) İbrahim'in korkusu gidip kendisine müjde gelince, Lut kavmi hakkında bizimle tartışmaya koyuldu.

75) Çünkü İbrahim gerçekten yumuşak huylu, duygulu ve gönülden yönelen biriydi.

76) "Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Çünkü gerçek şu ki, rabbinin emri gelmiştir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azab gelmiştir."

77) Elçilerimiz Lut'a geldiğinde, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve: "Bu, zorlu bir gün" dedi.

78) Kavmi kendisine doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. Dedi ki: "Ey kavmim! İşte kızlarım. Onlar sizin için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirlerimin önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç aklı başında olan bir adam yok mu?"

79) Dediler ki: "Sen de biliyorsun ki senin kızlarında hiçbir hakkımız yoktur. Sen bizim ne istediğimizi elbette bilirsin."

80) Dedi ki: "Size yetecek gücüm olsaydı veya sağlam bir yere sığınabilseydim."

81) Dediler ki: "Ey Lut! Biz rabbimizin elçileriyiz. Onlar sana asla ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü. Sakın, hiç biriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin eşin başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'ad olunan vakit sabahtır. Sabah da yakın değil mi?"

82) Böylece emrimiz geldiği zaman, oranın üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, birbiri ardınca taşlar yağdırdık.

83) Rabbinin katında işaretlenmişti. Bunlar zalimlerden uzak değildir.

84) Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı. Dedi ki: "Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın. Ben, sizi gerçekten bir hayır içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

85) "Ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adaletle tastamam yerine getirin. İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Yeryüzünde fesatçılar olarak karışıklık çıkarmayın."

86) “Eğer mü’min kimselerseniz Allah’a itaat sizin için daha hayırlıdır. Ben, sizin üzerinizde bir gözetleyici değilim.”

87) Dediler ki: “Ey Şuayb! Atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, muhakkak yumuşak huylu, aklı başında bir kimsesin.”

88) Dedi ki: “Ey kavmim! Görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Size yasakladığım şeylere kendim uymayarak size aykırı davranmak istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir. Ben yalnız O’na tevekkül ettim ve yalnız O’na yöneldim.”

89) “Ey kavmim! Benden ayrılığınız, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelen musibetlerin bir benzerinin başınıza gelmesine sebeb olmasın. Lut kavmi de sizden uzak değildir.”

90) “Rabbinizden bağışlanma dileyin ve sonra O’na tevbe edin. Gerçekten benim rabbim Rahîm’dir, Vedûd’dur.”

91) Dediler ki: “Ey Şuayb! Biz senin söylediklerinden birçoğunu kavrayıp anlamıyoruz. Doğrusu biz seni içimizde zayıf biri görüyoruz. Eğer aşiretin olmasaydı seni taşa tutardık. Zaten sen bize karşı üstün değilsin.”

92) Dedi ki: “Ey kavmim! Sizce benim aşiretim Allah’tan daha mı üstündür ki, O’nu arkanızda unutuluvermiş bir şey edindiniz. Şüphesiz rabbim yaptıklarınızı çepeçevre kuşatıcıdır.”

93) “Ey kavmim! Elinizden geleni yapın. Muhakkak ben de yapacağım. Yakında kendisini rüsvay edecek azabın kime geleceğini ve kimin yalancı olduğunu bileceksiniz. Gözetleyin, gerçekten ben de sizinle beraber gözetleyiciyim.”

94) Emrimiz gelince, Şuayb’ı ve beraberindeki iman edenleri katımızdan bir rahmetle kurtardık. Zulmedenleri ise o korkunç ses yakalayıverdi de yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar.

95) Sanki orada yaşamış değillerdi. Haberiniz olsun; Semud’a nasıl uzaklık verildiyse Medyen de uzaklaştı.

96) And olsun Musa’yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille göndermiştik.

97) Firavun’a ve ileri gelenlerine. Onlar Firavun’un emrine uymuşlardı. Firavun’un emri hiç de doğruya götürücü değildi.

Mucahid dedi ki: “Firavun Istahar halkından bir Farisî idi.”[1]

98) O, kıyamet günü kavminin önüne düşecek ve onları ateşe sürüklemiş olacaktır. O varacakları yer, ne kötü bir yerdir!

99) Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Yapılan bu bağış, ne kötü bir bağıştır.

100) İşte bunlar sana kıssa olarak anlattığımız ülkelere ait haberlerdendir. Onlardan kiminin izleri hâlâ duruyor, kimi de biçilmiştir.

101) Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece rabbinin emri gelince, Allah’ın dışında dua ettikleri ilahları, onlara hiç bir şey sağlamadı. Zararlarını artırmaktan başka bir işe yaramadı.

102) Rabbin, zulüm yapan ülkeleri yakaladığında işte böyle yakalar. Gerçekten O’nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir.

103) Ahiret azabından korkan için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o, gözlemlenebilen bir gündür.

104) Biz onu ancak sayısı belli bir zamana kadar geciktiririz.

105) O gün gelince, O’nun izni olmaksızın hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi bedbaht, kimi de bahtiyardır.

106) Bedbaht olanlar ateştedirler, onlar orada yüksek hırıltılarla ve inleyerek solurlar.

107) Onlar, rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada daimidirler. Şüphesiz rabbin dilediğini yapandır.

108) O bahtiyar olanlara gelince; onlar da cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada daimidirler. Kesintisi olmayan bir ihsandır.

109) Artık onların ibadet etmekte oldukları şeyler konusunda, sakın kuşkuda olma. Daha önceleri, ataları nasıl ibadet ediyor idiyseler, bunlar da ancak böyle ibadet ediyorlar. Şüphesiz biz, onların paylarını eksiltmeksizin onlara ödeyecek olanlarız.

110) And olsun biz Musa’ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler.

111) Şüphesiz rabbin, herbirinin amellerinin karşılığını onlara tastamam ödeyecektir. Çünkü O, yaptıklarından haberdardır.

---

[1] **Hasen**. İbn Ebî Hâtim (11189)

112) Artık sen de beraberindeki tevbe edenler de emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Ve aşırı gitmeyin. Şüphesiz O, yaptıklarınızı görendir.

113) Bir de zulmedenlere meyletmeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz.

114) Gündüzün iki tarafında ve gecenin yakın saatlerinde namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. Bu, zikredenler için bir öğüttür.

115) Sabret! Çünkü Allah muhsinlerin mükâfatını zayi etmez.

116) Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde fesadı engelleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde bulundukları refahın peşine düştüler. Onlar zaten suçlular idi.

117) Halkı, ıslah eden kimseler iken, rabbin o ülkeleri zulüm ile helak edecek değildi.

118) Eğer rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Onlarsa hâlâ ihtilâf edip durmaktadırlar.

119) Rabbinin rahmet ettikleri müstesna. Zaten onları bunun için yaratmıştır. Böylece rabbinin: "And olsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, tümüyle dolduracağım" sözü de tümüyle gerçekleşmiştir.

120) Sana rasullerin haberlerinden kalbini sağlamlaştıracak doğru haberler aktarıyoruz. Bunda da sana hak, mü'minlere de bir öğüt ve bir uyarı gelmiştir.

121) İman etmeyenlere de ki: "Elinizden geleni yapın; biz de yapacağız."

122) "Ve gözleyip durun; gerçekten biz de gözleyip duruyoruz."

123) Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na ibadet et ve O'na tevekkül et. Rabbin yaptıklarınızdan asla gafil değildir.

12- YÛSUF SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif, Lam, Ra. Bunlar apaçık Kitab'ın ayetleridir.

2) Gerçekten biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik.

3) Biz sana bu Kur'an'ı vahyetmekle en güzel kıssayı sana anlatacağız. Oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın.

4) Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben on bir yıldız, güneşi ve ayı gördüm. Gördüm ki onlar bana secde ediyorlardı" demişti.

5) Demişti ki: "Yavrum! Rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurarlar. Çünkü şeytan insanın apaçık bir düşmanıdır."

6) "Rabbin seni böylece beğenip seçecek, sana rüya yorumuna dair bilgi öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a tamamladığı gibi senin ve Yakup ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Şüphesiz ki rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir."

7) And olsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler vardır.

8) Hani onlar şöyle demişlerdi: "Doğrusu biz, güçlü bir topluluk olduğumuz halde, babamızın nezdinde Yusuf ile kardeşi bizden daha sevgilidir. Gerçekten babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir."

9) "Yusuf'u öldürün. Yahut onu bir yere atıverin. Babanız yalnız size yönelsin, yalnız sizi sevsin, bundan sonra da salih bir topluluk olursunuz."

10) İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Yusuf'u öldürmeyin. Eğer yapacaksanız, onu kuyunun dibine bırakın da yolcu kafilesinden biri onu alsın."

11) Dediler ki: "Ey babamız! Sana ne oluyor da Yusuf hakkında bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz."

12) "Sen onu bizimle gönder de gönlünce gezsin, oynasın. Biz onu mutlaka koruruz."

13) Dedi ki: “Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum.”

14) Dediler ki: “And olsun ki, biz güçlü bir topluluk iken onu kurt yerse, doğrusu biz zarara uğrayanlar oluruz.”

15) Nihayet onu alıp götürdükleri ve kuyunun dibine bırakmayı kararlaştırdıklarında, biz de ona: “And olsun, sen onlara kendileri farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin” diye vahyettik.

16) Akşamüstü babalarına ağlar vaziyette geldiler.

17) Dediler ki: “Ey babamız! Gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf’u da yiyeceklerimizin yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin.”

18) Bir de, üstüne yalancıktan kanlı gömleğini getirdiler. Dedi ki: “Hayır! Nefsiniz sizi aldatmış, bir işe sürüklemiş. Artık bana düşen güzel bir sabırdır. Sizin bu uydurduklarınıza karşı yardım istenecek olan Allah’tır.”

19) Bir yolcu kafilesi geldi, sucularını gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. “Hey müjde! Bu bir çocuk!” dedi. Onu bir ticaret malı gibi sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi.

20) Onu düşük bir fiyata, sayısı belli dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler.

21) Onu satın alan Mısır’lı eşine: “Buna kıymet ver, iyi bak. Belki bize faydası dokunur. Yahut onu evlat ediniriz” dedi. İşte biz böylece Yusuf’a o yerde imkân hazırladık ve ona rüya yorumunu öğrettik. Allah, emrinde galip olandır, ancak insanların çoğu bilmezler.

22) Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte biz, muhsinleri böyle ödüllendiririz.

23) Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: “İsteklerim senin içindir, haydi gel” dedi. Dedi ki: “Allah’a sığınırım. Doğrusu o, benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçekten zalimler kurtuluşa eremezler.”

24) And olsun kadın onu arzulamıştı eğer rabbinin kesin burhanını görmeseydi, o da onu arzulayacaktı. Ondan fenalığı ve fuhşu giderelim diye böyle yaptık. Çünkü o, muhlis kullarımızdandı.

25) İkisi de kapıya doğru koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: “Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?”

26) Dedi ki: “Benden murad almak isteyen odur” Kadının yakın-

larından bir şahid de şöyle şahitlik etti: “Eğer gömleği ön taraftan yırtılmışsa kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalancılardandır.”

27) “Yok, eğer gömleği arkadan yırtılmışsa kadın yalan söylemiştir, kendisi ise doğru söyleyenlerdendir.”

28) Gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce dedi ki: “Şüphesiz ki bu sizin hilelerinizdendir. Gerçekten siz kadınların hilesi büyüktür.”

29) “Yusuf, sen bundan vazgeç. Sen de günahının bağışlanmasını dile! Çünkü sen günahkârlardan oldun.”

30) Şehirde kadınlar: “Aziz’in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz onu gerçekten apaçık bir şaşkınlık içinde görüyoruz” dediler.

31) O kadınların düzenlerini işitince, kendilerine haber gönderdi, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline bıçak verdi ve: “Çık karşılarına” dedi. Böylece onlar onu görünce büyüttüler, ellerini kestiler ve dediler ki: “Allah’ı tenzih ederiz. Bu, bir beşer değildir. Bu ancak çok şerefli bir melektir.”

32) Dedi ki: “Kendisi dolayısıyla beni ayıpladığınız işte budur. Evet, and olsun ben ondan murad almak istedim, o ise kaçındı. Şayet kendisine emredeceğimi yapmazsa, and olsun zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak.”

33) Dedi ki: “Rabbim! Zindan bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara uyar, cahillerden olurum.”

34) Böylece rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Şüphesiz O Semî ve Alîmdir.

35) Sonra bütün delilleri gördükleri halde yine de onu bir süreye kadar zindana atmak onlarca uygun görüldü.

36) Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: “Ben kendimi şarap sıkıyorken gördüm” dedi. Öbürü: “Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi” dedi. “Bize bunun yorumundan haber ver. Doğrusu biz seni muhsinlerden görüyoruz.”

37) Dedi ki: “Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, Rabbimin bana öğrettiklerindendir. Doğrusu ben Allah’a iman etmeyen ve kendileri ahireti inkâr eden bir kavmin dinini terk ettim.”

38) “Atalarım İbrahim, İshak ve Yakub’un dinine uydum. Allah’a hiç bir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değildir. Bu, bize ve insanlara Allah’ın bir lütfudur. Fakat insanların çoğu şükretmezler.”

39) “Ey zindan arkadaşlarım! Birbirinden ayrı rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar olan bir tek Allah mı?”

40) “Sizin O’ndan başka ibadet ettikleriniz, kendinizin ve babalarınızın adlandırdığı bir takım isimlerden başkası değildir. Allah bunlara dair hiçbir delil indirmemiştir. Hüküm, yalnızca Allah’ındır. O, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru din işte budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”

41) “Ey zindan arkadaşlarım! İkinizden biri efendisine şarap sunacak, diğeri ise asılacak ve kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş olup bitmiştir.”

42) İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: “Beni efendinin yanında an.” Fakat şeytan ona kendisini efendisinin yanında anmasını unutturdu. Bu yüzden daha nice yıllar zindanda kaldı.

43) Hükümdar dedi ki: “Yedi zayıf ineğin, yedi semiz ineği yediğini, yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru görüyorum. Ey ileri gelenler! Eğer rüya yorumunu biliyorsanız benim bu rüyamı çözüverin.”

44) Dediler ki: “Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz.”

45) O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve dedi ki: “Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni gönderin.”

46) “Yusuf! Ey doğru sözlü! Bize söyler misin; yedi semiz ineği yiyen yedi zayıf inek ile yedi yeşil başak ve diğerleri kuru olan ne demektir? Umarım ki insanlara da dönerim, belki onlar öğrenmiş olurlar.”

47) Dedi ki: “Yedi yıl âdetiniz üzere ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında biçtiklerinizi başağında bırakın.”

48) “Sonra bunun ardından zorlu yedi gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir.”

49) “Sonra bunun ardından da bir yıl gelecek ki, insanlar onda yağmura kavuşturulacak ve onda sıkacaklar.”

50) Hükümdar dedi ki: “Onu bana getirin.” Bunun üzerine elçi gelince dedi ki: “Efendine dön de o ellerini kesen kadınlara ne oldu, diye sor. Doğrusu benim rabbim, onların hileli düzenlerini çok iyi bilendir.”

51) Dedi ki: “Yusuf’un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?” Dediler ki: “Hâşâ, Allah için biz onun hiçbir kötülüğünü bilmiyoruz.” Aziz’in karısı dedi ki: “Şimdi gerçek ortaya çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemiştim. O ise gerçekten doğruyu söyleyenlerdendir.”

52) “Bu, gıyabında ona hıyanet etmediğimi ve Allah’ın, hainlerin hilesini şüphesiz hidayete erdirmeyeceğini onun da bilmesi içindi.”

53) “Nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü gerçekten nefis, rabbimin rahmet ettiği müstesna, kötülüğü emredicidir. Şüphesiz benim rabbim Ğafûr’dur, Rahîm’dir.”

54) Hükümdar dedi ki: “Onu bana getirin, onu bana en yakınlardan kılayım.” Onunla konuştuğunda dedi ki: “Sen bugün bizim yanımızda önemli bir yer sahibisin, güvenilirsin.”

55) Dedi ki: “Beni ülkenin hazineleri üzerine tayin et. Çünkü ben bir koruyucuyum, bilenim.”

56) İşte böylece biz yeryüzünde Yusuf’a güç ve imkân verdik. Öyle ki, orada dilediği yerde konaklardı. Rahmetimizi dilediğimize veririz. Muhsinlerin de ecrini zayi etmeyiz.

57) Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır.

58) Yusuf’un kardeşleri gelip onun huzuruna girdiler. O kendilerini tanıdığı halde onlar onu tanımadılar.

59) Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: “Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım.”

60) “Eğer onu bana getirmezseniz, artık benim katımda sizin için bir ölçek yoktur ve bana da yaklaşmayın.”

61) Dediler ki: “Onu babasından istemeye çalışacağız ve herhalde yaparız.”

62) Kölelerine dedi ki: “Sermayelerini yüklerinin içine koyun. Belki ailelerine dönünce bunun farkına varırlar da yine geri dönerler.”

63) Böylelikle babalarına döndüklerinde dediler ki: “Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız.”

64) Dedi ki: “Daha önceden kardeşi hakkında size ne kadar güvendi isem bunun hakkında da ancak o kadar size güvenebilirim, değil mi? Allah en hayırlı koruyucudur. O, merhametlilerin en merhametlisidir.”

65) Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: “Ey babamız! Daha ne istiyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu az bir ölçektir.”

66) Dedi ki: “Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin

bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla göndermem.” Artık ona kesin teminatlarını verince dedi ki: “Allah, söylediklerimize vekildir.”

67) Ve dedi ki: “Ey oğullarım! Tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah’tan hiç bir şeyi sağlayamam. Hüküm yalnızca Allah’ındır. Ben yalnız O’na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O’na tevekkül etmelidirler.”

68) Babalarının kendilerine emrettiği şekilde girdiler. Fakat bu, onlara Allah’tan gelecek olan hiç bir şeyi sağlamadı. Sadece Yakub’un içindeki bir dileği olup, o da bunu açığa çıkardı. Şüphesiz o, kendisine öğrettiğimiz için, bir ilim sahibiydi. Fakat insanların çoğu bilmezler.

69) Yusuf’un huzuruna girdiklerinde, o, kardeşini bağrına bastı. “Ben senin kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme!” dedi.

70) Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi seslendi: “Ey kafile! Sizler gerçekten hırsızsınız.”

71) Onlara doğru yönelerek: “Neyi kaybettiniz?” dediler.

72) Dediler ki: “Hükümdarın su kabını kaybettik. Onu getirene bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim.”

73) Dediler ki: “Allah’a and olsun ki, sizin de bildiğiniz gibi biz yere fesat çıkarmak için gelmedik ve biz hırsız değiliz.”

74) Dediler ki: “Öyleyse eğer yalan söylüyorsanız cezası nedir?”

75) Dediler ki: “Bunun cezası, yükünde bulunan kimsenin kendisinin karşılık olarak alınmasıdır. İşte biz zalimleri böyle cezalandırırız.”

76) Bunun üzerine kardeşinin yükünden önce onların yüklerini aratmaya başladı. Sonra onu kardeşinin yükü arasından çıkardı. İşte biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. Yoksa o, hükümdarın dinine göre kardeşini alıkoyabilecek değildi. Bu, ancak Allah’ın dilemesiyle oldu. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Her ilim sahibi üstünde daha iyi bir bilen vardır.

77) Dediler ki: “Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı.” Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı ve dedi ki: “Siz daha kötü bir konumdasınız. Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir.”

78) Dediler ki: “Ey Aziz! Gerçek şu ki, bunun yaşlı büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoy. Doğrusu biz seni muhsinlerden görmekteyiz.”

79) Dedi ki: “Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını alıkoymamızdan Allah’a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz

zalim oluruz.”

80) Ondan umutlarını kestikleri zaman, yalnız kalıp fısıldaştılar. Büyükleri dedi ki: “Babanızın sizden Allah adına teminat almış olduğunu, daha evvel de Yusuf hakkında işlediğiniz kusuru bilmez misiniz? Artık ya babam izin verinceye yahut benim için Allah hükmedinceye kadar, katiyyen yerden ayrılmam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.”

81) “Babanıza dönün ve deyin ki: “Ey babamız! Senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın bekçileri de değiliz.”

82) “İçinde bulunduğumuz şehre, beraber geldiğimiz kafileye de sor. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz.”

83) Dedi ki: “Hayır, nefisleriniz sizi yanıltıp bir işe sürüklemiş. Bundan sonrası güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah onların tümünü bana getirir. Çünkü O Alîmdir, Hakîmdir!”

84) Onlardan yüz çevirip: “Ey Yusuf’a olan hüznüm!” dedi ve kederinden gözlerine ak düştü. Artık o hüznünü açıklamayıp içinde saklıyordu.

85) Dediler ki: “Allah’a and olsun ki hâlâ Yusuf’u anıp duruyorsun. Sonunda ya kederinden hastalanıp eriyeceksin yahut ölüp gidenlerden olacaksın.”

86) Dedi ki: “Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah’a şikâyet ediyorum. Ben Allah’tan sizin bilmediğinizi de biliyorum.”

87) “Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden bir haber getirin ve Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümit kesmez.”

88) Böylece onun huzuruna girdiklerinde dediler ki: “Ey Aziz! Bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; pek değeri olmayan bir sermaye ile geldik. Bize yine tam ölçek ver ve ayrıca bize tasadduk da et. Çünkü Allah sadaka verenleri mükâfatlandırır.”

89) Dedi ki: “Sizler, cahiller iken Yusuf’a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?”

90) Dediler ki: “Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?” Dedi ki: “Ben Yusuf’um, bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufta bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah muhsinlerin mükâfatlarını zayi etmez.”

91) Dediler ki: “Allah’a and olsun ki, Allah seni gerçekten bizden üstün kılmıştır. Doğrusu biz hata işlemiştik.”

92) Dedi ki: “Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Allah size mağfiret buyursun. O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.”

93) “Şu gömleğimi götürün de onu babamın yüzüne sürün! Hemen görmeye başlayacaktır. Bütün ailenizi de bana getirin.”

94) Kafile ayrılınca babaları dedi ki: “Eğer beni cahillikle suçlamıyorsanız, inanın Yusuf’un kokusunu buluyorum.”

95) Dediler ki: “Allah’a and olsun ki, şüphesiz sen hâlâ eski yanlışlığındasın.”

96) Müjdeci gelip de onu onun yüzüne sürdüğü zaman derhal görmeye başladı ve dedi ki: “Ben size sizin bilmeyeceğiniz şeyleri Allah’tan muhakkak biliyorum, dememiş miydim?”

97) Dediler ki: “Ey babamız! Günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik.”

98) Dedi ki: “Sizin için ileride rabbimden mağfiret dileyeceğim. Şüphesiz O Ğafûrdur, Rahîmdir.”

99) Böylece onlar Yusuf’un huzuruna girdiklerinde, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: “Allah’ın dilemesiyle hepiniz emin olarak Mısır’a girin.”

100) Babasını ve annesini tahtın üzerine çıkartıp oturttu. Hepsi onun için secde ettiler. Dedi ki: “Ey babacığım! İşte bu önceleri gördüğüm rüyanın gerçekleşmesidir. Rabbim onu gerçek kıldı. Çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim rabbim dilediği şeye karşı Latîf’dir. Şüphesiz O Alîmdir, Hakîmdir.”

101) “Rabbim! Sen bana mülkten verdin, rüyaların yorumundan öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat.”

102) İşte bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, o hileli düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin.

103) Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir.

104) Oysaki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, âlemler için yalnızca bir öğüt ve hatırlatmadır.

105) Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler.

106) Onların çoğu şirk koşmaksızın Allah’a iman etmezler.

107) Şimdi bunlar, kendilerine Allah’ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular?

108) De ki: “İşte bu, benim yolumdur. Ben Allah’a bir basiret üzere davet ediyorum; ben de bana uyanlar da. Allah’ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim.”

109) Biz senden önce, şehirler halkına ancak kendilerine vahyettiğimiz adamlar gönderdik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Ahiret yurdu sakınanlar için elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz?

110) Öyle ki rasuller, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Günahkârlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir.

111) And olsun, onların kıssalarında olgun akıl sahipleri için ibretler vardır. O, düzüp uydurulan bir söz değildir, ancak kendinden öncekileri doğrulayıcı, her şeyin açıklayıcısı, iman edecek bir topluluk için de bir hidayet ve rahmettir.

13- er-RA'D SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 43 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif, Lam, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktır. Fakat insanların çoğu iman etmezler.

2) Allah O'dur ki, gökleri gördüğünüz bir direk olmaksızın yükseltmiştir. Sonra Arş'a istiva etti. Güneşi ve ayı emrine boyun eğdirmiştir. Her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi yerli yerince düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız.

3) Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için ayetler vardır.

4) Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır.

5) Eğer şaşıyorsan asıl şaşılacak olan onların: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" demeleridir. İşte onlar rablerine karşı küfürlerinde ısrar edenlerdir. Boyunlarında demir halkalar olanlar da bunlardır. İşte cehennemlikler de bunlardır. Onlar orada daimidirler.

6) Onlar, senden iyilikten önce kötülüğü çabucak istiyorlar. Hâlbuki onlardan önce ibret alınacak nice misaller gelip geçmiştir. Doğrusu zulümlerine rağmen rabbin insanlar için mağfiret sahibidir. Lakin rabbinin azabı da çok şiddetlidir.

7) Kâfirler diyorlar ki: "Ona rabbinden bir âyet (mucize) indirilseydi ya!" Sen ancak bir uyarıcısın ve her toplumun bir rehberi vardır.

8) Her dişinin neye gebe kalacağını, rahimlerin neyi eksik, neyi ziyade edeceğini Allah bilir. Onun katında her şey ölçü iledir.

9) O, görülmeyeni de görüleni de bilir; çok büyüktür, yücedir.

10) Sizden, sözü gizleyenle onu açığa vuran, geceleyin gizlenenle gündüzün yürüyen eşittir.

11) Onun önünde ve arkasında Allah'ın emrinden onu koruyan takipçiler vardır. Bir toplum kendilerindeki özellikleri değiştirinceye kadar Allah, onlarda bulunanı değiştirmez. Allah bir topluma kötülük diledi mi, artık onun için geri çevrilme diye bir şey yoktur. Onların Allah'tan başka yardımcıları da yoktur.

12) O, size korku ve ümit içinde şimşeği gösteren ve ağır bulutları meydana getirendir.

13) Gök gürültüsü Allah'ı hamd ile tesbih eder. Melekler de O'nun heybetinden dolayı tesbih ederler. Onlar, Allah hakkında mücâdele edip dururken O, yıldırımlar gönderip onlarla dilediğini çarpar. Ve O, azabı pek şiddetli olandır.

14) Hak davet O’na aittir. O'nun dışında dua edip seslendikleri onların isteklerini hiçbir şeyle karşılamazlar. Onlar ancak ağzına gelsin diye suya doğru iki avucunu açan kimse gibidir. Hâlbuki su onun ağzına girecek değildir. Kâfirlerin duası kuşkusuz hedefini şaşırmıştır.

15) Göklerde ve yerde bulunanlar da onların gölgeleri de sabah akşam ister istemez sadece Allah'a secde ederler.

16) De ki: “Göklerin ve yerin rabbi kimdir?” De ki: “Allah'tır.” O halde de ki: “O'nu bırakıp da kendilerine fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan dostlar mı edindiniz?” De ki: “Körle gören bir olur mu hiç? Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?” Yoksa O'nun yarattığı gibi yaratan ortaklar buldular da bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü? De ki: “Allah her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.”

17) O, gökten su indirdi de vâdiler kendi hacimlerince sel olup aktı. Bu sel, üste çıkan bir köpüğü yüklenip götürdü. Süs veya eşya yapmak isteyerek ateşte erittikleri şeylerden de buna benzer köpük olur. İşte Allah hak ile bâtıla böyle misal verir. Köpük atılıp gider. İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır. İşte Allah böyle misaller getirir.

18) İşte rablerinin emrine uyanlar için en güzeli vardır. Ona uymayanlara gelince, eğer yeryüzünde olanların tümü ile bunun yanında bir misli daha kendilerinin olsa, onu mutlaka feda ederler. İşte onlar var ya, hesabın en kötüsü onlaradır. Varacakları yer de cehennemdir. O ne kötü yataktır!

19) Rabbinden sana indirilenin hak olduğunu bilen kimse, kör

kimse gibi olur mu? Ancak akıl sahipleri anlar.

20) Onlar, Allah'ın ahdini yerine getirenler ve verdikleri sözü bozmayanlardır.

21) Onlar Allah'ın gözetilmesini emrettiği şeyleri gözeten, rablerinden sakınan ve kötü hesaptan korkan kimselerdir.

22) Yine onlar, rablerinin rızasını isteyerek sabreden, namazı dosdoğru kılan, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açık olarak harcayan ve kötülüğü iyilikle savan kimselerdir. İşte onlar var ya, dünya yurdunun (güzel) sonu sadece onlarındır.

23) Adn cennetleridir; oraya babalarından, eşlerinden ve çocuklarından sâlih olanlarla beraber girecekler, melekler de her kapıdan onların yanına varacaklardır.

24) Sabrettiğinize karşılık size selam olsun! Dünya yurdunun sonu ne güzeldir!

25) Allah'a verdikleri sözü kuvvetle pekiştirdikten sonra bozanlar, Allah'ın riayet edilmesini emrettiği şeyleri terk edenler ve yeryüzünde fesat çıkaranlar; işte lânet onlar içindir. Ve kötü yurt onlarındır.

26) Allah dilediğine rızkını bollaştırır da daraltır da. Onlar dünya hayatıyla şımardılar. Oysa ahiretin yanında dünya hayatı, geçici bir faydadan başka bir şey değildir.

27) Kâfir olanlar diyorlar ki: "Ona rabbinden bir âyet/delil indirilmeli değil miydi?" De ki: Kuşkusuz Allah dilediğini saptırır, kendisine yöneleni de hidayete erdirir.

28) Bunlar, iman edenler ve gönülleri Allah'ın zikriyle sükûnete erenlerdir. Bilesiniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur.

29) İman edip salih ameller işleyenlere göz aydınlığı vardır! Varılacak güzel yurt da onlar içindir.

30) Böylece seni, kendilerinden önce nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki, sana vahyettiğimizi onlara okuyasın. Onlar Rahman'ı inkâr ediyorlar. De ki: "O benim rabbimdir. O'ndan başka ilah yoktur. Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır."

31) Eğer okunan bir Kitapla dağlar yürütülseydi veya onunla yer parçalansaydı yahut onunla ölüler konuşturulsaydı (o Kitap yine bu Kur'an olacaktı). Fakat bütün işler Allah'a aittir. İman edenler hâla bilmediler mi ki, Allah dileseydi bütün insanları hidayete erdirirdi? Allah'ın vâadi gelinceye kadar inkâr edenlere, yaptıklarından dolayı ya ansızın büyük bir belâ gelmeye devam edecek veya o belâ evlerinin yakınına inecek. Allah, vâadinden asla dönmez.

32) And olsun, senden önceki rasullerle de alay edildi de ben

inkâr edenlere mühlet verdim, sonra da onları yakaladım. Azabım nasılmış!

33) Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden, (hiç böyle yapamayan gibi olur mu?). Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Onların adını verin. Yoksa siz Allah'a yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Yahut boş laf mı ediyorsunuz?" Doğrusu inkâr edenlere hileleri süslü gösterildi ve onlar doğru yoldan alıkonuldular. Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.

34) Dünya hayatında onlara sadece bir azap vardır. Ahiret azabı ise daha şiddetlidir. Onları Allah'tan koruyacak kimse de yoktur.

35) Takvâ sahiplerine vâad olunan cennetin misali (şudur): Onun zemininden ırmaklar akar. Yemişleri ve gölgesi süreklidir. İşte bu, sakınanların sonudur. Kâfirlerin sonu ise ateştir.

36) Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilene sevinirler. Fakat guruplardan onun bir kısmını inkâr eden de vardır. De ki: "Bana, sadece Allah'a kulluk etmem ve O'na ortak koşmamam emrolundu. Ben yalnız O'na çağırıyorum ve dönüş de yalnız O'nadır."

37) Ve böylece biz onu Arapça bir hüküm olarak indirdik. Eğer sana gelen bu ilimden sonra, onların arzularına uyarsan, Allah tarafından senin ne bir dostun ne de koruyucun vardır.

38) And olsun senden önce de rasuller gönderdik ve onlara da eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmadan hiçbir rasul için âyet getirme imkânı yoktur. Her müddetin bir yazısı vardır.

39) Allah dilediğini siler, (dilediğini de) sabit bırakır. Bütün kitapların aslı onun yanındadır.

40) Biz, onlara vâad ettiğimizin bir kısmını sana göstersek de veya seni öldürürsek de sana ancak tebliğ etmek düşer. Hesap yalnız bize aittir.

41) Bizim, yeryüzüne gelip, onu uçlarından eksilttiğimizi görmediler mi? Allah hükmeder, O'nun hükmünün üzerine söz söyleyecek kimse yoktur. Ve O hesabı çabuk görendir.

42) Onlardan öncekiler de tuzak kurmuşlardı; hâlbuki bütün tuzaklar Allah'a aittir. Çünkü O, herkesin ne kazanacağını bilir. Bu yurdun sonunun kimin olduğunu yakında kâfirler bileceklerdir!

43) Kâfir olanlar: "Sen resûl olarak gönderilmiş bir kimse değilsin" derler. De ki: "Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve yanında kitabın ilmi bulunan yeter."

14- İBRÂHÎM SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 52 ayettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm

1) Elif. Lâm. Râ. Bu, rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarman için sana indirdiğimiz, Azîz ve Hamîd olanın yoluna ileten bir kitaptır.

2) O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. Şiddetli azaptan dolayı kâfirlerin vay haline!

3) Dünya hayatını ahirete tercih edenler, Allah yolundan alıkoyanlar ve onun eğriliğini isteyenler var ya, işte onlar uzak bir sapıklık içindedirler.

4) Onlara iyice açıklasın diye her rasulü yalnız kendi kavminin diliyle gönderdik. Artık Allah dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Çünkü O, güç ve hikmet sahibidir.

5) And olsun ki Musa'yı da: "Kavmini karanlıklardan aydınlığa çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye âyetlerimizle gönderdik. Şüphesiz ki bunda çok sabırlı, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

6) Hani Musa kavmine demişti ki: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Çünkü O, sizi işkencenin en kötüsüne sürmekte ve oğullarınızı kesip, kadınlarınızı bırakmakta olan Firavun ailesinden kurtardı. İşte bu size anlatılanlarda, rabbinizden büyük bir imtihan vardır."

7) "Hatırlayın ki rabbiniz size: "Eğer şükrederseniz, elbette size artıracağım ve eğer nankörlük ederseniz hiç şüphesiz azabım çok şiddetlidir!" diye bildirmişti."

8) Musa dedi ki: "Eğer siz ve yeryüzünde olanların hepsi nankörlük etseniz, bilin ki Allah gerçekten zengindir, hamd edilmeye lâyıktır."

9) Sizden öncekilerin, Nuh, Âd ve Semûd kavimlerinin ve onlardan sonrakilerin haberleri size gelmedi mi? Onları Allah'tan başkası bilmez. Rasulleri kendilerine deliller getirdi de onlar, ellerini ağızlarına götürdüler ve dediler ki: "Biz, size gönderileni inkâr ettik ve bizi kendisine

çağırdığınız şeye karşı derin bir kuşku içindeyiz.”

10) Rasulleri dedi ki: “Gökleri ve yeri yaratan Allah hakkında şüphe mi var? Hâlbuki O, sizin günahlarınızdan bir kısmını bağışlamak ve sizi muayyen bir vakte kadar yaşatmak için sizi davet ediyor.” Onlar dediler ki: “Siz de bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsiniz. Siz bizi atalarımızın tapmış olduğu şeylerden döndürmek istiyorsunuz. Öyleyse bize, apaçık bir delil getirin!”

11) Rasulleri onlara dediler ki: “Biz sizin gibi bir insandan başkası değiliz. Fakat Allah nimetini kullarından dilediğine lütfeder. Allah'ın izni olmadan bizim size bir delil getirmemize imkân yoktur. Müminler ancak Allah'a tevekkül etsinler.”

12) “Hem, bize yollarımızı göstermiş olduğu halde ne diye biz, Allah'a dayanıp güvenmeyelim? Sizin bize verdiğiniz eziyete elbette katlanacağız. Tevekkül edenler yalnız Allah'a tevekkül etsinler.”

13) Kâfir olanlar rasullerine dediler ki: “Elbette sizi ya yurdumuzdan çıkaracağız, ya da mutlaka dinimize döneceksiniz!” Rableri de onlara: “Zalimleri mutlaka helâk edeceğiz!” diye vahyetti.

14) Ve onlardan sonra sizi mutlaka o yerde yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkan ve tehdidimden sakınan kimselere mahsustur.

15) Fetih istediler. Her inatçı zorba da hüsrana uğradı.

16) Ardından da cehennem vardır; kendisine irinli su içirilecektir!

17) Onu yudumlamaya çalışacak, fakat boğazından geçiremeyecek ve ona her yandan ölüm gelecek, oysa o ölecek değildir. Bundan ötede şiddetli bir azap da vardır.

18) Rablerini inkâr edenlerin durumu (şudur): Onların amelleri fırtınalı bir günde rüzgârın, şiddetle savurduğu küle benzer. Kazandıklarından hiçbir şeyi elde edemezler. İyiden iyiye sapıtma işte budur.

19) Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmedin mi? O dilerse sizi ortadan kaldırıp yepyeni bir halk getirir.

20) Bu, Allah'a güç değildir.

21) Hepsi Allah'ın huzuruna çıkacak ve zayıflar o büyüklük taslayanlara diyecekler ki: “Biz sizin tâbilerinizdik. Şimdi siz, Allah'ın azabından herhangi bir şeyi bizden savabilir misiniz?” Onlar da diyecekler ki: “Allah bizi hidayete erdirseydi biz de sizi doğru yola iletirdik. Şimdi sızlansak da sabretsek de birdir. Çünkü bizim için sığınacak bir yer yoktur.”

22) İş bitirilince, şeytan diyecek ki: “Şüphesiz Allah size gerçek olanı vâad etti, ben de size vaâd ettim ama size yalancı çıktım. Zaten

benim size karşı bir gücüm yoktu. Ben, sadece sizi çağırdım, siz de benim davetime hemen koştunuz. O halde beni yermeyin, kendinizi yerin. Ne ben size yardım edebilirim, ne de siz bana yardım edebilirsiniz! Kuşkusuz sizin ortak koştuğunuz şeyle ben daha önce kâfir olmuştum." Şüphesiz zalimler için elem verici bir azap vardır.

23) İman edip de sâlih ameller işleyenler, rablerinin izniyle içinde ebedî kalacakları ve zemininden ırmaklar akan cennetlere sokulacaklardır. Orada esenlik dilekleri "selam"dır.

24) Görmedin mi Allah nasıl bir misal getirdi: Güzel bir sözü, kökü sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaca (benzetti).

25) Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Öğüt alsınlar diye Allah insanlara misaller getirir.

26) Kötü bir sözün misali, gövdesi yerden koparılmış, o yüzden ayakta durma imkânı olmayan (kötü) bir ağaca benzer.

27) Allah sağlam sözle iman edenleri hem dünya hayatında hem de ahirette sapasağlam tutar. Zalimleri ise Allah saptırır. Allah dilediğini yapar.

28) Allah'ın nimetini küfürle değişen ve sonunda kavimlerini helâk yurduna sürükleyenleri görmedin mi?

29) Onlar cehenneme girecekler. O ne kötü karargâhtır!

30) Allah'ın yolundan saptırmak için O'na ortaklar koştular. De ki: "Yaşayın! Çünkü dönüşünüz ateşedir."

31) İman eden kullarıma söyle: Namazlarını dosdoğru kılsınlar, kendisinde ne alışveriş, ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce, kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizlice ve açıktan harcasınlar.

32) Allah, gökleri ve yeri yaratandır. Gökten suyu indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi; nehirleri de sizin için akıttı.

33) Düzenli seyreden güneşi ve ayı size faydalı kıldı; geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi.

34) Size, kendisinden istediğiniz şeylerin hepsinden verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onları sayamazsınız. Gerçekten insan çok zulmedici ve çok nankördür.

35) Hani İbrahim şöyle demişti: "Rabbim! Şu şehri emniyetli kıl. Beni de oğullarımı da putlara kulluk etmekten uzak tut."

36) "Rabbim! Gerçekten onlar insanlardan birçoğunu saptırdı. Artık kim bana uyarsa işte o, bendendir, kim bana isyan ederse gerçekten sen Ğafûr'sun, Rahîm'sin."

37) “Rabbimiz! Gerçekten ben zürriyetimden bir kısmını senin mukaddes evinin yanında ekin bitmez bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz! Namazı dosdoğru kılsınlar diye. Artık sen insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meylettir ve onları bir takım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler.”

38) “Rabbimiz! Şüphesiz sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah’a gizli kalmaz.”

39) “Bana ihtiyarlığıma rağmen İsmail’i ve İshak’ı bağışlayan Allah’a hamd olsun. Şüphesiz rabbim, gerçekten duayı işitendir.”

40) “Rabbim! Beni ve zürriyetimden gelecekleri namazı dosdoğru kılanlardan eyle! Rabbimiz! Duamı kabul buyur!”

41) “Rabbimiz! Hesabın yapılacağı gün, beni, anne babamı ve mü’minleri bağışla!”

42) Sakın Allah’ı o zalimlerin işlediklerinden habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir.

43) Başlarını kaldırıp, bakışları kendilerine bile dönmeden, hızlıca giderler. Kalpleri de bomboştur.

44) Kendilerine azabın geleceği, bu yüzden zalimlerin: “Ey Rabbimiz! Yakın bir müddete kadar bize süre ver de senin davetine uyalım ve rasullere tâbi olalım” diyecekleri gün hakkında insanları uyar. “Daha önce, sizin için bir zevâl olmadığına, yemin etmemiş miydiniz?”

45) “Kendilerine zulmedenlerin yurtlarında oturdunuz. Onlara nasıl muamele ettiğimiz size apaçık belli oldu. Ve size misaller de verdik.”

46) Onlar tuzaklarını kurdular, oysa dağları yerinden oynatacak olsa bile, bu düzenleri hep Allah’ın elindeydi!

47) O halde, sakın Allah'ın rasullerine verdiği sözden cayacağını sanma! Çünkü Allah Azîzdir, intikam sahibidir.

48) O gün yer başka bir yere dönüştürülür ve gökler de. Bir ve gücüne karşı durulamaz olan Allah'ın huzuruna çıkarılırlar.

49) O gün, günahkârların zincire vurulmuş olduğunu görürsün.

50) Onların gömlekleri katrandandır, yüzlerini de ateş bürümektedir.

51) Bu, Allah’ın herkese kazandığının karşılığını vermesi içindir. Kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir.

52) İşte bu, kendisiyle uyarılsınlar, Allah'ın ancak bir tek ilah ol-

duğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye insanlara bir bildiridir.

15- el-HİCR SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 99 ayettir)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif. Lâm. Râ. Bunlar Kitab'ın ve apaçık bir Kur'an'ın âyetleridir.

2) İnkâr edenler zaman zaman: "Keşke biz de Müslüman olsaydık" diye arzu ederler.

3) Onları bırak; yesinler, eğlensinler ve yaşama arzusu onları oyalayadursun. Yakında bilecekler!

4) Helâk ettiğimiz hiçbir ülke yoktur ki hakkında bilinen bir yazgı olmasın.

5) Hiçbir ümmet, ecelinin önüne geçemez ve onu geciktiremez.

6) Dediler ki: "Ey kendisine zikr indirilen! Sen mutlaka bir mecnunsun!"

7) "Eğer doğru söyleyenlerden idiysen, bize melekleri getirmeliydin."

8) Biz melekleri ancak hak ile indiririz. O zaman onlara mühlet verilmez.

9) Zikr'i kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız.

10) And olsun, senden önceki ümmetler arasında da elçiler gönderdik.

11) Onlara her bir rasûl geldiğinde mutlaka onunla alay ederlerdi.

12) İşte böylece biz onu, suçluların kalplerine sokarız.

13) Öncekilerin başına gelenlerden ders almaları gerekirken onlar hala buna inanmıyorlar.

14) Onlara gökten bir kapı açsak da oradan yukarı çıksalar,

15) "Gözlerimiz boyandı, daha doğrusu bize büyü yapılmıştır" derler.

16) And olsun, biz gökte birtakım burçlar yarattık ve seyredenler

için onu süsledik.

17) Onları, taşlanmış her şeytandan koruduk.

18) Ancak kulak hırsızlığı eden müstesna. Onun da peşine açık bir alev sütunu düşmüştür.

19) Yeri uzatıp yaydık, orada sabit dağlar yerleştirdik, yine orada miktarı ve ölçüsü belirli olan şeyler bitirdik.

20) Orada hem sizin için hem de rızıkları size ait olmayanlar için geçim vasıtaları yarattık.

21) Her şeyin hazineleri yalnız bizim yanımızdadır. Biz onu ancak belli bir ölçüyle indiririz.

22) Biz, rüzgârları aşılayıcı olarak gönderdik ve gökten bir su indirdik de onunla su ihtiyacınızı karşıladık. Siz onu suyu depolayamazdınız.

23) Şüphesiz biz diriltir ve biz öldürürüz! Ve her şeye biz vâris oluruz.

24) And olsun biz, sizden öne geçenleri de biliriz, geri kalanları da biliriz.

25) Şüphesiz rabbin onları toplayacaktır. Çünkü O, hakîmdir, alîmdir.

26) And olsun biz insanı, kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık.

27) Cinleri de daha önce zehirli ateşten yaratmıştık.

28) Hani rabbin meleklere demişti ki: “Ben kupkuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan bir insan yaratacağım.”

29) “Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın!”

30) Meleklerin hepsi de hemen secde ettiler.

31) Fakat İblis hariç! O, secde edenlerle beraber olmaktan kaçındı.

32) “Ey İblis! Secde edenlerle beraber olmayışının sebebi nedir?” dedi.

33) “Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insana secde edecek değilim” dedi.

34) Dedi ki: “Öyle ise oradan çık! Artık kovuldun!”

35) “Muhakkak ki kıyamet gününe kadar lânet senin üzerine olacaktır!”

36) “Rabbim! Öyle ise, tekrar dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver” dedi.

37) Buyurdu ki: “Sen mühlet verilenlerdensin”

38) “Allah katında bilinen vaktin gününe kadar.”

39) Dedi ki: “Rabbim! Beni saptırmana karşılık ben de yeryüzünde onlara süsleyeceğim ve onların hepsini mutlaka azdıracağım!”

40) “Ancak onlardan ihlâslı kulların müstesna.”

41) Dedi ki: “İşte bana varan dosdoğru yol budur.”

42) “Şüphesiz kullarım üzerinde senin bir hâkimiyetin yoktur. Ancak azgınlardan sana uyanlar müstesna.”

43) Muhakkak cehennem, onların hepsine vâad olunan yerdir.

44) Onun yedi kapısı vardır. Onlardan her kapı için birer gurup ayrılmıştır.

45) Takvâ sahipleri, mutlaka cennetlerde ve pınar başlarında olacaklar.

46) “Oraya emniyet ve selâmetle girin”

47) Biz, onların gönüllerindeki kini söküp attık; onlar artık köşkler üzerinde karşı karşıya oturan kardeşler olacaklar.

48) Onlara orada hiçbir yorgunluk gelmeyecek ve onlar, oradan çıkarılmayacaklardır.

49) Kullarıma, benim, çok bağışlayıcı ve pek esirgeyici olduğumu haber ver.

50) Benim azabımın elem verici bir azap olduğunu da bildir.

51) Onlara İbrahim’in misafirlerinden de haber ver.

52) Hani yanına girdiklerinde: “Selam” demişlerdi. O da: “Gerçekten biz sizden korkmaktayız” demişti.

53) Dediler ki: “Korkma! Gerçekten biz sana bilgili bir çocuk müjdelemekteyiz.”

54) Dedi ki: “Bana ihtiyarlık gelip çatmışken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?”

55) Dediler ki: “Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse sakın umut kesenlerden olma!”

56) Dedi ki: “Rabbinin rahmetinden sapıklardan başka kim ümit kesebilir?”

57) Dedi ki: “Ey elçiler! İşiniz nedir?”

58) Dediler ki: “Gerçekten biz, suçlu bir kavme gönderildik.”

59) “Ancak Lût ailesi hariçtir; biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız.”

60) “Yalnız karısı müstesna. Biz onun kalanlardan olmasını takdir ettik.”

61) Elçiler Lût âilesine gelince,

62) Dedi ki: “Hakikaten siz tanınmayan kimselersiniz”

63) Dediler ki: “Bilakis, biz sana, onların şüphe etmekte oldukları şeyi getirdik.”

64) “Sana gerçeği getirdik; biz, hakikaten doğru söyleyenleriz.”

65) “Gecenin bir bölümünde aile fertlerini yola çıkar, sen de arkalarından yürü. Sizden hiç kimse, sakın dönüp de ardına bakmasın, istenen yere gidin.”

66) Ona şu hükmümüzü vahyettik: “Sabaha çıkarlarken mutlaka onların ardı kesilmiş olacaktır.”

67) Şehir halkı, sevinerek geldiler.

68) Dedi ki: “Bunlar benim misafirimdir. Sakın beni utandırmayın.”

69) “Allah'tan korkun, beni rezil etmeyin!”

70) “Biz seni, âlemlerden men etmemiş miydik?” dediler.

71) Dedi ki: “İşte kızlarım! Yapacaksanız.”

72) Hayatın hakkı için onlar, sarhoşlukları içinde bocalıyorlardı.

73) Güneş doğarken onları o korkunç ses yakaladı.

74) Böylece ülkelerinin üstünü altına getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.

75) İşte bunda ibret alanlar için işaretler vardır.

76) Onlar hâla gözler önünde duran bir yol üzerindedirler.

77) Hakikaten bunda iman edenler için bir ibret vardır.

78) Eyke halkı da gerçekten zalim idiler.

79) Biz onlardan da intikam aldık. İkisi de açık bir yol üzerindedir.

80) And olsun, Hicr halkı da rasulleri yalanlamıştı.

81) Biz onlara mucizelerimizi vermiştik; fakat onlardan yüz çevirmişlerdi.

82) Onlar, dağlardan emniyet içinde kalacakları evler oyarlardı.

83) Onları da sabaha çıkarlarken o korkunç ses yakaladı.

84) Kazanmakta oldukları şeyler onlardan hiçbir zararı savmadı.

85) Biz gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri ancak hak ile yarattık. O saat, mutlaka gelecektir. Şimdilik onlara güzel muamele et.

86) Şüphesiz rabbin hakkıyla yaratan pekiyi bilendir.

87) And olsun ki, biz sana tekrarlanan yedi âyeti ve yüce Kur'an'ı verdik.

88) Sakın onlardan bazı sınıflara verdiğimiz dünya malına göz dikme, onlardan dolayı üzülme ve müminlere alçak gönüllü ol.

89) De ki: Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.

90) Nitekim biz, kısımlara ayıranlara azabı indirmişizdir.

91) Onlar, Kur'an'ı bölüp ayıranlardır.

92) Rabbin hakkı için, mutlaka onların hepsini sorguya çekeceğiz.

93) Yaptıklarından dolayı.

94) Sana emrolunanı açıkla ve müşriklerden yüz çevir!

95) Alay edenlere karşı biz sana yeteriz.

96) Onlar Allah ile beraber başka bir ilah edinenlerdir. Yakında bilecekler!

97) Onların söyledikleri şeyler yüzünden senin canının sıkıldığını and olsun biliyoruz.

98) Sen şimdi rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol!

99) Ve sana yakîn gelinceye kadar rabbine ibadet et!

16- en-NAHL SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 128 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Allah'ın emri gelecektir. Onu istemekte acele etmeyin. Allah, onların koştukları ortaklardan uzak ve yücedir.

2) Allah emrinden bir ruh ile melekleri, kullarından dilediği kimseye indirir: "Benden başka ibadete layık hak ilah yoktur, şu halde benden sakının" diye uyarın.

3) Gökleri ve yeri hak ile yarattı. O, koştukları ortaklardan münezzehtir.

4) O, insanı bir damla sudan yarattı. Öyleyken o nasıl da rabbine apaçık bir hasım oluvermiştir.

5) Hayvanları da O yarattı. Onlarda sizin için bir ısınma ve birçok faydalar vardır. Onlardan bir kısmını da yersiniz.

6) Sizin için onlardan ayrıca akşamleyin getirirken, sabahleyin salıverirken bir güzellik vardır.

7) Bu hayvanlar sizin ağırlıklarınızı, ancak güçlüklere katlanarak varabileceğiniz bir memlekete taşırlar. Şüphesiz rabbiniz çok şefkatli, pek merhametlidir.

8) Binmeniz için ve zinet olsun diye atları, katırları, eşekleri ve bilemeyeceğiniz daha nice şeyleri yaratır.

9) Yolun doğrusu Allah'ındır. Yolun eğrisi de vardır. Allah dileseydi hepinizi doğru yola iletirdi.

10) Gökten suyu indiren O'dur. Ondan hem size içecek vardır, hem de hayvanlarınızı otlatacağınız bitkiler.

11) Su sayesinde sizin için ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve diğer meyvelerin hepsinden bitirir. İşte bunlarda düşünen bir toplum için büyük bir ibret vardır.

12) O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da Allah'ın emri ile hareket ederler. Şüphesiz ki bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.

13) Yeryüzünde sizin için rengârenk yarattıklarında da öğüt alan bir toplum için gerçek bir ibret vardır.

14) İçinden taze et yemeniz ve takacağınız bir süs çıkarmanız için denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde yara yara gittiklerini de görüyorsun. Bunlar O'nun lütfunu aramanız ve nimetine şükretmeniz içindir.

15) Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağları, yolunuzu bulmanız için de ırmakları ve yolları yarattı.

16) Daha nice alâmetler. Onlar, yıldızlarla da yollarını doğrulturlar.

17) O halde, yaratan, yaratmayan gibi olur mu? Hâla düşünmüyor musunuz?

18) Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız. Hakikaten Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

19) Allah, gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilir.

20) Allah'ın dışında kendisine duâ ettikleri şeyler, hiçbir şey yaratamazlar. Çünkü onlar kendileri yaratılmışlardır.

21) Onlar diriler değil, ölülerdir. Ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.

22) İlâhınız bir tek ilahtır. Fakat ahirete inanmayanlar var ya, onların kalpleri inkârcı, kendileri de böbürlenen kimselerdir.

23) Hiç şüphesiz Allah, onların gizleyeceklerini de açıklayacaklarını da bilir. O, büyüklük taslayanları asla sevmez.

24) Onlara: "Rabbiniz ne indirdi?" denildiği zaman, "Öncekilerin masallarını" derler.

25) Kıyamet gününde kendi günahlarını tam olarak taşımaları ve ilimsizce saptırmakta oldukları kimselerin günahlarından da bir kısmını yüklenmeleri için (öyle derler). Bak ki yüklenecekleri şey ne kötüdür!

26) Onlardan öncekiler de hile yapmışlardı. Sonunda Allah da onların binalarını temellerinden söktü üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara, fark edemedikleri bir yerden gelmişti.

27) Sonra kıyamet gününde, onları rezil eder ve der ki: "Kendileri hakkında düşman kesildiğiniz ortaklarım nerede?" Kendilerine ilim verilmiş olanlar derler ki: "Şüphesiz bugün rezillik ve kötülük kâfirleredir."

28) Kendilerine haksızlık ederlerken meleklerin canlarını aldıkları kimseler: "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diyerek teslim olurlar.

Hayır, Allah, sizin yaptıklarınızı elbette çok iyi bilendir.

29) “O halde, içinde ebedî kalacağınız cehennemin kapılarından girin! Kibirlenenlerin yeri ne kötüdür!”

30) Sakınanlara: “Rabbiniz ne indirdi?” denildiğinde: “Hayr (indirdi)” derler. Bu dünyada güzel davrananlara, güzel mükâfat vardır. Ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takvâ sahiplerinin yurdu gerçekten güzeldir!

31) Girecekleri, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleridir. Onlar için orada kendilerine diledikleri her şey vardır. İşte Allah, takvâ sahiplerini böyle mükâfatlandırır.

32) Meleklerin: “Size selâm olsun. Yapmış olduğunuz işlere karşılık cennete girin” diyerek tertemiz olarak canlarını aldıkları kimselerdir.

33) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya rablerinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendilerine zulmediyorlardı.

34) Sonunda yaptıklarının cezası onlara ulaştı ve alay etmekte oldukları şey onları çepeçevre kuşatıverdi.

35) Ortak koşanlar dediler ki: “Allah dileseydi ne biz ne de babalarımız ondan başkasına tapardık. Onun emri olmadan hiçbir şeyi de haram kılmazdık.” Onlardan öncekiler de böyle yapmışlardı. Rasullerin üzerine açık seçik tebliğden başka bir şey düşer mi?

36) And olsun ki biz, “Allah'a kulluk edin ve Tâğut'tan sakının” diye her ümmete bir rasul gönderdik. Allah, onlardan bir kısmını doğru yola iletti. Onlardan bir kısmı da sapıklığı hak ettiler. Yeryüzünde gezin de görün, inkâr edenlerin sonu nasıl olmuştur!

37) Sen, onların hidayete ermelerine çok düşkünlük göstersen de bil ki Allah, saptırdığı kimseyi hidayete erdirmez. Onların yardımcıları da yoktur.

38) Onlar: “Allah ölen bir kimseyi diriltmez” diye olanca güçleriyle Allah'a yemin ettiler. Aksine, bu O'nun bizzat kendisine karşı gerçek bir vaâdidir. Fakat insanların çoğu bilmez.

39) Hakkında ihtilaf ettikleri şeyi onlara açıklaması ve kâfir olanların da kendilerinin yalancılar olduklarını bilmeleri için.

40) Biz, bir şeyin olmasını istediğimiz zaman, ona sözümüz sadece “Ol!” dememizdir. Hemen oluverir.

41) Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenlere gelince, onları dünyada güzel bir şekilde yerleştireceğiz. Eğer bilirlerse

ahiretin mükâfatı elbette daha büyüktür.

42) Onlar sadece rablerine tevekkül ederek sabredenlerdir.

43) Senden önce de, kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başkasını rasul olarak göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikr ehline sorun.

44) Apaçık deliller ve kitaplarla (gönderdik). İnsanlara, kendilerine indirileni açıklaman için ve düşünüp anlasınlar diye sana da zikri indirdik.

45) Kötülük tuzakları kuranlar, Allah'ın, kendilerini yere geçirmeyeceğinden veya kendilerine bilemeyecekleri bir yerden azabın gelmeyeceğinden emin mi oldular?

46) Yahut onlar dönüp dolaşırlarken Allah'ın kendilerini yakalamayacağından emin mi oldular? Onlar âciz bırakacak değillerdir.

47) Yahut Allah'ın kendilerini yavaş yavaş tüketerek cezalandırmayacağından? Kuşkusuz rabbin çok şefkatli, pek merhametlidir.

48) Allah'ın yarattığı herhangi bir şeyi görmediler mi? Onun gölgeleri, küçülerek ve Allah'a secde ederek sağa sola döner.

49) Göklerde bulunanlar, yerdeki canlılar ve bütün melekler, büyüklük taslamadan Allah'a secde ederler.

50) Onlar, üstlerindeki rablerinden korkarlar ve kendilerine ne emrolunursa onu yaparlar.

51) Allah buyurdu ki: “İki ilah edinmeyin! O ancak bir ilahtır. O halde yalnız benden korkun!”

52) Göklerde ve yerde ne varsa, O'nundur, din de dâima O'nundur. O halde Allah'tan başkasından mı korkuyorsunuz?

53) Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır. Sonra size bir zarar dokunduğu zaman da yalnız O'na yalvarırsınız.

54) Sonra da sizden o zararı giderdiğinde, içinizden bir zümre, hemen rablerine ortak koşarlar!

55) Kendilerine verdiklerimize karşılık nankörlük etmeleri için (öyle yaparlar). O halde bir süre daha faydalanın; fakat yakında hakikati bileceksiniz!

56) Bir de kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, mahiyetini bilmedikleri şeylere pay ayırıyorlar. Allah'a and olsun ki, iftira etmekte olduğunuz şeylerden mutlaka sorguya çekileceksiniz!

57) Onlar, kızların Allah'a ait olduğunu iddia ediyorlar. Hâşâ! Allah bundan münezzehtir. Beğendikleri de kendilerinin oluyor.

58) Onlardan birine kız müjdelendiği zaman öfkelenmiş olarak yüzü kapkara kesilir.

59) Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı kavminden gizlenir. Onu, aşağılık duygusu içinde yanında mı tutsun, yoksa toprağa mı gömsün! Bakın ki, verdikleri hüküm ne kadar kötüdür!

60) Kötü misal, ahirete inanmayanlar içindir. En yüce misaller ise Allah'a aittir. Çünkü O, her şeyden üstün ve hikmet sahibidir.

61) Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler.

62) Kendilerinin hoşlarına gitmeyen şeyleri Allah'a isnat ediyorlar. En güzel sonucun kendilerinin olduğunu anlatan dilleri de yalanın örneğini veriyor. Hiç şüphesiz onlar için sadece ateş vardır ve onlar, terk olunacaklar.

63) Allah'a and olsun, senden önceki ümmetlere de (rasul) göndermişizdir. Fakat şeytan onlara işlerini süslü gösterdi. İşte o, bugün onların velisidir. Ve onlar için elem verici bir azap vardır.

64) Biz bu Kitab'ı sana sırf hakkında ihtilafa düştükleri şeyi insanlara açıklayasın ve iman eden bir topluma da hidayet ve rahmet olsun diye indirdik.

65) Allah gökten bir su indirdi ve onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltti. Şüphesiz ki bunda dinleyen toplum için bir ibret vardır.

66) Kuşkusuz sizin için hayvanlarda da büyük bir ibret vardır. Zira size, onların karınlarındaki fışkı ile kan arasından, içenlerin boğazından kolayca geçen hâlis bir süt içiriyoruz.

67) Hurma ve üzüm gibi meyvelerden hem içki hem de güzel bir rızık edinirsiniz. İşte bunlarda da aklını kullanan kimseler için büyük bir ibret vardır.

68) Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: “Dağlardan, ağaçlardan ve insanların yaptıkları çardaklardan kendine evler edin.”

69) “Sonra meyvelerin her birinden ye ve rabbinin sana kolaylaştırdığı yaylım yollarına gir.” Onların karınlarından renkleri çeşitli bir şerbet çıkar ki, onda insanlar için şifa vardır. Elbette bunda düşünen bir kavim için büyük bir ibret vardır.

70) Sizi Allah yarattı; sonra sizi vefat ettirecek. Daha önce bilgili iken hiçbir şeyi bilmez hale gelsin diye sizden bazı kimseler ömrün en kötü çağına kadar yaşatılacak. Şüphesiz ki Allah Alîm’dir, Kadîr’dir.

71) Allah kiminize kiminizden daha bol rızık verdi. Bol rızık verilenler, rızıklarını ellerinin altındakilere verip de bu hususta kendilerini

onlara eşit kılmazlar. Durum böyle iken Allah'ın nimetini inkâr mı ediyorlar?

72) Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı, eşlerinizden de sizin için oğullar ve damatlar yarattı ve sizi temiz gıdalarla rızıklandırdı. Onlar hâla bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

73) Allah'ı bırakıp da kendilerine göklerde ve yerde olan rızıktan hiçbir şey veremeyen ve buna asla güçleri yetmeyen şeylere ibadet ediyorlar.

74) Allah'a birtakım benzerler icat etmeyin. Çünkü Allah bilir, siz ise bilemezsiniz.

75) Allah, hiçbir şeye gücü yetmeyen, başkasının malı olmuş bir köle ile katımızdan kendisine verdiğimiz güzel rızıktan gizli ve açık olarak harcayan bir kimseyi misal verir. Bunlar hiç eşit olurlar mı? Doğrusu hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

76) Allah, şu iki kişiyi de misal verir: Onlardan biri dilsizdir, hiçbir şey beceremez ve efendisinin üstüne bir yüktür. Onu nereye gönderse bir hayır getiremez. Şimdi, bu adamla, doğru yolda yürüyerek adaleti emreden kimse eşit olur mu?

77) Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyametin kopması ise, göz açıp kapama gibi veya daha az bir zamandan ibarettir. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir.

78) Siz, hiçbir şey bilmezken Allah, sizi analarınızın karnından çıkardı; şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.

79) Göğün boşluğunda emre boyun eğdirilmiş olarak uçuşan kuşları görmediler mi? Onları orada Allah'tan başkası tutamaz. Kuşkusuz bunda inanan bir toplum için ibretler vardır.

80) Allah, evlerinizi sizin için bir huzur ve sükûn yeri yaptı ve sizin için davar derilerinden gerek taşınma gününüzde, gerekse konaklama gününüzde, kolayca taşıyacağınız evler; yünlerinden, yapağılarından ve kıllarından bir süreye kadar faydalanacağınız bir ev eşyası ve geçimlikler meydana getirdi.

81) Allah, yarattıklarından sizin için gölgeler yaptı. Dağlarda da sizin için barınaklar yarattı. Sizi sıcaktan koruyacak elbiseler ve savaşta sizi koruyacak zırhlar yarattı. İşte böylece Allah, müslüman olmanız için üzerinize nimetini tamamlıyor.

82) Yine de yüz çevirirlerse, artık sana düşen ancak açık bir tebliğden ibarettir.

83) Onlar Allah'ın nimetini bilirler. Sonra da onu inkâr ederler. Onların çoğu kâfirdir.

84) Her ümmetten bir şahit göndereceğimiz gün, artık ne kâfir olanlara izin verilir ne de onların özür dilemeleri istenir.

85) O zulmedenler azabı gördüklerinde, artık onlardan azap hafifletilmez, onlara mühlet de verilmez.

86) Ortak koşanlar, ortak koştukları şeyleri gördükleri zaman derler ki: “Rabbimiz! İşte bunlar, seni bırakıp da tapmış olduğumuz ortaklarımızdır.” Onlar da bunlara: “Siz mutlaka yalancılarsınız” diye söz atarlar.

87) O gün Allah'a teslim olurlar ve uydurmakta oldukları şeyler onlardan kaybolup gider.

88) İnkâr edip de Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, azapları üstüne azap ekleyeceğiz.

89) O gün her ümmetin içinden kendilerine birer şahit göndereceğiz. Seni de hepsinin üzerine şahit olarak getireceğiz. Ayrıca bu Kitab'ı da sana, her şey için bir açıklama, bir hidayet ve rahmet kaynağı ve müslümanlar için bir müjde olarak indirdik.

90) Muhakkak ki Allah, adaleti, ihsânı, akrabaya yardım etmeyi emreder, çirkin işleri, münkeri ve taşkınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor.

91) Antlaşma yaptığınız zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin ve Allah'ı üzerinize şahit tutarak, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın. Şüphesiz Allah, yapacağınız şeyleri pekiyi bilir.

92) Bir toplum diğer bir toplumdan daha çok olduğu için yeminlerinizi, aranızda bir fesat aracı edinerek ipliğini sağlamca büktükten sonra, çözüp bozan kadın gibi olmayın. Allah, bununla sizi imtihan etmektedir. Hakkında ihtilafa düşmekte olduğunuz şeyi kıyamet gününde mutlaka size açıklayacaktır.

93) Allah dileseydi hepinizi bir tek ümmet kılardı; fakat O, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. Yaptıklarınızdan mutlaka sorumlu tutulacaksınız.

94) Yeminlerinizi aranızda hıyanete araç edinmeyin, aksi halde sebat etmişken ayağınız kayar da Allah yolundan alıkoymanız sebebiyle kötülüğü tadarsınız ve sizin için büyük bir azap vardır.

95) Allah'ın ahdini az bir karşılığa değişmeyin! Şayet anlayan kimseler iseniz, şüphesiz Allah katında olan sizin için daha hayırlıdır.

96) Sizin yanınızdaki tükenir, Allah katındakiler ise bâkidir. Elbette sabırlı davrananlara yapmakta olduklarının en güzeliyle mükâfatlarını vereceğiz.

97) Erkek veya kadın, mümin olarak kim salih amel işlerse, onu mutlaka güzel bir hayat ile yaşatırız ve mükâfatlarını, elbette yapmakta olduklarının en güzeli ile veririz.

98) Kur'an okuduğun zaman o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!

99) Gerçek şu ki: İman edip de yalnız rablerine tevekkül edenler üzerinde onun bir hâkimiyeti yoktur.

100) Onun hâkimiyeti, ancak onu dost edinenlere ve onu Allah'a ortak koşanlaradır.

101) Biz bir âyetin yerine başka bir âyeti getirdiğimiz zaman ki Allah, neyi indireceğini çok iyi bilir "Sen ancak bir iftiracısın" dediler. Hayır; onların çoğu bilmezler.

102) De ki: Onu, Rûhu'l-Kudus, iman edenlere sebat vermek, Müslümanları doğru yola iletmek ve onlara müjde vermek için, Rabbin katından hak olarak indirdi.

103) Şüphesiz biz onların: "Bunu ona ancak bir insan öğretiyor" dediklerini biliyoruz. Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancıdır. Hâlbuki bu apaçık bir Arapçadır.

104) Allah'ın âyetlerine inanmayanlar yok mu, kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez ve onlar için elem verici bir azap vardır.

105) Ancak Allah'ın âyetlerine inanmayanlar iftirayla yalan uydurur. İşte onlar, yalancıların kendileridir.

106) Kim iman ettikten sonra Allah'ı inkâr ederse, kalbi iman ile dolu olduğu halde zorlanan başka, fakat kim kalbini kâfirliğe açarsa, işte Allah'ın gazabı bunlaradır; onlar için büyük bir azap vardır.

107) Bu, onların dünya hayatını ahirete tercih etmelerinden ve Allah'ın kâfirler topluluğunu hidayete erdirmemesinden ötürüdür.

108) İşte onlar Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Ve onlar gafillerin kendileridir.

109) Hiç şüphesiz onlar ahirette ziyana uğrayanların ta kendileridir.

110) Sonra şüphesiz rabbin, eziyet edildikten sonra hicret edip, ardından da sabrederek cihad edenlerin yardımcısıdır. Bütün bunlardan sonra rabbin elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.

111) O gün, herkes gelip kendi canını kurtarmak için uğraşır ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir, onlara asla zulmedilmez.

112) Allah, bir ülkeyi örnek verdi: Bu ülke güvenli, huzurlu idi; ona rızkı her yerden bol bol gelirdi. Sonra onlar Allah'ın nimetlerine

karşı nankörlük ettiler. Allah da onlara, yaptıklarından ötürü açlık ve korku sıkıntısını tattırdı.

113) And olsun ki, onlara kendilerinden bir rasul geldi de onu yalanladılar. Onlar zulmederlerken azap onları yakalayıverdi.

114) Artık, Allah'ın size verdiği rızıktan helâl ve temiz olarak yeyin, eğer yalnız Allah'a ibadet ediyorsanız, onun nimetine şükredin.

115) Size, sadece ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalır da saldırmaz ve sınırı da aşmazsa muhakkak Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.

116) Dillerinizin uydurduğu yalana dayanarak: “Bu helâldir, şu da haramdır” demeyin, çünkü Allah'a karşı yalan iftirada bulunmuş olursunuz. Şüphesiz ki Allah'a karşı yalan iftirada bulunanlar kurtuluşa eremezler.

117) Pek az bir menfaat! Hâlbuki onlar için elem verici bir azap vardır.

118) Sana anlattıklarımızı, daha önce, yahudi olanlara da haram kılmıştık. Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar kendilerine haksızlık ediyorlardı.

119) Sonra şüphesiz rabbin, cahillik sebebiyle kötülük yapan, sonra da bunun ardından tevbe edip durumunu düzeltenler için bundan sonra elbet Gafûr’dur, Rahîm’dir.

120) Gerçekten İbrahim bir ümmetti. Allah’a itaatkârdı. Hanifdi. Müşriklerden de değildi.

121) O’nun nimetlerine şükrediciydi. Onu seçti ve doğru bir yola iletti.

122) Ve biz ona dünyada bir güzellik verdik. Şüphesiz o, ahirette de elbette salihlerdendir.

123) Sonra sana vahyettik: “Hanif olan İbrahim’in dinine uy. O, müşriklerden değildi.”

124) Cumartesi tatili, ancak onda ihtilaf edenlere belirlenmişti. Kıyamet günü rabbin, muhakkak onların ihtilafa düştükleri şey hakkında aralarında hüküm verecektir.

125) Sen, rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde tartış! Rabbin, kendi yolundan sapanları en iyi bilendir ve O, hidayete erenleri de çok iyi bilir.

126) Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misliyle

ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.

127) Sabret! Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı iledir. Onlardan dolayı kederlenme; kurmakta oldukları tuzaktan kaygı duyma!

128) Çünkü Allah, sakınanlar ve güzel amel edenlerle beraberdir.

17- el-İSRÂ SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 111 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Bir gece, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir.

2) Biz, Musa'ya Kitab'ı verdik ve İsrailoğullarına: "Benden başkasını vekil edinmeyin" diyerek onu bir hidayet rehberi kıldık.

3) Nuh ile birlikte taşıdığımız kimselerin nesli! Şüphesiz O, çok şükreden bir kul idi.

4) Biz, Kitap'ta İsrailoğullarına: "Sizler, yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız" diye bildirdik.

5) Bunlardan ilkinin zamanı gelince, üzerinize güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak aradılar. Bu, yerine getirilmiş bir vaad idi.

6) Sonra sizi onların üzerine tekrar döndürdük; servet ve oğullarla gücünüzü arttırdık; sayınızı daha da çoğalttık.

7) Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. Artık diğer vaad gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler diye.

8) Belki rabbiniz size merhamet eder; fakat siz eğer yine (fesatçılığa) dönerseniz, biz de sizi yine cezalandırırız. Biz cehennemi kâfirler için bir hapishane yaptık.

9) Şüphesiz ki bu Kur'ân en doğru yola iletir; sâlih ameller işleyen müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.

10) Ahirete inanmayanlara gelince, onlar için de elemli bir azap hazırlamışızdır.

11) İnsan hayrı istediği kadar şerri de ister. İnsan pek acelecidir!

12) Biz, geceyi ve gündüzü birer âyet kıldık. Nitekim rabbinizin nimetlerini araştırmanız, ayrıca, yılların sayı ve hesabını bilmeniz için gecenin alametini silip aydınlatan gündüzün alametini getirdik. İşte biz, her şeyi açık açık anlattık.

13) Her insanın amelini boynuna bağladık. İnsan için kıyamet gününde, açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız.

14) Kitabını oku! Bugün sana hesap sorucu olarak kendi nefsin yeter.

15) Kim hidayet yolunu seçerse, bunu ancak kendi iyiliği için seçmiş olur; kim de saparsa, kendi aleyhine sapmış olur. Hiçbir günahkâr, başkasının günah yükünü üstlenmez. Biz, bir rasul göndermedikçe azap edecek değiliz.

16) Bir ülkeyi helâk etmek istediğimizde, o ülkenin zenginlik sebebiyle şımarmış elebaşılarını çoğaltırız, onlar orada kötülük işlerler. Böylece o ülke, helâke müstahak olur; biz de orayı darmadağın ederiz.

17) Nuh'tan sonraki nesillerden nicelerini helâk ettik. Kullarının günahlarını bilen ve gören olarak Rabbin yeterlidir.

18) Her kim bu çarçabuk geçen dünyayı dilerse ona, yani dilediğimiz kimseye dilediğimiz kadarını dünyada hemen verir, sonra da onu, kınanmış ve kovulmuş olarak gireceği cehenneme sokarız.

19) Kim de ahireti diler ve bir mümin olarak ona yaraşır bir çaba ile çalışırsa, işte bunların çalışmaları makbuldür.

20) Hepsine, onlara da bunlara da rabbinin ihsanından veririz. Rabbinin ihsanı kısıtlanmış değildir.

21) Bak, biz insanların kimini kiminden nasıl üstün kılmışızdır! Elbette ki âhiret, derece ve üstünlük farkları bakımından daha büyüktür.

22) Allah ile birlikte bir ilâh daha tanıma! Sonra kınanmış ve kendi başına terk edilmiş olarak kalırsın.

23) Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine “uf!” deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle.

24) Onlara merhametten dolayı zillet kanadı indir ve: “Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara rahmet et!” diyerek dua et.

25) Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eğer siz sâlih kimseler olursanız, şüphesiz O, tevbe edenler için bağışlayıcıdır.

26) Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz

yere de saçıp savurma.

27) Muhakkak ki saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridirler. Şeytan ise rabbine karşı çok nankördür.

28) Eğer rabbinden umduğun bir rahmet için onların yüzlerine bakamıyorsan, hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle.

29) Eli sıkı olma; büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır, hasretini çeker durursun.

30) Rabbin rızkı dilediğine genişletir ve daraltır. Şüphesiz ki O, kullarından haberdardır, çok iyi görür.

31) Fakirlik korkusuyla çocuklarınızın canına kıymayın. Biz, onların da sizin de rızkınızı veririz. Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

32) Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.

33) Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın. Bir kimse zulmen öldürülürse, onun velîsine yetki verdik. Ancak bu velî de kısasta ileri gitmesin. Zira kendisine yardım edilmiştir.

34) Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar, ancak en güzel bir niyetle yaklaşın. Verdiğiniz sözü de yerine getirin. Çünkü verilen söz, sorumluluğu gerektirir.

35) Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve doğru terazi ile tartın. Bu, hem daha iyidir hem de neticesi bakımından daha güzeldir.

36) Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

37) Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.

38) Bütün bu sayılanların kötü olanları, rabbinin katında sevimsizdir.

39) İşte bunlar, rabbinin sana hikmetten vahyettikleridir. Allah ile birlikte başka ilâh edinme; sonra kınanmış ve uzaklaştırılmış olarak cehenneme atılırsın.

40) Rabbiniz, erkek çocukları sizin için ayırdı da, kendisi meleklerden kız çocuklar mı edindi! Gerçekten siz, çok büyük bir söz söylüyorsunuz.

41) Biz, onların akıllarını başlarına toplamaları için bu Kur'an'da türlü şekillerde tekrar ettik. Fakat bu, onlara, daha da kaçıp uzaklaşmaktan başka bir şey sağlamıyor.

42) De ki: “Eğer söyledikleri gibi Allah ile birlikte başka ilâhlar da

bulunsaydı, o takdirde bu ilâhlar, Arş'ın sahibi olan Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı."

43) Allah, onların söyledikleri şeylerden münezzehtir; son derece yücedir ve uludur.

44) Yedi gök, yer ve bunlarda bulunan herkes O'nu tesbih eder. O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız. O, halîmdir, bağışlayıcıdır.

45) Biz, Kur'an okuduğun zaman, seninle ahirete inanmayanların arasına gizleyici bir örtü çekeriz.

46) Ayrıca, onu anlamamaları için kalplerine bir kapalılık ve kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen, Kur'an'da rabbini tek olarak andığında onlar, canları sıkılmış bir vaziyette, gerisin geri dönüp giderler.

47) Biz, onların seni dinlerken ne maksatla dinlediklerini, kendi aralarında fısıldaşırlarken de o zalimlerin: "Siz, büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz!" dediklerini çok iyi biliriz.

48) Baksana; senin için ne türlü benzetmeler yaptılar! Bu yüzden, saptılar ki, artık yolu bulamayacaklardır.

49) Bir de onlar dediler ki: "Biz bir kemik yığını ve bir toz olmuş iken mi, yepyeni bir yaratılışla diriltileceğiz?"

50) De ki: "İster taş olun, ister demir"

51) "İsterse aklınıza imkânsız gibi görünen herhangi bir yaratık!" Diyecekler ki: "Bizi tekrar kim döndürecek?" De ki: "Sizi ilk kez yaratan." Bunun üzerine onlar sana alaylı bir tarzda başlarını sallayacak ve: "Ne zamanmış o?" diyecekler. De ki: "Yakın olsa gerek!"

52) Allah sizi çağıracağı gün, kendisine hamd ederek çağrısına uyarsınız ve çok az kaldığınızı sanırsınız.

53) Kullarıma söyle; sözün en güzelini söylesinler. Sonra şeytan aralarını bozar. Çünkü şeytan, insanın apaçık düşmanıdır.

54) Rabbiniz, sizi en iyi bilendir. Dilerse size merhamet eder; dilerse sizi cezalandırır. Biz, seni onların üstüne bir vekil olarak göndermedik.

55) Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Gerçekten biz, nebîlerden kimini kiminden üstün kıldık; Davud'a da Zebur'u verdik.

56) De ki: "Allah'ı bırakıp da ileri sürdüklerinize yalvarın. Ne var ki onlar, sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir, ne de değiştirebilirler."

57) Onların yalvardıkları bu varlıklar rablerine hangisi daha yakın olacak diye vesile ararlar; O'nun rahmetini umarlar ve azabından korkarlar. Çünkü rabbinin azabı, sakınılacak bir azaptır.

58) Ne kadar ülke varsa hepsini kıyamet gününden önce ya helâk edecek veya en çetin bir şekilde azaplandıracağız. Bu, Kitap'ta yazılıdır.

59) Bizi, âyetler göndermekten alıkoyan tek şey, öncekilerin bu âyetleri yalanlamış olmasıdır. Nitekim Semûd kavmine, açık bir delil olmak üzere bir dişi deve vermiştik. Onlar ise bu yüzden zalim oldular. Oysa biz âyetleri ancak korkutmak için göndeririz.

60) Hani sana: "Rabbin, insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o görüntüleri ve Kur'an'da lânetlenen ağacı, ancak insanları sınamak için meydana getirdik. Biz onları korkuturuz da, bu onlara, büyük bir azgınlıktan başka bir şey sağlamaz.

61) Meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik. İblis'in dışında hepsi secde ettiler. İblis: "Ben, çamurdan yarattığın bir kimseye secde mi ederim!" dedi.

62) Dedi ki: "Şu benden üstün kıldığına da bir bak! Yemin ederim ki, eğer beni kıyamete kadar yaşatırsan, pek azı dışında, onun neslini kendime bağlayacağım!"

63) Allah buyurdu: "Git! Onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin ki hepinizin cezası cehennemdir." Tam bir ceza!

64) "Onlardan gücünün yettiği kimseleri dâvetinle şaşırt; süvarilerinle, yayalarınla onları yaygaraya boğ; mallarına, evlâtlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun." Şeytan, insanlara, aldatmadan başka bir şey vâdetmez.

65) Şurası muhakkak ki, benim kullarım üzerinde senin hiçbir ağırlığın olmayacaktır. Koruyucu olarak rabbin yeter.

66) Rabbiniz, lütfuna nâil olmanız için denizde gemileri sizin için yüzdürendir. Doğrusu O, sizin için çok merhametlidir.

67) Denizde başınıza bir musibet geldiğinde, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi kurtarıp karaya çıkardığında, dönersiniz. İnsanoğlu çok nankördür.

68) O'nun, sizi kara tarafında yerin dibine geçirmeyeceğinden yahut başınıza taş yağdırmayacağından emin misiniz? Sonra kendinize bir koruyucu da bulamazsınız.

69) Yahut O'nun, sizi bir kez daha oraya gönderip üzerinize bir kasırga yollayarak, inkâr etmiş olmanız sebebiyle sizi boğmayacağından emin misiniz? Sonra, bundan dolayı kendinize bizi arayıp soracak bir yardımcı da bulamazsınız.

70) Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine

onları, yarattıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.

71) Her insan topluluğunu imamları ile birlikte çağıracağımız o günde kimlerin amel defteri sağından verilirse, onlar, en küçük bir haksızlığa uğramamış olarak amel defterlerini okuyacaklar.

72) Bu dünyada kör olan kimse ahirette de kördür; üstelik iyice yolunu şaşırmıştır.

73) Müşrikler, sana vahyettiğimizden başka bir şeyi yalan yere bize isnat etmen için seni, nerdeyse, sana vahyettiğimizden saptıracaklar ve ancak o takdirde seni candan dost kabul edeceklerdi.

74) Eğer seni sebatkâr kılmasaydık, gerçekten, nerdeyse onlara birazcık meyledecektin.

75) O zaman, hiç şüphesiz sana hayatın ve ölümün sıkıntılarını kat kat tattırırdık; sonra bize karşı kendin için bir yardımcı da bulamazdın.

76) Yine onlar, seni yurdundan çıkarmak için nerdeyse dünyayı başına dar getirecekler. O takdirde, senin ardından kendileri de fazla kalamazlar.

77) Senden önce gönderdiğimiz rasuller hakkındaki kanun. Bizim kanunumuzda hiçbir değişiklik bulamazsın.

78) Güneşin batıya yönelmesinden, gecenin karanlığı bastırıncaya kadar namaz kıl; bir de sabah namazını. Çünkü sabah namazı şahitlidir.

79) Gecenin bir kısmında uyanarak, sana mahsus bir nafile olmak üzere namaz kıl. Rabbinin, seni, övülmüş bir makama göndereceğini umabilirsin.

80) Ve de ki: “Rabbim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla; çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.”

81) Yine de ki: “Hak geldi; bâtıl yıkılıp gitti. Zaten bâtıl yıkılmaya mahkûmdur.”

82) Biz, Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, müminler için şifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.

83) İnsana nimet verdiğimiz zaman yüz çevirip yan çizer; ona bir de zarar ziyan dokunacak olsa iyice ümitsizliğe düşer.

84) De ki: “Herkes, kendi meşrebine göre amel eder. Bu durumda kimin doğru bir yol tuttuğunu rabbiniz en iyi bilendir.”

85) Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: “Ruh, rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.”

86) Hakikaten, biz dilersek sana vahyettiğimizi ortadan kaldırırız; sonra bu durumda sen de bize karşı hiçbir koruyucu bulamazsın.

87) Ancak rabbinin rahmeti. Çünkü O'nun sana lütufkârlığı çok büyüktür.

88) De ki: “And olsun, bu Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak üzere insanlar ve cinler bir araya gelseler, birbirlerine destek de olsalar, onun benzerini ortaya getiremezler.”

89) Muhakkak ki biz, bu Kur'an'da insanlara her türlü misali çeşitli şekillerde anlattık. Yine de insanların çoğu inkârcılıktan başkasını kabullenmediler.

90) Onlar: “Sen bizim için yerden bir kaynak fışkırtmadıkça sana asla inanmayacağız” dediler.

91) “Veya senin bir hurma bahçen ve üzüm bağın olmalı; öyle ki, içlerinden gürül gürül ırmaklar akıtmalısın.”

92) “Yahut iddia ettiğin gibi, üzerimize gökten parçalar yağdırmalısın veya Allah'ı ve melekleri gözümüzün önüne getirmelisin.”

93) “Yahut da altından bir evin olmalı, ya da göğe çıkmalısın. Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin sürece çıktığına da asla inanmayız.” De ki: “Rabbimi tenzih ederim. Ben, sadece beşer bir elçiyim.”

94) Zaten, kendilerine hidayet rehberi geldiğinde, insanların inanmalarını sırf, “Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?” demeleri engellemiştir.

95) Şunu söyle: “Eğer yeryüzünde yerleşmiş gezip dolaşan melekler olsaydı, elbette onlara gökten, elçi olarak bir melek gönderirdik.”

96) De ki: “Benimle sizin aranızda gerçek şahit olarak Allah kâfidir. Zira O, kullarını hakikaten bilip görmektedir.”

97) Allah kime hidayet verirse, işte doğru yolu bulan odur; kimi de saptırırsa, artık onlara, O’nun dışında dostlar bulamazsın. Kıyamet gününde onları kör, dilsiz ve sağır bir halde yüzüstü haşrederiz. Onların varacağı ve kalacağı yer cehennemdir ki, ateşi dindikçe onun alevini artırırız.

98) Cezaları işte budur! Çünkü onlar, âyetlerimizi inkâr etmişler ve: “Bizler, bir kemik yığını ve kokuşmuş toprak olduktan sonra mı yeni bir yaratılışla diriltilmiş olacağız?” demişlerdir.

99) Düşünmediler mi ki, gökleri ve yeri yaratmış olan Allah, kendilerinin benzerini yaratmaya da kadirdir! Allah, onlar için bir vâde takdir etti. Bunda şüphe yoktur. Ama zalimler, inkârcılıktan başkasını kabullenmediler.

100) De ki: “Rabbimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız, fakirlik korkusuyla kıstıkça kısardınız.” İnsan pek eli sıkıdır!

101) And olsun biz, Musa'ya açık açık dokuz âyet verdik. Haydi, İsrailoğullarına sor. Musa onlara geldiğinde Firavun ona: “Ey Musa! Senin büyülenmiş olduğunu sanıyorum!” dedi.

102) O da: “Sen de biliyorsun ki bunları, birer ibret olmak üzere, ancak, göklerin ve yerin rabbi indirdi. Ey Firavun! Ben de seni lânetlenmiş biri olarak görüyorum!” dedi.

103) Derken, Firavun onları ülkeden çıkarmak istedi. Bu yüzden biz onu ve beraberindekilerin hepsini boğduk.

104) Arkasından da İsrailoğullarına: “O topraklarda oturun! Ahiret vâdi tahakkuk edince, hepinizi toplayıp bir araya getireceğiz” dedik.

105) Biz Kur'ân'ı hak olarak indirdik; o da hakkı getirdi. Seni de ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

106) Biz onu, Kur'an olarak, insanlara dura dura okuyasın diye ayırdık ve onu peyderpey indirdik.

107) De ki: “Siz ona ister inanın, ister inanmayın; şu bir gerçek ki, bundan önce kendilerine ilim verilen kimselere o okununca, derhal yüz üstü secdeye kapanırlar.”

108) Ve derlerdi ki: “Rabbimizi tesbih ederiz. Rabbimizin vâadi mutlaka yerine getirilir.”

109) Ağlayarak yüz üstü yere kapanırlar. Onların saygısını artırır.

110) De ki: “İster Allah deyin, ister Rahman deyin. Hangisini deseniz olur. Çünkü en güzel isimler O'na hastır.” Namazında yüksek sesle okuma; onda sesini fazla da kısma; ikisinin arası bir yol tut.

111) “Çocuk edinmeyen, mülkünde ortağı bulunmayan, âcizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a hamd ederim” de ve tekbir getirerek O'nun şanını yücelt!

18- el-KEHF SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 110 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Hamd olsun Allah'a ki kuluna, Kitab 'ı indirdi ve ona hiçbir eğrilik koymadı.

2) Onu dosdoğru olarak indirdi ki katından gelecek şiddetli azaba karşı uyarmak ve yararlı işler yapan müminlere kendileri için güzel mükâfat bulunduğunu müjdelemek için.

3) Onlar orada ebedî kalacaklardır.

4) Ve "Allah evlât edindi" diyenleri de uyarmak için.

5) Ne onların, ne de babalarının bu konuda hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan bu söz ne büyük oldu! Yalandan başka bir şey söylemiyorlar.

6) Bu söze inanmadıklarında arkalarından üzüntüyle neredeyse kendini harap edeceksin.

7) Biz, insanların hangisinin daha güzel amel edeceğini deneyelim diye yeryüzündeki her şeyi dünyanın kendine mahsus bir zinet yaptık.

8) Biz mutlaka oradaki her şeyi kupkuru bir toprak yapacağız.

9) Yoksa sen, Kehf ve Rakîm ashabını bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın?

10) O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz! Bize tarafından rahmet ver ve işimizden bize doğruyu bulma başarısı ver!"

11) Böylelikle mağarada nice yıllar kulaklarına vurduk.

12) Sonra iki guruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini ayırt edelim diye onları uyandırdık.

13) Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz. Gerçekten onlar, Rablerine inanmış gençlerdi. Biz de hidayetlerini arttırmıştık.

14) Kalplerini metîn kıldık. Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: “Rabbimiz, göklerin ve yerin rabbidir. Biz, O'ndan başkasını ilah diye çağırmayız. Yoksa saçma sapan konuşmuş oluruz.”

15) “Şu bizim kavmimiz Allah'tan başka ilahlar edindiler. Bari onlara dair açık bir delil getirselerdi. Öyle ise Allah hakkında yalan uydurandan daha zalim kimdir?”

16) “Mademki siz onlardan ve onların Allah'ın dışında tapmakta oldukları varlıklardan uzaklaştınız, o halde mağaraya sığının ki, rabbiniz size rahmetini yaysın ve işinizde sizin için fayda ve kolaylık sağlasın.”

17) Güneşi görürdün: Doğduğu zaman mağaralarının sağına meyleder; batarken de sol taraftan onlara isabet etmeden geçerdi. Onlar mağaranın bir köşesindeydi. İşte bu, Allah'ın âyetlerindendir. Allah kime hidayet ederse, işte o, hakka ulaşmıştır, kimi de hidayetten mahrum ederse artık onu doğruya yöneltecek bir dost bulamazsın.

18) Kendileri uykuda oldukları halde sen onları uyanık sanırdın. Onları sağa sola çevirirdik. Köpekleri de mağaranın girişinde ön ayaklarını uzatmış yatmakta idi. Eğer onların durumlarına muttali olsa idin dönüp onlardan kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.

19) Böylece biz, aralarında birbirlerine sormaları için onları uyandırdık: İçlerinden biri: “Ne kadar kaldınız?” dedi. “Bir gün ya da günün bir parçası kadar kaldık” dediler; şöyle dediler: “Rabbiniz, kaldığınız müddeti daha iyi bilir. Şimdi siz, içinizden birini şu gümüş paranızla şehre gönderin de, baksın, hangi yiyecek daha temiz ise size ondan erzak getirsin; ayrıca, nâzik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin.”

20) “Çünkü onlar eğer size muttali olurlarsa, ya sizi taşlayarak öldürürler veya kendi dinlerine çevirirler ki, o zaman ebediyyen iflah olmazsınız.”

21) Böylece onlardan haberdar ettik ki, Allah'ın vaâdinin hak olduğunu, kıyametin şüphe götürmez olduğunu bilsinler. Hani onlar aralarında Ashâb-ı Kehfin durumunu tartışıyorlardı. Dediler ki: “Üzerlerine bir bina yapın. Rableri onları daha iyi bilir.” Onların durumuna vâkıf olanlar ise: “Bizler, kesinlikle onların yanıbaşlarına bir mescid yapacağız” dediler.

22) “Onlar üç kişidir; dördüncüleri de köpekleridir” diyecekler; yine: “Beş kişidir; altıncıları köpekleridir” diyecekler. Böylece gaybe taş atarlar. “Onlar yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir” derler. De ki: “Onların sayılarını rabbim daha iyi bilir.” Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır.

Öyle ise Ashâb-ı Kehf hakkında, delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve onlar hakkında hiçbirinden fetva sorma.

23) Hiçbir şey için “Bunu yarın yapacağım” deme.

24) Ancak Allah dilerse. Unuttuğun zaman Allah'ı zikret ve “Umarım rabbim beni, doğruya daha yakın olana eriştirir” de.

25) Onlar, mağaralarında üç yüz yıl kadar kaldılar ve dokuz yıl da buna ilave etmişlerdir.

26) De ki: “Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.” Göklerin ve yerin gizli bilgisi O'na aittir. O ne mükemmel görendir! Ne mükemmel işitendir. Onların, O'ndan başka bir velîsi yoktur. O, kendi hükmünde kimseyi ortak etmez.

27) Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni oku. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.

28) Sabah akşam rablerine, O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte gönülden sebat et. Dünya hayatının süsünü isteyerek gözlerini onlardan çevirme. Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız, kötü arzularına uymuş ve işi gücü aşırılık olan kimseye itaat etme.

29) Ve de ki: “Hak, rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.” Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. İmdat dileyecek olsalar imdatlarına, erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir. Ne fena bir içecek ve ne kötü bir toplanma yeri!

30) İman edip de sâlih ameller işleyenlere gelince, biz, güzel amel edenlerin ecrini zâyi etmeyiz.

31) İşte onlara, alt taraflarından ırmaklar akan Adn cennetleri vardır. Onlar Adn cennetlerinde tahtlar üzerine kurularak orada altın bileziklerle bezenecekler; ince ve kalın dîbâdan yeşil elbiseler giyecekler. Ne güzel karşılık ve ne güzel toplanma yeri!

32) Onlara, şu iki adamı misal olarak anlat: Bunlardan birine iki üzüm bağı vermiş, her ikisinin de etrafını hurmalarla donatmış, aralarında da ekinler bitirmiştik.

33) İki bağın ikisi de yemişlerini vermiş, hiçbirini eksik bırakmamıştı. İkisinin arasından bir de ırmak fışkırtmıştık.

34) Bu adamın başka malı da vardı. Bu yüzden arkadaşıyla konuşurken ona şöyle dedi: “Ben, servetçe senden daha zenginim; insan sayısı bakımından da senden daha güçlüyüm.”

35) Kendisine zulmederek bağına girdi. Şöyle dedi: “Bunun, hiçbir zaman yok olacağını sanmam.”

36) “Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Şayet rabbimin huzuruna götürülürsem, hiç şüphem yok ki, bundan daha hayırlı bir akıbet bulurum.”

37) Karşılıklı konuşan arkadaşı ona hitaben dedi ki: “Sen, seni topraktan, sonra nutfeden yaratan, daha sonra seni bir adam biçimine sokan Allah'ı inkâr mı ettin?”

38) “Fakat O Allah benim rabbimdir ve ben rabbime hiçbir şeyi ortak koşmam.”

39) “Bağına girdiğinde: “Mâşâallah! Kuvvet yalnız Allah iledir” deseydin ya! Eğer malca ve evlâtça beni kendinden güçsüz görüyorsan (şunu bil ki):

40) “Belki rabbim bana, senin bağından daha iyisini verir; senin bağına ise gökten yıldırımlar gönderir de bağ kupkuru bir toprak haline gelir.”

41) “Yahut bağının suyu dibe çekilir de bir daha onu arayıp bulamazsın.”

42) Derken onun serveti kuşatılıp yok edildi. Böylece, bağı uğruna yaptığı masraflardan ötürü ellerini oğuşturup kaldı. Bağın çardakları yere çökmüştü. “Ah, keşke ben rabbime hiçbir ortak koşmamış olsaydım!” diyordu.

43) Kendisine Allah'tan başka yardım edecek destekçileri olmadığı gibi kendi kendini de kurtaracak güçte değildi.

44) İşte burada hak velâyet, Allah'a mahsustur. Mükâfatı en iyi olan O, en güzel âkıbeti veren yine O'dur.

45) Onlara şunu da misal göster: Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün bitkisi birbirine karışmış; arkasından rüzgârın savurduğu çerçöp haline gelmiştir. Allah, her şey üzerinde iktidar sahibidir.

46) Servet ve oğullar, dünya hayatının süsüdür; kalıcı olan sâlih ameller ise rabbinin nezdinde hem sevapça daha hayırlı, hem de ümit bağlamaya daha lâyıktır.

47) O gün, dağları yerinden götürürüz ve yeryüzünün çırılçıplak olduğunu görürsün. Hiçbirini bırakmaksızın onları mahşerde toplamış olacağız.

48) Ve hepsi sıra sıra rabbinin huzuruna çıkarılmışlardır: And olsun ki sizi ilk defasında yarattığımız şekilde bize geldiniz. Oysa size vâad edilenlerin gerçekleşeceği bir zaman tayin etmediğimizi sanmıştınız.

49) Kitap ortaya konur: Suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. “Vay halimize! Bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın hepsini sayıp dökmüş!” derler. Böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez.

50) Hani biz meleklere: “Âdem'e secde edin” demiştik; İblis hariç olmak üzere, onlar hemen secde ettiler. İblis cinlerdendi; rabbinin emrinden dışarı çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da onu ve onun soyunu mu dost ediniyorsunuz? Oysa onlar sizin düşmanınızdır. Zalimler için bu ne fena bir değişmedir!

51) Ben onları ne göklerin ve yerin yaratılışına, ne de bizzat kendilerinin yaratılışına şahit tuttum. Ben yoldan çıkaranları yardımcı edinecek değilim.

52) Yine o gün: “Benim ortaklarım olduklarını ileri sürdüğünüz şeyleri çağırın!” buyurur. Çağırmışlardır onları; fakat kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların arasına helâk edici bir vadi koyduk.

53) Suçlular ateşi görür görmez, orayı boylayacaklarını iyice anladılar; ondan kurtuluş yolu da bulamadılar.

54) Hakikaten biz bu Kur'ân'da insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insandır.

55) Kendilerine hidayet geldiğinde insanları iman etmekten ve rablerinden bağışlanma dilemekten alıkoyan şey, sadece, öncekilerinin başına gelenlerin kendi başlarına da gelmesini yahut azabın aniden kendilerine gelmesini beklemeleridir!

56) Biz rasulleri, sadece müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Kâfir olanlar ise, hakkı bâtıla dayanarak ortadan kaldırmak için bâtıl yolla mücadele verirler. Onlar âyetlerimizi ve uyarıldıkları şeyleri alaya almışlardır.

57) Kendisine rabbinin âyetleri hatırlatılıp da ona sırt çevirenden, kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kim vardır! Biz onların kalplerine, bunu anlamalarına engel olan bir ağırlık, kulaklarına da sağırlık verdik. Sen onları hidayete çağırsan da artık ebediyen hidayete eremeyeceklerdir.

58) Senin, bağışı bol olan rabbin merhamet sahibidir; şayet yaptıkları yüzünden onları yakalayacak olsaydı, onlara azabı çarçabuk verirdi. Fakat kendilerine tanınmış belli bir süre vardır ki, artık bundan kaçıp kurtulacakları bir sığınak bulamayacaklardır.

59) İşte şu ülkeler; zulmettikleri zaman onları helâk ettik. Onları helâk etmek için de belli bir zaman tayin etmiştik.

60) Bir vakit Musa genç adamına demişti ki: “Durup dinlen-meyeceğim; tâ iki denizin birleştiği yere kadar varacağım yahut senelerce yürüyeceğim.”

61) Her ikisi, iki denizin birleştiği yere varınca balıklarını unuttular. Balık, denizde bir yol tutup gitmişti.

62) Geçip gittiklerinde Musa genç adamına: “Kuşluk yemeğimizi getir bize. Hakikaten şu yolculuğumuz yüzünden başımıza yorgunluk geldi” dedi.

63) Dedi ki: “Gördün mü? Kayaya sığındığımız sırada balığı unuttum. Onu hatırlamamı bana şeytandan başkası unutturmadı.” O, şaşılacak bir şekilde denizde yolunu tutup gitmişti.

64) Musa: “İşte aradığımız o idi” dedi. Hemen izlerinin üzerine geri döndüler.

65) Derken, kullarımızdan bir kul buldular ki, ona katımızdan bir rahmet vermiş, yine ona tarafımızdan bir ilim öğretmiştik.

66) Musa ona: “Sana öğretilenden, bana, doğruyu bulmama yardım edecek bir bilgi öğretmen için sana tâbi olayım mı?” dedi.

67) Dedi ki: “Doğrusu sen benimle beraberliğe sabredemezsin.

68) Kavrayamadığın bir bilgiye nasıl sabredersin?”

69) Musa: “İnşaallah sen beni sabreder bulacaksın. Senin emrine de karşı gelmem” dedi.

70) “Eğer bana tâbi olursan, sana o konuda bilgi verinceye kadar hiçbir şey hakkında bana soru sorma!” dedi.

71) Bunun üzerine yürüdüler. Nihayet gemiye bindikleri zaman o gemiyi deldi. Musa: “Halkını boğmak için mi onu deldin? Gerçekten sen büyük bir iş yaptın!” dedi.

72) “Ben sana: “Benimle beraberliğe sabredemezsin” demedim mi?” dedi.

73) Musa: “Unuttuğum şeyden dolayı beni sorumlu tutma; işimde bana güçlük çıkarma” dedi.

74) Yine yürüdüler. Nihayet bir erkek çocuğa rastladıklarında hemen onu öldürdü. Musa dedi ki: “Tertemiz bir canı, bir can karşılığı olmaksızın katlettin ha! Gerçekten sen fena bir şey yaptın!”

75) (Hızır:) Ben sana: “Benimle beraber sabredemezsin” demedim mi? dedi.

76) Musa: “Eğer bundan sonra sana bir şey sorarsam artık bana arkadaşlık etme. Hakikaten benim tarafımdan mazeretin sonuna ulaştın” dedi.

77) Yine yürüdüler. Nihayet bir köy halkına varıp onlardan yiyecek istediler. Ancak köy halkı onları misafir etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmak üzere bulunan bir duvarla karşılaştılar. (Hızır) hemen onu doğrulttu. Musa: "Dileseydin, elbet buna karşı bir ücret alırdın" dedi.

78) (Hızır) şöyle dedi: "İşte bu, benimle senin aramızın ayrılmasıdır. Şimdi sana, sabredemediğin şeylerin içyüzünü haber vereceğim."

79) "Gemi var ya, o, denizde çalışan yoksul kimselerindi. Onu kusurlu kılmak istedim. Onların arkasında, her gemiyi gasbetmekte olan bir kral vardı."

80) "Erkek çocuğa gelince, onun ana babası, mümin kimselerdi. Bunun için onları azgınlık ve nankörlüğe boğmasından korktuk."

81) "Böylece istedik ki, rableri onun yerine kendilerine, ondan daha temiz ve daha merhametlisini versin."

82) "Duvara gelince, şehirde iki yetim çocuğun idi; altında da onlara ait bir hazine vardı; babaları ise iyi bir kimse idi. Rabbin istedi ki, o iki çocuk güçlü çağlarına erişsinler ve rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini çıkarsınlar. Ben bunu da kendiliğimden yapmadım. İşte, hakkında sabredemediğin şeylerin iç yüzü budur."

83) Sana Zulkarneyn hakkında soru sorarlar. De ki: "Size ondan bir hatıra okuyacağım."

84) Gerçekten biz onu yeryüzünde imkân sahibi kıldık, ona her şey için bir sebep verdik.

85) O da bir yol tutup gitti.

86) Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu sıcak bir su kaynağında batar buldu. Onun yanında bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz: "Ey Zülkarneyn! Onlara ya azap edecek veya haklarında iyilik etme yolunu seçeceksin" dedik.

87) O, şöyle dedi: "Haksızlık edeni cezalandıracağız; sonra o, Rabbine döndürülecek; sonra O da ona korkunç bir azap uygulayacak."

88) "İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır ve emrimizden ona kolay olanını söyleyeceğiz."

89) Sonra yine bir yol tuttu.

90) Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık.

91) İşte böylece onunla ilgili her şeyin ilmini kuşatmıştık.

92) Sonra yine bir yol tuttu.

93) Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen

hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

94) Dediler ki: “Ey Zülkarneyn! Bu memlekette Ye'cûc ve Me'cûc bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir sed yapman için sana bir vergi verelim mi?”

95) Dedi ki: “Rabbimin beni içinde bulundurduğu imkân daha hayırlıdır. Siz bana bir kuvvetle destek olun da, sizinle onlar arasına aşılmaz bir engel yapayım.”

96) “Bana, demir kütleleri getirin.” Nihayet iki dağ arasını aynı seviyeye getirince: “Üfleyin!” dedi. Artık onu kor haline sokunca: “Getirin bana, üzerine bir miktar erimiş bakır dökeyim” dedi.

97) Bu sebeple onu ne aşmaya muktedir oldular ne de onu delebildiler.

98) Zülkarneyn: “Bu, rabbimden bir rahmettir. Fakat rabbimin vâadi gelince, O, bunu yerle bir eder. Rabbimin vâadi haktır” dedi.

99) O gün biz onları, birbirine çarparak çalkalanır bir halde bırakmışızdır; Sûr'a da üfürülmüş, böylece onları bütünüyle bir araya getirmişizdir.

100) Kâfirleri o gün cehennemle yüz yüze getirmişizdir.

101) Onların gözleri zikrime karşı perdelenmişti ve dinlemeye de tahammülleri yoktu.

102) İnkâr edenler, beni bırakıp da kullarımı dostlar edineceklerini mi sandılar? Biz cehennemi kâfirlere bir konak olarak hazırladık.

103) De ki: “Size, amelleri bakımından en çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?”

104) “İyi işler yaptıklarını sandıkları halde, dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.”

105) İşte onlar, rablerinin âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr eden, böylece amelleri boşa giden, bu yüzden de kıyamet gününde kendilerine terazi kurmayacağımız kimselerdir.

106) İşte, inkâr ettikleri, âyetlerimi ve resûllerimi alaya aldıkları için onların cezası cehennemdir.

107) İman edip sâlih amellerde bulunanlara gelince, onlar için makam olarak Firdevs cennetleri vardır.

108) Orada ebedî kalıcıdırlar. Oradan hiç ayrılmak istemezler.

109) De ki: “Rabbimin sözleri için deniz mürekkep olsa ve bir o kadar da ilâve getirsek dahi, rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenecektir.”

110) De ki: “Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. Bana, İlâhınızın, sadece bir İlâh olduğu vahyolunuyor. Artık her kim rabbine kavuşmayı umuyorsa, sâlih amel işlesin ve rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın.”

19- MERYEM SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 98 âyettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Kâf. Hâ. Yâ. Ayn. Sâd.

2) Bu, rabbinin, kulu Zekeriyya'ya olan rahmetini anmadır.

3) Hani o, Rabbine gizlice seslendiğinde:

4) Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu. Rabbim, sana duam sayesinde hiç bedbaht olmadım."

5) "Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım. Hanımım da kısırdır. Bundan dolayı bana kendi katından bir veli bağışla!"

6) "Bana mirasçı olsun. Ya'kub ailesine de mirasçı olsun. Rabbim, onu rızana lâyık kıl!"

7) "Ey Zekeriyya! Şüphesiz biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz. Daha önce ona kimseyi adaş yapmadık."

8) Dedi ki: "Rabbim! Hanımım kısır olduğu, ben de yaşlılıktan dolayı kemiklerim zayıflamış olduğu halde, benim nasıl oğlum olabilir?"

9) Dedi ki: "İşte böyle. Rabbin: "Bu benim için kolaydır. Daha önce sen hiçbir şey değilken, seni de yaratmıştım" buyurdu."

10) Dedi ki: "Rabbim! Bana bir alâmet ver." Buyurdu ki: "Senin alâmetin, sapasağlam olduğun halde üç gece insanlarla konuşamamandır."

11) Bunun üzerine, namazgâhtan kavminin karşısına çıkarak onlara: "Sabah akşam tesbih edin" diye işaret verdi.

12) "Ey Yahya! Kitab'a kuvvetle sarıl!" Daha çocuk iken ona hikmet verdik.

13) Katmızdan ona bir rahmet ve temizlik de verdik. O, çok sakınan bir kimse idi.

14) Anne ve babasına çok iyi davranırdı; o, isyankâr bir zorba

değildi.

15) Doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak kaldırılacağı gün ona selam olsun!

16) Kitap'ta Meryem'i de an. Hani o, ailesinden ayrılıp doğu tarafında bir yere çekilmişti.

17) Sonra, onlarla kendi arasına bir perde çekmişti. Derken, biz ona ruhumuzu gönderdik de o, kendisine tastamam bir insan şeklinde görünmüştü.

18) Dedi ki: “Gerçekten ben, senden, Rahman’a sığınırım! Eğer sakınan bir kimse isen.”

19) Dedi ki: “Ben, yalnızca, sana tertemiz bir erkek çocuk bağışlamam için rabbinin bir elçisiyim.”

20) Dedi ki: “Bana bir insan eli değmediği, iffetsiz de olmadığım halde benim nasıl çocuğum olabilir?”

21) Dedi ki: “İşte böyle. Rabbin: “Bu benim için kolaydır. Biz, onu insanlar için bir ayet ve bizden bir rahmet kılacağız” buyurdu. Bu, hüküm ve karara bağlanmış bir iş idi.”

22) Böylelikle ona hamile kaldı, sonra onunla uzak bir yere çekildi.

23) Derken doğum sancısı onu kuru bir hurma ağacına sürükledi. Dedi ki: “Keşke, bundan önce ölseydim de unutulup gitseydim!”

24) Aşağısından ona şöyle seslendi: “Tasalanma! Rabbin senin altında bir ırmak kılmıştır.”

25) “Hurma dalını kendine doğru silkele ki, üzerine taze hurma dökülsün.”

26) “Artık ye, iç, gözün aydın olsun! Eğer herhangi bir beşer görecek olursan de ki: “Ben, Rahman'a oruç adadım; artık bugün hiçbir insanla konuşmayacağım.”

27) Böylece onu taşıyarak kavmine getirdi. Dediler ki: “Ey Meryem! Hakikaten sen büyük bir şey yaptın!”

28) “Ey Harun'un kız kardeşi! Senin baban kötü bir kişi değildi; annen de iffetsiz değildi.”

29) Bunun üzerine ona işaret etti. Dediler ki: “Biz, beşikteki bir çocuk ile nasıl konuşuruz?”

30) Dedi ki: “Ben Allah'ın kuluyum. Bana Kitab'ı verdi ve beni bir nebî kıldı.”

31) “Nerede olursam olayım, beni mübarek kıldı; yaşadığım sürece bana namazı ve zekâtı emretti.”

32) “Anneme de iyilik yapmamı emretti. Beni bedbaht bir zorba yapmadı.”

33) “Doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak kaldırılacağım gün selam banadır.”

34) İşte, hakkında şüphe ettikleri hak söz olan Meryem oğlu İsa budur.

35) Allah'ın çocuk edinmesi, olacak şey değil. O, yücedir. Bir işe hükmettiğinde ona sadece “Ol!” der o da hemen oluverir.

36) “Muhakkak ki Allah, benim de rabbim, sizin de rabbinizdir. Öyleyse sadece O'na ibadet ediniz. Dosdoğru yol budur.”

37) Sonra guruplar kendi aralarında ayrılığa düştüler. Büyük güne şahit olunduğu zamanda vay o kâfirlerin haline!

38) Bize gelecekleri günde neler işitirler, neler görürler! Fakat o zalimler bugün açık bir sapıklık içindedirler.

39) Sen onları hasret günü hakkında uyar. Çünkü onlar bir gafletin içine dalmış oldukları halde ve henüz iman etmemişken iş olup bitmiştir.

40) Yeryüzüne ve üzerindekilere ancak biz vâris oluruz ve onlar ancak bize döndürülürler.

41) Kitab’da İbrahim’i de an; çünkü o, dosdoğru bir nebi idi.

42) Babasına demişti ki: “Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve sana hiçbir faydası olmayan şeylere niçin ibadet ediyorsun?”

43) “Babacığım, gerçek şu ki, bana sana gelmeyen bir bilgi geldi; artık bana uy ki, seni düzgün bir yola ileteyim.”

44) “Babacığım, şeytana ibadet etme, çünkü şeytan Rahman’a isyan etmişti.”

45) “Babacığım, gerçekten ben sana Rahman’dan bir azabın dokunmasından korkuyorum. O zaman, şeytanın dostu olursun.”

46) Dedi ki: “Ey İbrahim! Sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer vazgeçmezsen, and olsun seni taşlarım. Uzun süre benden uzak dur!”

47) Dedi ki: “Selam sana! Senin için rabbimden bağışlanma dileyeceğim. Çünkü O, bana çok lütufkârdır.”

48) “Sizden de Allah’tan başka dua ettiklerinizden de ayrılıyor ve yalnız rabbime dua ediyorum. Umarım ki rabbime dua etmekle bahtsız olmam.”

49) İşte onlardan ve Allah’tan başka ibadet ettiklerinden ayrılınca biz ona İshak’ı ve Yakub’u bağışladık ve hepsini de nebî kıldık.

50) Onlara rahmetimizden bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik.

51) Kitap'ta Musa'yı da an. Çünkü o ihlasa erdirilmiş bir rasul ve bir nebi idi.

52) Ona Tûr'un sağ yanından seslendik ve gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık.

53) Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u nebî olarak bağışladık.

54) Kitap'ta İsmail'i de an. Çünkü o vaadinde sâdık bir rasûl ve bir nebî idi.

55) Ailesine namazı ve zekâtı emrediyordu ve o, rabbi katında kendisinden razı olunandı.

56) Kitap'ta İdris'i de an. Çünkü o dosdoğru bir nebî idi.

57) Biz onu yüce bir mekâna yükselttik.

58) İşte bunlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği Âdem'in soyundan, Nûh ile taşıdıklarımızın soyundan, İbrahim ve İsrail soyundan olan nebilerdendir. Bizim doğru yola ilettiğimiz ve seçtiklerimizdendir. Onlara Rahmân'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı.

59) Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı zâyî ettiler; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.

60) Ancak tevbe edip, iman eden ve sâlih amel işleyen kimseler hariçtir. Bunlar, cennete girecekler ve hiç bir haksızlığa uğratılmayacaklardır.

61) O cennet, Rahman'ın, kullarına gıyaben vâdettiği Adn cennetleridir. Şüphesiz O'nun vâadi yerini bulacaktır.

62) Orada boş söz değil, hoş söz duyarlar. Ve orada, sabah-akşam kendilerine ait rızıkları vardır.

63) Kullarımızdan, takvâ sahibi kimselere verdiğimiz cennet işte budur.

64) Biz ancak rabbinin emri ile ineriz. Önümüzde, arkamızda ve bunlar arasında olan her şey O'na aittir. Senin rabbin unutucu değildir.

65) Göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin rabbidir. Şu halde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabret. O'nun bir benzeri olduğunu biliyor musun?

66) İnsan der ki: "Öldüğüm zaman sahi diri olarak (kabrimden) çıkarılacak mıyım?"

67) İnsan düşünmez mi ki, daha önce o hiçbir şey olmadığı halde biz kendisini yaratmışızdır?

68) Öyle ise, rabbine and olsun ki, muhakkak surette onları şeytanlarla birlikte haşredeceğiz; sonra onları diz üstü çökmüş vaziyette cehennemin çevresinde hazır bulunduracağız.

69) Sonra her ümmetten, Rahman'a en çok isyankâr olanlar hangileri ise çekip ayıracağız.

70) Sonra, orayı boylamaya daha çok müstahak olanları elbette biz daha iyi biliriz.

71) İçinizden, oraya uğramayacak hiçbir kimse yoktur. Bu, rabbin için kesinleşmiş bir hükümdür.

72) Sonra biz, Allah'tan sakınanları kurtarırız; zalimleri de diz üstü çökmüş olarak orada bırakırız.

73) Kendilerine apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman inkâr edenler, iman edenlere: “İki topluluktan hangisinin makamı daha iyi, meclisi daha güzeldir?” dediler.

74) Onlardan önce de, eşya ve görünüş bakımından daha güzel olan nice nesiller helâk ettik.

75) De ki: “Kim sapıklıkta ise, çok merhametli olan Allah ona mühlet versin! Nihayet kendilerine azap veya kıyamet olarak vâad olunan şeyi gördükleri zaman, konumu daha kötü ve askeri daha zayıf olanın kim olduğunu öğreneceklerdir.”

76) Allah, doğru yola gidenlerin hidayetini artırır. Kalıcı olan sâlih ameller, rabbinin nezdinde hem mükâfat bakımından daha hayırlı, hem de âkıbetçe daha iyidir.

77) Âyetlerimizi inkâr eden ve “Muhakkak surette bana mal ve evlât verilecek” diyen adamı gördün mü?

78) O, gaybı mı bildi, yoksa Allah'ın katından bir söz mü aldı?

79) Kesinlikle hayır! Biz onun söylediğini yazacağız ve azabını uzattıkça uzatacağız.

80) Onun söylediğine biz vâris oluruz, kendisi de bize yapayalnız gelir.

81) Onlar, kendilerine bir izzet olsun diye Allah'tan başka ilâhlar edindiler.

82) Hayır! Onların ibadetlerini tanımayacaklar ve onlara hasım olacaklar.

83) Görmedin mi? Biz, kâfirlerin üzerine, kendilerini iyice sevkeden şeytanları gönderdik.

84) Öyle ise onlar hakkında acele etme. Biz onlar için teker teker sayıyoruz.

85) Takvâ sahiplerini heyet halinde Rahmân'ın huzurunda toplayacağımız gün.

86) Günahkârları da susuz olarak cehenneme süreceğiz.

87) O gün Rahmân'ın nezdinde söz alandan başkalarının şefâate güçleri yetmeyecektir.

88) “Rahmân çocuk edindi” dediler.

89) Hakikaten siz, pek çirkin bir şey ortaya attınız.

90) Bundan dolayı, neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak, dağlar yıkılıp düşecektir!

91) Rahmân'a çocuk isnadında bulunmaları yüzünden.

92) Hâlbuki çocuk edinmek Rahmân'ın şanına yakışmaz.

93) Göklerde ve yerde olan herkes istisnasız, kul olarak Rahmân'a gelecektir.

94) O, bunların hepsini kuşatmış ve sayılarını tesbit etmiştir.

95) Bunların hepsi de kıyamet gününde O'nun huzuruna tek başına gelecektir.

96) İman edip de sâlih amellerde bulunanlara gelince, onlar için Rahmân, bir sevgi yaratacaktır.

97) Biz Kur'an'ı, sadece, onunla Allah'tan sakınanları müjdeleyesin ve doğru yola gelmeyen bir topluluğu uyarasın diye senin dilinle kolaylaştırdık.

98) Biz, onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. Sen, onlardan herhangi birinden hissediyor veya onlara ait bir ses işitiyor musun?

20- TÂHÂ SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 135 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Hâ.

2) Biz, Kur'an'ı sana, güçlük çekesin diye indirmedik.

3) Ancak Allah'tan korkanlara bir öğüt olsun diye indirdik.

4) Yeri ve yüce gökleri yaratan tarafından indirilmiştir.

5) Rahmân, Arş üzerine istivâ etmiştir.

6) Göklerde, yerde ve ikisi arasında bulunan şeyler ile toprağın altında olanlar hep O'nundur.

7) Eğer sen, sözü açıktan söylersen, bilesin ki O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.

8) Allah, kendisinden başka hak ilâh olmayandır. En güzel isimler O'nundur.

9) Musa'nın haberi sana ulaştı mı?

10) Hani o, bir ateş görmüş ve ailesine: "Bekleyin! Eminim ki bir ateş gördüm. Belki ondan size bir meş'ale getiririm veya ateşin yanında bir rehber bulurum" demişti.

11) Oraya vardığında kendisine: "Ey Musa!" diye seslenildi.

12) "Muhakkak ki ben, evet ben senin rabbinim! Hemen pabuçlarını çıkar! Çünkü sen mukaddes vâdi Tuvâ'dasın!"

13) "Ben seni seçtim. Şimdi vahyedilene kulak ver."

14) "Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka hak ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl."

15) "Kıyamet günü mutlaka gelecektir. Herkes peşine koştuğu şeyin karşılığını bulsun diye neredeyse onu gizleyeceğim."

16) "Ona inanmayan ve nefsinin arzularına uyan kimseler sakın seni ondan alıkoymasın; sonra mahvolursun!"

17) "Şu sağ elindeki nedir, ey Musa?"

18) Dedi ki: “O, benim asamdır. Ona dayanırım, onunla davarlarıma yaprak silkelerim; benim ona başkaca ihtiyaçlarım da vardır.”

19) “Yere at onu, ey Musa!” dedi.

20) Onu hemen yere attı. Bir de ne görsün, hızla sürünen bir yılan!

21) Dedi ki: “Al onu! Korkma! Biz onu şimdi ilk haline sokacağız.”

22) “Bir de elini koltuğunun altına sok ki, bir başka âyet olmak üzere o, kusursuz ve lekesiz beyazlıkta çıksın.”

23) “Ta ki, sana, en büyük âyetlerimizden bazılarını gösterelim.”

24) “Firavun'a git. Çünkü o iyice azdı.”

25) Dedi ki: “Rabbim! Göğsüme genişlik ver.”

26) “İşimi bana kolaylaştır.”

27) “Dilimden düğümü çöz.”

28) “Ki sözümü anlasınlar.”

29) “Bana ailemden bir de yardımcı ver”

30) “Kardeşim Harun'u.”

31) “Onun sayesinde beni kuvvetlendir.”

32) “Ve onu işime ortak kıl.”

33) “Böylece seni bol bol tesbih edelim.”

34) “Ve seni çok çok zikredelim.”

35) “Şüphesiz sen bizi görmektesin.”

36) Dedi ki: “Ey Musa! İstediğin sana verildi.”

37) “And olsun biz sana bir defa daha lütufta bulunmuştuk.”

38) “Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene vahyetmiştik”

39) “Musa'yı sandığa koy; sonra onu denize bırak; deniz onu kıyıya atsın da, benim düşmanım ve onun düşmanı olan biri onu alsın. Ve benim gözüm önünde yetiştirilmen için sana kendimden sevgi verdim.”

40) Hani, kız kardeşin gidip: “Ona bakacak birini size bulayım mı?” diyordu. Böylece seni, gözü gönlü mutluluk dolsun ve üzülmesin diye annene geri verdik. Ve sen, birini öldürdün de seni endişeden kurtardık. Seni birçok musibetlerle denemeden geçirdik. Bunun için yıllarca Medyen halkı arasında kaldın. Sonra bir kadere göre geldin ey Musa!”

41) Seni, kendim için elçi seçtim.

42) “Sen ve kardeşin birlikte âyetlerimi götürün. Beni anmayı ihmal etmeyin.”

43) “Firavun'a gidin. Çünkü o, iyiden iyiye azdı.”

44) “Ona yumuşak söz söyleyin. Öğüt alır veya korkar mı?”

45) Dediler ki: “Rabbimiz! Doğrusu biz, onun bizi cezalandırmasından yahut iyice azmasından endişe ediyoruz.”

46) Buyurdu ki: “Korkmayın, çünkü ben sizinle beraberim; işitir ve görürüm.”

47) Haydi, ona gidin de deyin ki: “Biz, senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını hemen bizimle birlikte gönder; onlara eziyet etme! Biz, senin Rabbinden bir âyet getirdik. Selam, hidayete uyanlaradır.”

48) “Hakikaten bize vahyolundu ki: “Yalanlayan ve yüz çevirenlere azap edilecektir.”

49) “Rabbiniz de kimmiş, ey Musa?” dedi.

50) O da: “Bizim rabbimiz, her şeye yaratılışını veren, sonra da doğru yolu gösterendir” dedi.

51) Firavun: “Öyle ise, önceki milletlerin hali ne olacak?” dedi.

52) Musa: “Onun ilmi, rabbimin yanında bir kitapta bulunur. Rabbim, ne yanılır ne de unutur” dedi.

53) O, yeri size bir beşik yapan ve onda size yollar açan, gökten de su indirendir. Onunla biz çeşitli bitkilerden çiftler çıkardık.

54) Yeyiniz; hayvanlarınızı otlatınız. Şüphesiz bunda sakınan kimseler için âyetler vardır.

55) Sizi ondan yarattık; yine sizi oraya döndüreceğiz ve tekrar sizi ondan çıkaracağız.

56) And olsun biz ona bütün delillerimizi gösterdik; yine de yalanladı ve yüz çevirdi.

57) Dedi ki: “Bizi, yaptığın büyü ile yurdumuzdan çıkarasın diye mi geldin, ey Musa?”

58) “Öyle ise, muhakkak surette biz de sana, aynen onun gibi bir büyü getireceğiz. Şimdi sen, seninle bizim aramızda, ne senin, ne de bizim muhalefet etmeyeceğimiz uygun bir yerde buluşma zamanı ayarla.”

59) Musa: “Buluşma zamanınız, ziynet günü, kuşluk vaktinde insanların toplanma zamanı olsun” dedi.

60) Bunun üzerine Firavun dönüp gitti. Hilesini topladı; sonra geri geldi.

61) Musa onlara: “Yazık size! Allah hakkında yalan uydurmayın! Sonra O, bir azap ile kökünüzü keser! İftira eden, muhakkak perişan olur” dedi.

62) Bunun üzerine onlar, durumlarını aralarında tartıştılar; gizli gizli fısıldaştılar.

63) Şöyle dediler: “Bu ikisi, muhakkak ki, sihirleriyle sizi yurdunuzdan çıkarmak ve sizin örnek yolunuzu ortadan kaldırmak isteyen iki sihirbazdırlar sadece.”

64) “Öyle ise hilenizi kurun; sonra sıra halinde gelin! Muhakkak ki bugün, üstün gelen kazanmıştır.”

65) Dediler ki: “Ey Musa! Ya sen at veya önce atan biz olalım.”

66) “Hayır, siz atın” dedi. Bir de baktı ki, büyüleri sayesinde ipleri ve sopaları, kendisine gerçekten koşuyor gibi görünüyor.

67) Musa, birden içinde bir korku duydu.

68) “Korkma! Üstün gelecek olan kesinlikle sensin” dedik.

69) “Sağ elindekini at da, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları, sadece bir büyücü hilesidir. Büyücü ise, nereye varsa iflah olmaz.”

70) Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar; “Harun'un ve Musa'nın rabbine iman ettik” dediler.

71) (Firavun) Şöyle dedi: “Ben size izin vermeden önce ona inandınız öyle mi! Hakikat şu ki o, size büyü öğreten ulunuzdur. Şimdi elleriniz ile ayaklarınızı tereddüt etmeden çaprazlama keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım! Böylece, hangimizin azabının daha şiddetli ve sürekli olduğunu iyice anlayacaksınız.”

72) Dediler ki: “Seni, bize gelen açık açık delillere ve bizi yaratana tercih edemeyiz. Öyle ise yapacağını yap! Sen, ancak bu dünya hayatında hükmünü geçirebilirsin.”

73) “Bize, hatalarımızı ve senin bize zorla yaptırdığın büyüyü bağışlaması için rabbimize iman ettik. Allah, en hayırlı ve en kalıcı olandır.”

74) Şurası muhakkak ki, kim rabbine günahkâr olarak varırsa, cehennem sırf onun içindir. O ise orada ne ölür ne de yaşar!

75) Kim de sâlih ameller işlemiş bir mümin olarak O'na varırsa, üstün dereceler işte sırf bunlar içindir.

76) İçinde ebedî kalacakları, zemininden ırmaklar akan Adn cennetleri! İşte arınanların mükâfatı budur.

77) And olsun ki biz Musa'ya: “Kullarımla birlikte geceleyin yola

çık da yetişilmesinden korkmaksızın ve endişe etmeksizin onlara denizde kuru bir yol aç" diye vahyetmiştik.

78) Bunun üzerine o, askerleri ile birlikte onların peşine düştü. Deniz onları gömüp boğuverdi.

79) Firavun, kavmini saptırdı, doğru yola sevk etmedi.

80) Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtardık; Tûr'un sağ tarafını size vâad ettik ve size kudret helvası ile bıldırcın eti indirdik.

81) Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yeyiniz, bu hususta taşkınlık da etmeyiniz; sonra sizi gazabım çarpar. Her kim ki kendisini gazabım çarparsa, hakikaten o, yıkılıp gitmiştir.

82) Şu da muhakkak ki ben, tevbe eden, iman eden ve sâlih amel işleyen, sonra doğru yolda giden kimseyi bağışlarım.

83) Seni acele ile kavminden ayrılmaya sevkeden nedir, ey Musa!

84) Musa: "İşte onlar da benim peşimdeler. Ben, memnun olasın diye sana acele ile geldim rabbim" dedi.

85) Dedi ki: "Senden sonra biz, kavmini imtihan ettik ve Sâmirî onları yoldan çıkardı."

86) Bunun üzerine Musa, öfkeli ve üzüntülü olarak kavmine döndü. "Ey kavmim! Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmamış mıydı? Şu halde size zaman mı çok uzun geldi, yoksa üstünüze rabbinizin gazabının inmesini mi istediniz ki, bana olan vâdinizden döndünüz?" dedi.

87) Dediler ki: "Biz sana olan vâadimizden, kendi isteğimizle dönmedik. Fakat biz, o kavmin zinet eşyasından bir takım ağırlıklar yüklenmiş, sonra da onları atmıştık; aynı şekilde Sâmirî de atmıştı."

88) Bu adam, onlar için, böğürebilen bir buzağı heykeli icat etti. Bunun üzerine: "İşte bu, sizin de, Musa'nın da ilahıdır. Fakat onu unuttu" dediler.

89) O şeyin, kendilerine hiçbir sözle karşılık veremeyeceğini, kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermek gücünde olmadığını görmezler mi?

90) Hakikaten Harun, onlara daha önce: "Ey kavmim! Siz bunun yüzünden sadece fitneye uğradınız. Sizin rabbiniz şüphesiz çok merhametli olan Allah'tır. Şu halde bana uyunuz ve emrime itaat ediniz" demişti.

91) Onlar: "Biz Musa aramıza dönünceye kadar buna tapmaktan asla vazgeçmeyeceğiz!" dediler.

92) Dedi ki: “Ey Harun! Bunların dalâlete düştüklerini gördüğün vakit seni engelleyen ne oldu?”

93) “Neden benim yolumu takip etmedin? Emrime âsi mi oldun?”

94) Dedi ki: “Ey annemin oğlu! Saçımı sakalımı, yolma! Ben, senin: “İsrailoğullarının arasına ayrılık düşürdün; sözümü tutmadın!” demenden korktum.”

95) Musa: “Ya senin zorun nedir, ey Sâmirî?” dedi.

96) O da: “Ben, onların görmediklerini gördüm. Zira o elçinin izinden bir avuç alıp onu attım. Bunu böyle nefsim bana hoş gösterdi” dedi.

97) Musa dedi ki: “Defol! Artık hayatın boyunca sen: “Bana dokunmayın!” diyeceksin. Ayrıca senin için, kurtulamayacağın bir ceza günü var. Tapmakta olduğun ilaha da bak! Yemin ederim, biz onu yakacağız; sonra da onu parça parça edip denize savuracağız!”

98) “Sizin ilâhınız, yalnızca, kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. O'nun ilmi her şeyi kuşatmıştır.”

99) İşte böylece geçmiştekilerin haberlerinden bir kısmını sana anlatıyoruz. Şüphesiz ki, tarafımızdan sana bir zikir verdik.

100) Kim ondan yüz çevirirse, şüphesiz ki kıyamet gününde o, ağır bir günah yükünü yüklenecektir.

101) Bu kimseler, onda kalıcıdırlar. Onlar için kıyamet gününde bu ne kötü bir yüktür!

102) O günde Sûr'a üflenir ve biz o zaman günahkârları, gözleri gömgök bir halde mahşerde toplarız.

103) Aralarında birbirlerine gizli gizli şöyle derler: “Dünyada sadece on gün kaldınız.”

104) Aralarında konuştukları konuyu biz daha iyi biliriz. Onların en olgun ve akıllı olanı o zaman: “Bir günden fazla kalmadınız” der.

105) Sana dağlar hakkında sorarlar. De ki: “Rabbim onları ufalayıp savuracak.”

106) “Böylece yerlerini dümdüz, bomboş bırakacaktır.”

107) “Orada ne bir iniş, ne de bir yokuş görebileceksin.”

108) O gün insanlar, dâvetçiye uyacaklar. Ona karşı yan çizmek yoktur. Artık, Rahmân için sesler kısılmıştır. Bu yüzden, fısıltıdan başka bir ses işitemezsin.

109) O gün, Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden hoşlandığından başkasının şefaati fayda vermez.

110) O, insanların geleceklerini de geçmişlerini de bilir. Onların ilmi ise bunu kapsayamaz:

111) Bütün yüzler, el-Hayy ve el-Kayyûm olan Allah için eğilip boyun bükmüştür. Zulüm yüklenen ise, gerçekten perişan olmuştur.

112) Her kim, mümin olarak sâlih amel işlerse, artık o, ne zulümden ne de hakkının çiğnenmesinden korkar.

113) Biz onu böylece Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda ikazları tekrar tekrar açıkladık. Umulur ki onlar korunurlar yahut da o kendileri için bir ibret ortaya koyar.

114) Hak hükümdar olan Allah, yücedir. Sana O'nun vahyi tamamlanmazdan önce Kur'an'da acele etme ve "Rabbim! Benim ilmimi artır" de.

115) And olsun biz, daha önce de Âdem'e ahit vermiştik. Ne var ki o, terk etti. Onda azim de bulmadık.

116) Bir zaman biz meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik. Onlar hemen secde ettiler; yalnız İblis hariç. O, yüz çevirdi.

117) Bunun üzerine: "Ey Âdem! Bu, hem senin için hem de eşin için büyük bir düşmandır. Sakın sizi cennetten çıkarmasın; sonra yorulur, sıkıntı çekersin!" dedik.

118) Şimdi burada senin için ne acıkmak vardır, ne de çıplak kalmak.

119) Yine burada sen, susuzluk çekmeyecek, sıcaktan da bunalmayacaksın.

120) Derken şeytan onun aklını karıştırıp "Ey Âdem! Sana ebedîlik ağacını ve sonu gelmez bir saltanatı göstereyim mi?" dedi.

121) Nihayet ondan yediler. Bunun üzerine kendilerine ayıp yerleri göründü. Üstlerini cennet yaprağı ile örtmeye çalıştılar. Âdem rabbine âsi olup yolunu şaşırdı.

122) Sonra rabbi onu seçkin kıldı; tevbesini kabul etti ve doğru yola yöneltti.

123) Dedi ki: "Birbirinize düşman olarak hepiniz oradan inin! Artık benden size hidayet geldiğinde, kim benim hidayetime uyarsa o sapmaz ve bedbaht olmaz."

124) "Kim de zikrimden yüz çevirirse şüphesiz ona sıkıntılı bir yaşam vardır ve biz onu, kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz."

125) O: "Rabbim! Beni niçin kör olarak haşrettin? Oysa ben, hakikaten görür idim!" der.

126) (Allah) buyurur ki: "İşte böyle. Çünkü sana âyetlerimiz

geldi; ama sen onları terk ettin. Bugün de aynı şekilde sen terk ediliyorsun!”

127) Doğru yoldan sapanı ve rabbinin âyetlerine inanmayanı işte böyle cezalandırırız. Ahiret azabı, elbette daha şiddetli ve daha süreklidir.

128) Bizim, onlardan önce nice nesilleri helâk etmiş olmamız kendilerini yola getirmedi mi? Hâlbuki onların yurtlarında gezip dolaşırlar. Bunda, elbette ki sakınan kimseler için nice ibretler vardır.

129) Eğer rabbinden, daha önce sâdır olmuş bir söz ve tayin edilmiş bir vâde olmasaydı, hemen azaba uğrarlardı.

130) Sen, onların söylediklerine sabret. Güneşin doğmasından önce de batmasından önce de rabbini hamd ile tesbih et; gecenin bir kısım saatleri ile gündüzün etrafında da tesbih et ki, hoşnut olasın.

131) Sakın, kendilerini denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız dünya hayatının süsüne gözlerini dikme! Rabbinin nimeti hem daha hayırlı, hem de daha süreklidir.

132) Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ iledir.

133) Onlar: “Bize rabbinden bir âyet getirmeli değil miydi?” dediler. Önce gelen kitaplardakinin apaçık delili onlara gelmedi mi?

134) Eğer biz, bundan önce onları bir azapla helâk etseydik, muhakkak ki şöyle diyeceklerdi: “Ya rabbi! Bize bir elçi gönderseydin de, şu aşağılığa ve rüsvaylığa düşmeden önce âyetlerine uysaydık!”

135) De ki: “Herkes beklemektedir: Öyle ise siz de bekleyin. Yakında anlayacaksınız; doğru düzgün yolun yolcuları kimmiş ve hidayette olan kimmiş!”

21- el-ENBİYA SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 112 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) İnsanların hesaba çekilmeleri yaklaştığı halde onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler.

2) Rablerinden kendilerine ne zaman yeni bir ihtar gelse, onlar bunu, hep alaya alarak dinlerler.

3) Kalpleri hep eğlencededir ve o zalimler şu gizli fısıltıyı yaptılar: "Bu, sizin gibi bir beşer olmaktan başka nedir ki! Siz şimdi gözünüz göre göre büyüye mi kapılıyorsunuz?"

4) Dedi ki: "Rabbim yerde ve gökte her sözü bilir. O, hakkıyla işiten ve bilendir."

5) "Hayır, (bunlar) saçma sapan rüyalardır; bilakis onu kendisi uydurmuştur; belki de o, şairdir. Değilse bize hemen, öncekilere gönderilenin benzeri bir âyet getirsin" dediler.

6) Bunlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir belde iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecekler?

7) Biz, senden önce de, kendilerine vahiy verdiğimiz erkeklerden başkasını göndermedik. Eğer bilmiyorsanız zikir ehline sorunuz.

8) Biz onları yemek yemez birer ceset olarak yaratmadık. Onlar kalıcı da değillerdir.

9) Sonra onlara olan sözü yerine getirdik; böylece, hem onları hem de dilediğimiz kimseleri kurtuluşa erdirdik; haddi aşanları da helâk ettik.

10) And olsun, size içinde zikriniz bulunan bir kitap indirdik. Hâla akletmez misiniz?

11) Zalim olan nice beldeyi helâk ettik; arkasından da nice başka topluluklar meydana getirdik.

12) Azabımızı hissettiklerinde bir de bakarsın ki oralardan kaçıyorlar!

13) “Kaçmayın! İçinde bulunduğunuz refaha ve yurtlarınıza dönün! Belki anlarsınız!”

14) “Vay başımıza gelenlere! Gerçekten biz zalim insanlarmışız” dediler.

15) Biz kendilerini, biçilmiş ekine, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu feryatları sürüp gider.

16) Biz, göğü, yeri ve bunlar arasındakileri, oyun olsun diye yaratmadık.

17) Eğer bir eğlence edinmek isteseydik, onu kendi tarafımızdan edinirdik. Ama bunu yapmayız.

18) Bilakis biz, hakkı bâtılın tepesine bindiririz de o, bâtılın işini bitirir. Bir de bakarsınız ki, bâtıl yok olup gitmiştir. Yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!

19) Göklerde ve yerde kimler varsa O'na aittir. O'nun huzurunda bulunanlar, O'na ibadet hususunda kibirlenmezler ve geri durmazlar.

20) Onlar, bıkıp usanmaksızın gece gündüz tesbih ederler.

21) Yoksa yerden ölüleri diriltebilecek birtakım ilahlar mı edindiler?

22) Eğer yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar bulunsaydı, yer ve gök kesinlikle bozulup gitmişti. Arş'ın Rabbi olan Allah, onların yakıştırdıkları sıfatlardan münezzehtir.

23) Allah, yaptığından sorumlu tutulamaz; onlar ise sorguya çekileceklerdir.

24) Yoksa O'ndan başka birtakım ilahlar mı edindiler? De ki: “Haydi delillerinizi getirin! İşte benimle beraber olanların zikri ve benden öncekilerin zikri.” Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler; bu yüzden de yüz çevirirler.

25) Senden önce hiçbir rasûl göndermedik ki ona: “Benden başka ibadete layık hak ilâh yoktur; şu halde bana kulluk edin” diye vahyetmiş olmayalım.

26) “Rahmân çocuk edindi” dediler. O, bundan münezzehtir. Bilakis (melekler), lütuf ve ihsana mazhar olmuş kullardır.

27) O'ndan önce konuşmazlar; onlar, sadece O'nun emri ile hareket ederler.

28) Allah, onların önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Allah’ın râzı olduklarından başkasına şefaat etmezler. Onlar, Allah korkusundan titrerler!

29) Onlardan her kim: “Ben de Allah’ın dışında bir ilahım” derse,

biz onu cehennemle cezalandırırız. İşte biz, zalimlere böyle ceza veririz!

30) İnkâr edenler, göklerle yer bitişik bir halde iken bizim, onları birbirinden ayırdığımızı ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?

31) Onları sarsmasın diye yeryüzünde bir takım dağlar diktik. Orada yol işaretleri kıldık ki maksatlarına ulaşsınlar.

32) Biz, göğü korunmuş bir tavan gibi yaptık. Onlar ise, oradaki delillerden yüz çevirirler.

33) O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzmektedirler.

34) Biz, senden önce de hiçbir beşere ebedîlik vermedik. Şimdi sen ölürsen, sanki onlar ebedî mi kalacaklar?

35) Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.

36) Kâfirler seni gördükleri zaman: “Sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mu?” diyerek seni hep alaya alırlar. Hâlbuki onlar, Rahmân’ın zikrini inkâr edenlerin ta kendileridir.

37) İnsan, aceleci yaratılmıştır. Size âyetlerimi göstereceğim; benden acele istemeyin.

38) Diyorkar ki: “Eğer doğru sözlülerdenseniz, ne zaman bu tehdit?”

39) İnkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi savamayacakları, kendilerine yardım dahi edilmeyeceği zamanı bir bilselerdi!

40) Bilâkis kendilerine o öyle âni gelir ki, onları şaşırtır. Artık, onu ne geri çevirebilirler, ne de kendilerine mühlet verilir.

41) And olsun, senden önceki rasullerle de alay edildi; ama onları alaya alanları, o alay konusu ettikleri şey kuşatıverdi.

42) De ki: “Sizi gece gündüz Rahman’dan kim koruyacak?” Buna rağmen onlar rablerinin zikrinden yüz çevirirler.

43) Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakım ilâhları mı var? Onlar kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler. Onlar bizden yakınlık da görmezler.

44) Evet, onları da, atalarını da barındırdık. Nihayet ömür kendilerine uzun geldi. Oysa onlar, bizim yeryüzüne gelip etrafından eksiltiğimizi görmezler mi? Şu halde, üstün gelen onlar mı?

45) De ki: “Ben, sadece, vahiy ile sizi uyarıyorum.” Fakat sağır olanlar, uyarıldıkları zaman bu çağrıyı duymazlar.

46) And olsun, onlara rabbinin azabından ufak bir esinti dokunsa, hiç şüphesiz, “Vah bize! Hakikaten biz zalim kimselermişiz!” derler.

47) Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu getiririz. Hesap gören olarak biz yeteriz.

48) And olsun biz, Musa ve Harun'a, takvâ sahipleri için bir ışık, bir zikr ve Furkan'ı verdik.

49) Onlar, görmedikleri halde rablerinden korkarlar. Yine onlar, kıyametten ürperen kimselerdir.

50) İşte bu da, bizim indirdiğimiz bereketli bir zikirdir. Şimdi onu inkâr mı ediyorsunuz?

51) And olsun ki İbrahim’e daha önceden rüşdünü vermiştik ve biz onu bilenlerdik.

52) Hani babasına ve kavmine demişti ki: “İbadet edip durduğunuz bu heykeller de ne oluyor?”

53) Dediler ki: “Babalarımızı bunlara ibadet ederken bulduk.”

54) Dedi ki: “And olsun siz ve babalarınız apaçık bir sapıklık içindesiniz.”

55) “Sen bize gerçeği mi getirdin, yoksa oyun oynayanlardan mısın?” dediler.

56) Dedi ki: “Hayır, sizin rabbiniz göklerin ve yerin rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şahitlik edenlerdenim.”

57) “Allah’a yemin olsun, sizler ardınızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım.”

58) Onları paramparça etti. Ancak dönüp başvururlar diye büyüklerini bıraktı.

59) Dediler ki: “İlahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerdendir.”

60) Dediler ki: “Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik.”

61) Dediler ki: “Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona şahid olsunlar.”

62) Dediler ki: “Ey İbrahim! Bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?”

63) Dedi ki: “Belki onu şu büyükleri yapmıştır. Eğer konuşabiliyorsa, siz onlara soruverin.”

64) Birbirlerine dönerek dediler ki: “Muhakkak asıl zalimler sizlersiniz.”

65) Sonra başları eğildi: “Sen de bilirsin ki bunlar konuşamazlar.”

66) Dedi ki: “O halde, Allah’ın dışında sizlere yararı olmayan ve zararı dokunmayan şeylere mi ibadet ediyorsunuz?”

67) “Öf size ve Allah’tan başka ibadet ettiklerinize. Hâlâ akıllanmayacak mısınız?”

68) Dediler ki: “Eğer yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun.”

69) “Ey ateş! İbrahim’e karşı serin ve selamet ol!” dedik.

70) Ona bir tuzak kurmak istediler, fakat biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık.

71) Onu ve Lût’u kurtarıp içinde, âlemler için bereketlendirdiğimiz yere çıkardık.

72) Ona İshâk’ı ve fazladan olarak da Ya’kûb’u bağışladık. Her birini salihler kıldık.

73) Ve onları, emrimizle doğru yolu gösteren önderler kıldık. Onlara hayırlar yapmayı, namazı dosdoğru kılmayı ve zekâtı vermelerini vahyettik. Onlar yalnızca bize ibadet eden kimselerdi.

74) Lût'a gelince, ona da hüküm ve ilim verdik; onu, çirkin işler yapmakta olan memleketten kurtardık. Zira onlar gerçekten fena işler yapan kötü bir kavimdi.

75) Onu rahmetimize kabul ettik; çünkü o, sâlihlerden idi.

76) Daha önce Nuh da dua etmiş, biz onun duasını kabul etmiştik. Böylece, kendisini ve yakınlarını büyük sıkıntıdan kurtarmıştık.

77) Onu, âyetlerimizi inkâr eden kavimden koruduk. Gerçekten onlar, fena bir kavim idi; bu yüzden topunu birden boğduk.

78) Davud ve Süleyman'ı da. Bir zaman, bir ekin konusunda hüküm veriyorlardı: çünkü halkın koyunları gece o ekine girmişti. Biz de hükümlerine şahit olmuştuk.

79) Bunu Süleyman'a biz kavratmıştık. Biz, onların her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte Allah’ı tesbih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan bizdik.

80) Ona, savaş sıkıntılarınızdan sizi koruması için zırh yapmayı öğrettik. Artık şükredecek misiniz?

81) Süleyman'ın emrine de kasırga rüzgârı verdik; onun emriyle içinde bereketli kıldığımız yere doğru eserdi. Biz herşeyi biliriz.

82) Şeytanlar arasından da, onun için dalgıçlık eden ve bundan başka işler görenler vardı. Biz onları gözetim altında tutuyorduk.

83) Eyyub'u da. Hani rabbine: “Başıma bu dert geldi. Sen, merhametlilerin en merhametlisisin” diye niyaz etmişti.

84) Bunun üzerine biz, tarafımızdan bir rahmet ve kulluk edenler için bir hatıra olmak üzere onun duasını kabul ettik; kendisinde dert ve sıkıntı olarak ne varsa giderdik ve ona aile efradını, ayrıca bunlarla birlikte bir mislini daha verdik.

85) İsmail'i, İdris'i ve Zülkifi de. Hepsi de sabreden kimselerdendi.

86) Onları rahmetimize kabul ettik. Muhakkak ki onlar sâlihlerdendi.

87) Zünnûn'u da. O öfkeli bir halde gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: “Senden başka ibadete layık hak ilah yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!” diye niyaz etti.

88) Bunun üzerine onun duasını kabul ettik ve onu kederden kurtardık. İşte biz müminleri böyle kurtarırız.

89) Zekeriyya'yı da. Hani o, rabbine şöyle niyaz etmişti: “Rabbim! Beni yalnız bırakma! Sen, vârislerin en hayırlısısın.

90) Biz onun da duasını kabul ettik ve ona Yahya'yı verdik; eşini de kendisi için ıslah ettik. Onlar, hayır işlerinde koşuşurlar, umarak ve korkarak bize yalvarırlardı; onlar, bize karşı derin saygı içindeydiler.

91) Irzını iffetle korumuş olanı da. Biz ona ruhumuzdan üfledik; onu ve oğlunu âlemler için bir ibret kıldık.

92) Muhakkak ki bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin rabbinizim. Öyle ise bana kulluk edin.

93) Kendi aralarında işlerinin birliğini bozdular. Hâlbuki hepsi bize döneceklerdir.

94) Bu durumda her kim mümin olarak sâlih ameller işlerse onun çabası inkâr edilmez. Zira biz onu yazmaktayız.

95) Helâk etmeye azmettiğimiz bir belde için artık onlara geri dönüş yoktur.

96) Nihayet Ye'cûc ve Me'cûc açıldığı ve onlar her tepeden akın ettiği zaman;

97) Ve gerçek vaad yaklaşınca, birden, inkâr edenlerin gözleri donakalır! “Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz, bu durumdan habersizmişiz; hatta biz zâlim kimselermişiz” derler.”

98) Siz ve Allah'ın dışında ibadet ettikleriniz cehennem yakıtısınız. Siz oraya gireceksiniz.

99) Eğer onlar birer ilah olsalardı oraya girmezlerdi. Hâlbuki hepsi orada ebedî kalacaklardır.

100) Orada onlara inlemek düşer. Yine onlar orada duymazlar.

101) Tarafımızdan kendilerine güzellik takdir edilmiş olanlara gelince, işte bunlar cehennemden uzak tutulurlar.

102) Bunlar onun uğultusunu duymazlar; gönüllerinin dilediği nimetler içinde ebedî kalırlar.

103) En büyük korku dahi onları tasalandırmaz. Melekler kendilerini şöyle karşılar: “İşte bu size vâad edilmiş olan gününüzdür.”

104) Sahifelerin dürülmesi gibi göğü düreriz. İlk yaratmaya nasıl başladıksa, üzerimize vaad olarak onu öylece iade edeceğiz. Biz vâadimizi yaparız.

105) And olsun Zikir'den sonra Zebur'da da: “Yeryüzüne sâlih kullarım vâris olacaktır” diye yazmıştık.

106) İşte bunda, kulluk eden bir kavim için bir mesaj vardır.

107) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

108) De ki: “Bana vahyedilen sadece, ilâhınızın ancak bir tek ilah olduğudur. Hâla müslüman olmayacak mısınız?

109) Eğer yüz çevirirlerse de ki: “Hepinize açıkladım. Artık size vâad olunan şey yakın mı uzak mı, bilmiyorum.”

110) “Şüphesiz Allah sözün açığını da bilir, gizli tuttuklarınızı da bilir.”

111) “Bilmiyorum, belki de o, sizi denemek ve bir zamana kadar sizi faydalandırmak içindir.”

112) Dedi ki: “Rabbim! Hak ile hükmet. Bizim rabbimiz; sizin anlattıklarınıza karşı kendisinden yardım istenen Rahmân’dır.”

22- el-HACC SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Ey insanlar! Rabbinizden sakının! Çünkü kıyamet vaktinin sarsıntısı müthiş bir şeydir!

2) Onu gördüğünüz gün, her emzikli kadın emzirdiği çocuğu unutur, her gebe kadın çocuğunu düşürür. İnsanları da sarhoş bir halde görürsün. Oysa onlar sarhoş değillerdir; fakat Allah'ın azabı çok şiddetlidir!

3) İnsanlardan, ilimsiz olarak Allah hakkında tartışmaya giren ve her inatçı şeytana uyan birtakım kimseler vardır.

4) Onun hakkında şöyle yazılmıştır: Kim onu yoldaş edinirse bilsin ki kendisini saptıracak ve alevli ateşin azabına sürükleyecektir.

5) Ey insanlar! Eğer yeniden dirilmekten şüphede iseniz, şunu bilin ki, biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan, sonra yaratılışı tamamlanmış ve tamamlanmamış canlı et parçasından yarattık ki size beyan edelim. Dilediğimizi, belirlenmiş bir süreye kadar rahimlerde bekletiriz; sonra sizi bir bebek olarak dışarı çıkarırız. Sonra güçlü çağınıza ulaşmanız için (sizi büyütürüz). İçinizden kimi vefat eder; yine içinizden kimi de ömrün en verimsiz çağına kadar götürülür; ta ki bilen bir kimse olduktan sonra bir şey bilmez hale gelsin. Sen, yeryüzünü de kupkuru ve ölü bir halde görürsün; fakat biz, üzerine yağmur indirdiğimizde o, kıpırdanır, kabarır ve her çiftten güzel bitkiler verir.

6) Çünkü Allah hakkın ta kendisidir; O, ölüleri diriltir; yine O, her şeye hakkıyla kadirdir.

7) Kıyamet vakti de gelecektir; bunda şüphe yoktur. Ve Allah kabirlerdeki kimseleri diriltip kaldıracaktır.

8) İnsanlardan bazısı, bir ilme, bir rehbere ve aydınlatıcı bir kitaba dayanmaksızın, Allah hakkında tartışır.

9) Allah yolundan saptırmak için kasılarak Allah hakkında tartışmaya kalkar. Onun için dünyada bir rezillik vardır; kıyamet gününde ise ona yakıcı azabı tattıracağız.

10) İşte bu, önceden yapıp ettiklerin yüzündendir. Elbette Allah kullarına haksızlık edici değildir.

11) İnsanlardan kimi Allah'a kuşkuyla kulluk eder. Kendisine bir iyilik dokunursa bununla tatmin olur, bir de imtihana uğrarsa yüzüstü döner. O, dünyasını da, ahiretini de kaybetmiştir. İşte bu, apaçık apaçık ziyânın ta kendisidir.

12) O, Allah'ın dışında, kendisine ne faydası, ne de zararı dokunacak olan şeylere yalvarır. Bu, büsbütün uzak olan sapıklığın ta kendisidir.

13) O, zararı faydasından daha yakın olan bir varlığa yalvarır. O, ne kötü bir yardımcı, ne kötü bir dosttur!

14) Muhakkak ki Allah, iman edip sâlih amel işleyen kimseleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokar. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

15) Her kim, Allah'ın, dünya ve ahirette ona asla yardım etmeyeceğini zannetmekte ise, artık o kimse tavana bir ip uzatsın; sonra da kessin! Şimdi bu kimse baksın! Acaba, hilesi, öfke duyduğu şeyi giderebilecek mi?

16) İşte böylece biz o Kur'ân'ı apaçık âyetler halinde indirdik. Gerçek şu ki Allah dilediği kimseyi doğru yola sevk eder.

17) İman edenler, Yahudiler, Sâbiîler, Hristiyanlar, Mecûsîler ve ortak koşanlara gelince, muhakkak ki Allah, bunlar arasında kıyamet gününde hükmünü verir. Çünkü Allah her şeye şahittir.

18) Görmez misin ki, göklerde olanlar ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanların birçoğu Allah'a secde ediyor; birçoğunun üzerine de azap hak olmuştur. Allah kimi hor ve hakir kılarsa, artık onu değerli kılacak bir kimse yoktur. Şüphesiz Allah dilediğini yapar.

19) Şu iki gurup, Rableri hakkında çekişen iki hasımdır: İmdi, inkâr edenler için ateşten bir elbise biçilmiştir. Onların başlarının üstünden kaynar su dökülecektir!

20) Bununla, karınlarının içindekiler ve derileri eritilecektir!

21) Bir de onlar için demir kamçılar vardır!

22) Izdıraptan dolayı oradan her çıkmak istediklerinde, oraya geri döndürülürler. Tadın bu yakıcı azabı!

23) Muhakkak ki Allah, iman edip sâlih amel işleyenleri, zemininden ırmaklar akan cennetlere sokar. Bunlar orada altın bileziklerle ve incilerle bezenirler. Orada giyecekleri ise ipektir.

24) Ve onlar, sözün en güzeline yöneltilmişler, el-Hamîd'in yoluna iletilmişlerdir.

25) İnkâr edenler, Allah'ın yolundan ve yerli ya da yolcu bütün insanlara eşit kıldığımız Mescid-i Harâm'dan alıkoymaya kalkanlar! Kim orada zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı azaptan tattırırız.

26) Hani biz İbrahim'e Evin yerini tayin etmiş ve şöyle demiştik: "Bana hiçbir şeyi şirk koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükû ve sucûd edenler için Evimi temizle."

27) "Ve insanlar arasında haccı ilân et! Gerek yaya, gerekse uzak yerlerden gelen yorgun düşmüş binekler üstünde sana gelsinler."

28) Kendileri için faydalara şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği hayvanlar üzerine belli günlerde Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun.

29) Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerlerine getirsinler ve Beyt-i Atik'i tavaf etsinler.

30) Durum böyle. Her kim, Allah'ın emir ve yasaklarına saygı gösterirse, bu, Rabbinin katında kendisi için daha hayırlıdır. Size okunanların dışında kalan hayvanlar size helâl kılındı. O halde, pislikten, putlardan sakının; bâtıl sözden sakının.

31) Kendisine ortak koşmaksızın Allah'ın hanifleri (olun). Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o, gökten düşüp parçalanmış da kendisini kuşlar kapmış yahut rüzgâr onu uzak bir yere sürüklemiş gibidir.

32) Durum öyledir. Her kim Allah'ın şiarlarına saygı gösterirse, şüphesiz bu, kalplerin takvâsındandır.

33) Onlarda sizin için belli bir süreye kadar birtakım yararlar vardır. Sonra bunların varacakları yer, Beytu'l-Atik'e kadardır.

34) Biz, her ümmete hayvan cinsinden kendilerine rızık olarak verdiklerimiz üzerine Allah'ın adını ansınlar diye bir bayram kıldık. İmdi, İlâhınız, bir tek İlah'tır. Öyle ise, O'na teslim olun. Mütevazı insanları müjdele!

35) Onlar öyle kimseler ki, Allah anıldığı zaman kalpleri titrer; başlarına gelene sabrederler, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak ederler.

36) Biz, büyük baş hayvanları da sizin için Allah'ın şiarlarından kıldık. Onlarda sizin için hayır vardır. Şu halde onlar, ayakları üzerine dururken üzerlerine Allah'ın ismini anınız. Yan üstü yere düştüklerinde ise, artık onlardan hem kendiniz yeyin, hem de ihtiyacını gizleyen-gizlemeyen fakirlere yedirin. İşte bunları biz, şükredesiniz diye sizin istifadenize verdik.

37) Onların ne etleri ne de kanları Allah'a ulaşır; fakat O'na sadece sizin takvânız ulaşır. Sizi hidayete erdirdiğinden dolayı Allah'ı yüceltmeniz için O, bu hayvanları böylece sizin istifadenize verdi. Güzel davrananları müjdele!

38) Allah, iman edenleri savunur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez.

39) Kendileriyle savaşılanlara, zulme uğramış olmaları sebebiyle, izin verildi. Şüphe yok ki Allah, onlara yardıma mutlak surette kadirdir.

40) Onlar, sırf “Rabbimiz Allah'tır” dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah, bir kısım insanları diğer bir kısmı ile def edip önlemeseydi, mutlak surette, içlerinde Allah'ın ismi bol bol anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescidler yıkılır giderdi. Allah, kendisine yardım edenlere muhakkak surette yardım eder. Hiç şüphesiz Allah, güçlüdür, galiptir.

41) Onlar ki, eğer kendilerine yeryüzünde imkân verirsek namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.

42) Eğer onlar seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nuh'un kavmi, Ad ve Semûd da yalanladılar.

43) İbrahim’in kavmi ve Lût’un kavmi de.

44) Medyen halkı da yalanladılar. Musa da yalanlanmıştı. İşte ben o kâfirlere süre tanıdım, sonra onları yakaladım. Nasıl oldu benim onları cezalandırmam!

45) Nitekim birçok memleket vardı ki, o memleket zulmetmekte iken, biz onları helâk ettik. Artık çatıları çökmüş, kuyuları terk edilmiş görkemli saraylar vardır.

46) Hiç yeryüzünde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalardı elbette akledecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin göğüsler içindeki kalpler kör olur.

47) Onlar senden azabın çabuk gelmesini istiyorlar. Allah vâadinden asla dönmez. Muhakkak ki, Rabbinin nezdinde bir gün sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir.

48) Nice ülkeler var ki, zulmedip dururlarken onlara mühlet verdim. Sonunda onları yakaladım. Dönüş yalnız banadır.

49) De ki: Ey insanlar! Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.

50) İman edip sâlih ameller işleyen kimseler için bağışlanma ve bol rızık vardır.

51) Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çabalayanlara gelince, işte bunlar, cehennemliklerdir.

52) Biz, senden önce hiçbir resûl ve nebî göndermedik ki, o, bir temennide bulunduğunda, şeytan onun dileğine katma yapmaya kalkışmasın. Ne var ki Allah, şeytanın katacağı şeyi iptal eder. Sonra Allah, kendi âyetlerini sağlam olarak yerleştirir. Allah, hakkıyla bilendir, hikmet sahibidir.

53) Bu, şeytanın kattığı şeyi, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri katılaşanlara deneme yapması içindir. Zalimler, gerçekten oldukça uzak bir ayrılık içindedirler.

54) Bir de, kendilerine ilim verilenler, onun hakikaten Rabbin tarafından gelmiş bir gerçek olduğunu bilsinler de ona inansınlar, bu sayede kalpleri huzur ve tatmine kavuşsun diye. Şüphesiz ki Allah, iman edenleri, kesinlikle dosdoğru bir yola yöneltir.

55) İnkâr edenler, kendilerine o saat ansızın gelinceye yahut da kısır bir günün azabı gelinceye kadar onun hakkında hep şüphe içindedirler.

56) O gün, mülk Allah'ındır. Aralarında hüküm verir. İman edip sâlih ameller işleyenler Naîm cennetlerindedirler.

57) İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar için alçaltıcı bir azap vardır.

58) Allah yolunda hicret edip sonra öldürülen yahut ölenleri hiç şüphesiz Allah güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, evet O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

59) Allah onları, elbette memnun kalacakları bir girilecek yere sokacaktır. Allah, hakkıyla bilendir, halîmdir.

60) İşte böyle. Her kim, kendisine verilen eziyetin dengi ile karşılık verir de, bundan sonra kendisine yine bir taşkınlık yapılırsa, Allah ona mutlaka yardım edecektir. Hakikaten Allah affedici ve bağışlayıcıdır.

61) Böyledir. Çünkü Allah, geceyi gündüze katar, gündüzü geceye katar. Şu da muhakkak ki Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

62) Böyledir. Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında dua ettikleri ise bâtılın ta kendisidir. Gerçek şu ki Allah, evet O, yücedir, büyüktür.

63) Görmedin mi, Allah, gökten bir su indirdi de bu sayede yeryüzü yeşeriyor. Gerçekten Allah çok lütufkârdır, haberdardır.

64) Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Hakikaten Allah, yalnız O zengindir, övgüye değerdir.

65) Görmedin mi, Allah, yerde olanları ve emriyle denizde yüzen gemileri sizin hizmetinize verdi. Göğü de, kendi izni olmadıkça yer üzerine düşmekten korur. Çünkü Allah, insanlara çok şefkatli ve çok merhametlidir.

66) O, size hayat veren, sonra sizi öldürecek, sonra yine diriltecek olandır. Gerçekten insan, çok nankördür.

67) Biz, her ümmete, uygulayacakları bir ibadet şekli kıldık. Öyle ise onlar bu işte seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine davet et. Şüphesiz sen, elbette dosdoğru bir yoldasın.

68) Eğer seninle tartışmaya girişirlerse: “Allah yaptığınızı çok iyi bilmektedir” de.

69) Allah kıyamet gününde, ihtilâf etmekte olduğunuz konulara dair aranızda hüküm verecektir.

70) Bilmez misin ki, Allah, yerde ve gökte ne varsa bilir? Bu, bir kitapta mevcuttur. Bu, Allah için çok kolaydır.

71) Onlar, Allah'ın dışında, Allah'ın kendisine hiçbir yetki indirmediği, kendilerinin dahi hakkında ilim sahibi olmadıkları şeylere ibadet ediyorlar. Zalimlerin hiç yardımcısı yoktur.

72) Apaçık âyetlerimiz kendilerine okunduğunda, kâfirlerin yüzlerinde hoşnutsuzluk sezersin. Onlar, kendilerine âyetlerimizi okuyanların neredeyse üzerlerine saldırırlar. De ki: “Size bundan daha kötüsünü bildireyim mi? Ateş! Allah, onu kâfirlere vaad etti. O, ne kötü varış yeridir!”

73) Ey insanlar! Bir misal verildi; şimdi onu dinleyin: Allah'ın dışında yalvardıklarınız, bunun için bir araya gelseler bile bir sineği dahi yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kapsa, bunu ondan geri de alamazlar. İsteyen de âciz, kendinden istenen de!

74) Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla bilemediler. Hiç şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür.

75) Allah meleklerden de elçiler seçer, insanlardan da. Şüphesiz Allah işitendir, görendir.

76) Onların önlerindekini de, arkalarındakini de bilir. Bütün işler Allah'a döndürülür.

77) Ey iman edenler! Rükû edin; secdeye kapanın; Rabbinize ibadet edin; hayır işleyin ki kurtuluşa eresiniz.

78) Allah adına gerektiği gibi cihad edin. O, sizleri seçmiş ve atanız İbrahim’in milleti olan bu dinde size bir güçlük kılmamıştır. Bundan daha önce de, bunda da sizi müslümanlar olarak adlandırdı. Ta ki ra-sul size şahid olsun, siz de insanlara karşı şahidlik edesiniz. Artık

namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah'a sarılın. Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı.

23- el-MU'MİNUN SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 118 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Gerçekten müminler kurtuluşa ermiştir;

2) Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler;

3) Onlar ki, boş ve yararsız şeylerden yüz çevirirler;

4) Onlar ki, zekâtı verirler;

5) Ve onlar ki, iffetlerini korurlar;

6) Ancak eşleri ve ellerinin sahip olduğu hariç. Bunlarla ilişkilerinden dolayı kınanmış değillerdir.

7) Şu halde, kim bunun ötesine gitmek isterse, işte bunlar, haddi aşan kimselerdir.

8) Yine onlar ki, emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler;

9) Ve onlar ki, namazlarına devam ederler.

10) İşte, asıl bunlar vâris olacaklardır;

11) Firdevs'e vâris olan bu kimseler, orada ebedî kalıcıdırlar.

12) And olsun biz insanı, çamurdan bir özden yarattık.

13) Sonra onu sağlam bir karargâhta nutfe haline getirdik.

14) Sonra nutfeyi alaka yaptık. Peşinden, alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratık olarak ortaya çıkardık. Yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir.

15) Sonra, muhakkak ki siz, bunun ardından elbet öleceksiniz.

16) Sonra da şüphesiz, sizler kıyamet gününde tekrar diriltileceksiniz.

17) And olsun biz, sizin üstünüzde yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan gâfil değiliz.

18) Gökten uygun bir ölçüde su indirip onu arzda durdurduk. Bizim onu gidermeye de elbet gücümüz yeter.

19) Böylece onun sayesinde sizin yararınıza hurma bahçeleri ve üzüm bağları meydana getirdik. Bunlarda sizin için birçok meyveler vardır ve siz onlardan yersiniz.

20) Tûr-i Sînâ'da da yetişen bir ağaç daha meydana getirdik ki, bu ağaç hem yağ hem de yiyenlere katık verir.

21) Hayvanlarda sizin için elbette ibretler vardır. Onların karınlarındakinden size içiririz. Onlarda sizin için birçok faydalar daha vardır; etlerinden de yersiniz.

22) Onların üzerinde ve gemilerde taşınırsınız.

23) And olsun ki, Nuh'u kavmine gönderdik ve o: “Ey kavmim! Allah'a ibadet edin. Sizin için O'ndan başka bir ilah yoktur. Hâla sakınmaz mısınız?” dedi.

24) Bunun üzerine, kavminin inkârcı ileri gelenleri şöyle dediler: “Bu, tıpkı sizin gibi bir beşer olmaktan başka bir şey değildir. Size üstünlük sağlamak istiyor. Eğer Allah dileseydi, muhakkak ki melekler indirirdi. Biz geçmişteki atalarımızdan böyle bir şey duymadık.”

25) “Bu, yalnızca kendisinde delilik bulunan bir kimsedir. Öyle ise, bir süreye kadar ona katlanıp bekleyin bakalım.”

26) Dedi ki: “Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!”

27) Bunun üzerine ona şöyle vahyettik: “Gözlerimizin önünde ve vahyettiğimiz şekilde gemiyi yap. Bizim emrimiz gelip de tandır feveran etmeye başlayınca her cinsten eşler halinde iki tane ve bir de, içlerinden, daha önce kendisi aleyhinde hüküm verilmiş olanların dışındaki aileni gemiye al. Zulmetmiş olanlar konusunda bana hiç yalvarma! Zira onlar kesinlikle boğulacaklardır.”

28) Sen, yanındakilerle birlikte gemiye yerleştiğinde: “Bizi zalimler topluluğundan kurtaran Allah'a hamdolsun” de.

29) Ve de ki: “Rabbim! Beni bereketli bir yere indir. Sen, iskân edenlerin en hayırlısısın.”

30) Şüphesiz bunda birtakım ibretler vardır. Hakikaten biz deneriz.

31) Sonra onların ardından bir başka nesil meydana getirdik.

32) Onlar arasından kendilerine: “Allah'a kulluk edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. Hâla Allah'tan korkmaz mısınız?” diyen bir rasul gönderdik.

33) Onun kavminden, kâfir olup ahirete ulaşmayı inkâr eden ve dünya hayatında kendilerine refah verdiğimiz varlıklı kişiler dediler ki:

“Bu sadece sizin gibi bir insandır; sizin yediğinizden yer, sizin içtiğinizden içer.”

34) “Gerçekten, sizin gibi bir beşere itaat ederseniz, herhalde ziyan edersiniz.”

35) “Size, öldüğünüz, toprak ve kemik yığını haline geldiğinizde, mutlak surette sizin çıkarılacağınızı mı vâad ediyor?”

36) “Bu size vâad edilen çok uzak!”

37) “Hayat, şu dünya hayatımızdan ibarettir. Ölürüz, yaşarız; bir daha diriltilecek de değiliz.”

38) “Bu adam, sadece Allah hakkında yalan uyduran bir kimsedir; biz ona inanmıyoruz.”

39) O dedi ki: “Rabbim! Beni yalanlamalarına karşılık bana yardımcı ol!”

40) Allah şöyle buyurdu: “Pek yakında onlar mutlaka pişman olacaklar!”

41) Nitekim hak ile gelen korkunç bir ses onları yakalayıverdi! Kendilerini hemen sel süprüntüsüne çevirdik. Zalimler topluluğu uzak olsun!

42) Sonra onların ardından başka nesiller getirdik.

43) Hiçbir ümmet, ecelini ne öne alabilir, ne de erteleyebilir.

44) Sonra biz rasullerimizi arka arkaya gönderdik. Herhangi bir ümmete rasullerinin geldiği her defasında, onlar onu yalanladılar; biz de onları birbiri ardından yok ettik ve onları ibret hikâyelerine dönüştürdük. Artık iman etmeyen kavim uzak olsun!

45) Sonra âyetlerimizle ve apaçık bir yetkiyle Musa ve kardeşi Harun'u gönderdik.

46) Firavun'a ve ileri gelenlerine. Onlar ise kibire kapıldılar ve ululuk taslayan bir kavim oldular.

47) Bu yüzden dediler ki: “Kavimleri bize kölelik ederken, bizim gibi olan bu iki adama inanır mıyız?”

48) Böylece onları yalanladılar ve bu sebeple helâk edilenlerden oldular.

49) And olsun biz Musa'ya, belki onlar yola gelirler diye, Kitab'ı verdik.

50) Meryem oğlunu ve annesini de bir alâmet kıldık; onları, yerleşmeye elverişli, suyu bulunan bir tepeye yerleştirdik.

51) “Ey rasuller! Temiz olan şeylerden yeyin; sâlih amel işleyin. Ben sizin yaptıklarınızı hakkıyla bilmekteyim.”

52) "Şüphesiz bu bir tek ümmet olarak sizin ümmetinizdir; ben de sizin rabbinizim. Öyle ise benden sakının."

53) Ne var ki insanlar aralarındaki işlerini parça parça böldüler. Her gurup kendilerinde bulunan ile sevinip böbürlenmektedirler.

54) Şimdi sen onları bir zamana kadar sapıklıkları içinde bırak!

55) Sanıyorlar mı ki, onlara verdiğimiz servet ve oğullar ile

56) Kendilerine faydaları arttıracağız? Hayır, onlar işin farkına varamıyorlar.

57) Rablerinin korkusundan endişelenenler;

58) Rablerinin âyetlerine inananlar;

59) Rablerine ortak koşmayanlar;

60) Ve rablerine dönecekleri için verdiklerini kalpleri çarparak verenler;

61) İşte onlar, iyiliklere koşuşurlar ve onlar bunda öne geçenlerdir.

62) Biz hiç kimseyi gücünün yettiğinden başkası ile yükümlü kılmayız. Katımızda hakkı konuşan bir kitap vardır ve onlar haksızlığa uğratılmazlar.

63) Hayır, onların kalpleri bu hususta cehâlet içindedir. Ayrıca onların bundan öte birtakım işleri vardır ki, onlar bu işleri yapar dururlar.

64) En nihayet, refah ve bolluk içinde olanlarını sıkıntıya uğrattığımızda, bakarsın ki onlar feryadı basarlar.

65) Bugün boşuna sızlanmayın! Zira bizden yardım göremeyeceksiniz!

66) Çünkü âyetlerim size okunurdu da, siz, arkanızı dönerdiniz.

67) Buna karşı kibirlenerek geceleyin hezeyanlar savururdunuz.

68) Onlar bu sözü hiç düşünmediler mi? Yoksa kendilerine, daha önce geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?

69) Yoksa rasullerini tanımadılar da bu yüzden mi onu inkâr ediyorlar?

70) Yoksa onda bir cinnet olduğunu mu söylüyorlar? Hayır; o, kendilerine hakkı getirmiştir. Onların çoğu ise haktan hoşlanmamaktadırlar.

71) Eğer hak, onların hevâlarına uysaydı, mutlaka gökler ve yer ile bunlarda bulunanlar bozulur giderdi. Hayır, biz onlara öğütlerini getirdik; fakat onlar öğütlerinden yüz çevirdiler.

72) Yoksa sen onlardan bir karşılık mı istiyorsun? Rabbinin vereceği daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.

73) Gerçek şu ki sen onları dosdoğru bir yola çağırıyorsun.

74) Ahirete inanmayanlar ise, ısrarla yoldan çıkmaktadırlar.

75) Eğer onlara acıyıp da içinde bulundukları sıkıntıyı giderseydik, iyice körleşerek azgınlıklarında direnirlerdi.

76) And olsun, biz onları azab ile yakalamıştık, yine de rablerine boyun eğmemiş ve yakarmamışlardı.

77) En nihayet üzerlerine, azabı çok şiddetli bir kapı açtığımız zaman, bir de bakarsın ki onlar orada şaşkın ve ümitsiz kalmışlardır!

78) O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır. Ne de az şükrediyorsunuz!

79) Ve O, sizi yeryüzünde yaratıp türetendir. Sırf O'nun huzurunda toplanacaksınız.

80) Ve yaşatan ve öldüren O’dur; gecenin ve gündüzün değişmesi O'na aittir. Hâla aklınızı kullanmaz mısınız?

81) Buna rağmen onlar, öncekilerin dedikleri gibi dediler.

82) Dediler ki: “Sahi biz, ölüp de bir toprak ve kemik yığını haline gelmişken, mutlaka yeniden diriltileceğiz öyle mi?”

83) Hakikaten, gerek bize, gerekse daha önce atalarımıza böyle bir vaadde bulunuldu; bu geçmiştekilerin masallarından başka bir şey değildir!

84) De ki: Eğer biliyorsanız, bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?

85) “Allah'a aittir” diyecekler. “Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız!” de.

86) “Yedi kat göklerin rabbi, azametli arş'ın rabbi kimdir?” diye sor.

87) “Allah'ındır” diyecekler. “Şu halde siz Allah'tan korkmaz mısınız!” de.

88) “Eğer biliyorsanız, her şeyin melekûtu kendisinin elinde olan, kendisi her şeyi koruyup kollayan, fakat kendisi korunmayan kimdir?” diye sor.

89) “Allah'ındır” diyecekler. “Öyle ise nasıl olup da büyüye kapılıyorsunuz?” de.

90) Doğrusu biz onlara gerçeği getirdik; onlar ise hakikaten yalancılardır.

91) Allah evlât edinmemiştir; O'nunla beraber hiçbir ilâh da yoktur. Aksi takdirde herbir ilah kendi yarattığını sevk eder ve mutlaka onlardan biri diğerine galebe çalardı. Allah, onların yakıştırdıkları şeylerden münezzehtir.

92) Allah, gaybı da görüneni de bilendir. O, ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzehtir.

93) De ki: "Rabbim! Eğer onlara yöneltilen tehdidi mutlaka bana göstereceksen.

94) Bu durumda beni zalimler topluluğunun içinde bulundurma, rabbim!"

95) Biz, onlara yönelttiğimiz tehdidi sana göstermeye elbette ki kadiriz.

96) Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyi çok iyi bilmekteyiz.

97) Ve de ki: "Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım!"

98) "Onların yanımda bulunmalarından da sana sığınırım, Rabbim!"

99) Nihayet onlardan birine ölüm gelip çattığında: "Rabbim! Beni geri gönder" der.

100) "Belki bıraktığımı tamamlar, sâlih amel işlerim." Hayır! Onun söylediği bu söz laftan ibarettir. Onların gerisinde ise, yeniden dirilecekleri güne kadar bir berzah vardır.

101) Sûra üflendiği zaman artık aralarında akrabalık bağları kalmamıştır; birbirlerini de arayıp sormazlar.

102) Artık kimlerin tartıları ağır gelirse, işte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.

103) Kimlerin de tartıları hafif gelirse, artık bunlar da kendilerine yazık etmişlerdir; ebedî cehennemdedirler.

104) Ateş yüzlerini yakar; orada somurtup kalırlar.

105) Size âyetlerim okunurdu da, siz onları yalanlardınız değil mi?

106) Derler ki: "Rabbimiz! Bahtsızlığımız bizi alt etti; biz, bir sapıklar topluluğu idik."

107) "Rabbimiz! Bizi buradan çıkar. Eğer bir daha dönersek, biz zalim insanlarız."

108) Buyurur ki: "Alçalın orada ve konuşmayın!"

109) Zira kullarımdan bir zümre: "Rabbimiz! Biz iman ettik; öyle

ise bizi bağışla; bize merhamet et! Sen, merhametlilerin en iyisisin” demişlerdi.

110) İşte siz onları alaya aldınız; sonunda onlar size zikrimi unutturdu, siz onlara gülüyordunuz.

111) Bugün ben onlara, sabrettiklerinin karşılığını verdim; onlar, hakikaten kazananlardır.

112) “Yeryüzünde kaç yıl kaldınız?” diye sorar.

113) “Bir gün veya günün bir kısmı kadar kaldık. İşte sayanlara sor” derler.

114) “Sadece az bir süre kaldınız; keşke siz bilmiş olsaydınız!” buyurur.

115) Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız?

116) Mutlak hâkim ve hak olan Allah, çok yücedir. O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur, O, yüce Arş'ın sahibidir.

117) Her kim Allah ile birlikte diğer bir ilaha dua ederse -ki bu hususla ilgili hiçbir delili yoktur- o kimsenin hesabı ancak rabbinin katındadır. Şurası muhakkak ki kâfirler iflah olmaz.

118) De ki: “Bağışla ve merhamet et Rabbim! Sen merhametlilerin en iyisisin.”

24- en-NUR SURESİ

(Medine'de inmiştir, 64 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Bizim indirdiğimiz ve farz kıldığımız bir sûredir. Belki düşünüp öğüt alırsınız diye onda apaçık âyetler indirdik.

2) Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah'a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dininde onlara acıyacağınız tutmasın. Müminlerden bir gurup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.

3) Zina eden erkek, zina eden veya müşrike olan bir kadından başkası ile evlenmez; zina eden kadınla da ancak zina eden veya müşrik olan erkek evlenir. Bu, müminlere haram kılınmıştır.

4) Namuslu kadınlara zina isnadında bulunup, sonra dört şahit getiremeyenlere seksener sopa vurun ve artık onların şahitliğini aslâ kabul etmeyin. Onlar tamamen günahkârdırlar.

5) Ancak bundan sonra tevbe edip ıslah olanlar müstesnadır. Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

6) Eşlerine zina isnadında bulunup da kendilerinden başka şahitleri olmayanlara gelince, onların her birinin şahitliği, kendisinin doğru söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ederek şahitlik etmesidir.

7) Beşinci defa da: eğer yalan söyleyenlerden ise Allah'ın lânetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir.

8) Kadının, kocasının yalan söyleyenlerden olduğuna dair dört defa Allah adına yemin ve şahitlik etmesi, kendisinden cezayı kaldırır.

9) Beşinci defa da, eğer doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını diler.

10) Ya Allah'ın size bol lütfu ve merhameti bulunmasaydı ve Allah, tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı!

11) Bu ağır iftirayı uyduranlar şüphesiz sizin içinizden bir gurup-

tur. Bunu kendiniz için bir kötülük sanmayın, aksine o, sizin için bir iyiliktir. Onlardan her bir kişiye, günah olarak ne işlemişse vardır. Onlardan bu günahın büyüklüğünü yüklenen kimse için de çok büyük bir azap vardır.

12) Bu iftirayı işittiğinizde erkek ve kadın müminlerin, kendi vicdanları ile hüsnüzanda bulunup da: "Bu, apaçık bir iftiradır" demeleri gerekmez miydi?

13) Onların da bu konuda dört şahit getirmeleri gerekmez miydi? Mademki şahitler getiremediler, öyle ise onlar Allah nezdinde yalancıların ta kendisidirler.

14) Eğer dünyada ve ahirette Allah'ın lütuf ve merhameti üstünüzde olmasaydı, içine daldığınız bu iftiradan dolayı size mutlaka büyük bir azap isabet ederdi.

15) Çünkü siz bu iftirayı, dilden dile birbirinize aktarıyor, hakkında bilgi sahibi olmadığınız şeyi ağızlarınızda geveleyip duruyorsunuz. Bunun önemsiz olduğunu sanıyorsunuz. Hâlbuki bu, Allah katında çok büyüktür.

16) Onu duyduğunuzda: "Bunu konuşup yaymamız bize yakışmaz. Hâşâ! Bu, çok büyük bir iftiradır" demeli değil miydiniz?

17) Eğer iman edenlerseniz, Allah, bir daha buna benzer tutumu tekrarlamaktan sizi sakındırıp uyarır.

18) Ve Allah âyetleri size açıklıyor. Allah, çok iyi bilir, hüküm ve hikmet sahibidir.

19) İman edenler arasında çirkin şeylerin yayılmasını arzulayan kimseler için dünyada da ahirette de çetin bir ceza vardır. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

20) Ya sizin üstünüze Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, Allah çok şefkatli ve merhametli olmasaydı!

21) Ey iman edenler! Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Kim şeytanın adımlarını takip ederse, muhakkak ki o, edepsizliği ve kötülüğü emreder. Eğer üstünüzde Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, içinizden hiçbir kimse asla temize çıkamazdı. Fakat Allah dilediğini arındırır. Allah işitir ve bilir.

22) İçinizden faziletli ve servet sahibi kimseler akrabaya, yoksullara, Allah yolunda hicret edenlere (vermeyeceklerine) yemin etmesinler; bağışlasınlar; feragat göstersinler. Allah'ın sizi bağışlamasını arzulamaz mısınız? Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir.

23) Namuslu, kötülüklerden habersiz mümin kadınlara zina isnadında bulunanlar, dünya ve ahirette lânetlenmişlerdir. Onlar için çok

büyük bir azap vardır.

24) O gün dilleri, elleri ve ayakları, yapmış olduklarından dolayı aleyhlerinde şahitlik edecektir.

25) O gün Allah onlara gerçek hesaplarını tastamam verecek ve onlar Allah'ın apaçık gerçek olduğunu anlayacaklardır.

26) Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler ise kötü kadınlara; temiz kadınlar temiz erkeklere, temiz erkekler de temiz kadınlara yaraşır. Bu sonuncular, söylediklerinden çok uzaktırlar. Kendileri için bağışlanma ve güzel bir rızık vardır.

27) Ey iman edenler! Kendi evinizden başka evlere, geldiğinizi farkettirip ev halkına selâm vermedikçe girmeyin. Bu sizin için daha iyidir; herhalde düşünüp anlarsınız.

28) Orada hiçbir kimse bulamadınızsa, size izin verilinceye kadar oraya girmeyin. Eğer size, “Geri dönün!” denilirse, hemen dönün. Çünkü bu, sizin için daha temiz bir davranıştır. Allah, yaptığınızı bilir.

29) İçinde kendinize ait eşyanın bulunduğu oturulmayan evlere girmenizde herhangi bir sakınca yoktur. Allah, sizin açığa vurduklarınızı da, gizlediklerinizi de bilir.

30) Mümin erkeklere söyle; bakışlarını sakınsınlar, ırzlarını da korusunlar. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından haberdardır.

31) Mümin kadınlara da söyle: “Gözlerini kıssınlar; namus ve iffetlerini korusunlar. Kendiliğinden görünen kısımları müstesna olmak üzere, zinetlerini göstermesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine örtsünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları, ellerinin altında bulunanlar, erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi gibi tâbi kimseler yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zinetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zinetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar.” Hep birden Allah'a tevbe edin ki ey mü’minler, kurtuluşa eresiniz.

32) Aranızdaki bekârları, kölelerinizden ve cariyelerinizden elverişli olanları evlendirin. Eğer bunlar fakir iseler, Allah kendi lütfu ile onları zenginleştirir. Allah, geniş olan ve bilendir.

33) Evlenme imkânını bulamayanlar ise; Allah, lütfu ile kendilerini varlıklı kılıncaya kadar iffetlerini korusunlar. Ellerinizin altında bulunanlardan mükâtebe yapmak isteyenlerle, eğer kendilerinde bir hayır

görüyorsanız, hemen mükâtebe yapın. Allah'ın size vermiş olduğu malından siz de onlara verin. Dünya hayatının geçici menfaatlerini elde edeceksiniz diye, namuslu kalmak isteyen câriyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları zor altında bırakırsa, bilinmelidir ki zorlanmalarından sonra Allah çok bağışlayıcı ve merhametlidir.

34) And olsun ki biz size apaçık âyetler, sizden önce yaşayıp gitmiş olanlardan örnekler ve sakınan kimseler için öğütler indirdik.

35) Allah, göklerin ve yerin nûrudur. O'nun nûrunun misâli, içinde lamba bulunan bir kandillik gibidir. O lamba kristal bir fanus içindedir; o fanus da sanki inciye benzer bir yıldız gibidir ki, doğuya da, batıya da nisbet edilemeyen mübarek bir ağaç olan zeytinden tutuşturulur. Onun yağı, neredeyse, kendisine ateş değmese dahi ışık verir. Nûr üstüne nûrdur. Allah dilediği kimseyi nûruna eriştirir. Allah insanlara misâller getirir. Allah her şeyi bilir.

36) Birtakım evlerdedir ki, Allah yücelmesine ve içlerinde isminin anılmasına izin vermiştir. Orada sabah akşam O'nu tesbih ederler.

37) Onlar, ne ticaret ne de alış-verişin kendilerini Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekât vermekten alıkoyamadığı insanlardır. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.

38) Çünkü Allah, onları yaptıklarının en güzeli ile mükâfatlandıracak ve lütfundan onlara fazlasıyla verecektir. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır.

39) İnkâr edenlere gelince, onların amelleri, ıssız çöllerdeki serap gibidir ki susayan onu su zanneder; nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanıbaşında da Allah'ı bulmuştur; Allah ise, onun hesabını tastamam görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür.

40) Yahut engin bir denizdeki yoğun karanlıklar gibidir ki, onu dalga üstüne dalga kaplıyor; üstünde de bulut. Birbiri üstüne karanlıklar. İnsan, elini çıkarıp uzatsa, neredeyse onu dahi göremez. Bir kimseye Allah nûr vermemişse, artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur.

41) Göklerde ve yerde bulunanlarla dizi dizi kuşların Allah'ı tesbih ettiklerini görmez misin? Her biri kendi duasını ve tesbihini bilmiştir. Allah, onların yapmakta olduklarını hakkıyle bilir.

42) Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dönüş de ancak O'nadır.

43) Görmez misin ki Allah bir takım bulutları sürüyor; sonra onları bir araya getirip üstüste yığıyor. İşte görüyorsun ki bunlar arasından yağmur çıkıyor. O, gökten, oradaki dağların bulutlarından dolu indirir.

Artık onu dilediğine isabet ettirir; dilediğinden de onu uzak tutar; şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alır!

44) Allah, gece ve gündüzü çeviriyor. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için mutlak bir ibret vardır.

45) Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üstünde sürünür, kimi iki ayağı üstünde yürür, kimi dört ayağı üstünde yürür. Allah dilediğini yaratır; şüphesiz Allah her şeye kadirdir.

46) And olsun biz apaçık bildiren âyetler indirdik. Allah, dilediğini dosdoğru yola hidayet eder.

47) “Allah'a ve rasul'e inandık ve itaat ettik” diyorlar; ondan sonra da içlerinden bir gurup yüz çeviriyor. Bunlar inanmış değillerdir.

48) Onlar, aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve rasulüne çağırıldıklarında, bakarsın ki içlerinden bir kısmı yüz çevirip dönerler.

49) Ama eğer hak kendi lehlerine ise, ona boyun eğip gelirler.

50) Kalplerinde bir hastalık mı var; yoksa şüphe içinde midirler yahut Allah ve Resûlünün kendilerine zulüm ve haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Hayır, asıl zalimler kendileridir!

51) Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resûlüne davet edildiklerinde, müminlerin sözü ancak “İşittik ve itaat ettik” demeleridir. İşte asıl bunlar kurtuluşa erenlerdir.

52) Her kim Allah'a ve rasûlüne itaat eder, Allah'tan korkar ve O'ndan sakınırsa, işte asıl bunlar mutluluğa erenlerdir.

53) Sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka çıkacaklarına dair, en ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler. De ki: “Yemin etmeyin. İtaatiniz malûmdur! Bilin ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”

54) De ki: “Allah'a itaat edin; rasule de itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz şunu bilin ki, Onun sorumluluğu kendisinin yüklendiği, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, doğru yolu bulmuş olursunuz. Rasule düşen, sadece apaçık tebliğdir.

55) Allah, sizlerden iman edip sâlih amel işleyenlere, kendilerinden öncekileri sahip ve hâkim kıldığı gibi onları da yeryüzüne sahip ve hâkim kılacağını, onlar için beğenip seçtiği dini onların iyiliğine yerleştirip koruyacağını ve korku döneminden sonra, bunun yerine onlara güven sağlayacağını vâad etti. Çünkü onlar bana kulluk ederler; hiçbir şeyi bana eş tutmazlar. Artık bundan sonra kim inkâr ederse, işte bunlar asıl büyük günahkârlardır.

56) Namazı kılın; zekâtı verin; rasule itaat edin ki merhamet göresiniz.

57) İnkâr edenlerin, yeryüzünde âciz bırakacaklarını sanmayasın! Onların varacağı yer cehennemdir. Ne kötü varış yeri!

58) Ey iman edenler! Ellerinizin altında bulunan ve içinizden henüz ergenlik çağına girmemiş olanlar, günde üç defa; sabah namazından önce, öğleyin giysilerinizi çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra yanınıza girecekleri zaman sizden izin istesinler. Bu üç vakit, elbiselerinizi çıkardığınız vakitlerdir. Bu vakitlerin dışında ne sizin için ne de onlar için bir günah yoktur. Birbirinizin yanına girip çıkabilirsiniz. İşte Allah âyetleri size böyle açıklar. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

59) Çocuklarınız ergenlik çağına girdiklerinde, kendilerinden öncekiler izin istedikleri gibi onlar da izin istesinler. İşte Allah, âyetlerini size böyle açıklar. Allah alîmdir, hakîmdir.

60) Bir nikâh ümidi beslemeyen, çocuktan kesilmiş yaşlı kadınların, zinetleri teşhir etmeksizin dış elbiselerini çıkarmalarında kendilerine bir vebal yoktur. İffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir.

61) Âmâya güçlük yoktur; topala güçlük yoktur; hastaya da güçlük yoktur. Sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden veya anahtarlarını uhdenizde bulundurduğunuz yerlerden yahut dostlarınızın evlerinden yemenizde bir sakınca yoktur. Toplu halde veya ayrı ayrı yemenizde de bir sakınca yoktur. Evlere girdiğiniz zaman, birbirinize Allah tarafından mübarek ve pek güzel bir yaşama dileği olarak selâm verin. İşte Allah, akledesiniz diye size âyetleri böyle açıklar.

62) Müminler, ancak Allah'a ve rasûlüne iman etmiş kimselerdir. Onlar, onunla ortak bir iş üzerindeyken ondan izin istemedikçe bırakıp gitmezler. Şu senden izin isteyenler, hakikaten Allah'a ve rasûlüne iman etmiş kimselerdir. Öyle ise, bazı işleri için senden izin istediklerinde, sen de onlardan dilediğine izin ver; onlar için Allah'tan bağış dile; Allah mağfiret edicidir, merhametlidir.

63) Rasulü, kendi aranızda birbirinizi çağırır gibi çağırmayın. İçinizden, birini siper edinerek sıvışıp gidenleri muhakkak ki Allah bilmektedir. Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitne isabet etmesinden veya çok elemli bir azaba uğramaktan sakınsınlar.

64) Bilmiş olun ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. O, sizin ne yolda olduğunuzu iyi bilir. İnsanlar O'nun huzuruna döndürüldükleri gün yapmış olduklarını onlara hemen bildirir. Allah, her şeyi

hakkıyla bilendir.

25- el-FURKAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 77 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Âlemlere uyarıcı olsun diye kuluna Furkan'ı indiren, Allah, yücedir.

2) Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. O bir çocuk edinmemiştir, mülkünde ortağı yoktur. Her şeyi yaratmış, ona ölçü vermiştir.

3) O'nun dışında, hiçbir şey yaratamayan, bilakis kendileri yaratılmış olan, kendilerine zarar veya fayda veremeyen, öldürmeye, hayat vermeye ve ölüleri yeniden diriltip kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen ilahlar edindiler.

4) İnkâr edenler: "Bu, olsa olsa onun uydurduğu bir yalandır. Başka bir zümre de bu hususta kendisine yardım etmiştir" dediler. Böylece onlar hiç şüphesiz zulme ve bâtıl şahitliğe başvurmuşlardır.

5) Yine dediler ki: "Başkasına yazdırıp da kendisine sabah akşam okunmakta olan, öncekilere ait masallardır."

6) De ki: Onu göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen indirdi. Şüphesiz O, çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

7) Dediler ki: "Bu rasule ne oluyor da yemek yiyor, çarşılarda dolaşıyor! Ona bir melek indirilmeli, kendisiyle birlikte o da uyarıcı olmalıydı!"

8) "Yahut kendisine bir hazine verilmeli veya içinden yiyeceği bir bahçesi olmalıydı." Zalimler dediler ki: "Siz, ancak büyülenmiş bir adama uymaktasınız!"

9) Senin hakkında bak ne biçim misaller getirdiler! Artık onlar sapmışlardır ve bir yol da bulamazlar.

10) Dilerse sana bunlardan daha iyisini, altlarından ırmaklar akan cennetleri verecek ve sana saraylar ihsan edecek olanın şanı yücedir.

11) Onlar üstelik kıyameti de yalan saydılar. Biz ise, kıyameti yalanlayanlar için alevli bir ateş hazırladık.

12) Uzak bir mesafeden onları görünce, onun öfkelenişini ve uğultusunu işitirler.

13) Elleri boyunlarına bağlı olarak onun dar bir yerine atıldıkları zaman, oracıkta yok oluvermeyi isterler.

14) Bugün bir defa yok olmayı istemeyin; aksine birçok defalar yok olmayı isteyin!

15) De ki: “Bu mu daha iyi, yoksa sakınanlara vâad edilen kalıcı cennet mi?” Orası, onlar için bir mükâfat ve bir varış yeridir.

16) Onlar için orada kalıcı olmak üzere diledikleri her şey vardır. İşte bu, Rabbinden istenen, O’na ait bir vaaddir.

17) O gün Rabbin onları ve Allah'tan başka ibadet ettikleri şeyleri toplar da, der ki: “Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?”

18) Onlar: “Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka velîler edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve babalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda zikri unuttular ve helâki hak eden bir kavim oldular” derler.

19) İşte, söylediklerinizde sizi yalancı çıkardılar. Artık ne geri çevirebilir, ne de bir yardım temin edebilirsiniz. İçinizden zulmedenlere büyük bir azap tattıracağız!

20) Senden önce gönderdiğimiz bütün rasuller de hiç şüphesiz yemek yerler, çarşılarda dolaşırlardı. Sizin bir kısmınızı diğer bir kısmınıza fitne kıldık; sabredecek misiniz? Rabbin her şeyi hakkıyla görmektedir.

21) Bizimle karşılaşmayı ummayanlar: “Bize ya melekler indirilmeliydi ya da Rabbimizi görmeliydik” dediler. And olsun ki onlar kendileri hakkında kibire kapılmışlar ve azgınlıkta pek ileri gitmişlerdir.

22) Melekleri görecekleri gün, günahkârlara o gün hiçbir sevinç haberi yoktur ve: “Yasaktır, yasak!” diyeceklerdir.

23) Onların yaptıkları her bir amele yönelir, onu saçılmış zerreler haline getiririz.

24) O gün cennetliklerin kalacakları yer çok huzurlu ve dinlenecekleri yer pek güzeldir.

25) O gün gökyüzü bulutlar ile yarılacak ve melekler bölük bölük indirileceklerdir.

26) İşte o gün, gerçek mülk Rahman'ındır. Kâfirler için de pek çetin bir gündür o.

27) O gün, zalim kimse ellerini ısırıp şöyle der: “Keşke rasul ile

birlikte bir yol tutsaydım!”

28) “Yazık bana! Keşke falancayı dost edinmeseydim!”

29) “Çünkü zikir bana geldikten sonra o, beni ondan saptırdı.” Şeytan insanı yüzüstü bırakıcıdır.

30) Rasul der ki: “Ey Rabbim! Kavmim bu Kur'an'ı büsbütün terk ettiler.”

31) İşte biz böylece her nebî için suçlulardan düşmanlar kıldık. Hidayet verici ve yardımcı olarak Rabbin yeter.

32) İnkâr edenler: “Kur'an ona bir defada topluca indirilmeli değil miydi?” dediler. Biz onu senin kalbine iyice yerleştirmek için böyle yaptık ve onu tane tane okuduk.

33) Onların sana getirdikleri hiçbir misal yoktur ki, sana doğrusunu ve daha güzel açıklayanını getirmeyelim.

34) Yüzüstü cehenneme toplanacak olanlar; işte onlar, yerleri en kötü, yolları en sapık olanlardır.

35) And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, kardeşi Harun'u da ona yardımcı yaptık.

36) “Ayetlerimizi yalan sayan kavme gidin” dedik. Sonunda, onları yerle bir ediverdik.

37) Nuh kavmine gelince, rasulleri yalanladıklarında onları, suda boğduk ve kendilerini insanlar için bir ibret yaptık. Zalimler için can yakıcı bir azap hazırladık.

38) Ad'ı, Semûd'u, Ress halkını ve bunlar arasında daha birçok nesilleri de.

39) Onların her birine misaller getirdik; hepsini kırdık geçirdik.

40) And olsun, belâ ve felâket yağmuruna tutulmuş olan o beldeye uğramışlardır. Peki, onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar öldükten sonra dirilmeyi ummamaktadırlar.

41) Seni gördükleri zaman: “Bu mu Allah'ın rasul olarak gönderdiği!” diyerek hep seni alaya alıyorlar.

42) “Şayet sebat göstermeseydik, gerçekten bizi neredeyse ilahlarımızdan saptıracaktı” diyorlar. Azabı gördükleri zaman, asıl kimin yolunun sapık olduğunu bilecekler!

43) Hevâsını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Sen ona koruyucu olabilir misin?

44) Yoksa sen, onların çoğunun gerçekten dinleyeceğini yahut düşüneceğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidir, hatta onlar yolca daha da sapıktırlar.

45) Rabbinin gölgeyi nasıl uzattığını görmedin mi? Eğer dileseydi, onu elbet hareketsiz kılardı. Sonra biz güneşi, ona delil kıldık.

46) Sonra onu yavaş yavaş kendimize çektik.

47) Sizin için geceyi bir örtü, uykuyu bir dinlenme kılan, gündüzü de dağılıp çalışma yapan, O'dur.

48) Rüzgârları rahmetinin önünde müjdeci olarak gönderen O'dur. Biz gökten tertemiz su indirdik.

49) Bu, ölü toprağa can vermek, yarattığımız nice hayvanlara ve nice insanlara su vermek içindir.

50) And olsun bunu, insanların öğüt almaları için, aralarında çeşitli şekillerde anlatmışızdır; ama insanların çoğu nankörlük edip diretmiştir.

51) Şayet dileseydik, elbet her şehre bir uyarıcı gönderirdik.

52) O halde, kâfirlere itaat eğme ve bununla onlara karşı olanca gücünle büyük bir cihad ver!

53) Birinin suyu tatlı ve susuzluğu giderici, diğerininki tuzlu ve acı iki denizi salıveren ve aralarına bir engel, aşılmaz bir sınır koyan O'dur.

54) Sudan bir insan yaratıp onu nesep ve sıhriyet yakınlığına dönüştüren O'dur. Rabbinin her şeye gücü yeter.

55) Allah'ın dışında kendilerine ne fayda ne de zarar verebilen şeylere kulluk ediyorlar. Kâfir, Rabbine karşı gelene yardımcıdır.

56) Biz seni ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik.

57) De ki: “Buna karşılık, sizden, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler olmanız dışında herhangi bir karşılık istemiyorum.”

58) Ölümsüz diri olana tevekkül et. O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

59) Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan, sonra Arş'a istivâ eden Rahmân'dır. Bunu bir bilene sor.

60) Onlara: “Rahmân'a secde edin!” denildiği zaman: “Rahmân da neymiş! Bize emrettiğin şeye secde eder miyiz hiç!” derler ve bu emir onların nefretini arttırır.

61) Gökte burçlar kılan, onların içinde bir kandil ve nurlu bir ay barındıran Allah, yücedir.

62) İbret almak veya şükretmek dileyen kimseler için gece ile gündüzü birbiri ardınca getiren de O'dur.

63) Rahmân'ın kulları onlardır ki, yeryüzünde tevazu ile yürürler

ve kendini bilmez kimseler onlara laf attığında: “Selam!” derler.

64) Gecelerini Rablerine secde ederek ve kıyam durarak geçirirler.

65) Ve şöyle derler: “Rabbimiz! Cehennem azabını üzerimizden sav. Doğrusu onun azabı gelip geçici değil, devamlıdır.”

66) “Orası cidden ne kötü bir yerleşme ve ikamet yeridir!”

67) Harcadıklarında ne israf ne de cimrilik ederler; ikisi arasında orta bir yol tutarlar.

68) Yine onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilaha dua etmezler, Allah'ın haram kıldığı cana haksız yere kıymazlar ve zina etmezler. Bunları yapan, cezayla karşılaşır.

69) Kıyamet günü azabı kat kat arttırılır ve onda alçaltılmış olarak kalır.

70) Ancak tevbe ve iman edip salih amelde bulunanlar başkadır; Allahı onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah çok bağışlayıcıdır, merhamet sahibidir.

71) Kim tevbe edip salih amel işlerse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.

72) Bâtıla şahitlikte bulunmazlar, boş sözlerle karşılaştıklarında vakar ile geçip giderler.

73) Kendilerine Rablerinin âyetleri hatırlatıldığında ise, onlara karşı sağır ve kör davranmazlar.

74) Derler ki: “Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!”

75) İşte onlara, sabretmelerine karşılık oda verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.

76) Orada kalıcılardır. Orası ne güzel bir yerleşme ve ikamet yeridir.

77) De ki: “İbadetiniz olmasa, Rabbim sizi ne yapsın?” Siz yalanladınız; onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!

26- eş-ŞUARA SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 227 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Sîn. Mîm.

2) Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3) Onlar iman etmiyorlar diye neredeyse kendine kıyacaksın!

4) Biz dilesek, onların üzerine gökten bir âyet indiririz de, ona boyunları eğilip kalır.

5) Kendilerine, Rahmân'dan hiçbir yeni öğüt gelmez ki, ondan yüz çevirmesinler.

6) Yalanladılar, fakat alay edip durdukları şeylerin haberleri yakında onlara gelecektir.

7) Yeryüzüne bir bakmazlar mı? Orada her güzel çiftten nice bitkiler yetiştirdik.

8) Şüphesiz bunlarda bir alâmet vardır; ama çoğu iman etmezler.

9) Şüphe yok ki rabbin, Azîz ve Rahîmdir.

10) Hani rabbin Musa'ya şöyle seslenmişti: "O zalimler gürûhuna git,

11) Firavun'un kavmine. Hâla sakınmayacaklar mı?"

12) Musa şöyle dedi: "Rabbim! Beni yalanlamalarından korkuyorum."

13) İçim daralır, dilim dönmez; onun için Harun'a da gönder.

14) Onlara göre üzerimde bir de suç var. Bundan ötürü beni öldürmelerinden korkuyorum.

15) Buyurdu ki: "Hayır! İkiniz âyetlerimizle gidin. Şüphesiz ki, biz sizinle beraberiz, işitmekteyiz."

16) "Haydi ikiniz Firavun'a gidip deyin ki: "Gerçekten biz, âlemlerin rabbi'nin elçisiyiz"

17) "İsrailoğullarını bizimle beraber gönder."

18) (Firavun) dedi ki: “Biz seni çocukken himayemize alıp büyütmedik mi? Hayatının birçok yıllarını aramızda geçirmedin mi?”

19) “Sonunda o yaptığın işi de yaptın. Sen nankörlerden birisin!”

20) Dedi ki: “O işi o anda bilmeyerek yaptım.”

21) “Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım. Sonra rabbim bana hüküm bahşetti ve beni rasullerden kıldı.”

22) “O başıma kaktığın nimet ise, İsrailoğullarını kendine köle etmendir.”

23) Firavun dedi ki: “Âlemlerin rabbi de nedir?”

24) Dedi ki: “Eğer yakin sahibi olsanız, O, göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin rabbidir.”

25) Etrafında bulunanlara: “İşitiyor musunuz?” dedi.

26) Dedi ki: “O, sizin de rabbiniz, daha önceki atalarınızın da rabbidir.”

27) Dedi ki: “Size gönderilen bu elçiniz mutlaka delidir”

28) Dedi ki: “Şayet aklınızı kullansanız, O, doğunun, batının ve ikisinin arasında bulunanların rabbidir.”

29) Dedi ki: “Benden başkasını ilah edinirsen, and olsun ki seni zindanlıklardan ederim!”

30) Dedi ki: “Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?”

31) Dedi ki: “Doğru söyleyenlerden isen, haydi getir onu!”

32) Bunun üzerine asâsını atıverdi; bir de ne görsünler, apaçık koca bir yılan!

33) Elini de çıkardı; o da seyredenler için bembeyaz!

34) Çevresindeki ileri gelenlere: “Bu, doğrusu çok bilgili bir sihirbaz!” dedi.

35) “Sizi sihiriyle yurdunuzdan çıkarmak istiyor. Şimdi ne buyurursunuz?”

36) Dediler ki: “Onu ve kardeşini beklet ve şehirlere toplayıcı görevliler gönder”

37) “Ne kadar bilgili sihirbaz varsa sana getirsinler.”

38) Böylece sihirbazlar belli bir günün tayin edilen vaktinde biraraya getirildi.

39) Halka: “Siz de toplanıyor musunuz?” denildi.

40) “Eğer üstün gelirlerse, herhalde sihirbazlara uyarız” dediler.

41) Sihirbazlar geldiklerinde Firavun'a: “Şayet biz üstün gelirsek, muhakkak bize bir ücret vardır değil mi?” dediler.

42) O da: “Evet, o takdirde hiç şüphe etmeyin, gözde kimselerden de olacaksınız” dedi.

43) Musa onlara: “Ne atacaksanız atın!” dedi.

44) Bunun üzerine iplerini ve değneklerini attılar ve: “Firavun'un izzeti için elbette bizler galip geleceğiz” dediler.

45) Sonra Musa asâsını attı; bir de ne görsünler, onların uydurduklarını yutuveriyor!

46) Sihirbazlar derhal secdeye kapandılar.

47) “Âlemlerin rabbine iman ettik” dediler.

48) “Musa ve Harun'un rabbine.”

49) Dedi ki: “Ben size izin vermeden ona iman ettiniz ha! Demek ki size sihiri öğreten büyüğünüzmüş o! Ama şimdi bileceksiniz: And olsun, ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim, hepinizi astıracağım!”

50) Dediler ki: “Zararı yok, biz şüphesiz rabbimize döneceğiz.”

51) “Biz, ilk iman edenler olduğumuz için rabbimizin hatalarımızı bağışlayacağını umarız.”

52) Musa'ya: “Kullarımı geceleyin yola çıkar; çünkü takip edileceksiniz” diye vahyettik.

53) Firavun da şehirlere toplayıcılar gönderdi:

54) “Esasen bunlar, azınlık bir gruptur.”

55) “Kesinkes bizi öfkelendirmişlerdir.”

56) “Biz ise, elbette hazırlıklı bir topluluğuz.”

57) Ama biz onları, bahçelerden, pınarlardan, çıkardık.

58) Hazinelerden ve değerli bir yerlerden.

59) Böylece, bunlara İsrailoğullarını mirasçı yaptık.

60) Derken gün doğumunda onların ardına düştüler.

61) İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın adamları: “İşte yakalandık!” dediler.

62) Dedi ki: Asla! Rabbim şüphesiz benimledir, bana yol gösterecektir.

63) Bunun üzerine Musa'ya: “Asân ile denize vur!” diye vahyettik. Derhal yarıldı, her bölük koca bir dağ gibi oldu.

64) Ötekilerini de oraya yaklaştırdık.

65) Musa ve beraberindekilerin hepsini kurtardık.

66) Sonra ötekilerini suda boğduk.

67) Şüphesiz bunda elbette bir ibret vardır; ama çokları iman etmiş değillerdir.

68) Şüphesiz rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

69) Onlara İbrahim'in haberini de oku.

70) Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye ibadet ediyorsunuz?" demişti.

71) Demişlerdi ki: "Putlara ibadet ediyoruz ve onlara ibadet etmeye devam edeceğiz."

72) Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?"

73) "Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?"

74) Dediler ki: "Hayır, ama biz atalarımızı böyle yapar bulduk."

75) Dedi ki: "Şimdi neye ibadet ettiğinizi gördünüz mü?"

76) "Hem siz, hem de eski atalarınız?"

77) "İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca âlemlerin rabbi hariç."

78) "Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur."

79) "Bana yediren ve içiren O'dur."

80) "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur."

81) "Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur."

82) "Din günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur."

83) "Rabbim, bana hüküm bağışla ve beni salihlere kat."

84) "Sonrakiler arasında bana doğruluk dili ver."

85) "Beni Na'îm cennetinin mirasçılarından kıl."

86) "Babamı da bağışla. Çünkü o, sapıtanlardandır."

87) "Ve beni diriltilecekleri gün küçük düşürme."

88) "Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı bir günde."

89) "Allah'a selim kalb ile gelmiş olanlar müstesna."

90) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır.

91) Cehennem de azgınlar için sergilenir.

92) Ve onlara denilir ki: "İbadet etmekte olduklarınız nerede?"

93) "Allah'ın dışında olanlar; size yardımları dokunuyor mu veya kendilerine yardımları oluyor mu?"

94) Artık onlar ve azgınlar onun içine dökülüverilmiştir.

95) Ve İblis'in bütün orduları da.

96) Onlar orada tartışarak derler ki:

97) "And olsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz."

98) "Çünkü sizi âlemlerin rabbi ile eşit tutuyorduk."

99) "Bizi suçlulardan başkası saptırmadı."

100) "Artık bizim için ne bir şefaatçi var."

101) "Ne de yakın bir dost."

102) "Bizim için bir kere daha dönüş olsaydı da iman edenlerden olabilseydik."

103) Şüphe yok ki bunda bir âyet vardır. Fakat onların çoğu mü'min değillerdi.

104) Muhakkak rabbin Azîz'dir, Rahîm'dir.

105) Nuh kavmi de rasulleri yalanladılar.

106) Kardeşleri Nuh onlara şöyle demişti: "Sakınmaz mısınız?"

107) "Bilin ki ben, size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

108) "Artık Allah'a karşı gelmekten sakının ve bana itaat edin."

109) "Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin rabbidir."

110) "Onun için, Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

111) Onlar şöyle cevap verdiler: "Sana düşük seviyeli kimseler tâbi olup dururken, biz sana iman eder miyiz hiç!"

112) Nuh dedi ki: "Onların yaptıkları hakkında bilgim yoktur."

113) "Onların hesabı ancak rabbime aittir. Bir düşünseniz!"

114) "Ben iman eden kimseleri kovacak değilim."

115) "Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım."

116) Dediler ki: "Ey Nuh! Vazgeçmezsen, iyi bil ki, taşlanmışlardan olacaksın!"

117) Nuh dedi ki: "Rabbim! Kavmim beni yalanladı."

118) "Artık benimle onların arasında sen hükmünü ver. Beni ve beraberimdeki müminleri kurtar."

119) Bunun üzerine biz onu ve beraberindekileri, o dolu geminin içinde kurtardık.

120) Sonra da geri kalanları suda boğduk.

121) Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çokları iman etmezler.

122) Şüphesiz rabbin, işte O, Azîz ve Rahîm'dir.

123) Âd (kavmi) de rasulleri yalanladı.

124) Kardeşleri Hûd onlara: "Sakınmaz mısınız?" demişti.

125) "Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

126) "Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

127) "Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin rabbidir."

128) "Siz her yüksek yere bir alâmet dikerek eğleniyor musunuz?"

129) "Kalıcı olmayı umarak sağlam yapılar mı ediniyorsunuz?"

130) "Yakaladığınız zaman, zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?"

131) "Artık Allah'tan korkun ve bana itaat edin."

132) Bildiğiniz şeyleri size bol bol veren, Allah'dan korkun.

133) "O size davarlar ve oğullar verdi."

134) "Bahçeler ve çeşmeler."

135) "Doğrusu sizin hakkınızda büyük bir günün azabından endişe ediyorum."

136) Şöyle dediler: "Sen öğüt versen de, vermesen de bizce birdir."

137) "Bu, öncekilerin geleneğinden başka bir şey değildir."

138) Biz azaba uğratılacak da değiliz.

139) Böylece onu yalancılıkla suçladılar; biz de kendilerini helâk ettik. Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çokları iman etmezler.

140) Şüphesiz rabbin, işte O, Aziz'dir, Rahim'dir.

141) Semûd da rasulleri yalanladı.

142) Kardeşleri Sâlih onlara: "Sakınmaz mısınız?" demişti.

143) "Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim."

144) "Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

145) "Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin rabbidir."

146) "Siz burada, güven içinde bırakılacak mısınız?"

147) "Böyle bahçelerde ve çeşme başlarında?"

148) "Ekinlerin ve salkımları sarkmış hurmalıkların arasında?"

149) "Dağlardan ustaca evler yontuyorsunuz"

150) "Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin."

151) “O aşırıların emrine uymayın.”

152) “Yeryüzünde bozgunculuk yapıp ıslah etmeyenlerin.”

153) Dediler ki: “Sen ancak iyice büyülenmiş birisin!”

154) “Sen de ancak bizim gibi bir insansın. Eğer doğru söyleyenlerden isen, haydi bize bir delil getir.”

155) (Salih): “İşte bu dişi devedir; onun bir su içme hakkı vardır, belli bir günün içme hakkı da sizindir” dedi.

156) “Ona bir kötülükle ilişmeyin, yoksa sizi büyük bir günün azabı yakalayıverir.”

157) Buna rağmen onlar deveyi kestiler; ama pişman da oldular.

158) Bunun üzerine onları azap yakaladı. Doğrusu bunda, büyük bir ders vardır; ama çokları iman etmezler.

159) Şüphesiz rabbin, işte O, Aziz’dir, Rahim’dir.

160) Lût kavmi de rasulleri yalanladı.

161) Kardeşleri Lût onlara şöyle demişti: “Sakınmaz mısınız?”

162) “Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.”

163) “Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin.”

164) “Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin rabbidir.”

165) “İnsanlar içinden erkeklere mi yaklaşıyorsunuz?”

166) “Rabbinizin sizler için yarattığı eşlerinizi bırakıyorsunuz! Doğrusu siz sınırı aşmış bir kavimsiniz!”

167) Onlar şöyle dediler: “Ey Lût! Vazgeçmezsen, iyi bil ki, sürgün edilmişlerden olacaksın!”

168) (Lût) dedi ki: “Doğrusu, ben sizin bu işinizden tiksinmekteyim!”

169) “Rabbim! Beni ve ailemi, onların yapageldiklerinden kurtar.”

170) Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

171) Ancak geride kalanlardan bir yaşlı kadın müstesna.

172) Sonra diğerlerini helâk ettik.

173) Üzerlerine öyle bir yağmur yağdırdık ki… Uyarılanların yağmuru ne de kötü!

174) Elbet bunda büyük bir ibret vardır; fakat çokları iman etmezler.

175) Şüphesiz rabbin, işte O, Azîz ve Rahîm’dir.

176) Eyke halkı da rasulleri yalanladı.

177) Şuayb onlara şöyle demişti: “Sakınmaz mısınız?”

178) “Bilin ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim.”

179) “Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin.”

180) “Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir.”

181) “Ölçüyü tastamam yapın, eksik verenlerden olmayın.”

182) “Doğru terazi ile tartın.”

183) “İnsanlara eşyalarını eksik vermeyin. Yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.”

184) “Sizi ve önceki nesilleri yaratandan sakının.”

185) Onlar şöyle dediler: “Sen, olsa olsa iyice büyülenmiş birisin!”

186) “Sen de, ancak bizim gibi bir beşersin. Bil ki, biz seni ancak yalancılardan biri sayıyoruz.”

187) “Şayet doğru sözlülerden isen, üstümüze gökten bir parça düşür.”

188) Dedi ki: “Rabbim yaptıklarınızı en iyi bilendir.”

189) Onu yalanladılar da, kendilerini o gölge gününün azabı yakalayıverdi. Gerçekten o, büyük bir günün azabı idi!

190) Doğrusu bunda büyük bir ibret vardır; ama çokları iman etmezler.

191) Şüphesiz rabbin, işte O, Azîz ve Rahîm’dir.

192) Muhakkak ki o âlemlerin rabbinin indirmesidir.

193) Onu Rûhu'l-emîn indirdi.

194) Senin kalbine; uyarıcılardan olman için,

195) Apaçık Arapça bir dille.

196) O, şüphesiz daha öncekilerin kitaplarında da vardır.

197) İsrailoğullarının âlimlerinin onu bilmesi, onlar için bir delil değil midir?

198) Biz onu Arapça bilmeyenlerden birine indirseydik de,

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

199) Bunu onlara o okusaydı, yine ona iman etmezlerdi.

200) Onu günahkârların kalplerine böyle soktuk.

201) Onun için, acıklı azabı görünceye kadar ona iman etmezler.

202) İşte bu onlara, kendileri farkında olmadan, ansızın geliverecektir.

203) O zaman: “Bize mühlet verilir mi acaba?” diyeceklerdir.

204) Onlar bizim azabımızı mı çarçabuk istiyorlardı?

205) Ne dersin! Eğer biz onları yıllarca yaşatsak.

206) Sonra tehdit edilmekte oldukları başlarına gelse!

207) Faydalandırıldıkları nimetler onlara hiç yarar sağlamayacaktır.

208) Bununla birlikte hangi memleketi, helak ettikse muhakkak onun uyarıcıları olmuştur.

209) İhtar edilmişlerdir ve biz zulmetmiş değilizdir.

210) O'nu şeytanlar indirmedi.

211) Bu onlara düşmez; zaten güçleri de yetmez.

212) Şüphesiz onlar, vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır.

213) O halde sakın Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarma, sonra azap edilenlerden olursun!

214) En yakın akrabanı uyar.

215) Sana uyan müminlere kanadını indir.

216) Şayet sana karşı gelirlerse de ki: “Ben sizin yaptıklarınızdan muhakkak ki uzağım.”

217) Sen Azîz ve Rahîm olana tevekkül et.

218) O ki, kalktığın zaman seni görüyor.

219) Secde edenler arasında dolaşmanı da.

220) Çünkü her şeyi işiten, her şeyi bilen O'dur.

221) Şeytanların ise kime ineceğini size haber vereyim mi?

222) Onlar, günaha, iftiraya düşkün olan herkesin üstüne inerler.

223) Bunlar, onlara kulak verirler ve onların çoğu yalancıdırlar.

224) Şairlere de sapıklar uyarlar.

225) Baksana onlar her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar.

226) Ve onlar yapamayacakları şeyleri söylerler.

227) Ancak iman edip sâlih ameller işleyenler, Allah'ı çok çok ananlar ve haksızlığa uğratıldıklarında kendilerini savunanlar başkadır.

Haksızlık edenler, hangi dönüşe döndürüleceklerini yakında bileceklerdir.

27- en-NEML SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 93 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Sîn. Bunlar Kur'ân'ın, Kitab-ı Mubîn'in âyetleridir.

2) İman eden müminler için bir hidayet rehberi ve bir müjdedir.

3) Onlar ki, namazı kılarlar, zekâtı verirler ve ahirete de kesin olarak inanırlar.

4) Şüphesiz biz, ahirete inanmayanların amellerini kendilerine süsledik; o yüzden bocalar dururlar.

5) İşte bunlara, azabın en kötüsü vardır ve onlar ahirette en çok ziyana uğrayacaklar da onlardır.

6) Şüphesiz ki bu Kur'ân sana, hikmet sahibi ve her şeyi bilen katından verilmektedir.

7) Hani Musa, ailesine şöyle demişti: "Gerçekten ben bir ateş gördüm. Size oradan bir haber getireceğim yahut bir ateş parçası getireceğim, umarım ki ısınırsınız!"

8) Oraya geldiğinde şöyle seslenildi: "Ateşin bulunduğu yerdeki ve çevresindekiler mübarek kılınmıştır! Âlemlerin Rabbi olan Allah, eksikliklerden münezzehtir!"

9) "Ey Musa! İyi bil ki, ben, Azîz ve Hakîm olan Allah'ım!"

10) "Asânı at!" Musa onu yılan gibi deprenir görünce dönüp arkasına bakmadan kaçtı. "Ey Musa! Korkma; çünkü benim huzurumda rasuller korkmaz."

11) "Ancak, kim haksızlık eder, sonra işlediği kötülük yerine iyilik yaparsa, bilsin ki ben Ğafur'um, Rahim'im."

12) "Elini koynuna sok da kusursuz bembeyaz çıksın. Dokuz âyet ile Firavun ve kavmine (git). Çünkü onlar artık yoldan çıkmış bir kavim olmuşlardır."

13) Âyetlerimiz onlara anlaşılır şekilde gelince: "Bu, apaçık bir büyüdür" dediler.

14) Kendileri de bunlara yakînen inandıkları halde, zulüm ve kibirlerinden ötürü onları inkâr ettiler. Bozguncuların sonunun nice olduğuna bir bak!

15) And olsun ki biz, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik. Onlar: “Bizi, mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun” dediler.

16) Süleyman Davud'a vâris oldu ve dedi ki: “Ey insanlar! Bize kuşdili öğretildi ve bize her şeyden verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur.”

17) Süleyman'ın, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil orduları toplandı; hepsi birarada düzenli olarak sevkediliyordu.

18) Nihayet Karınca vâdisine geldikleri zaman, bir karınca: “Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin; Süleyman ve ordusu farkına varmadan sizi ezmesin!” dedi.

19) Onun sözünden dolayı gülerek tebessüm etti ve dedi ki: “Ey Rabbim! Beni, gerek bana gerekse ana-babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın sâlih amel yapmaya muvaffak kıl. Rahmetinle, beni sâlih kulların arasına kat.”

20) Kuşları gözden geçirdi ve şöyle dedi: “Hüdhüd'ü niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?”

21) “Elbette ona şiddetli bir azap yapacağım ya da onu boğazlayacağım yahut bana apaçık bir delil getirecek.”

22) Çok geçmeden gelip dedi ki: “Ben, senin bilmediğin bir şeyi öğrendim. Sebe'den sana kesin bir haber getirdim.”

23) “Gerçekten, onlara hükümdarlık eden, kendisine her şey verilmiş ve büyük bir tahtı olan bir kadınla karşılaştım.”

24) “Onun ve kavminin, Allah'ı bırakıp güneşe secde ettiklerini gördüm. Şeytan, kendilerine yaptıklarını süslü göstermiş de onları doğru yoldan alıkoymuş. Bunun için doğru yolu bulamıyorlar.”

25) “Göklerde ve yerde gizleneni açığa çıkaran, gizlediğinizi ve açıkladığınızı bilen Allah'a secde etmemeleri için.”

26) “Büyük Arş'ın sahibi olan Allah'tan başka ilah yoktur.”

27) Dedi ki: “Doğru mu söyledin, yoksa yalancılardan mısın, bakacağız.”

28) “Şu mektubumu götür, onu kendilerine ver, sonra onlardan biraz çekil de, ne sonuca varacaklarına bak.”

29) (Sebe' melikesi) dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bana çok önemli bir mektup bırakıldı.”

30) “Mektup Süleyman'dandır, Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla (başlamakta)dır.”

31) “Bana muhalefet etmeyin, itaat ederek bana gelin” diye (yazmaktadır).”

32) Dedi ki: “Ey ileri gelenler! Bu işimde bana bir fikir verin. Siz yanımda olmadan hiçbir işi kestirip atmam.”

33) Onlar, şu cevabı verdiler: “Biz güçlü kuvvetli kimseleriz; emretmek ise sana aittir; artık ne emredeceğini sen düşün.”

34) Dedi ki: “Hükümdarlar bir memlekete girince, orayı perişan ederler ve halkının ulularını alçaltırlar. Onlar da böyle yapacaklardır.”

35) “Ben onlara bir hediye göndereyim de, bakayım elçiler ne ile dönecekler.”

36) Süleyman'a gelince şöyle dedi: “Siz bana mal ile yardım mı ediyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha iyidir. Hediyenizle siz sevinirsiniz.”

37) “Onlara dön; iyi bilsinler ki, kendilerine asla karşı koyamayacakları ordularla gelir, onları muhakkak surette hor ve hakir halde oradan çıkarırız!”

38) Dedi ki: “Ey ileri gelenler! Onlar teslimiyet gösterip bana gelmeden önce, hanginiz o melikenin tahtını bana getirebilir?”

39) Cinlerden bir ifrit: “Sen makamından kalkmadan ben onu sana getiririm. Gerçekten bu işe gücüm yeter ve bana güvenebilirsiniz” dedi.

40) Kitaptan bir ilmi olan kimse ise: “Gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm” dedi. Onu yanıbaşına yerleşmiş olarak görünce: “Bu, şükür mü edeceğim, yoksa nankörlük mü edeceğim diye beni sınamak üzere Rabbimin lütfundandır. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur, nankörlük edene gelince, o bilsin ki, Rabbimin hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, çok kerem sahibidir” dedi.

41) Dedi ki: “Onun tahtını değiştirin; bakalım tanıyacak mı, yoksa tanıyamayanlar arasında mı olacak.”

42) Melike gelince: “Senin tahtın da böyle mi?” denildi. O şöyle cevap verdi: “Tıpkı o!” Bize ondan önce ilim verilmiş ve biz müslüman olmuştuk.

43) Onu, Allah'ın dışında ibadet ettiği şeyler alıkoymuştu. Çünkü kendisi inkârcı bir kavimdendi.

44) Ona: “Köşke gir!” denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve eteğini yukarı çekti. Dedi ki: “Bu, billûrdan yapılmış, şeffaf bir zemindir.”

O da: “Rabbim! Ben gerçekten nefsime zulmetmişim. Süleymanla beraber âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum” dedi.

45) And olsun ki, “Allah'a kulluk edin!” diye Semûd kavmine kardeşleri Sâlih'i gönderdik. Hemen birbiriyle çekişen iki zümre oluverdiler.

46) Sâlih dedi ki: “Ey kavmim! İyilik dururken niçin kötülüğe koşuyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dileseniz olmaz mı? Belki size merhamet edilir.”

47) Dediler ki: “Senin ve beraberindekilerin yüzünden uğursuzluğa uğradık.” Dedi ki: “Musibetleriniz, Allah katındadır. Hayır, siz imtihana çekilen bir kavimsiniz.”

48) O şehirde dokuz kişi vardı ki, bunlar yeryüzünde bozgunculuk yapıyorlar, iyilik tarafına hiç yanaşmıyorlardı.

49) Allah'a and içerek birbirlerine şöyle dediler: “Gece ona ve ailesine baskın yapalım; sonra da velisine: “Biz ailesinin yok edilişi sırasında orada değildik, inanın ki doğru söylüyoruz” diyelim.”

50) Onlar böyle bir tuzak kurdular. Biz de kendileri farkında olmadan, onların planlarını altüst ettik.

51) Bak işte, tuzaklarının sonucu nasıl oldu: Onları da, kavimlerini de toptan helâk ettik!

52) İşte haksızlıkları yüzünden çökmüş evleri! Anlayan bir kavim için elbette bunda bir ibret vardır.

53) İman edip Allah'tan sakınanları ise kurtardık.

54) Lût'u da (gönderdik). Kavmine şöyle demişti: “Göz göre göre hâla o hayâsızlığı yapacak mısınız?”

55) “Siz, ille de kadınları bırakıp şehvetle erkeklere yaklaşacak mısınız? Doğrusu siz, cahillik eden bir kavimsiniz!”

56) Kavminin cevabı sadece: “Lût ailesini memleketinizden çıkarın; çünkü onlar temiz kalmak isteyen insanlarmış!” demelerinden ibaret oldu.

57) Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Yalnız karısı müstesna; onun geride kalmasını takdir ettik.

58) Onların üzerlerine müthiş bir yağmur indirdik. Bu sebeple, uyarılanların yağmuru ne kötü olmuştur!

59) De ki: “Hamd olsun Allah'a, selam olsun seçtiği kullarına. Allah mı daha hayırlı, yoksa O'na koştukları ortaklar mı?”

60) Gökleri ve yeri yaratan, gökten size su indiren mi? O suyla, bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği güzel güzel bahçeler

bitirdik. Allah'ın yanında başka bir ilah mı var! Doğrusu onlar denk koşan bir topluluktur.

61) Yeryüzünü durgun kılan, aralarından nehirler akıtan, arz için sabit dağlar yaratan, iki deniz arasına engel koyan mı? Allah'ın yanında başka bir ilah mı var! Doğrusu onların çoğu bilmiyorlar.

62) Darda kalana kendine yalvardığı zaman karşılık veren ve sıkıntıyı gideren, sizi yeryüzünün hâlifeleri kılan mı? Allah'ın yanında başka bir ilah mı var! Ne kadar da az düşünüyorsunuz!

63) Karanın ve denizin karanlıkları içinde size yolu bulduran, rahmetinin önünde rüzgârları müjdeci olarak gönderen mi? Allah'ın yanında başka bir ilah mı var! Allah, onların koştukları ortaklardan çok yücedir.

64) İlk baştan yaratan, sonra yaratmayı tekrar eden ve sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran mı? Allah'ın yanında başka bir ilah mı var! De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız siz kesin delilinizi getirin!”

65) De ki: “Göklerde ve yerde, Allah'tan başka kimse gaybı bilmez. Ve onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.”

66) Hayır; onların ahiret hakkındaki bilgileri yok olmuştur. Dahası, bu hususta şüphe içindedirler. Bunun da ötesinde, onlar ahiretten yana kördürler.

67) İnkârcılar dediler ki: “Biz ve atalarımız, toprak olduktan sonra, gerçekten çıkarılacak mıyız?”

68) “And olsun ki, bu tehdit bize yapıldığı gibi, daha önce atalarımıza da yapılmıştır. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değildir.”

69) De ki: “Yeryüzünde gezin de, günahkârların âkıbeti nice oldu, görün!”

70) Onların yüzünden tasalanma, kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü sıkıntı duyma.

71) Onlar: “Eğer doğru sözlü iseniz bu tehdit ne zaman gerçekleşecek?” derler.

72) De ki: “Çabucak gelmesini istediğiniz şeyin bir kısmı size çok yaklaşmış olabilir.”

73) Şüphesiz Rabbin, insanlara karşı lütuf sahibidir; fakat insanların çoğu şükretmezler.

74) Rabbin elbette onların kalplerinin gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

75) Gökte ve yerde göze görünmeyen hiçbir şey yoktur ki, apaçık bir kitapta bulunmasın.

76) Doğrusu bu Kur'an, İsrailoğullarına, hakkında ihtilâf edegeldikleri şeylerin pek çoğunu anlatmaktadır.

77) Ve o, müminler için gerçekten bir hidayet rehberi ve rahmettir.

78) Rabbin şüphesiz, onlar arasında hükmünü verecektir. O, el-Azîzdir, el-Alîm'dir.

79) O halde sen Allah'a tevekkül et. Çünkü sen apaçık hak üzeresin.

80) Bil ki sen ölülere işittiremezsin, arkalarını dönüp giderlerken sağırlara da dâveti duyuramazsın.

81) Sen körleri sapıklıklarından çevirip doğru yola getiremezsin. Ancak âyetlerimize inanıp da teslim olanlara duyurabilirsin.

82) O söz başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir dâbbe çıkarırız da, bu onlara insanların âyetlerimize kesin bir iman getirmemiş olduklarını söyler.

83) O gün, her ümmet içinden âyetlerimizi yalanlayanları gruplar halinde toplarız da sevk edilirler.

84) Nihayet, geldikleri zaman: "Siz benim âyetlerimi, ne olduğunu kavramadan yalanladınız öyle mi? Değilse yaptığınız neydi?" der.

85) Zulmetmelerinden dolayı haklarındaki söz gerçekleşmiştir; artık onlar konuşamazlar.

86) Geceyi dinlenmeleri için kıldığımızı ve gündüzü aydınlık kıldığımızı görmediler mi? İman eden bir kavim için elbette bunda birçok ibretler vardır.

87) Sûr'a üfürüldüğü gün, -Allah'ın diledikleri müstesna- göklerde ve yerde bulunanlar hep dehşete kapılır. Herkes küçülmüş olarak O'na gelirler.

88) Dağları görür de, onları durgun sanırsın. Hâlbuki onlar bulutların yürümesi gibi yürümektedirler. Her şeyi sapasağlam yapan Allah'ın sanatıdır. Şüphesiz ki O, yaptıklarınızdan tamamıyla haberdardır.

89) Kim iyilikle gelirse, ona daha iyisi verilir. Ve onlar o gün korkudan emin kalırlar.

90) Kötülükle gelen kimseler ise yüzüstü cehenneme atılırlar. Ancak yaptıklarınızın karşılığını görmektesiniz!

91) “Ben ancak, bu beldenin Rabbine ibadet etmekle emrolundum, O burayı dokunulmaz kılmıştır. Her şey de zaten O'na aittir. Bana müslümanlardan olmam emredildi.”

92) “Ve Kur'an'ı okumam (emredildi).” Artık kim hidayet bulursa, yalnız kendisi için hidayet bulmuş olur; kim de saparsa ona de ki: “Ben sadece uyarıcılardanım.”

93) Ve şöyle de: “Hamd Allah'a mahsustur. O, âyetlerini size gösterecek, siz de onları görüp tanıyacaksınız.” Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.

28- el-KASAS SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Tâ. Sîn. Mîm.

2) Bunlar, apaçık Kitab'ın âyetleridir.

3) İman eden bir kavim için Musa ile Firavun'un haberlerinden bir kısmını sana gerçek şekliyle okuyacağız.

4) Firavun, toprağında gerçekten azmış, halkını çeşitli sınıflara bölmüştü. Onlardan bir grubu güçsüz buluyor, bunların oğullarını boğazlıyor, kızlarını ise sağ bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardandı.

5) Biz ise, o yerde güçsüz düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve onları vârisler kılmak istiyorduk.

6) Ve o yerde onları hâkim kılalım, Firavun ile Hâmân'a ve ordularına, onlardan korktukları şeyi gösterelim.

7) Musa'nın annesine: "Onu emzir, kendisine zarar geleceğinden endişelendiğinde onu denize bırakıver, hiç korkup kaygılanma, çünkü biz onu sana geri vereceğiz ve onu rasullerden biri yapacağız" diye vahyettik.

8) Nihayet Firavun ailesi onu yitik çocuk olarak aldı. O, sonunda kendileri için bir düşman ve bir hüzün olacaktı. Şüphesiz Firavun ile Hâmân ve askerleri hata ediyorlardı.

9) Firavun'un karısı: "Benim ve senin için göz aydınlığıdır! Onu öldürmeyin, belki bize faydası dokunur ya da onu evlât ediniriz" dedi. Hâlbuki onlar sezemiyorlardı.

10) Musa'nın annesinin yüreğinde yalnızca çocuğunun tasası kaldı. Eğer biz, inananlardan olması için onun kalbini pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse işi meydana çıkaracaktı.

11) Annesi Musa'nın ablasına: "Onun izini takip et" dedi. O da, onlar farkına varmadan uzaktan kardeşini gözetledi.

12) Biz daha önceden onun sütannelerini kabulüne müsaade etmedik. Bunun üzerine: "Size, onun bakımını namınıza üstlenecek,

hem de ona iyi davranacak bir aile göstereyim mi?" dedi.

13) Böylelikle biz onu, annesine, gözü aydın olsun, gam çekmesin ve Allah'ın vâadinin gerçek olduğunu bilsin diye geri verdik. Fakat yine de onların çoğu bilmezler.

14) Musa yiğitlik çağına erip olgunlaşınca, biz ona hikmet ve ilim verdik. İşte güzel davrananları biz böylece mükâfatlandırırız.

15) Musa, ahalisinin habersiz olduğu bir sırada şehre girdi. Orada, biri kendi tarafından, diğeri düşman tarafından olan iki adamı birbiriyle dövüşür buldu. Kendi tarafından olanı, düşmana karşı ondan yardım diledi. Musa da ötekine bir yumruk vurup ölümüne sebep oldu. "Bu şeytan işidir. O, gerçekten saptırıcı, apaçık bir düşman" dedi.

16) Dedi ki: "Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim. Beni bağışla." Allah da onu bağışladı. Çünkü şüphesiz O çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.

17) Dedi ki: "Rabbim! Bana lütfettiğin nimetlere and olsun ki, artık suçlulara asla arka çıkmayacağım."

18) Şehirde korku içinde gözetleyerek sabahladı. Bir de ne görsün, dün kendisinden yardım isteyen kimse, yine feryad ediyor. Musa ona dedi ki: "Doğrusu sen, besbelli bir azgınsın!"

19) İkisinin de düşmanı olan adamı yakalamak isteyince, o adam dedi ki: "Ey Musa! Dün bir cana kıydığın gibi, bana da mı kıymak istiyorsun? Demek, ıslah edicilerden olmak istemiyor da, bu yerde illa yaman bir zorba olmayı arzuluyorsun sen!"

20) Şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi: "Ey Musa! İleri gelenler seni öldürmek için hakkında müzakere ediyorlar. Derhal çık! İnan ki ben senin iyiliğini isteyenlerdenim" dedi.

21) Musa korka korka, gözetleyerek oradan çıktı. "Rabbim! Beni zalimler güruhundan kurtar" dedi.

22) Medyen'e doğru yöneldiğinde: "Umarım, Rabbim beni doğru yola iletir" dedi.

23) Musa, Medyen suyuna varınca, orada sulayan birçok insan buldu. Onların gerisinde de, engelleyen iki kadın gördü. Onlara: "Derdiniz nedir?" dedi. Şöyle cevap verdiler: "Çobanlar sulayıp çekilmeden biz sulamayız; babamız da çok yaşlıdır."

24) Bunun üzerine Musa, onların yerine sulayıverdi. Sonra gölgeye çekildi ve: "Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra muhtacım" dedi.

25) Derken, o iki kadından biri utana utana yürüyerek ona geldi:

“Babam, bizim yerimize sulamanın karşılığını ödemek için seni çağırıyor” dedi. Ona gelip başından geçeni anlatınca o: “Korkma, o zalim kavimden kurtuldun” dedi.

26) İki kızından biri: “Babacığım! Onu ücretle tut. Çünkü ücretle istihdam edeceğin en iyi kimse, güçlü ve güvenilir olandır” dedi.

27) Dedi ki: “Bana sekiz yıl çalışmana karşılık şu iki kızımdan birini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer on yıla tamamlarsan artık o kendinden; yoksa sana ağırlık vermek istemem. İnşallah beni iyi kimselerden bulacaksın.”

28) Şöyle cevap verdi: “Bu seninle benim aramdadır. Bu iki süreden hangisini doldurursam doldurayım, demek ki bana karşı husumet yok. Söylediklerimize Allah vekîldir.”

29) Sonunda Musa süreyi doldurup ailesiyle yola çıkınca, Tûr tarafından bir ateş gördü. Ailesine: “Siz bekleyin; ben bir ateş gördüm, belki oradan size bir haber yahut ısınmanız için bir ateş parçası getiririm” dedi.

30) Oraya gelince, o mübarek yerdeki vâdinin sağ kıyısından, ağaç tarafından kendisine şöyle seslenildi: “Ey Musa! Bil ki ben, âlemlerin Rabbi olan Allah'ım.”

31) “Ve âsânı at!” Musa asâyı yılan gibi deprenir görünce, dönüp arkasına bakmadan kaçtı. “Ey Musa! Beri gel, korkma. Çünkü sen emniyette olanlardansın.”

32) “Elini koynuna sok; kusursuz, bembeyaz çıkacaktır. Korkudan kollarını kendine çek. İşte bu ikisi Firavun ve onun adamlarına karşı Rabbin tarafından iki kesin delildir. Çünkü onlar, yoldan çıkan bir kavim olmuşlardır.”

33) Dedi ki: “Rabbim! Ben onlardan birini öldürmüştüm, beni öldürmelerinden korkuyorum.”

34) “Kardeşim Harun'un dili benimkinden daha düzgündür. Onu da beni doğrulayan bir yardımcı olarak benimle birlikte gönder. Zira bana yalancılık ithamında bulunmalarından endişe ediyorum.”

35) Dedi ki: “Seni kardeşinle destekleyeceğiz ve size öyle bir delil vereceğiz ki, âyetlerimiz sayesinde onlar size erişemiyecekler. Siz ve size tâbi olanlar üstün geleceksiniz.”

36) Musa onlara apaçık âyetlerimizi getirince: “Bu, olsa olsa uydurulmuş bir sihirdir. Biz önceki atalarımızdan böylesini işitmemiştik” dediler.

37) Musa şöyle dedi: “Rabbim, kendi katından kimin hidayet ge-

tirdiğini ve hayırlı âkıbetin kime nasip olacağını en iyi bilendir. Muhakkak ki, zalimler iflâh olmazlar.”

38) Firavun: “Ey ileri gelenler! Sizin için benden başka bir ilâh tanımıyorum. Ey Hâmân! Haydi, benim için çamur üzerine ateş yak, bana bir kule yap ki Musa'nın ilahına çıkayım; ama sanıyorum, o mutlaka yalan söyleyenlerdendir” dedi.

39) O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve gerçekten bize döndürülmeyeceklerini sandılar.

40) Biz de onu ve askerlerini yakalayıp denize atıverdik. Bak işte, zalimlerin sonu nice oldu!

41) Onları, ateşe çağıran önderler kıldık. Kıyamet günü onlar yardım görmeyeceklerdir.

42) Bu dünyada arkalarına lânet taktık. Onlar, kıyamet gününde de kötülenmişler arasındadır.

43) And olsun biz, ilk nesilleri yok ettikten sonra Musa'ya, düşünüp öğüt alsınlar diye, insanlar için apaçık deliller, hidayet rehberi ve rahmet olarak o Kitab'ı vermişizdir.

44) Musa'ya emrimizi vahyettiğimiz sırada, sen batı yönünde bulunmuyordun ve görenlerden de değildin.

45) Bilakis biz nice nesiller var ettik de, onların üzerinden uzun zamanlar geçti. Sen, âyetlerimizi kendilerinden okuyarak öğrenmek üzere Medyen halkı arasında oturmuş da değilsin; aksine gönderen biziz.

46) Seslendiğimiz zaman da, sen Tûr'un yanında değildin. Bilakis, senden önce kendilerine uyarıcı gelmeyen bir kavmi uyarman için rabbinden bir rahmet olarak; ola ki düşünüp öğüt alırlar.

47) Bizzat kendi yaptıklarından dolayı başlarına bir musibet geldiğinde: “Rabbimiz! Ne olurdu bize bir rasûl gönderseydin de, âyetlerine uysak ve müminlerden olsaydık!” diyecek olmasalardı.

48) Fakat onlara tarafımızdan o hak gelince: “Musa'ya verilen gibi ona da verilmeli değil miydi?” dediler. Peki, daha önce Musa'ya verileni de inkâr etmemişler miydi? Dediler ki: “Birbirini destekleyen iki büyücü!” Yine: “Doğrusu biz hepsini inkâr ediyoruz” demişlerdi.

49) De ki: “Eğer doğru sözlüler iseniz, Allah katından bu ikisinden daha doğru bir kitap getirin de ben ona uyayım!”

50) Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar, sırf heveslerine uymaktadırlar. Allah'tan bir yol gösterici olmaksızın kendi hevâsına uyandan daha sapık kim olabilir! Elbette Allah zalim kavmi doğru yola iletmez.

51) And olsun ki biz, düşünüp öğüt alsınlar diye, sözü birbiri ardınca yetiştirmişizdir.

52) Ondan önce kendilerine kitap verdiklerimiz, ona da iman ederler.

53) Onlara okunduğu zaman: “Ona iman ettik. Çünkü o Rabbimizden gelmiş hakikattir. Esasen biz daha önce de müslüman idik” derler.

54) İşte onlara, sabretmelerinden ötürü, mükâfatları iki defa verilecektir. Bunlar kötülüğü iyilikle savarlar, kendilerine verdiğimiz rızıktan da Allah rızası için harcarlar.

55) Onlar, boş söz işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: “Bizim işlerimiz bize, sizin işleriniz size. Size selam olsun. Biz cahillerle ilgilenmeyiz” derler.

56) Sen sevdiğini hidayete erdiremezsin; bilakis, Allah dilediğine hidayet verir ve hidayete girecek olanları en iyi O bilir.

57) Dediler ki: “Biz seninle beraber doğru yola uyarsak, yurdumuzdan atılırız.” Biz onları, kendi katımızdan bir rızık olarak her şeyin ürünlerinin toplanıp getirildiği, güvenli, dokunulmaz bir yere yerleştirmedik mi? Fakat onların çoğu bilmezler.

58) Biz, refahından şımarmış nice memleketi helâk etmişizdir. İşte yerleri! Kendilerinden sonra oralarda pek az oturulabilmiştir. Onlara biz vâris olmuşuzdur.

59) Rabbin, kendilerine âyetlerimizi okuyan bir rasulü memleketlerin ana merkezine göndermedikçe, o memleketleri helâk edici değildir. Zaten biz ancak halkı zalim olan memleketleri helâk etmişizdir.

60) Size verilen şeyler, dünya hayatının geçim vasıtası ve süsüdür. Allah katında olanlar ise, daha hayırlı ve daha kalıcıdır. Hâla buna aklınız ermeyecek mi?

61) Şu halde, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz ve ardından ona kavuşan kimse, dünya hayatının menfaatini yaşattığımız, sonra kıyamet gününde huzurumuza getirilenler arasında bulunan kimse gibi midir?

62) O gün Allah onları çağırarak: “Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede?” diyecektir.

63) Aleyhlerine söz gerçekleşmiş olanlar: “Rabbimiz! Şunlar azdırdığımız kimselerdir. Biz nasıl azmışsak onları da öylece azdırdık Berî olduğumuzu sana arz ederiz. Zaten onlar aslında bize tapmıyorlardı” derler.

64) “Ortaklarınızı çağırın!” denir, onlar da çağırırlar; fakat kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Ne olurdu doğru yola girselerdi!

65) O gün Allah onları çağırarak: “Rasullere ne cevap verdiniz?” diyecektir.

66) İşte o gün onlara bütün haberler körleşmiştir. Onlar birbirlerine de soramayacaklardır.

67) Fakat tevbe eden, iman edip sâlih amel işleyen kimseye gelince, onun kurtuluşa erenler arasında olması umulur.

68) Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer. Onların seçim hakkı yoktur. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir ve şânı yücedir.

69) Rabbin, onların, sînelerinde gizlediklerini de, açığa vurduklarını da bilir.

70) İşte O, Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. Önünde de, sonunda da hamd O'nundur, hüküm O'nundur. Ve ancak O'na döndürüleceksiniz.

71) De ki: “Düşündünüz mü hiç, eğer Allah üzerinizde geceyi kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka size bir ışık getirecek ilah kimdir? Hâla işitmeyecek misiniz?”

72) De ki: “Söyleyin bakalım, eğer Allah üzerinizde gündüzü kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse, Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek ilah kimdir? Hâla görmeyecek misiniz?”

73) Rahmetinden ötürü Allah, geceyi ve gündüzü yarattı ki onda dinlenesiniz, O'nun fazlu kereminden arayasınız ve şükredesiniz.

74) O gün Allah onları çağırarak: “Benim ortaklarım olduklarını iddia ettikleriniz hani nerede?” diyecektir.

75) Her ümmetten bir şahit çıkarır, “Kesin delilinizi getirin!” deriz. O zaman bilirler ki hak Allah'a aittir ve uydurageldikleri şeyler de kendilerinden ayrılıp kaybolmuşlardır.

76) Karun, Musa'nın kavminden idi de, onlara karşı azgınlık etmişti. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarlarını güçlü kuvvetli bir topluluk zor taşırdı. Kavmi ona şöyle demişti: “Şımarma! Bil ki Allah şımarıkları sevmez.”

77) “Allah'ın sana verdiğinden ahiret yurdunu iste; ama dünyadan da nasibini unutma. Allah sana ihsan ettiği gibi, sen de iyilik et. Yeryüzünde bozgunculuğu arzulama. Şüphesiz ki Allah, bozguncuları sevmez.”

78) Karun ise: “O bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi” demişti. Bilmiyor muydu ki Allah, kendinden önceki nesillerden, ondan daha güçlü, ondan daha çok taraftarı olan kimseleri helâk etmişti. Günahkârlardan günahları sorulmaz.

79) Derken, Karun, ihtişamı içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını arzulayanlar: “Keşke Karun'a verilenin benzeri bizim de olsaydı; doğrusu o çok nasipli!” dediler.

80) Kendilerine ilim verilmiş olanlar ise şöyle dediler: “Yazıklar olsun size! İman edip sâlih ameller işleyenlere göre Allah'ın mükâfatı daha üstündür. Ona da ancak sabredenler kavuşabilir.”

81) Nihayet biz, onu da, sarayını da yerin dibine geçirdik. Artık Allah'a karşı kendisine yardım edecek yardımcıları olmadığı gibi, o, kendini kurtarabilecek kimselerden de değildi.

82) Daha dün onun yerinde olmayı isteyenler: “Görmüyor musun, Allah rızkı, kullarından dilediğine bol veriyor, dilediğine de az. Şayet Allah bize lütufta bulunmuş olmasaydı, bizi de yerin dibine geçirirdi. Görmüyor musun, inkârcılar iflâh olmazmış!” demeye başladılar.

83) İşte ahiret yurdu! Biz onu yeryüzünde taşkınlığı ve bozgunculuğu arzulamayan kimselere veririz. Âkıbet, takvâ sahiplerinindir.

84) Kim bir iyilik getirirse ona bundan daha hayırlı karşılık vardır. Kim bir kötülük getirirse, o kötülükleri işleyenler, ancak yaptıkları kadar ceza görürler.

85) Kur'an'ı sana farz kılan Allah, elbette seni dönülecek yere döndürecektir. De ki: “Rabbim, kimin hidayeti getirdiğini ve kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu en iyi bilendir.”

86) Sen, bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun. (Bu) ancak Rabbinden bir rahmettir. O halde sakın kâfirlere arka çıkma!

87) Allah'ın âyetleri sana indirildikten sonra, artık sakın onlar seni bu âyetlerden alıkoymasınlar. Rabbine duâ et. Asla müşriklerden olma!

88) Allah ile birlikte başka bir ilâha duâ etme! O'ndan başka ilah yoktur. O'nun vechinden başka her şey yok olacaktır. Hüküm O'nundur ve siz ancak O'na döndürüleceksiniz.

29- el-ANKEBUT SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 69 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif. Lâm. Mîm.

2) İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece "İman ettik" demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar?

3) And olsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları bilecek, yalancıları da mutlaka bilecektir.

4) Yoksa kötülükleri yapanlar bizden kaçabileceklerini mi sandılar? Ne kadar kötü hüküm veriyorlar!

5) Kim Allah'a kavuşmayı umuyorsa, bilsin ki Allah'ın tayin ettiği o vakit elbet gelecektir. O, her şeyi işiten ve bilendir.

6) Cihad eden, ancak kendisi için cihad etmiş olur. Şüphesiz Allah, âlemlerden müstağnîdir.

7) İman edip sâlih ameller işleyenlerin kötülüklerini elbette örteriz ve onlara, yaptıklarının daha güzeli ile karşılık veririz.

8) Biz, insana, anne babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Eğer onlar, seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Dönüşünüz ancak banadır. O zaman size yapmış olduklarınızı haber vereceğim.

9) İman edip sâlih ameller işleyenleri, muhakkak sâlihler arasına katarız.

10) İnsanlardan kimi vardır ki: "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah için eziyete uğratıldığı zaman, insanların işkencesini Allah'ın azabı gibi tutar. Hâlbuki Rabbinden bir nusret gelecek olsa, mutlaka, "Doğrusu biz de sizinle beraberdik" derler. İyi de, Allah, herkesin kalbindekileri en iyi bilen değil midir?

11) Allah, elbette iman edenleri de bilir, münafıkları da bilir.

12) Kâfirler, iman edenlere: "Bizim yolumuza uyun, sizin günahlarınızı biz yüklenelim" derler. Hâlbuki onların hiçbir günahını yüklenecek değillerdir. Gerçekte onlar, kesinlikle yalan söylemektedirler.

13) Elbette kendi yüklerini, kendi yükleriyle birlikte nice yükleri taşıyacaklar ve uydurup durdukları şeylerden kıyamet günü mutlaka sorguya çekileceklerdir.

14) And olsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de o bin yıldan elli yıl eksik bir süre onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayıverdi.

15) Fakat biz onu ve gemidekileri kurtardık ve bunu âlemlere bir ibret yaptık.

16) İbrahim de kavmine demişti ki: “Allah’a ibadet edin ve O’ndan sakının, eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.”

17) “Siz yalnızca Allah’ın dışında birtakım putlara ibadet ediyor ve aslı olmayan yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah’tan başka ibadet ettikleriniz, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızkı Allah’ın katında arayın, O’na ibadet edin ve O’na şükredin. Yalnız O’na döndürüleceksiniz.”

18) “Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de yalanlamışlardır. Rasule düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir.”

19) Allah'ın, yaratılanı ilk baştan nasıl yarattığını, sonra bunu tekrarladığını görmediler mi? Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

20) De ki: “Yeryüzünde gezip dolaşın da, Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın. İşte Allah bundan sonra ahiret hayatını da yaratacaktır. Gerçekten Allah her şeye kadirdir.”

21) “O, dilediğine azab eder, dilediğine merhamet eder. Ancak O'na döndürüleceksiniz.”

22) “Siz ne yeryüzünde ne de gökte âciz bırakamazsınız. Sizin için Allah'tan başka bir dost ve yardımcı da yoktur.”

23) Allah'ın âyetlerini ve O'na kavuşmayı inkâr edenler -işte onlar- benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir ve onlar için acıklı bir azap vardır.

24) Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: “Onu öldürün ya da yakın” demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır.

25) Dedi ki: “Siz ancak dünya hayatında kendi aranızda bir dostluk için, Allah’tan başka bir takım putları edindiniz. Sonra kıyamet gününde kiminiz kiminizi inkâr edecek ve kiminiz kiminize lanet edecektir. Barınağınız ateştir, yardımcılarınız da yoktur.”

26) Bunun üzerine Lut ona iman etti, dedi ki: “Gerçekten ben Rabbime hicret edeceğim. Şüphe yok ki O, Azîz’dir, Hakîm’dir.”

27) Biz ona İshak'ı ve Yakub'u bağışladık ve onun soyunda nebiliği ve kitabı kıldık. Ona mükâfatını dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette de elbette salihlerdendir.

28) Lût'u da (gönderdik). O, kavmine demişti ki: "Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayâsızlığı yapıyorsunuz!"

29) "Siz, ille de erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve meclislerinizde edepsizlikler yapacak mısınız?" Kavminin cevabı ise, şöyle demelerinden ibaret oldu: "Doğru söyleyenlerden isen, Allah'ın azabını getir bize!"

30) Dedi ki: "Şu fesatçılar güruhuna karşı bana yardım eyle Rabbim!"

31) Elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldiklerinde, dediler ki: "Muhakkak ki biz şu kasaba halkını helâk edeceğiz. Çünkü onun halkı zalim oldular."

32) Dedi ki: "Onun içinde Lût da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında, onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O, geride kalacaklardandır."

33) Elçilerimiz Lût'a gelince, Lût onlar hakkında tasalandı ve ne yapacağını bilemedi. Ona: "Korkma, tasalanma! Çünkü biz seni de aileni de kurtaracağız. Yalnız, geride kalacaklar arasında bulunan karın müstesna" dediler.

34) "Biz, şüphesiz, bu memleket halkının üzerine, yoldan çıkmalarına karşılık gökten bir azap indireceğiz."

35) And olsun ki, biz, aklını kullanacak bir kavim için oradan apaçık bir ibret nişânesi bırakmışızdır.

36) Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik ve Şuayb: "Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın!" dedi.

37) Fakat onu yalancılıkla itham ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayıverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar.

38) Âd ve Semûd'u da. Sizin için, oturdukları yerlerden apaçık anlaşılmaktadır. Şeytan onlara yaptıkları işleri güzel gösterip onları doğru yoldan çıkardı. Oysa bakıp görebilecek durumdaydılar.

39) Karun'u, Firavun'u ve Hâmân'ı da. And olsun ki, Musa onlara apaçık deliller getirmişti de onlar yeryüzünde büyüklük taslamışlardı. Hâlbuki geçebilecek değillerdi.

40) Nitekim onlardan her birini günahı sebebiyle cezalandırdık. Kiminin üzerine taşlar savuran rüzgârlar gönderdik, kimini korkunç bir ses yakaladı, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah

onlara zulmetmiyor, asıl onlar kendilerine zulmediyorlardı.

41) Allah'tan başka dostlar edinenlerin durumu, örümceğin durumu gibidir. Örümcek bir yuva edinir; hâlbuki yuvaların en çürüğü şüphesiz örümcek yuvasıdır. Keşke bilselerdi!

42) Allah, onların kendisinin dışında hangi şeye yalvardıklarını şüphesiz bilir. O, mutlak güç ve hikmet sahibidir.

43) İşte biz, bu temsilleri insanlar için getiriyoruz; fakat onları ancak bilenler düşünüp anlayabilir.

44) Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda, iman edenler için bir nişâne bulunmaktadır.

45) Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve namazı kıl. Muhakkak ki, namaz, hayâsızlıktan ve kötülükten alıkoyar. Allah'ı anmak elbette en büyüğüdür. Allah yaptıklarınızı bilir.

46) İçlerinden zulmedenleri bir yana, ehl-i kitapla ancak en güzel yoldan mücadele edin ve deyin ki: “Bize indirilene de, size indirilene de iman ettik. Bizim ilahımız da sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuzdur.”

47) İşte böylece sana bu Kitab'ı indirdik. Onun için, kendilerine kitap verdiklerimiz ona iman ediyorlar. Şunlardan da ona iman eden nice kimseler vardır. Âyetlerimizi, ancak kâfirler bile bile inkâr eder.

48) Sen bundan önce ne bir yazı okur, ne de elinle onu yazardın. Öyle olsaydı, bâtıla uyanlar kuşku duyarlardı.

49) Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin sînelerinde apaçık âyetlerdir. Âyetlerimizi, ancak zalimler bile bile inkâr eder.

50) “Ona Rabbinden deliller indirilmeli değil miydi?” derler. De ki: “Ayetler ancak Allah'ın katındadır. Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.”

51) Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı sana indirmemiz onlara yetmemiş mi? Elbette iman eden bir kavim için onda rahmet ve ibret vardır.

52) De ki: “Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde ne varsa bilir. Bâtıla inanıp Allah'ı inkâr edenler, işte ziyana uğrayacaklar onlardır.”

53) Senden, azabı çarçabuk istiyorlar. Eğer önceden tayin edilmiş bir vade olmasaydı, azap elbette onlara gelip çatmıştı. Fakat onlar farkında değilken, o ansızın kendilerine geliverecektir.

54) Senden azabı çarçabuk istiyorlar. Hiç şüpheleri olmasın, cehennem kâfirleri çepeçevre kuşatacaktır.

55) O günde azap, onları hem üstlerinden hem ayaklarının altından saracak ve Allah: “Yaptıklarınızı tadın!” diyecektir.

56) Ey iman eden kullarım! Şüphesiz, benim arzım geniştir. O halde yalnız bana kulluk edin.

57) Her can ölümü tadacaktır. Sonunda bize döndürüleceksiniz.

58) İman edip sâlih ameller işleyenleri, muhakkak ki onları, içinde ebedî kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennet köşklerine yerleştireceğiz. Amel edenlerin mükâfatı ne güzeldir!

59) Onlar, sabreden kimselerdir ve yalnız Rablerine güvenip dayanmaktadırlar.

60) Nice canlı var ki, rızkını taşımıyor. Onlara da size de rızık veren Allah'tır. O, her şeyi işitir ve bilir.

61) And olsun ki onlara: “Gökleri ve yeri yaratan, güneşi ve ayı buyruğu altında tutan kimdir?” diye sorsan, mutlaka, “Allah” derler. O halde nasıl denk koşuyorlar?

62) Allah rızkı kullarından dilediğine bol bol verir, dilediğine de kısar. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

63) And olsun ki onlara: “Gökten su indirip onunla ölümünün ardından yeryüzünü canlandıran kimdir?” diye sorsan, mutlaka, “Allah” derler. De ki: “Hamd da Allah'a mahsustur.” Fakat onların çoğu düşünmezler.

64) Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl yaşama odur. Keşke bilmiş olsalardı!

65) Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız O'na has kılarak Allah'a yalvarırlar. Fakat onları sâlimen karaya çıkarınca, bir bakarsın ki, ortak koşmaktadırlar.

66) Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etsinler ve sefa sürsünler bakalım! Ama yakında bilecekler!

67) Çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken, bizim güven içinde kudsî bir yer yaptığımızı görmediler mi? Hâla bâtıla inanıp Allah'ın nimetine nankörlük mü ediyorlar?

68) Allah'a karşı yalan uyduran yahut kendisine hak gelmişken onu yalan sayandan daha zalimi kimdir? Cehennemde kâfirlere yer mi yok!

69) Ama bizim uğrumuzda cihad edenleri elbette kendi yollarımıza eriştireceğiz. Hiç şüphe yok ki Allah muhsinlerle beraberdir.

30- er-RUM SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif. Lâm. Mîm.

2) Rumlar, yenildi.

3) En yakın bir yerde. Onlar, bu yenilgilerinden sonra galip geleceklerdir.

4) Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. O gün müminler de sevineceklerdir.

5) Allah'ın yardımıyla. Allah, dilediğine yardım eder, O el-Aziz'dir, er-Rahim'dir.

6) Bu Allah'ın vâadidir. Allah vâadinden caymaz; fakat insanların çoğu bilmezler.

7) Onlar, dünya hayatının görünen yüzünü bilirler. Ahiretten ise, onlar tamamen gafildirler.

8) Kendi kendilerine, Allah'ın, gökleri, yeri ve ikisinin arasında bulunanları ancak hak olarak ve belirli bir süre için yarattığını hiç düşünmediler mi? İnsanların birçoğu, Rablerine kavuşmayı gerçekten inkâr etmektedirler.

9) Onlar, yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin âkibetlerinin nasıl olduğuna bakmadılar mı? Onlar, kendilerinden daha güçlü idiler; yeryüzünü kazıp altüst etmişler, onu bunların imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Rasulleri, onlara da açık deliller getirmişlerdi. Zaten Allah onlara zulmedecek değildi; fakat onlar kendi kendilerine zulmetmekteydiler.

10) Sonunda, Allah'ın âyetlerini yalanlayarak ve onları alaya alarak kötülük yapanların âkibetleri pek fena oldu.

11) Allah, mahlûkunu yaratır, sonra da bunu tekrarlar. Sonunda hep O'na döndürüleceksiniz.

12) Kıyametin kopacağı gün, günahkârlar ümit keseceklerdir.

13) Ortaklarından kendilerine hiçbir şefaatçı çıkmayacaktır. Zaten onlar, ortaklarını da inkâr edeceklerdir.

14) Kıyamet kopacağı gün, işte o gün birbirlerinden ayrılacaklardır.

15) İman edip sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar, ikram edildikleri bir bahçe içinde olacaklar.

16) İnkâr edenler, âyetlerimizi ve ahiret buluşmasını yalanlayanlar ise, işte onlar azapla yüzyüze bırakılacaklardır.

17) O halde, akşama ulaştığınızda ve sabaha kavuştuğunuzda Allah'ı tesbih edin.

18) Göklerde ve yerde hamd O'na mahsustur. Gündüzün sonunda ve öğle vaktine eriştiğinizde (Allah'ı tesbih edin.)

19) Ölüden diriyi, diriden de ölüyü O çıkarıyor; yeryüzünü ölümünün ardından O canlandırıyor. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.

20) Sizi topraktan yaratması, O'nun delillerindendir. Sonra siz, yayılan insanlar oluverdiniz.

21) Kaynaşmanız için size kendinizden eşler yaratıp aranızda sevgi ve merhamet peydâ etmesi de O'nun delillerindendir. Doğrusu bunda, iyi düşünen bir kavim için ibretler vardır.

22) O'nun delillerinden biri de, gökleri ve yeri yaratması, lisanlarınızın ve renklerinizin değişik olmasıdır. Şüphesiz bunda bilenler için ibretler vardır.

23) Gece olsun gündüz olsun, uyumanız ve Allah'ın lütfundan aramanız da O'nun delillerindendir. Gerçekten bunda, işiten bir kavim için ibretler vardır.

24) Yine O'nun delillerindendir ki, size korku ve ümit vermek üzere şimşeği gösteriyor, gökten su indirip ölümünün ardından arzı onunla diriltiyor. Doğrusu bunda, aklını kullanan bir kavim için ibretler vardır.

25) Göğün ve yerin O'nun buyruğu ile durması da O'nun delillerindendir. Sonra sizi topraktan bir çağırdı mı hemen çıkıverirsiniz.

26) Göklerde ve yerde olanlar hep O'nundur. Hepsi O'na boyun eğmiştir.

27) Mahlûkunu yaratıp sonra bunu tekrarlayan O'dur. Bu, O'nun için pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce mesel O'nundur. O, Aziz'dir ve Hakîm'dir.

28) Allah size kendinizden bir misal vermektedir: Mülkiyetiniz al-

tında bulunan köleler içinde, size verdiğimiz rızıklarda sizinle eşit haklara sahip olan ve birbirinizden çekindiğiniz gibi kendilerinden çekineceğiniz ortaklarınız var mı? İşte biz âyetlerimizi, aklını kullanacak bir kavim için böylece açıklıyoruz.

29) Bilakis zulmedenler, bir ilim olmaksızın hevâlarına uydular. Allah'ın saptırdığını kim doğru yola eriştirebilir? Onlar için herhangi bir yardımcı yoktur.

30) Sen yüzünü hanîf olarak dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler.

31) O'na yönelenler olarak O'ndan sakının, namazı kılın; müşriklerden olmayın.

32) Dinlerini parçalayan ve her fırkanın kendilerinde bulunanla böbürlendiği şekilde gruplara ayrılanlardan (olmayın).

33) İnsanlara bir zarar dokunursa, rablerine yönelerek O'na dua ederler. Sonra Allah, katından onlara bir rahmet tattırınca, bakarsınız ki onlardan bir gurup yine rablerine ortak koşuyorlar.

34) Kendilerine verdiklerimizi inkâr etsinler bakalım! Haydi, faydalanın; ama yakında bileceksiniz!

35) Yoksa onlara bir kesin delil indirdik de, o delil, müşrik olmalarını mı söylüyor?

36) İnsanlara bir rahmet tattırdığımızda ona sevinirler. Şayet yaptıklarından ötürü başlarına bir fenalık gelse hemen ümitsizlige düşüverirler.

37) Görmediler mi ki Allah, rızkı dilediğine bol vermekte, dilediğininkini de daraltmaktadır. Şüphesiz iman eden bir kavim için bunda ibretler vardır.

38) O halde sen, akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver. Allah'ın vechini isteyenler için bu, en iyisidir. İşte onlar kurtuluşa erenlerdir.

39) İnsanların mallarında artış olsun diye verdiğiniz herhangi bir faiz, Allah katında artmaz. Allah'ın vechini isteyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte zekât veren o kimseler, evet onlar kat kat arttıranlardır.

40) Allah ki sizi yaratmış, sonra rızıklandırmıştır; sonra O, sizi öldürecek, daha sonra da sizi diriltecektir. Peki, sizin ortaklarınız içinde bunlardan birini yapabilecek var mı? Allah onların ortak koştuklarından münezzehtir ve yücedir.

41) Yaptıklarının bir kısmını tatmaları için, insanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde fesat ortaya çıktı. Umulur

ki dönerler.

42) De ki: Yeryüzünde gezip dolaşın da, daha öncekilerin âkıbetleri nice oldu, görün. Onların çoğu müşrik idi.

43) Allah katından, dönüşü olmayan bir gün gelmeden önce yönünü o gerçek dine çevir! O gün bölük bölük ayrılacaklardır.

44) Kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhine olur. Sâlih amel işleyenlere gelince, onlar da kendileri için hazırlamış olurlar.

45) Zira Allah, iman edip sâlih amel işleyenlere kendi lütfundan karşılık verecektir. Şüphesiz O, kâfirleri sevmez.

46) Size rahmetinden tattırsın, emriyle gemiler yüzsün, fazlından arayasınız ve şükredesiniz diye müjdeciler olarak rüzgârları göndermesi de Allah'ın delillerindendir.

47) And olsun ki, biz senden önce kendi kavimlerine nice rasuller gönderdik de onlara açık deliller getirdiler. Suç işleyenlerin cezalarını ise hakkıyla vermişizdir. Müminlere yardım etmek de bize düşer.

48) Allah O'dur ki, rüzgârları gönderir, bunlar da bulutu kaldırır. Derken, Allah onu gökte dilediği gibi yayar ve parça parça eder; nihayet arasından yağmurun çıktığını görürsün. Allah dilediği kullarına yağmuru nasip edince, onlar seviniverirler.

49) Oysa onlar, daha önce, üzerlerine yağmur yağdırılmasından iyice ümitlerini kesmişlerdi.

50) Allah'ın rahmetinin eserlerine bir bak: Arzı, ölümünün ardından nasıl diriltiyor! Şüphesiz O, ölüleri de mutlaka diriltecektir. O, her şeye kadirdir.

51) And olsun ki, bir rüzgâr göndersek de onu sararmış görseler, ardından muhakkak nankörlüğe başlarlar.

52) Elbette sen ölülere duyuramazsın; arkalarını dönüp giderlerken sağırlara o daveti işittiremezsin.

53) Körleri de sapıklıklarından doğru yola iletemezsin. Ancak teslimiyet göstererek âyetlerimize iman edenlere duyurabilirsin.

54) Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren, Allah'tır. O, dilediğini yaratır. O, Alîm'dir, Kadîr'dir.

55) Kıyamet koptuğu gün, günahkârlar, ancak pek kısa bir süre kaldıklarına yemin ederler. İşte onlar, böyle döndürülüyorlardı.

56) Kendilerine ilim ve iman verilenler şöyle derler: "And olsun ki siz, Allah'ın yazısında yeniden dirilme gününe kadar kaldınız." İşte bugün yeniden dirilme günüdür; fakat siz onu tanımıyordunuz.

57) Artık o gün, zulmedenlerin mazeretleri fayda vermeyeceği gibi, onlardan Allah'ı hoşnut etmeye çalışmaları da istenmez.

58) And olsun ki biz, bu Kur'an'da insanlar için her çeşit misale yer vermişizdir. Şayet onlara bir âyet getirsen inkârcılar kesinlikle şöyle diyeceklerdir: “Siz ancak bâtıl şeyler ortaya atmaktasınız.”

59) İşte bilmeyenlerin kalplerini Allah böylece mühürler.

60) Sabret. Bil ki Allah'ın vâadi gerçektir. İyice inanmamış olanlar, sakın seni gevşekliğe sevk etmesin!

31- LUKMAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 34 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Elif. Lâm. Mîm.

2) İşte bu âyetler, hikmet dolu Kitab'ın âyetleridir.

3) Güzel davrananlar için bir hidayet rehberi ve bir rahmettir.

4) O kimseler, namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler; onlar ahirete de kesin olarak iman ederler.

5) İşte onlar, Rablerinden bir hidayet üzeredirler ve onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

6) İnsanlardan öylesi var ki, bir ilim olmaksızın Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İşte onlara rüsvay edici bir azap vardır.

7) Ona âyetlerimiz okunduğu zaman, sanki bunları işitmemiş, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi büyüklük taslayarak yüz çevirir. Sen de ona acıklı bir azabın müjdesini ver!

8) Şüphesiz, iman edip de sâlih amellerde bulunanlar için, nimetleri bol cennetler vardır.

9) Orada kalıcılardır. Bu, Allah'ın verdiği hak sözdür. O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

10) O, gökleri görebildiğiniz bir direk olmaksızın yarattı, sizi sarsmasın diye yere de dağlar koydu ve orada her çeşit canlıyı yaydı. Biz gökyüzünden su indirip, orada her faydalı nebattan güzel çiftler bitirdik.

11) İşte bunlar Allah'ın yarattıklarıdır. Şimdi O'ndan başkasının ne yarattığını bana gösterin! Hayır! Zalimler açık bir sapıklık içindedirler.

12) And olsun biz Lokman'a: "Allah'a şükret!" diyerek hikmet verdik. Şükreden ancak kendisi için şükretmiş olur. Nankörlük eden de bilsin ki, Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, her türlü övgüye lâyıktır.

13) Lokman, oğluna öğüt vererek: "Yavrucuğum! Allah'a ortak

koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür” demişti.

14) Biz insana, anne babasına iyi davranmasını tavsiye etmişizdir. Çünkü annesi onu nice sıkıntılara katlanarak taşımıştır. Sütten ayrılması da iki yıl içinde olur. Önce bana, sonra da: “Anne babana şükret” diye tavsiyede bulunmuşuzdur. Dönüş ancak banadır.

15) Eğer onlar seni, hakkında bilgin olmayan bir şeyi bana ortak koşman için zorlarlarsa, onlara itaat etme. Onlarla dünyada iyi geçin. Bana yönelenlerin yoluna uy. Sonunda dönüşünüz ancak banadır. O zaman size, yapmış olduklarınızı haber veririm.

16) “Yavrucuğum! Yaptığın iş, bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu getirir. Doğrusu Allah, Latîf’tir, Habîr’dir.”

17) “Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.”

18) “Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez.”

19) “Yürüyüşünde tabiî ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir.”

20) Allah'ın, göklerde ve yerde olanları sizin emrinize verdiğini, nimetlerini açık ve gizli olarak size bolca ihsan ettiğini görmediniz mi? Yine de, insanlar içinde, bilgisi, rehberi ve aydınlatıcı bir kitabı olmadığı halde Allah hakkında tartışan kimseler vardır.

21) Onlara “Allah'ın indirdiğine uyun” dendiğinde: “Hayır, biz babalarımızı üzerinde bulduğumuz yola uyarız” derler. Ya şeytan; onları alevli ateşin azabına çağırıyor idiyse!

22) İyi davranışlar içinde yüzünü Allah'a teslim eden kimse, gerçekten en sağlam kulpa yapışmıştır. Zaten bütün işlerin sonu Allah'a varır.

23) İnkâr edenin inkârı seni üzmesin. Onların dönüşü ancak bizedir. İşte o zaman yaptıklarını kendilerine haber veririz. Allah kalplerde olanı şüphesiz çok iyi bilir.

24) Onları biraz faydalandırır, sonra kendilerini ağır bir azaba sürükleriz.

25) And olsun ki onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, mutlaka “Allah” derler. De ki: “Övgü de yalnız Allah'a mahsustur.” Ama onların çoğu bilmezler.

26) Göklerde ve yerde ne varsa, hepsi Allah'ındır. Bilinmeli ki,

asıl ganî ve övülmeye lâyık olan Allah'tır.

27) Şayet yeryüzündeki ağaçlar kalem, deniz de arkasından yedi deniz katılsa yine Allah'ın sözleri tükenmez. Şüphe yok ki Allah mutlak galip ve hikmet sahibidir.

28) Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak tek bir kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Muhakkak ki, Allah her şeyi bilen ve görendir.

29) Görmez misin ki Allah, geceyi gündüze ve gündüzü geceye katmaktadır. Güneşi ve ayı da buyruğu altına almıştır. Bunların her biri belli bir vâdeye kadar hareketine devam eder. Ve Allah, yaptıklarınızdan tamamen haberdardır.

30) Çünkü Allah, hakkın ta kendisidir; O'ndan başka taptıkları ise hiç şüphesiz bâtıldır. Gerçekten Allah çok yüce, çok uludur.

31) Size varlığının delillerini göstermesi için, Allah'ın lütfuyla gemilerin denizde yüzdüğünü görmedin mi? Şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için ibretler vardır.

32) Dağlar gibi dalgalar onları kuşattığı zaman, dini tamamen Allah'a has kılarak O'na yalvarırlar. Allah onları karaya çıkararak kurtardığı vakit içlerinden bir kısmı orta yolu tutar. Zaten bizim âyetlerimizi, ancak nankör hâinler bilerek inkâr eder.

33) Ey İnsanlar! Rabbinizden sakının. Ne babanın evlâdı, ne evlâdın babası nâmına bir şey ödeyemeyeceği günden çekinin. Muhakkak ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve kandırıcılar, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmasın.

34) Kıyamet vakti hakkındaki bilgi, ancak Allah'ın katındadır. Yağmuru O yağdırır, rahimlerde olanı O bilir. Hiç kimse yarın ne kazanacağını bilemez. Yine hiç kimse nerede öleceğini bilemez. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir, her şeyden haberdardır.

32- es-SECDE SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla

1) Elif. Lâm. Mîm.

2) Bu Kitab'ın, âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiş olduğunda asla şüphe yoktur.

3) "Onu Peygamber kendisi uydurdu" diyorlar öyle mi? Hayır! O, senden önce kendilerine hiçbir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için rabbinden gönderilen haktır. Umulur ki hidayeti bulurlar.

4) Gökleri, yeri ve bunların arasındakileri altı günde yaratan, sonra arşa istivâ eden Allah'tır. O'ndan başka ne bir dost ne de bir şefaatçınız vardır. Artık düşünüp öğüt almaz mısınız?

5) Allah, gökten yere kadar her işi düzenleyip yönetir. Sonra sizin sayageldiklerinize göre bin yıl tutan bir günde O'na çıkar.

6) İşte, görülmeyeni de görüleni de bilen, Azîz ve Rahîm O'dur.

7) O ki, yarattığı her şeyi güzel yapmış ve insanın yaratılışını çamurdan başlatmıştır.

8) Sonra onun zürryetini, değersiz bir suyun özünden üretmiştir.

9) Sonra onu şekillendirmiş, ona kendi ruhundan üflemiştir. Ve sizin için kulaklar, gözler, kalpler yaratmıştır. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

10) "Yerin içinde kaybolduğumuz zaman, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" derler. Doğrusu onlar Rablerine kavuşmayı inkâr etmektedirler.

11) De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği canınızı alacak, sonra Rabbinize döndürüleceksiniz."

12) O suçluların, rableri huzurunda başlarını öne eğecekleri, "Rabbimiz! Gördük, işittik, şimdi bizi geri gönder de, sâlih amel işleyelim, artık kesin olarak inandık" diyecekleri zamanı bir görsen!

13) Biz dilesek, elbette herkese hidayetini verirdik. Fakat "Cehennemi hem cinlerden hem insanlardan bir kısmıyla dolduracağım"

diye benden kesin söz çıkmıştır.

14) Bu güne kavuşmayı unutmanızın cezasını şimdi tadın bakalım! Doğrusu biz de sizi terk ettik; yaptıklarınızdan ötürü ebedî azabı tadın!

15) Bizim âyetlerimize ancak o kimseler inanırlar ki, bunlarla kendilerine hatırlatıldığında, büyüklük taslamadan secdeye kapanırlar ve rablerini hamd ile tesbih ederler.

16) Korkuyla ve umutla rablerine yalvarmak üzere vücutları yataklardan uzak kalır ve kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.

17) Yaptıklarına karşılık olarak, onlar için ne mutluluklar saklandığını hiç kimse bilemez.

18) Hiç mümin olan kimse, fâsık kimse gibi midir? Bunlar elbette bir olamazlar.

19) İman edip de, sâlih ameller işleyenlere gelince, onlar için yaptıklarına karşılık olarak varıp kalacakları cennet konakları vardır.

20) Fâsıklara gelince, onların varacakları yer ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevrilirler ve kendilerine: “Yalanlamış olduğunuz cehennem azabını tadın!” denir.

21) En büyük azaptan önce, onlara mutlaka en yakın azaptan bir kısmını tattıracağız; olur ki dönerler.

22) Kendisine rabbinin âyetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir! Muhakkak ki biz, günahkârlara, lâyık oldukları cezayı veririz.

23) And olsun biz Musa'ya Kitap verdik. Sen ona kavuşacağından şüphe etme. Onu İsrailoğullarına hidayet rehberi kıldık.

24) Sabrettikleri ve âyetlerimize kesinlikle inandıkları zaman, onların içinden, âyetlerimizle doğru yola ileten önderler tayin etmiştik.

25) Muhakkak ki rabbin, ihtilâf etmekte oldukları şeyler hakkında kıyamet günü onların aralarında hükmedecektir.

26) Halen yurtlarında gezip dolaştıkları, kendilerinden önceki nice nesilleri helâk edişimiz onları doğru yola sevk etmedi mi? Bunlarda elbette ibretler vardır. Hâla kulak vermezler mi?

27) Kupkuru yerlere suyu ulaştırdığımızı, onunla gerek hayvanlarının gerekse kendilerinin yiyegeldikleri ekini çıkarmakta olduğumuzu da görmediler mi? Hâla da göremeyecekler mi?

28) “Eğer doğru söylüyorsanız, bu fetih ne zaman?” derler.

29) De ki: “Fetih gününde inkârcılara imanları fayda vermeyecek ve kendilerine mühlet de tanınmayacaktır!”

30) Artık sen onları bırak ve bekle. Zaten onlar da beklemektedirler.

33- el-AHZAB SURESİ

(Medine'de inmiştir, 73 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey Nebî! Allah'tan kork, kâfirlere ve münafıklara itaat etme. Elbette Allah her şeyi bilmekte ve yerli yerince yapmaktadır.

2) Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

3) Allah'a güven. Vekîl olarak Allah yeter.

4) Allah, bir adamın içinde iki kalp yaratmadığı gibi, "zıhâr" yaptığınız eşlerinizi de analarınız yerinde tutmadı ve evlat edindiklerinizi de öz oğullarınız kılmadı. Bunlar sizin ağızlarınıza geliveren sözlerden ibarettir. Allah ise gerçeği söyler ve doğru yola O eriştirir.

5) Onları babalarına nisbet ederek çağırın. Allah yanında en doğrusu budur. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, onlar dinde kardeşlerinizdir ve görüp gözettiğiniz kimselerdir. Size yanılarak yaptıklarınızda değil de, kalplerinizin kastederek yaptığında günah vardır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir.

6) Nebî, müminlere kendi canlarından daha yakındır. Eşleri, onların anneleridir. Akraba olanlar, Allah'ın Kitabına göre birbirlerine diğer müminlerden ve muhacirlerden daha yakındırlar; ancak, dostlarınıza uygun bir vasiyet yapmanız müstesnadır. Bunlar Kitap'ta yazılı bulunmaktadır.

7) Hani biz nebilerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapasağlam bir söz almıştık.

8) Allah bu sözü, doğruları doğruluklarıyla sorumlu kılmak için aldı. Kâfirler için de çok acıklı bir azap hazırladı.

9) Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; hani size ordular saldırmıştı da, biz onlara karşı bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah ne yaptığınızı çok iyi görmekteydi.

10) Onlar hem yukarınızdan hem aşağı tarafınızdan size geldikleri zaman; gözler yıldığı, yürekler gırtlağa geldiği ve siz Allah hakkında türlü zanlarda bulunduğunuz zaman

11) İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve şiddetli bir sarsıntıya uğratılmışlardı.

12) Ve o zaman, münafıklar ile kalplerinde hastalık bulunanlar: “Meğer Allah ve Rasûlü bize sadece kuru vaadlerde bulunmuşlar!” diyorlardı.

13) Onlardan bir gurup da demişti ki: “Ey Yesribliler! Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi dönün!” İçlerinden bir kısmı ise: “Gerçekten evlerimiz emniyette değil” diyerek Nebî’den izin istiyordu; oysa evleri tehlikede değildi, sadece kaçmayı arzuluyorlardı.

14) Onun her yanından üzerlerine saldırılsaydı da, o zaman onlardan fitne istenseydi, şüphesiz hemen bunu yaparlar ve çok az bir zaman beklerlerdi.

15) And olsun ki daha önce onlar, sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi. Allah'a verilen söz ise sorulur!

16) De ki: “Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçıyorsanız, kaçmanın size asla faydası olmaz! O takdirde de, pek az faydalanırsınız.”

17) De ki: “Allah size bir kötülük dilerse ya da size bir rahmet dilerse O'na karşı sizi kim korur?” Onlar, kendilerine Allah'tan başka ne bir dost bulurlar ne de bir yardımcı.

18) Allah, içinizden alıkoyanları ve yandaşlarına: “Bize katılın” diyenleri gerçekten biliyor. Zaten bunlar savaşa pek az gelirler.

19) Size karşı da pek cimridirler. Hele korku gelip çattı mı, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise, mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleriyle incitirler. Onlar iman etmiş değillerdir; bunun için Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

20) Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Müttefikler ordusu yine gelecek olsa, çölde bedeviler içinde bulunup da, sizin haberlerinizi sormak isterlerdi. Zaten içinizde bulunsalardı dahi pek savaşacak değillerdi.

21) And olsun ki, Allah’ın rasulünde sizin için, Allah'a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnek vardır.

22) Müminler ise, düşman birliklerini gördüklerinde: “İşte Allah

ve Rasûlü'nün bize vâad ettiği! Allah ve Rasûlü doğru söylemiştir" dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı.

23) Müminler içinde Allah'a verdikleri sözde duran nice erler var. İşte onlardan kimi, sözünü yerine getirip o yolda canını vermiştir; kimi de beklemektedir. Onlar hiçbir şekilde değiştirmemişlerdir.

24) Çünkü Allah sadâkat gösterenleri sadâkatları sebebiyle mükâfatlandıracak, münafıklara dilerse azap edecek yahut da tevbelerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir.

25) Allah, o inkâr edenleri hiçbir fayda elde edemeden öfkeleri ile geri çevirdi. Allah savaşta müminlere yetti. Allah Kavî'dir, Azîz'dir.

26) Allah, ehl-i kitaptan, onlara yardım edenleri kalelerinden indirdi ve kalplerine korku düşürdü; bir kısmını öldürüyor, bir kısmını da esir alıyordunuz.

27) Allah, onların yerlerine, yurtlarına, mallarına ve ayak basmadığınız bir yere sizi mirasçı yaptı. Allah'ın her şeye gücü yeter.

28) Ey Nebî! Hanımlarına şöyle söyle: "Eğer dünya hayatını ve süsünü istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerinizi vereyim de, sizi güzellikle salıvereyim."

29) "Eğer Allah'ı, rasulünü ve ahiret yurdunu diliyorsanız, bilin ki, Allah, içinizden güzel davrananlar için büyük bir mükâfat hazırlamıştır."

30) Ey Nebînin hanımları! Sizden kim açık bir hayâsızlık yaparsa, onun azabı iki katına çıkarılır. Bu, Allah'a göre kolaydır.

31) Sizden kim, Allah'a ve Rasûlüne itaat eder ve sâlih amel işlerse ona mükâfatını iki kat veririz. Biz ona değerli bir rızık hazırlamışızdır.

32) Ey Nebî'nin hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer sakınıyorsanız, çekici bir eda ile konuşmayın; sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır. Güzel söz söyleyin.

33) Evlerinizde oturun, eski cahiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Ehl-i Beyt! Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.

34) Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, her şeyin iç yüzünü bilendir ve her şeyden haberi olandır.

35) Müslüman erkekler ve müslüman kadınlar, mümin erkekler ve mümin kadınlar, taate devam eden erkekler ve taate devam eden

kadınlar, doğru erkekler ve doğru kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazi erkekler ve mütevazi kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah'ı çok zikreden erkekler ve zikreden kadınlar var ya; işte Allah, bunlar için bir mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

36) Allah ve Resûlü bir işe hüküm verdiği zaman, iman etmiş bir erkek ve iman etmiş bir kadına o işi kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Her kim Allah'a ve rasûlüne karşı gelirse, apaçık bir sapıklığa düşmüş olur.

37) Hani Allah'ın nimet verdiği, senin de kendisine iyilik ettiğin kimseye: "Eşini yanında tut, Allah'tan kork!" diyordun. Allah'ın açığa vuracağı şeyi, insanlardan çekinerek içinde gizliyordun. Oysa asıl korkmana lâyık olan Allah'tır. Zeyd, o kadından ilişiğini kesince biz onu sana nikâhladık ki evlâtlıkları, karılarıyla ilişkilerini kestiklerinde müminlere bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir.

38) Allah'ın, kendisine helâl kıldığı şeyde Nebî'ye herhangi bir vebâl yoktur. Önce gelip geçenler arasında da Allah'ın âdeti böyle idi. Allah'ın emri mutlaka yerine gelecek, yazılmış bir kaderdir.

39) Onlar ki, Allah'ın gönderdiğini tebliğ ederler, Allah'tan korkarlar ve O'ndan başka kimseden korkmazlar. Hesap görücü olarak Allah yeter.

40) Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah'ın rasûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

41) Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin.

42) Ve O'nu sabah akşam tesbih edin.

43) Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için üzerinize rahmetini gönderen O'dur. Melekleri de size istiğfar eder. Allah, müminlere karşı çok merhametlidir.

44) Kendisine kavuştukları gün, onların selamlamaları: "selâm" dır. Allah onlara çok değerli mükâfat hazırlamıştır.

45) Ey Nebî! Biz seni hakikaten bir şahit, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

46) Allah'ın izniyle, bir davetçi ve nûr saçan bir kandil olarak.

47) Allah'tan büyük bir lütfa ereceklerini müminlere müjdele.

48) Kâfirlere ve münafıklara boyun eğme. Onların eziyetlerine aldırma. Allah'a tevekkül et, vekîl olarak Allah yeter.

49) Ey iman edenler! Mümin kadınları nikâhlayıp da, henüz zifafa girmeden onları boşarsanız, onları sayacağınız bir iddet süresince bekletme hakkınız yoktur. O halde onları memnun edin ve onları güzel bir şekilde serbest bırakın.

50) Ey Nebî! Mehirlerini verdiğin hanımlarını, Allah'ın sana ganimet olarak verdiği ve elinin altında bulunan cariyeleri, amcanın, halanın, dayının ve teyzenin seninle beraber göç eden kızlarını sana helâl kıldık. Bir de Nebî kendisiyle evlenmek istediği takdirde, kendisini nebîye hibe eden mümin kadını, diğer müminlere değil, sırf sana mahsus olmak üzere helâl kıldık. Kuşkusuz biz, hanımları ve ellerinin altında bulunan cariyeleri hakkında müminlere neyi farz kıldığımızı biliriz. Böylece, sana bir zorluk olmasın. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

51) Onlardan dilediğini geriye bırakır, dilediğini de yanına alırsın. Boşadığın hanımlarından arzu ettiğini tekrar yanına almanda, senin üzerine bir günah yoktur. Böyle yapman onların mutlu olmalarına, üzülmemelerine ve hepsinin, senin verdiklerine razı olmalarına daha uygundur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah Alîm'dir, Halîm'dir.

52) Bundan sonra artık başka kadınlarla evlenmen, elinin altında bulunan cariyeler hariç, güzellikleri hoşuna gitse bile, bunların yerine başka hanımlar alman sana helâl değildir. Allah her şeyi gözetendir.

53) Ey iman edenler! Siz zamanını gözetlemeksizin, bir yemeğe davet edilmedikçe, Nebî'nin evlerine girmeyin. Ancak davet edildiğiniz vakit girin. Yemeği yediğinizde hemen dağılın, sohbete dalmayın. Çünkü bu hareketiniz Nebî'yi üzmekte, fakat o utanmaktadır. Ama Allah, hakkı söylemekten çekinmez. Nebî'nin hanımlarından bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu, hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temiz bir davranıştır. Sizin Allah'ın rasûlünü üzmeniz ve kendisinden sonra onun hanımlarını nikâhlamanız asla caiz olamaz. Çünkü bu, Allah katında büyütür.

54) Bir şeyi açığa vursanız da, gizleseniz de şüphe yok ki Allah, her şeyi gayet iyi bilmektedir.

55) Onlara, babaları, oğulları, kardeşleri, kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve ellerinin altında bulunan câriyelerinden dolayı bir günah yoktur. Allah'tan sakının; şüphesiz Allah, her şeye şahittir.

56) Allah ve melekleri, nebîye salât ederler. Ey iman edenler! Siz de ona salât edin ve tam bir teslimiyetle selam verin.

57) Allah ve Rasûlüne ezâ verenlere Allah, dünyada ve ahirette lânet etmiş ve onlar için horlayıcı bir azap hazırlamıştır.

58) Mümin erkeklere ve mümin kadınlara, yapmadıkları bir şeyden dolayı eziyet edenler, şüphesiz bir iftira ve apaçık bir günah yüklenmişlerdir.

59) Ey Nebî! Hanımlarına, kızlarına ve müminlerin kadınlarına dış örtülerini üzerlerinden salmalarını söyle. Onların bilinmesi ve incitilmemesi için en uygun olan budur. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

60) And olsun, münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar, şehirde kötü haber yayanlar vazgeçmezlerse, seni onlara musallat ederiz; sonra orada, senin yanında ancak az bir zaman kalabilirler.

61) Hepsi de lânetlenmiş olarak nerede ele geçirilirlerse, yakalanır ve mutlaka öldürülürler.

62) Allah'ın önceden geçenler hakkındaki sünneti budur. Allah'ın sünnetinde asla bir değişiklik bulamazsın.

63) İnsanlar sana kıyametin zamanını soruyorlar. De ki: Onun bilgisi Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.

64) Şu muhakkak ki, Allah kâfirleri rahmetinden kovmuş ve onlara çılgın bir ateş hazırlamıştır.

65) Orada ebedî olarak kalacaklar, ne bir dost ne de bir yardımcı bulacaklardır.

66) Yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün: "Eyvah bize! Keşke Allah'a itaat etseydik, rasûle de itaat etseydik!" derler.

67) "Ey Rabbimiz! Biz efendilerimize ve büyüklerimize uyduk da onlar bizi yolda saptırdılar" derler.

68) "Rabbimiz! Onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lânetle rahmetinden kov."

69) Ey iman edenler! Siz de Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın. Nihayet Allah onu, dedikleri şeyden temize çıkardı. O, Allah yanında şerefli idi.

70) Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin.

71) Böylece Allah işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Rasûlüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur.

72) Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, korktular. Onu insan yüklendi. Doğrusu o çok zalim, çok cahildir.

73) Münafık erkeklere ve münafık kadınlara, müşrik erkeklere ve müşrik kadınlara azap edecek, iman eden erkeklerin ve iman eden kadınların da tevbesini kabul buyuracaktır. Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.

34- SEBE' SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O, Hakîm'dir, Habîr'dir.

2) Yerin içine gireni ve ondan çıkanı; gökten ineni, oraya çıkanı bilir. O, Rahîm'dir, Gafûr'dur.

3) Küfredenler: "Kıyamet bize gelmeyecek" dediler. De ki: "Hayır! Gaybı bilen Rabbime and olsun o, mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitaptadır."

4) İman edip sâlih amel işleyenleri mükâfatlandırmak için. Onlar için büyük bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.

5) Âyetlerimiz hakkında bizi aciz bırakmak için uğraşanlar için de, en kötüsünden, elem verici bir azap vardır.

6) Kendilerine ilim verilenler, rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilir; onun, Azîz ve Hamîd'in yoluna ilettiğini görürler.

7) Küfredenler şöyle dediler: "Çürüyüp paramparça olduğunuz vakit yeniden dirileceğinizi söyleyerek haber veren kişiyi gösterelim mi?"

8) "Acaba o, yalan yere Allah'a iftira mı etmiştir? Yoksa onda delilik mi var?" Hayır! Ahirete inanmayanlar azaptadırlar ve uzak bir sapıklık içindedirler.

9) Onlar, gökte ve yerde önlerine ve arkalarına bakmıyorlar mı? Dilesek onları yere batırırız, ya da üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şüphesiz bunda yönelen her kul için bir âyet vardır.

10) And olsun, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin." Ona demiri yumuşattık.

11) "Geniş zırhlar imal et, halkalarını ölçülü yap" diye. Sâlih amel işleyin. Kuşkusuz ben, yaptıklarınızı görmekteyim.

12) Suleyman'a da sabah gidişi bir aylık mesafe, akşam dönüşü yine bir aylık mesafe olan rüzgârı verdik ve onun için erimiş bakırı kaynağından sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle cinlerden bir kısmı, onun önünde çalışırdı. Onlardan kim emrimizden sapsa, ona alevli azabı tattırırdık.

13) Onlar Süleyman'a kaleler, timsaller, havuzlar gibi çanaklar, sabit kazanlardan ne dilerse yaparlardı. Ey Davud ailesi! Siz de şükredin. Kullarımdan şükreden azdır!

14) Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, onun öldüğünü, ancak değneğini yiyen bir ağaç kurdu gösterdi. Yıkılınca anlaşıldı ki; cinler gaybı bilselerdi, o küçük düşürücü azap içinde kalmazlardı.

15) And olsun, Sebe' kavmi için oturduğu yerlerde büyük bir ibret vardır. Biri sağda, diğeri solda iki bahçeleri vardı. "Rabbinizin rızkından yeyin ve O'na şükredin." İşte güzel bir memleket ve çok bağışlayan bir rab!

16) Ama onlar yüz çevirdiler. Bu yüzden üzerlerine şiddetli bir sel gönderdik. Onların iki bahçesini, ekşi meyveli, acı ılgınlı ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17) Nankörlük ettikleri için onları böyle cezalandırdık. Biz nankörden başkasını cezalandırır mıyız?!

18) Onların yurdu ile içlerini bereketlendirdiğimiz memleketler arasında, kolayca görünen nice kasabalar var ettik ve bunlar arasında yürümeyi konaklara ayırdık. "Oralarda geceleri, gündüzleri korkusuzca gezin dolaşın" dedik.

19) Bunun üzerine: "Ey Rabbimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştır" dediler ve kendilerine yazık ettiler. Biz de onları, ibret kıssaları haline getirdik ve onları büsbütün parçaladık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için ibretler vardır.

20) And olsun İblis, onlar hakkındaki zannını gerçekleştirdi. İman edenlerden bir zümrenin dışında hepsi ona uydular.

21) Hâlbuki âhirete iman edeni, şüphe edenden ayırt etmemiz için olan dışında, iblisin onlar üzerinde hiçbir hâkimiyeti yoktu. Rabbin gerçekten her şeyi koruyandır.

22) De ki: "Allah'tan başka iddia ettiğiniz şeyleri çağırın! Onlar ne göklerde ne de yerde zerre ağırlığınca bir şeye sahiptirler. Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur, Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur."

23) Allah'ın huzurunda, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefâati fayda vermez. Nihayet onların yüreklerinden korku giderilince: “Rabbiniz ne buyurdu?” derler. Onlar da: “Hak olanı buyurdu” derler. O, Alî’dir Kebîr’dir.

24) De ki: “Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir?” De ki: “Allah!” O halde biz veya siz, ya doğru yol üzerinde veya açık bir sapıklık içindedir.

25) De ki: “Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz; biz de sizin işlediğinizden sorulacak değiliz.”

26) De ki: “Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak, sonra aramızda hak ile hükmedecektir. O, hakkıyla hüküm veren, en iyi bilendir.

27) De ki: “O'na kattığınız ortaklarınızı bana gösterin.” Hayır! Bilakis O, Aziz ve Hakîm olan Allah'tır.

28) Biz seni ancak bütün insanlara müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmezler.

29) “Eğer sözünüzde doğru iseniz bu vâad ettiğiniz ne zaman?” derler.

30) De ki: “Size öyle bir gün vâad edilmiştir ki, ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz, ne de ileri geçebilirsiniz.”

31) Kâfir olanlar dediler ki: “Biz hiçbir zaman bu Kur'ân'a ve bundan önce gelen kitaplara inanmayacağız.” Sen o zalimleri, Rablerinin huzurunda tutuklanmış, birbirlerine söz atarlarken bir görsen! Zayıf sayılanlar, büyüklük taslayanlara: “Siz olmasaydınız, elbette biz iman eden kimseler olurduk” derler.

32) Büyüklük taslayanlar, zayıf sayılanlara: “Size hidayet geldikten sonra sizi ondan biz mi çevirdik? Bilakis siz suç işliyordunuz” derler.

33) Zayıf sayılanlar da büyüklük taslayanlara: “Hayır! Gece gündüz tuzak kurmanız bizi alıkoydu. Çünkü siz daima Allah'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı bize emrederdiniz” derler. Artık azabı gördüklerinde, pişmanlıklarını gizlerler; biz de o inkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar takarız. Onlar ancak yapmakta oldukları günahları yüzünden cezalandırılırlar.

34) Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek mutlaka oranın varlıklı ve şımarık kişileri: “Biz, size gönderilmiş olan şeyi inkâr ediyoruz” demişlerdir.

35) Ve dediler ki: “Biz malca ve evlâtça daha çoğuz, biz azaba uğratılacak da değiliz.”

36) De ki: “Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve (dilediğinden) kısar; fakat insanların çoğu bilmezler.”

37) Sizi katımızda yaklaştıracak olan ne mallarınızdır ne de evlâtlarınız. İman edip sâlih amel işleyenler müstesna; onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükâfat vardır. Onlar odalarında güven içindedirler.

38) Ayetlerimiz hakkında bizi aciz kılmaya çalışanlara gelince, onlar da azapla yüz yüze bırakılacaklardır.

39) De ki: “Rabbim, kullarından dilediğine rızkı genişletir ve daraltır. Siz hayra ne harcarsanız, Allah onun yerine başkasını verir. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.”

40) O gün Allah, onların hepsini toplayacak; sonra meleklere: “Size ibadet edenler bunlar mıydı?” diyecek.

41) Onlar da derler ki: “Sen noksanlardan münezzehsin, bizim velîmiz onlar değil, sensin. Bilakis onlar cinlere ibadet ediyorlardı. Çoğu onlara inanmıştı.”

42) Bugün birbirinize ne fayda, ne de zarar vermeye gücünüz yeter. Biz zalim olanlara: “Yalanlamakta olduğunuz ateş azabını tadın!” diyeceğiz.

43) Onlara apaçık âyetlerimiz okunduğu zaman demişlerdi ki: “Bu, sizi babalarınızın ibadet ettikleri şeylerden çevirmek isteyen bir adamdan başkası değildir. Ve yine bu da uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir” dediler. Hak kendilerine geldiğinde onu inkâr edenler de: “Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir” dediler.

44) Hâlbuki biz onlara okuyacakları kitaplar vermediğimiz gibi senden önce onlara bir uyarıcı da göndermemiştik.

45) Onlardan öncekiler de inkâr etmişlerdi. Bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine erişmemişlerdi. Rasullerimi yalanladılar; ama benim karşılık olarak verdiğim nasıl olmuştu!

46) De ki: “Size bir tek öğüt vereceğim: “Allah için ikişer ikişer ve teker teker ayağa kalkın, sonra da düşünün!” Arkadaşınızda hiçbir delilik yoktur! O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel sizin için bir uyarıcıdır.

47) De ki: “Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun. Ücretim yalnız Allah'a aittir. O, her şeye şahittir.”

48) De ki: “Kuşkusuz, Rabbim hakkı ortaya koyar. Çünkü O, gaybı çok iyi bilendir.”

49) De ki: “Hak geldi; artık bâtıl ne bir şeyi ortaya çıkarabilir ne de geri getirebilir.”

50) De ki: “Eğer saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum. Eğer doğru yolu bulursam, bu da rabbimin bana vahyettiği sayesindedir. Şüphesiz O, işitendir, yakındır.”

51) Telaşa düştükleri zaman, bir görsen! Artık kurtuluş yoktur, yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52) “Ona inandık” demişlerdir, ama uzak yerden imana kavuşmak onlar için nasıl mümkün olur?

53) Hâlbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayb hakkında atıp tutuyorlardı.

54) Artık, bundan önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şey arasına perde çekilmiştir. Şüphesiz onlar, kendilerine kuşku veren bir şüphe içindeydiler.

35- FÂTIR (MELÂİKE) SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Gökleri ve yeri yaratan, melekleri ikişer, üçer, dörder kanatlı elçiler yapan Allah'a hamdolsun. O, yaratmada dilediği arttırmayı yapar. Şüphesiz Allah, her şeye gücü yetendir.

2) Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutacak yoktur. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

3) Ey insanlar! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın; Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Nasıl oluyor da çevriliyorsunuz!

4) Eğer seni yalanlıyorlarsa; senden önceki rasuller de yalanlanmıştır. Bütün işler yalnızca Allah'a döndürülür.

5) Ey insanlar! Allah'ın vâdi gerçektir, sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve o aldatıcı da Allah hakkında sizi kandırmasın!

6) Çünkü şeytan, sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman sayın. O, kendi taraftarlarını ancak ateş ehlinden olmaya çağırır.

7) İnkâr edenler için şüphesiz çetin bir azap var, iman edip sâlih ameller işleyenlere de mağfiret ve büyük bir mükâfat vardır.

8) Kötü işi kendisine süslenip de onu güzel gören kimse mi? Allah dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola iletir. O halde onlar için üzülerek kendini helâk etme. Muhakkak ki Allah onların ne yaptıklarını biliyor.

9) Rüzgârları gönderip de bulutu harekete geçiren Allah'tır. Biz onu ölü bir bölgeye göndeririz de ölümünden sonra toprağa onunla hayat veririz. Ölülerin yeniden dirilmesi de böyle olacaktır.

10) Kim izzet istiyor idiyse, bilsin ki, izzetin hepsi Allah'ındır. O'na ancak güzel sözler yükselir. Onları da Allah'a sâlih amel yükseltir. Kötülüklerle tuzak kuranlara gelince, onlar için çetin bir azap vardır ve onların tuzağı bozulur.

11) Allah sizi topraktan, sonra nutfeden yarattı. Sonra sizi çiftler kıldı. O'nun bilgisi olmadan hiç bir dişi ne gebe kalır ne de doğurur. Bir canlıya ömür verilmesi de, onun ömründen azaltılması da mutlaka bir kitaptadır. Şüphesiz bunlar, Allah'a kolaydır.

12) İki deniz birbirine eşit olmaz. Bu tatlıdır, susuzluğu keser, içilmesi kolaydır. Şu da tuzludur, acıdır. Hepsinden de taze et yersiniz ve giyeceğiniz süs eşyası çıkarırsınız. Allah'ın lütfundan arayıp da şükretmeniz için gemilerin, denizi yarıp gittiğini görürsün.

13) Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar; güneş ve ayı emri altına almıştır. Her biri belirtilmiş bir süreye kadar akıp gider. İşte rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'nun dışında kendisine dua ettikleriniz ise, bir çekirdek zarına bile sahip değillerdir.

14) Eğer onlara dua ederseniz, sizin duanızı işitmezler. İşitecek olsaydılar bile, size cevap veremezler. Kıyamet günü de sizin ortak koşmanızı reddederler. Bunu sana, her şeyden haberi olan gibi hiç kimse haber veremez.

15) Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve övülmeye lâyık olan ancak O'dur.

16) Allah dilerse sizi yok eder ve yerinize yeni bir halk getirir.

17) Bu da Allah'a güç bir şey değildir.

18) Hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez. Yükü ağır gelen kimse onu taşımak için birini çağırsa, bu çağırdığı akrabası da olsa, onun yükünden bir şey yüklenmez. Sen ancak görmeden rablerinden korkanları ve namazı kılanları uyarabilirsin. Kim temizlenirse o, kendi menfaatine temizlenmiş olur. Dönüş Allah'adır.

19) Körle, gören bir olmaz.

20) Karanlıkla aydınlık da bir olmaz.

21) Gölge ile sıcak da bir olmaz.

22) Dirilerle ölüler de bir olmaz. Şüphesiz Allah, dilediğine işittirir. Sen kabirlerdekilere işittiremezsin!

23) Sen sadece bir uyarıcısın.

24) Biz seni müjdeleyici ve uyarıcı olarak hak ile gönderdik. Her millet için mutlaka bir uyarıcı bulunmuştur.

25) Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan öncekiler de rasulleri kendilerine apaçık ayetler ve sahifeler ve aydınlatıcı kitap getirdiği halde yalanlamışlardı.

26) Sonra ben, o inkâr edenleri yakaladım. Cezam nasıl oldu!

27) Görmedin mi Allah gökten su indirdi. Onunla renkleri çeşit çeşit meyveler çıkardık. Dağlardan beyaz, kırmızı, degişik renklerde ve simsiyah yollar.

28) İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da yine böyle türlü renkte olanlar var. Kulları içinden ancak âlimler, Allah'tan korkar. Şüphesiz Allah, daima üstündür, çok bağışlayandır.

29) Allah'ın kitabını okuyanlar, namazı kılanlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık infak edenler, asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler.

30) Çünkü Allah, onların mükâfatlarını tam öder ve lütfundan onlara fazlasını da verir. Şüphesiz O, çok bağışlayan, şükrün karşılığını bol bol verendir.

31) Sana vahyettiğimiz kitap, kendinden öncekini doğrulayıcı olarak gelen haktır. Allah, kullarından haberdardır, görendir.

32) Sonra Kitab'a, kullarımız arasından seçtiklerimizi varis kıldık. Onlardan kimi kendisine zulmeder, kimi ortadadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda öne geçmek için yarışır. İşte büyük fazilet budur.

33) Adn cennetlerine girerler. Orada altın bilezikler ve incilerle süslenirler. Orada giyecekleri elbiseleri de ipektir.

34) Derler ki: “Bizden hüznü gideren Allah'a hamd olsun. Doğrusu rabbimiz çok bağışlayan, çok nimet verendir.”

35) O ki lütfuyla bizi asıl kalınacak yurda yerleştirdi. Artık orada bize ne bir yorgunluk dokunacak ne de orada bize bir usanç gelecektir.

36) İnkâr edenlere de cehennem ateşi vardır. Haklarında hükmedilmez ki ölsünler ve cehennem azabı da onlara biraz olsun hafifletilmez. İşte biz, her nankörü böyle cezalandırırız.

37) Onlar orada: “Rabbimiz! Bizi çıkar, yaptıklarımızın yerine sâlih amel yapalım!” diye feryad ederler. Size düşünecek kimsenin düşünebileceği kadar bir ömür vermedik mi? Size uyarıcı da gelmedi mi? Şimdi tadın! Zalimlerin yardımcısı yoktur.

38) Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. O, göğüslerin içinde ne varsa onu da hakkıyla bilendir.

39) Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Onun için kim inkâr ederse, inkârı kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfrü, rableri katında kendileri için ancak gazabı arttırır. Kâfirlerin küfrü, kendilerine ziyandan başka bir şey getirmez.

40) De ki: “Allah'ın dışında kendilerine dua ettiğiniz ortaklarınızı gördünüz mü? Gösterin bana, onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar?” Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var! Yahut biz onlara, bir kitap

mı verdik de onlar, o kitaptaki bir delile dayanıyorlar? Hayır! O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey vâad etmiyorlar.

41) Şüphesiz Allah gökleri ve yeri, kaymasın diye tutuyor. And olsun ki onlar kayarsa, kendisinden başka hiç kimse onları tutamaz. Şüphesiz O, halîmdir, çok bağışlayıcıdır.

42) Kendilerine bir uyarıcı gelirse, herhangi bir milletten daha çok doğru yolda olacaklarına dair bütün güçleriyle Allah'a yemin etmişlerdi. Fakat onlara uyarıcı gelince, bu, onların haktan uzaklaşmalarından başka bir şeyi arttırmadı.

43) Çünkü onlar yeryüzünde büyüklük taslıyor ve kötü tuzaklar kuruyorlardı. Hâlbuki kişi kazdığı kuyuya kendi düşer. Onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı bekliyorlar? Allah'ın sünnetinde asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir sapma da bulamazsın.

44) Bunlar yeryüzünde gezip de kendilerinden öncekilerin sonunun nasıl olduğunu görmediler mi? Hâlbuki onlar, bunlardan daha güçlü idiler. Ne göklerde ne de yerde Allah'ı âciz bırakacak bir güç vardır. O, bilendir, güçlüdür.

45) Eğer Allah, yaptıkları yüzünden insanları cezalandırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı yaratık bırakmazdı. Fakat Allah, onları belirtilmiş bir süreye kadar erteliyor. Vakitleri gelince. Kuşkusuz Allah, kullarını görmektedir.

36- YASİN SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 83 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Yâsîn.

2) Hikmetli Kur'ân'a yemin olsun.

3) Sen şüphesiz gönderilmişlerdensin.

4) Dosdoğru bir yol üzerindesin.

5) Azîz ve Rahîm tarafından indirilmiştir.

6) Babaları uyarılmamış, kendileri de gafil olan bir toplumu uyarman için.

7) And olsun ki söz, onların çoğunun aleyhine hak olmuştur. Onlar iman etmezler.

8) Biz, onların boyunlarına, çenelerine kadar dayanan halkalar geçirdik. Bu yüzden kafaları yukarı kalkıktır.

9) Önlerinden bir set ve arkalarından bir set çektik de onları kuşattık, artık göremezler.

10) Onları uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar.

11) Sen ancak zikre tâbî olan ve görmeden Rahmân'dan korkan kimseyi uyarabilirsin. İşte onu bir mağfiret ve güzel bir mükâfatla müjdele.

12) Şüphesiz ölüleri ancak biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta sayıp yazmışızdır.

13) Onlara, şu şehir halkını misal getir: Hani onlara gönderilmiş elçiler gelmişti.

14) İşte o zaman biz, onlara iki elçi göndermiştik. Onları yalanladılar. Bunun üzerine üçüncü bir elçi gönderdik. Onlar: "Biz size gönderilmiş Allah elçileriyiz!" dediler.

15) Dediler ki: "Siz de ancak bizim gibi birer insansınız.

Rahmân, herhangi bir şey indirmedi. Siz ancak yalan söylüyorsunuz.”

16) Dediler ki: “Rabbimiz biliyor; biz gerçekten size gönderilmiş elçileriz.”

17) “Bizim vazifemiz, açık bir şekilde size tebliğ etmekten başka bir şey değildir.”

18) Dediler ki: “Doğrusu siz bize uğursuz geldiniz. Eğer bu işten vazgeçmezseniz, and olsun sizi taşlarız. Ve bizden size mutlaka fena bir kötülük dokunur.”

19) Dediler ki: “Amelleriniz sizin boynunuzadır. Size nasihat ediliyorsa bu uğursuzluk mudur? Bilakis, siz aşırı giden bir milletsiniz.”

20) Derken şehrin öbür ucundan bir adam koşarak geldi. “Ey kavmim! Bu elçilere uyunuz!” dedi.

21) “Sizden herhangi bir ücret istemeyen bu kimselere tâbi olun, çünkü onlar hidayete ermiş kimselerdir.”

22) “Bana ne olmuş ki, beni yaratana ibadet etmeyecekmişim! Halbuki, hepiniz O'na döndürüleceksiniz.”

23) “O'nun dışında ilahlar mı edineyim? O Rahmân, eğer bana bir zarar dilerse onların şefâati bana hiçbir fayda vermez ve beni kurtaramazlar.”

24) “İşte o zaman ben apaçık bir sapıklığın içine gömülmüş olurum.”

25) “Şüphesiz ben, rabbinize iman ettim, beni dinleyin.”

26) Ona: “Cennete gir” denilince: “Keşke kavmim bilseydi!” dedi.

27) “Rabbimin beni bağışladığını ve beni ikrama mazhar olanlardan kıldığını.”

28) Biz ondan sonra, onun milletini helâk etmek için üzerlerine gökten herhangi bir ordu indirmedik ve indirecek de değildik.

29) O sadece bir çığlıktı. Birdenbire sönüp gittiler.

30) Yazıklar olsun o kullara ki, onlara bir rasul geldiğinde mutlaka onunla alay etmeye kalkışırlar.

31) Müşrikler görmüyorlar mı ki, onlardan önce nice kavimler helâk ettik. Onlar tekrar dönüp de bunlara gelmezler.

32) Elbette onların hepsi karşımızda hazır bulunacaklar.

33) Ölü toprak onlar için bir delildir. Biz ona yağmurla hayat verdik ve ondan dane çıkardık. İşte onlar bundan yerler.

34) Biz, yeryüzünde nice hurma bahçeleri, üzüm bağları yarattık ve oralarda birçok pınarlar fışkırttık.

35) Ta ki, onların meyvelerinden ve elleriyle bunlardan imal ettiklerinden yesinler.[1] Hâla şükretmeyecekler mi?

36) Yerin bitirdiklerinden, insanların kendilerinden ve henüz mahiyetini bilmedikleri şeylerden bütün çiftleri yaratan Allah'ı tesbih ederim.

37) Gece de onlar için bir delildir. Biz ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler.

38) Güneş, kendisi için belirlenen yere akar. İşte bu, azîz ve alîm olanın takdiridir.

39) Ay için de birtakım menziller tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi olur da geri döner.

40) Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.

41) Onların zürriyetlerini dopdolu bir gemide taşımamız da onlar için bir delildir.

42) Onlar için, bunun gibi binecekleri başka şeyler de yarattık.

43) Dilesek onları suda boğarız. O zaman ne onların yardımına koşan olur, ne de onlar kurtarılırlar.

44) Ancak bizim tarafımızdan bir rahmet ve belli bir zamana kadar dünyadan faydalandırmamız müstesnadır.

45) Onlara: “Önünüzdekilerden ve arkada bıraktıklarınızdan sakının; umulur ki size merhamet olunur” denildiğinde

46) Ve onlara rablerinin âyetlerinden bir âyet geldiğinde mutlaka ondan yüz çevirmişlerdir.

47) Onlara: “Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden infak edin” denildiğinde, kâfirler iman edenlere dediler ki: “Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.”

48) Onlar: “Eğer gerçekten doğru söylüyorsanız, bu tehdit ne zaman gerçekleşecektir?” derler.

49) Onlar, birbirleriyle çekişip dururken kendilerini ansızın yakalayacak korkunç bir sesi bekliyorlar.

50) İşte o anda onlar ne bir vasiyyette bulunabilirler, ne de ailelerine dönebilirler.

---

[1] Ayete verilen bu meal, İbn Mes’ud radiyallahu anh’den rivayet edilen kıraate göredir. Bkz.: Taberî (19/433) İbn Zencele, Huccetu’l-Kıraa (s.598) İbn Kesir (6/575)

51) Nihayet Sûr'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden Rablerine doğru çıkarlar.

52) Derler ki: “Vay başımıza gelene! Bizi uykumuzdan kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın vâad ettiğidir. Rasuller gerçekten doğru söylemişler!”

53) Olan müthiş bir sesten ibarettir. Bunun üzerine onların hepsi hemen huzurumuzda hazır bulunurlar.

54) O gün hiçbir kimse en ufak bir haksızlığa uğramaz. Siz orada ancak yaptıklarınızın karşılığını alırsınız.

55) O gün cennetlikler, gerçekten nimetler içinde sevinirler.

56) Onlar ve eşleri gölgeler altında tahtlara kurulurlar.

57) Orada onlar için her çeşit meyve vardır. Bütün arzuları yerine getirilir.

58) Onlara merhametli bir rabb'in söylediği selam vardır.

59) “Ayrılın bir tarafa bugün, ey suçlular!”

60) “Ey Âdem oğulları! Size şeytana kulluk etmeyin, çünkü o sizin apaçık bir düşmanınızdır” diye söz almadım mı?

61) “Ve bana kulluk edin, dosdoğru yol budur” diye.

62) Şeytan sizden pek çok milleti kandırıp saptırdı. Hâla akıl erdiremiyor musunuz?

63) İşte, size vâad edilen cehennem budur.

64) İnkârınız sebebiyle bugün oraya girin!

65) O gün onların ağızlarını mühürleriz; yaptıklarını bize elleri anlatır, ayakları da şahitlik eder.

66) Dilesek onların gözlerini büsbütün kör ederdik. O zaman doğru yolu bulmaya koşuşurlar, ama nasıl göreceklerdi?

67) Eğer dilesek oldukları yerde onların suretlerini değiştirirdik de ne ileriye gitmeye ne de geri gelmeye güçleri yeterdi!

68) Kime uzun ömür verirsek biz onun gelişmesini tersine çeviririz. Hiç düşünmüyorlar mı?

69) Biz ona şiir öğretmedik. Zaten ona yaraşmazdı da. Onun söyledikleri, ancak bir zikir ve apaçık bir Kur'an'dır.

70) Diri olanları uyarsın ve kâfirler cezayı hak etsinler diye.

71) Görmüyorlar mı ki, ellerimizin yaptığı olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık. Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır.

72) Bunları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler.

73) Bunlarda onlar için nice faydalar ve içecekler vardır. Hâla şükretmezler mi?

74) Onlar, yardım göreceklerini umarak Allah'ın dışında ilâhlar edindiler.

75) Halbuki onlara yardım etmeye güçleri yetmez. Aksine kendileri bunlar için yardıma hazır askerlerdir.

76) O halde onların sözleri sakın seni üzmesin. Şüphesiz biz, onların gizlemekte olduklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz.

77) İnsan görmez mi ki, biz onu meniden yarattık. Bir de bakıyorsun ki, apaçık düşman kesilmiş.

78) Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: “Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?” diyor.

79) De ki: “Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.”

80) Yeşil ağaçtan sizin için bir ateş çıkaran O'dur. İşte siz ondan yakıyorsunuz.

81) Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet! Elbette kadirdir. O, her şeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır.

82) Bir şey yaratmak istediği zaman O’nun yaptığı, ona: “Ol” demekten ibarettir. O hemen oluverir.

83) Her şeyin mülkü kendi elinde olan Allah noksanlardan münezzehtir! Siz de O'na döneceksiniz.

37- es-SAFFÂT SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 182 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Saf saf dizilenlere,

2) O haykırıp sürenlere,

3) Ve o zikir okuyanlara,

4) Yemin ederim ki, ilâhınız birdir.

5) O, hem göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin rabbi, hem de doğuların rabbidir.

6) Biz yakın göğü, bir süsle, yıldızlarla süsledik.

7) Ve itaat dışına çıkan her şeytandan koruduk.

8) Onlar, artık yüce melekler topluluğuna kulak veremezler. Her taraftan taşlanırlar.

9) Kovulup atılırlar. Ve onlar için sürekli bir azap vardır.

10) Ancak bir söz kapan olursa, onu da ışık saçan bir kor takip eder.

11) Şimdi sor onlara! Yaratma bakımından onlar mı daha zor, yoksa bizim yarattığımız mı? Şüphesiz biz kendilerini yapışkan bir çamurdan yarattık.

12) Hayır, sen şaşıyorsun. Hâlbuki onlar alay ediyorlar.

13) Kendilerine öğüt verildiği vakit öğüt almazlar.

14) Bir âyet görseler alay ederler.

15) Derler ki: "Bu ancak açık bir büyüdür."

16) "Gerçekten biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuz zaman mı, diriltileceğiz?"

17) "İlk atalarımız da mı?"

18) De ki: "Evet, hem de hâkir olarak."

19) O korkunç bir sesten ibaret olacak, o anda hemen onların gözleri açılıp etrafa bakacaklar.

20) “Eyvah bize! Bu ceza günüdür” derler.

21) İşte bu; yalanlamış olduğunuz ayrım günüdür.

22) “Zalimleri, onların aynı yoldaki arkadaşlarını ve ibadet etmekte olduklarını toplayın.”

23) “Allah'ın dışında (ibadet ettiklerini). Onlara cehennemin yolunu gösterin.”

24) “Onları tutuklayın, çünkü onlar sorguya çekilecekler!”

25) “Size ne oldu ki birbirinize yardım etmiyorsunuz?”

26) Evet, onlar o gün teslim olanlardır.

27) Onlardan bir kısmı, diğerlerine yönelir, birbirlerini sorumlu tutmaya çalışırlar.

28) “Siz bize sağdan gelirdiniz” derler.

29) Derler ki: “Bilâkis, siz iman eden kimseler değildiniz.”

30) “Bizim sizi zorlayacak bir gücümüz yoktu. Fakat siz kendiniz azgın bir toplum idiniz.”

31) “Onun için Rabbimizin sözü aleyhimize hak oldu. Biz mutlaka tadacağız.”

32) “Biz sizi azdırdık. Çünkü kendimiz de azgınlardandık.”

33) Şüphesiz o gün onlar azapta ortaktırlar.

34) İşte biz, suçlulara böyle yaparız.

35) Çünkü onlara: “Allah'tan başka ibadete layık hak ilah yoktur” denildiği zaman büyüklük taslarlardı.

36) “Mecnun bir şair için biz ilahlarımızı bırakacak mıyız?” derlerdi.

37) Hayır! O, hakkı getirdi ve rasulleri de doğruladı.

38) Kuşkusuz siz acı azabı tadacaksınız.

39) Çekeceğiniz ceza yapmakta olduğunuzdan başka bir şeyin cezası değildir.

40) Ancak Allah'ın samîmi kulları bundan hariçtir.

41) Bunlar için bilinen bir rızık vardır.

42) Meyveler vardır ve onlar ağırlanırlar.

43) Naîm cennetlerinde.

44) Tahtlar üzerinde karşılıklı otururlar.

45) Onlara pınardan (doldurulmuş) kadehler dolaştırılır.

46) Berraktır, içenlere lezzet verir.

47) O içkide ne sersemletme vardır ne de onunla sarhoş olurlar.

48) Yanlarında güzel bakışlarını onlardan başkasına çevirmeyen, iri gözlü eşler vardır.

49) Onlar, örtülüp saklanmış yumurta gibidirler.

50) İşte o zaman, birbirlerine dönerek soracaklar.

51) İçlerinden biri: “Benim, bir arkadaşım vardı” der.

52) Derdi ki: “Sen de tasdik edenlerden misin?”

53) “Biz ölüp kemik, sonra da toprak haline geldiğimiz zaman hesaba çekilecek miyiz?”

54) Dedi ki: “Siz onu bilir misiniz?”

55) İşte o zaman baktı, arkadaşını cehennemin ortasında gördü.

56) Dedi ki: “Yemin ederim ki, sen az daha beni de helâk edecektin.”

57) “Rabbimin nimeti olmasaydı, şimdi ben de getirilenlerden olurdum.”

58) “Bir daha biz ölmeyecek miyiz?”

59) “İlk ölümümüz dışında? Ve biz azâba da uğratılmayak mıyız?!”

60) “Şüphesiz bu, büyük kurtuluştur.”

61) Çalışanlar, böylesi için çalışsınlar.

62) Şimdi ziyafet olarak, cennet ehli için anılan bu nimetler mi daha hayırlı, yoksa zakkum ağacı mı?

63) Biz onu zalimler için bir fitne kıldık.

64) Zira o, cehennemin dibinde biten bir ağaçtır.

65) Tomurcukları sanki şeytanların başları gibidir.

66) Ondan yerler ve karınlarını ondan doldururlar.

67) Sonra bunun üzerine onlar için, kaynar su karıştırılmış bir içki vardır.

68) Sonra kesinlikle onların dönüşü, çılgın ateşe olacaktır.

69) Kuşkusuz onlar babalarını sapıklar olarak buldular.

70) Şimdi de kendileri onların peşlerinden koşturuyorlar.

71) And olsun ki, onlardan önce eski milletlerin çoğu sapıklığa düştü.

72) Kuşkusuz, biz onlara uyarıcılar göndermiştik.

73) Uyarılanların âkıbetinin ne olduğuna bir bak!

74) Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.

75) And olsun, Nuh bize yalvarıp yakardı. Biz de duayı ne güzel kabul ederiz!

76) Kendisini ve ailesini büyük felâketten kurtardık.

77) Biz yalnız Nuh'un soyunu kalıcı kıldık.

78) Sonradan gelenler içinde ona iyi bir nam bıraktık

79) Bütün âlemlerden Nuh'a selam olsun!

80) İşte biz iyileri böyle mükâfatlandırırız.

81) Zira o, bizim inanmış kullarımızdan idi.

82) Sonra diğerlerini suda boğduk.

83) Doğrusu İbrahim de onun taraftarlarındandır.

84) Çünkü o, rabbine selim bir kalp ile gelmişti.

85) Hani babasına ve kavmine demişti ki: “Nelere ibadet ediyorsunuz?”

86) “Bir takım uydurma yalanlar için mi Allah’tan başka ilahlar istiyorsunuz?”

87) “Âlemlerin rabbi hakkındaki zannınız nedir?”

88) Derken yıldızlara bir göz attı.

89) “Ben, doğrusu hastayım.” dedi.

90) Hemen ondan yüz çevirip uzaklaştılar.

91) Sonra onların putlarına gidip: “Yemez misiniz?” dedi.

92) “Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?”

93) Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi.

94) Ona yönelip koşarak geldiler.

95) “Yonttuğunuz şeylere mi ibadet ediyorsunuz?”

96) “Oysa sizi de yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır.”

97) Dediler ki: “Onun için bir bina yapın da onu alevli ateşin içine atın.”

98) Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Biz de onları en aşağılıklar kıldık.

99) Dedi ki: “Şüphesiz ben, Rabbime gidiciyim; pek yakında beni hidayete erdirecektir.”

100) “Rabbim, bana salihlerden bağışla.”

101) Biz de onu uysal bir çocukla müjdeledik.

102) Böylece onun yanında çalışabilecek çağa erişince dedi ki:

“Oğlum, gerçekten ben rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Bak artık, sen ne düşünürsün?” Dedi ki: “Babacığım, emrolunduğun şeyi yap! İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksın.”

103) Böylece ikisi de teslim olup onu alnı üzerine yatırdı.

104) Biz ona: “Ey İbrahim!” diye seslendik.

105) “Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Şüphesiz biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.”

106) “Doğrusu bu, apaçık bir imtihandı.”

107) “Ve ona büyük bir kurbanı fidye olarak verdik.”

108) Sonra gelenler arasında ona bıraktık.

109) İbrahim’e selâm olsun.

110) Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz.

111) Şüphesiz o, mü’min kullarımızdandı.

112) Biz ona, salihlerden bir nebi olarak İshak’ı müjdeledik.

113) Ona ve İshak’a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihsanda bulunan da var; açıkça kendi nefsine zulmeden de.

114) And olsun biz Musa'ya da Harun'a da nimetler verdik.

115) İkisini ve kavimlerini o büyük sıkıntıdan kurtardık.

116) Kendilerine yardım ettik de galip gelen onlar oldu.

117) Her ikisine de açıklayan kitabı verdik.

118) Her ikisini de doğru yola ilettik.

119) Sonra gelenler içinde, ikisi için şunu bıraktık:

120) Musa ve Harun'a selam olsun.

121) Doğrusu biz, iyileri böylece mükâfatlandırırız.

122) Şüphesiz, ikisi de mümin kullarımızdandı.

123) İlyas da şüphe yok ki, rasullerdendi.

124) Kavmine dedi ki: “Sakınmaz mısınız?”

125) “Yaratanların en iyisini bırakıp başka bir rabbe mi dua ediyorsunuz?”

126) “Sizin de Rabbiniz, sizden önce gelen atalarınızın da rabbi olan Allah'ı?”

127) Bunun üzerine onu yalanladılar. Muhakkak Onların hepsi götürüleceklerdir.

128) Ancak Allah'ın ihlâslı kulları müstesna.

129) Sonra gelenler içinde, kendisine bir ün bıraktık.

130) İlyas'a selâm olsun.

131) Şüphesiz biz, iyileri işte böyle mükâfatlandırırız.

132) Çünkü o, bizim mümin kullarımızdandı.

133) Lût da elbette rasullerdendi.

134) Hani biz Lût'u ve ailesinin hepsini kurtardık.

135) Ancak helâk olanlar arasında kalan yaşlı bir kadın dışında.

136) Sonra diğerlerini yok ettik.

137) Siz onların yanlarından geçip gidiyorsunuz: sabah

138) Ve akşam. Hâla akıllanmayacak mısınız?

139) Şüphesiz Yunus da rasullerdendi.

140) Hani o, dolu bir gemiye binip kaçmıştı.

141) Gemide olanlarla karşılıklı kur'a çektiler de kaybedenlerden oldu.

142) Yunus kendini kınayıp dururken onu bir balık yuttu.

143) Eğer Allah'ı tesbih edenlerden olmasaydı,

144) Tekrar diriltilecekleri güne kadar onun karnında kalırdı.

146) Ve üstüne kabak türünden geniş yapraklı bir nebat bitirdik.

147) Onu, yüz bin veya daha çok kişiye gönderdik.

148) Sonunda ona iman ettiler, bunun üzerine biz de onları bir süreye kadar yaşattık.

149) Onlara sor: “Kızlar rabbinin de erkekler onların mı?”

150) Yoksa biz melekleri kız olarak yarattık da onlar mı şahit oldular?

151) Dikkat edin, kesinlikle yalan uydurup söylüyorlar ki;

152) “Allah doğurdu” diyorlar. Onlar şüphesiz yalancıdırlar.

153) Allah, kızları oğullara tercih mi etmiş!

154) Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?

155) Hiç düşünmüyor musunuz?

156) Yoksa sizin açık bir mazeretiniz mi var?

157) Doğru sözlülerden iseniz, kitabınızı getirin!

158) Allah ile melekler arasında da bir soy birliği uydurdular. And olsun, melekler de kendilerinin hesap yerine götürüleceklerini bilirler.

159) Allah, onların isnat edegeldiklerinden uzaktır.

160) Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnadır.

161) Sizler ve taptığınız şeyler!

162) Hiçbiriniz, O'na karşı fitneye düşüremezsiniz.

163) Cehenneme girecek kimseden başkasını.

164) "Bizim her birimiz için, bilinen bir makam vardır."

165) "Şüphesiz biz,orada saflar halinde dururuz."

166) "Ve şüphesiz Allah'ı tesbih ederiz."

167) "Onlar şöyle diyorlardı:

168) "Eğer öncekilere verilenlerden bizde de bir kitap olsaydı"

169) "Mutlaka Allah'ın ihlâslı kulları olurduk!"

170) İşte şimdi onu inkâr ettiler. Ama ileride bileceklerdir!

171) And olsun ki, rasul olarak gönderdiğimiz kullarımıza söz vermişizdir:

172) Onlar mutlaka zafere ulaşacaklardır.

173) Bizim ordumuz şüphesiz üstün gelecektir.

174) Onun için sen bir süreye kadar onlara aldırma.

175) Onların halini gör, onlar da görecekler.

176) Azabımızı acele mi istiyorlar?

177) Azap yurtlarına indiğinde, uyarılanların sabahı ne kötü olur!

178) Sen bir zamana kadar onlara aldırma.

179) Onların halini gör, onlar da göreceklerdir.

180) Senin izzet sahibi rabbin, onların isnat etmekte oldukları vasıflardan yücedir, münezzehtir.

181) Gönderilen rasullere selam olsun!

182) Âlemlerin rabbi olan Allah'a da hamd olsun!

38- SAD SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 88 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Sâd. Zikir'li Kur'an'a yemin ederim ki,

2) Küfredenler, aksine, bir gurur ve ayrılık içindedirler.

3) Onlardan önce nice nesilleri helâk ettik. O zaman feryat ettiler. Hâlbuki artık kurtulma zamanı değildi.

4) Aralarından kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaştılar ve kâfirler dediler ki: "Bu pek yalancı bir sihirbazdır!"

5) "İlahları tek ilah mı yaptı? Doğrusu bu tuhaf bir şeydir!"

6) Onlardan ileri gelenler: "Yürüyün, ilahlarınıza bağlılıkta direnin, sizden istenen şüphesiz budur."

7) "Son dinde de bunu işitmedik. Bu, ancak bir uydurmadır."

8) "Zikr aramızdan ona mı indirildi?" Belki, bunlar zikrim hakkında şüphe içine düştüler. Hayır! Azabı henüz tatmadılar.

9) Yoksa Azîz ve Vehhâb olan rabbinin rahmet hazineleri onların yanında mıdır?

10) Yahut göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların hükümranlığı onların elinde midir? Öyleyse semada yükselsinler!

11) Onlar, çeşitli guruplardan oluşmuş bir ordudur; işte şurada bozguna uğratılacaklardır.

12) Onlardan önce Nuh kavmi, Âd kavmi, kazıklar sahibi Firavun da, yalanladılar.

13) Semûd, Lût kavmi ve Eyke halkı da. İşte bunlar da birleşen topluluklardır.

14) Onların her biri gönderilen rasulleri yalanladılar da bu yüzden cezalandırma hak oldu.

15) Bunlar da ancak, geri dönüşü olmayan korkunç bir ses beklemektedirler.

16) Ve dediler ki: "Rabbimiz! Bizim payımızı hesap gününden

önce ver.”

17) Onların söylediklerine sabret, kuvvet sahibi kulumuz Davud'u hatırla. O, hep Allah'a yönelirdi.

18) Biz, dağları onun emrine vermiştik. Akşam ve kuşluk vakti onunla beraber tesbih ederlerdi.

19) Kuşları da toplu halde onun emri altına vermiştik. Hepsi de O’na itaat ederlerdi.

20) Onun hükümranlığını kuvvetlendirmiş; ona hikmet ve yargılama ilmi vermiştik.

21) Sana davacıların haberi ulaştı mı? Mâbedin duvarına tırmanmışlardı.

22) Davud'un yanına girmişlerdi de Dâvud onlardan korkmuştu. “Korkma! Biz birbirine hasım iki davacıyız, aramızda adaletle hükmet, haksızlık etme; bize doğru yolu göster” dediler.

23) “Bu, kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var. Benimse bir tek koyunum var. Böyle iken “Onu da bana ver” dedi ve tartışmada beni yendi.”

24) Davud: “And olsun ki, senin koyununu kendi koyunlarına katmak istemekle sana haksızlıkta bulunmuştur. Doğrusu ortakçıların çoğu, birbirlerinin haklarına tecâvüz ederler. Yalnız iman edip de sâlih ameller işleyenler müstesna. Bunlar da ne kadar az!” dedi. Davud, kendisini denediğimizi bildi ve rabbinden bağışlanma dileyerek eğilip secdeye kapandı, tevbe edip Allah'a yöneldi.

25) Sonra bu tutumundan dolayı onu bağışladık. Kuşkusuz yanımızda onun yüksek bir makamı ve güzel bir geleceği vardır.

26) Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Hevâya uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.

27) Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Vay o inkâr edenlerin ateşteki haline!

28) Yoksa biz, iman edip de sâlih ameller işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya sakınanları yoldan çıkanlar gibi mi sayacağız?

29) Sana bu mübarek Kitab'ı, âyetlerini düşünsünler ve aklı olanlar öğüt alsınlar diye indirdik.

30) Biz Davud'a Süleyman'ı verdik. Süleyman ne güzel bir kuldu! Doğrusu o, daima Allah'a yönelirdi.

31) Akşama doğru kendisine, üçayağının üzerine durup, bir ayağını tırnağının üzerine diken koşu atları sunulmuştu.

32) Dedi ki: “Gerçekten mal sevgisi beni rabbimi anmaktan alıkoydu.” Nihayet güneş battı.

33) “Onları tekrar bana getirin” dedi. Bacaklarını ve boyunlarını sıvazlamaya başladı.

34) And olsun biz Süleyman'ı imtihan ettik. Tahtının üstüne bir ceset bırakıverdik. Sonra o döndü.

35) Süleyman: “Rabbim! Beni bağışla; bana, benden sonra kimsenin ulaşamayacağı bir hükümranlık ver. Şüphesiz sen, daima bağışta bulunansın” dedi.

36) Bunun üzerine biz rüzgarı onun emrine verdik. Onun emriyle istediği yere yumuşacık akardı.

37) Yapı ustası olan ve dalgıç şeytanları da.

38) Ve daha diğerlerini de zincirlerde bağlı olarak.

39) “İşte bu bizim bağışımızdır. İster ver, ister tut; hesapsızdır”

40) Doğrusu onun, bizim katımızda büyük bir değeri ve varılacak güzel bir yeri vardır.

41) Kulumuz Eyyub'u da an. O, Rabbine: “Doğrusu şeytan bana bir yorgunluk ve eziyet verdi” diye seslenmişti.

42) Ayağını yere vur! İşte yıkanacak ve içilecek soğuk bir su.

43) Bizden bir rahmet ve olgun akıl sahipleri için de bir ibret olmak üzere ona hem ailesini hem de onlarla beraber bir mislini bağışladık.

44) “Eline bir demet sap al da onunla vur, böylece yeminini bozma.” Gerçekten biz Eyyub'u sabırlı bulmuştuk. O, ne iyi kuldu! Daima Allah'a yönelirdi.

45) Güçlü ve basiretli kullarımız İbrahim, İshak ve Yakub’u da an.

46) Gerçekten biz onları, ahiret yurdunu düşünen ihlas sahipleri kıldık.

47) Ve gerçekten onlar, bizim katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır.

48) İsmail’i, Elyesa’ı ve Zülkifl’i de an. Hapsi de hayırlılardan idi.

49) İşte bu, bir hatırlatmadır. Doğrusu Allah'a karşı gelmekten sakınanlara güzel bir gelecek vardır.

50) Kapıları yalnızca kendilerine açılmış Adn cennetleri vardır.

51) Onlar koltuklara yaslanıp kurularak orada birçok meyveler ve içecekler isterler.

52) Yanlarında, eşlerinden başkasına bakmayan, kendilerine yaşıt güzeller vardır.

53) İşte, hesap günü için size vâad olunan şeyler bunlardır.

54) Şüphesiz bu, bizim verdiğimiz rızıktır. Ona bitmek ve tükenmek yoktur.

55) Bu böyle; ama azgınlara kötü bir gelecek vardır.

56) Onlar cehenneme girecekler. Orası ne kötü bir kalma yeridir.

57) İşte bu; kaynar su ve irindir. Onu tatsınlar.

58) Buna benzer daha türlü türlü başkaları da vardır.

59) İşte bu sizinle beraber cehenneme girecek topluluktur. “Onlar rahat yüzü görmesin.” Onlar mutlaka ateşe gireceklerdir.

60) “Hayır, asıl siz rahat yüzü görmeyin! Onu bize siz sundunuz! Ne kötü bir yerdir!” derler.

61) Dediler ki: “Rabbimiz! Bunu bizim önümüze kim getirdiyse onun ateşteki azabını bir kat daha artır!”

62) Derler ki: “Kendilerini dünyada iken kötülerden saydığımız kimseleri burada niçin görmüyoruz?”

63) “Alaya aldığımız onlar değil miydi? Yoksa onları gözden mi kaçırdık?”

64) İşte bu, cehennem ehlinin tartışması, şüphesiz bir gerçektir.

65) De ki: “Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kahhâr olan Allah'tan başka ibadete layık hak bir ilah yoktur.

66) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların rabbi Aziz’dir, Gaffar’dır.

67) De ki: “Bu büyük bir haberdir.”

68) “Ama siz ondan yüz çeviriyorsunuz.”

69) Onlar orada tartışırken benim yüce topluluk hakkında hiçbir bilgim yoktu.

70) Ben ancak apaçık bir uyarıcı olduğum için bana vahyolunuyor.

71) Rabbin meleklere demişti ki: “Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım.”

72) “Onu tamamlayıp, içine de ruhumdan üfürdüğüm zaman,

derhal ona secdeye kapanın!”

73) Bütün melekler toptan secde ettiler.

74) Yalnız İblis secde etmedi. O büyüklük tasladı ve kâfirlerden oldu.

75) Allah: “Ey İblis! İki elimle yarattığıma secde etmekten seni men eden nedir? Böbürlendin mi, yoksa yücelerden misin?” dedi.

76) Dedi ki: “Ben ondan hayırlıyım! Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın.”

77) Allah dedi ki: “Çık oradan! Sen artık lanetlenmiş birisin.”

78) “Ve ceza gününe kadar lânetim senin üzerindedir!”

79) İblis: “Ey Rabbim! O halde tekrar diriltilecekleri güne kadar bana mühlet ver” dedi.

80) Allah dedi ki: “Haydi, sen mühlet verilenlerdensin.”

81) “O bilinen güne kadar.”

82) İblis dedi ki: “Senin izzetine and olsun ki, onların hepsini mutlaka azdıracağım.”

83) “Ancak onlardan ihlâslı kulların hariç.”

84) Dedi ki: “O doğru. Ben hep doğruyu söylerim.”

85) “Mutlaka sen ve sana uyanların hepsiyle cehennemi dolduracağım!”

86) De ki: “Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum. Ve ben olduğundan başka türlü görünenlerden de değilim.”

87) Bu, ancak âlemler için bir öğüttür.

88) Onun verdiği haberin doğruluğunu bir zaman sonra çok iyi öğreneceksiniz.

39- ez-ZÜMER SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 75 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Bu Kitap izzet ve hikmet sahibi Allah katından indirilmiştir.

2) Şüphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik. O halde sen de dini Allah'a hâlis kılarak kulluk et.

3) Dikkat et, hâlis din yalnız Allah'ındır. O'nun dışında dostlar edinenler: "Onlara, bizi sadece Allah'a yaklaştırsınlar diye ibâdet ediyoruz" derler. Doğrusu Allah, ayrılığa düştükleri şeylerde aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve inkârcı kimseyi doğru yola iletmez.

4) Eğer Allah bir evlât edinmek isteseydi, elbette yarattıklarından dilediğini seçerdi. O yücedir. O, tek ve kahhâr olan Allah'tır.

5) Allah, gökleri ve yeri hak ile yarattı. Geceyi gündüzün üzerine örtüyor, gündüzü de gecenin üzerine sarıyor. Güneşi ve ayı emri altına almıştır. Her biri belli bir süreye kadar akıp gider. Dikkat et! O, Azîzdir, ve çok bağışlayandır.

6) Allah sizi bir tek nefisten yarattı, sonra ondan da eşini yarattı. Sizin için hayvanlardan sekiz eş meydana getirdi. Sizi de annelerinizin karınlarında üç katlı karanlık içinde çeşitli safhalardan geçirerek yaratıyor. İşte bu yaratıcı, rabbiniz Allah'tır. Mülk O'nundur. O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Öyleyken nasıl oluyor da çevriliyorsunuz?

7) Eğer inkâr ederseniz, şüphesiz Allah, size muhtaç değildir. Bununla beraber O, kullarının küfrüne razı olmaz. Eğer şükrederseniz sizden bunu kabul eder. Hiçbir günahkâr diğerinin günahını çekmez. Nihayet hepinizin dönüşü rabbinizedir. Yaptıklarınızı O size haber verir. Çünkü O, sinelerde olanı hakkıyla bilendir.

8) İnsanın başına bir sıkıntı gelince, rabbine yönelerek O'na yalvarır. Sonra Allah kendisinden ona bir nimet verince, önceden yalvardığını terk eder. Allah'ın yolundan saptırmak için O'na eşler koşar. De ki: "Küfrünle biraz eğlenedur; çünkü sen, muhakkak cehennem ehlindensin!"

9) Yoksa geceleyin secde ederek ve kıyamda durarak ibadet eden, ahiretten çekinen ve rabbinin rahmetini dileyen kimse (o inkarcı gibi) midir? De ki: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” Doğrusu ancak akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.

10) De ki: “Ey iman eden kullarım! Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Yalnız sabredenlere, mükâfatları hesapsız ödenecektir.”

11) De ki: “Bana, dini Allah'a hâlis kılarak O'na kulluk etmem emrolundu.”

12) “Bana müslümanların ilki olmam emrolundu.”

13) De ki: “Rabbime karşı gelirsem, doğrusu büyük günün azabından korkarım.”

14) De ki: “Ben dinimde ihlâs ile ancak Allah'a ibadet ederim.”

15) “Siz de O'nun dışında dilediğinize ibadet edin!” De ki: “Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem de ailelerini ziyana sokanlardır. Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.”

16) Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar var. İşte Allah kullarını bununla korkutuyor. “Ey kullarım! Yalnızca benden sakının.”

17) Tâğut'a kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele.

18) O kullarımı ki, onlar sözü dinlerler, sonra da en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

19) Hakkında azap hükmü gerçekleşmiş kimseyi ve ateşte olanı sen mi kurtaracaksın!

20) Fakat rablerinden sakınanlara, üst üste yapılmış, altlarından ırmaklar akan odalar vardır. Bu, Allah'ın verdiği sözdür. Allah, verdiği sözden caymaz.

21) Görmedin mi? Allah gökten bir su indirdi, onu yerdeki kaynaklara yerleştirdi, sonra onunla türlü türlü renklerde ekinler yetiştiriyor. Sonra onlar kurur da sapsarı olduklarını görürsün. Sonra da onu kuru bir kırıntı yapar. Şüphesiz bunlarda akıl sahipleri için bir öğüt vardır.

22) Allah kimin gönlünü İslâm'a açmışsa o, rabbinden bir nûr üzerinde değil midir? Allah'ın zikri hususunda kalpleri katılaşmış olanlara yazıklar olsun! İşte bunlar apaçık bir sapıklık içindedirler.

23) Allah sözün en güzelini, ayetleri birbirine benzeyen ve tekrarlanan bir kitap olarak indirdi. Rablerinden korkanların, bu Kitab'ın et-

kisinden derileri ürperir, derken hem bedenleri ve hem de gönülleri Allah'ın zikrine ısınıp yumuşar. İşte bu Kitap, Allah'ın, dilediğini kendisiyle doğru yola ilettiği hidayetidir. Allah kimi de saptırırsa artık ona yol gösteren olmaz.

24) Kıyamet gününde yüzünü azabın şiddetinden korumaya çalışan kimse (kendini ondan emin kılan gibi) midir? Zalimlere: “Kazandığınızı tadın!” denilir.

25) Onlardan öncekiler yalanladılar da farkına varmadıkları bir yerden onlara azap çattı.

26) Bu suretle Allah, dünya hayatında onlara rezilliği tattırdı. Ahiret azabı daha büyüktür. Keşke bunu bilselerdi!

27) And olsun ki biz, öğüt alsınlar diye, bu Kur'an'da insanlara her türlü misali verdik.

28) Korunsunlar diye, pürüzsüz Arapça bir Kur'an indirdik.

29) Allah, çekişip duran birçok ortakların sahip olduğu bir adam ile yalnız bir kişiye bağlı olan bir adamı misal olarak verir. Bu ikisi eşit midir? Hamd Allah'a mahsustur. Fakat onların çoğu bilmezler.

30) Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler.

31) Sonra şüphesiz, siz de kıyamet günü, Rabbinizin huzurunda davalaşacaksınız.

32) Allah'a karşı yalan uyduran, kendisine gelen doğruyu yalan sayandan daha zalim kimdir? Kâfirlerin yeri cehennemde değil mi?

33) Doğruyu getiren ve onu tasdik edenler var ya, işte kötülükten sakınanlar onlardır.

34) Onlar için rableri yanında diledikleri her şey vardır. İşte bu, iyilik edenlerin mükâfatıdır.

35) Böylece Allah, onların geçmişte yaptıkları en kötü hareketleri bile örtecek ve yaptıklarının en güzeline denk olarak mükâfatlarını verecektir.

36) Allah kuluna kâfi değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa artık onun yolunu doğrultacak biri yoktur.

37) Allah kime de hidayet ederse, artık onu saptıracak yoktur. Allah, mutlak güç sahibi ve intikam alıcı değil midir?

38) And olsun ki onlara: “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, elbette “Allah'tır” derler. De ki: “Öyleyse bana söyler misiniz, Allah bana bir zarar vermek isterse, Allah'ın dışında kendisine seslendikleriniz, O'nun verdiği zararı giderebilir mi? Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse, onlar O'nun bu rahmetini önleyebilirler mi?” De ki: “Bana Allah

yeter. Tevekkül edenler, ancak O'na güvenip dayanırlar.”

39) De ki: “Ey kavmim! Elinizden geleni yapın; doğrusu ben de yapacağım! Artık yakında bileceksiniz!”

40) “Kendisini rezil edecek azap kime geleceğini ve sürekli bir azabın kimin üzerine konacağını.”

41) Şüphesiz biz bu Kitab'ı sana, insanlar için hak olarak indirdik. Artık kim doğru yolu seçerse kendi lehinedir; kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

42) Allah, ölenin ölüm zamanı gelince, ölmeyenin de uykusunda iken canlarını alır da ölümüne hükmettiği canı alır, ötekini belirli bir vakte kadar bırakır. Şüphe yok ki, bunda iyi düşünecek bir kavim için ibretler vardır.

43) Yoksa onlar Allah'ın dışında şefaatçiler mi edindiler? De ki: “Onlar hiçbir şeye güç yetiremeseler ve akıl erdiremeseler de mi?”

44) De ki: “Bütün şefâat Allah'ındır. Göklerin ve yerin hükümranlığı O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz.”

45) Allah, tek olarak anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalplerini sıkıntı basar. Ama Allah'ın dışındakiler anıldığı zaman

46) De ki: “Ey gökleri ve yeri yaratan, gizliyi de açığı da bilen Allah’ım! Kullarının arasında, ihtilafa düştükleri şeyin hükmünü ancak sen vereceksin.”

47) Eğer yerde ne varsa hepsi ve onunla birlikte bir misli daha o zulmedenlerin olsaydı, kıyamet gününde azabın fenalığından, elbette bunları fedâ ederlerdi. Hâlbuki onlar için, Allah tarafından, hiç hesaba katmadıkları şeyler ortaya çıkmıştır.

48) Onların kazandıkları kötülükler açığa çıkmış, alaya aldıkları şey, kendilerini sarmıştır.

49) İnsana bir zarar dokunduğu zaman bize yalvarır. Sonra, kendisine tarafımızdan bir nimet verdiğimiz vakit: “Bu bana ancak ilim üzere verilmiştir” der. Hayır o, bir imtihandır, fakat çokları bilmezler.

50) Bunu onlardan öncekiler de söylemişti; ama kazandıkları şeyler onlara fayda vermedi.

51) Bunun için yaptıkları kötülüklerin vebali onları yakaladı. Bunlardan da zulmedenlerin işledikleri kötülükler, başlarına gelecektir. Bu hususta Allah'ı âciz bırakamazlar.

52) Bilmiyorlar mı ki Allah, rızkı dilediğine bol bol verir, dilediğinden de kısar. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için ibretler vardır.

53) De ki: “Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Al-

lah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, Gafûr'dur, Rahîm'dir."

54) Size azap gelip çatmadan önce rabbinize dönün, O'na teslim olun, sonra size yardım edilmez.

55) Siz farkında olmadan, ansızın başınıza azap gelmezden önce, rabbinizden size indirilenin en güzeline tâbi olun.

56) Kişinin: "Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alay edenlerdendim" diyeceği…

57) Yahut: "Allah bana hidayet verseydi, elbette sakınanlardan olurdum" diyeceği…

58) Veya azabı gördüğünde: "Keşke benim için bir kez imkân bulunsa da iyilerden olsam!" demesinden.

59) Hayır! Âyetlerim sana gelmişti de sen onları yalanlamış, büyüklük taslamış ve inkârcılardan olmuştun.

60) Kıyamet gününde Allah hakkında yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görürsün. Kibirlenenlerin kalacağı yer cehennemde değil midir?

61) Allah, sakınanları faziletleriyle kurtuluşa erdirir. Onlara hiçbir fenalık dokunmaz. Onlar mahzun da olmazlar.

62) Allah her şeyin yaratıcısıdır. O, her şeye vekîldir.

63) Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın âyetlerini inkâr edenler var ya, işte onlar hüsrana uğrayanlardır.

64) De ki: "Ey cahiller! Bana Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?"

65) Şüphesiz sana da senden öncekilere de şöyle vahyolunmuştur ki: "And olsun Allah'a ortak koşacak olursan, amellerin mutlaka boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun!"

66) Hayır! Yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol.

67) Onlar Allah'ı hakkıyla tanıyıp bilemediler. Kıyamet günü bütün yeryüzü O'nun avucundadır. Gökler O'nun sağıyla dürülmüş olacaktır. O, müşriklerin ortak koşmalarından yüce ve münezzehtir.

68) Sûr'a üflenince, Allah'ın dilediklerı müstesna olmak üzere göklerde ve yerde ne varsa hepsi ölecektir. Sonra ona bir daha üflenince, bir de ne göresin, onlar ayağa kalkmış bakıyorlar!

69) Yeryüzü, rabbinin nûru ile aydınlanır, kitap konulur, nebîler ve şahitler getirilir ve aralarında hakkaniyetle hüküm verilir. Onlara asla zulmedilmez.

70) Herkes ne yaptıysa, karşılığı tastamam verilir. Allah, onların

yaptıklarını en iyi bilendir.

71) O küfredenler, bölük halinde cehenneme sürülür. Nihayet oraya geldikleri zaman kapıları açılır, bekçileri onlara: “Size, içinizden rabbinizin âyetlerini okuyan ve bugüne kavuşacağınızı ihtar eden rasuller gelmedi mi?” derler. “Evet, geldi” derler ama azap sözü kâfirlerin üzerine hak olmuştur.

72) Onlara: “İçinde ebedî kalacağınız cehennemin kapılarından girin; kibirlenenlerin yeri ne kötü!” denilir.

73) Rablerine karşı gelmekten sakınanlar ise, bölük bölük cennete sevk edilir, oraya varıp da kapıları açıldığında bekçileri onlara: “Selam size! Tertemiz geldiniz. Artık ebedî kalmak üzere girin buraya” derler.

74) Onlar: “Bize verdiği sözde sadık olan ve bizi, cennetin dilediğimiz yerinde oturacağımız bu yurda vâris kılan Allah'a hamd olsun. Amel edenlerin mükâfatı ne güzelmiş!” derler.

75) Melekleri görürsün ki, rablerine hamd ile tesbih ederek Arş'ın etrafını kuşatmışlardır. Artık aralarında adaletle hükmolunmuş ve: “Âlemlerin rabbi olan Allah'a hamd olsun” denilmiştir.

40- el-MU'MİN (GÂFİR) SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 85 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Hâ. Mîm.

2) Bu Kitap Azîz ve Alîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

3) O, günahı bağışlayan, tevbeyi kabul eden, azabı çetin, lütuf sahibidir ki, O'ndan başka ibadete layık hak ilâh yoktur, dönüş ancak O'nadır.

4) Allah'ın ayetleri hakkında ancak küfredenler tartışırlar. Onların şehirlerde gezip dolaşması seni aldatmasın.

5) Onlardan önce Nuh kavmi ve onlardan sonraki topluluklar da yalanlamışlardı. Her ümmet kendi rasullerini yakalamaya azmetmişti. Bâtıl ile hakkı çürütmek için bâtılla mücadele etmişlerdi. Bunun üzerine ben onları yakaladım. Cezalandırma nasılmış!

6) İnkâr edenlerin cehennem ehli olduklarına dair rabbinin sözü böylece gerçekleşti.

7) Arş'ı yüklenen ve bir de onun çevresinde bulunanlar, rablerini hamd ile tesbih ederler, O'na iman ederler. Müminlerin de bağışlanmasını isteyerek şöyle derler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru!"

8) "Rabbimiz! Onları da, onların babalarından, zevcelerinden, nesillerinden sâlih olanları da kendilerine vâad ettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz azîz ve hakîm olan sensin!

9) Bir de onları, kötülüklerden koru. O gün sen kimi kötülüklerden korursan muhakkak ki onu rahmetine mazhar etmiş olursun. Bu en büyük kurtuluştur.

10) İnkâr edenlere şöyle seslenilir: "Allah'ın gazabı, sizin kendinize olan kötülüğünüzden elbette daha büyüktür. Zira siz imana davet edildiğinizde, inkâr ediyordunuz."

11) Onlar: "Rabbimiz, bizi iki defa öldürdün, iki defa dirilttin. Biz

de günahlarımızı itiraf ettik. Bir daha çıkmaya yol var mıdır?” derler.

12) Çünkü siz yalnızca Allah'a dua edildiği zaman inkâr edersiniz. O'na ortak koşulunca iman edersiniz. Artık hüküm, yücelerin yücesi Allah'ındır.

13) Size âyetlerini gösteren, sizin için gökten rızık indiren O'dur. Allah'a yönelenden başkası ibret almaz.

14) Kâfirlerin hoşuna gitmese de Allah'a, dini O’na hâlis kılarak Allah’a dua edin!

15) Dereceleri yükselten, Arş'ın sahibi, kavuşma günüyle korkutmak için kullarından dilediğine emrinden ruhu indirir.

16) O gün onlar meydana çıkarlar. Onların hiçbir şeyi Allah'a gizli kalmaz. Bugün hükümranlık kimindir? Kahhâr olan tek Allah'ındır.

17) Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı çarçabuk görendir.

18) Yaklaşan gün hususunda onları uyar! Çünkü o onda dehşet içinde yutkunurken yürekleri ağızlarına gelmiştir. Zalimlerin ne dostu ne de sözü dinlenir şefaatçısı vardır.

19) Gözlerin hain bakışını ve kalplerin gizlediğini bilir.

20) Allah, hak ile hükmeder. O'nun dışında kendisine dua ettikleri ise, hiçbir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, hakkıyla işiten ve görendir.

21) Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin âkıbetinin nasıl olduğunu görsünler! Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri yönünden bunlardan daha da üstündüler. Böyleyken Allah onları günahları yüzünden yakaladı. Onları Allah'ın gazabından koruyan da olmadı.

22) Bunun sebebi, rasulleri kendilerine apaçık deliller getirdikleri halde, inkâr etmeleri idi. Allah da kendilerini tutup yakalayıverdi. Doğrusu O, kuvvetlidir; azabı da pek çetindir.

23) And olsun ki biz Musa'yı âyetlerimizle ve apaçık hüccetle, gönderdik.

24) Firavun'a, Hâmân'a ve Karun'a da onlar: “Bu, çok yalancı bir sihirbazdır!” dediler.

25) İşte o, tarafımızdan kendilerine hakkı getirince: “Onunla beraber iman edenlerin oğullarını öldürün, kadınları sağ bırakın!” dediler. Ama kâfirlerin tuzağı elbette boşa çıkar.

26) Firavun: “Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim; rabbine yalvarsın!

Çünkü ben onun, dininizi değiştireceğinden yahut yeryüzünde fesat çıkaracağından korkuyorum” dedi.

27) Musa da: “Ben, hesap gününe inanmayan her kibirliden, benim de rabbim, sizin de rabbinize sığındım” dedi.

28) Firavun ailesinden olup, imanını gizleyen bir mümin adam şöyle dedi: “Siz bir adamı “Rabbim Allah'tır” diyor diye öldürecek misiniz? Hâlbuki o, size rabbinizden apaçık deliller getirmiştir. Eğer o yalancı ise yalanı kendisinedir. Eğer doğru söylüyorsa sizi tehdit ettiğinin, bir kısmı olsun gelip size çatar. Şüphesiz Allah, haddi aşan, yalancı kimseyi doğru yola eriştirmez.”

29) “Ey kavmim! Bugün, yeryüzüne hâkim kimseler olarak hükümranlık sizindir. Ama Allah'ın azabı bize gelip çatarsa, kim bize yardım eder?” Firavun: “Ben size kendi görüşümü söylüyorum ve yine size ancak doğru yolu gösteriyorum” dedi.

30) İman etmiş olan dedi ki: “Ey kavmim! Doğrusu ben üzerinize önceki toplulukların günü gibi, bir günün gelmesinden korkuyorum.”

31) “Nuh kavminin, Âd, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu gibi, Allah, kullarına bir zulüm dileyecek değildir.”

32) “Ey kavmim! Gerçekten sizin için o bağrışma gününden, korkuyorum.”

33) “O gün arkanıza dönüp kaçacaksınız. Fakat sizi Allah'tan kurtaracak kimse yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek de yoktur.”

34) And olsun ki, ondan önce Yusuf da size açık deliller getirmişti ve onun size getirdiği şeyler hakkında şüphe edip durmuştunuz. Nihayet o vefat edince “Allah ondan sonra bir rasul göndermez” dediniz. İşte Allah o aşırı giden şüphecileri böyle saptırır.

35) Kendilerine gelmiş hiçbir delil olmadığı halde Allah'ın âyetleri hakkında mücadele edenler gerek Allah yanında, gerekse iman edenler yanında büyük bir nefretle karşılanır. Allah, büyüklük taslayan her zorbanın kalbini işte böyle mühürler.

36) Firavun: “Ey Hâmân, bana yüksek bir kule yap; belki yollara erişirim.”

37) “Göklerin yollarına erişirim de Musa'nın ilahını görürüm! Doğrusu ben onu, yalancı sanıyorum” dedi. Böylece Firavun'a, yaptığı kötü iş süslü gösterildi ve yoldan saptırıldı. Firavun'un tuzağı hüsranla sonuçlandı.

38) O iman eden kimse dedi ki: “Ey kavmim! Siz bana uyun, sizi doğru yola götüreceğim.”

39) “Ey kavmim! Şüphesiz bu dünya hayatı, geçicidir. Ama ahiret, gerçekten kalınacak yurttur.”

40) “Kim bir kötülük işlerse, onun kadar ceza görür. Kim de kadın veya erkek, mümin olarak faydalı bir iş yaparsa işte onlar, cennete girecekler, orada onlara hesapsız rızık verilecektir.”

41) “Ey kavmim! Nedir bu hal? Ben sizi kurtuluşa çağırıyorum, siz beni ateşe çağırıyorsunuz.”

42) “Siz beni, Allah'ı inkâr etmeye ve bir ilmim olmayan şeyleri O'na ortak koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, Aziz ve Gafûr olana davet ediyorum.”

43) “Gerçek şu ki, sizin beni davet ettiğiniz şeyin dünyada da ahirette de davete değer bir tarafı yoktur. Dönüşümüz Allah'adır, aşırı gidenler de ateş ehlinin kendileridir.”

44) “Size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben işimi Allah'a havale ediyorum. Şüphesiz Allah, kullarını çok iyi görendir.”

45) Nihayet Allah, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden bu zatı korudu, Firavun'un kavmini ise kötü azap kuşatıverdi.

46) Onlar sabah akşam o ateşe arz edilirler. Kıyametin kopacağı gün de: “Firavun ailesini azabın en çetinine sokun!”

47) Ateşin içinde birbirleriyle çekişirlerken zayıf olanlar, o büyüklük taslayanlara: “Biz size uymuştuk. Şimdi ateşin birazını bizden savabilir misiniz?” derler.

48) O büyüklük taslayanlar ise: “Doğrusu hepimiz bunun içindeyiz. Şüphe yok ki Allah kulları arasında vereceği hükmü verdi” derler.

49) Ateşte bulunanlar cehennem bekçilerine: “Rabbinize dua edin, bizden, bir gün olsun azabı hafifletsin!” diyecekler.

50) Onlar derler ki: “Size rasulleriniz açık açık deliller getirmediler mi?” Onlar da: “Getirdiler” cevabını verirler. “O halde kendiniz dua edin” derler. Hâlbuki kâfirlerin duası ancak boşa gider.

51) Şüphesiz rasullerimize ve iman edenlere, hem dünya hayatında, hem şahitlerin şahitlik edecekleri günde yardım ederiz.

52) O gün zalimlere, özür dilemeleri hiçbir fayda sağlamaz. Artık lânet de onlarındır, kötü yurt da onlarındır!

53) And olsun ki biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına, o Kitab'ı miras bıraktık.

54) O, akıl sahipleri için bir öğüt ve doğruluk rehberidir.

55) Şimdi sen sabret. Çünkü Allah'ın vâadi gerçektir. Günahın için bağışlanma dile. Akşam sabah rabbini hamd ile tesbîh et.

56) Kendilerine gelmiş kesin bir delil olmaksızın, Allah'ın âyetleri hakkında münakaşa edenler var ya, hiç şüphe yok ki, onların kalplerinde, asla yetişemeyecekleri bir büyüklük hevesinden başka bir şey yoktur. Sen Allah'a sığın. Kuşkusuz O, işiten ve görendir.

57) Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler.

58) Körle gören, inanıp iyi amellerde bulunanla kötülük yapan bir olmaz. Ne kadar az düşünüyorsunuz!

59) Kıyamet günü mutlaka gelecektir, bunda hiç şüphe yoktur. Fakat insanların çoğu buna inanmazlar.

60) Rabbiniz şöyle buyurdu: “Bana dua edin, kabul edeyim. Çünkü bana kulluktan büyüklük taslayanlar aşağılanarak cehenneme gireceklerdir.”

61) İçinde dinlenesiniz diye geceyi, görmeniz için de gündüzü yaratan Allah'tır. Şüphesiz Allah, insanlara karşı lütufkârdır. Fakat insanların çoğu şükretmezler.

62) İşte O, her şeyin yaratıcısı olan rabbiniz Allah'dır. O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. O halde nasıl olup da döndürülüyorsunuz!

63) Allah'ın âyetlerini inatla inkâr edenler işte böyle döndürülür.

64) Yeri sizin için karargâh, göğü de bir bina kılan, size şekil verip de şeklinizi güzel yapan ve sizi temiz besinlerle rızıklandıran Allah'tır. İşte Allah, sizin rabbinizdir. Âlemlerin rabbi Allah, yücelerden yücedir.

65) O daima diridir; O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. O halde dini O’na halis kılarak O'na dua edin. Her türlü övgü âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur.

66) De ki: “Bana rabbimden apaçık deliller gelince, sizin Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmem bana yasaklandı ve bana âlemlerin rabbine teslim olmam emredildi.”

67) “Sizi topraktan, sonra meniden, sonra alakadan (aşılanmış yumurtadan) yaratan sonra bebek olarak çıkaran, sonra sizi güçlü kuvvetli bir çağa erişmeniz, sonra da ihtiyarlamanız -ki içinizden daha önce vefat edenler de vardır- ve belli bir vakte ulaşmanız için sizi yaşatan O'dur. Umulur ki düşünürsünüz.”

68) “O, hem dirilten hem de öldürendir. O, herhangi bir işin olmasını dilediği zaman yalnız “Ol!” der, o da oluverir.”

69) Allah'ın âyetleri hakkında tartışanlara bakmadın mı? Nasıl döndürülüyorlar!

70) Onlar, Kitab'ı ve rasullerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlardır. Onlar yakında anlayacaklar!

71) O zaman boyunlarında demir halkalar ve zincirler olduğu halde, sürüklenecekler,

72) Kaynar suda, sonra da ateşte yakılacaklardır.

73) Sonra onlara denilecek ki: “Koştuğunuz ortaklar nerededir?”

74) “O Allah'ın dışındakiler!” Onlar da: “Bizden uzaklaştılar, zaten biz önceleri hiçbir şeye dua etmiyorduk” diyecekler. İşte Allah kâfirleri böyle şaşırtır.

75) Bu, sizin yeryüzünde haksız olarak şımarmanızdan ve aşırı derecede sevinip böbürlenmenizden ötürüdür.

76) İçinde ebedî kalmak üzere cehennemin kapılarından girin! Kibirlenenlerin dönüp gidecekleri yer ne çirkindir!

77) Onun için sen sabret! Şüphesiz Allah'ın vâadi gerçektir. Onlara söz verdiğimiz azabın bir kısmını ya sana göstririz yahut seni daha önce vefat ettiririz. Nasıl olsa onlar bize döneceklerdir.

78) And olsun, senden önce de rasuller gönderdik. Onlardan sana kıssalarını anlattığımız kimseler de var, durumlarını sana bildirmediğimiz kimseler de var. Hiçbir rasul Allah'ın izni olmaksızın herhangi bir âyeti kendiliğinden getiremez. Allah'ın emri gelince de hak uygulanır ve o zaman bâtılı seçenler hüsrana uğrayacaklardır.

79) Allah, kimine binesiniz, kimini yiyesiniz diye sizin için hayvanları yaratandır.

80) Onlarda sizin için daha nice faydalar vardır. Gönüllerinizdeki bir arzuya, onlara binerek ulaşırsınız. Onların ve gemilerin üstünde taşınırsınız.

81) Allah size âyetlerini gösteriyor. Şimdi, Allah'ın âyetlerinden hangisini inkâr edersiniz?

82) Onlar yeryüzünde gezip dolaşmadılar mı ki, kendilerinden öncekilerin sonu nasıl olmuştur, görsünler! Öncekiler bunlardan daha çoktu, kuvvetçe ve yeryüzündeki eserleri bakımından da daha sağlam idiler. Fakat kazandıkları şeyler onlara asla fayda vermemiştir.

83) Rasulleri onlara apaçık bilgiler getirince, onlar kendilerinde bulunan bilgiye güvendiler. Alaya aldıkları şey kendilerini boğuverdi.

84) Artık o çetin azabımızı gördükleri zaman: “Yalnız Allah'a iman ettik ve O'na ortak koştuğumuz şeyleri inkâr ettik” derler.

85) Fakat azabımızı gördükleri zaman imanları kendilerine bir fayda vermeyecektir. Allah'ın kulları hakkında süregelen kanunu budur.

İşte o zaman kâfirler hüsrana uğrayacaklardır.

41- FUSSİLET SURESİ

(Mekke'de inmiştir, 54 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Hâ. Mîm.

2) Rahmân ve Rahîm'den indirilmiştir.

3) Bilen bir kavim için, âyetleri açıklanmış bir kitap, Arapça bir Kur'ân'dır.

4) Müjdeleyici ve uyarıcıdır. Fakat onların çoğu yüz çevirdi. Artık dinlemezler.

5) Ve dediler ki: "Bizi çağırdığın şeye karşı kalplerimiz kapalıdır. Kulaklarımızda da bir ağırlık vardır. Bizimle senin aranda bir perde bulunmaktadır. Onun için sen istediğini yap, biz de yapmaktayız!"

6) De ki: "Ben de ancak sizin gibi bir insanım. Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahyolunuyor. Artık O'na yönelin, O'ndan mağfiret dileyin. Ortak koşanların vay haline!"

7) "Onlar zekâtı vermezler; ahireti inkâr edenler de onlardır."

8) "Şüphesiz iman edip sâlih ameller işleyenler için kesintisiz bir mükâfat vardır."

9) De ki: "Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip O'na denkler mi koşuyorsunuz? O, âlemlerin Rabbidir."

10) O, yeryüzüne sabit dağlar yerleştirdi. Orada bereketler yarattı ve orada tam dört günde isteyenler için fark gözetmeden gıdalar takdir etti.

11) Sonra duman halinde olan göğe yöneldi, ona ve yeryüzüne: "İsteyerek veya istemeyerek, gelin!" dedi. İkisi de "İsteyerek geldik" dediler.

12) Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. Ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, Azîz, Alîm'in takdiridir.

13) Eğer onlar yüz çevirirlerse de ki: "İşte sizi Ad ve Semûd'un başına gelen kasırgaya benzer bir kasırgaya karşı uyarıyorum!"

14) Rasuller önlerinden ve arkalarından gelerek onlara: “Allah'tan başkasına kulluk etmeyin” dedikleri zaman, “Rabbimiz dileseydi elbette melekler indirirdi. Onun için biz sizinle gönderilen şeyleri inkâr ediyoruz” demişlerdi.

15) Âd kavmine gelince, yeryüzünde haksız yere büyüklük tasladılar ve: “Bizden daha kuvvetli kim var?” dediler. Onlar kendilerini yaratan Allah'ın, onlardan daha kuvvetli olduğunu görmediler mi? Onlar bizim âyetlerimizi inkâr ediyorlardı.

16) Bundan dolayı biz de onlara dünya hayatında zillet azâbını tattırmak için o sıkıntılı günlerde şiddetli bir rüzgâr gönderdik. Ahiret azabı elbette daha çok rüsvay edicidir. Onlara yardım da edilmez.

17) Semûd'a gelince onlara doğru yolu gösterdik, ama onlar körlüğü doğru yola tercih ettiler. Böylece yapmakta oldukları kötülükler yüzünden alçaltıcı azabın yıldırımı onları çarptı.

18) İman edenleri kurtardık. Onlar sakınıyorlardı.

19) Allah'ın düşmanları, ateşe sürülmek üzere toplandıkları gün, hepsi bir araya getirilirler.

20) Nihayet oraya geldikleri zaman kulakları, gözleri ve derileri, işledikleri şeye karşı onların aleyhine şahitlik edecektir.

21) Derilerine: “Niçin aleyhimize şahitlik ettiniz?” derler. Onlar da: “Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. İlk defa sizi o yaratmıştır. Yine O'na döndürülüyorsunuz” derler.

22) Siz ne kulaklarınızın, ne gözlerinizin, ne de derilerinizin aleyhinize şahitlik etmesinden sakınmıyordunuz, yaptıklarınızdan çoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz.

23) Rabbiniz hakkında beslediğiniz zan var ya, işte sizi o helâk etti ve ziyana uğrayanlardan oldunuz.

24) Şimdi eğer dayanabilirlerse, onların yeri ateştir. Ve eğer hoşnut etmek isterlerse, memnun edilecek değillerdir.

25) Biz onlara birtakım arkadaşlar musallat ettik de onlar önlerinde ve arkalarında ne varsa hepsini bunlara süslü gösterdiler. Kendilerinden önce gelip geçmiş olan cinler ve insanlar hakkındaki azap onlara da gerekli olmuştur. Kuşkusuz onlar hüsrana düşenlerdi.

26) İnkâr edenler: “Bu Kur'ân'ı dinlemeyin, okunurken gürültü yapın. Umulur ki bastırırsınız” dediler.

27) O inkâr edenlere şiddetli bir azabı tattıracağız ve onları yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız.

28) İşte bu, Allah düşmanlarının cezası, ateştir. Ayetlerimizi

inkâr etmelerinden dolayı, orada onlara ceza olarak kalıcılık yurdu vardır.

29) Kâfirler cehennemde: “Rabbimiz! Cinlerden ve insanlardan bizi saptıranları bize göster de aşağılanmışlardan olsunlar diye onları ayaklarımızın altına alalım!” diyecekler.

30) Şüphesiz, “Rabbimiz Allah'tır” deyip, sonra dosdoğru yolda yürüyenlerin üzerine melekler iner. Onlara: “Korkmayın, üzülmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin!” derler.

31) “Biz dünya hayatında da, ahirette de sizin dostlarınızız. Orada sizin için canlarınızın çektiği her şey var ve istediğiniz her şey orada sizin için hazırdır.”

32) Gafûr ve Rahîm’in ikramı olarak.

33) Allah'a çağıran, sâlih amel işleyen ve “Ben müslümanlardanım” diyenden kimin sözü daha güzeldir?

34) İyilikle kötülük bir olmaz, Sen en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur.

35) Buna ancak sabredenler kavuşturulur; buna ancak büyük nasibi olan kimse kavuşturulur.

36) Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce seni dürtecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işiten, bilendir.

37) Gece ve gündüz, güneş ve ay O'nun âyetlerindendir. Eğer Allah'a ibadet etmek istiyorsanız, güneşe de aya da secde etmeyin. Onları yaratan Allah'a secde edin!

38) Eğer insanlar büyüklük taslarlarsa rabbinin yanında bulunanlar hiç usanmadan, gece gündüz O'nu tesbih ederler.

39) Senin yeryüzünü kupkuru görmen de Allah'ın âyetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçip kabarır. Ona can veren, elbette ölüleri de diriltir. O, her şeye kadirdir.

40) Âyetlerimiz hakkında doğruluktan sapanlar bize gizli kalmaz. O halde, ateşin içine atılan mı daha iyidir, yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Dilediğinizi yapın! Kuşkusuz O, yaptıklarınızı görmektedir.

41) Kendilerine zikr geldiğinde onu inkâr edenler! Hâlbuki o, elbette aziz bir kitaptır.

42) Ona önünden de ardından da bâtıl gelemez. O, hikmet sahibi, çok övülen Allah'tan indirilmiştir.

43) Sana söylenen, senden önceki rasullere söylenmiş olandan

başka bir şey değildir. Elbette ki senin rabbin, hem mağfiret sahibi hem de acı bir azap sahibidir.

44) Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'ân kılsaydık, diyeceklerdi ki: “Ayetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi? Arab'a yabancı dil olur mu?” De ki: “O, inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifadır.” İnanmayanlara gelince, onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'ân onlara kapalıdır. Onlara uzak bir yerden bağırılıyor!

45) And olsun biz Musa'ya Kitab'ı verdik, onda da ayrılığa düşüldü. Eğer rabbinden bir söz geçmiş olmasaydı, aralarında derhal hükmedilirdi. Onlar Kur'ân hakkında derin bir şüphe içindedirler.

46) Kim iyi bir iş yaparsa, bu kendi lehinedir. Kim de kötülük yaparsa aleyhinedir. Rabbin kullara zulmedici değildir.

47) Kıyamet gününün bilgisi, O'na havale edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir meyve kabuğunu yarıp çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Allah onlara: “Ortaklarım nerede!” diye seslendiği gün: “Buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana bildiririz” derler.

48) Böylece önceden yalvarıp durdukları onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49) İnsan hayır istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokunursa hemen ümitsizliğe düşer, üzülüverir.

50) And olsun ki, kendisine dokunan bir zarardan sonra biz ona bir rahmet tattırırsak: “Bu, benim hakkımdır, kıyametin kopacağını sanmıyorum. Rabbime döndürülmüş olsam bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır” der. Biz, inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve muhakkak onlara ağır azaptan tattıracağız.

51) İnsana bir nimet verdiğimiz zaman yüz çevirir ve uzaklaşır. Fakat ona bir kötülük dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52) De ki: “Ne dersiniz, eğer o, Allah tarafından ise, siz de onu inkâr etmişseniz o zaman uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim vardır?”

53) İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi göstereceğiz ki onun hak olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?

54) Dikkat edin; onlar, rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Bilesiniz ki O, her şeyi kuşatıcıdır.

42- eş-ŞURA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 53 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

1) Ha, Mim.

2) Ayn, Sin, Kaf.

3) Azîz, Hakîm Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyetmektedir.

4) Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. Şüphesiz O, Alî'dir, Azîm'dir.

5) Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayacaklar; melekler de rablerini hamd ile tesbih ederler, yeryüzünde olanlara bağışlanma dilerler. Şunu bilin ki, gerçekten Allah Gafûr, Rahîm O'dur.

6) O'nun dışında veliler edinenlere gelince; Allah onların üzerinde gözetleyicidir. Sen ise onların üzerinde bir vekil değilsin.

7) Hem şehirlerin anasını ve onun etrafında bulunanları uyarasın, hem de kendisinde şüphe bulunmayan toplanma günü ile uyarasın diye, sana da böylece arapça bir Kur'ân vahyettik. Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindedirler.

8) Eğer Allah dileseydi, elbette onları tek bir ümmet kılardı. Fakat dilediği kimseyi rahmetine girdirir. Zalimlere gelince; onlar için ne bir velî vardır, ne de bir yardımcı.

9) Yoksa O'nun dışında bir takım veliler mi edindiler? İşte Allah; velî O'dur, ölüleri dirilten O'dur. Şüphesiz O, her şeye kâdirdir.

10) Herhangi bir şey hakkında ihtilafa düşerseniz, onun hakkında hüküm vermek Allah'ındır. İşte rabbim olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na yönelirim.

11) O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. O, sizi bu yolla üretip çoğaltıyor. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur. Şüphesiz O, Semî'dir, Basîr'dir.

12) Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızkı

genişletip yayar ve kısar da. Çünkü O, her şeyi en iyi bilendir.

13) O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi size de şeriat kıldı. Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve kendisine yöneleni hidayete erdirir.

14) Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki tecavüz ve haksızlık dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, belirli bir süreye kadar bir söz geçmiş olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmişti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, elbette onun hakkında bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15) Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların arzularına uyma ve de ki: "Allah'ın indirdiği her kitaba iman ettim. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de rabbimiz, sizin de rabbinizdir. Bizim amellerimiz bi-zim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle sizin aranızda artık bir delile gerek yoktur. Allah hepimizi bir arada toplayacaktır ve dönüş yalnız O'nadır."

16) O'nun çağrısı kabul edildikten sonra, Allah hakkında tartışanların delilleri rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazap vardır ve şiddetli bir azap onlaradır.

17) Allah hak ile Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsin; kıyamet-saati belki de pek yakındır.

18) Ona iman etmeyenler, onun alelacele gelmesini isterler. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten bir hak olduğunu bilirler. İyi bilin ki kıyamet saati hakkında tartışanlar, gerçekten uzak bir sapıklık içindedirler.

19) Allah, kullarına karşı çok lütufkârdır, dilediğine rızık verir. Şüphesiz O, Kavî'dir, Azîz'dir.

20) Kim ahiret ekinini isterse, biz ona kendi ekininde artırmalar yaparız. Kim de dünya ekinini isterse kendisine ondan bir şeyler veririz. Ahirette ise onun hiç bir payı yoktur.

21) Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine bir şeriat kıldılar? Eğer ayırdedici söz olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilirdi. Gerçekten zalimler için can yakıcı bir azap vardır.

22) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amel işleyenler ise, cennet bahçelerindedirler. Onlar için rableri katında istedikleri her şey vardır. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir.

23) İşte Allah, iman edip salih amel işleyen kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: “Ben sizden buna karşılık akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem.” Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyliği artırırız. Gerçekten Allah Ğafûr’dur, Şekûr’dur.

24) Yoksa onlar: “Allah’a karşı yalan iftira etti” mi diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, bâtılı yok edip ortadan kaldırır ve kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak gerçekleştirir. Çünkü O, sinelerin özünde olanı çok iyi bilendir.

25) Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O’dur.

26) O, iman edip salih amel işleyenlere icabet eder ve onlara lütfundan daha fazlasını da verir. Kâfirlere gelince; onlara şiddetli bir azap vardır.

27) Eğer Allah, kulları için rızkı geniş tutup yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Şüphesiz O, kullarına karşı Habîr’dir, Basîr’dir.

28) Ümitsizliğe düşmelerinden sonra yağmuru indiren ve rahmetini serip yayan O’dur. Şüphesiz O, Velî’dir, Hamîd’dir.

29) Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan yayması O’nun ayetlerindendir. Ve O, dileyeceği zaman onların hepsini toplamaya kadirdir.

30) Size isabet eden her musibet, ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. Çoğunu da affeder.

31) Siz, yeryüzünde aciz bırakabilecekler değilsiniz. Ve sizin Allah’ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız.

32) Denizlerde yüksek dağlar gibi akıp giden gemiler de O’nun ayetlerindendir.

33) Eğer dileyecek olsa, rüzgârı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz ki bunlarda çok sabreden ve çok şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır.

34) Ya da kazandıkları dolayısıyla onları yok eder, birçoğunu da affeder.

35) Ayetlerimiz hakkında tartışanlar bilsinler ki, kendileri için sığınacakları bir yer yoktur.

36) Size verilen herhangi bir şey dünya hayatının geçimliğidir. Allah katında olan ise, iman edip rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37) Onlar ki, büyük günahlardan ve hayâsızca davranışlardan uzak dururlar, öfkelendiklerinde de bağışlarlar.

38) Onlar ki, rablerinin çağrısını kabul ederler, namazı dosdoğru kılarlar, işleri de aralarında şûra iledir, rızık olarak verdiğimiz şeylerden de infak ederler.

39) Onlar ki, haklarına tecavüz edildiği zaman yardımlaşırlar.

40) Bir kötülüğün cezası onun gibi bir kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse, artık onun ecri Allah'a aittir. Şüphe yok ki O, zalimleri sevmez.

41) Kim de zulme uğradıktan sonra intikamını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur.

42) Ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık gösterenler aleyhine yol vardır. İşte bunlar için can yakıcı bir azap vardır.

43) Bununla beraber kim de sabreder ve bağışlarsa, muhakkak bu, üzerinde kararlılıkla durmaya değer işlerdendir.

44) Allah, kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiç bir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen: "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler.

45) Onları, ona arz olunduklarında zilletten boyunlarını bükmüş, göz ucuyla gizlice baktıklarını görürsün. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akrabalarını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azap içindedirler.

46) Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri de yoktur. Allah'ın saptırdığı kimselerin yol bulmalarına imkân yoktur.

47) Allah'tan, geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden evvel, rabbinize icabet edin. O günde sizin sığınacak bir yeriniz de olmaz, hiç inkâr da edemezsiniz.

48) Eğer yüz çevirecek olurlarsa, Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermedik. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman, bundan dolayı o sevinir. Şayet ellerinin önden gönderdikleri sebebi ile onlara bir kötülük isabet etse, bu durumda insan şüphesiz bir nankör kesiliverir.

49) Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler bağışlar, dilediğine de erkekler bağışlar.

50) Veya erkekler ve dişiler olarak çift verir. Dilediğini de kısır bırakır. Gerçekten O, Alîm'dir, Kadîr'dir.

51) Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak şey değildir; ancak bir vahiy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip

kendi izniyle dilediğine vahyetmesi başka. Şüphesiz O, Alî'dir, Hakîm'dir.

52) Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu, kendisiyle kullarımızdan dilediğimizi hidayete ilettiğimiz bir nur kıldık. Şüphesiz sen dosdoğru bir yola hidayet edersin.

53) Göklerde ve yerde bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın yoluna. Haberiniz olsun; bütün işler Allah'a döner.

43- ez-ZUHRUF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 89 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ha, Mim.

2) Apaçık Kitab'a and olsun;

3) Gerçekten biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'ân kıldık.

4) Şüphesiz o, Bizim katımızdaki Ana Kitap'tadır; çok yücedir ve hikmet doludur.

5) Siz haddi aşan bir kavimsiniz diye, Zikr'i size bildirmekten vaz mı geçelim?

6) Oysa biz, öncekiler içinde nice nebi gönderdik.

7) Onlara bir nebi gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi.

8) Bz, onlardan kuvvet itibarı ile daha çetin olanları helak ettik. Öncekilerin misali daha evvel geçmiştir.

9) And olsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Onları, Azîz ve Alîm olan yarattı" derler.

10) O ki, yeryüzünü sizin için bir düzlük kıldı ve yolunuzu bulabilmeniz için orada sizler için yollar var etti.

11) O, gökten belli bir miktar ile su indirendir. Onunla ölmüş bir beldeyi canlandırdık. İşte siz de böyle cıkarılacaksınız.

12) O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti.

13) Onların sırtlarına binip doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, rabbinizin nimetini zikretmeniz ve şöyle demeniz için: "Bunları bizlere boyun eğdiren ne yücedir. Yoksa bizim bunlara gücümüz yetmezdi."

14) "Muhakkak biz, elbette rabbimize döndürüleceğiz."

15) Buna rağmen kendi kullarından O'na bir parça kılıp yakıştırdılar. Doğrusu insan, elbetteki apaçık bir nankördür.

16) Yoksa O, yarattıklarından kızları edindi ve erkekleri size mi ayırdı?

17) Onlardan birine Rahman'a isnad ettiği şeyin müjdesi verilirse, kederle dolarak yüzü simsiyah kesilir.

18) Süs içinde yetiştirilmekte olan ve tartışma sırasında açıklayamayanları mı?

19) Ve onlar, Rahman'ın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular!? Onların bu şahitlikleri yazılacaktır ve sorgulanacaklardır.

20) Ve dediler ki: "Rahman dilese idi, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bu hususta hiç bir bilgileri yoktur. Onlar ancak temelsiz bir zanda bulunuyorlar.

21) Yoksa Biz, bundan önce kendilerine bir kitap verdik de şimdi ona mı tutunuyorlar?

22) Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir din üzere bulduk ve doğrusu biz onların izleri üstünde doğru olana yönelmişleriz."

23) İşte böyle, senden önce de bir memlekete bir uyarıcı gönderdiysek, mutlaka oranın refah içerisinde şımarıp azan önde gelenleri: "Gerçekten biz babalarımızı bir din üzerinde bulduk ve muhakkak bizler, onların izlerine uyanlarız." demişlerdir.

24) "Ben size babalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" dedi. Dediler ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeylere kâfir olanlarız."

25) Bunun üzerine Biz de onlardan intikam aldık. Öyleyse, bir bak; yalan sayanların sonu nasıl oldu?

26) Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki: "Şüphesiz ben sizin ibadet etmekte olduğunuz şeylerden uzağım."

27) "Beni yaratan başka. Gerçekten O, beni hidayete kavuşturacaktır."

28) Ve bunu belki dönerler diye ardında kalıcı bir kelime olarak bıraktı.

29) Hayır; ben onları ve babalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir rasul gelinceye kadar faydalandırdım.

30) Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir sihirdir, doğrusu biz ona kâfir olanlarız."

31) Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?"

32) Rabbinin rahmetini onlar mı paylaştırıyorlar? Dünya hayatında, geçimliklerini aralarında biz paylaştırdık. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürüp görev ve sorumluluk yüklesin diye, kimini kimine derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp yığdıklarından daha hayırlıdır.

33) Eğer insanlar tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'a kâfir olanların evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp yükselecekleri merdivenler yapardık.

34) Evlerine kapılar ve üzerinde yaslanıp dayanacakları koltuklar,

35) Ve çekici süsler. Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, rabbinin katında sakınanlar içindir.

36) Kim Rahman'ın zikrinden yüz çevirirse, biz ona bir şeytanı musallat ederiz. Artık bu, onun bir yakın dostudur.

37) Gerçekten bunlar, onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar.

38) Sonunda bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu uzaklığı olsaydı. Sen ne kötü bir arkadaşmışsın!"

39) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azapta da ortaksınız.

40) O sağırlara sen mi işittireceksin? Yahut kör olanları ve apaçık bir sapıklık içerisinde bulunanları sen mi hidayete erdireceksin?

41) Şu halde Biz seni alıp götürürsek, elbette onlardan intikam alacağız.

42) Ya da kendilerine vâad ettiğimiz şeyi onlara gösteririz ki, biz gerçekten onların üstünde güç yetirenleriz.

43) O halde sana vahyolunana kuvvetle sarıl. Çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin.

44) Ve şüphesiz o, senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Yakında sorguya çekileceksiniz.

45) Senden önce gönderdiğimiz rasullerimizden sor: "Biz Rahman'ın dışında ibadet edilecek bir takım ilahlar kıldık mı?"

46) And olsun ki Biz Musa'yı, Firavun'a ve onun önde gelen çevresine ayetlerimizle gönderdik. O da, dedi ki: "Gerçekten ben, âlemlerin rabbinin elçisiyim."

47) Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman, bir de ne görsün onlar bunlara gülüyorlar.

48) Bizim onlara gösterdiğimiz her bir ayet, diğerinden daha büyük idi. Onları azapla yakalayıverdik. Umulur ki dönerler.

49) Ve onlar dediler ki: “Ey sihirbaz! Senin yanında sana olan ahdi gereği rabbine dua et! Gerçekten bizler hidayet bulanlar oluruz.”

50) Fakat onlardan azabı çekip giderince, bir de görürsün ki onlar verdikleri sözü bozuyorlar.

51) Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı: “Mısır mülkü ve altımdan akan şu nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?”

52) “Ben şu zayıf ve nerede ise açıklamadan yoksun olandan daha hayırlı değil miyim?”

53) “Hem üzerine altın bilezikler bırakılmalı veya yanında melekler gelmeli değil miydi?”

54) Böylelikle kendi kavmini hafife aldı, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar fasık olan bir kavimdi.

55) Sonunda bizi öfkelendirince, biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk.

56) Bu suretle onları, sonradan gelenler için bir selef ve bir örnek kıldık.

57) Meryem oğlu bir misal olarak verilince, senin kavmin hemen ondan kahkahalarla gülüyorlar.

58) Ve: “Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?” dediler. Onu yalnızca bir tartışma konusu olsun diye örnek gösterdiler. Hayır, onlar tartışmacı ve düşman bir kavimdir.

59) O, ancak kendisine nimet verdiğimiz bir kuldur. Ve Biz onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık.

60) Eğer biz dilemiş olsaydık, sizin yerinize yeryüzünde birbiri ardına gelen melekler getirirdik.

61) Şüphesiz o, kıyamet saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiç bir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol işte budur.

62) Şeytan sizi sakın alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için apaçık bir düşmandır.

63) İsa, apaçık belgelerle gelince, dedi ki: “Ben hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için bir hikmetle geldim. Artık Allah’tan sakının ve bana itaat edin.”

64) “Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O’na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur.”

65) Sonra, içlerinden bir takım fırkalar ihtilafa düştü. Çok acıklı

bir günün azabından dolayı zulmedenlere veyl olsun!

66) Onlar, hiç farkında değilken kendilerine ansızın geliverecek olan kıyamet saatinden başkasını mı gözlüyorlar?

67) Muttakîler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır.

68) “Ey kullarım! Bugün sizin için korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız.”

69) “Onlar, ayetlerimize iman edenler ve müslüman olanlardır.”

70) “Siz ve eşleriniz ikram içerisinde cennete girin.”

71) “Onların etrafında altın tabaklarla ve kadehlerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği gözlerin lezzet aldığı şeyler de vardır. Ve sizler orada kalıcılarsınız.”

72) “İşte yaptıklarınız dolayısıyla mirasçı kılındığınız cennet budur.”

73) “Orda sizin için birçok meyveler vardır. Siz onlardan yersiniz.”

74) Şüphesiz günahkârlar, cehennem azabı içinde kalıcılardır.

75) Onlardan hafifletilmeyecek ve orda onlar umutlarını kesmiş kimselerdir.

76) Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir.

77) “Ey Malik! Rabbin hakkımızda hüküm versin” diye seslendiler. O: “Gerçek şu ki siz kalıcılarsınız” dedi.

78) And olsun biz size hakkı getirdik, fakat çoğunuz haktan hoşlanmayanlar idiniz.

79) Yoksa onlar, bir işe mi karar verdiler? Doğrusu biz de kararlıyız.

80) Yoksa onlar; gerçekten bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Öyle değil; hatta elçilerimiz de yanlarındadır, yazmaktadırlar.

81) De ki: “Eğer Rahman’ın bir çocuğu olsaydı, ona ibadet edenlerin ilki ben olurdum.”

82) Göklerin ve yerin rabbi ile arş’ın rabbi onların nitelendirdiklerinden yücedir.

83) Artık onları bırak; vaâd olundukları günlerine kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynayadursunlar.

84) Göklerde ilah ve yerde ilah O’dur. Şüphesiz O, Hakîm’dir, Alîm’dir.

85) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan ne yücedir. Kıyamet saatinin ilmi O'nun katındadır ve yalnız O'na döndürüleceksiniz.

86) O'nun dışında dua ettikleri şefaate malik değildir; ancak kendileri bilerek hakka şahitlik edenler müstesna.

87) And olsun ki onlara: "Kendilerini kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette: "Allah." diyeceklerdir. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorlar?

88) Onun: "Ey rabbim!" demesine and olsun ki, şüphesiz onlar iman etmeyen bir topluluktur.

89) Şimdi sen aldırış etmeksizin onlardan yüz çevir ve: "Selam" de. Yakında bileceklerdir.

44- ed-DUHAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 59 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ha, Mim.

2) Apaçık Kitaba and olsun;

3) Gerçekten biz onu mübarek bir gecede indirdik, şüphesiz biz uyaranlarız.

4) Ki onda her hikmetli iş ayrılır.

5) Katımızdan bir emir ile; doğrusu biz gönderenleriz.

6) Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz Semî'dir, Alîm'dir.

7) Eğer kesin olarak inanıyorsanız, göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların rabbidir.

8) O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da rabbidir.

9) Hayır, onlar şüphe içinde oyalanıyorlar.

10) Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle;

11) İnsanları kuşatıverir; işte bu, acı bir azabtır.

12) "Rabbimiz, azabı bizden kaldır; çünkü biz iman edicileriz."

13) Onlar için öğüt alıp düşünmek nerede? Onlara açıklayan bir rasul gelmişti.

14) Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "Öğretilmiştir, bir delidir."

15) Biz sizden bu azabı biraz kaldıracağız; fakat şüphesiz siz, yine geri dönenlersiniz.

16) Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün; elbette biz intikam alacağız.

17) And olsun biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara çok yüce ve şerefli bir rasul gelmişti.

18) “Allah’ın kullarını bana geri verin. Şüphesiz ki ben size çok güvenilir bir rasulüm.”

19) “Allah’a karşı büyüklenmeyin; şüphesiz size apaçık bir delil getiriyorum.”

20) “Ve doğrusu ben, sizin taşa tutmanızdan benim de rab-bim, sizin de rabbiniz olana sığındım.”

21) “Eğer bana inanmıyorsanız, bu durumda benden kopup-ayrılın.”

22) Sonunda rabbine: “Gerçekten bunlar, günahkâr bir kavimdirler” diye dua etti.

23) “Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz.”

24) “Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordudur.”

25) Onlar nice bahçeler ve pınarlar terk etmişlerdi;

26) Ekinler, güzel konaklar.

27) Ve içlerinde sevinç ve mutluluk içinde yaşadıkları nimet-ler.

28) İşte böyle; biz bunları başka bir kavime miras olarak ver-dik.

29) Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar ertelenmedi.

30) And olsun, biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabtan kurtardık.

31) Firavun’dan. Çünkü o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi.

32) And olsun, biz onları bir ilim üzere âlemlere üstün kıldık.

33) Ve onlara, her birinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik.

34) Muhakkak, bunlar da diyorlar ki:

35) “Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilecek değiliz.”

36) “Eğer doğru sözlüyseniz, şu halde atalarımızı getirin ba-kalım.”

37) Onlar mı hayırlı, yoksa Tubba’ kavmi ve onlardan önceki-ler mi? Biz onları helak ettik. Çünkü onlar günahkârdı.

38) Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir oyun ve oyalanma konusu olsun diye yaratmadık.

39) Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.

40) Şüphesiz o ayırma günü, hepsinin vakitleridir.

41) O gün bir dost dosttan yana herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez.

42) Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Şüphesiz O, Azîz'dir, Rahîm'dir.

43) Doğrusu, o zakkum ağacı;

44) Günahkâr olanın yiyeceğidir.

45) Erimiş maden gibi karınlarda kaynar durur;

46) Kaynar suyun kaynaması gibi.

47) "Onu tutun da cehennemin orta yerine sürükleyin."

48) "Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün"

49) "Tad; çünkü sen, üstün, onurluydun."

50) "Gerçekten bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir."

51) Sakınanlara gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar.

52) Cennetlerde ve pınarlarda.

53) Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan giyinirler, karşılıklı otururlar.

54) İşte böyle; ve biz onları beyaz tenli kızlarla evlendirmişizdir.

55) Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar.

56) Orada, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve onları cehennem azabından korumuştur.

57) Rabbinden bir lütuf olarak. İşte büyük kurtuluş budur.

58) Belki onlar düşünürler diye, biz onu senin dilinle kolaylaştırdık.

59) Öyleyse sen bekle; elbette onlar da bekliyorlar.

45- el-CASİYE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 37 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ha, Mim.

2) Kitab'ın indirilmesi Azîz, Hakîm olan Allah'tandır.

3) Şüphesiz mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır.

4) Sizin yaratılışınızda ve türetip yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır.

5) Gece ile gündüzün ardarda gelişinde, Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgârları yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır.

6) İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze iman edecekler?

7) Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkese veyl olsun!

8) Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken işitir, sonra kibirlenerek sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele.

9) Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, alay konusu edinir. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.

10) Arkalarında cehennem vardır. Kazandıkları şeyler ve Allah'ın dışında edindikleri veliler onlara hiçbir yarar sağlamaz. Onlar için büyük bir azab vardır.

11) İşte bu bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkâr edenler ise, onlar için, iğrenç olanından acı bir azab vardır.

12) Allah; kendi emriyle akıp gitsin ve O'nun lütfundan ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz.

13) Kendisinden göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

14) İman edenlere de ki: “Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah’ın günlerini ummayanları bağışlasınlar.”

15) Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim kötülük yaparsa, artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz rabbinize döndürüleceksiniz.

16) And olsun biz İsrailoğullarına kitap, hüküm ve nübüvvet verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları âlemlere üstün kıldık.

17) Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki taşkınlıktan dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

18) Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin hevalarına uyma.

19) Çünkü onlar Allah’tan hiç bir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise sakınanların velisidir.

20) Bu, insanlar için basiretler, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir.

21) Yoksa kötülükleri işleyenler, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi? Ne kötü hüküm veriyorlar.

22) Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez.

23) Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah’ın bir ilim üzerine kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah’tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp düşünmüyor musunuz?

24) Dediler ki: “Bu, dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz. Bizi kesintisi olmayan zamandan başkası helak etmiyor.” Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar.

25) Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların delilleri: “Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı getirin” demekten başkası değildir.

26) De ki: “Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler.”

27) Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. Kıyamet saatinin kopacağı gün, o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır.

28) O gün sen her ümmeti diz üstü çökmüş olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağrılır. “Bugün yaptıklarınızın karşılığını göreceksiniz.”

29) “Bu bizim kitabımızdır; sizin aleyhinizde hak ile konuşuyor. Gerçekten biz, sizin yaptıklarınızı yazdırıyorduk.”

30) İman edip salih amel işleyenlere gelince; rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte bu, apaçık kurtuluşun ta kendisidir.

31) Kâfir olanlara gelince: “Ayetlerim sizlere okunmadı mı, siz de büyüklük taslayıp günahkâr kimseler olmadınız mı?”

32) “Gerçekten Allah’ın vaâdi haktır, kıyamet saatinde de şüphe yoktur” denildiğinde siz: “Kıyamet saati de neymiş? Biz bilmiyoruz; biz sadece şüphe ve zan ediyoruz, biz kesin bilgiyle inananlardan değiliz” demiştiniz.

33) Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp kuşattı.

34) Denildi ki: “Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiç bir yardımcı yoktur.”

35) “Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah’ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı.” Bugün artık ne ordan çıkarılırlar, ne hoşnutluk dilekleri kabul edilir.

36) Şu halde hamd, göklerin rabbi, yerin rabbi ve âlemlerin rabbi Allah’ındır.

37) Göklerde ve yerde büyüklük O’nundur, Şüphesiz O, Azîz’dir, Hakîm’dir.

46- el-AHKAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 35 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ha, Mim.

2) Bu Kitab'ın indirilmesi Azîz, Hakîm olan Allah'tandır.

3) Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ile ve belli bir süre için yarattık. Küfredenler ise, uyarılıp korkutuldukları şeylerden yüz çevirmektedirler.

4) De ki: "Allah'ın dışında kendilerine dua ettiklerinizi gördünüz mü? Bana gösterin, yeryüzünden neyi yaratmışlar? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru söyleyenler iseniz, bir kitap veya bir ilim kalıntısı varsa, bana getirin."

5) Allah'ın dışında kendisine kıyamete kadar cevap veremeyecek olan ve kendilerine yapılan duadan habersiz olan kimselere dua eden kişiden daha sapık kim olabilir?

6) İnsanlar haşrolunduğu zaman, onlara düşman kesilirler ve ibadet etmelerini de inkâr edenler olurlar.

7) Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, inkâr edenler kendilerine gelmiş hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir sihirdir."

8) Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz Allah'tan bana hiç bir şeye malik olamazsınız. O, sizin onun hakkında ne söylediğinizi iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. Şüphesiz O, Ğafur'dur, Rahim'dir."

9) De ki: "Ben rasullerin ilki değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim."

10) De ki: "Gördünüz mü; eğer o Allah katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahitlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız? Şüphesiz Allah zalim bir kavmi hidayete erdirmez."

11) İnkâr edenler, iman edenler için dediler ki: “Eğer o hayırlı bir şey olsaydı, bu hususta bizden öne öne geçemezlerdi.” Oysa onlar, onunla hidayete eremediklerinden: “Bu, eski bir uydurmadır” diyeceklerdir.

12) Bundan önce de, bir imam ve bir rahmet olarak Musa’nın kitabı var. Bu ise, zulmedenleri uyarmak ve ihsan edenlere bir müjde olmak üzere doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır.

13) Şüphesiz: “Rabbimiz Allah’tır” deyip sonra dosdoğru hareket edenler; artık onlar için korku yoktur, onlar üzülmezler de.

14) İşte onlar, cennet halkıdır; yaptıklarına karşılık olmak üzere, orada kalıcılardır.

15) Biz insana anne ve babasına iyilikte bulunmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlükle taşıdı ve onu güçlükle doğurdu. Onun taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü çağına erip kırk yıla ulaşınca, dedi ki: “Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et ve soyumdan gelenleri de salih kimseler kıl. Gerçekten ben tevbe edip sana yöneldim ve gerçekten ben müslümanlardanım.”

16) İşte bunlar yaptıklarını en güzeli ile kabul ettiğimiz, cennetlikler arasında kötülüklerini affettiğimiz kimselerdir. Onlara vaad olunan doğru bir vaaddir.

17) O kimse ki, anne ve babasına: “Öf ikinize, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni çıkarılmakla mı tehdit ediyorsunuz?” dedi. O ikisi Allah’a yakararak: “Yazık sana, iman et! Şüphesiz ki Allah’ın vaadi haktır.” O ise der ki: “Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir.”

18) İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel geçmiş ümmetler içinde aleyhlerine söz hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır.

19) Her biri için, yaptıklarından dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar.

20) İnkâr edenler ateşe arzolunacakları gün: “Siz, dünya hayatınızda bütün güzellikleriniz ve zevklerinizi yok ettiniz, onlarla yaşayıp zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azap ile cezalandırılacaksınız.”

21) Ad’ın kardeşini de hatırla; onun önünden ve ardından nice

uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına ibadet etmeyin; gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarmıştı.

22) Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan tehdit ettiğin şeyi bize getir."

23) Dedi ki: "İlim ancak Allah katındadır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum."

24) Derken, onu vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgârdır ki onda çok acıklı bir azab vardır.

25) Rabbinin emriyle her şeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka hiç bir şey görünmez oluverdi. Biz günahkârlar topluluğunu işte böyle cezalandırırız.

26) And olsun ki size vermediğimiz imkânları onlara vermiş idik. Onlara işitme, görme ve gönüller verdik. Ancak ne işitme, ne görme ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar Allah'ın ayetlerini bile bile inkâr ediyorlardı. Alay edegeldikleri şey, onları çepeçevre kuşattı.

27) And olsun, biz çevrenizde bulunan ülkelerden bir kısmını helak ettik ve belki dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık.

28) Bu durumda, Allah'ı bırakıp yakınlık için edindikleri ilahlar, onlara yardım etselerdi ya. Hayır, onlar kendilerinden kaybolup gittiler. Bu, onların yalanları ve uydurduklarıdır.

29) Hani cinlerden bir grubu, Kur'an'ı dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin." Sonra bitirince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler.

30) Dediler ki: "Ey kavmimiz! Gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, hakka ve dosdoğru yola ileten bir kitap dinledik."

31) "Ey kavmimiz! Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acıklı bir azaptan kurtarsın."

32) "Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka velileri yoktur. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler."

33) Peki, göklerle yeri yaratmış ve onları yaratmaktan dolayı yorulmamış olan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de kadir olduğunu görmezler

mi? Evet, muhakkak ki o, her şeye güç yetirendir.

34) İnkâr edenler ateşe sunulacakları günde: “Bu gerçek değil miymiş?” Onlar: “Rabbimize and olsun, evet” derler. “Öyleyse inkâr ettiklerinizden dolayı azabı tadın” dedi.

35) Artık sen sabret; rasullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi. Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamışlardır. Bir tebliğdir. Artık fasıklar topluluğundan başkası helak edilir mi ki?

47- MUHAMMED (KITÂL) SURESİ

(Medine'de inmiştir. 38 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) İnkâr edip Allah'ın yolundan alıkoyanların amellerini boşa çıkarmıştır.

2) İman edip salih amel işleyenler ve Muhammed'e indirilene - ki o rabblerinden gelen hakkın ta kendisidir - iman edenlerin ise günahlarını bağışlar ve hallerini ıslah eder.

3) İşte böyle; hiç şüphesiz, inkâr edenler batıla uymuşlar ve hiç şüphesiz iman edenler rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah insanlara misallerini böyle açıklar.

4) Öyleyse inkâr edenlerle karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da artık bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lutuf olarak veya bir fidye. Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın. İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise amellerini boşa çıkarmaz.

5) Onları doğru yolu iletecek ve hallerini düzeltecektir.

6) Ve onları kendilerine tanıttığı cennete girdirecektir.

7) Ey iman edenler, eğer siz Allah'a yardım ederseniz, O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlamlaştırır.

8) İnkâr edenler ise, yüzükoyun düşüş onlara olsun; amellerini de boşa çıkartmıştır.

9) İşte böyle; çünkü onlar Allah'ın indirdiğini çirkin gördüler, bundan dolayı O da, onların amellerini boşa çıkardı.

10) Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah onları yerle bir etti. O kâfirler için de bunun bir benzeri vardır.

11) İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kâfirlerin ise velisi yoktur.

12) Şüphesiz Allah iman edip salih amel işleyenleri altlarından nehirler akan cennetlere gidirir. İnkâr edenler ise, faydalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş onlar için bir konaklama yeridir.

13) Seni çıkaran memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardır ki, biz onları helak ettik. Kendileri için bir yardımcıları da yoktu.

14) Şimdi rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine süslü gösterilmiş ve kendi hevalarına uyan kimseler gibi midir?

15) Sakınanlara vaad edilen cennetin misali; içinde bozulmayan sudan nehirler, tadı değişmeyen sütten nehirler, içenler için lezzet veren şaraptan nehirler ve süzme baldan nehirler vardır ve orada onlar için meyvelerin her türlüsünden ve rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç ateşin içinde daimi olarak kalan ve bağırsaklarını parça parça koparan kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?

16) Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: “O biraz önce ne söyledi?” İşte onlar; Allah’ın kalplerini mühürlediği ve hevâlarına uyan kimselerdir.

17) Hidayeti bulmuş olanlara gelince; hidayetlerini artırmış ve takvalarını vermiştir.

18) Artık onlar kıyametin kendilerine ansızın gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp düşünmeleri onlara neyi sağlar?

19) Onun için bil ki; gerçekten Allah’tan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü’min erkekler ve mü’min kadınlar için mağfiret dile. Şüphesiz Allah, sizin dönüp dolaşacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de.

20) İman edenler derler ki: “Bir sûre indirilmeli değil miydi?” Fakat içinde savaş zikri geçen bir sûre indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. O da onlara yakındır.

21) İtaat ve ma’ruf söz. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah’a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu.

22) Demek, iş başına geçip yönetimi ele alırsanız hemen yeryüzünde fesat çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi?

23) İşte böyleleri Allah’ın kendilerini lanetlediği, sağırlaştırdığı ve gözlerini kör ettiği kimselerdir.

24) Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa bir takım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş?

25) Şüphesiz kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır.

26) Bunun sebebi; onların Allah'ın indirdiğinden hoşlanmayanlara: "Bazı hususlarda size itaat edeceğiz" demeleridir. Oysa Allah onların gizlediklerini biliyor.

27) Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak?

28) İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazaplandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı amellerini boşa çıkardı.

29) Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç çıkarmayacağını mı sandılar?

30) Eğer biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onları simalarından tanırsın. And olsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Şüphesiz Allah, amellerinizi bilir.

31) And olsun, biz sizden cihad edenlerle sabredenleri belirleyinceye ve haberlerinizi ortaya çıkarıncaya kadar deneyeceğiz.

32) Şüphesiz inkâr edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra Rasûl'e karşı gelenler, kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Onların amellerini boşa çıkaracaktır.

33) Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Rasûl'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.

34) Şüphesiz inkâr edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra kafirler olarak ölenler; işte Allah onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir.

35) Öyleyse siz, üstün iken, barışa çağırmak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Şüphesiz Allah sizinle beraberdir; amellerinizi asla eksiltmez.

36) Gerçekten dünya hayatı bir oyun ve bir eğlencedir. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez.

37) Eğer sizden onları istese ve bu hususta sizi zora koşsa, o takdirde cimrilik edersiniz, bu da kinlerinizi açığa çıkarır.

38) İşte siz böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağrılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefsine cimrilik eder. Allah ise Ğaniyy'dir; fakir olan siz-

lersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar.

48- el-FETİH SURESİ

(Medine'de inmiştir. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Şüphesiz, biz sana apaçık bir fetih verdik.

2) Öyle ki, Allah, senin geçmiş ve gelecek günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola iletsin.

3) Ve Allah, sana üstün ve onurlu bir zaferle yardım etsin.

4) Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp artırsınlar diye, güven duygusu ve huzur indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Şüphesiz Allah Alîm ve Hakîm olandır.

5) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde kalıcı olmak üzere, altından nehirler akan cennetlere girdirmesi ve kötülüklerini örtüp bağışlaması içindir. İşte bu, Allah katında büyük kurtuluş ve mutluluktur.

6) Bir de; Allah hakkında kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azaplandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazaplanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür.

7) Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Şüphesiz Allah Azîz ve Hakîm olandır.

8) Şüphesiz biz seni bir şahid, bir müjdeleyici ve bir uyarıcı olarak gönderdik.

9) Ki Allah'a ve Rasulü'ne iman etmeniz, O'nu savunup desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu tesbih etmeniz için.

10) Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir.

11) Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi

mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için bağışlanma dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

12) Hayır, siz Rasul'ün ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da helâke uğramış bir toplum oldunuz.

13) Kim Allah'a ve Rasul'üne iman etmezse, gerçekten biz, kâfirler için çılgınca yanan bir ateş hazırlamışızdır.

14) Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Şüphesiz Allah Ğafûr ve Rahîm olandır.

15) Geride bırakılanlar, siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar, Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Siz, kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah, daha önceden böyle buyurmuştur." Bunun üzerine: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir.

16) Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla savaşırsınız ya da müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi sırt çevirirseniz, sizi acı bir azap ile azaplandırır."

17) Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederse, onu altlarından nehirler akan cennetlere girdirir. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır.

18) And olsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine güven duygusu ve huzur indirmiş ve onları yakın bir fetih ile mükâfatlandırmıştır.

19) Ve alacakları birçok ganimetlerle de. Şüphesiz Allah Azîz ve Hakîm olandır.

20) Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size vaad etti, bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki, mü'minler için ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola iletsin.

21) Henüz güç yetiremediğiniz diğerlerini de. Gerçekten Allah onları kuşatmıştır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir.

22) İnkâr edenler, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlardı.

23) Allah'ın öteden beri süregelen bir sünnetidir. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın.

24) Onlara karşı size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeğinde ellerinizi sizden ve sizin ellerinizi de ondan çeken O'dur. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı hakkıyla görendir.

25) Onlar inkâr edenler ve sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta olan hediyeleri yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size dayanılmaz bir sıkıntı dokunmayacak olsaydı. Ta ki Allah dilediği kimseyi rahmetine soksun. Eğer seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden küfredenleri acı bir azap ile azaplandırırdık.

26) Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde o taassub ve kibri yani cahiliyye taassub ve kibrini koymuşlardı da Allah da hemen güven ve yatışma duygusunu Rasulü'nün ve mü'minlerin üzerine indirdi ve onları takva sözü üzerinde kararlılıkla ayakta tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Şüphesiz Allah her şeyi hakkıyla bilendir.

27) And olsun Allah, rasulünün gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı traş etmiş, kısaltmış olarak korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih kıldı.

28) Ki O, rasulü'nü hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter.

29) Muhammed, Allah'ın Rasulü'dür. Ve onunla birlikte olanlar da kâfirlere karşı sert, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rükû edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir lütuf ve hoşnutluk arayıp isterler. Alâmetleri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur; İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup boy atmış, ekicilerin hoşuna gider. Onunla kâfirleri öfkelendirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amel işleyenlere bir bağışlanma ve büyük bir ecir vaad etmiştir.

49- el-HUCURAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey iman edenler, Allah'ın ve rasulü'nün önüne geçmeyin ve Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah Semî'dir, Alîm'dir.

2) Ey iman edenler! Seslerinizi nebî'nin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp söylemeyin; yoksa siz farkında değilken, amelleriniz boşa gider.

3) Şüphesiz, Allah'ın Rasulü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için mağfiret ve büyük bir ecir vardır.

4) Şüphesiz odaların ardından sana seslenenler de, onların çoğu aklını kullanmıyor.

5) Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde kendileri için daha hayırlı olurdu. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

6) Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu iyice araştırın. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz.

7) Ve bilin ki Allah'ın Rasulü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip çekici kıldı. Size küfrü, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar doğru yolu bulanların ta kendileridir.

8) Allah'tan bir lütuf ve nimet olarak. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.

9) Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa aralarını bulup-düzeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever.

10) Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup düzeltin ve Allah'tan sakının; umulur ki rahmet olunursunuz.

11) Ey iman edenler! Bir kavim diğer bir kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla alay etmesin. Belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Birbirinize dil uzatmayın ve birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir.

12) Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın. Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın. Sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah Tevvab'dır, Rahîm'dir.

13) Ey insanlar! Gerçekten, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler kıldık. Şüphesiz, Allah katında sizin en üstün olanınız, en çok sakınanızdır. Şüphesiz Allah Alîm'dir, Habîr'dir.

14) Bedeviler dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; fakat "Müslüman olduk" deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Rasulü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiç bir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir."

15) Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Rasul'üne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık olanların ta kendileridir.

16) De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah, göklerde ve yerde olanı bilir. Şüphesiz Allah her şeyi en iyi bilendir."

17) Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müslümanlığınızı bana karşı minnet etmeyin. Tam tersine sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz."

18) Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı çok iyi görendir.

50- KAF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 45 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Kâf. Değerli Kur'ân'a and olsun.

2) Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaştılar da, o kâfirler: "Bu, şaşılacak bir şeydir" dediler.

3) "Biz öldükten ve toprak olduktan sonra mı? Bu, uzak bir dönüştür."

4) Doğrusu biz, yerin onlardan ne eksilttiğini bilmişizdir. Katımızda saklayıp koruyan bir kitap vardır.

5) Hayır, hak kendilerine geldiğinde yalanladılar. Şimdi onlar, her biri farklı bir tavır içinde bulunuyorlar.

6) Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok.

7) Yeri de yaydık. Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda göz alıcı ve iç açıcı her çiftten bitirdik.

8) İçten yönelen her kul için hikmetle bakan bir iç göz ve bir zikirdir.

9) Ve gökten mubarek su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik.

10) Ve tomurcukları üstüste binmiş, büyük ve yüksek hurma ağaçları da

11) Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla ölü bir şehri dirilttik. İşte çıkış da böyledir.

12) Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud da yalanladı.

13) Ad; Firavun ve Lut'un kardeşleri,

14) Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi rasulleri yalanladı; böylece benim tehdidim hak oldu.

15) İlk yaratmakda biz acizlik mi gösterdik? Hayır, onlar kuşku

içindedirler.

16) And olsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Zira biz ona şah damarından daha yakınız.

17) Üstelik onun sağında ve solunda oturan, yaptıklarını tesbit eden iki melek vardır.

18) O bir söz söylemeye dursun, mutlaka onun yanında görüp gözetlemeye hazır biri vardır.

19) Derken ölüm sarhoşluğu bir hak olarak gelmiş olacaktır. “Öteden beri kaçıp durduğun şey işte budur!”

20) Sur’a da üfürülmüştür. İşte bu korkutulan gündür.

21) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve şahid ile gelmiştir.

22) “And olsun sen bundan gaflet içerisinde idin. Şimdi senden perdeni kaldırdık. Bugün gözün pek keskindir!”

23) Onun yakını olan dedi ki: “Benim yanımdaki işte hazırdır.”

24) “Siz ikiniz her inatçı kâfiri atın cehennemin içine”

25) “Hayra engel olan, haddi aşan şüpheciyi”

26) “Ki o, Allah ile beraber başka bir ilah edinmişti. Artık iki-niz onu en şiddetli olan azabın içine atın.”

27) Onun yakını dedi ki: “Rabbimiz! Ben onu azdırmadım. Ancak kendisi uzak bir sapıklık içindeydi.”

28) Buyuracak ki: “Benim huzurumda çekişip durmayın. Çün-kü ben size daha önce kesin bir uyarı göndermiştim.”

29) “Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve ben kullara as-la zulmedici de değilim.”

30) O gün cehenneme diyeceğiz: “Doldun mu?” O da: “Daha fazlası var mı?” diyecek.

31) Cennet ise muttakilere uzakta değildir, yakınlaştırılmıştır.

32) İşte size vaad olunan budur. Allah’a yönelen, koruyan her-kes içindir.

33) Görmediği halde Rahman’dan korkan ve O’na yönelmiş bir kalp ile gelen içindir.

34) “Oraya selametle girin. Bu, kalıcılık günüdür.”

35) Orada diledikleri her şey onlarındır; katımızda daha fazlası da var.

36) Biz, bunlardan önce kendilerinden daha çetin güce sahip nice nesiller helak ettik. Beldeleri dolaşmışlardı. Kaçıp sığınacak yer buldular mı?

37) Hiç şüphesiz bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt vardır.

38) And olsun, biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; bize hiç bir yorgunluk da dokunmadı.

39) Öyleyse sen, onların söylediklerine sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et.

40) Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et.

41) Çağırıcının, yakın bir yerden çağrıda bulunacağı güne kulak ver;

42) O gün, o çığlığı bir gerçek olarak işitirler. İşte bu çıkış günüdür.

43) Gerçek şu ki, dirilten ve öldüren biziz, dönüş de bizedir.

44) O gün yer, onlardan çatlayıp ayrılır da hızla koşarlar. İşte bu, bize göre oldukça kolay olan bir toplamadır.

45) Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorlayıcı değilsin; şu halde, benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver.

51- ez-ZARİYAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 60 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun esip savuranlara,

2) Ağır yük taşıyanlara

3) Sonra kolaylıkla akıp gidenlere,

4) Sonra işi taksim edenlere

5) Size vaad edilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur.

6) Ve şüphesiz ki din elbette gerçekleşecektir.

7) And olsun güzelce yaratılmış göğe

8) Gerçekten siz birbirini tutmayan sözler içindesiniz.

9) Ondan çevrilen çevrilir,

10) Kahrolsun o yalan söyleyenler;

11) Onlar ki, kuşatıcı bir cehalet içinde gafil kimselerdir.

12) "Din günü ne zaman?" diye sorarlar.

13) O gün onlar, ateşin üstünde tutulup eritilecekler

14) "Tadın fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir."

15) Şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve pınarlardadırlar.

16) Rablerinin kendilerine verdiğini alırlar. Çünkü onlar, bundan önce ihsanda bulunanlardı.

17) Gecenin az bir bölümünde uyurlardı.

18) Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi.

19) Mallarında dilenenin ve muhtacın da bir hakkı vardır.

20) Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır.

21) Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz?

22) Gökte rızkınız vardır ve size vaâd edilen de.

23) İşte, göğün ve yerin rabbine and olsun ki, şüphesiz o sizin konuştuklarınız kadar, elbette bir gerçektir.

24) İbrahim'in şerefli kılınmış misafirlerinin haberi sana geldi mi?

25) Hani yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "Yabancı bir topluluk."

26) Hemen sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden semiz bir buzağı ile geldi.

27) Onu önlerine yaklaştırıp: "Yemez misiniz?" dedi.

28) İçinde onlardan gizli bir korku duydu. "Korkma!" dediler ve ona bilgili bir oğul müjdesini verdiler.

29) Bunun üzerine hanımı çığlıklar koparark geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır, yaşlı bir kadın!" dedi.

30) Dediler ki: "Bu böyledir. Rabbin buyurdu." Şüphesiz O Hakîm ve Alîm'dir!

31) Dedi ki: "Ey elçiler! O halde asıl işiniz nedir?"

32) Dediler ki: "Şüphe yok ki biz, günahkâr bir topluluğa gönderildik."

33) "Üzerlerine çamurdan taşlar atalım diye"

34) "Rabbinin katında ölçüyü kaçıranlar için işaretlenmiştir."

35) Bu arada mü'minlerden orada kim varsa çıkardık.

36) Ne var ki orada müslümanlardan bir ev halkından başkasını bulmadık.

37) Ve orada, acı bir azaptan korkanlar için bir alamet bırak-tık.

38) Musa'da da. Hani biz onu apaçık bir delille Firavun'a göndermiştik.

39) Fakat o, bütün kavmiyle beraber yüz çevirip: "Sihirbaz veya delidir" dedi.

40) O, kınanacak işler yaptığı için, biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık.

41) Âd'da da. Hani onların üzerine kısır bir rüzgâr göndermiştik.

42) Üzerinden geçtiği hiç bir şeyi bırakmıyor, mutlaka çürütüp kül gibi dağıtıyordu.

43) Semud'da da. Hani onlara: "Belli bir süreye kadar yarar-lanın" denilmişti.

44) Ancak rablerinin emrine başkaldırdılar; böylece bakıp dururlarken, onları yıldırım çarpıp yakaladı.

45) Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler.

46) Bundan önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar da fasık bir kavim idi.

47) Biz göğü büyük bir kuvvetle bina ettik ve şüphesiz biz genişleticileriz.

48) Yeri de biz yaydık; ne güzel düzleyiciyiz!

49) Ve biz her şeyi iki çift yarattık. Umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz.

50) Öyleyse Allah'a doğru kaçın. Gerçekten ben sizi O'ndan yana açıkça uyarıyorum.

51) Allah ile birlikte başka bir ilah edinmeyin. Gerçekten ben sizi O'ndan yana açıkça uyarıyorum.

52) İşte böyle; onlardan öncekiler de bir rasul gelmeyiversin; mutlaka: "Sihirbaz veya deli" derlerdi.

53) Onlar bunu birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar az-gın ve taşkın bir kavimdirler.

54) Öyleyse sen, onlardan yüz çevir; artık kınanacak değilsin.

55) Hatırlat; gerçekten hatırlatma, mü'minlere fayda verir.

56) Ben cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım.

57) Ben onlardan bir rızık istemiyorum ve beslemelerini de istemiyorum.

58) Şüphesiz Allah, evet O, Rezzak ve metîn kuvvet sahibidir.

59) Artık gerçekten, zulmedenler için, arkadaşlarının azaplarına benzer bir azap vardır. Şu halde acele etmesinler.

60) Tehdit olundukları o günlerinden dolayı inkâr edenlere veyl olsun!

52- et-TUR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 49 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun Tûr'a

2) Satır satır yazılmış kitaba

3) Yayılmış ince deri üzerine

4) Beytu'l-Ma'mur'a

5) Yükseltilmiş tavana

6) Kaynatılmış denize

7) Şüphesiz rabbinin azabı kesin olarak gerçekleşecektir.

8) Onu önleyebilecek yoktur.

9) O gün gök, bir hareketle hareketlenir.

10) Ve dağlar bir yürüyüşle yürür.

11) İşte o gün yalanlayanlara veyl olsun!

12) Ki onlar, daldıkları bâtıl içinde oynar dururlar.

13) Cehenem ateşine, bir itilişle itilecekleri gün;

14) "İşte sizin yalanladığınız ateş budur."

15) "Bu bir büyü müdür? Yoksa siz mi görmüyorsunuz?"

16) "Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz, ancak işlediklerinizin karşılığını alacaksınız."

17) Hiç şüphesiz sakınanlar, cennetlerde ve nimet içindedirler.

18) Rablerinin verdikleriyle sevinçlidirler. Rableri kendilerini cehennemin azabından korumuştur.

19) "Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için."

20) Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişiz.

21) İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; biz onların soylarını da kendilerine katıp ekledik. Onların amellerinden hiç bir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir.

22) Onlara arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik.

23) Orada bir kadeh kapışır çekişirler ki, onda ne bâtıl bir söz, ne de yalan vardır.

24) Etraflarında, sedefleri içinde gizlenmiş incileri andıran genç-ler dolaşır durur.

25) Birbirlerine dönerek karşılıklı soru sorarlar:

26) Dediler ki: “Gerçekten biz, daha önce ailelerimiz arasında korku içinde idik.”

27) “Şimdi Allah, bize lütufta bulundu ve kavurucu azabtan ko-rudu.”

28) “Şüphesiz biz bundan önce O’na dua ederdik. Gerçekten O Berr’dir, Rahîm’dir.”

29) Şu halde sen hatırlat; çünkü sen, rabbinin nimetiyle kâhin de değilsin, deli de değilsin.

30) Yoksa onlar: “O bir şairdir, biz onun zamanın musibetlerine uğramasını bekliyoruz” mu diyorlar?

31) De ki: “Bekleyedurun. Şüphesiz ben de sizinle birlikte bek-leyenlerdenim.”

32) Yoksa bunu kendilerine akılları mı emrediyor? Yoksa onlar azgın bir kavim midir?

33) Yoksa: “Onu kendisi uydurup düzüyor” mu diyorlar? Hayır, onlar iman etmiyorlar.

34) Şu halde, eğer doğru söyleyenlerden iseler, onun benzeri bir söz getirsinler.

35) Yoksa onlar, hiç bir şey olmaksızın mı yaratıldılar? Yoksa yaratıcılar kendileri mi?

36) Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır; onlar, kesin bir bilgiyle inanmıyorlar.

37) Yoksa rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa üs-tün güç sahipleri kendileri midir?

38) Yoksa onların dinlemek için merdivenleri mi var? Öyleyse dinleyicileri apaçık bir delil getirsin.

39) Yoksa kızlar O’nun da erkekler sizin mi?

40) Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar?

41) Yoksa gayb onların yanındadır da onlar mı yazıyorlar?

42) Yoksa onlar, tuzak mı kurmak istiyorlar? Fakat inkâr edenler

tuzağa düşecek olanlardır.

43) Yoksa onların Allah'ın dışında başka bir ilahları mı var? Allah, onların şirk koştuklarından münezzehtir.

44) Eğer gökten düşen bir parça görseler: "Üstüste yığılmış bir buluttur" diyeceklerdir.

45) Şimdi onları, yıkılacakları günleri ile karşılaşana kadar bırak.

46) O gün, ne tuzakları kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekler.

47) Şüphesiz zulmedenlere bundan önce de bir azab vardır; fakat onların çoğu bilmiyorlar.

48) Artık rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında rabbini hamd ile tesbih et.

49) Gecenin bir kısmında da, yıldızların kaybolması vaktinde de O'nu tesbih et.

53- en-NECM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 62 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Battığı zaman yıldıza and olsun;

2) Arkadaşınız asla sapmadı, bâtıla da yönelmedi.

3) O, hevâdan konuşmaz.

4) O, yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir.

5) Ona, üstün bir güç sahibi öğretmiştir.

6) Güzel bir görünüme sahiptir. Hemen doğruluverdi.

7) Ve o, en yüksek bir ufukta idi.

8) Sonra yaklaştı, derken sarkıverdi.

9) Nitekim iki yay kadar veya daha yakınlaştı.

10) Böylece kuluna vahyettiğini vahyetti.

11) Gözüyle gördüğünü gönül yalanlamadı.

12) Şimdi siz, gördükleri hakkında onunla tartışıyor musunuz?

13) And olsun, onu bir de diğer inişte görmüştü.

14) Sidretü'l-Münteha'nın yanında.

15) Cennetü'l-Me'vâ da onun yanındadır.

16) O vakit, Sidre'yi bürüyen bürüyordu.

17) Göz kaymadı ve aşmadı.

18) And olsun o, rabbinin en büyük ayetlerinden olanı gördü.

19) Gördünüz mü, Lat ve Uzza'yı?

20) Ve üçüncü olan Menat'ı?

21) Erkek sizin, dişi O'nun mu?

22) Öyleyse bu, insafsızca bir paylaştırmadır.

23) Onlar ancak sizin ve babalarınızın adlandırdığı ve Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği bir takım isimlerden ibarettir.

Onlar ancak zanna ve nefislerin hevasına uyarlar. Oysa and olsun, onlara rablerinden yol gösterici gelmiştir.

24) Yoksa insana her arzu ettiği şey mi var!?

25) İşte son da ilk de Allah'ındır.

26) Göklerde nice melekler vardır ki, Allah'ın dileyip razı ol-duğu kimseye izin vermedikçe şefaatleri hiçbir yarar sağlamaz.

27) Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar.

28) Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar sağlamaz.

29) Şu halde sen, zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir.

30) İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri budur. Şüphesiz rabbin; kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur.

31) Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir.

32) Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve hayâsızlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi yerden inşa ettiği yarattığı zaman ve analarınızın karnında ceninler halinde iken sizi en iyi bilendir. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir.

33) Şimdi, o yüz çevireni gördün mü?

34) Azıcık verdi ve sımsıkı elinde tuttu.

35) Gaybın ilmi onun yanında da o mu görüyor?

36) Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi?

37) Ve vazifesini yerine getiren İbrahim'in.

38) Doğrusu hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenmez.

39) Şüphesiz insana kendi emeğinden başkası yoktur.

40) Şüphesiz kendi emeği ileride görülecektir.

41) Sonra yaptıklarının karşılığı ona eksiksiz verilecektir.

42) Elbette son varış rabbinedir.

43) Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur.

44) Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur.

45) Doğrusu çiftleri; erkek ve dişiyi yaratan O'dur.

46) Bir damla sudan meni döküldüğü zaman.

47) Gerçek şu ki, diğer diriltme de O'na aittir.

48) Doğrusu muhtaç olmaktan O kurtardı ve sermaye verip hoşnut kıldı.

49) Doğrusu Şi'ra'nın Rabbi O'dur.

50) Doğrusu önce gelen Âd'ı, O helak etti.

51) Semud'u da. Böylelikle bırakmadı.

52) Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar daha zalim ve daha azgındılar.

53) Altı üstüne gelen şehirleri de O yerin dibine geçirdi.

54) Böylece ona sardırdığını sardırdı.

55) Öyleyse rabbinin hangi nimetlerinden şüphe ediyorsun?

56) Bu, önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır.

57) el-Âzife (kıyamet) yaklaştı.

58) Onu Allah'tan başka açığa çıkaracak yoktur.

59) Şimdi siz bu sözden dolayı mı hayret edersiniz?

60) Gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz.

61) Ve şarkı söylüyorsunuz.

62) Hemen Allah'a secde edin ve kulluk edin.

54- el-KAMER SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 55 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Kıyamet yakınlaştı ve ay yarıldı.

2) Eğer bir ayet görseler, yüz çevirirler ve: "Süregelen bir sihirdir" derler.

3) Yalanladılar ve hevalarına uydular. Hâlbuki her işin kararlaştırılmış bir vadesi vardır.

4) And olsun, onlara kendisinde alıkoyucu özelliği olan haberler gelmiştir.

5) Yeterli bir hikmettir. Uyarılar ise fayda vermiyor.

6) O halde onlardan yüz çevir. O günde o çağırıcı bilinmedik bir şeye çağırır.

7) Gözleri zillet ve dehşetten düşmüş olarak, sanki yayılan çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar.

8) Davetçiye bakarlarken, kâfirler: "Bu, zorlu bir gündür" derler.

9) Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuzu yalanladılar ve: "Delidir" diyerek baskı yaptılar.

10) Sonunda rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık sen intikam al."

11) Biz de bardaktan boşalırcasına akan bir su ile göğün kapılarını açtık.

12) Yeri de coşkun kaynaklar halinde fışkırttık da su, önceden takdir edilmiş bir emir üzere birbirine kavuştu.

13) Ve onu da tahtaları ve çivileri olan üzerinde taşıdık.

14) Gözlerimiz önünde akıp gitmekteydi. İnkâr edenlere cezâ olmak üzere.

15) And olsun ki biz onu bir ayet olarak bıraktık. O halde var mı düşünen?

16) Şu halde benim azabım ve uyarıp korkutmam nasılmış?

17) And olsun biz Kur'an'ı zikir için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?

18) Âd da yalanladı. Şu halde benim azabım ve uyarmam nasılmış?

19) Muhakkak biz üzerlerine bereketsiz ve sürekli olan bir günde, gürültülü ve soğuk bir rüzgâr gönderdik.

20) İnsanları kökünden sökülmüş hurma kütükleri gibi koparıp atıyordu.

21) Şu halde benim azabım ve uyarıp korkutmam nasılmış?

22) And olsun biz Kur'ân'ı zikir için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?

23) Semûd da uyarıları yalanladı.

24) Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık ve çılgınlık içinde oluruz."

25) "Zikir, içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır."

26) Yarın kimin şımarık bir yalancı olduğunu öğreneceklerdir.

27) Gerçekten biz onlara fitne olmak üzere o dişi deveyi göndeririz. Artık onları gözetle, sabret!

28) Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Her biri su içme sırasında hazır olsun.

29) Derken arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağını kesip hayvanı ayağından biçip yere devirdi.

30) Şu halde benim azabım ve uyarıp korkutmam nasılmış?

31) Çünkü biz onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Böyle-ce onlar yanmış kül gibi oluverdiler.

32) And olsun biz Kur'ân'ı zikir için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?

33) Lut kavmi de uyarıları yalanladı.

34) Biz, üzerlerine taş yağdıran bir rüzgâr gönderdik. Lut'un ailesi müstesna; onları seher vaktinde kurtardık.

35) Tarafımızdan bir nimet olmak üzere. İşte biz, şükredenleri böyle mükâfatlandırırız.

36) Oysa and olsun, zorlu yakalamamıza karşı onları uyarmıştı. Fakat onlar, bu uyarıları kuşku ile karşılamışlardı.

37) And olsun onlar misafirlerine dahi kötülük yapmak istedi-ler de gözlerini silme kör ettik. "Şimdi azabımı ve uyarılarımı tadın!"

38) And olsun kalıcı bir azab, sabahleyin erkenden onları bastırdı.

39) Şimdi azabımı ve uyarmamı tadın!

40) And olsun biz Kur'an'ı zikir için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?

41) And olsun Firavun ailesine de uyarıp korkutanlar gelmişti.

42) Ayetlerimizin tümünü yalanladılar. Biz de onları güçlü ve kudretli olanın yakalayışıyla yakalayıverdik.

43) Sizin kâfirleriniz bunlardan daha mı hayırlıdır? Yoksa ki-taplarda sizin için bir beraat mı var?

44) Yoksa onlar: "Biz birbirine yardım eden bir topluluğuz." mu diyorlar?

45) Yakında o topluluk yenilecek ve arkalarını dönerek kaçacaklardır.

46) Kıyamet onlara vaad edilmiştir. O kıyamet daha büyük bir bela ve daha acıdır.

47) Şüphesiz suçlular sapıklıkta ve çılgın ateş içindedirler.

48) Azabın içinde yüzüstü sürünecekleri gün cehennemin dokunmasını tadın!

49) Hiç şüphesiz biz her şeyi bir kader ile yarattık.

50) Bizim emrimiz, bir göz kırpması gibi yalnızca bir keredir.

51) And olsun biz, benzerlerinizi helak ettik. O halde var mı bir düşünen?

52) İşledikleri herşey de defterlerdedir.

53) Küçük büyük herşey satır satırdır.

54) Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehirdedirler.

55) Sıdk meclisinde, gayet muktedir bir melikin yanındadırlar.

55- er-RAHMAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 78 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Rahman,

2) Kur'ân'ı öğretti.

3) İnsanı yarattı.

4) Ona beyanı öğretti.

5) Güneş ve ay bir hesap iledir.

6) Gövdesiz bitkiler de ağaçlar da secde ederler.

7) Göğe gelince, onu da yükseltti ve mizanı koydu.

8) Sakın tartıda haksızlık ve taşkınlık etmeyin.

9) Tartıyı adaletle dosdoğru yapın ve tartıyı eksik yapmayın.

10) Yere gelince, onu da oranın yarattıkları için alçalttı.

11) Orada meyveler ve lifli hurma ağaçları vardır.

12) Yapraklı taneler ve yeşillikli bitkiler de vardır.

13) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

14) İnsanı, kuru çamur gibi akıcı bir topraktan yarattı.

15) Cinleri de dumansız ateşten yarattı.

16) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

17) O, hem iki doğunun rabbi'dir, hem de iki batının rabbi'dir.

18) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

19) İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıverdi.

20) İkisi arasında bir engel vardır; birbirlerinin sınırını geçmez ler.

21) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

22) İkisinden de inci ve mercan çıkar.

23) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

24) Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur.

25) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

26) Üzerindeki her şey yok olucudur.

27) Celal ve ikram sahibi rabbinin vechi ise baki kalacaktır.

28) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

29) Göklerde ve yerde ne varsa O'ndan ister. O, her gün bir iştedir.

30) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

31) Ey insanlar ve cinler! Yakında sizin hesabınıza bakacağız.

32) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

33) Ey cin ve insan toplulukları, eğer göklerle yerin kenarla-rından kaçmaya gücünüz yetiyorsa kaçın. Ama buna dair imkânınız olmadıkça kaçamazsınız ki.

34) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

35) İkinizin de üzerine ateşten bir alev ve bir duman salıverilir; size yardım da olunmaz.

36) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

37) Artık gök yarılıp yağı andıran kırmızı bir gül gibi olduğu zaman.

38) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

39) İşte o gün, ne insana, ne cinne günahından sorulmaz.

40) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

41) Günahkârlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar.

42) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

43) İşte bu, günahkârların kendisini yalanladıkları cehennemdir.

44) Onlar, kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp dolaşırlar.

45) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

46) Rabbinin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır.

47) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

48) Çeşit çeşit inceliklere ve güzelliklere sahiptirler.

49) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

50) İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır.

51) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

52) İkisinde de her meyveden iki çift vardır.

53) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

54) Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. Her iki cennetin de meyve devşirmesi yakındır.

55) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

56) O ikisinde de bakışlarını eşlerinden başkasına çevirmeyen, onlardan evvel ne bir insanın ne de bir cinnin asla dokunmadığı eşler vardır.

57) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

58) Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler.

59) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

60) İyiliğin karşılığı iyilikten başkası olabilir mi?

61) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

62) O ikisinden başka, iki cennet daha vardır.

63) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

64) İkisi de yemyeşildirler.

65) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

66) İkisinde de suları fışkırıp akan iki pınar vardır.

67) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

68) İkisinde de meyve, hurma ve nar vardır.

69) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

70) İçlerinde güzel huylu, güzel yüzlüler vardır.

71) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

72) Çadırlar içinde örtülerle gizlenmiş huriler vardır.

73) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

74) Bunlara onlardan önce ne bir insan dokunmuştur, ne de bir cin.

75) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

76) Yeşil yastıklara ve güzel döşemelere yaslanırlar.

77) Şu halde rabbinizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz?

78) Celal ve ikram sahibi rabbinin adı ne yücedir!

56- el-VAKIA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 96 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Vakıa meydana geldiği zaman,
2) Onun meydana gelişini yalanlayacak yoktur.
3) O, alçaltıcıdır, yükselticidir.
4) Yeryüzü, bir sarsılışla sarsıldığı zaman;
5) Ve dağlar bir parçalanışla parçalandığı zaman,
6) Derken toz halinde dağıldığı zaman,
7) Ve sizler de üç sınıf olduğunuz zaman;
8) Sağ ashabı, nedir sağ ashabı?
9) Sol ashabı, nedir sol ashabı?
10) Öne geçenler öne geçmiş öncülerdir.
11) İşte onlar yakınlaştırılmış olanlardır.
12) Naîm cennetleri içindedirler.
13) Bir ümmet öncekilerdendir.
14) Birazı da sonrakilerdendir.
15) Dizilmiş tahtlar üzerindedirler.
16) Onların üzerine karşılıklı olarak yaslanmışlardır.
17) Kalıcı kılınmış gençler etraflarında dolaşır.
18) Kaynağından testiler, ibrikler ve kadehler,
19) Ondan başları da ağrımaz ve akılları da giderilmez.
20) Arzulayacakları meyveler,
21) Ve canlarının çektiği kuş eti.
22) Ve iri gözlü huriler,
23) Sarmalanıp gizlenmiş inciler misali.
24) Yaptıklarına bir karşılık olmak üzere.
25) Orada ne batıl ne de yalan bir söz işitirler.

26) “Selam, selam” diye bir sözden başka.
27) Sağ ashabı, nedir sağ ashabı?
28) Dikensiz sedir ağaçları altında,
29) Meyveleri birbirine girmiş ağaçlar altında,
30) Uzayıp giden gölgelerde,
31) Ve sürekli akan su yanında,
32) Ve birçok meyveler arasında,
33) Ardı arkası kesilmeyen ve asla yasaklanmayan,
34) Yükseklere kurulmuş döşeklerdedirler.
35) Gerçek şu ki, biz onları yeni bir yaratış ile yarattık.
36) Onları hep bakireler olarak kıldık.
37) Eşlerine düşkün, yaşıtlar;
38) Sağ ashabı için.
39) Bir ümmet öncekilerdendir.
40) Bir ümmet de sonrakilerdendir.
41) Sol ashabı, nedir sol ashabı?
42) İçe işleyen bir ateş ve kaynar bir su içerisindedirler.
43) Ve kapkara bir dumandan gölgededirler.
44) O, serin de değildir, hoş da değildir.
45) Çünkü onlar, bundan önce nimetler içinde olan kimselerdi.
46) O büyük günah üzerinde de ısrar ederlerdi.
47) Ve: “Biz ölüp toprak ve kemik olduktan sonra mı tekrar diriltileceğiz?” derlerdi.
48) “Önceki atalarımız da mı?”
49) De ki: “Şüphesiz öncekiler de sonrakiler de.”
50) “Bilinen bir günün belli bir vaktinde elbette toplanacaklardır.”
51) Sonra gerçekten siz, ey sapık olan yalanlayıcılar!
52) Siz elbette Zakkum ağacından yiyeceksiniz.
53) Ve o ağaçtan karınları dolduracaksınız.
54) Onun üzerine de alabildiğine kaynar sudan içeceksiniz.
55) Susamış develerin içişi gibi içeceksiniz.
56) İşte bu, onların din gününde ziyafetleridir.
57) Sizi biz yarattık, yine de tasdik etmeyecek misiniz?
58) Şimdi dökmekte olduğunuz meniyi gördünüz mü?

59) Onu siz mi yaratıyorsunuz, yoksa yaratıcı biz miyiz?

60) Sizin aranızda ölümü takdir eden biziz ve bizim önümüze geçilmiş değildir.

61) Benzerlerinizi getirip değiştirme ve sizi şimdi bilemeyeceğiniz bir şekilde yaratma hususunda

62) And olsun ilk yaratmayı bildiniz. İbretle düşünmeniz gerekmez mi?

63) Şimdi ekmekte olduğunuzu gördünüz mü?

64) Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren biz miyiz?

65) Dileseydik onu gerçekten bir ot kırıntısı kılardık da, pişman olurdunuz!

66) “Doğrusu biz azap gördük.”

67) “Hayır, doğrusu biz mahrum bırakıldık.”

68) Şimdi içmekte olduğunuz suyu gördünüz mü?

69) Onu, siz mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren biz miyiz?

70) Dileseydik onu acı kılardık. Peki, şükretmeniz gerekmez mi?

71) Şimdi yakmakta olduğunuz ateşi gördünüz mü?

72) Onun ağacını siz mi yarattınız, yoksa yaratan biz miyiz?

73) Biz onu hem öğüt ve hatırlatma, hem de yolculara fayda kıldık.

74) O halde Azîm olan rabbinin ismini tesbih et.

75) Hayır, yıldızların mevkilerine yemin ederim,

76) Şüphesiz bu, eğer bilirseniz gerçekten büyük bir yemindir.

77) O, elbette pek şerefli bir Kur’ân’dır.

78) Korunmuş bir kitaptadır.

79) Temiz kılınanlardan başkası ona dokunamaz.

80) Âlemlerin rabbinden indirilmedir.

81) Şimdi siz bu sözü mü küçümsüyorsunuz?

82) Ve rızkınızı yalanlamanızdan ibaret mi kılıyorsunuz?

83) Eğer canın boğaza dayanma zamanı olmasa!

84) Ki siz o sırada bakıp durursunuz.

85) Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmezsiniz.

86) Eğer karşılık görmeyecekseniz,

87) Eğer doğru söylüyorsanız onu çevirsenize.

88) Eğer o yakın kılınanlardan ise,

89) Artık rahatlık, istirahat ve Naim cenneti vardır.
90) Ve eğer sağ ashabından ise,
91) Artık selam sana sağ ashabından.
92) Ve eğer o, yalanlayan sapkınlardan ise,
93) Artık kaynar sudan bir ikram vardır.
94) Ve kızgın ateşe atılma da.
95) Bu, kesin haber verenden başkası değildir.
96) O halde rabbini o büyük ismi ile tesbih et.

57- el-HADİD SURESİ

(Medine'de inmiştir. 29 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. Muhakkak ki O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

2) Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. Şüphesiz O, her şeye gücü yetendir.

3) O, Evvel'dir, Ahir'dir, Zahir'dir, Bâtın'dır. Şüphesiz O, her şeyi bilendir.

4) O, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra Arş'a istiva edendir. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona yükseleni bilir. Nerede olursanız, O sizinle beraberdir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görendir.

5) Göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. Bütün işler de Allah'a döndürülür.

6) Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katar. Şüphesiz O, göğüslerin özünü bilendir.

7) Allah'a ve rasulü'ne iman edin. Sizi vâris kıldığı şeylerden infak edin. Artık sizden iman eden ve infak eden kimseler için büyük bir mükâfat vardır.

8) Size ne oluyor ki, rasul sizi rabbinize iman etmeye çağırırken Allah'a iman etmiyorsunuz? Oysa O, sizden kesin bir söz almıştı. Eğer mü'min iseniz.

9) O, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarması için kuluna apaçık ayetler indirendir. Şüphesiz Allah, size karşı elbette Rauf'dur, Rahîm'dir.

10) Size ne oluyor ki Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Sizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar eşit olmaz; onlar, sonradan infak eden ve savaşanlardan derece olarak daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı vaad etmiştir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

11) Kim Allah'a güzel bir ödünç verirse onu, onun için kat kat artırır ve ona değerli bir de ödül vardır.

12) O gün mü'min erkeklerle mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. Bugün müjdeniz orada kalıcılar olmak üzere altlarından nehirler akan cennetlerdir. İşte büyük kurtuluş budur.

13) O gün, münafık erkekler ve kadınlar, iman edenlere derler ki: "Bize bir bakın, sizin ışığınızdan yararlanalım." "Arkanıza dönün de bir nur arayın" denilir. Aralarına, içinde rahmet, dışında azap olan kapılı bir sur çekilir.

14) Onlara: "Biz sizinle birlikte değil miydik?" diye seslenirler. Derler ki: "Evet, ama siz Allah'ın emri gelinceye kadar kendinizi fitneye düşürdünüz, bekleyip durdunuz, kuşkulara kapıldınız, kuruntular da sizi aldattı. O çok aldatıcı da sizi Allah'a karşı aldatıp durdu."

15) Artık bugün sizden de fidye alınmaz, küfürde ısrar edenlerden de. Varacağınız yer ateştir. Veliniz odur. Ne kötü bir dönüştür.

16) İman edenlerin, Allah'ın zikrine ve haktan inene kalplerinin ürpermesinin zamanı gelmedi mi? Sakın daha önce kendilerine kitap verildiği halde uzun zaman geçince kalpleri katılaşan ve çoğu fasık olan kimseler gibi olmayın.

17) Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz biz, ayetleri iyice açıkladık size. Belki aklınızı kullanırsınız.

18) Doğrusu sadaka veren erkekler ve kadınlar ile Allah'a güzel bir ödünç verenler, onlar için kat kat artırılır. Onlara değerli bir ödül de vardır.

19) Allah'a ve rasullerine iman edenler, işte rableri katında sıddıklar ve şehidler onlardır. Ödülleri ve nurları vardır. Küfürde ısrar edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; işte onlar cehennem halkıdır.

20) Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda bir övünme, mal ve çocuklarda bir çoğalma tutkusudur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin, ekicilerin hoşuna gider. Sonra gürleşir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş. Sonra bir çerçöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab, ayrıca Allah'tan bir bağışlama ve bir hoşnutluk vardır. Dünya hayatı aldatıcı bir yararlanmadan başka bir şey değildir.

21) Rabbinizden bir bağışlanmaya, Allah'a ve rasullerine iman edenler için hazırlanmış, genişliği yer ile göğün genişliği gibi olan bir cennet için yarışın. İşte bu, Allah'ın dilediğine verdiği lütfudur. Şüphesiz Allah büyük bir lütuf sahibidir.

22) Yeryüzünde ve kendinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a çok kolaydır.

23) Elinizden çıkana üzülmemeniz ve Allah'ın size verdiklerine karşı şımarmamanız için. Şüphesiz Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez.

24) Onlar cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emrederler. Her kim yüz çevirirse, şüphesiz Allah, O Ğanî'dir, Hamîd'dir.

25) Hiç şüphesiz ki biz rasullerimizi apaçık delillerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ayrıca kendisinde hem çetin bir güç, hem de insanlar için faydalar bulunan demiri de indirdik. Allah, kendisine ve rasulleri-ne gayb ile kimlerin yardım edeceğini bilsin diye. Şüphesiz Allah Kaviyy'dir, Azîz'dir.

26) Hiç şüphesiz Nuh'u ve İbrahim'i gönderdik. Onların soylarına nübüvveti ve kitabı verdik. Aralarında kimisi hidayet bulmuştu, birçoğu da fasık olanlardı.

27) Sonra onların izleri üzere rasullerimizi birbiri ardınca gönderdik. Arakalarından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerine bir şefkat ve merhamet koyduk. Allah'ın rızasını kazanmak için uydurdukları fakat gereği gibi uymadıkları ruhbanlığı onlara yazmadık. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasıklardır.

28) Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve rasulüne iman edin ki rahmetinden size iki pay versin, sizin için aydınlığıyla yürüyeceğiniz bir nur versin ve sizi bağışlasın. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

29) Böylece Kitap Ehli, Allah'ın lütfundan hiçbir şeye nail olamayacaklarını ve lütfun muhakkak Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine verdiğini bilsin. Şüphesiz Allah büyük lütuf sahibidir.

58- el-MÜCADELE SURESİ

(Medine'de inmiştir. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Eşi hakkında seninle tartışan ve Allah'a şikâyette bulunanın sözünü Allah elbette duydu. Allah konuşmanızı duyuyordu. Şüphesiz Allah Semî'dir, Basîr'dir.

2) Sizden hanımlarına zıhar yapanların eşleri onların anneleri değildir. Anneleri yalnızca kendilerini doğuranlardır. Onlar elbette çirkin bir söz ve yalan söylüyorlar. Şüphesiz Allah, elbette Afuvv'dur, Ğafûr'dur.

3) Hanımlarına zıhar yapıp sonra da o söylediklerinden dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi azad etmeleri gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Muhakkak ki Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

4) Ama kim bulamazsa, o halde birbirleriyle temas etmeden önce aralıksız iki ay oruç tutmalıdır. Kim güç yetiremezse, o zaman altmış yoksul doyurmalıdır. Bu, Allah'a ve rasulü'ne iman etmeniz içindir. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kâfirlere ise can yakıcı bir azap vardır.

5) Allah'a ve rasulü'ne muhalefet edenler, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi gerçekten alçaltılmışlardır. Oysa biz gerçekten apaçık ayetler indirdik. Kâfirler için alçaltıcı bir azab vardır.

6) Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yapacağını haber verecektir. Allah, onları saymış; onlar ise onu unutmuşlardır. Şüphesiz Allah her şeye şahid olandır.

7) Göklerdeki ve yerdeki şeyleri Allah'ın gerçekten bildiğini görmüyor musun? Fısıldaşan üç kişi olmaz ki dördüncüleri O olmasın; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle birliktedir. Sonra kıyamet günü yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah her şeyi en iyi bilendir.

8) Fısıldaşmaları yasaklanan, sonra yasaklandıkları şeye dönen; günah, düşmanlık ve rasul'e isyanı fısıldaşan kimseleri görmedin

mi? Sana geldikleri zaman, Allah'ın selamlamadığı biçimde selamlıyorlar seni. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya" diyorlar. Onlara cehennem yeter. Oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir.

9) Ey iman edenler! Fısıldaştığınız zaman bundan böyle günahı, düşmanlığı ve rasul'e isyanı fısıldaşmayın, iyiliği ve takvayı fısıldaşın ve ancak huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının.

10) Fısıltı ancak iman edenleri kederlendirmek için şeytandandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir şeyle zarar veremez. O halde mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler.

11) Ey iman edenler! Toplantı yerlerinde size: "Yer açın!" denildiğinde yer açın ki, Allah da size genişlik versin. "Kalkın!" denilince de kalkıverin ki Allah sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelerle yükseltsin. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

12) Ey iman edenler! Rasul'e bir şey fısıldadığınızda fısıltınızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Eğer bulamazsanız şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

13) Yoksa fısıltınızdan önce sadakalar vermekten ürktünüz mü? Eğer yapmazsanız Allah tövbenizi kabul eder; o zaman namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, Allah'a ve rasulü'ne itaat edin. Muhakak ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

14) Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir kavmi dost edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendir, ne de onlardan. Kendileri de bildikleri halde, yalan yere yemin ediyorlar.

15) Allah onlara çok şiddetli bir azab hazırlamıştır. Doğrusu yaptıkları şey ne kötüdür.

16) Yeminlerini kalkan edindiler de Allah yolundan alıkoydular. Bu nedenle onlara alçaltıcı bir azab vardır.

17) Malları Allah'a karşı kendilerine hiçbir şekilde fayda sağlamaz, evlatları da. Onlar ateşin halkıdır. Orada süreklidirler.

18) Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edecekler ve kendilerinin bir şey üzere olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalancıların kendileridir.

19) Şeytan onları kuşatmış; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların kendileridir.

20) Hiç şüphesiz Allah'a ve rasulü'ne muhalefet edenler; işte onlar, alçaklar arasındadır.

21) Allah: “Mutlaka galip geleceğim; ben de elçilerim de” diye yazmıştır. Şüphesiz Allah Kavî’dir, Azîz’dir.

22) Allah’a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavmin, Allah’a ve rasulü’ne muhalefet eden kimselere, babaları, oğulları, kardeşleri veya aşiretleri olsa bile sevgi beslediklerini göremezsin. Kalplerine imanı yazmış ve kendisinden bir ruh ile onları desteklemiştir. Onları, altından nehirler akan cennetlere sokacaktır; orada süreklidirler. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O’ndan razı olmuşlardır. İşte bunlar Allah’ın fırkasıdır. Dikkat edin şüphesiz Allah’ın fırkası kurtuluşa erenlerin kendileridir.

59- el-HAŞR SURESİ

(Medine'de inmiştir. 24 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. Muhakkak ki O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

2) Kitap ehlinden küfürde ısrar edenleri ilk toplu sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Siz onların çıkacaklarını düşünmemiştiniz. Onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını düşünmüşlerdi. Allah hesaba katmadıkları bir yerden geldi onlara ve kalplerine korku saldı; evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Ey basiret sahipleri! İbret alın!

3) Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onlara dünyada azab ederdi. Ahirette ise onlar için ateş cezası vardır.

4) Bu, onların Allah'a ve rasulü'ne muhalefet etmelerindendir. Kim Allah'a muhalefet ederse, muhakkak Allah cezası çok şiddetlidir.

5) Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, Allah'ın izniyle ve fasıkları alçaltması içindir.

6) Allah'ın onlardan rasulü'ne verdiği fey'e gelince; siz onun üzerine ne at, ne deve sürdünüz. Ancak Allah, rasullerini dilediklerinin üstüne egemen kılar. Muhakkak ki Allah, her şeye kadirdir.

7) Allah'ın o şehir halkından rasulü'ne verdiği fey, Allah'a, rasul'e, yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışlara ki, zenginleriniz arasında dolaşan bir şey olmasın. Rasul size ne verirse onu alın, sizi neden sakındırırsa ondan sakının. Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah'ın cezası çok şiddetlidir.

8) Yurtlarından ve mallarından çıkartılan, Allah'ın lütuf ve rızasını isteyen, Allah'a ve rasulü'ne yardım eden, fakir muhacirlere ki bunlar, sadıkların kendileridir.

9) Ve bir de daha önce orayı kendilerine yurt edinip imanı yerleştirenlere ki hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir haset duymazlar. Kendileri fakirlik içinde bulunsalar dahi

öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin tamahkârlığından korunmuşsa, işte onlar kurtuluşa erenlerin kendileridir.

10) Bir de onlardan sonra gelenlere aittir ki onlar: “Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma! Rabimiz gerçekten sen Rauf’sun, Rahim’sin” derler.

11) Münafıklık edenleri görmüyor musun? Kitap ehlinden kâfir olan kardeşlerine derler ki: “And olsun, eğer siz çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz ve eğer sizinle savaşılırsa elbette size yardım ederiz.” Hâlbuki Allah şahidlik eder ki onlar, hiç şüphesiz yalancıdırlar.

12) Çıkarılacak olsalar onlarla çıkmazlar. Onlara karşı savaşılsa, kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile geri dönüp kaçarlar. Sonra da kendilerine yardım edilmez.

13) Yüreklerinde Allah’tan fazla sizin korkunuz vardır. Bu, onların ince anlayışa sahip bir topluluk olmayışlarındandır.

14) Onlar, korunmuş şehirlerde veya bir duvarın arkasında olmaksızın size karşı toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çekişmeleri ise çok şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Şüphesiz bu, akıllarını kullanmayan bir topluluk olmalarındandır.

15) Kendilerinden önce yakın geçmişte olanların durumu gibi; onlar, yaptıklarının sonucunu tatmışlardır. Onlar için can yakıcı bir azab da vardır.

16) Şeytanın durumu gibi; çünkü insana: “İnkâr et!” der. İnkâr edince de: “Gerçek şu ki, ben senden uzağım, çünkü ben âlemlerin rabbi Allah’tan korkarım” der.

17) Akibetleri, şüphesiz ikisinin de ateşte kalıcı olmalarıdır. İşte zalimlerin cezası budur.

18) Ey iman edenler! Allah’tan sakınınn. Herkes yarın için ne hazırladığına baksın. Ve Allah’tan sakının, şüphesiz ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.

19) Allah’ı unutanlar gibi olmayın ki o da onları kendilerine unutturur Onlar, fasıkların kendileridir.

20) Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanların ta kendileridir.

21) Şayet bu Kur’an’ı bir dağa indirseydik, onu elbette Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. Bu örnekleri belki düşünürler diye, insanlara getiriyoruz.

22) O, kendisinden başka ibadete layık hak ilah olmayan, gaybı da müşahade edileni de bilen Allah'tır. O, Rahman'dır, Rahîm'dir.

23) O, kendisinden başka ibadete layık hak ilah olmayan, Melik, Kuddûs, Selam, Mü'min, Muheymin, Azîz, Cebbar, Mutekebbir Allah'tır, Allah, şirk koştukları şeylerden yücedir.

24) O Allah ki, Hâlık, Bâri', Musavvir'dir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olan şeyler O'nu tesbih eder. Muhakkak ki O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

60- el-MÜMTEHİNE SURESİ

(Medine'de inmiştir. 13 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey iman edenler! Düşmanımı ve düşmanınızı velîler edinmeyin. Siz onlara sevgi ile karşılık veriyorsunuz; oysa onlar Haktan size geleni inkâr ediyor. Rabbiniz Allah'a iman etmenizden dolayı rasul'ü de sizi de çıkarıyorlar. Eğer siz, yolumda cihad etmek ve rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız onlara karşı hâlâ sevgi besliyorsunuz!? Gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, yolun ortasından sapmış olur.

2) Eğer sizi ele geçirirlerse, size düşman kesilirler, el ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkâr etmenizi arzu ederler.

3) Ne yakınlarınız ve ne de çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayabilir. Sizin aranızı ayıracaktır. Muhakak ki Allah yaptıklarınızı en iyi görendir.

4) İbrahim ve onunla beraber olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Hani kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah dışında taptıklarınızdan uzağız. Sizi tanımıyoruz. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin başgöstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez" demesi hariç. "Ey Rabbimiz! Biz sana tevekkül ettik ve yalnız sana yöneldik ve dönüşümüz de yalnız sanadır."

5) "Rabbimiz bizi inkâr edenler için fitne kılma ve bizi bağışla ey rabbimiz! Şüphesiz sen Azîz ve Hakîm'sin!"

6) Onlarda sizin için, Allah'ı ve ahireti umanlar için elbette güzel bir örnek vardır. Fakat kim yüz çevirirse, artık şüphesiz Allah O, Ğaniyy'dir, Hamid'dir.

7) Olur ki Allah, onlardan düşmanlık beslediklerinizle sizin aranızda bir sevgi bağı var eder. Şüphesiz Allah Kadir'dir. Muhakkak ki Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

8) Allah, din konusunda sizinle savaşmayanlara, sizi yurtlarınızdan çıkarmayanlara iyilik yapmanızı ve onlara adaletli davranmanızı size yasaklamaz. Çünkü Allah adaletli davrananları sever.

9) Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan çıkaranları ve çıkarılmanız için arka çıkanları velî edinmenizi yasaklar. Kim onları velî edinirse, artık onlar zalimlerin kendileridir.

10) Ey iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldiklerinde onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Şayet onların mü'min kadınlar olduğunu öğrenirseniz, artık sakın onları kâfirlere döndürmeyin. Ne bunlar onlara helaldir, ne de onlar bunlara helal olur. Onlara harcadıklarını verin. Ücretlerini verdiğiniz takdirde onları nikâhlamanızda size bir güçlük yoktur. Kâfirleri nikâhınız altında tutmayın ve harcadıklarınızı da isteyin. Onlar da harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; aranızda hükmeder. Muhakkak ki Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.

11) Ve eğer eşlerinizden, herhangi biri kâfirlere geçer de, böylece siz de onu cezalandırırsanız, eşleri gidenlere harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının.

12) Ey nebi! Mü'min kadınlar, Allah'a hiç bir şeyi şirk koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp uydurmamak, iyi şeylerde sana karşı gelmemek üzere, biat etmek amacıyla sana geldikleri zaman, biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

13) Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazab ettiği bir topluluğu velî edinmeyin. Onlar, kâfirlerin kabirdekilerden ümit kestikleri gibi, ahiretten ümit kesmişlerdir.

61- es-SAF SURESİ

(Medine'de inmiştir. 14 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Göklerde ve yerde olan her şey Allah'ı tesbih etmektedir. Muhakkak ki O, Azîz'dir, Hakîm'dir.

2) Ey iman edenler! Yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz.

3) Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah katında büyük öfke gerektiren bir şeydir.

4) Allah, kendi yolunda birbirlerine kenetlenmiş bina gibi saf bağlayarak çarpışanları şüphesiz sever.

5) Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim! Gerçekten benim Allah'ın size rasulü olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" Onlar sapınca Allah da kalplerini saptırmış oldu. Muhakkak ki Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

6) Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları! Muhakkak ben Allah'ın size rasulüyüm. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra gelecek ve ismi övülen olacak bir rasulün de müjdecisiyim" demişti. Fakat onlara apaçık delillerle gelince: "Bu, apaçık bir sihirdir" dediler.

7) İslam'a davet edildiği halde Allah'a karşı yalan uydurandan kim daha zalim olabilir? Muhakkak ki Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez.

8) Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, kâfirler hoş görmese bile nurunu tamamlayacaktır.

9) Müşrikler istemese de o dini bütün dinlere üstün kılmak için rasulünü hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur.

10) Ey iman edenler! Sizi can yakıcı bir azaptan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size?

11) Allah'a ve rasulü'ne iman eder, mallarınızla, canlarınızla Allah yolunda cihad ederseniz. Eğer bilirseniz bu sizin için daha hayırlıdır.

12) Günahlarınızı bağışlar, sizi altından nehirler akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki çok hoş meskenlere yerleştirir. İşte çok büyük kurtuluş budur.

13) Ve sevdiğiniz bir diğeri daha: Allah'tan bir yardım ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele.

14) Ey iman edenler! Allah'ın yardımcıları olun. Nitekim Meryem oğlu İsa da havarilere: "Allah'a benim yardımcılarım kimlerdir?" demiş, havariler de: "Biz Allah'ın yardımcılarıyız" demişlerdi. Böylece İsrailoğullarından bir kısmı iman etmiş ve bir kısmı da inkâr etmişti. Biz de iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik de üstün gelenler oluverdiler.

62- el-CUMUA SURESİ

(Medine'de inmiştir. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Göklerde ve yerde olan her şey, Melik, Kuddüs, Aziz, Hakim olan Allah'ı tesbih eder.

2) O, ümmiler içinde, onlara ayetlerini okuyan, onları arındıran, anlara kitap ve hikmeti öğreten kendilerinden bir rasul gönderendir. Oysa onlar, bundan önce apaçık bir sapkınlık içinde idiler.

3) Ve henüz kendilerine kavuşmamış olan diğerlerine de. Muhakkak ki O, Aziz'dir, Hakim'dir.

4) İşte bu, Allah'ın lutfudur. Onu dilediği kimseye verir. Şüphesiz Allah büyük lütuf sahibidir.

5) Kendilerine Tevrat yükümlü kılınıp da sonra onun yükümlülüğünü yerine getirmeyenlerin durumu, kitaplar yüklenmiş eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete iletmez.

6) De ki: "Ey yahudiler! Eğer bütün insanlar bir tarafa yalnız kendinizin Allah'ın velileri olduğunuzu iddia ediyorsanız ve eğer doğru iseniz, hemen ölümü temenni etsenize!"

7) Ama ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla bunu hiç bir zaman temenni edemezler. Şüphesiz Allah zalimleri en iyi bilendir.

8) De ki: "Gerçekten kendisinden kaçıp durduğunuz ölüm, elbette karşınıza çıkacaktır. Sonra gizliyi de açığı da bilene döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir."

9) Ey iman edenler! Cuma günü namaz için çağrıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye gidin ve alışverişi bırakın. Eğer bilirseniz bu, sizin için daha hayırlıdır.

10) Namaz kılındıktan sonra yeryüzüne dağılın. Allah'ın lütfundan arayın ve Allah'ı çokca zikredin. Umulur ki kurtuluşa erersiniz.

11) Bir ticaret veya bir eğlence gördükleri zaman ona doğru yönelip seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın katındaki, eğlenceden de

ticaretten de hayırlıdır. Şüphesiz Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır.”

63- el-MÜNAFİKUN SURESİ

(Medine'de inmiştir. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Münafıklar sana geldiklerinde dediler ki: "Biz şehadet ediyoruz ki, sen kesinlikle Allah'ın rasulüsün." Allah da biliyor ki sen şüphesiz O'nun rasulüsün ve Allah şahidlik eder ki, münafıklar kesinlikle yalancıdır.

2) Yeminlerini kalkan edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Gerçekten de onların yaptıkları ne kötüdür!

3) Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlemiştir, artık onlar kavrayamazlar.

4) Onları gördüğün zaman kalıpları hoşuna gider. Konuştuklarında dinleyesin gelir. Hâlbuki onlar dayandırılmış keresteler gibidir. Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan sakın. Allah onları kahretsin; Nasıl da döndürülüyorlar?

5) Onlara: "Gelin, Allah'ın rasulü sizin için bağışlanma dilesin" denildiği zaman, başlarını yana çevirdiler. Sen onların büyüklük taslayarak yüz çevirdiklerini görürsün.

6) Senin onların bağışlanmasını istemen ya da bağışlanmasını istememen onlar için birdir. Allah, onları asla bağışlamayacaktır. Şüphesiz ki Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

7) "Rasulullah'ın yanındakilere infak etmeyin; ta ki gitsinler" diyenler, onlardır. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Fakat münafıklar kavramıyorlar.

8) Derler ki: "And olsun Medine'ye dönecek olursak, üstün olan, düşük olanı elbette oradan çıkaracaktır. Oysa üstünlük Allah'ın, rasulü'nün ve mü'minlerindir. Fakat münafıklar bilmiyorlar."

9) Ey iman edenler! Mallarınız da, evlatlarınız da Allah'ı zikretmekten sizi alıkoymasın. Kim böyle yaparsa, onlar hüsrana uğrayanların kendileridir.

10) Sizden birinize ölüm gelip de: “Rabbim! Beni yakın bir süreye kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam” demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin.

11) Hâlbuki eceli geldiğinde, Allah, hiçbir kimseyi asla geri bırakmaz. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.

64- et-TEĞABUN SURESİ

(Medine'de inmiştir. 18 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Göklerde ve yerde olan herşey Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd de O'nundur. Şüphesiz O, herşeye kadirdir.

2) Sizi yaratan O'dur. Buna rağmen kiminiz kâfir, kiminiz de mü'mindir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı en iyi görendir.

3) Gökleri ve yeri hak ile yarattı. Size biçim verdi; biçimlerinizi de güzel yaptı. Dönüş yalnız O'nadır.

4) Göklerde ve yerde olan herşeyi bilir. Gizlediğinizi de açıkladığınızı da bilir. Şüphesiz Allah sinelerin özünde saklı duranı çok iyi bilendir.

5) Bundan önce inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? Onlar bu sebepten işlerinin cezasını tattılar. Onlar için can yakıcı bir azab vardır.

6) Bu, kendilerine apaçık belgelerle rasuller geldiği halde "Bir beşer mi bizi hidayete iletecek?" demeleri ve bu yüzden inkâr edip yüz çevirmeleri sebebiyledir. Allah da muhtaç olmadığını gösterdi. Şüphesiz Allah Ğaniyy'dir, Hamid'dir.

7) İnkâr edenler, kesin olarak diriltilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: "Hayır, rabbime and olsun, muhakkak diriltileceksiniz, sonra da işlediğiniz mutlaka size haber verilecektir. Bu da, Allah'a göre pek kolaydır."

8) "O hâlde Allah'a, rasulü'ne ve indirdiğimiz nura iman edin. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdardır."

9) "Toplanma günü için sizi toplayacağı gün işte o aldanma günüdür. Kim Allah'a iman edip salih amel işlerse, kötülüklerini örter ve içinde ebedi ve daimi kalıcılar olmak üzere altından nehirler akan cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş budur!"

10) İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar cehennemliklerdir ve orada kalıcıdırlar. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

11) Allah'ın izni olmadıkça hiçbir musibet gelip çatmaz. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Şüphesiz Allah her şeyi en iyi bilendir.

12) Allah'a itaat edin, rasule de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız, artık rasulümüze düşen ancak apaçık bir tebliğdir.

13) Allah; O'ndan başka ibadete layık hak ilah yoktur. Öyleyse mü'minler Allah'a tevekkül etsinler.

14) Ey iman edenler! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşman olanlar vardır. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür ve bağışlarsanız, artık elbette Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

15) Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitnedir. Allah'ın katında ise, büyük bir ecir vardır.

16) Öyleyse gücünüzün yettiği kadar Allah'tan sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendinize hayır olmak üzere infak edin. Kim nefsinin tamahkârlığından korunursa; işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

17) Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat artırır ve günahlarınızı bağışlar. Şüphesiz Allah Şekûr'dur, Halîm'dir.

18) Gaybı da müşahade edileni de bilendir. Aziz'dir, Hakim'dir.

65- et-TALAK SURESİ

(Medine'de inmiştir. 12 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey nebi! Kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde boşayın ve o iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Apaçık bir hayâsızlıkta bulunma hali dışında evlerinden onları çıkarmayın, onlar da çıkmasınlar. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını aşarsa, şüphe yok ki kendi nefsine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir durum ortaya çıkarır.

2) İddetlerinin sonuna geldiklerinde ya onları güzellikle tutun ya da güzellikle onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan sakınırsa ona bir çıkış yolu gösterir.

3) Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim Allah'a tevekkül ederse O, kendisine yeter. Şüphesiz ki Allah emrini yerine getirendir. Allah her şey için bir kader tayin etmiştir.

4) Kadınlarınızdan artık hayızdan kesilmiş olanlarla asla hayız olmayanların hakkında şüphe ederseniz, onların iddeti üç aydır. Henüz adet görmeyenler de böyledir. Hamile olanların iddetleri ise, yüklerini bırakmalarıdır. Kim Allah'tan sakınırsa O, işinde kolaylık verir.

5) İşte bu, Allah'ın size indirdiği emirdir. Kim Allah'tan sakınırsa, onun günahlarını örter ve mükâfâtını büyütür.

6) O kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara darlık ve sıkıntıya sokmak amacıyla zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için emzirirlerse, onlara ücretlerini verin. Aranızda güzellikle müşavere yapın. Eğer güçlükle karşılaşırsanız, bu durumda onun için bir başkası emzirebilir.

7) Bolluk içinde olan bolluğuna uygun nafaka versin. Rızkı kendisine daraltılan kimse de Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin.

Allah hiçbir kimseye ona verdiğinden başkasını yüklemez. Allah güçlüğün arakasından kolaylık ihsan eder.

8) Rabbinin ve rasullerinin emrine âsî olan nice ülke vardır ki biz, onları en şiddetli bir hesaba çekmiş ve onları görülmemiş bir azabla azablandırmışızdır.

9) Artık o, yaptığının karşılığını taddı ve işinin sonucu bir hüsran oldu.

10) Allah onlar için çok şiddetli bir azab hazırlamıştır. Öyleyse ey iman eden akıl sahipleri! Allah'tan sakının! Gerçek şu ki Allah size bir zikir indirmiştir.

11) İman edip salih amel işleyenleri karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için Allah'ın apaçık ayetlerini okuyan bir rasulü de. Kim Allah'a iman edip salih amel işlerse onu içinde ebedi ve daimi olmak üzere kalacakları altından nehirler akan cennetlere sokar. Allah gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir.

12) Allah yedi gökleri ve yerden de bir mislini yaratandır. Buyruğu bunlar arasında iner, durur. Allah'ın gerçekten her şeye kadir olduğunu ve muhakkak Allah'ın, ilmi ile herşeyi kuşatmış olduğunu kesinlikle bilesiniz diye.

66- TAHRİM SURESİ

(Medine'de inmiştir. 12 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey nebi! Eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Şüphesiz Allah Ğafûr'dur, Rahîm'dir.

2) Allah size yeminlerinizi çözme yolunu göstermiştir. Allah sizin mevlanızdır. Muhakkak ki O, Alîm'dir, Hakîm'dir.

3) Hani nebi eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti de derken eşi bunu haber verip Allah da bunu ona açıklayınca o da o sözün bir kısmını bildirmiş, bir kısmından da vazgeçmişti. O, bunu eşine haber verince: "Bunu sana kim haber verdi?" dedi. O: "Alîm ve Habir olan bana haber verdi" dedi.

4) Eğer ikiniz de Allah'a tevbe ederseniz; çünkü kalpleriniz eğrilik gösterdi. Yok, eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, muhakkak ki Allah O, onun mevlasıdır. Cibril ve salih mü'minler de. Bunların arkasından melekler de onun yardımcısıdır.

5) Eğer o sizi boşarsa, rabbinin ona yerinize Allah'a teslim olan, iman eden, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dullar ve bakireler olmak üzere sizden daha hayırlı eşler vermesi umulur.

6) Ey iman edenler! Kendinizi ve ailelerinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan o ateşten koruyun ki, onun üzerinde iriyarı, sert tabiatlı melekler vardır. Kendilerine verdiği emirlerde Allah'a asla isyan etmezler. Emredildiklerini yerine getirirler.

7) Ey inkâr edenler! Bugün özür beyan etmeyin. Size ancak yaptıklarınızın karşılığı verilecektir.

8) Ey iman edenler! Allah'a, samimi bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki rabbiniz kötülüklerinizi örter, sizi altından nehirler akan cennetlere sokar. O gün Allah, rasulü ve onunla birlikte iman edenleri mahcup etmeyecek. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında parıldar. Derler ki: "Rabbimiz! Bize nurumuzu tamamla, bizi bağışla. Şüphesiz sen her

şeye kadirsin.”

9) Ey nebi! Kâfirlerle ve münafıklarla cihad et ve onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O, ne kötü bir dönüş yeridir!

10) Allah inkâr edenlere Nuh’un karısı ile Lut’un karısını misal olarak gösterdi. Bunların ikisi de kullarımızdan iki salih kulun altında idiler. Ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, kendilerine Allah’tan gelen hiç bir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: “Ateşe girenlerle beraber siz de girin!” denilecek.

11) Allah iman edenlere de Firavun’un karısını misal verdi. Hani demişti ki: “Rabbim! Bana kendi katında, cennette bir ev yap; Firavun’dan ve yaptıklarından beni kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar.”

12) Ve namusunu sapasağlam koruyan İmran kızı Meryem’i de. Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, itaat edenlerdendi.

67- el-MÜLK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Bütün mülk elinde bulunanın şanı ne yücedir! Şüphesiz O her şeye kadirdir.

2) O ki, hanginizin daha güzel amelde bulunacağını denemek üzere ölümü ve hayatı yarattı. Şüphesiz O, Azîz'dir, Ğafûr'dur.

3) O ki, uyum içinde yedi gök yarattı. Rahman'ın yaratma-sında hiç bir düzensizlik göremezsin. Haydi, gözü çevir de bak. Bir çatlak görecek misin?

4) Sonra gözü tekrar tekrar çevir ve bak. Göz, âciz bir halde bitkin olarak sana dönecektir.

5) And olsun biz dünya göğünü kandillerle donattık ve bunları, şeytanlar için taşlama yerleri kıldık. Ayrıca, onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık.

6) Rablerini inkâr edenler için cehennem azabı vardır. O ne kötü bir dönüş yeridir!

7) İçine atıldıkları zaman, kaynarken korkunç uğultusunu işitirler.

8) Öfkeden neredeyse çatlayacak gibi olur. İçine her bir grup atıldığında, bekçileri onlara: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" diye sorar.

9) Onlar: "Evet gerçekten bize bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve dedik ki: "Allah hiç bir şey indirmemiştir. Başka değil, siz sadece büyük bir sapıklık içindesiniz" diye cevap verirler.

10) Yine derler ki: "Eğer biz dinlemiş olsaydık ya da akletmiş olsaydık, Saîr halkından olmayacaktık."

11) Böylece kendi günahlarını itiraf ederler. Saîr ashabı uzak olsun!

12) Gerçek şu ki, görmedikleri halde rablerinden korkanlar, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır.

13) Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın. Şüphesiz O, sinelerdekini en iyi bilendir.

14) Yaratan bilmez mi hiç? Şüphesiz O, Latîf'dir, Habîr'dir.

15) O, yeri size itaatkâr kılandır. O halde omuzlarında yürüyün ve O'nun rızkından yeyin. Sonunda dönüş O'nadır.

16) Semâda olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz? O zaman, o birden çalkalanır.

17) Yoksa gökte olanın üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr göndermesinden emin misiniz? O takdirde benim uyarmam nasılmış bileceksiniz.

18) And olsun ki onlardan öncekiler de yalanlamışlardı. Fakat benim azabım nasıl olmuştu?

19) Onlar, üstlerinde sıra sıra dizilip kanat çırpan kuşları görmüyorlar mı? Onları rahman'dan başkası tutmuyor. Muhakkak ki O, her şeyi görendir.

20) Kim bu Rahman'a karşı size yardım edecek? Şu sizin ordunuz mu? Başka değil kâfirler sadece bir aldanış içindedirler.

21) Eğer O, rızkını kesiverse size rızık verebilecek kimmiş? Hayır; bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar.

22) Şu halde yüzüstü sürünerek yürüyen mi daha çok hidayete erer, yoksa dosdoğru yolda dümdüz yürüyen mi?

23) De ki: "Sizi yaratan, size işitme, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne kadar da az şükredersiniz!"

24) De ki: "O, sizi yeryüzünde yayandır. Yalnız O'nun huzuruna toplanacaksınız."

25) Derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız şu vaad ne zamanmış?"

26) De ki: "İlim ancak Allah'ın katındadır. Ben, sadece apaçık bir uyarıcıyım."

27) Nihayet onun yaklaştığını gördüklerinde, o inkâr edenlerin yüzleri kötüleşecek. Ve: "İşte bu, sizin öne sürüp durduğunuz şeydir" denilecektir.

28) De ki: "Ne dersiniz! Allah beni ve benimle beraber olanları helak edecek olsa veya bize merhamet etse, bu durumda kâfirleri can yakıcı azaptan acaba kim kurtarabilecektir?!"

29) De ki: "O, Rahman'dır, biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapıklık içinde olduğunu yakında bileceksiniz."

30) De ki: “Ne dersiniz! Suyunuz yerin dibine geçiriliverse kim size bir kaynak su getirebilir?”

68- el-KALEM SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Nun. Kaleme ve yazdıklarına and olsun ki,

2) Sen, rabbinin nimeti sayesinde cinlenmiş değilsin.

3) Gerçekten senin için kesintisiz bir mükâfaat vardır.

4) Ve şüphesiz sen, çok büyük bir ahlak üzerindesin.

5) Yakında göreceksin ve görecekler.

6) Hanginizin fitneye tutulduğunu?

7) Elbette rabbin, kimin kendi yolundan saptığını en iyi bilen O'dur; ve kimin hidayete erdiğini de en iyi bilen O'dur.

8) Artık yalanlayanlara itaat etme!

9) İsterler ki; onlara yumuşak davranasın da, onlar da sana yumuşak davransınlar.

10) Çokça yemin eden hiçbir alçağa itaat etme.

11) Gıybet eden, laf getirip götürene,

12) Durmadan hayra engel olan, haddi aşan, çok günahkâra,

13) Kabaya, üstelik soysuza,

14) Mal ve çocukları var diye,

15) Kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman: "Öncekilerin masallarıdır" der.

16) Yakında burnuna damga vuracağız.

17) Gerçek şu ki biz bahçe sahiplerini sınadığımız gibi, bunları da sınadık. Hani sabah vakti onu mutlaka devşireceklerine dair yemin etmişlerdi.

18) Hiç bir kayıt koymuyorlardı.

19) Fakat onlar uyurlarken, rabbin tarafından kuşatan onu kuşatıverdi.

20) Sonunda devşirilmiş gibi oldu.

21) Nihayet sabahleyin birbirlerine seslendiler:

22) “Eğer devşirecekseniz tarlanıza erken gidin.”

23) Derken, fısıldaşarak gittiler.

24) “Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşımıza çık-masın.”

25) Güçleri yetebilirmiş gibi erkenden çıktılar.

26) Fakat onu görünce: “Kesinlikle biz şaşırmışız” dediler.

27) “Hayır, biz tamamen mahrumuz!”

28) Mutedil olanları dedi ki: “Ben size dememiş miydim? Tesbih etmeniz gerekmez miydi?”

29) Dediler ki: “Rabbimiz! Seni tesbih ederiz. Gerçekten bizler zalimlermişiz.”

30) Ardından birbirlerini kınamaya başladılar;

31) Dediler ki: “Yazıklar olsun bize! Gerçekten biz azgınmışız”

32) “Belki rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir; şüphesiz biz, yalnızca rabbimize rağbet eden kimseleriz.”

33) İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise, muhakkak çok daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

34) Doğrusu, muttakiler için rableri katında Naîm cennetleri vardır.

35) Biz müslümanları o günahkârlar gibi kılar mıyız hiç?

36) Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz?

37) Yoksa ders aldığınız bir kitap mı var?

38) Beğenip seçtiğiniz herşey mutlaka sizindir diye?

39) Yoksa üzerimizde: “Ne hükmederseniz muhakkak sizindir” diye kıyamet gününe kadar sürecek yeminleriniz mi vardır?

40) Sor onlara: “Hangisi bunu yüklenecek?”

41) Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse ortaklarını getirsinler.

42) Baldırın açılacağı o günde onlar secde etmeye davet edilecekler de, buna güç yetiremeyecekler.

43) Gözleri önlerine eğilmiş, kendilerini bir zillet kaplamış olarak. Oysa onlar sapasağlam iken secdeye davet edilmişlerdi.

44) Artık beni ve bu sözü yalanlayanları başbaşa bırak. Biz onları bilmeyecekleri bir yerden derece derece azaba yaklaştıracağız.

45) Ben onlara süre tanıyorum. Düzenim elbette sapasağlamdır.

46) Yoksa onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar?

47) Yoksa gayb onların yanındadır da onlar mı yazıyorlar?

48) Şimdi rabbinin hükmüne sabret ve balığın arkadaşı gibi olma! Hani o üzüntü içinde nidâ etmişti.

49) Eğer ona rabbinden bir nimet ulaşmasaydı, mutlaka kınanmış bir halde çıplak bir yere atılmış olacaktı.

50) Fakat rabbi onu seçti ve onu salih olanlardan kıldı.

51) Gerçek şu ki, inkâr edenler, Zikri duyduklarında seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. Bir de: “O, gerçekten bir delidir” diyorlar.

52) Hâlbuki o, ancak âlemler için bir öğüttür.

69- el-HÂKKA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 52 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Gerçekleşecek olan;

2) Nedir o gerçekleşecek olan;

3) Gerçekleşecek olanın ne olduğunu bilir misin?

4) Semud ve Âd, kalpleri dehşetle ürperteni yalanladılar.

5) Bu nedenle Semud, günahlar sebebiyle helak edildi.

6) Âd'a gelince; onlar da uğultulu ve azgın bir rüzgâr ile yok edildiler.

7) Onu yedi gece ve sekiz gün, ara vermeden üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin orada içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürdün.

8) Şimdi onlardan hiç arta kalan görüyor musun?

9) Firavun, ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler o suçla geldiler.

10) Böylece rablerinin elçisine isyan ettiler. Bu yüzden onları, şiddetli bir yakalayışla yakaladı.

11) Gerçek şu ki su kabarınca, sizleri gemide biz taşıdık.

12) Onu size bir uyarı kılalım ve anlayışlı kulak da onu anlasın diye.

13) Artık Sur'a tek bir üfürüşle üfürüldüğünde;

14) Yer ve dağlar yüklenip bir darbeyle tokuşturulduğunda;

15) İşte o günde olan olacaktır.

16) Gök yarılacak, o gün o güçsüz düşecek.

17) Melekler ise onun çevresindedir. O gün, rabbinin arşını onların da üstünde sekizi taşır.

18) O gün hiç bir şeyiniz gizli kalmaksızın arz olunursunuz.

19) Artık kitabı sağ eline verilen kişi der ki: “Alın, kitabımı okuyun.”

20) “Çünkü ben, hesabıma kavuşacağımı kesin olarak biliyordum.”

21) Artık o, hoşnut bir yaşayış içindedir.

22) Yüksek bir cennette,

23) Meyveleri sarkmıştır.

24) “Geçmiş günlerde peşin yaptıklarınıza karşılık afiyetle yeyin, için.”

25) Kitabı sol eline verilen ise der ki: “Keşke kitabım bana verilmeseydi.”

26) “Keşke hesabımı bilmeseydim.”

27) “Keşke bu son olsaydı.”

28) “Malım bana hiç bir fayda sağlayamadı.”

29) “Yetkim yok olup gitti.”

30) “Yakalayın onu, hemen bağlayın onu.”

31) “Sonra çılgın alevlere atın.”

32) “Daha sonra uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurun onu.”

33) “Çünkü o, yüce Allah’a iman etmezdi.”

34) “Yoksulu da doyurmaya teşvik etmezdi.”

35) Artık, bugün burada onun hiçbir dostu yoktur.

36) İrinden başka bir yemek yoktur.

37) Onu da suçlulardan başkası yemez.

38) Hayır; yemin ederim gördüğünüz şeylere,

39) Ve görmediğiniz şeylere.

40) Evet. O kesinlikle şerefli bir rasul’ün sözüdür.

41) O, bir şair sözü değildir. Ne kadar az inanıyorsunuz?!

42) Bir kâhin sözü de değildir. Ne kadar az öğüt alıyorsunuz?!

43) Âlemlerin rabbinden bir indirilmedir.

44) Eğer bize bazı sözler isnad etseydi,

45) Muhakkak onu sağ ile yakalardık.

46) Sonra can damarını elbette koparırdık.

47) Sizden hiçbir kimse bunu ona yapmamıza engel olamazdı.

48) Doğrusu o, muttakiler için bir öğüttür.

49) Biz, sizden yalanlayanların olduğunu elbette biliyoruz.

50) Gerçekten o, kâfirler için bir pişmanlıktır.

51) Ve şüphesiz o, kesin bir gerçektir.

52) O halde büyük rabbinin ismini tesbih et!

70- el-MEÂRİC SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 44 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Biri çıkıp gerçekleşecek azabı istedi.

2) Kâfirler için; onu önleyebilecek yoktur,

3) O, yüksek dereceler sahibi Allah'tandır.

4) Melekler ve Ruh, ona miktarı elli bin yıl olan bir günde yükselir.

5) O halde güzel bir sabır ile sabret.

6) Gerçekten onlar, bunu uzak görüyorlar.

7) Biz ise onu pek yakın görüyoruz.

8) O gün gök, erimiş maden gibi olur.

9) Dağlar da yün gibi olur.

10) Ve hiç bir dost, dostunu sormaz.

11) Onlar birbirlerine gösterilirler. Her suçlu o günün azabına karşılık oğullarını fidye vermek ister.

12) Eşini ve kardeşini de,

13) Kendisini barındıran aşiretini de.

14) Ve yeryüzünde bulunanların tümünü. Hani kendini de kurtarabilse ya!

15) Hayır, hayır; doğrusu o alevli bir ateştir,

16) Deriyi soyar.

17) Yüz çevirip arkasını döneni çağırır.

18) Toplayıp ve yığanı.

19) Gerçekten insan hırslı yaratılmıştır.

20) Kendisine bir şer dokunduğu zaman feryad eder.

21) Kendisine bir hayır dokunduğu zaman da cimrilik eder.

22) Namaz kılanlar müstesna.

23) Ki onlar, namazlarında devamlıdırlar.

24) Ve mallarında bilinen bir hak vardır.

25) Dilenen ve yoksul için.

26) Din gününü de tasdik etmektedirler.

27) Ve onlar rablerinin azabından korkarlar.

28) Şüphesiz rablerinin azabından emin olunamaz.

29) Ve onlar ki iffetlerini korurlar.

30) Ancak kendi eşleri ve ellerinin sahip olduğu hariç. Bunlarla ilişkilerinden dolayı kınanmış değillerdir.

31) Şu halde, kim bunun ötesine gitmek isterse, işte bunlar haddi aşan kimselerdir.

32) Yine onlar ki emanetlerine ve ahidlerine riayet ederler.

33) Onlar ki şahitliklerini yerine getirirler.

34) Onlar ki namazlarına devam ederler.

35) İşte bunlar cennetlerde ağırlanırlar.

36) İnkâr edenlere ne oluyor ki sana doğru bakıyorlar!

37) Sağdan ve soldan bölük bölük.

38) Onlardan her biri Naim cennetine alınmayı mı ümid ediyor?

39) Hayır, hayır; doğrusu biz onları bildikleri şeyden yarattık.

40) Hayır; doğuların ve batıların rabbine yemin ederim ki, biz gerçekten güç yetiririz;

41) Onları kendilerinden hayırlısı ile değiştirmeye. Ve kimse önümüze geçemez.

42) Şu halde kendilerine vaad edilen günlerine kavuşuncaya kadar onları bırak; dalıp oynayadursunlar.

43) Kabirlerden koşarcasına çıkacakları gün, sanki onlar dikili bir şeye yönelmiş gibidirler.

44) Gözleri düşük, yüzlerini de bir zillet kaplamıştır. İşte bu kendilerine vaad edilmiş olan gündür.

71- NUH SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Şüphesiz biz Nuh'u kavmine: "Kendilerine can yakıcı bir azab gelmeden evvel kavmini uyar!" diye gönderdik.

2) Dedi ki: "Ey kavmim! Şüphesiz ben size apaçık bir uyarıcıyım."

3) "Allah'a ibadet edin, O'ndan sakının ve bana itaat edin."

4) "Ta ki günahlarınızdan bir kısmını sizin için bağışlasın ve sizi belirlenmiş bir süreye kadar ertelesin. Elbette Allah'ın belirlediği süre geldiği zaman ertelenmez. Keşke bilseydiniz."

5) Dedi ki: "Rabbim! Kavmimi gece ve gündüz davet ettim."

6) "Fakat benim davetim kaçıştan başka bir şeylerini artırma-dı."

7) "Doğrusu onları bağışlaman için her davet edişimde, parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler; ısrar ettiler, küstahlık edip direttiler."

8) "Sonra ben gerçekten onları açıktan açığa davet ettim."

9) "Sonra gerçekten ben onlara hem açık açık ilan ettim hem de kendilerine gizli gizli söyledim."

10) "Arkasından: "Rabbinizden bağışlanma dileyin; çünkü O, gerçekten çok bağışlayandır" dedim."

11) "Böylece, göğü üzerinize peşpeşe indirir."

12) "Mallarla, oğullarla size yardım eder, size bahçeler verir ve sizin için nehirler var eder."

13) "Size ne oluyor ki Allah'ın azametini tanımıyorsunuz!?"

14) "Hâlbuki O sizi çeşitli merhalelerden yaratmıştır."

15) "Görmez misiniz Allah'ın, yedi göğü nasıl uyum içerisinde yarattığını!?"

16) "Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de bir kandil yapmıştır."

17) “Ve Allah sizi yerden bir bitki gibi bitirmiştir.”

18) “Sonra sizi oraya iade edecek ve sizi yeni bir çıkışla çıkaracaktır.”

19) “Şüphesiz Allah yeri sizin için bir yaygı kılmıştır.”

20) “Ki ondan çeşitli yollar edinesiniz.”

21) Nuh dedi ki: “Rabbim! Gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine pişmanlıktan başka bir şeyi artırmayan kimseye uydular.”

22) “Ve büyük tuzaklar kurdular.”

23) “Ve dediler ki: ‘İlahlarınızı sakın bırakmayın; bırakmayın ne Vedd’i, ne Suva’ı, ne Yeğus’u, ne Yeuk’u, ne de Nesr’i.”

24) “Şüphesiz ki onlar birçok kimseyi saptırdılar. O zalimlere sapıklıktan başkasını artırma!”

25) Bunlar, suçları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah’ın dışında bir yardımcı bulamadılar.

26) Nuh dedi ki: “Rabbim! Yeryüzünde kâfirlerden dönüp dolaşan bırakma!”

27) “Çünkü onları bırakırsan kullarını saptırırlar ve kötü kimseden, aşırı giden kâfirden başka evlat doğurmazlar.”

28) “Rabbim! Beni, annemi, babamı, mü’min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve kadınları bağışla! Zalimlere de hüsrandan başka şey artırma!”

72- el-CİNN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 28 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) De ki: "Bana vahyolundu ki: Cinlerden bir topluluk beni dinlediler ve dediler ki: "Gerçekten biz hayranlık uyandıran bir Kur'ân dinledik."

2) "Doğruya götürüyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle rabbimize hiçbir kimseyi şirk koşmayacağız."

3) "Doğrusu rabbimizin şanı çok yücedir. O, ne bir eş edinmiştir, ne de evlat."

4) "Doğrusu bizim beyinsizimiz Allah'a karşı asılsız şeyler söylüyormuş."

5) "Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini düşünmüştük."

6) "Bir gerçek de şu ki: İnsanlardan bazı kimseler cinlerden bazı kimselere sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı."

7) "Ve onlar, sizin de düşündüğünüz gibi Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini düşünmüşlerdi."

8) "Doğrusu biz göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve alevli ateşlerle kaplı bulduk."

9) "Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa, gözetleyen alevli bir ateş bulur."

10) "Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi, yoksa rableri kendileri için onlarla bir hayır mı diledi?"

11) "Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardı, başkaları da. Biz türlü türlü yollarda olmuştuk."

12) "Şimdi düşünüyoruz ki, Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağız, kaçmak suretiyle de O'nu hiç bir şekilde aciz bırakamayacağız."

13) "Gerçekten biz hidayeti işittiğimizde ona iman ettik. Artık kim

rabbine iman ederse o, eksiltilmesinden de kendisine zulmedilmesinden de korkmaz.”

14) “Ve elbette bizden müslüman da vardır, zulmedenler de. Müslümanlar, onlar doğruyu arayanlardır.”

15) “Zulmedenler de cehenneme odun olmuşlardır.”

16) Eğer o yol üzere dosdoğru gitselerdi elbette onlara bol bol su içirirdik.

17) Onları bu konuda deneyelim diye. Kim rabbinin öğütünden yüz çevirirse onu zorlu bir azaba sokar.

18) Şüphesiz mescidler Allah’a aittir. Öyleyse Allah ile beraber kimseye dua etmeyin.

19) “Şu da bir gerçek ki, Allah’ın kulu O’na ibadet etmek için kalktığı zaman neredeyse üzerine birleşeceklerdi.”

20) De ki: “Ben ancak rabbime dua ederim. Hiç kimseyi O’na şirk koşmam.”

21) De ki: “Şüphesiz ben, size bir zarar ne de bir iyilik imkânına sahibim.”

22) De ki: “Gerçek şu ki beni Allah’tan hiç kimse asla kurtaramaz ve O’nun dışında asla bir sığınak da bulamam.”

23) “Allah’tan bir tebliğ ve O’nun mesajları hariç. Kim Allah’a ve rasul’üne isyan ederse; hiç şüphesiz onun için cehennem ateşi vardı, orada ebediyyen kalacaklardır.”

24) Nihayet tehdit olundukları şeyi gördükleri zaman, kimin yardımcılarının daha zayıf ve sayıca daha az olduğunu bileceklerdir.

25) De ki: “Tehdit olunduğunuz şey yakın mıdır, yoksa rabbim ona uzun bir zaman mı tayin etmiştir, bilmiyorum.”

26) O, gaybı bilendir. Gaybına kimseye açmaz.

27) Rasulleri içinde razı olduğu müstesna. Çünkü O, bunun önüne ve arkasına izleyiciler dizer.

28) Öyle ki onların, rablerinden gelen risaleti tebliğ ettiklerini bilsin. O, onların yanında olan herşeyi kuşatmıştır ve herşeyi sayı olarak da tesbit etmiştir.

73- el-MÜZZEMMİL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 20 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ey örtünen!

2) Birazı müstesna geceleyin kalk;

3) Yarısı kadar yahut ondan biraz eksilt.

4) Veya üzerine ekle. Kur'an'ı da tane tane oku!

5) Gerçek şu ki biz sana oldukça ağır bir söz bırakacağız.

6) Doğrusu gece kalkışı, etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır.

7) Zaten gündüz, uzun uğraşıların vardır.

8) Rabbinin ismini zikret ve samimiyetle O'na yönel!

9) Doğunun da batının da rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse O'nu vekil tut!

10) Söylediklerine sabret ve onlardan güzel bir şekilde ayrıl!

11) Nimet sahibi olan yalanlayıcıları sen bana bırak ve onlara az bir süre tanı!

12) Çünkü yanımızda ağır bukağılar ve yakıcı bir ateş var.

13) Boğazı tıkayan bir yiyecek ve can yakıcı bir azab da vardır.

14) O gün, yer ve dağlar sarsılır. Dağlar da akıcı kum gibi olur.

15) Şüphesiz biz Firavun'a bir rasul gönderdiğimiz gibi, size de üzerinize şahid olacak bir rasul gönderdik.

16) Fakat Firavun rasule isyan etti, biz de onu şiddetle yakaladık.

17) Eğer inkâr ederseniz, çocukları ihtiyarlatacak bir günden kendinizi nasıl koruyacaksınız!?

18) Gök bile bu sebeple ağırlaşmıştır. O'nun va'adi gerçekleştirilmiştir.

19) Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen rabbine doğru bir yol

alır.

20) Şüphesiz rabbin, senin ve yanındakilerden bir topluluğun gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde, yarısında ve üçte birinde kalktığını bilir. Şüphesiz geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin buna güç yetiremeyeceğinizi bildi de tevbenizi kabul etti. Şu halde Kur'ân'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalananlar olacağını, diğer bir kısmının da Allah'ın lütfundan aramak için yeryüzünde dolaşacaklarını, başka bir kısmının da Allah yolunda çarpışacaklarını bilir. Öyleyse ondan kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin ve Allah'a güzel bir surette borç verin. Kendi nefisleriniz için önceden hayır olarak takdim ettiğiniz şeyleri, daha hayırlı ve daha büyük bir karşılık olarak Allah katında bulursunuz. Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah Ğafur'dur, Rahim'dir.

74- el-MÜDDESSİR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 56 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Ey bürünen!
2) Kalk; artık uyar!
3) Ve rabbini yücelt!
4) Ve elbiseni temizle.
5) Pislikten uzak dur.
6) İyiliği, daha fazlasını bekleyerek yapma.
7) Ve rabbin için sabret!
8) Çünkü boruya üfürüldüğü zaman,
9) İşte o gün, çetin bir gündür.
10) Kâfirlere hiç kolay değildir.
11) Kendisini tek olarak yarattığımı bana bırak!
12) Ki ben ona alabildiğine mal verdim.
13) Ve göz önünde çocuklar.
14) Ve sayısız fırsatlar serdim önüne.
15) Sonra da artırmamı umar.
16) Hayır, hayır; çünkü o, ayetlerimize karşı çok inatçıdır.
17) Onu sarp bir yokuşa sürükleyeceğim.
18) Çünkü o düşündü ve karar verdi.
19) Kahrolası! Ne biçim karar verdi.
20) Yine kahrolası! Ne biçim karar verdi.
21) Sonra baktı.
22) Sonra surat astı ve yüzünü ekşitti.
23) Sonra da sırt döndü ve büyüklük tasladı.
24) Böylece: "Bu, nakledilegelen bir sihirden başka değil" dedi.
25) "Bu, insan sözünden başka bir şey değil."

26) Ben onu Sekar'a sokacağım.

27) Sekar'ın ne olduğunu bilir misin?

28) Bırakmaz da terk etmez de.

29) İnsan derisini kavurandır.

30) Üzerinde on dokuz vardır.

31) Cehennem bekçilerini yalnız meleklerden yaptık. Sayılarını da inkâr edenler için sadece bir fitne kıldık ki, kendilerine kitap verilenler kesin bir bilgiyle inansın; iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kâfirler de şöyle desin: "Allah bu misalle ne anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını O'ndan başka kimse bilmez. Ve o, insanlar için sadece bir öğüttür.

32) Hayır, hayır; and olsun aya,

33) Dönüp gittiğinde geceye,

34) Ağardığında sabaha,

35) Gerçekten o, büyüklerden biridir.

36) İnsanlar için bir uyarıcıdır.

37) Sizden öne geçmek veya geride kalmak isteyenler için.

38) Her nefis, kazandıkları karşılığında rehin alınmıştır.

39) Ancak sağ ashabı hariç.

40) Cennetlerde soruştururlar,

41) Suçlular hakkında.

42) "Sizi Sekar'a sürükleyen nedir?"

43) Derler ki: "Namaz kılanlardan değildik"

44) "Ve yoksula yedirmezdik"

45) "Dalıp gidenlerle biz de dalıp giderdik."

46) "Din gününü de yalanlardık."

47) "Bize yakîn (ölüm) gelinceye kadar."

48) Artık, şefaatçıların şefaati onlara bir fayda vermez.

49) Buna rağmen, onlara ne oluyor ki öğütten yüz çeviriyorlar?

50) Ürkmüş yaban eşekleri gibi,

51) Arslandan kaçan,

52) O kadar ki her biri, kendisine açılmış sahifeler verilmesini isterler.

53) Hayır, hayır; doğrusu ahiretten korkmuyorlar.

54) Hayır, hayır; gerçekten o bir öğüttür.

55) Artık kim dilerse ondan öğüt alır.

56) Allah dilemedikçe de öğüt almazlar. İşte kendisinden sakınılmaya layık O'dur; bağışlamak da O'na yaraşır.

75- el-KIYAME SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 40 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Hayır; kıyamet gününe yemin ederim.

2) Ve yine hayır; kınanmış olan nefse de yemin ederim.

3) İnsan, kemiklerini asla bir araya getirmeyeceğimizi mi sanıyor?

4) Evet; parmak uçlarını dahi düzenlemeye kadiriz.

5) Fakat insan önündekini yalanlamak istiyor.

6) "Kıyamet günü de ne zamanmış?" diye soruyor.

7) Göz kamaşıp da kaydığı,

8) Ay tutulduğu,

9) Güneş ve ay biraraya getirildiği zamandır.

10) O gün insan: "Kaçış yeri nerede?" der.

11) Hayır, hayır; sığınacak yer yok.

12) O gün varılıp durulacak yer, rabbinin huzurudur.

13) O gün insana, öne aldığından ve ertelediğinden haber verilir.

14) Doğrusu şu ki, insan kendine karşı bir şahiddir.

15) Bütün mazeretlerini ortaya koysa bile.

16) Onu çabuklaştırmak için dilini onunla kıpırdatma!

17) Şüphesiz onu toplamak da okutmak da bize aittir.

18) O halde onu okuduğumuz zaman okumasına uy.

19) Sonra onu açıklamak da hiç şüphesiz bize aittir.

20) Hayır, hayır; oysa çarçabuk geçmekte olanı seviyorsunuz.

21) Ve ahireti terk ediyorsunuz.

22) O gün yüzler vardır parlar.

23) Rablerine bakarlar.

24) Ve o gün yüzler de vardır ki asıktır.
25) Felakete uğrayacaklarını anlarlar.
26) Hayır; can, köpürcük kemiğine gelip dayandığında,
27) “Kim tedavi edecek?” denildiğinde,
28) Artık bunun ayrılış olduğunu anlayacak.
29) Bacak, bacağa dolaştığında,
30) İşte o gün götürülmek yalnızca rabbinedir.
31) Fakat o tasdik de etmedi, namaz da kılmadı.
32) Ama yalanladı ve yüz çevirdi.
33) Sonra çalım satarak yakınlarına gitti.
34) Layık sana dahası layık.
35) Yine layık sana dahası layık.
36) Yoksa insan başıboş bırakılacağını mı sanır?
37) Dökülen meniden bir damla su değil miydi?
38) Sonra bir kan pıhtısı oldu, ardından yarattı ve düzene koydu.
39) Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı.
40) Bunları yapanın ölüleri diriltmeye gücü yetmez mi?

76- el-İNSAN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 31 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) İnsanın üzerinden, kendisi anılmaya değer bir şey olmadığı, uzun bir süre geçmedi mi?

2) Şüphesiz biz insanı, karmaşık bir sudan yarattık ki kendisini deneyelim. Bu nedenle onu işiten ve gören yaptık.

3) Gerçekten biz ona yolu gösterdik; ya şükredici olur ya da nankör.

4) Doğrusu biz kâfirlere zincirler, tasmalar ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık.

5) Şüphesiz ki iyiler, karışımı kâfûr olan bir kadehten içerler.

6) Allah'ın kullarının içtikleri ve akıttıkça akıttıkları bir pınardır.

7) Adakları yerine getirirler ve şerri yaygın bir günden korkarlar.

8) İçleri çektiği halde yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler.

9) "Biz size, ancak Allah'ın vechi için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür."

10) "Çünkü biz, sıkıntılı ve uzun bir gün nedeniyle rabbimizden korkuyoruz."

11) Bundan dolayı Allah da bu günün şerrinden onları korur ve onlara bir mutluluk, bir sevinç verir.

12) Sabretmeleri sebebi ile de onları cennetle ve ipekle ödüllendirir.

13) Orada tahtlara yaslanırlar. Orada güneş de görmeyeceklerdir, soğuk da.

14) Gölgeleri, üzerlerine yakın olup, devşirilmeleri kolaylaştırıldıkça kolaylaştırılmıştır.

15) Çevrelerinde gümüşten kaplar ve billur kupalar dolaştırılır.

16) Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir.

17) Orada onlara karışımı zencefil olan bir kadehten içirilir.

18) Orada “Selsebil” diye adlandırılan bir pınar vardır.

19) Kalıcı kılınmış gençler etraflarında dolaşır. Onları gördüğün zaman kendilerini saçılmış birer inci sanırsın.

20) Her nereye bakarsan orada pek çok nimet ve büyük bir saltanat görürsün.

21) Üzerlerinde ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir. Rableri onlara son derece temiz bir şarap içirmiştir.

22) Şüphesiz bu, sizin için bir karşılıktır. Yaptıklarınız karşılık bulur.

23) Muhakkak ki biz, Kur’an’ı sana parça parça indirdik!

24) O halde rabbinin hükmüne sabret ve onlardan günahkâr veya nankör hiçbir kimseye itaat etme!

25) Ve sabah, akşam rabbinin ismini an.

26) Gecenin bir kısmında O’na secde et. Geceleyin uzun uzun O’nu tesbih et!

27) Gerçekten bunlar, çarçabuk geçeni severler, ama çok çetin bir günü de arkalarına atarlar.

28) Onları biz yarattık ve yaratılışlarını sağlamlaştırdık. Dilediğimiz zaman da onları benzerleriyle değiştiririz.

29) Şüphesiz bu bir öğüttür. Artık kim dilerse rabbine doğru bir yol alır.

30) Ama Allah dilemedikçe de siz dileyemezsiniz. Çünkü Al-lah Alîm ve Hakîm olandır.

31) Dilediğini rahmetine sokar. Zalimlere gelince, onlar için can yakıcı bir azap hazırlamıştır.

77- el-MURSELAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 50 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) And olsun birbiri ardınca gönderilenlere
2) Şiddetlice esenlere
3) Yaydıkça yayanlara
4) Tam anlamıyla ayırt edenlere
5) Zikri bırakanlara
6) Önlemek veya uyarmak için.
7) Şüphesiz tehdit edildiğiniz şey elbette meydana gelecektir.
8) Yıldızlar söndürüldüğünde
9) Gök yarıldığında
10) Dağlar, sökülüp savrulduğunda,
11) Ve rasullere vakit belirlendiğinde
12) Hangi güne geciktirildiler?
13) Ayırma günü için.
14) Ayırma gününün ne olduğunu bilir misin?
15) O gün yalanlayanlara veyl olsun!
16) Biz, öncekileri helak etmedik mi?
17) Sonra geridekileri de onların ardına takarız.
18) İşte biz, suçlulara böyle yaparız.
19) O gün yalanlayanlara veyl olsun!
20) Biz sizi hakir bir sudan yaratmadık mı?
21) Sonra onu sağlam bir yere yerleştirmedik mi?
22) Bilinen bir süreye kadar.
23) Gücümüz yeter bizim. Ne güzel güç yetirenleriz biz!
24) O gün yalanlayanlara veyl olsun!
25) Biz yeryüzünü bir barınma yeri kılmadık mı?

26) Dirilere ve ölülere.

27) Ve onda sabit yüksek dağlar kılmadık mı? Size tatlı bir su içirmedik mi?

28) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

29) Haydi kalkıp gidin yalanladığınız şeye!

30) Haydi gidin üç kola ayrılmış bir gölgeye!

31) Ne gölgelendirir, ne alevden korur.

32) Gerçekten o, uzun kütükler gibi büyük kıvılcımlar saçar.

33) Her biri, sanki bakırdan halatlar gibidir.

34) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

35) Bu, konuşmayacakları bir gündür.

36) Onlara izin verilmez ki özür bildirsinler.

37) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

38) Bu, ayırt etme günüdür. Sizi de öncekileri de toplarız.

39) Eğer bir hileniz varsa hemen bana bu hileyi yapın!

40) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

41) Şüphesiz sakınanlar, gölgelerde ve pınar başlarındadır.

42) Ve canlarının çektiği meyveler.

43) Yaptıklarınıza karşılık afiyetle yiyin, için.

44) Çünkü biz, ihsan edicileri böyle mükâfatlandırırız.

45) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

46) Yiyin, az bir süre faydalanın. Çünkü siz suçlu kimselersiniz.

47) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

48) Onlara: “Rükû edin!” denildiği zaman rükû etmezler.

49) O gün yalanlayanlara veyl olsun!

50) Artık bundan sonra hangi söze inanacaklar?

78- en-NEBE' SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 40 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Birbirlerine ne hakkında soruyorlar?
2) O büyük haberden mi?
3) Ki onun hakkında anlaşmazlık içindedirler.
4) Hayır; yakında bileceklerdir.
5) Yine hayır; yakında bileceklerdir.
6) Biz, yeryüzünü bir düzlük yapmadık mı?
7) Dağları da birer kazık?
8) Sizi çift çift yarattık.
9) Uykunuzu bir dinlenme yaptık.
10) Geceyi bir elbise yaptık.
11) Gündüzü de bir geçim vakti kıldık.
12) Üstünüze yedi sapasağlam bina ettik;
13) Aydınlatan bir kandil yaptık.
14) Bulutlardan şarıl şarıl bir su indirdik.
15) Onunla tane ve bitki çıkaralım diye.
16) Bir arada bahçeler.
17) Şüphesiz ayırd etme günü, belirlenmiş bir vakittir.
18) Sur'a üfürüldüğü gün siz bölük bölük geleceksiniz.
19) Gök açılır, kapı kapı olur.
20) Dağlar yürütülür, seraba dönüşür.
21) Şüphesiz ki cehennem bir gözetleme yeridir.
22) Azgınların dönüş yeridir.
23) Devirler boyunca orada kalacaklardır.
24) Orada bir serinlik de tatmazlar; içilecek bir şey de.
25) Ancak kaynar bir su ve şiddetli soğuk.

26) Uygun bir ceza olarak.

27) Doğrusu onlar, hiçbir hesab ummuyorlardı.

28) Ayetlerimizi de yalanladıkça yalanlıyorlardı.

29) Biz ise herşeyi yazıp saymışızdır.

30) "Şimdi tadın, size işkenceden başka bir şey artırmayacağız."

31) Şüphe yok ki sakınanlar için bir kurtuluş vardır.

32) Bahçeler ve üzüm bağları da.

33) Göğüsleri tomurcuklanmış yaşıt kızlar.

34) Dolu dolu kadehler de.

35) Orada boş bir söz de işitmezler, yalan bir söz de.

36) Rabbinden bir karşılık, yeterli bir bağış olmak üzere.

37) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların rabbi Rahman'dan. O'na hitap etmeye güç yetiremezler.

38) O gün Ruh ve melekler saflar halinde ayakta duracaklardır. Rahman'ın izin verdiği dışında kimse konuşamaz. O da doğruyu söyleyecektir.

39) İşte bu, hak gündür. Şu halde dileyen rabbine bir yol edinsin.

40) Biz gerçekten sizi yakın bir azap ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden yaptıklarına bakacağı gün kâfir de: "Ah, keşke toprak oluverseydim" diyecek.

79- en-NAZİAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 46 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) And olsun söküp çıkaranlara;
2) Yumuşacık çekip alanlara;
3) Yüzdükçe yüzenlere;
4) Yarış edercesine koşanlara;
5) İş yönetenlere:
6) O sarsıntının sarsacağı gün.
7) Arkasından onu artçısı izleyecek.
8) O gün kalpler korku içindedir.
9) Gözleri zillet içindedir.
10) "Yeniden hayata mı döndürüleceğiz?" derler.
11) "Ufalanmış kemikler olduktan sonra mı?"
12) "Öyle ise bu zararına bir dönüştür" derler.
13) Oysa o, yalnızca tek bir haykırıştır.
14) Birden, toprağın üzerinde olurlar.
15) Musa'nın haberi sana geldi mi?
16) Hani rabbi mukaddes vadi Tuva'da ona seslenmişti
17) "Firavun'a git. Çünkü o, çok azdı."
18) De ki: "Arınmak istiyor musun?"
19) "Seni rabbine ileteyim de böylece korkasın."
20) Derken ona en büyük âyeti gösterdi.
21) Hemen yalanladı ve isyan etti.
22) Sonra da yüz çevirip çabaladı.
23) Arkasından toplayıp seslendi:
24) "Sizin en yüce rabbiniz benim" dedi.
25) Allah, onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı.

26) Şüphesiz bunda korkan kimse için bir ibret vardır.

27) Yaratmak bakımından siz mi daha zorsunuz yoksa gök mü? Onu bina etti.

28) Boyunu yükseltti, onu düzenledi.

29) Gecesini kararttı, gündüzünü ağarttı.

30) Bundan sonra da yeryüzünü yaydı.

31) Ondan suyunu ve otlağını çıkardı.

32) Dağları da sapasağlam ona dikti.

33) Size ve hayvanlarınıza faydalı olmak üzere.

34) Fakat o, batıran en büyük bela geldiğinde

35) O gün insan, neye çaba harcadığını anlar.

36) Ve görebilenler için cehennem sergilenir.

37) Artık kim isyan etmişse

38) Ve dünya hayatını tercih etmişse.

39) Şüphesiz cehennem varılacak yerin kendisidir.

40) Kim rabbinin makamından korkmuş ve nefsi hevadan sakındırmışsa.

41) Şüphesiz cennet varılacak yerin kendisidir.

42) Sana saatin ne zaman demir atacağını soruyorlar.

43) Sen nerede, onu bilmek nerede!

44) Nihâî bilgisi ancak rabbine aittir.

45) Sen ancak ondan korkacakları sakındırırsın.

46) Onu gördükleri gün, sanki bir akşam veya kuşluk vaktinden fazla kalmamış gibi olurlar.

80- ABESE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 42 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Surat astı ve yüz çevirdi.
2) Kendisine o kör geldi diye.
3) Nereden biliyorsun; belki o, arınacaktı?
4) Yahut öğüt alacaktı da bu öğüt ona fayda verecekti.
5) Kendini yeterli görene gelince;
6) Sen onunla ilgilendin.
7) Sana ne o arınmak istemiyorsa!
8) Ama sana çabucak gelip,
9) Korkan kimseye gelince;
10) Sen ona aldırış etmeden oyalanıyorsun.
11) Hayır; gerçekte o, bir öğüttür.
12) Artık dileyen onunla öğüt alsın.
13) Çok şerefli sahifelerdedir.
14) Yüksek ve tertemiz.
15) Kâtiplerin ellerinde.
16) Saygındırlar, hayırlıdırlar.
17) Kahrolası insan, ne kadar da nankör!
18) Onu hangi şeyden yarattı.
19) Bir damla sudan yarattı da onu takdir etti.
20) Sonra ona yolu kolaylaştırdı.
21) Sonra onu öldürüp gömdü.
22) Sonra dilediği zaman onu diriltir.
23) Hayır; ona emrettiğini yerine getirmedi.
24) Öyleyse insan yediğine bir baksın.
25) Biz şüphesiz, suyu akıttıkça akıttık.

26) Sonra yeri yardıkça yardık.
27) Böylece orada taneler bitirdik.
28) Üzümler ve sebzeler.
29) Zeytinler ve hurmalar.
30) Ağaçları uzun bahçeler.
31) Meyveler ve taze ürünler.
32) Size ve hayvanlarınıza bir yarar olmak üzere.
33) Fakat o dehşetli gürültü geldiğinde.
34) Kişi o gün kardeşinden kaçar;
35) Annesinden ve babasından da;
36) Eşinden ve çocuklarından da;
37) O gün onlardan her birinin derdi başından aşkındır.
38) O gün, öyle yüzler vardır ki apaydınlıktır.
39) Gülmektedir, sevinmektedir.
40) Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür.
41) Bir zillet kaplamıştır.
42) İşte onlar, kâfirlerin ve facirlerin ta kendileridir.

81- et-TEKVİR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 29 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Güneş dürüldüğünde,
2) Yıldızlar karardığında
3) Dağlar yürütüldüğünde
4) Gebe develer başıboş bırakıldığında
5) Yabanî hayvanlar toplandığında
6) Denizler tutuşturulduğunda
7) Nefisler eşleştirildiğinde
8) Gömülen kıza sorulduğunda
9) "Hangi suçtan dolayı öldürüldü?"
10) Sahifeler açıldığında
11) Gökyüzü çekildiğinde
12) Cehennem kızıştırıldığında
13) Cennet de yaklaştırıldığında
14) Nefis, neyi getirdiğini bilir.
15) Artık hayır; yemin ederim gizlenenlere
16) Akıp kaybolanlara
17) And olsun dönüp giderken geceye
18) Nefes almaya başladığında sabaha
19) Şüphe yok ki o, çok şerefli bir elçinin sözüdür.
20) Bir güç sahibidir, arş'ın sahibi katında şereflidir.
21) Ona itaat edilir, orada güvenilir.
22) Arkadaşınız bir deli değildir.
23) And olsun onu apaçık bir ufukta görmüştür.
24) O, gaybe karşı cimrilik etmez.
25) O, kovulmuş şeytanın sözü de değildir.

26) O halde nereye gidiyorsunuz?

27) O, âlemler için ancak bir öğüttür.

28) Sizden dosdoğru yolda gitmek isteyenlere.

29) Ama âlemlerin rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.

82- el-İNFİTAR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Gök yarıldığında

2) Yıldızlar dağıldığında

3) Denizler taştığında

4) Kabirler altüst edildiğinde

5) Kişi önden gönderdiğini ve geride bıraktığını öğrenecek.

6) Ey insan! Kerim rabbine karşı seni aldatan nedir?

7) O ki seni yarattı, seni şekillendirdi ve seni dengeli kıldı.

8) Seni dilediği surette oluşturdu.

9) Hayır; bilakis siz dini yalanlıyorsunuz;

10) Oysa gerçekten sizin üzerinizde koruyucular var.

11) Çok şerefli yazıcılar.

12) Her yapmakta olduğunuzu bilirler.

13) İyiler, hiç şüphesiz nimetler içindedirler.

14) Facirler ise hiç şüphesiz cehennemdedirler.

15) Din günü oraya yollanırlar.

16) Onlar bir daha oradan kaybolmayacaklardır.

17) Din gününün ne olduğunu bilir misin?

18) Ve yine o din gününün ne olduğunu bilir misin?

19) Kimsenin kimseye fayda veremiyeceği gündür; o gün emir yalnız Allah'ındır.

83- el-MUTAFFİFİN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 36 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Eksik ölçüp tartanlara veyl olsun!

2) Onlar ki insanlardan ölçerek aldıklarında tam almak isterler.

3) Ama kendileri onlara ölçtüklerinde veya tarttıklarında eksiltirler.

4) Yoksa onlar muhakkak diriltileceklerini bilmiyorlar mı?

5) Büyük bir gün için.

6) İnsanların, âlemlerin rabbi için kıyam duracağı gün.

7) Hayır, hayır; facirlerin kitabı şüphesiz siccindedir.

8) Siccin'in ne olduğunu biliyor musun?

9) Yazılı bir kitaptır.

10) Veyl olsun o gün yalanlayanlara!

11) Ki din gününü yalanlıyorlar.

12) Oysa onu haddi aşan ve çok azgın kimseden başkası yalanlamaz.

13) Ona ayetlerimiz okunduğunda: "Geçmişlerin masallarıdır" derdi.

14) Hayır; kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutturmuştur.

15) Hayır; gerçekten onlar o gün rablerinden elbette perdelenmiş olacaklardır.

16) Sonra onlar, kuşkusuz cehenneme yollanacaklardır.

17) Sonra onlara: "İşte yalanladığınız budur" denir.

18) Hayır, hayır; şüphesiz iyilerin kitabı İlliyyin'dedir.

19) İlliyyin'in ne olduğunu biliyor musun?

20) Yazılı bir kitaptır.

21) Yakınlaştırılanlar ona şahid olurlar.

22) Şüphe yok ki iyiler, nimetler içindedirler.

23) Tahtlar üzerinde bakarlar.

24) O nimetlerin mutluluğunu onların yüzlerinde tanırsın.

25) Mühürlü, katıksız bir şaraptan, onlara içirilir.

26) Ki onun mührü misktir. O halde yarışanlar bunun için yarışsınlar.

27) Katkısı Tesnim'dendir

28) Bir pınar, yakınlaştırılanlar ondan içecekler.

29) Şüphe yok ki o suçlular, iman edenlere gülerlerdi.

30) Yanlarından geçtikleri zaman birbirlerine kaş göz işareti yaparlardı.

31) Ailelerine döndüklerinde kendilerini beğenmiş olarak dönerlerdi.

32) Onları gördüklerinde derlerdi ki: "Şüphe yok ki bunlar, sapmışlar."

33) Oysa onların üzerine gözcü olarak gönderilmemişlerdi.

34) Artık bugün de iman edenler, o kâfirlere gülerler.

35) Tahtlar üzerinde bakarlar.

36) O kâfirlere yaptıklarının karşılığı verildi mi? diye.

84- el-İNŞİKAK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 25 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Gök, yarıldığında

2) Rabbine boyun eğer ki, ona yakışan budur

3) Ve yeryüzü uzatıldığında

4) İçinde olanları dışarıya atıp boşaldığında

5) Rabbine boyun eğer ki, ona yakışan budur

6) Ey insan! Gerçekten sen rabbine karşı bir çaba harcayıp durmaktasın. Sonunda O'na kavuşacaksın.

7) Artık kimin kitabı sağından verilirse,

8) Kolay bir hesap ile sorguya çekilecek,

9) Ve ailesine sevinç içinde dönecektir.

10) Kimin de kitabı ardından verilirse

11) Hemen helak olmayı dileyecektir.

12) Ve alevli ateşi boylayacaktır.

13) Çünkü o, ailesi arasında sevinçli idi.

14) Doğrusu o, diriltilmeyeceğini sanmıştı.

15) Hayır; gerçekten rabbi onu çok iyi görendi.

16) Hayır, şafağa yemin ederim,

17) Ve geceye ve onun topladığı şeylere

18) Ve aya, dolunay olduğunda

19) Bir hâlden başka bir hâle geçeceksiniz.

20) O halde onlara ne oluyor ki iman etmiyorlar?!

21) Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar.

22) Aksine inkâr edenler yalanlıyorlar.

23) Oysa Allah, gizlediklerini en iyi bilendir.

24) Artık sen onlara çok acıklı bir azabı duyur!

25) Ancak iman edip salih amel işleyenler müstesna; onlar için eksiksiz bir şekilde mükâfat vardır.

85- el-BURÛC SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 22 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun burçları olan göğe

2) Ve vaad edilen güne

3) Şahidlik edene ve şahidlik edilene

4) Kahrolsun Uhdud ashabı!

5) Tutuşturulmuş o ateşin

6) Hani etrafında oturmuşlardı.

7) Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı.

8) Yalnızca Azîz ve Hamîd olan Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı onlardan.

9) O ki, göklerin ve yerin mülkü yalnız kendisine aittir. Şüphesiz Allah, herşeyi en iyi görendir.

10) Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence edip sonra tövbe etmeyenlere cehennem azabı vardır ve yakıcı azap onlaradır.

11) Şüphesiz iman edip salih amel işleyenler için altlarından nehirler akan cennetler vardır. İşte büyük kurtuluş budur.

12) Doğrusu, rabbinin yakalaması pek şiddetlidir.

13) Çünkü ilkin var eden de, yineleyecek olan da O'dur.

14) O, Ğafûr'dur, Vedûd'dur.

15) Arş'ın sahibidir, Mecîd'dir.

16) Her dilediğini gerçekleştirendir.

17) Orduların haberi geldi mi sana?

18) Firavun'un ve Semud'un.

19) Hayır, inkâr edenler bir yalanlama içindeler.

20) Oysa Allah onları arkalarından kuşatmıştır.

21) Hayır; o, çok değerli bir Kur'an'dır.

22) Levh-i Mahfuz'dadır.

86- el-TARIK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 17 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) And olsun göğe ve Tarık'a
2) Tarık'ın ne olduğunu bilir misin?
3) Delip geçen yıldızdır.
4) Üzerinde koruyucu bulunmayan hiç kimse yoktur.
5) O halde insan neden yaratıldığına bir baksın?!
6) Fışkırıp atılan bir sudan yaratıldı.
7) Bel ile göğüs arasından çıkar.
8) Şüphesiz O, onu döndürmeye elbette kadirdir.
9) O gün sırlar açığa çıkartılır.
10) Artık ne gücü vardır onun, ne de yardımcısı.
11) And olsun, dönüşlü göğe.
12) Ve yarılan yere.
13) Şüphesiz o, kesinlikle hak bir sözdür.
14) O, bir oyun değildir.
15) Doğrusu onlar bir plan düzenleyip kuruyorlar.
16) Ben de bir plan düzenleyip hazırlıyorum.
17) Kâfirlere yakın bir süreye kadar mühlet ver.

87- el-A'LA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 19 ayettir.)

Rahman veRahim Allah'ın adıyla.

1) Yüce rabbinin ismini tesbih et.

2) O ki yaratıp düzenledi,

3) Takdir edip yol gösterdi.

4) Otlağı yeşertti.

5) Ardından onu kupkuru ve simsiyah yaptı.

6) Sana okutacağız ve sen unutmayacaksın.

7) Allah'ın dilediği müstesna. Şüphesiz O açığı da bilir, gizliyi de.

8) Biz seni en kolaya iletip başarılı kılacağız.

9) O halde eğer öğüt fayda verirse sen de öğüt ver.

10) Korkan kimse öğüt alır.

11) Bedbaht olan kimse ondan kaçınır.

12) O ki en büyük ateşi boylayacaktır.

13) Sonra orada hem ölmeyecek hem de yaşamayacaktır.

14) Doğrusu, arınan kurtulmuştur.

15) Ve rabbinin ismini zikredip namaz kılan.

16) Oysa siz dünya hayatını tercih ediyorsunuz.

17) Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir.

18) Şüphesiz bu, önceki sahifelerde de vardır.

19) İbrahim ile Musa'nın sahifelerinde.

88- el-ĞÂŞİYE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 26 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Her şeyi kuşatacak olayın haberi sana geldi mi?
2) O gün öyle yüzler vardır ki, zillet içindedir.
3) Çalışmış, boşuna yorulmuştur.
4) Kızgın bir ateşi boylayacaktır.
5) Son derece sıcak bir çeşmeden içirilirler.
6) Onlar için dikenli bir bitkiden başka bir yiyecek yoktur.
7) Ne doyurur, ne de açlıktan korur.
8) O gün öyle yüzler de vardır ki sevinçlidir.
9) Harcadıkları çabadan dolayı hoşnutturlar.
10) Yüksek bir cennettedirler.
11) Orada boş söz işitmezler.
12) Orada akan bir pınar vardır.
13) Orada yüksek tahtlar vardır.
14) Konulmuş sürahiler,
15) Dizilmiş yastıklar
16) Ve yayılmış, kıymetli yaygılar.
17) Devenin nasıl yaratıldığına bakmazlar mı?
18) Ve göğün nasıl yükseltildiğine?
19) Ve dağların nasıl oturtulduğuna?
20) Ve yerin nasıl dümdüz edildiğine?
21) Artık sen öğüt ver! Sen ancak bir öğüt vericisin.
22) Onların üzerlerine bir zorlayıcı değilsin.
23) Ancak kim yüz çevirir ve inkâr ederse
24) Allah onu en büyük azab ile azablandırır.
25) Şüphesiz dönüşleri yalnız bizedir.

26) Sonra onları hesaba çekmek de elbette bize aittir.

89- FECR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 30 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun fecre,

2) Ve on geceye,

3) Hem çifte, hem de teke

4) Ve ilerlediği zaman geceye ki;

5) Bunlarda akıl sahibi kimse için bir yemin var, değil mi?

6) Rabbinin Âd'a ne yaptığını görmedin mi?

7) Direkler sahibi İrem'e?

8) Ki ülkelerde onun bir benzeri yaratılmış değildi.

9) Ve vadide kayaları oyan Semud'a?

10) Ve kazıklar sahibi Firavun'a?

11) Ki onlar, şehirlerde azgınlaşmışlardı.

12) Oralarda fesadı artırmışlardı.

13) Bundan dolayı rabbin onların üzerine azab kamçısı yağdırdı.

14) Çünkü rabbin gözetlemededir.

15) Fakat insan; ne zaman rabbi kendisini sınayıp ona ikramda bulunup nimetler verse: "Rabbim beni şerefli kıldı" der.

16) Ama ne zaman onu deneyerek rızkını kıssa, hemen: "Rabbim beni zelil kıldı" der.

17) Hayır; aksine, siz yetime ikram etmiyorsunuz.

18) Yoksula yedirmek için de birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

19) Mirası da, sürekli yiyorsunuz.

20) Malı bir tutkuyla çok seviyorsunuz.

21) Hayır; yeryüzü sarsıldıkça sarsıldığı zaman.

22) Rabbin gelip melekler saf saf dizildiği zaman.

23) O gün, cehennem de getirilecek, insan o gün hatırlayacak, fakat nasıl öğüt alsın?

24) “Ah ne olurdu hayatım için hazırlasaydım!” der.

25) Artık o gün kimse O’nun azabı gibi azab edemez.

26) O’nun vuracağı bağı hiç kimse vuramaz.

27) Ey tatmin olmuş nefis!

28) Razı olmuş ve rızaya ermiş olarak dön rabbine!

29) Haydi katıl kullarıma!

30) Ve gir cennetime!

90- el-BELED SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 20 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Hayır, bu şehre yemin ederim,

2) Ki sen bu şehirde serbestçe yaşamaktasın.

Enes b. Malik radiyallahu anh'den: "Rasûlullah sallallahu aleyhi ve

3) Çocuk sahibine ve kısıra da,

4) And olsun, biz insanı dik olarak yarattık.

5) O, hiç kimsenin kendisine asla güç yetiremiyeceğini mi sanıyor?

6) O: "Çok mal tükettim" der.

7) Kendisini hiç kimsenin görmediğini mi sanıyor?

8) Ona iki göz vermedik mi?

9) Bir de bir dil ve iki dudak?

10) Ve biz ona iki de yol gösterdik.

11) Ancak o, sarp yokuşu aşamadı.

12) Sarp yokuşun ne olduğunu bilir misin?

13) Bir köleyi salıvermektir.

14) Yahut kıtlık gününde doyurmaktır.

15) Akraba bir yetimi,

16) Yahut topraklara düşmüş bir yoksulu.

17) Bundan sonra da iman edenlerden, birbirlerine sabrı tavsiye ve merhameti tavsiye edenlerden olmaktır.

18) İşte bunlar, sağ ashabıdır.

19) Ayetlerimizi inkâr edenler ise, solun ashabıdır.

20) Kapıları kilitlenmiş bir ateş onların üzerinedir.

91- eş-ŞEMS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 15 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun güneşe ve aydınlığına,

2) Arkasından geldiğinde aya,

3) Onu ağarttığında gündüze,

4) Onu kuşattığında geceye,

5) Göğe ve onu bina edene,

6) Yere ve onu yayana,

7) Nefse ve onu düzenleyene,

8) Sonra hem kötülüğünü hem de sakınmasını ona ilham edene.

9) O'nun arındırdığı gerçekten kurtulmuştur.

10) Kötüklere gömdüğü kimse ise ziyan etmiştir.

11) Semud, azgınlığından yalanladı.

12) Onların en sapkını ileri atıldığında

13) Allah'ın rasulü onlara şöyle dedi: "Allah'ın devesine ve sulanmasına ilişmeyin!"

14) Fakat onlar onu yalanladılar, sonra onu kestiler. Rableri de günahları sebebiyle onları yerle bir etti, orasını da dümdüz etti.

15) Ve O, bunun sonucundan çekinmez.

92- el-LEYL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 21 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun kuşattığında geceye,

2) Ağardığında gündüze,

3) Erkeği ve dişiyi yaratana ki,

4) Gerçekten çabalarınız çeşit çeşittir.

5) Fakat kim verir ve sakınırsa,

6) Ve en güzeli doğrularsa,

7) Biz de ona en kolayı kolaylaştırırız.

8) Kim de cimrilik eder ve kendini yeterli görürse,

9) Ve en güzeli de yalanlarsa,

10) Biz de en zoru ona kolaylaştırırız.

11) Gerilediğinde malı kendisine fayda vermez.

12) Şüphesiz bize düşen, yol göstermektir.

13) Gerçekten son da, ilk de bizimdir.

14) Bakın! Sizi alevli bir ateşle korkutarak uyardım.

15) En bedbahttan başkası boylamaz orayı;

16) Ki o, yalanladı ve yüz çevirdi.

17) Sakınan ise, ondan uzak tutulacaktır.

18) Ki o, malını vererek arınır.

19) Onun yanında, hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti yoktur.

20) Ancak yüce rabbinin rızasını kazanmak için,

21) Yakında kendisi de elbette razı olacaktır.

93- ed-DUHA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 11 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) And olsun kuşluk vaktine,
2) Gittiği zaman geceye,
3) Rabbin seni terk etmedi ve darılmadı.
4) Elbette ki âhiret, senin için öncekinden daha hayırlıdır.
5) Elbette rabbin sana verecek ve memnun olacaksın.
6) Bir yetim iken, seni bulup da barındırmadı mı?
7) Ve seni yol bilmez bulup doğru yola iletmedi mi?
8) Ve seni bir yoksul bulup sonra zenginleştirmedi mi?
9) Öyleyse, sakın yetimi ezme!
10) İsteyeni sakın azarlama!
11) Rabbinin nimetini de durmaksızın anlat!

94- el-İNŞİRAH SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 8 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Biz senin göğsünü genişletmedik mi?
2) Yükünü üzerinden kaldırmadık mı?
3) Ki o, belini bükmüştü.
4) Senin şânını da yüceltmedik mi?
5) Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır.
6) Muhakkak zorlukla beraber bir kolaylık vardır.
7) O halde, boş kaldın mı hemen çalış!
8) Ve sadece rabbine yönel!

95- et-TÎN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun incire ve zeytine

2) Ve bereketli Tûr dağına

3) Ve şu emin beldeye

4) Doğrusu biz insanı en güzel biçimde yarattık.

5) Sonra onu, aşağıların en aşağısına çevirdik.

6) İman edip salih ameller işleyenler müstesna; onlar için eksiksiz bir şekilde mükâfat vardır.

7) Öyleyse bundan sonra hangi şey sana dini yalanlatabilir?

8) Allah, hâkimlerin hâkimi değil mi?

96- el-ALAK SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 19 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Yaratan rabbinin ismiyle oku!

2) İnsanı bir kan pıhtısından yarattı.

3) Oku, rabbin en büyük kerem sahibidir.

4) Ki O, kalemle öğretendir.

5) İnsana bilmediğini öğretti.

6) Hayır; gerçekten insan, azar.

7) Kendini yeterli gördüğünden.

8) Şüphesiz dönüş yalnızca rabbinedir.

9) Engelleyeni gördün mü?

10) Namaz kıldığı zaman bir kulu.

11) Ya o, doğru yol üzerindeyse ne dersin?

12) Yahut sakınmayı emrettiyse?

13) Ya yalanlayıp yüz çevirdiyse ne dersin?

14) Allah'ın gördüğünü bilmiyor mu?

15) Hayır; eğer o, son vermeyecek olursa, elbette, alından tutup sürükleyeceğiz.

16) Yalancı ve günahkâr alından.

17) O halde çağırıversin meclisini.

18) Biz de zebanileri çağırıveririz!

19) Hayır; ona itaat etme! Secde et ve yaklaş!

97- el-KADR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 5 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Doğrusu, biz onu Kadir gecesi'nde indirdik.
2) Kadir gecesi'nin ne olduğunu bilir misin?
3) Kadir gecesi, bin aydan daha hayırlıdır.
4) Melekler ve ruh, onda rablerinin izniyle her bir iş için inerler.
5) O, tan yeri ağarıncaya kadar selamdır.

98- el-BEYYİNE SURESİ

(Medine'de inmiştir. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Kitap ehlinden ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık delil gelinceye kadar, ayrılacak değillerdi.

2) Tertemiz sahifeleri ileten Allah'tan bir rasuldür.

3) Onların içinde dosdoğru yazılı hükümler vardır.

4) Ama kendilerine kitap verilenler, ancak apaçık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

5) Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler olarak sadece Allah'a ibadet etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekâtı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. Dosdoğru din, işte budur.

6) Gerçek şu ki, ister kitap ehlinden, ister müşriklerden olsun, inkâr edenler, cehennem ateşindedirler, orada daimidirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir.

7) Muhakkak ki iman edip salih amel işleyenler, işte onlar, yaratılmışların en hayırlılarıdır.

8) Rableri katındaki mükâfatları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere Adn Cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştur. Kendileri de O'ndan hoşnut olmuşlardır. İşte bu, rabbinden korkan kimse içindir.

99- ez-ZİLZAL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 8 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Yeryüzü, sarsıldıkça sarsıldığında,
2) Yeryüzü, içindeki ağırlıkları dışarı çıkardığında,
3) Ve insan: "Buna ne oluyor?" dediğinde,
4) O gün bütün haberlerini anlatacaktır.
5) Çünkü rabbin ona vahyetmiştir.
6) O gün insanlar, amelleri gösterilsin diye, bölük bölük çıkarlar.
7) Artık kim zerre ağırlığınca hayır işlerse, onu görür.
8) Kim de zerre ağırlığınca bir şer işlerse, onu görür.

100- el-ADİYAT SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 11 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun hırıltıyla koşanlara,

2) Kıvılcım saçanlara,

3) Sabah akıncılarına,

4) Derken, orada tozu dumana katanlara,

5) Ve bununla bir topluluğun ortasına girenlere

6) Gerçekten insan, rabbine karşı çok nankördür.

7) Şüphesiz kendisi de buna elbette şahiddir.

8) Muhakkak o, mal sevgisine son derece düşkündür.

9) Bilmiyor mu, kabirlerde olanlar altüst edildiğinde,

10) Göğüslerde olanlar ortaya çıkarıldığında

11) Şüphesiz o gün, rableri kendilerinden gerçekten haberdardır.

101- el-KARİA SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 11 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Şiddetle çalan?
2) Nedir o şiddetle çalan?
3) O şiddetle çalanın ne olduğunu bilir misin?
4) O gün insanlar, darmadağınık gece kelebekleri gibi olacak.
5) Dağlar da atılmış yün gibi olacak.
6) O zaman kimin tartıları ağır gelirse;
7) Artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir.
8) Fakat kimin de tartıları hafif gelirse
9) Artık onun da anası Hâviye'dir.
10) Onun ne olduğunu bilir misin?
11) Kızgın bir ateştir.

102- et-TEKÂSUR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 8 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Çoklukla övünmek sizi o kadar çok oyaladı ki;

2) Ta kabirleri ziyaretinize kadar sürdü.

3) Hayır; yakında öğreneceksiniz.

4) Yine hayır; yakında öğreneceksiniz.

5) Hayır; eğer siz kesin bir şekilde bilmiş olsaydınız

6) O cehennem ateşini de mutlaka göreceksiniz.

7) Sonra onu, gerçekten yakîn gözüyle göreceksiniz.

8) Sonra kuşkusuz o gün, nimetten elbette sorguya çekileceksiniz.

103- el-ASR SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) And olsun asra,

2) Gerçekten, insan kesin ziyandadır.

3) İman edip salih amel işleyenler, birbirine hakkı ve sabrı tavsiye edenler müstesna.

104- el-HUMEZE SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 9 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) İnsanları hakaret eden, arkadan çekiştiren herkese veyl olsun!

2) O ki, malı toplayıp tekrar tekrar saydı.

3) Malının gerçekten kendisini ebedi kılacağını sanıyor.

4) Hayır; and olsun ki o, Hutame'ye atılacaktır.

5) Hutame'nin ne olduğunu bilir misin?

6) Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir,

7) Yüreklere tırmanır.

8) Muhakkak ki o, üstlerine kapanacaktır.

9) Uzatılmış sütunlarda.

105- el-FİL SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 5 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Görmedin mi rabbin fil sahiplerine ne yaptı?
2) Düzenlerini boşa çıkarmadı mı?
3) Ve üzerlerine birbirini takip eden kuşlar gönderdi.
4) Onlara çamurdan taşlar atıyorlardı.
5) Sonunda onları yenmiş saman gibi yapıverdi.

106- KUREYŞ SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 4 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Kureyş'e olan nimetler için;
2) İhtiyaçları için yaptıkları kış ve yaz yolculukları için;
3) Öyleyse, şu evin rabbine ibadet etsinler.
4) O ki, kendilerini açlıktan doyurdu ve korkudan güvenlik verdi.

107- el-MÂÛN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 7 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Dini yalanlayanı gördün mü?
2) İşte o, yetimi iter.
3) Yoksulu da doyurmaya teşvik etmez.
4) Veyl olsun namaz kılanlara!
5) Ki onlar namazlarından gafildirler;
6) Onlar riyakârlık yaparlar,
7) Ve hakkı engellemektedirler.

108- el-KEVSER SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 3 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) Şüphesiz, biz sana Kevser'i verdik.
2) O halde rabbin için namaz kıl ve kurban kes.
3) Doğrusu asıl soyu kesik sana düşmanlık edendir.

109- el-KÂFİRUN SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 6 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) De ki: "Ey kâfirler!"
2) "İbadet ettiklerinize ibadet etmem."
3) "Siz de ibadet ettiğime ibadet etmezsiniz."
4) "Ve ben ibadet ettiklerinize ibadet edecek değilim."
5) "Siz de ibadet ettiğime ibadet edecek değilsiniz."
6) "Sizin dininiz size, benim dinim bana."

110- en-NASR SURESİ

(Medine'de inmiştir. 3 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Allah'ın yardımı ve fetih geldiğinde

2) Ve insanların, Allah'ın dinine bölük bölük girdiklerini gördüğünde

3) Hemen rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan bağışlanma dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir.

111- TEBBET (MESED) SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 5 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.

1) Ebu Leheb'in iki eli hüsrana uğrasın ve uğradı da.

2) Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı.

3) Alevli bir ateşi boylayacak.

4) Ve karısı; odun taşıyıcısı olarak,

5) Boynunda da demirden bir makaradan geçecek bir ip olacaktır.

112- el-İHLÂS SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 4 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) De ki: "O Allah, birdir."
2) "Allah, Samed'dir."
3) "Doğurmamıştır, doğrulmamıştır da."
4) "Ve hiç bir şey O'na denk değildir."

113- el-FELAK SURESİ

(Medine'de inmiştir. 5 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) De ki: "Sabahın rabbine sığınırım."
2) "Yaratılanların şerrinden,
3) "Geldiği zaman gecenin şerrinden"
4) "Düğümlere üfürenlerin şerrinden"
5) "Ve hased ettiği zaman hasetçinin şerrinden."

114- en-NAS SURESİ

(Medine'de inmiştir. 6 ayettir.)
Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla.
1) De ki: "İnsanların rabbine sığınırım"
2) "İnsanların hükümdarına"
3) "İnsanların ilahına"
4) "Vesvese veren sinsi vesvesecinin şerrinden"
5) "Ki o, insanların göğüslerine hep vesvese verir"
6) "Cinlerden ya da insanlardan."

KUR'ÂN'IN KONU FİHRİSTİ

-A-

Abdest: Mâide; 6

Adak: Bakara; 270; Âl-i İmrân; 35; Hacc; 29; İnsân; 7

Adalet: Bakara; 282; Âl-i İmrân; 18; Nisâ; 3, 58, 127, 129; Mâide; 8, 42; En'âm; 152; A'râf; 29, 159,181; Nahl; 76, 90; Enbiyâ; 47; Ahzâb; 5; Hadîd; 25; Mumtehine; 8

Adam öldürmek: Bakara; 178; Nisâ; 29, 92, 93; Mâide; 32; En'âm; 151; İsrâ; 33; Furkân; 68

Âd kavmi: A'râf; 65, 74; Tevbe; 70; Hûd; 50, 59, 60; Hacc; 42; Furkân; 38; Şuarâ; 123; Ankebût; 38; Sâd; 12; Mü'min; 31; Fussilet; 13, 15; Kâf; 13; Zâriyât; 41; Necm; 50; Kamer; 18; Hâkka; 4,6; Fecr; 6

Âdem Aleyhisselâm: Bakara; 31, 33, 34, 35, 37; Âl-i İmrân; 33, 59; Mâide; 27; A'râf; 11, 19, 26, 27, 31, 35, 172; İsrâ; 61, 70; Kehf; 50; Meryem; 58; Tâhâ; 115,116,117, 120, 121; Yâsîn; 60

Adn cenneti: Tevbe; 72; Ra'd; 23; Nahl; 31; Kehf; 31; Meryem; 61; Tâhâ; 76; Fâtır; 33; Sâd; 50; Mü'min; 8; Saff; 12; Beyyine; 8

Affetmek: Âl-i İmrân; 134; Nûr; 22 Şûrâ; 37, 40, 43

Ağırbaşlılık: Furkân; 63

Ahde vefa: Bakara; 17, 177; Âl-i İmrân; 76-77; Mâide; 1, 7, 12- 14, 70; A'râf; 102, 169; Ra'd; 20; İsrâ; 34; Mu'minûn; 8; Ahzâb; 1; Meâric; 32

Ahiret gününe iman: Bakara; 4, 46, 62, 123, 177; Âl-i İmrân; 9, 25; Nisâ; 38, 39, 59, 162; En'âm; 113; A'râf; 147; Tevbe; 18-19, 44; Yûnus; 45; Nahl; 22; Kehf; 110; Neml; 3; Lokmân; 4; Şûrâ; 7; Meâric; 26

Ahiret hayırlıdır: En'âm; 32; A'râf; 169, 170; Kasas; 60; Şûrâ; 36; A'lâ; 16-17; Duhâ; 4

Ahmed Aleyhisselâm: Saff; 6

Akıl: Bakara; 44, 164, 242, 269; Âl-i İmrân; 65, 118; Mâide; 58, 103; En'âm; 32, 126, 151; A'râf; 169; Enfâl; 22; Yûnus; 16, 42, 100; Hûd;

51; Yûsuf; 2, 109; Ra'd; 4, 19; Nahl; 12, 67; Tâhâ; 128; Enbiyâ; 10, 67; Mu'minûn; 80; Nûr; 61; Furkân; 44; Şuarâ; 28**;** Kasas; 60; Ankebût; 35, 43, 63; Rûm; 24, 28; Yâsîn; 62, 68; Saffât; 138; Sâd; 29, 43; Zümer; 9, 18, 43; Mü'min; 54, 67; Zuhruf; 3; Câsiye; 5; Hucurât; 4; Hadîd; 17; Haşr; 14; Mülk; 10

Alay etmek: Hucurât; 11; Humeze; 1

Allah âlemlerin rabbidir: Fâtiha; 2; Bakara; 131; Mâide; 28; En'âm; 45, 71, 162; A'râf; 54, 61, 67, 104, 121; Yûnus; 10, 37; Ra'd; 16; Meryem; 65; Enbiyâ; 19; Şuarâ; 16, 23, 47, 77, 98, 109, 127, 145, 164, 180, 192; Neml; 8, 44; Kasas; 30; Secde; 2; Saffât; 87, 182; Zümer; 75; Mü'min; 64-66; Fussilet; 9; Zuhruf; 46; Duhân; 7-8; Câsiye; 36; Rahmân; 17; Vâkı'a; 80; Haşr; 16, 23; Hâkka; 43; Meâric; 40; Muzzemmil; 9; Nebe'; 37; Tekvîr; 29; Mutaffifîn; 6

Allah sevgisi: Bakara; 165, 177, 186; Âl-i İmrân; 31; Mâide; 54; Enbiyâ; 90

Allah'a iman: Bakara; 136, 177, 285; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 59, 136, 152; A'râf; 158; Mu'minûn; 58; Fetih; 9; Hadîd; 7; Saff; 11; Tegâbun; 8, 11

Allah'a itaat: Âl-i İmrân; 32; Nisâ; 69, 70; Mâide; 92; Enfâl; 20; Tevbe; 71; Ra'd; 18; Nûr; 52; Ahzâb; 71

Allah'a isyan: Nisâ; 118-119; Enfâl; 27; Tevbe; 63; Ra'd; 18; Cin; 23

Allah'a iftira: Âl-i İmrân; 94; Nisâ; 50; Mâide; 103; En'âm; 21; A'râf; 28; Yûnus; 17; Hûd; 18; Nahl; 56;

Allah'ı inkâr: Bakara; 28; Nisâ; 131; Nahl; 22; Fetih; 13; Hâkka; 33

Allah'ın sıfatları: Bakara; 255; Âl-i İmrân; 47; Nisâ; 164; İsrâ; 30; Tâhâ; 14; Enbiyâ; 22; Furkân; 58; Kasas; 88; Ankebût; 6; Fâtır; 44; Zümer; 62; Şûrâ; 11; Rahmân; 26, 27; Hadîd; 3; Mülk; 14; İnsân; 30; İhlâs; 1

Allah'ın rahmeti: Bakara; 64, 207, 218; Âl-i İmrân; 107; Nisâ; 83, 113; En'âm; 12, 16, 133, 147, 154, 157; A'râf; 63; Hûd; 28, 43, 63, 73, 119; Yûsuf; 53; İsrâ; 100; Kehf; 16, 58, 65, 82, 98; Meryem; 2, 21, 50, 53; Enbiyâ; 75, 84, 86; Nûr; 10, 14, 20-21; Kasas; 73; Rûm; 21; Ahzâb; 17; Fâtır; 2; Yâsîn; 44-45; Sâd; 9, 43; Zümer; 38; Mü'min; 9; Zuhruf; 32; Mülk; 28;

Allah'tan korkmak: Bakara; 74; Âl-i İmrân; 28; Nisâ; 1; Mâide; 8; En'âm; 72; Enfâl; 29; Tevbe; 119; Ra'd; 21; Nahl; 51; Hacc; 34-35; Lokmân; 33; Ahzâb; 1-2; Zümer; 10; Hucurât; 10; Hadîd; 28; Haşr; 7; Tegâbun; 16; Talâk; 4-5; Mülk; 12; Muddessir; 56

Allah yolunda infak: Bakara; 3, 177, 215, 219, 245, 254, 261-262, 265, 267, 270, 272-274; Âl-i İmrân; 92,134; Mâide; 12; Enfâl; 3, 60; Tevbe; 121; Ra'd; 22; İbrahîm; 31; Hacc; 35; Mu'minûn; 60; Kasas; 54; Secde; 16; Sebe'; 39; Fâtır; 29-30; Şûrâ; 38; Muhammed; 36-38; Hadîd; 7, 10, 18; Saff; 11; Munâfikûn; 10; Tegâbun; 16; Meâric; 24-25; Muzzemmil; 20; İnsân; 8-10;

Amel defteri: İsrâ; 13; Enbiyâ; 47; Zümer; 69; Câsiye; 28; Nebe'; 29; Tekvîr; 10; Mutaffifîn; 7-9,18-20; İnşikak; 7, 10

Amel terazisi: A'râf; 8-9; Enbiyâ; 47; Mu'minûn; 102- 103; Kâri'a; 6, 8

Amelsiz ilim: Cumu'a; 5

Ana-baba: Bakara; 83, 215; Nisâ; 36; En'âm; 151; İsrâ; 23, 24-25; Lokmân; 14; Ahkâf; 15

Arabulma: Hucurât; 9-10

A'raf: A'râf; 46-49

Arafat: Bakara; 198

Arş: Tevbe; 129; Yûnus; 3; Hûd; 7; Ra'd; 2; Tâhâ; 5; Enbiyâ; 22; Mu'minûn; 86, 116; Furkân; 59; Neml; 26; Secde; 4; Zümer; 75; Mü'min; 7, 15; Zuhruf; 82; Hadîd; 4; Burûc; 15; Hâkka; 17

Ashab-ı kehf: Kehf; 9-26

Ashab-ı uhdud: Burûc; 4-11

Ateş: Yâsîn; 80; Vâkı'a; 71-73;

Arz-ı mukaddes: Mâide; 21

Av ve avlanmak: Mâide; 1-2, 4, 94-96; Nahl; 14; Fâtır; 12

Âyet-ül kürsî: Bakara; 255

Âzer: En'âm; 74

-B-

Bâbil: Bakara; 102

Bakara kıssası: Bakara; 67-73

Bahçe sahiplerinin kıssası: Kalem; 17-33

Balarısı: Nahl; 68

Başak temsili: Bakara; 261

Başörtüsü: Nûr; 31

Bayram namazı: Kevser; 2

Bedir savaşı: Âl-i İmrân; 13, 123, 127, 160; Enfâl; 5-8, 13-14, 17-19, 42-44, 48-52, 69-71

Belkıs: Neml; 23

Besmelesiz kesilen hayvan eti: En'âm; 121

Beyt-i haram: Mâide; 2, 97; Kureyş; 3

Beyt-i mâmur: Tûr; 4

Bıldırcın eti: Bakara; 57

Birlik (kardeşlik): Âl-i İmrân; 103-105, 110, 114; Mâide; 2, 55; En'âm; 153; Enfâl; 1, 46, 63; Tevbe; 11, 71; Hûd; 31; Şûrâ; 13, 15, 39; Hucurât; 10; Mucadele; 22; Saff; 4; Nâziât; 67

Bitki ve meyveler: Bakara; 61, 261; En'âm; 95, 99, 141; Yûnus; 24; Ra'd; 3-4; İbrahîm; 32; Hicr; 19; Nahl; 10-11, 13, 67; Kehf; 45; Tâhâ; 53-54; Hacc; 5, 63; Mu'minûn; 19- 20; Furkân; 10, 49; Şuarâ; 7; Neml; 60; Rûm; 19, 24, 50-51; Lokmân; 10; Secde; 27; Sebe'; 2; Fâtır; 9, 27; Yâsîn; 33-36, 80; Saffât; 146; Zümer; 21; Fussilet; 39; Kâf; 7, 9-11; Rahmân; 6, 11-12; Vâkı'a; 63-67; Hadîd; 20; Nûh; 17; Nebe'; 15-16; Abese; 27, 32; A'lâ; 4-5

Borç, borçlu: Bakara; 280, 282, 283; Nisâ; 11- 12; Tevbe; 60

Boşama (Talâk): Bakara; 226-227, 229- 231, 236-237, 241; Nisâ; 19-20, 35, 128, 130; Ahzâb; 4; Mucadele; 1-2; Mumtehine; 10-11; Talâk; 1-3, 6-7

Büyü (sihir): Bakara; 102; Felâk; 1-4

-C-

Câhillerden yüz çevirmek: Bakara; 67; Mâide; 50; En'âm; 35; A'râf; 199; Hûd; 46

Câlut: Bakara; 249-251

Cebrail (aleyhi's-selâm): Bakara; 87, 253; Nisâ; 171; Mâide; 110; Nahl; 2, 102; İsrâ; 85; Meryem; 17, 19; Enbiyâ; 91; Şuarâ; 193; Mü'min; 15; Necm; 5-6

Cehennem ve cehennemlikler: Bakara; 24, 81, 126, 165-167, 175, 201, 206; Âl-i İmrân; 10, 77, 131-132, 191, 192; Nisâ; 14, 56, 115, 143, 145, 168, 169; Mâide; 10, 37, 72; En'âm; 70; A'râf; 18, 38-40, 41, 44, 45, 50, 51, 179; Enfâl; 37; Tevbe; 63, 67, 68; Yûnus; 4, 8, 44; Hûd; 106, 107,119; Ra'd; 5, 25; İbrahîm; 16, 17, 22, 28, 48, 50, 51; Hicr; 2, 43, 44; Nahl; 85; İsrâ; 8, 97; Kehf; 29, 53, 100, 101; Meryem; 86; Tâhâ; 74; Enbiyâ; 23, 98; Hacc; 18-22; Mu'minûn; 36, 37, 103-115; Furkân; 13, 14, 34, 65, 66; Şuarâ; 94-102; Neml; 90; Kasas; 42; Ankebût; 55,68; Lokmân; 24; Secde; 13,14, 20; Ahzâb; 64, 65-68; Sebe'; 17, 33, 38; Fâtır; 36, 37; Saffât; 27-34, 50-68; Sâd; 57-61-64; Zümer; 16, 71,72; Mü'min; 10-12, 49, 50, 52, 60, 71, 72, 76; Fussilet; 24, 29; Şûrâ; 22, 44, 45; Zuhruf; 74-77; Duhân; 43, 46-50; Câsiye; 35; Ahkâf; 20; Kâf; 30; Tûr; 13, 14, 15, 27; Kamer; 47, 48; Rahmân; 41, 43, 44; Vâkı'a; 41-

48, 51-56, 92-95; Haşr; 11; Tahrîm; 6, 7; Mülk; 6-11; Hâkka; 31-37; Meâric; 15, 16; Cin; 15; Muzzemmil; 12, 13; Muddessir; 15-16, 26-36, 43-47; Kıyâme; 24-25; Murselât; 28-34, 39; Nebe'; 21-30; Nâziât; 35-39; Tekvîr; 12; İnfitâr; 13-14; Mutaffifîn; 15; Burûc; 10; A'lâ; 12, 13; Ğâşiye; 1-7; Fecr; 25; Beled; 10; Beyyine; 1, 6; Kâri'a; 9-11; Humeze; 4-7

Cennet ve cennetlikler: Bakara; 25, 82; Âl-i İmrân; 133, 136, 185, 195, 198; Nisâ; 57, 124; En'âm; 127; A'râf; 43; Tevbe; 72; Yûnus; 9-10, 25-26, 62; Hûd; 23, 108; Ra'd; 22-24, 35; İbrahîm; 23; Hicr; 45-48; Nahl; 31, 96; İsrâ; 71; Kehf; 31, 107-108; Meryem; 60-63; Tâhâ; 75-76; Enbiyâ; 102-103; Hacc; 19, 23; Mu'minûn; 11; Furkân; 15-16, 24, 75-76; Ankebût; 58, 64; Rûm; 15; Secde; 17, 19; Sebe'; 37; Fâtır; 33-35; Yâsîn; 55-58; Saffât; 40- 43, 45-49, 61; Sâd; 46, 49-54; Zümer; 20, 73-75; Mü'min; 8; Fussilet; 8; Şûrâ; 22; Zuhruf; 68- 73; Duhân; 51-57; Ahkâf; 13-14, 16; Muhammed; 6, 15; Kâf; 31-35; Zâriyât; 15-16; Tûr; 17-28; Rahmân; 46-78; Vâkı'a; 10-14, 17-34; Hadîd; 12, 21; Saff; 12; Kalem; 34; Hâkka; 21-24; Kıyâme; 22-23; İnsân; 5, 6, 11-22; Murselât; 41- 44; Nebe'; 31-35; Nâziât; 40-41; Mutaffifîn; 22-36; Ğâşiye; 8-16; Beyyine; 8

Cimrilik: Âl-i İmrân; 180; Nisâ; 36-37; İsrâ; 29, 31, 100; Furkân; 67; Muhammed; 37-38; Hadîd; 23-24; Leyl; 8-10

Cinler: En'âm; 100, 112-113, 128; A'râf; 27, 179; Hicr; 17-18, 27; Şuarâ; 212, 221, 223; Neml; 39; Sebe'; 12, 14; Saffât; 7-10; Ahkâf; 29-31; Zâriyât; 56; Rahmân; 15; Cin; 1-17, 19, 25; Nâs; 1-6

Cömertlik: Bakara; 268; İsrâ; 29

Cûdî dağı: Hûd; 44

Cuma namazı: Cumu'a; 9

Cumartesi (Sebt günü): Bakara; 65; Nisâ; 47; A'râf; 163; Nahl; 124

-Ç-

Çalışmak: Nisâ; 32; Yûnus; 67; Kasas; 77; Yâsîn; 35; Necm; 39-42; Cumu'a; 10; Leyl; 4

Çocuğun emzirilmesi: Bakara; 233

Çocukların öldürülmesi: En'âm; 140, 151; İsrâ; 31; Mumtehine; 12

-D-

Dabbetü'l-arz: Neml; 82

Dağlar ve ovalar: A'râf; 74; Ra'd; 3; Hicr; 19; Nahl; 15, 81; Tâhâ; 106; Enbiyâ; 31; Mu'minûn; 20; Nûr; 39; Neml; 61, 88; Lokmân; 10, 32;

Ahzâb; 27; Sebe'; 10; Fâtır; 27; Sâd; 18; Fussilet; 10; Kâf; 7; Tûr; 1, 10; Murselât; 27; Nebe'; 6-7; Nâziât; 32; Ğâşiye; 19

Davud Aleyhisselâm: Bakara; 251; Nisâ; 163; Mâide; 78; En'âm; 84; İsrâ; 55; Enbiyâ; 78-79; Neml; 15-16; Sebe'; 10, 13; Sâd; 17, 22, 24, 26, 30

Demir: Kehf; 96; Sebe'**;** 10; Hadîd; 25;

Denizler ve ırmaklar: Bakara; 74; En'âm; 6; Yûnus; 22; Hûd; 7; Ra'd; 3; İbrahîm; 32; Nahl; 14- 15; İsrâ; 66-67, 69; Enbiyâ; 30; Hacc; 65; Nûr; 39-40; Furkân; 49, 53; Neml; 61, 63; Lokmân; 31-32; Fâtır; 12; Yâsîn; 34; Şûrâ; 32-33; Câsiye; 12; Tûr; 6; Rahmân; 19-20, 22, 24

Devlet malından çalmak: Âl-i İmrân; 161

Diyetler: Bakara; 178; Nisâ; 92;

Doğruluk: Hûd; 112; Fussilet; 30; Şûrâ; 15

Doğru söz söylemek: Nisâ; 8; Ahzâb; 70;

Duâ Âyet-i kerime'leri: Bakara; 32, 127- 129, 201, 286; Âl-i İmrân; 8-9, 16, 26-27, 38, 53, 147, 191-194; Mâide; 118; A'râf; 23, 126, 151, 155-156; Tevbe; 129; Yûnus; 85- 86; Hûd; 47; Yûsuf; 33, 101; İbrahîm; 35-41; İsrâ; 80; Kehf; 10; Meryem; 3-6; Tâhâ; 25-28, 114; Enbiyâ; 83, 87, 89; Mu'minûn; 97-98, 109, 118; Furkân; 65-66, 74; Şuarâ; 78-87, 169; Neml; 19, 59; Kasas; 16, 21, 24; Ankebût; 30; Mü'min; 7-9; Ahkâf; 15; Haşr; 10; Mumtehine; 4-5; Tahrîm; 8; Nûh; 28;

Dünya hayatının misali: Âl-i İmrân; 14; Nisâ; 77; Yûnus; 24; Ra'd; 26; Kehf; 45-46; Ankebût; 64; Zümer; 21; Şûrâ; 36; Hadîd; 20;

-E-

Ebâbil kuşları: Fîl; 1-5

Ebu Leheb: Tebbet; 1

Ecel ve ömür: Âl-i İmrân; 145; En'âm; 2, 60; A'râf; 34; Yûnus; 49; Hûd; 3; Hicr; 4-5, 8; Nahl; 61; Tâhâ; 129; Mu'minûn; 43; Ankebût; 53; Fâtır; 11, 37; Zümer; 42; Mü'min; 67; Vâkı'a; 60; Munâfikûn; 11; Nûh; 4

Elyesâ Aleyhisselâm: En'âm; 86; Sâd; 48

Ehl-i beyt: Ahzâb; 33;

Emanete riayet: Bakara; 283; Âl-i İmrân; 75; Nisâ; 58; Mu'minûn; 8; Meâric; 32

Emaneti ehline vermek: Nisâ; 58

Emire itaat: Nisâ; 59

Ensar: Enfâl; 72, 74; Tevbe; 100, 117; Haşr; 9

Evlâtlar: Bakara; 233; Âl-i İmrân; 10; Enfâl; 28; Kehf; 46; Şûrâ; 49-50; Hadîd; 20; Munâfikûn; 9; Tegâbun; 15; Talâk; 6

Evlât edinme: Ahzâb; 4-5, 37

Evlenmek: Bakara; 235; Nisâ; 3, 25; Nûr; 32-33; Rûm; 21

Evlenilmesi haram olan kadınlar: Nisâ; 22-23

Evliya: Yûnus; 62-64

Eyke kavmi: Şuarâ; 176, Sâd; 13; Kâf; 14

Eyyub Aleyhisselâm: Nisâ; 163; En'âm; 84; Enbiyâ; 83, 84; Sâd; 41, 42, 43, 44

-F-

Fâiz: Bakara; 275-276, 278-279; Âl-i İmrân; 130-131; Nisâ; 161

Firavun: Bakara; 49-50; Âl-i İmrân; 11; A'râf; 103-104, 109, 113, 123, 127, 130,137, 141; Enfâl; 52, 54; Yûnus; 75, 79, 83, 88, 90; Hûd; 97; İbrahîm; 6; İsrâ; 101-102; Tâhâ; 24, 43, 60, 78, 79; Mu'minûn; 46; Şuarâ; 11, 16, 23, 41, 44, 53; Neml; 12; Kasas; 3-4, 6, 8- 9, 32, 38; Ankebût; 39; Sâd; 12; Mü'min; 24, 26, 28-29, 36-37, 45-46; Zuhruf; 46, 51; Duhân; 17,31; Kâf; 13; Zâriyât; 38; Kamer; 41; Tahrîm; 11; Hâkka; 9; Muzzemmil; 15-16; Nâziât; 17; Burûc; 18; Fecr; 10

Firdevs cennetleri: Kehf; 107; Mu'minûn; 11

Fitne: Bakara; 191, 217; Enfâl; 25, 28; Tegâbun; 14- 15

-G-

Ganimetler: Âl-i İmrân; 161; Nisâ; 94; Enfâl; 1, 41, 69; Fetih; 19, 21; Haşr; 6-8

Gece ve gündüz: Âl-i İmrân; 27, 190; En'âm; 96; A'râf; 54; Yûnus; 6, 67; Ra'd; 3; İbrahîm; 33; Nahl; 12; İsrâ; 12; Enbiyâ; 33; Hacc; 61; Mu'minûn; 80; Nûr; 44; Furkân; 47, 62; Neml; 86; Kasas; 71-73; Rûm; 23; Lokmân; 29; Fâtır; 13; Yâsîn; 37; Mü'min; 61; Fussilet; 37; Hadîd; 6; Nebe'; 9-11; Şems; 3-4

Geçimsizlik: Bakara; 227; Nisâ; 34-35, 128;

Gemilerin yüzmesi: Bakara; 164; Yûnus; 22; İbrahîm; 32; Hacc; 65; Rûm; 46; Lokmân; 31-32; Fâtır; 12; Yâsîn; 41-44; Şûrâ; 32-33; Câsiye; 12; Zâriyât; 3

Gıybet: Hucurât; 12

Göklerin yaratılışı: En'âm; 101; A'râf; 54; Yûnus; 3; Hûd; 7; Ra'd; 2; Hicr; 85; Nahl; 3; Enbiyâ; 30, 32; Furkân; 59; Lokmân; 10; Secde; 4; Fussilet; 11; Kâf; 38; Zâriyât; 47; Hadîd; 4; Talâk; 12; Nâziât; 27-28

Gölge: Furkân; 45-46

Gusül (boy) abdesti: Nisâ; 43; Mâide; 6

Güneş ve ay: En'âm; 96; Yûnus; 5; Ra'd; 2; İbrahîm; 33; Enbiyâ; 33; Hacc; 18; Furkân; 61; Lokmân; 29; Fâtır; 13; Yâsîn; 38-39; Zümer; 5; Nûh; 16; Nebe'; 13; Şems; 1-2; İnşirâh; 18;

-H-

Hâbil ve Kâbil: Mâide; 27-32

Hacc: Bakara; 158, 196-203; Âl-i İmrân; 97; Mâide; 2; Hacc; 27-30

Hâinlik: Âl-i İmrân; 161; Nisâ; 107; Enfâl; 27, 58

Hâmân (vezir): Kasas; 6, 38; Ankebût; 39

Hamd yalnız Allah içindir: Fâtiha; 2; Bakara; 267; Nisâ; 131; En'âm; 1, 45; İbrahîm; 1; Hacc; 64; Neml; 93; Kasas; 70; Ankebût; 63; Rûm; 18; Lokmân; 26; Sebe'; 1; Saffât; 182; Câsiye; 36; Tegâbun; 1, 6

Harun Aleyhisselâm: Bakara; 248; Nisâ; 163; En'âm; 84; A'râf; 122, 142; Yûnus; 75; Meryem; 28, 53; Tâhâ; 30, 70, 90, 92; Enbiyâ; 48; Mu'minûn; 45; Furkân; 35; Şuarâ; 13, 48; Kasas; 34; Saffât; 114, 120

Hârut ve Mârut: Bakara; 102

Hava: En'âm; 125; Zâriyât; 47;

Hayız ve nifas: Bakara; 222

Havariler: Âl-i İmrân; 52-53; Mâide; 111-113; Saff; 14

Hayvanlar: Bakara; 164; Mâide; 1-2, 95; En'âm; 38, 142-144; Enfâl; 55; Hûd; 6, 56; Nahl; 5- 8, 10, 66, 79; İsrâ; 44; Hacc; 18, 28, 30, Mu'minûn; 21-22; Nûr; 41, 45; Neml; 82; Ankebût; 60; Lokmân; 10; Lokmân; 10; Sebe'; 14; Fâtır; 28; Yâsîn; 71-73; Sâd; 33; Zümer; 6; Mü'min; 79-80; Şûrâ; 11, 29; Zuhruf; 12-13; Câsiye; 4; Mülk; 19; Ğâşiye; 17; Âdiyât; 1, 5

Hendek savaşı: Ahzâb; 9-12, 25-27

Hırsızlık: Mâide; 38-39;

Hızır (aleyhi's-selâm): Kehf; 60-82

Hicr halkı: Hicr; 80-84

Hikmet: Bakara; 129, 151, 231, 251, 269; Âl-i İmrân; 48, 81, 164; Nisâ; 54, 113; Mâide; 110; Yûsuf; 22; Nahl; 125; İsrâ; 39; Lokmân; 12; Ahzâb; 34; Sâd; 20; Zuhruf; 63; Kamer; 5; Cumu'a; 2

Hirabe (yol kesme):Mâide; 33-34

Hudeybiye: Tevbe; 1-2; Fetih; 1-3, 22-27; Mumtehine; 10;

Huld cenneti: Furkân; 15

Huneyn savaşı: Tevbe; 25-27

Hüdhüd: Neml; 20-28

-İ-

İbrahim Aleyhisselâm: Bakara; 124-127, 130, 132-133, 135-136, 140, 258, 260; Âl-i İmrân; 33, 65, 67-68, 84, 95,97; Nisâ; 54, 125, 163; En'âm; 74-75, 83, 161; Tevbe; 70, 114; Hûd; 69, 74-76; Yûsuf; 6, 38; İbrahîm; 35; Hicr; 51; Nahl; 120, 123; Meryem; 41, 46, 58; Enbiyâ; 51, 60, 62, 69; Hacc; 26, 43, 78; Şuarâ; 69; Ankebût; 16, 31; Ahzâb; 7; Saffât; 83,104, 109; Sâd; 45; Şûrâ; 13; Zuhruf; 26; Zâriyât; 24; Necm; 37; Hadîd; 26; Mumtehine; 4; A'lâ; 19

İçki ve kumar: Bakara; 219; Nisâ; 43; Mâide; 90-91; Nahl; 67

İddet bekleme: -Boşanan kadının iddeti: Bakara; 228 **-Kocası ölen kadının iddeti:** Bakara; 234 **-Hamile kadının iddeti:** Talâk; 4 -**İddet gerekmeyen boşama:** Ahzâb; 49 **-Âdetten kesilenlerin iddeti:** Talâk; 4 **-Hiç âdet görmeyenlerin iddeti:** Talâk; 4

İdris Aleyhisselâm: Meryem; 56; Enbiyâ; 85

İlim verilenler: Nahl; 27; İsrâ; 85; Hacc; 54; Kasas; 80; Ankebût; 49; Rûm; 56; Sebe'; 6; Mucadele; 11;

İlim sahipleri: Âl-i İmrân; 18; Tevbe**;** 122; Yûsuf; 76; Ra'd; 43; Neml; 40; Ankebût; 43; Rûm; 22; Fâtır; 28; Zümer; 9

İlimde derinleşenler: Âl-i İmrân; 7; Nisâ; 162;

İlyas Aleyhisselâm: En'âm; 85; Saffât; 123, 130

İmran: Âl-i İmrân; 33,35; Tahrîm; 12

İncil: Âl-i İmrân; 3-4, 48, 65, 78; Mâide; 46-47, 110; Tevbe; 111; Hadîd; 27

İrem: Fecr; 7

İsa Aleyhisselâm: Bakara; 87, 136, 253; Âl-i İmrân; 45, 52, 55, 59, 84; Nisâ; 157, 163, 171; Mâide; 46, 78, 110, 112, 114, 116; En'âm; 85; Meryem; 34; Ahzâb; 7; Şûrâ; 13; Zuhruf; 63; Saff; 6, 14

İshak Aleyhisselâm: Bakara; 133, 136, 140; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 163; En'âm; 84; Hûd; 71; Yûsuf; 6, 38; İbrahîm; 39; Meryem; 49; Enbiyâ; 72; Ankebût; 27; Saffât; 112-113; Sâd; 45

İsmail Aleyhisselâm: Bakara; 125, 127, 133, 136, 140; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 163; En'âm; 86; İbrahîm; 39; Meryem; 54; Enbiyâ; 85; Sâd; 48

İsraf: En'âm; 141; A'râf; 31; İsrâ; 26-27,29; Furkân; 67

İstişare: Bakara; 233; Âl-i İmrân; 159; Neml; 29-34; Şûrâ; 38

İyiliği emretmek, kötülükten nehyetmek: Âl-i İmrân; 104-105, 110, 114; Mâide; 2, 54, A'râf; 181, 199; Tevbe; 71, 112; Hûd; 116; İbrahîm; 19-20; Hacc; 41; Lokmân; 17;

-K-

Kâbe-i muazzama: Bakara; 125; Âl-i İmrân; 96-97; Mâide; 97; Hacc; 26

Kadınların mahremleri: Ahzâb**;** 55

Kadir gecesi: Kadr; 1-5

Kârun kıssası: Kasas; 76-82

Kalem: Kalem; 1; Alak; 4

Kısas: Bakara; 178-179; Mâide; 45;

Kibir (büyüklenme): Bakara; 34, 206; Nisâ; 36-37, 172-173; A'râf; 11-13, 36, 146-147, 206; Tevbe; 25-26; Hicr; 28-33; Nahl; 23, 48; İsrâ; 37, 61-62; Kehf; 50; Tâhâ; 116; Lokmân; 18; Secde; 15; Sâd; 71-76; Zümer; 60, 72; Mü'min; 35, 76; Fussilet; 37-38; Hadîd; 23; Munâfikûn; 5-6;

Kitabı sağdan verilenler: İsrâ; 71; Vâkı'a; 8, 27, 90-91; Hâkka; 19-24; Muddessir; 39- 40; İnşikak; 7-9; Beled; 12-18

Kitabı soldan verilenler: Vâkı'a; 9, 41; Hâkka; 25-37; İnşikak; 10-15; Beled; 19-20

Kur'an-ı kerim: Bakara; 2, 118, 185, 221- 222, 231; Âl-i İmrân; 3-4, 58, 138; Nisâ; 47, 105, 174; Mâide; 48; En'âm; 51, 90, 92, 97- 98, 115, 151-153, 155; A'râf; 2-3, 52, 203, 204; Yûnus; 1, 37, 57-58; Yûsuf; 1, 104, 111; Ra'd; 15, 37; İbrahîm; 1, 52; Hicr; 1; Nahl; 64, 89; İsrâ; 9-10, 45, 82, 89, 107; Kehf; 2-4, 54; Meryem; 58, 97; Tâhâ; 2-3, 99-100; Enbiyâ; 10, 50, 106; Hacc; 16, 18; Nûr; 34, 46; Furkân; 1, 60; Şuarâ; 2; Neml; 1-2, 25, 76-78; Kasas; 2, 86; Ankebût; 51; Lokmân; 2-3; Secde; 15; Fâtır; 31-32; Yâsîn; 2, 5, 69-70; Sâd; 24, 29, 67-68, 87-88; Zümer; 23; Fussilet; 2-4, 37, 44; Şûrâ; 7, 52; Zuhruf; 3-4; 43; Duhân; 2, 6; Câsiye; 11, 20; Ahkâf; 12; Kâf; 45; Zâriyât; 55; Necm; 62; Vâkı'a; 75-77, 79; Tegâbun; 8; Talâk; 11; Kalem; 52; Abese; 11-15; Hâkka; 48; Cin; 1-2; Muzzemmil; 19; Muddessir; 54-55; İnsân; 23, 29; Abese; 11-12; Tekvîr; 27-28; İnşikak; 21; Burûc; 21; Târık; 14; Beyyine; 3

Kurban: Bakara; 196; Hacc; 28, 36-37; Kevser; 2;

Küfür ithamı: Nisâ; 94

Kürsü: Bakara; 255,

-L-

Lâkap takmak: Hucurât; 11

Levh-i mahfuz: En'âm; 38, 59; Hûd; 6; Ra'd; 39; İsrâ; 58; Hacc; 70; Neml; 75; Fâtır; 11; Yâsîn; 12; Kâf; 4; Kamer; 53; Hadîd; 22

Lokman Aleyhisselâm: Lokmân; 12, 13, 16, 17

Lut Aleyhisselâm: En'âm; 86; A'râf; 80; Hûd; 77, 81; Hicr; 59, 61; Enbiyâ; 71, 74; Şuarâ; 161, 167; Neml; 54, 56; Ankebût; 26, 28, 32-33; Saffât; 133; Kamer; 34; Tahrîm; 10;

Lut kavmi: Hûd; 70, 74; Hacc; 43; Şuarâ; 160; Neml; 56; Sâd; 13; Kâf; 13; Kamer; 33;

-M-

Medine-i münevvere: Tevbe; 120

Medyen: A'râf; 85; Tevbe; 70; Hûd; 84-95; Tâhâ; 40; Hacc; 44; Kasas; 22-23, 45; Ankebût; 36;

Mehir: Bakara; 228-229, 236-237; Nisâ; 4, 20- 21, 24; Mâide; 5; Ahzâb; 50 Mumtehine; 10-11

Mekke-i mükerreme: Âl-i İmrân; 96; Tevbe; 40; İbrahîm; 35; Ankebût; 67; Beled; 1; Tîn; 3

Mele-i â'lâ: Saffât; 8-9; Sâd; 69; Nebe'; 38

Melekler: Bakara; 30, 32, 34, 177, 255; Âl-i İmrân; 39; Nisâ; 172; En'âm; 93; Ra'd; 11; Enbiyâ; 26; Hacc; 75; Furkân; 25; Fâtır; 1; Zümer; 75; Mü'min; 15; Zuhruf; 16-17, 19; Necm; 27-28; Hadîd; 4; Hâkka; 17; Meâric; 3-4; Muddessir; 31; Murselât; 1-6; Tekvîr; 20-21, 23

Merve: Bakara; 158

Meryem: Bakara; 87, 253; Âl-i İmrân; 36-37, 42-45; Nisâ; 156-157, 171; Mâide; 17, 46, 72, 75, 78, 110, 112, 114, 116; Tevbe; 31; Meryem; 16, 27, 34; Mu'minûn; 50; Ahzâb; 7; Zuhruf; 57; Hadîd; 27; Saff; 6, 14; Tahrîm; 12

Mescid-i aksâ: İsrâ; 1

Mescid-i haram: Bakara; 144, 149-150, 217; Enfâl; 34; Tevbe; 7, 28; Hacc; 25; Fetih; 27

Meş'ar-i haram: Bakara; 198

Me'vâ cennetleri: Secde; 19; Necm; 15

Mikâil (aleyhi's-selâm): Bakara; 98

Mina: Bakara; 203

Miras hükümleri: Nisâ; 7-8, 11-12, 19, 33, 176; Enfâl; 75; Ahzâb; 6

Muhacirler: Enfâl; 72, 74-75; Tevbe; 100, 117; Haşr; 8-9

Muhammed Aleyhisselâm'ın Kur'an-ı kerim'de geçen ism-i şerifleri: Âl-i İmrân; 144; Ahzâb; 40; Muhammed; 2; Fetih; 29

Muhammed Aleyhisselâm müjdeci ve korkutucu olarak gönderilmiştir: Bakara; 119; Mâide; 19; En'âm; 19, 51; A'râf; 184, 188; Yûnus; 2, 108; Hûd; 2, 12; Ra'd; 7; İbrahîm; 44; Hicr; 89; Nahl; 2; İsrâ; 54, 105; Kehf; 2, 4; Meryem; 97; Furkân; 1, 56; Şuarâ; 194; Kasas; 46; Ankebût; 50; Secde; 3; Ahzâb; 45; Sebe'; 28, 44, 46; Fâtır; 23-24; Yâsîn; 6, 70; Sâd; 65, 70; Zümer; 17-18; Mü'min; 15, 18; Şûrâ; 7; Ahkâf; 9, 12; Fetih; 8; Zâriyât; 50-51; Necm; 56; Mülk; 26; Muddessir; 1-2

Muhammed Aleyhisselâm'a iman etmek: Nisâ; 136, 170; A'râf; 157-158; Fetih; 9; Hadîd; 7, 19, 28; Saff; 10-13; Tegâbun; 8

Muhammed Aleyhisselâm'a itaat etmek: Âl-i İmrân; 31-32, 132; Nisâ; 13. 59, 64, 69-70, 80; Mâide; 92; A'râf; 157-158; Enfâl; 1, 20, 46; Tevbe; 71; Nûr; 51-52, 54, 56; Ahzâb; 36, 71; Muhammed; 33; Fetih; 17; Mucadele; 13; Haşr; 7; Tegâbun; 12

Muhammed Aleyhisselâm'ı inkâr küfürdür: Nisâ; 42; En'âm; 33; A'râf; 184; Yûnus; 2; Ra'd; 43; İsrâ; 94; Saffât; 35-38; Fetih; 13

Muhammed Aleyhisselâm'a isyanın kötülüğü: Nisâ; 14, 42, 80; Mâide; 56; Enfâl; 27; Tevbe; 61, 63; Hacc; 78; Ahzâb; 36; Cin; 23

Muhammed Aleyhisselâm'a saygı göstermek: Hucurât; 1-5; Mucadele; 12-13

Muhammed Aleyhisselâm doğru yol üzerindedir: Yâsîn; 4; Şûrâ; 52; Zuhruf; 43; Ahkâf; 9; Fetih; 2; Necm; 1-2; Saff; 9

Muhammed Aleyhisselâm üzerine salâvât getirmek: Ahzâb; 56

Muhammed Aleyhisselâm nûr saçan kandildir: Ahzâb; 46

Muhammed Aleyhisselâm son peygamberdir: Ahzâb; 40

Muhammed Aleyhisselâm, ümmetinin üzerine şâhittir: Nisâ; 41; Nahl; 89; Ahzâb; 45; Fetih; 8-9

Muhammed Aleyhisselâm, ümmetinin üzerine düşkündür: Mâide; 118; Tevbe; 128

Muhammed Aleyhisselâm'ın şefaatı: İsrâ; 79

Muhammed Aleyhisselâm'ın tebliğ ettiği dinin özü: A'râf; 157

Muhammed Aleyhisselâm için İbrahim Aleyhisselâm'ın duâsı: Bakara; 129

Muhammed Aleyhisselâm'ın geleceğinden Musa Aleyhisselâm'ın haber vermesi: Bakara; 89; A'râf; 157

Muhammed Aleyhisselâm'ın geleceğinden İsa Aleyhisselâm'ın haber vermesi: Saff; 6

Muhammed Aleyhisselâm'ın adı yüceltilmiştir: İnşirâh; 4

Muhammed Aleyhisselâm'ın özellikleri diğer semâvi kitaplarda da geçmektedir: Bakara; 146; Âl-i İmrân; 81-82; A'râf; 157; Saff; 6

Muhammed Aleyhisselâm Allah Teâlâ'nın himayesinde büyümüştür: Duhâ; 6-8

Muhammed Aleyhisselâm ümmidir: A'râf; 157-158; Kasas; 45-46; Ankebût; 48; Şûrâ; 52

Muhammed Aleyhisselâm'ın ahlâkı: A'râf; 199; Ahzâb; 21; Kalem; 4

Muhammed Aleyhisselâm'ın mükâfâtı sonsuzdur: Kalem; 3; Duhâ; 5

Muhammed Aleyhisselâm müminler için en güzel numunedir: Ahzâb; 21

Muhammed Aleyhisselâm bütün insanlığa gönderilmiştir: Furkân; 51- 52; Sebe'; 28; Cumu'a; 3

Muhammed Aleyhisselâm rahmet olarak gönderilmiştir: Tevbe; 61, 128; Enbiyâ; 107; Kasas; 46; Duhân; 6

Muhammed Aleyhisselâm, Allah Teâlâ'nın müminlere lütfudur: Âl-i İmrân; 164; Tevbe; 128

Muhammed Aleyhisselâm üstün meziyetlerle gönderilmiştir: Bakara; 253; Kalem; 1-2

Muhammed Aleyhisselâm her toplum için hidayet rehberidir: Ra'd; 7; Neml; 79; Cumu'a; 3

Musa Aleyhisselâm: Bakara; 51, 53, 54, 55, 60, 61, 67, 68, 92, 108, 136, 246, 248; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 153, 164; Mâide; 20, 22, 24; En'âm; 84, 91; A'râf; 103-104, 115, 117, 122, 127, 128, 131, 134, 138, 142-144, 148, 150, 154-155, 159- 160; Yûnus; 75, 77, 80-82, 84, 87- 88; Hûd; 17, 96, 110; İbrahîm; 5-6, 8; İsrâ; 2, 101; Kehf; 60, 66; Meryem; 51; Tâhâ; 9, 11, 17, 19, 36, 40, 49, 57, 61, 65, 67, 70, 77, 83, 86, 88, 91; Enbiyâ; 48; Hacc; 44; Mu'minûn; 45, 49; Furkân; 35; Şuarâ; 10, 43, 45, 48, 52, 61, 63, 65; Neml; 9-10; Kasas; 3, 7, 10, 15, 18-20, 29-32, 37- 38, 43-44, 48, 76; Ankebût; 39; Secde; 23; Ahzâb; 7, 69; Saffât; 114, 120; Mü'min; 23, 26- 27, 53; Fussilet; 45; Şûrâ; 13; Zuhruf; 46; Ahkâf; 12, 30; Zâriyât; 38; Necm; 36; Saff; 5; Nâziât; 15; A'lâ; 19

Müellefe-i kulûb: Tevbe; 60

Mülk Allah'ındır: Bakara; 247; Âl-i İmrân; 26; Fâtır; 13; Hadîd; 10; Tegâbun; 1; Mülk; 1

Mümin ile kâfirin kıssası: Kehf; 32-44

Müminler: Bakara; 156; Âl-i İmrân; 124-136, 173; Enfâl; 2-4; Tevbe; 71, 112; Ra'd; 20-22; Hacc; 41; Mu'minûn; 1-11, 57-61; Nûr; 37-38, 51,

62; Furkân; 63-68, 72-75; Neml; 3; Secde; 15-16; Şûrâ; 36-39; Hucurât; 15; Meâric; 22-35

Münafıklar: Bakara; 8-20, 204, 206, 264, 266; Âl-i İmrân; 161; Nisâ; 60-61, 64-68, 81-82, 89, 91, 139-140, 142-143, 145; Mâide; 36, 41, 52, 61-63; En'âm; 70; A'râf; 48; Tevbe; 42, 54, 56-59, 61, 63-64, 67-69, 74-78, 84, 96,101, 107, 110, 124- 127; Hûd; 5, 52; Ra'd; 18; Meryem; 77-80; Nûr; 19, 47-50; Kasas; 60; Ankebût; 10-11; Ahzâb; 1, 24, 48, 60-62; Câsiye; 10; Muhammed; 2-3, 16, 22-30; Fetih; 6, 11, 15; Hucurât; 14, 16- 17; Hadîd; 13-15; Mucadele; 14, 16-17, 19-20; Haşr; 11-14, 16-17; Munâfikûn; 1-7; Mâûn; 4-6

Mürtedler: Bakara; 217; Âl-i İmrân; 86-88-90, 106; Nisâ; 137; Nahl; 106-109; Muhammed; 25

Müşrikler: Bakara; 165; Âl-i İmrân; 151; Nisâ; 117; Mâide; 76; En'âm; 1, 107, 136, 150; A'râf; 191; Yûnus; 18, 66; Hûd; 109; İbrahîm; 30; Hicr; 96; Nahl; 73; Meryem; 81; Hacc; 11-13, 71; Furkân; 3, 55; Yâsîn; 74-75; Zümer; 45, 67; Şûrâ; 9; Tûr; 43

-N-

Nafaka: Bakara; 233

Naim cennetleri: Saffât; 40-44; Vâkı'a; 12; Kalem; 34; İnfitâr; 13

Namaz: Bakara; 3, 43, 45, 83, 110, 153, 177, 238, 277; Nisâ; 103; Mâide; 55; En'âm; 72, 92; Enfâl; 3; Tevbe; 71; Hûd; 114; İbrahîm; 31; İsrâ; 78; Tâhâ; 130; Hacc; 31, 77; Mu'minûn; 9; Nûr; 37, 56; Neml; 3; Ankebût; 45; Rûm; 17-18, 31; Lokmân; 4, 17; Fâtır; 29-30; Şûrâ; 38; Kâf; 39-40; Mucadele; 13; Meâric; 22-23, 34; Muzzemmil; 20; İnsân; 26

Nuh Aleyhisselâm: Âl-i İmrân**;** 33; Nisâ; 163; En'âm; 84; A'râf; 59, 69; Tevbe; 70; Yûnus; 71; Hûd; 25, 32, 36, 42, 45-46, 48, 89; İbrahîm; 9; İsrâ; 3, 17; Meryem; 58; Enbiyâ; 76; Hacc; 42; Mu'minûn; 23; Furkân; 37; Şuarâ; 105-106, 116; Ankebût; 14; Ahzâb; 7; Saffât; 75, 79; Sâd; 12; Mü'min; 5, 31; Şûrâ; 13; Kâf; 12; Zâriyât; 46; Necm; 52; Kamer; 9; Hadîd; 26; Tahrîm; 10; Nûh; 1, 21, 26

-O-

Oruç: Bakara; 183-185, 187; Tevbe; 112; Ahzâb; 35; Tahrîm; 5;

Ortaklık: Sâd; 24

Orta yol: Bakara; 143; Furkân; 67

-Ö-

Ölçü ve tartı: En'âm; 152; A'râf; 85; Hûd; 84-86; İsrâ; 35; Şuarâ; 181-182; Rahmân; 7-9; Mutaffifîn; 1-7

Ölüm: Bakara; 28; Âl-i İmrân; 143, 185; Nisâ; 78; Hicr; 99; Kehf; 110; Enbiyâ; 34-35; Ankebût; 57; Cumu'a; 8; Mülk; 2

Öldükten sonra diriliş: Bakara; 28, 73, 259-260; En'âm; 30, 36, 94; Nahl; 38-39; İsrâ; 50-52, 104; Kehf; 11-22

Ölüm meleği: En'âm**;** 61; Secde; 11

Öşür: En'âm; 141

-P-

Peygamberler: Bakara; 136, 253, 285; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 64, 150, 152; Mâide; 67, 99; En'âm; 86-87, 89; A'râf; 6; İbrahîm; 11; Nahl; 2; İsrâ; 15, 55; Kehf; 110; Furkân; 20, 56; Kasas; 68; Ankebût; 18; Fâtır; 24; Mü'min; 78; Fussilet; 6; Duhân; 5

Pişmanlık: Nisâ; 73; Kehf; 42; Furkân; 27; Ahzâb; 66; Hâkka; 25-27; Nebe'; 40; Fecr; 24

-R-

Rabbânîler: Âl-i İmrân; 79, 146; Mâide; 44, 63

Ramazan: Bakara; 185

Riyâ: Bakara; 266

Ress halkı: Furkân; 38; Kâf; 12

Rüşvet: Bakara; 188

Rüzgârlar: A'râf; 57; Hicr; 22; Furkân; 48; Rûm; 46, 48; Fâtır; 9; Zâriyât; 1; Murselât; 2

Rüya: Yûsuf; 4-5, 43-44, 100; Saffât; 102, 105; Fetih; 27

Rüyetullah: Yûnus; 26; Kıyâme; 22-23

-S-

Sabır ve sebat: Bakara; 45, 155, 157, 177, 214, 250; Âl-i İmrân; 16-17, 125, 142,144, 146-147, 186, 200; A'râf; 126; Enfâl; 45; Hûd; 115; Ra'd; 22; Nahl; 127; Kehf; 28; Furkân; 75; Ahzâb; 35; Zümer; 10; Mü'min; 55; Şûrâ; 13, 15, 33; Muhammed; 35; Tûr; 48; Hadîd; 22-23; Beled; 17; Asr; 1-3

Safâ: Bakara; 158

Sağın adamları: Vâkı'a; 8, 27-40, 90-91; Muddessir; 39-40; Beled; 12-18;

Solun adamları: Vâkı'a; 9, 41-56, 92-94, Beled; 19-20

Sâlih amel işlemek: Bakara; 25, 82, 277; Âl-i İmrân; 57; Nisâ; 57, 122, 173; Mâide; 9; A'râf; 42; Yûnus; 9, 26; Hûd; 29; Kehf; 30-31, 46, 107-108, 110; Meryem; 60-63, 76; Enbiyâ; 94; Kasas; 84; Ankebût; 7, 9, 58-59; Rûm; 44-45; Lokmân; 8-9; Secde; 19; Fâtır; 7, 10; Yâsîn; 12;

Fussilet; 8, 46; Şûrâ; 22-23; Câsiye; 15; Muhammed; 12; Haşr; 18; Talâk; 11; Muzzemmil; 20; İnşikak; 25; Burûc; 11; Tîn; 6; Beyyine; 7-8; Asr; 1-3

Sâlih Aleyhisselâm: A'râf; 73, 75, 77; Hûd; 61-62, 66, 89; Şuarâ; 142; Neml; 45

Saptırıcı önderler ve onlara tâbi olanların mahşerdeki durumları: Bakara; 166-167; En'âm; 94; A'râf; 38; Hûd; 98-99; İbrahîm; 21; İsrâ; 71; Kasas; 41-42, 61, 63-64; Sebe'; 31-33; Saffât; 33; Duhân; 49

Saptırıcı önderler ve onlara tâbi olanların cehennemdeki durumları: A'râf; 38-39; İbrahîm; 28; Saffât; 27-34; Sâd; 59-61, 64; Fussilet; 29

Semud kavmi: A'râf; 73; Tevbe; 70; Hûd; 61, 68, 95; İbrahîm; 9; İsrâ; 59; Hacc; 42; Furkân; 38; Şuarâ; 141; Neml; 45; Ankebût; 38; Sâd; 13; Mü'min; 31; Fussilet; 13, 17; Kâf; 12; Zâriyât; 43; Necm; 51; Hâkka; 4-5; Burûc; 18; Fecr; 9; Şems; 11

Sâmirî: Tâhâ; 85, 87, 95-97

Sidre-i müntehâ: Necm; 14, 16

Sur'un üfürülmesi: En'âm; 73; Nahl; 77; Kehf; 8, 47, 99; Tâhâ; 102, 105-107; Enbiyâ; 104; Hacc; 1-2; Mu'minûn; 101; Neml; 87; Yâsîn; 49-51; Zümer; 68; Kâf; 20, 41-43; Tûr; 9-11; Rahmân; 37; Vâkı'a; 1-2, 4-6; Hâkka; 13-16; Meâric; 8-9; Muzzemmil; 14, 17-18; Muddessir; 8; Murselât; 9-10; Nebe'; 18-20; Nâziât; 6, 8- 9; Abese; 33; Tekvîr; 1-3; İnfitâr; 1-3; İnşikak; 1-5; Fecr; 21; Zilzâl; 1-5; Kâri'a; 4

Süleyman Aleyhisselâm: Bakara; 102; Nisâ; 163; En'âm; 84; Enbiyâ; 78-79, 81; Neml; 15- 18, 30, 36, 44; Sebe'; 12; Sâd; 30, 34

-Ş-

Şefaat: Bakara; 255; Yûnus; 3; İsrâ; 79; Tâhâ; 109; Sebe'; 23; Duhân; 41-42

Şehitlik: Âl-i İmrân; 140-142, 157-158, 169-171, 195; Nisâ; 74; Tevbe; 111; Hacc; 58; Muhammed; 4-6

Şeytan (İblis): Bakara; 34,168-169, 208- 209, 257; Nisâ; 14, 38, 76, 118-120; En'âm; 71, 112-113, 128, 142; A'râf; 11-18, 20-21, 27, 200-202; Enfâl; 48; Yûsuf; 5; Hicr; 27-44; Nahl; 98-100; İsrâ; 61-65; Kehf; 50-51; Meryem; 83; Tâhâ; 116-117; Enbiyâ; 29; Hacc; 52-55; Mu'minûn; 97-98; Nûr; 21; Furkân; 55; Şuarâ; 212, 221-223; Lokmân; 33; Sebe'; 21; Fâtır; 6; Yâsîn; 60-61; Saffât; 77-10; Sâd; 71-83; Fussilet; 25, 36; Zuhruf; 36-39, 62; Kâf; 27; Mucadele; 19-20; Haşr; 16-17; Mülk; 5; Cin; 8-9; Nâs; 1-6

Şuayb Aleyhisselâm: A'râf; 85, 88-90, 92; Hûd; 84, 87, 91, 94; Şuarâ; 177; Ankebût; 36

Şükür: Bakara; 152, 172; Nisâ; 147; İbrahîm; 7; Nahl; 114; Neml; 19, 40; Kasas; 71-73; Ankebût; 17; Lokmân; 12; Zümer; 7, 66; Şûrâ; 33; Duhâ; 11

-T-

Tâğut: Bakara; 256-257; Nisâ; 51; 60, 76; Mâide; 60; Nahl; 36; Zümer; 17

Tâlut: Bakara; 247-249

Taaddüt-i zevcat: Nisâ; 3, 129

Tebliğ karşılığında ücret: En'âm; 90; Yûnus; 72; Hûd; 29, 51; Yûsuf; 104; Kehf; 95; Mu'minûn; 72; Furkân; 57; Şuarâ; 109, 127, 145, 164, 180; Sebe'; 47; Yâsîn; 21; Sâd; 86; Şûrâ; 23; Tûr; 40; Kalem; 46

Tebük seferi: Tevbe; 38-40, 42-53, 65-66, 81-83, 86-88, 90, 93, 102-106, 117; Hadîd; 7

Tefrika (bölücülük): Bakara; 209, 213; Âl-i İmrân; 19-20; En'âm; 159; Enfâl; 73; Yûnus; 19; Hicr; 90-94; Meryem; 37; Enbiyâ; 92-94; Mu'minûn; 52- 56; Rûm; 31-32; Şûrâ; 14, 16; Zuhruf; 65; Beyyine; 4-5

Tevbe: Bakara; 37, 60, 128, 199, 218, 222, 285-286; Âl-i İmrân; 16-17, 31, 89, 129, 135; Nisâ; 4, 17-18, 26-27, 48, 106, 110, 116; Mâide; 40; En'âm; 42, 54; A'râf; 153; Tevbe; 104, 112; Hûd; 3; Hicr; 49-50; Nahl; 119; İsrâ; 25, 54; Meryem; 60; Tâhâ; 82; Nûr; 10, 31; Furkân; 71; Ankebût; 7; Zümer; 53-54; Mü'min; 3, 55; Şûrâ; 5, 25; Hucurât; 11-12; Necm; 32; Tahrîm; 8; Mülk; 2; Nûh; 10-12; Muzzemmil; 20; Burûc; 14; Nasr; 3

Tevekkül (Allah'a güvenmek): Âl-i İmrân; 101, 122, 159-160, 173; Nisâ; 81, 132; Mâide; 11, 23; Enfâl; 2, 49, 61, 64; Tevbe; 51, 129; Yûnus; 85; Hûd; 56, 123; Yûsuf; 67; İbrahîm; 11-12; Hacc; 78; Furkân; 58; Şuarâ; 217; Neml; 79; Ahzâb; 3, 48; Zümer; 38; Mucadele; 10; Mumtehine; 4; Tegâbun; 13; Talâk; 3; Muzzemmil; 9

Tevrat: Bakara; 53, 87; Âl-i İmrân; 3, 47, 50, 65, 92- 93; Mâide; 43-44, 46, 66-67, 110; En'âm; 154; A'râf; 157; Tevbe; 111; Hûd; 110; İsrâ; 2; Enbiyâ; 48; Mu'minûn; 49; Furkân; 35; Kasas; 43-44; Secde; 23; Saffât; 117-118; Mü'min; 53-54; Fussilet; 45; Ahkâf; 12; Fetih; 29; Saff; 6; Cumu'a; 5

Teyemmüm: Nisâ; 43; Mâide; 6

Tübba' kavmi: Kâf; 14

Tûr: Bakara; 63; Nisâ; 154; Meryem; 52; Kasas; 29, 46; Tûr; 1

Tur dağı: Tîn; 2

Tuvâ: Tâhâ; 12; Nâziât; 16

-U-

Uhud savaşı: Âl-i İmrân**;** 121-122, 140-144, 152-155, 159, 165-168

Umre: Bakara; 158, 196

Uyku: En'âm; 60; Furkân; 47**;** Zümer; 42; Nebe'; 9

-Ü-

Üzeyr Aleyhisselâm: Bakara; 259; Tevbe; 30

-V-

Vahy: Nisâ; 163; Meryem; 64; Şûrâ; 51; Necm; 6- 15; Muzzemmil; 1; Muddessir; 1; Alak; 1-5

Vakar: Furkân; 63; Ahzâb; 32-34

Vasiyet: Bakara; 180-181, 240; Nisâ; 9, 12; Mâide; 106-108

-Y-

Yağmurlar: En'âm; 99; Ra'd; 17; Nahl; 10, 65; Hacc; 63; Nûr; 43; Furkân; 48; Rûm; 24, 48; Lokmân**;** 10, 34; Fâtır; 27; Fussilet; 39; Şûrâ; 28; Zuhruf; 11; Zâriyât; 2; Vâkı'a; 68-70; Nebe'; 14-16

Yahya Aleyhisselâm: Âl-i İmrân; 39; En'âm; 85; Meryem; 7, 12; Enbiyâ; 90

Yakup Aleyhisselâm: Bakara; 132-133, 136, 140; Âl-i İmrân; 84; Nisâ; 163; En'âm; 84; Hûd; 71; Yûsuf; 6, 38, 68; Meryem; 6, 49; Enbiyâ; 72; Ankebût; 27; Sâd; 45

Ye'cüc ve me'cüc: Kehf; 94, 97; Enbiyâ; 96

Yerin yaratılışı (arz): En'âm; 101; A'râf; 54; Yûnus; 3; Hûd; 7; Ra'd; 3; Hicr; 19, 85; Nahl; 3; Enbiyâ; 30; Furkân; 59; Secde; 4; Fussilet; 9-11; Kâf; 38; Zâriyât; 20; Hadîd; 4; Talâk; 12; Nebe'; 6

Yıldızlar: En'âm; 97; A'râf; 54; Nahl; 12, 16; Saffât; 6; Fussilet; 12; Necm; 1; Vâkı'a; 75; Mülk; 5

Yunus Aleyhisselâm: Nisâ; 163; En'âm; 86; Yûnus; 98; Saffât; 139

Yusuf Aleyhisselâm: En'âm; 84; Yûsuf; 1-111; Mü'min; 34

-Z-

Zakkum ağacı: Saffât; 62-66; Duhân; 43-46; Vâkı'a; 52-53

Zebur: Nisâ; 163; İsrâ; 55; Enbiyâ; 105

Zekât: Bakara; 43, 63, 110, 177, 254; Mâide; 55; Tevbe; 71; İbrahîm; 31; Meryem; 31, 55; Enbiyâ; 73; Hacc; 35, 41, 78; Mu'minûn; 4, 60;

Nûr; 37, 56; Neml; 3; Lokmân; 4; Secde; 16; Ahzâb; 33; Mucadele; 13; Muzzemmil; 20

Zekeriyâ (Aleyhisselâm): Âl-i İmrân; 37-38; En'âm; 85; Meryem; 2, 7; Enbiyâ; 89

Zeyd (radiyallahu anh): Ahzâb; 37

Zikrullah: Bakara; 152, 198, 200; Âl-i İmrân; 41, 135, 191; Nisâ; 103, 142; Mâide; 91; En'âm; 91; A'râf; 201, 205; Enfâl; 2, 45; Tevbe; 67; Ra'd; 28; İbrahîm; 43; Kehf; 28; Tâhâ; 14, 33-34, 42, 124; Nûr; 37; Şuarâ; 227; Ankebût; 45; Ahzâb; 21, 35, 41; Zümer; 22, 45; Necm; 29; Hadîd; 16; Mucadele; 19; Haşr; 19; Cumu'a; 10; Munâfikûn; 9; Cin; 17; Muzzemmil; 8; İnsân; 25

Zina ve fuhuş: Nisâ; 15-16, 25; İsrâ; 32; Nûr; 2, 4, 13, 30-31; Furkân; 68- 69; Ahzâb; 30; Talâk; 1

Zülkarneyn Aleyhisselâm: Kehf; 83, 94

Zülkifl Aleyhisselâm: Enbiyâ; 85; Sâd; 48

İÇİNDEKİLER

Hutbetu'l-Hâce..... 3
1- el-FATİHA SURESİ 4
2- el-BAKARA SURESİ 5
3- ÂL-İ İMRÂN SURESİ..... 32
4- en-NİSÂ SURESİ 48
5- el-MÂİDE SURESİ..... 65
6- el-EN'ÂM SURESİ..... 77
7- el-A'RÂF SURESİ..... 91
8- el-ENFÂL SURESİ 107
9- et-TEVBE SURESİ..... 114
10- YÛNUS SURESİ 126
11- HÛD SURESİ..... 135
12- YÛSUF SURESİ..... 145
13- er-RA'D SURESİ 154
14- İBRÂHÎM SURESİ 158
15- el-HİCR SURESİ 163
16- en-NAHL SURESİ 168
17- el-İSRÂ SURESİ..... 178
18- el-KEHF SURESİ 186
19- MERYEM SURESİ 195
20- TÂHÂ SURESİ 201

21- el-ENBİYA SURESİ 209
22- el-HACC SURESİ 216
23- el-MU'MİNUN SURESİ 223
24- en-NUR SURESİ 230
25- el-FURKAN SURESİ 237
26- eş-ŞUARA SURESİ 242
27- en-NEML SURESİ 252
28- el-KASAS SURESİ 259
29- el-ANKEBUT SURESİ 266
30- er-RUM SURESİ 271
31- LUKMAN SURESİ 276
32- es-SECDE SURESİ 279
33- el-AHZAB SURESİ 282
34- SEBE' SURESİ 288
35- FÂTIR (MELÂİKE) SURESİ 293
36- YASİN SURESİ 297
37- es-SAFFÂT SURESİ 302
38- SAD SURESİ 309
39- ez-ZÜMER SURESİ 314
40- el-MU'MİN (GÂFİR) SURESİ 320
41- FUSSİLET SURESİ 327
42- eş-ŞURA SURESİ 331
43- ez-ZUHRUF SURESİ 336
44- ed-DUHAN SURESİ 342
45- el-CASİYE SURESİ 345
46- el-AHKAF SURESİ 348
47- MUHAMMED (KITÂL) SURESİ 352

48- el-FETİH SURESİ 356
49- el-HUCURAT SURESİ 359
50- KAF SURESİ 361
51- ez-ZARİYAT SURESİ 364
52- et-TUR SURESİ 367
53- en-NECM SURESİ 370
54- el-KAMER SURESİ 373
55- er-RAHMAN SURESİ 376
56- el-VAKIA SURESİ 379
57- el-HADİD SURESİ 383
58- el-MÜCADELE SURESİ 386
59- el-HAŞR SURESİ 389
60- el-MÜMTEHİNE SURESİ 392
61- es-SAF SURESİ 394
62- el-CUMUA SURESİ 396
63- el-MÜNAFİKUN SURESİ 398
64- et-TEĞABUN SURESİ 400
65- et-TALAK SURESİ 402
66- TAHRİM SURESİ 404
67- el-MÜLK SURESİ 406
68- el-KALEM SURESİ 409
69- el-HÂKKA SURESİ 412
70- el-MEÂRİC SURESİ 415
71- NUH SURESİ 417
72- el-CİNN SURESİ 419
73- el-MÜZZEMMİL SURESİ 421
74- el-MÜDDESSİR SURESİ 423

75- el-KIYAME SURESİ 426
76- el-İNSAN SURESİ 428
77- el-MURSELAT SURESİ 430
78- en-NEBE' SURESİ 432
79- en-NAZİAT SURESİ 434
80- ABESE SURESİ 436
81- et-TEKVİR SURESİ 438
82- el-İNFİTAR SURESİ 440
83- el-MUTAFFİFİN SURESİ 441
84- el-İNŞİKAK SURESİ 443
85- el-BURÛC SURESİ 445
86- el-TARIK SURESİ 447
87- el-A'LA SURESİ 448
88- el-ĞAŞİYE SURESİ 449
89- FECR SURESİ 451
90- el-BELED SURESİ 453
91- eş-ŞEMS SURESİ 454
92- el-LEYL SURESİ 455
93- ed-DUHA SURESİ 456
94- el-İNŞİRAH SURESİ 457
95- et-TÎN SURESİ 458
96- el-ALAK SURESİ 459
97- el-KADR SURESİ 460
98- el-BEYYİNE SURESİ 461
99- ez-ZİLZAL SURESİ 462
100- el-ADİYAT SURESİ 463
101- el-KARİA SURESİ 464

102- et-TEKÂSUR SURESİ 465
103- el-ASR SURESİ..... 466
104- el-HUMEZE SURESİ 467
105- el-FİL SURESİ..... 468
106- KUREYŞ SURESİ 469
107- el-MÂÛN SURESİ 470
108- el-KEVSER SURESİ..... 471
109- el-KÂFİRUN SURESİ 472
110- en-NASR SURESİ..... 473
111- TEBBET (MESED) SURESİ 474
112- el-İHLÂS SURESİ..... 475
113- el-FELAK SURESİ..... 476
114- en-NAS SURESİ 477
KUR'ÂN'IN KONU FİHRİSTİ..... 478
İÇİNDEKİLER..... 497